

Τ.Ε.Ι. ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
ΣΧΟΛΗ : Σ.Δ.Θ.
ΤΜΗΜΑ: Δ.Μ.Υ.Π.
ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΕΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑ: ΚΟΝΤΟΥ ΜΑΡΙΑ

Τ Ε Ι Κ Α Λ Α Μ Α Τ Α Σ
Τ Μ Η Μ Α
Ε Κ Δ Ο Σ Ε Ω Ν & Β Ι Β Λ Ι Ο Θ Η Κ Η Σ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΕΝΟΠΛΩΝ ΣΥΡΡΑΞΕΩΝ

ΚΑΛΑΜΑΤΑ 2001

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	8
----------------	---

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΟΡΙΣΜΟΙ

1. Διεθνές Ανθρωπιστικό Δίκαιο	11
2. Άμαχος Πληθυσμός	12
3. Τύποι πολέμων	12

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

1. Γενικά	15
2. Πώς έγινε η ιδέα πραγματικότητα	16
3. Οι πηγές των Συμβάσεων του 1949	21
4. Οι πηγές των δυο πρόσθετων Πρωτοκόλλων	22

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΟΙ ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΘΕΤΩΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΩΝ ΤΟΥΣ

1. Γενικά	23
-----------------	----

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΠΑΡΟΧΕΣ ΚΟΙΝΕΣ ΣΤΙΣ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΠΡΟΣΘΕΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑΟΥ

1. Πεδίο εφαρμογής, διάρκεια εφαρμογής, γενικές αρχές δικαίου	25
2. Απαγόρευση αντεκδίκησης	26
3. Μη άρνηση των δικαιωμάτων	26
4. Επίβλεψη	26
5. Κυρώσεις	27

Το Διεθνές Ανθρωπιστικό Δίκαιο των Ενόπλων Συρράξεων

5. 1 Η ποινική καταστολή των παραβιάσεων του ΔΑΔ στην Ελλάδα	28
5. 2 Εγκλήματα Γενοκτονίας	33
5. 3 Εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας	34
5. 4 Ελληνική νομοθεσία και γενικές αρχές της ποινικής καταστολής	35
5. 5 Ζητήματα ποινικής δικαιοδοσίας	37
5. 6 Σχέση ανάμεσα στα κοινά ποινικά δικαστήρια και τα στρατιωτικά δικαστήρια	40
5. 7 Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο για την Πρώην Γιουγκοσλαβία	42
5. 8 Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο Για Την Ρουάντα	43
5. 9 Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο	44
5. 10 Συνεργασία ελληνικών δικαστηρίων με τα ΔΠΔΓ και ΔΠΔΡ	50
6. Διάδοση του ΔΑΔ	53
6 Α. Ανάλυση μέτρων που πρέπει να ληφθούν	53
1 ΥΕΘΑ- ένοπλες δυνάμεις	55
2 Αστυνομία και άλλα Σώματα Ασφαλείας	56
3 Πανεπιστήμια	56
4 Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση	57
5. Διάδοση του ΔΑΔ σε στελέχη της Διοίκησης	58
5.1 Υπ. Εξωτερικών	58
5.2 Υπ. Εσωτερικών – Δημόσιας Τάξης	58
5.3 Υπ. Δικαιοσύνης	58
5.4 Υπ. Υγείας και Πρόνοιας	59
5.5 Υπ. Παιδείας και Γ.Γ. Νέας Γενιάς	60
6. ΜΜΕ- Ευρύτερο κοινό	60
6 Β Νομικοί Σύμβουλοι	61

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΣΘΕΝΩΝ, ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ ΚΑΙ ΝΑΥΑΓΩΝ

1. Πεδίο εφαρμογής των δύο Συμβάσεων και του Πρωτοκόλλου	62
2. Ορισμός προστατευομένων προσώπων	62
3. Προστασία, μεταχείριση και φροντίδα	63

4. Αναζήτηση τραυματιών, νεκρών και αγνοουμένων	63
5. Καταγραφή και διαβίβαση πληροφοριών	64
6 Ο ρόλος του άμαχου πληθυσμού και των ανθρωπιστικών οργανώσεων —ο ρόλος των ουδέτερων πλοίων	64
7 Υγειονομικές μονάδες	65
8. Υγειονομικές μεταφορές	69
9. Υγειονομικό προσωπικό	71
10. Υγειονομική αποστολή	72
11. Εμβλημα και σημαση	73

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΧΕΤΙΚΟΙ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΤΩΝ ΕΜΠΟΛΕΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ

A Γενικά	82
B. Προστασία αιχμαλώτων πολέμου	85
1. Δικαιώματα και υποχρεώσεις	85
2. Γενική προστασία αιχμαλώτων πολέμου	86
3. Φυσικές συνθήκες κράτησης	87
4. Μεταφορές	88
5. Ηθικές και ψυχολογικές συνθήκες κράτησης	88
6. Παροχή βοήθειας	89
7. Πειθαρχία	89
8. Αποδράσεις ή απόπειρες απόδρασης	90
9. Πρόσωπα εμπιστοσύνης αιχμαλώτων πολέμου	90
10. Κυρώσεις	91
11. Επαναπαρισμός	93
12. Θάνατος αιχμαλώτων πολέμου	94
13. Γραφείο πληροφοριών και Κεντρική Υπηρεσία Αναζήτησης	95

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΟΛΙΤΩΝ ΣΕ ΚΑΙΡΟ ΠΟΛΕΜΟΥ

A. Γενικά	97
B. Η Τέταρτη Σύμβαση της Γενεύης και το Πρόσθετο Πρωτόκολλο I	
1. Θεμελιώδης αρχή και βασικοί κανόνες	98
2. Ορισμός άμαχου πληθυσμού και αστικών αντικειμένων	99
3. Προστασία άμαχου πληθυσμού και αστικών αντικειμένων	99
4. Ειδική προστασία συγκεκριμένης περιουσίας	101
5. Ειδική προστασία συγκεκριμένων ζωνών και περιοχών	101
6. Μέτρα Ασφαλείας	104
7. Πολιτική Άμυνα	104
Γ. Γενική προστασία και διοίκηση αμάχων σε περίοδο πολέμου	
1. Σκοπός 4 ^{ης} Σύμβασης	110
2. Γενική προστασία ατόμων από τις επιδράσεις των ενόπλων συρράξεων	110
3. Προστασία παιδιών	111
4. Προστασία γυναικών	112
5. Επανασύνδεση οικογενειών	113
6. Πρόσφυγες	113
7. Δημοσιογράφοι	114
8. Θεμελιώδεις εγγυήσεις	114
9. Ενέργειες Ερυθρού σταυρού και άλλων Ανθρωπιστικών Οργανώσεων	116
10. Διαχείριση απασχόλησης	119
11. Προστασία περιουσίας	119
12. Ρόλος Διεθνούς Κοινωνίας	120
13. Ποινική νομοθεσία	120
14. Μεταχείριση των υπό περιορισμό τελούντων προσώπων	121

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Η ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΜΗ ΔΙΕΘΝΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΣΥΡΡΑΒΕΩΝ

ΠΡΟΣΘΕΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ Η

1. Πεδίο εφαρμογής	123
2. Προστατευόμενα πρόσωπα	124
3. Χρονική εφαρμογή	124
4. Θεμελιώδεις εγγυήσεις	124
5. Οι δικαστικές εγγυήσεις του ατόμου	133

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

1. Ορισμός	137
2. Τύποι Διεθνών Οργανώσεων	137
3. Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών	138
3.1 Όργανα Ηνωμένων Εθνών	140
4 Ν.Α.Τ.Ο.	145

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

A. Ανθρωπιστική βοήθεια από την Ελλάδα	148
B. Ανθρωπιστική Βοήθεια από την UNICEF στα παιδιά της Σερβίας	152
Γ. Η αναπτυξιακή βοήθεια στα τέλη της δεκαετίας του '90	154

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ-ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. Επικυρώσεις Συμβάσεων	163
2. Ποινική καταστολή των παραβιάσεων του ΔΑΔ- εκτίμηση νομοθεσίας	164
3. Υγειονομικές ζώνες	167
4. Πολιτική Άμυνα	168

5. Αναγνώριση και σήμανση υγειονομικών μονάδων και προσωπικού- έμβλημα Ερυθρού Σταυρού	170
6. Διεθνής Επιτροπή Ερυθρού Σταυρού	172
7. Προστασία περιβάλλοντος	173
8. Προστασία των αμάχων εν καιρώ πολέμου	173
9. Ναυτικός πόλεμος	176

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

1. ΨΗΦΙΣΜΑ 21 ΤΗΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΠΟΥ ΥΙΟΘΕΤΗΣΕ ΤΑ ΔΥΟ ΠΡΟΣΘΕΤΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ ΤΟΥ 1977
2. ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΕΣ ΔΕΣΜΕΥΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΝΕΛΑΒΕ Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ ΤΗΣ 27^{ης} ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 2000-2003
3. ΦΕΚ Α' 3 1956 ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ ΚΑΙ ΑΣΘΕΝΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΞΗΡΑ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ
4. ΦΕΚ Α' 3 1956 ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ
5. ΦΕΚ Α' 3 1956 ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΣΕ ΚΑΙΡΟ ΠΟΛΕΜΟΥ
6. ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΗΝ Γιουγκοσλαβία
7. ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΡΟΥΑΝΔΑ
8. ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΥΡΙΟΤΕΡΕΣ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΓΓ	Γενικός Γραμματέας
ΓΕΕΘΑ	Γενικό Επιτελείο Εθνικής Άμυνας
ΓΕΑ	Γενικό Επιτελείο Αεροπορίας
ΓΕΣ	Γενικό Επιτελείο Στρατού
ΓΕΝ	Γενικό Επιτελείο Ναυτικού
ΔΑΔ	Διεθνές Ανθρωπιστικό Δίκαιο
ΔΕΕΣ	Διεθνής Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού
ΔΕΣ	Δίκαιο των Ενόπλων Συρράξεων
ΔΠΑ	Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο
ΔΠΑΓ	Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο για την πρώην Γιουγκοσλαβία
ΔΠΑΡ	Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο για την Ρουάντα
ΕΔ	Ένοπλες Δυνάμεις
ΕΕΣ	Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός
ΕΗ	Ερυθρά Ημισέληνος
ΕΛΑΣ	Ελληνική Αστυνομία
ΕΝΥ	Ειδική Νομική Υπηρεσία (Υπ Εξ)
ΗΕ	Ηνωμένα Έθνη
Κ.τ.Ε.	Κοινωνία των Εθνών
ΟΗΕ	Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών
ΟΟΣΑ	Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης
ΠΑΜ	Παλλαϊκή Άμυνα
ΠΚ	Ποινικός Κώδικας
ΠΝ	Πολεμικό Ναυτικό
ΠΠ	Πρόσθετο Πρωτόκολλο
ΠΣΕΑ	Πολιτικός Σχεδιασμός Εκτάκτου Ανάγκης
ΣΠΚ	Στρατιωτικός Ποινικός Κώδικας
ΥΕΘΑ	Υπουργείο Εθνικής Άμυνας
ΥΠΕΞ	Υπουργείο Εξωτερικών

(Οι λατινικοί αριθμοί I, II, III, IV στις υποσημειώσεις της παρούσας μελέτης, αντιστοιχούν σε κάθε μία από τις τέσσερις Συμβάσεις της Γενεύης του 1949, ενώ ΠΠ I, είναι το Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο και ΠΠ II, το Δεύτερο Πρόσθετο Πρωτόκολλο του 1977).

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η παρούσα μελέτη αποτελείται από πέντε κύρια μέρη. Το πρώτο Μέρος περιλαμβάνει την Εισαγωγή, το Κεφάλαιο “Ορισμοί” και την ιστορική εξέλιξη.

Το δεύτερο Μέρος, που είναι και το πιο μεγάλο, αναφέρεται στους κανόνες του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου που διέπουν τις διεθνείς ένοπλες συρράξεις και περιλαμβάνει τα Κεφάλαια 5,6,7 και 8. Το τρίτο Μέρος αναφέρεται στους κανόνες Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου, που διέπουν τις μη- διεθνείς ένοπλες συρράξεις και αποτελείται από το Κεφάλαιο 9. Το τέταρτο Μέρος αποτελείται από τα κεφάλαια 10 και 11, που αναφέρονται αντίστοιχα στους Διεθνείς Οργανισμούς και την ανθρωπιστική Βοήθεια. Τέλος, το πέμπτο Μέρος περιλαμβάνει τα συμπεράσματα της παρούσας μελέτης.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΕΝΟΠΛΩΝ ΣΥΡΡΑΞΕΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το πρόβλημα των ενόπλων συρράξεων, διεθνών και εσωτερικών, εξακολουθεί να παραμένει στον σύγχρονο κόσμο. Το 1994 καταγράφονται ένοπλες συρράξεις σε εξήντα (60) κράτη, ενώ τα Ηνωμένα Έθνη έχουν αποστείλει “κυανόκρανους” παρατηρητές σε 18 κράτη, χωρίς μεγάλη επιτυχία άλλωστε. Εδώ και ενάμισυ αιώνα, αναζητούνται κανόνες του διεθνούς δικαίου οι οποίοι, αφενός να μην παρεμποδίζουν τις εχθροπραξίες κατά την διάρκεια του πολέμου και αφετέρου να προνοούν για την προστασία των προσώπων που δεν μετέχουν στην ένοπλη σύρραξη και των αγαθών που δεν αποτελούν πολεμικούς στόχους. Στο παρελθόν γινόταν επίκληση μιας “αρχής του διεθνούς δικαίου” κατά την οποία *inter armis silent leges* (όταν παρεμβαίνουν τα όπλα σιωπά ο νόμος). Τέτοια αρχή δεν ίσχυσε ποτέ πλήρως, αφού πάντοτε επισημάνθηκαν κανόνες ιπποτισμού, τουλάχιστον ως προς τον αιχμάλωτο αντίπαλο. Είναι όμως γεγονός, πως ακόμη και στα κλασσικά βιβλία του διεθνούς δικαίου (Hugo Grotius, *De jure belli ac pacis*, 1664) ρητά αναφέρεται ότι κατά την διάρκεια του πολέμου, οι άμαχοι, η ζωή και η περιουσία τους, δεν χάνουν καμιάς προστασίας.

Το διεθνές δίκαιο σταδιακά αποκτά κανόνες για την προστασία των αμάχων, παρότι παραβιάζεται, συνήθως ατιμωρητί. Όσο τα κράτη εξακολουθούν να επιζητούν την επίλυση των διαφορών τους με την προσφυγή στη βία και τη χρήση νέων καταστρεπτικών μέσων, τόσο θα αυξάνεται κατά γεωμετρικό ρυθμό ο αριθμός των αμάχων θυμάτων του πολέμου. Παράλληλα, υπάρχει το πρόβλημα της ανθρωπιστικής μεταχείρισεως των μαχητών που έχουν τεθεί εκτός μάχης, δηλαδή των ασθενών, τραυματιών και αιχμαλώτων πολέμου. Όλα αυτά τα ζητήματα αποτελούν αντικείμενο του ανθρωπιστικού διεθνούς δικαίου, ενός κλάδου του διεθνούς δικαίου που

συναρτάται και προς το δίκαιο του πολέμου και προς το δίκαιο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Με την παραδοσιακή έννοια του όρου, το δίκαιο του πολέμου περιλαμβάνει δύο τμήματα. Το πρώτο ονομάζεται *jus in bello* και περιέχει ρυθμίσεις περί της διεξαγωγής του πολέμου (πολεμικά μέσα και μέθοδοι, στρατιωτικές συμβάσεις, ανακωχες, εκχειριες). Το δεύτερο, ονομάζεται *jus ad bellum* και αποτελείται από διατάξεις περί της στρατιωτικής κατοχής.

Το δίκαιο του πολέμου έχει προέλευση ευρύτατα εθιμική. Κωδικοποιήθηκε σχηματικά με τις δεκατρείς Συμβάσεις της Χάγης του 1907 και τον προσαρτημένο στην τέταρτη από αυτές Κανονισμό περί διεξαγωγής του κατά ξηράν πολέμου, με τις Συμβάσεις της Γενεύης του 1864 και του 1927 περί αιχμαλώτων πολέμου. Μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο έτυχε περαιτέρω κωδικοποιήσεις από σκοπιά ανθρωπιστική με τις τέσσερις μεγάλες Συμβάσεις της Γενεύης της 12^{ης} Αυγούστου 1949 αντίστοιχα περί των ασθενών και τραυματιών μελών των ενόπλων δυνάμεων στη ξηρά(I), περί των ασθενών και τραυματιών μελών των ενόπλων δυνάμεων στη θάλασσα (II), περί των αιχμαλώτων πολέμου (III), περί του άμαχου πληθυσμού(ΙΩ). Στις τέσσερις Συμβάσεις της Γενεύης του 1949 μετέχουν σήμερα όλα τα κράτη του κόσμου, ακόμη και εκείνα που μόλις ανεξαρτοποιήθηκαν μετά την διάλυση της Σοβιετικής Ενώσεως και της Γιουγκοσλαβίας.

Νέα σημαντική εξέλιξη αποτέλεσε η σύναψη στην Γενεύη την 12^η Δεκεμβρίου του 1977 των Δύο συμπληρωματικών Πρωτοκόλλων ανθρωπιστικού δικαίου που ισχύουν αντίστοιχα σε περίπτωση ενόπλων συρράξεων διεθνούς χαρακτήρα (I) και ενόπλων συρράξεων μη διεθνούς χαρακτήρα (II). Η συμμετοχή στα ΠΠ κρατών και άλλων δικαιουμένων (όπως τα εθνικο-απελευθερωτικά κινήματα) ποικίλει. Ενδεικτικά η Ελλάδα έχει επικυρώσει και τα δύο ΠΠ ενώ από τα γειτονικά μας κράτη η Αλβανία, η Βουλγαρία, η Τουρκία δεν έχουν προσχωρήσει σε αυτά. Η Κύπρος έχει επικυρώσει, ενώ η Τουρκία επανειλημμένα δηλώνει ότι δεν θα προσχωρήσει. Κανένα κράτος του πρώην Συμφώνου της Βαρσοβίας δεν προσχώρησε, ούτε οι ΗΠΑ ή το Ιράκ. Από τα μέλη του ΝΑΤΟ έχουν επικυρώσει Ελλάδα, Ιταλία, Ολλανδία, Νορβηγία, Βέλγιο. Πολλά κράτη του τρίτου κόσμου έχουν επικυρώσει το ΠΠ I Αλλά όχι το ΠΠ II, επειδή νομίζουν ότι το τελευταίο Πρωτόκολλο θα νομιμοποιούσε τους επίδοξους πραξικοπηματίες, που είναι πολλοί, στο έδαφός τους. Πάντως, υπάρχουν ενδείξεις πως ο προβληματισμός ορισμένων μεγάλων κρατών ιδίως ως προς μερικές αμφισβητούμενες διατάξεις του Π I θα αρθεί, ενδεχομένως με

ερμηνευτικές διευκρινήσεις, ώστε τελικά τα δύο Πρωτόκολλα, που αποτελούν αληθινή πρόοδο του ανθρωπιστικού δικαίου, να αποκτήσουν παγκόσμια ισχύ, όπως συμβαίνει ήδη με τις τέσσερις Συμβάσεις της Γενεύης του 1949.

Το κυριότερο μέρος του ανθρωπιστικού δικαίου έχει ως αντικείμενο τις διεθνείς συρράξεις, δηλαδή τις συρράξεις μεταξύ κρατών. Οι κυβερνήσεις, όπως είπαμε, είναι πάντοτε διστακτικές στην διατύπωση κανόνων συμπεριφοράς για εκείνους που προτίθενται να ανατρέψουν την εσωτερική έννομη τάξη. Η πραγματικότητα είναι όμως αδήριτη. Έτσι, εξ υπαρχής η ΔΕΕΣ επέμενε στο ότι το ανθρωπιστικό δίκαιο εφαρμόζεται *mutatis mutandis* και στις εσωτερικές συρράξεις. Η στάση αυτή δικαιώθηκε από τις τέσσερις Συμβάσεις της Γενεύης του 1949, οι οποίες περιέχουν ομοιόμορφη διάταξη (άρθρο 3), που επεκτείνει τη θεμελιώδη προστασία και στις εσωτερικές συρράξεις. Η Συνδιάσκεψη της Γενεύης των ετών 1974-1977 με μεγάλη δυσκολία κατόρθωσε να συμπληρώσει το ΠΠ II που είναι καθ'ολοκληρίαν αφιερωμένο στις εσωτερικές συρράξεις. Πάντως, ο κορμός του ανθρωπιστικού δικαίου που αφορά τις εσωτερικές συρράξεις βρίσκεται στην απλή διατύπωση του ομοιόμορφου άρθρου 3 των Συμβάσεων τα Γενεύης του 1949.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΟΡΙΣΜΟΙ

1. Διεθνές Ανθρωπιστικό Δίκαιο

Το ΔΑΔ αποτελεί το μεγαλύτερο κομμάτι του δημοσίου διεθνούς δικαίου και περιλαμβάνει κανόνες οι οποίοι, εν καιρώ ενόπλων συρράξεων, αναζητούν να προστατεύσουν άτομα που δεν λαμβάνουν ή έπαψαν να λαμβάνουν μέρος στις εχθροπραξίες, και να περιορίσει τις μεθόδους και μέσα πολέμου που μεταχειρίζονται.¹

Επακριβώς, σύμφωνα με τον ορισμό της ΔΕΕΣ που εφαρμόζεται σε ένοπλες συρράξεις, είναι διεθνής σύμβαση ή εθιμοτυπικοί κανόνες που έχουν ως σκοπό να αναλύσουν θέματα ανθρωπιστικού ενδιαφέροντος που προκύπτουν απευθείας από ένοπλες συρράξεις, διεθνούς ή μη διεθνούς φύσεως. Για ανθρωπιστικούς λόγους αυτοί οι κανόνες περιορίζουν το δικαίωμα των μερών σε μία σύρραξη να χρησιμοποιούν μεθόδους ή μέσα πολέμου της επιλογής τους και τους ωθούν στην προστασία ατόμων και περιουσιών που επηρεάζονται ή πρόκειται να επηρεαστούν από την σύρραξη.²

Το ΔΑΔ – επίσης γνωστό σαν δίκαιο πολέμου ή δίκαιο ενόπλων συρράξεων – έχει 2 ξεχωριστούς κλάδους³:

- Δίκαιο της Γενεύης, ή ανθρωπιστικό δίκαιο, που σχεδιάστηκε για να διασφαλίσει μαχητές που δεν έλαβαν ή έπαψαν να λαμβάνουν μέρος στη μάχη και άτομα που δεν εμπλέκονται ενεργά στις εχθροπραξίες, ειδικά άμαχος πληθυσμός.

- Δίκαιο της Χάγης ή δίκαιο πολέμου, που καθιερώνει δικαιώματα και υποχρεώσεις των εμπόλεμων σε σχέση με στρατιωτικές επιχειρήσεις και όρια στα μέσα καταστροφής εχθρού.

¹ extract from "IHL: What is International Humanitarian Law?"

² Ορισμός της Διεθνούς Επιτροπής Ερυθρού Σταυρού

³ extract from "IHL: What is International Humanitarian Law?"

Αυτή η διάκριση γίνεται καθαρά για ιστορικούς και διδακτικούς λόγους γιατί η υιοθέτηση των δύο Πρόσθετων Πρωτοκόλλων συνδυάζει και τους δύο κλάδους του ΔΑΔ.

Οι όροι ΔΑΔ, Δίκαιο πολέμου και Δίκαιο ενόπλων συρράξεων μπορούν να θεωρηθούν σαν ισοδύναμοι. Διεθνείς οργανισμοί, πανεπιστήμια, ακομή και έθνη τείνουν να χρησιμοποιούν το ΔΑΔ ενώ οι άλλες 2 εκφρασεις συνήθως χρησιμοποιούνται από τις ένοπλες δυνάμεις.

2. Άμαχος Πληθυσμός

Προς εξασφάλιση του σεβασμού και της προστασίας του άμαχου πληθυσμού και των πολιτικών στόχων, και για καλύτερη εφαρμογή του ΔΑΔ, τα Μέρη της σύρραξης οφείλουν παντοτε να κάνουν διάκριση μεταξύ άμαχου πληθυσμού και μαχητών.⁴

Άμαχος πληθυσμός = περιλαμβάνει όλα τα πρόσωπα που είναι πολίτες καθώς και πληρώματα εμπορικών πλοίων καθό μέτρο τα πλοία αυτά δεν συμμετέχουν στις εχθροπραξίες.⁵

Με την ανάπτυξη όμως όπλων μαζικής καταστροφικότητας (πχ πυρηνικά, χημικά βιολογικά) και με την αυξανόμενη χρήση ανορθόδοξων (μη συμβατικών) μεθόδων πολεμικής σύγκρουσης (πχ ανταρτοπόλεμος) η δυνατότητα σαφούς και αυστηρού διαχωρισμού των «αμάχων» από τους «μαχόμενους» μειώνεται σημαντικά.

Επίσης όσο ευρύτερες είναι οι επιδιώξεις των εμπολέμων (πχ κατάκτηση εδαφών) τόσο μειώνεται αμοιβαία ο σεβασμός για την ακεραιότητα και τα δικαιώματα των αμάχων πληθυσμών.

Άρα διαφορετικοί τύποι και επίπεδα πολεμικών συγκρούσεων επιτρέπουν μεγαλύτερη ή μικρότερη προστασία για τους άμαχους πληθυσμούς.

3. Τύποι πολέμων

Μπορούμε να ταξινομήσουμε τις πολεμικές αναμετρήσεις με βάση τους τύπους των εμπολέμων, την μέθοδο διεξαγωγής των συγκρούσεων και τους αντικειμενικούς σκοπούς των εμπολέμων.⁶

⁴ P.I, 48

⁵ P.I, 50

τους αντικειμενικούς σκοπούς των εμπολέμων.⁶

A) Βάσει τύπους εμπολέμων

- 1) Εμφύλιος / Ενδοκρατικός που σημαίνει την μάχη στην επικράτεια μιας χώρας μεταξύ των τακτικών ενόπλων δυνάμεων και αναγνωρισμένων ένοπλων ομάδων, ή μεταξύ ένοπλων ομάδων που πολεμάει η μία την άλλη.
- 2) Διεθνής / Διακρατικός που σημαίνει την μάχη μεταξύ των ενόπλων δυνάμεων τουλάχιστον δύο χωρών
- 3) Υβριδικός (όπου οι εμπόλεμοι δεν εντοπίζονται και ταξινομούνται εύκολα πχ εμφύλιος πόλεμος με εξωτερικές διεισδύσεις, πόλεμος ανάμεσα σε κράτος (πχ Ισραήλ) και μη κρατική οργάνωση (πχ PLO⁷)

B) Ταξινόμηση βάσει «μέθοδο» διεξαγωγής σύγκρουσης

- 1) Ανορθόδοξος / μη συμβατικός (πχ ανταρτοπόλεμος, τρομοκρατία)
- 2) Οικονομικός, πολιτικός, ψυχολογικός (πχ οικονομικές κυρώσεις [εμπάργκο, αποκλεισμός] πολιτική διείσδυσης, αποσταθεροποίησης μέσω μυστικών υπηρεσιών, ψυχολογικές δραστηριότητες (εκστρατεία μαύρης προπαγάνδας)
- 3) Κλασσικός, συμβατικός, διακρατικός πχ Α' Παγκόσμιος Πόλεμος

⁶ Στ. Περράκης, Το Νέο Διεθνές Ανθρωπιστικό Δίκαιο των Ενόπλων Συρράξεων, Αντ. Σάκκουλας, Αθήνα-Κομοτηνή, 1989, σελ. 43-51

⁷ PLO, Palestine Liberation Organization Είναι ένα εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα επίσημα αναγνωρισμένο από την διεθνή κοινότητα. Δεν έχει σταθερό εδαφικό έρεισμα αλλά έχει λαό και η πολιτική του εξουσία οφείλει να σέβεται το διεθνές δίκαιο. Η αποδοχή του PLO και των άλλων απελευθερωτικών οργανώσεων ως παρατηρητών στον οργανισμό των Ηνωμένων Εθνών και σε όλους τους ειδικευμένους διεθνείς οργανισμούς, έχει λειτουργικό χαρακτήρα: ασυλίες και προνόμια στους εκπροσώπους του Κινήματος, δικαίωμα συμμετοχής στη συζήτηση, και σε μερικές περιπτώσεις δικαίωμα συγκληδεμενεύσεως σχεδίων αποφάσεων. Πηγή: Ε. Ρούκουνας Διεθνές Δίκαιο Αντ. Σάκκουλας, Αθην, 1982 σελ.75

4) «περιορισμένος» πυρηνικός (πχ υποθετική περίπτωση χρησιμοποίησης όπλων μικρού βεληνεκούς « χαμηλής» καταστροφικότητας

5)Γενικός πυρηνικός / παντοκτονία

Γ) Ταξινόμηση βάσει αντικειμενικούς σκοπούς εμπολέμων

- 1 Πραγματιστικός (περιορισμένες επιδιώξεις εδαφικού, οικονομικού χαρακτήρα)
- 2 Μανιχαϊκός (γενικευμένη, μέχρι τελικής πτώσεως και άνευ όρων σύγκρουση, 2 άκρα διαφορετικών ιδεολογικά / πολιτικών συστημάτων)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

1. Γενικά

Θα ήταν λάθος να ισχυριστούμε ότι η ίδρυση του ΕΣ το 1863 ή η υιοθέτηση της 1^{ης} Σύμβασης της Γενεύης 1864, σηματοδότησε την έναρξη του ΔΑΔ όπως το ξέρουμε σήμερα. Όπως δεν υπάρχει κοινωνία που να μην έχει τους δικούς της κανόνες, έτσι δεν υπήρξε πόλεμος που δεν είχε μερικούς σαφείς κανόνες που κάλυπταν την έναρξη και το τέλος των εχθροπραξιών, καθώς και τον τρόπο διεξαγωγής τους.⁸

Πρώτα υπήρχαν άγραφοι κανόνες που βασιζόνταν σε έθιμα που ρυθμίζαν τις ένοπλες συρράξεις. Έπειτα δίπλευρες συνθήκες (εμπορικά συνδικάτα) σχεδιάστηκαν σε διάφορες βαθμίδες, με λεπτομέρεια, και τέθηκαν βαθμιαία σε ισχύ. Οι εμπόλεμοι μερικές φορές τις επικύρωναν αυτές μετά το τέλος της μάχης. Υπήρχαν επίσης κανονισμοί όπου τα κράτη εξέδιδαν στα στρατεύματά τους (όπως Lieber Code).⁹

Συνολικά, οι ασκήσεις πολέμου των πρωτόγονων ανθρώπων απεικονίζουν διάφορους τύπους διεθνών κανόνων πολέμου γνωστοί και στις μέρες μας όπως: κανόνες διαχωρισμού ειδών εχθρού, κανόνες που καθορίζουν τις περιστάσεις, διατυπώσεις και αρχές για την έναρξη και λήξη πολέμου, κανόνες που περιγράφουν περιορισμούς ατόμων, χρονικής διάρκειας, τόπου και μεθόδων διεξαγωγής και κανόνες που καταδικάζουν τον πόλεμο συγκεντρωτικά. (Quincy Wright).

⁸ extract from: "IHL: What are the origins of international humanitarian law?"

⁹ Lieber Code: Από την αρχή των πολέμων μέχρι την έλευση του σύγχρονου ΔΑΔ, πάνω από 500 καρτέλ- κωδικούς κατευθύνσεως, συμβόλαια και άλλα κείμενα σχεδιασμένα να ρυθμίσουν εχθροπραξίες, έχουν καταγραφεί. Σε αυτά συμπεριλαμβάνεται και ο Lieber Code που τέθηκε σε ισχύ τον Απρίλιο του 1863, και υπήρξε σημαντικός γιατί σηματοδότησε την πρώτη αποπειρα κωδικοποίησης των υπάρχουσών νόμων και εθίμων πολέμου. Ανόμοια, από την 1^η σύμβαση της Γενεύης (που υιοθετήθηκε ένα χρόνο αργότερα) όμως, ο κώδικας δεν είχε το καθεστώς μεταχείρισης καθώς προοριζόταν μόνο για στρατιώτες Ένωσης που πολεμούσαν στον Αμερικανικό Εμφύλιο.

Οι πρώτοι νόμοι πολέμου προκηρύχθηκαν από τους περισσότερους πολιτισμούς πολλές χιλιετίες πριν από την εποχή μας:

“ Εγκαθιδρύω αυτούς τους νόμους για να αποτρεψω τους δυνατούς από την καταπίεση των αδυνάτων” (Hammurabi, king of Babylon).¹⁰

Για παράδειγμα το *Vigayei* – κείμενο γραμμένο στα τέλη του 13^{ου} αιώνα, τότε που οι Άραβες διοικούσαν την Ισπανία – περιέχει έναν πραγματικό κώδικα πολέμου. Η Σύμβαση του 1864, με μορφή πολύπλευρης συνθήκης, ως εκ τούτου κωδικοποίησε και ενδυνάμωσε αρχαίους και διάσπαρτους νόμους και έθιμα πολέμου που προστατεύουν τραυματίες και εκείνους που τους φροντίζουν.¹¹

Δύο άντρες έπαιξαν σπουδαίο ρόλο στην δημιουργία του ΔΑΔ, ο Henry Dunant και ο Guillaume- Henri Dufour.

Dunant: “ Σε ορισμένες ειδικές περιπτώσεις, όπως για παράδειγμα, όταν συναντιούνται οι ηγεμόνες της στρατιωτικής τέχνης που ανήκουν σε διαφορετικές εθνικότητες, δεν θα ήταν επιθυμητό να επωφεληθούν αυτοί από αυτού του είδους του συνεδρίου για να σχηματίσουν κάποιες διεθνείς αρχές, επικυρωμένες από μία Σύμβαση και αβλαβείς στο χαρακτήρα, οι οποίες, συμφωνημένες μία φορά και επικυρωμένες, θα μπορούσαν να αποτελέσουν την βάση για κοινωνίες, για την ανακούφιση τραυματιών σε διάφορες Ευρωπαϊκές χώρες:”

Dufour : “ Πρέπει να δούμε, μέσα από παραδείγματα τόσο ζωντανά όσο αυτά που ανέφερες, τι παράγει η δόξα του πεδίου μάχης όσον αφορά τα βάσανα και τους πόνους”¹²

2. Πώς έγινε η ιδέα πραγματικότητα¹³

Η Ελβετική κυβέρνηση, στην προοπτική των 5 ιδρυτικών μελών της ΔΕΕΣ, συγκάλεσε το Διπλωματικό Συνέδριο του 1864, το οποίο παρακολούθησαν 16

¹⁰ extract from: “ IHL: What are the origins of international humanitarian law?”

¹¹ extract from: “ IHL: What are the origins of international humanitarian law?”

¹² Henry Dunant: “A Memory of Solferino” σελ. 29

¹³ extract from: “ IHL: What are the origins of international humanitarian law?”

Πολιτείες που υιοθέτησαν την Σύμβαση της Γενεύης για την βελτίωση της τύχης των τραυματιών των ενόπλων δυνάμεων στο πεδίο μαχών.

Η Σύμβαση της Γενεύης του 1864 τοποθέτησε τα θεμέλια του σύγχρονου ΔΑΔ. Χαρακτηριζόταν κυρίως από:

- σταθερούς γραπτούς κανόνες διεθνούς εμβέλειας για την προστασία των θυμάτων των συρράξεων
- την πολύπλευρη φύση τους, ανοιχτή σε όλες τις Πολιτείες
- την υποχρέωση να επεκτείνει την φροντίδα χωρίς διακρίσεις σε τραυματίες και ασθενείς στρατιωτικού προσωπικού
- σεβασμό και σήμανση υγειονομικού προσωπικού, μεταφορικών μέσων και εφοδίων χρησιμοποιώντας ένα έμβλημα (ερυθρό σταυρό σε άσπρο φόντο).

Συμβάσεις/ Πράξεις ΔΑΔ (χρονολογικά)	Κυρωτικός νόμος/ ημερομηνία στην Ελλάδα
Σύμβαση της Γενεύης για την βελτίωση των συνθηκών των τραυματιών των ενόπλων δυνάμεων στο πεδίο μαχών. 22 Αυγούστου 1864	17/1/1865
Δήλωση του Petersburg αποκηρύσσοντας σε περίοδο πολέμου ορισμένα εκρηκτικά. 29/12-11/12/1868	11/12/1868

<p>Σύμβαση περί νόμων κι εθίμων στον κατά ξηρά πόλεμο, με τον προσαρτημένο σε αυτή Κανονισμό, Χάγη, 29 Ιουλίου 1899</p> <p>Σύμβαση περί εφαρμογής στον κατά θάλασσα πόλεμο, των αρχών της Συμβάσεως της Γενεύης της 22 Αυγούστου 1864, Χάγη, 29/7/1899</p>	<p>4/4/1901, ΒΔ</p> <p>21-12-1900, ΦΕΚ Α' 223,</p> <p>19/10/1901</p>
<p>Σύμβαση για την βελτίωση των συνθηκών των τραυματιών και των ασθενών των στρατών, Γενεύη, 6/7/1906</p>	<p>27/5/1921</p>
<p>Πρωτόκολλο για την απαγόρευση της χρήσης ασφουξιογόνων, δηλητηριωδών ή παρομοίων αερίων, ως και βακτηριολογικών μέσων, Γενεύη, 17/6/1925</p>	<p>5015/1931, ΦΕΚ 156 Α', 1931</p>
<p>Σύμβαση για την βελτίωση των συνθηκών των τραυματιών και ασθενών των στρατών, Γενεύη, 27/7/1929</p> <p>Σύμβαση σχετικά με την μεταχείριση των αιχμαλώτων πολέμου Γενεύη, 27/7/1929</p>	<p>28/5/1935</p>
<p>Σύμβαση της Γενεύης για την βελτίωση της τύχης των τραυματιών και</p>	<p>3481/30,12.55/ 5,1.56 ΦΕΚ Α' 3 1956</p>

<p>των ασθενών των κατά ξηρά ενόπλων δυνάμεων</p> <p>Σύμβαση της Γενεύης για την βελτίωση της τύχης των τραυματιών ασθενών και ναυαγών μελών των ενόπλων δυνάμεων στη θάλασσα.</p> <p>Σύμβαση της Γενεύης για την μεταχείριση των αιχμαλώτων πολέμου.</p> <p>12 Αυγούστου 1949</p> <p>Σύμβαση της Γενεύης για την προστασία των πολιτών σε καιρό πολέμου</p>	
<p>Σύμβαση για την προστασία των πολιτιστικών αγαθών σε περίπτωση ενόπλου συρράξεως, με τον Κανονισμό εκτέλεσης αυτής, του Πρωτοκόλλου και των I, II, III Αποφάσεων της διασκέψεως. Χάγη, 14/5/1954</p>	<p>N. 1114/1981, ΦΕΚ 6 Α' . 8-1-1981</p>
<p>Σύμβαση για την απαγόρευση ανάπτυξης, παραγωγής και αποθηκεύσεως βακτηριολογικών (βιολογικών) και τοξικών όπλων καθώς και της καταστροφής αυτών, Ουάσιγκτον, Λονδίνο, Μόσχα, 10/4/1972</p>	<p>N. 126/1975, ΦΕΚ 175/22/8/1975</p>

<p>Πρόσθετο Πρωτόκολλο στις Συμβάσεις της Γενεύης της 12^{ης} Αυγούστου του 1949, για την προστασία των θυμάτων διεθνών ενόπλων συρράξεων</p> <p>Πρόσθετο Πρωτόκολλο στις Συμβάσεις της Γενεύης της 12^{ης} Αυγούστου του 1949 για την προστασία των θυμάτων μη διεθνών ενόπλων συρράξεων</p>	<p>1786, 8/8.6.1988, ΦΕΚ Α' 125, 1988</p> <p>2105/2.12.92, ΦΕΚ Α' 196</p>
<p>Σύμβαση για την απαγόρευση ή περιορισμό χρήσης ορισμένων συμβατικών όπλων, που μπορούν να θεωρηθούν ως εξαιρετικά επιβλαβή ή ως προκαλούντα αδιακρίτως αποτελέσματα, μαζί με τα τρία Πρωτόκολλα και της συνημμένης Απόφασης, Γενεύη, 10/10/1980</p>	<p>N. 1979/1991, ΦΕΚ 186 Α', 9/12/1991</p>
<p>Σύμβαση για την απαγόρευση ανάπτυξης, παραγωγής και αποθηκείσεως και της χρήσης χημικών όπλων καθώς και της καταστροφής τους, Παρίσι, 13/1/1993</p>	<p>22/12/1994</p>
<p>Πρωτόκολλο στη Σύμβαση για την απαγόρευση ή περιορισμό χρήσης ορισμένων συμβατικών όπλων που μπορούν να θεωρηθούν ως εξαιρετικά επιβλαβή ή ως προκαλούντα αδιακρίτως αποτελέσματα.</p>	<p>N. 2484/1997, ΦΕΚ 75/ 16/5/1997</p>

Πρωτόκολλο σχετικά με τα όπλα Laser που προκαλούν τύφλωση. Βιέννη. 13/10/1995	
Συνθήκη για την πλήρη απαγόρευση των πυρηνικών δοκιμών. Ν. Υόρκη, 10/9/1996	Ν 2686 1999. ΦΕΚ 38 13 1999
Καταστατικό του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου. Ρώμη, 17/7/1998	
Πρωτόκολλο στη Σύμβαση για την προστασία των πολιτιστικών αγαθών. Χάγη, 26/3/1999	Δεν έχει επικυρωθεί ακόμα από την Ελλάδα

Πηγή: Μ. Μαρούδα Μέτρα Εφαρμογής του ΔΑΔ στην Ελλάδα. Αντ. Σάκκουλας. Αθ.-Κομ.. 2000. σελ.38-44 και από www.icrc.org/ IHL: "What treaties make up international humanitarian law"

3. Οι πηγές των Συμβάσεων του 1949¹⁴

Το 1874 συγκλήθηκε ένα Διπλωματικό συνέδριο στις Βρυξέλλες με πρωτοβουλία του Τσάρου Αλεξάνδρου ΙΙ της Ρωσίας και υιοθέτησε μία Διεθνή Διακήρυξη νόμων και εθίμων πολέμου. Το κείμενο δεν ήταν επικυρωμένο όμως, γιατί μερικές από τις κυβερνήσεις εκείνης της εποχής ήταν απρόθυμες να δεσμευτούν από την συνθήκη. Παρ' όλα αυτά, το σχέδιο των Βρυξελλών σηματοδότησε ένα σημαντικό βήμα στην κωδικοποίηση των νόμων του πολέμου.

¹⁴ extract from: "IHL: What treaties make up international humanitarian law?"

Το 1934, το 15^ο Διεθνές Συνέδριο του ΕΣ στο Τόκιο, αποδέχτηκε το κείμενο της Διεθνούς σύμβασης για τις συνθήκες και την προστασία του άμαχου πληθυσμού εχθρικής εθνικότητας, που βρίσκεται σε περιοχή που ανήκει ή είναι κατεχόμενη από έναν εμπόλεμο, σχεδιασμένα από την ΔΕΕΣ. Καμία δράση δεν έγινε ούτε σε αυτό το κείμενο, αφού οι κυβερνήσεις αρνούσαν να συγκαλέσουν ένα διπλωματικό συνέδριο για να αποφασίσουν την υιοθέτησή του. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα το σχέδιο του Τόκιο να μην εφαρμοστεί κατά τον Β' ΠΠ με τις συνέπειες που όλοι γνωρίζουμε.

4. Οι πηγές των δύο πρόσθετων Πρωτοκόλλων¹⁵

Οι συμβάσεις της Γενεύης του 1949 σημείωσαν την μεγαλύτερη πρόοδο στην ανάπτυξη του ΔΑΔ. Μετά την αποικιοκρατία όμως, οι νέες χώρες δυσκολεύτηκαν να δεσμευτούν από μια σειρά κανόνων για τους οποίους οι ίδιοι δεν είχαν συνεισφέρει στην προετοιμασία τους. Επιπλέον, οι κανόνες της συμφωνίας για τις οδηγίες των εχθροπραξιών, δεν είχαν ανανεωθεί από την Σύμβαση της Χάγης το 1907. Μετά την αναθεώρηση των συμβάσεων της Γενεύης, που θα μπορούσε να διακινδυνέψει τις προόδους που έγιναν το 1949, αποφασίστηκε να επεκτείνει την προστασία των θυμάτων των ενόπλων συρράξεων υιοθετώντας νέα κείμενα με την μορφή των δύο Πρόσθετων Πρωτοκόλλων στις Συμβάσεις της Γενεύης.

¹⁵ extract from: "IHL: What treaties make up international humanitarian law?"

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΟΙ ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΘΕΤΩΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΩΝ ΤΟΥΣ¹⁶

1. Γενικά

Άτομα που δεν έχουν λάβει ή έπαψαν να λαμβάνουν μέρος στις εχθροπραξίες τυγχάνουν σεβασμού για την ζωή τους και για την φυσική και πνευματική τους υπόσταση. Τέτοια άτομα, θα πρέπει σε όλες τις περιπτώσεις να προστατεύονται και να μεταχειρίζονται με ανθρωπιά, χωρίς καμία δυσμενή διάκριση.

Απαγορεύεται ο φόνος ή ο τραυματισμός ενόχ αντιπάλου που παραδίδεται ή δεν μπορεί να λάβει πια μέρος στις εχθροπραξίες.

Οι τραυματίες και ασθενείς θα πρέπει να συγκεντρώνονται και να τους παρέχεται φροντίδα από το Μέρος της σύρραξης που τους έχει στην δύναμή του. Υγειονομικό προσωπικό και υγειονομικές εγκαταστάσεις, μεταφορικά μέσα θα πρέπει να διανέμονται. Ο ερυθρός Σταυρός και η Ερυθρά ημισέληνος σε άσπρο φόντο είναι το έμβλημα που προστατεύει τέτοια άτομα και αντικείμενα και θα πρέπει να τυγχάνει σεβασμού.

Αιχμάλωτοι, άμαχοι και μαχόμενοι, που βρίσκονται κάτω από την εξουσία του αντίπαλου μέρους θα πρέπει να τυγχάνουν σεβασμού για την ζωή τους, την αξιοπρέπειά τους, τα προσωπικά τους δικαιώματα και τις πολιτικές, θρησκευτικές και λοιπές πεποιθήσεις. Θα πρέπει να προστατεύονται από όλες τις πράξεις βίας ή αντεκδίκησης. Επίσης, θα μπορούν να αλληλογραφούν με τις οικογένειές τους και να δέχονται βοήθεια.

Ο καθένας θα πρέπει να απολαμβάνει τις βασικές δικαστικές εγγυήσεις και δεν θα πρέπει να θεωρείται υπεύθυνος για αδίκημα που δεν διέπραξε.

¹⁶ extract from: "IHL: Basic rules of the Geneva Conventions and their Additional Protocols"

Κανένας δεν θα πρέπει να υπόκειται σε φυσικά ή πνευματικά βασανιστήρια ή σε σκληρή και εξευτελιστική μεταχείριση.

Κανένα από τα μέρη της σύρραξης, ούτε μέλη των ενόπλων δυνάμεων τους έχουν απεριόριστο δικαίωμα για να διαλέγουν μέσα και μεθόδους πολέμου. Απαγορεύεται η χρήση όπλων ή μεθόδων πολέμου, που πιθανόν να προκαλέσουν περιττές απώλειες ή υπερβολικές καταστροφές.

Τα μέρη της σύρραξης οφείλουν να κάνουν διάκριση μεταξύ άμαχου πληθυσμού και μαχητών προς εξασφάλιση τόσο του σεβασμού όσο και της προστασίας του άμαχου πληθυσμού και των πολιτικών στόχων. Επιθέσεις θα γίνονται μόνο κατά στρατιωτικών στόχων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΠΑΡΟΧΕΣ ΚΟΙΝΕΣ ΣΤΙΣ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΠΡΟΣΘΕΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ

1 Πεδίο εφαρμογής ,διάρκεια εφαρμογής , γενικές αρχές δικαίου

Οι 4 Συμβάσεις της Γενεύης και το ΠΠ Ι εφαρμόζονται σε κάθε κηρυγμένο πόλεμο ή σε κάθε άλλη ένοπλη σύρραξη μεταξύ 2 ή περισσότερων Μερών που έχουν αναγνωρίσει τις συμβάσεις της Γενεύης και το ΠΠ Ι από την έναρξη μιας τέτοιας κατάστασης. ακόμη και αν η κατάσταση πολέμου δεν έχει αναγνωριστεί από ένα από αυτά. Η Σύμβαση εφαρμόζεται επίσης σε ένοπλες συρράξεις, στις οποίες τα άτομα μάχονται εναντίον της αποικιοκρατίας και της ξένης εισβολής και εναντίον ρατσιστικών καθεστώτων, ασκώντας το δικαίωμά του αυτό- προσδιορισμού.¹⁷

Η εφαρμογή παύει κατά την οριστική λήξη των πολεμικών επιχειρήσεων και σε κατεχόμενες περιοχές, με την λήξη της κατοχής, εκτός από εκείνες τις κατηγορίες των ατόμων, των οποίων η τελική απελευθέρωση, επαναπατρισμός ή εγκατάσταση θα πραγματοποιηθεί αργότερα. Αυτά τα άτομα θα συνεχίζουν να τυγχάνουν προστασίας σύμφωνα με τις συμβάσεις της Γενεύης και του ΠΠ Ι μέχρι την τελική απελευθέρωση, επαναπατρισμό ή εγκατάσταση.¹⁸

Σε περιπτώσεις που δεν καλύπτονται από τις συμβάσεις της Γενεύης και το ΠΠ Ι ή από άλλες διεθνείς συνθήκες, ή σε περίπτωση καταγγελίας αυτών των συνθηκών, οι πολίτες και οι μαχητές παραμένουν κάτω από την προστασία και την εξουσία των αρχών του Διεθνούς Δικαίου προερχόμενο από εθιμικό δίκαιο, από κανόνες ανθρωπισμού και υπαγορεύσεις δημοσίας συνειδήσεως.¹⁹

(Οι λατινικοί αριθμοί I, II, III και IV, αντιστοιχούν σε κάθε μία από τις τέσσερις Συμβάσεις της Γενεύης του 1949, ενώ το ΠΠ I, είναι το Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο και ΠΠ II, το Δεύτερο Πρόσθετο Πρωτόκολλο του 1977).

¹⁷ I, 2; II, 2; III, 2; IV, 2; P.I, 1

¹⁸ I, 5; III, 5; IV, 6; P.I, 3

¹⁹ P.I, 1; I, 63; II, 62; III, 142; IV, 158

2 Απαγόρευση αντεκδίκησης

Αντεκδικήσεις, καθώς επίσης και βιαιότητες του δικαίου σε απάντηση άλλων βιαιοτήτων δικαίου και για εξαναγκάσουν αυτές να σταματήσουν. απαγορεύονται εναντίον τραυματιών, ασθενών και ναυαγών, υγειονομικών μονάδων και προσωπικού, υπηρεσιών πολιτικής άμυνας και προσωπικού, αιχμαλώτων πολέμου, αμάχων, πολιτιστικών αγαθών, φυσικού περιβάλλοντος και έργων ή εγκαταστάσεων που περιέχουν επικίνδυνες δυνάμεις.²⁰

3 Μη άρνηση των δικαιωμάτων

Οι Συμβάσεις της Γενεύης έχοντας ως σκοπό την προστασία των θυμάτων του πολέμου, αποφάνθηκε ότι αυτά τα άτομα θα πρέπει να τοποθετούνται, όσο πιο μακριά γίνεται από οποιαδήποτε πίεση που θα τους κάνει να αρνηθούν τα δικαιώματά τους. Για αυτό τον λόγο αυτά τα άτομα δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να αρνηθούν, μερικώς ή ολικώς, τα δικαιώματα που τους διασφαλίζουν οι Συμβάσεις και το ΠΠ Ι. Τα άτομα που κυρίως αφορούν είναι μάχιμο και μη υγειονομικό προσωπικό και οι τραυματίες, μάχιμοι και άμαχοι ασθενείς και ναυαγοί, καθώς και αιχμάλωτοι πολέμου, άμαχοι εισβολείς, κάτοικοι κατεχόμενων περιοχών και αλλοδαποί σε περιοχή ενός μέρους της ένοπλης σύρραξης. Η αρχή της μη-άρνησης εφαρμόζεται για όλα τα δικαιώματα που προστατεύουν τα θύματα πολέμου.²¹

4 Επίβλεψη

α) Προστάτιδες Δυνάμεις

Τα Μέρη των ενόπλων συρράξεων, για να διασφαλίσουν την τήρηση των Συμβάσεων της Γενεύης, θα πρέπει να προστατεύσουν την συνεργασία και να αποδεχτούν την επίβλεψη των Προστάτιδων Δυνάμεων, με άλλα λόγια ουδέτερων χωρών που υποδεικνύονται για να διαφυλάξουν την ασφάλεια των συμφερόντων των Μερών στη σύρραξη σε εχθρικές περιοχές.²²

²⁰ [I, 46; II, 47; III, 13; IV, 33; P.I, 20, 51-56]

²¹ [I, 7; II, 7; III, 7; IV, 8; P.I, 1]

²² [I, 8; II, 8; III, 8; IV, 9]

Υπογραμμίζεται το δικαίωμα μεσολάβησης των καλών υπηρεσιών της ΔΕΕΣ στα μέρη της σύρραξης με στόχο την υπόδειξη Προστάτιδων Δυνάμεων. Σε περίπτωση αδυναμίας για συμφωνία, αποδέχονται την προσφορά της ΔΕΕΣ να τις αντικαταστήσει.²³

β) ΔΕΕΣ

Η παρουσία των προστατίδων Δυνάμεων δεν μπαίνει εμπόδιο στις ανθρωπιστικές ενέργειες, τις οποίες διενεργούν η ΔΕΕΣ ή άλλοι ανθρωπιστικοί οργανισμοί για την προστασία των θυμάτων του πολέμου.²⁴

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη, θα μπορούν ανά πάσα στιγμή να συνεννοηθούν για να εμπιστευτούν σε έναν οργανισμό, προσφέροντας όλες τις εγγυήσεις αμεροληψίας και ικανότητας, τα καθήκοντα τα ανατιθέμενα δια της παρούσης Συμβάσεως στις προστατίδες δυνάμεις.²⁵

Η ΔΕΕΣ, θα έχει επίσης την δυνατότητα να ασκεί όλες τις άλλες ανθρωπιστικές δραστηριότητες υπέρ τρίτων, με την συγκατάθεση των μερών στη σύγκρουση.²⁶

Οι αντιπρόσωποι της ΔΕΕΣ είναι, ειδικότερα εξουσιοδοτημένοι να μεταβαίνουν, όπου βρίσκονται προστατευόμενα πρόσωπα, αιχμάλωτοι πολέμου ή άμαχοι εισβολείς και να συνομιλούν με αυτούς χωρίς την παρουσία τρίτων. Στη ΔΕΕΣ θα πρέπει να της παραχωρηθούν όλες οι απαιτούμενες διευκολύνσεις για να διεξάγει το ανθρωπιστικό της έργο.²⁷

5 Κυρώσεις

Αυτά τα άρθρα έχουν ιδιαίτερη σημασία. Αυτά αφορούν και τα αδικήματα που είναι αντικείμενα διοικητικών και πειθαρχικών κυρώσεων καθώς και τις σοβαρές

²³ P.I, 5

²⁴ [I, 9; II, 9; III, 9; IV, 10]

²⁵ [I, 10; II, 10; III, 10; IV, 11]

²⁶ P.I, 81

²⁷ [III, 126; IV, 143]

παραβιάσεις, εναντίον των οποίων αποτελούν ένα εμβρυώδες διεθνές ποινικό δίκαιο, εξυψώνοντάς τα στην κλίμακα των διεθνών εγκλημάτων και καθορίζοντάς τα σαν « εγκλήματα πολέμου». Αυτά τα άρθρα τίθενται πίσω από την συνείδηση του κόσμου στη λίστα των ειδικά μεγάλων βιαιοτήτων των Συμβάσεων και του ΠΠ Ι τα οποία, αν μείνουν ατιμώρητα, θα οδηγήσουν στον εξευτελισμό των ανθρωπίνων αξιών και την οπισθοχώρηση της ολικής αντίληψης του ανθρωπισμού.²⁸

Οι Συμβάσεις της Γενεύης και το ΠΠ Ι απαιτούν από τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη να λάβουν όλα τα νομοθετικά μέτρα που είναι απαραίτητα, για τον καθορισμό κυρώσεων επιβλητέων στα πρόσωπα που προέβησαν ή διέταξαν άλλους να προβούν σε οποιαδήποτε σοβαρή παράβαση. Αυτά, θα αναζητήσουν τα πρόσωπα που κατηγορούνται ότι έχουν διαπράξει ή έχουν διατάξει άλλους να προβούν σε οποιαδήποτε σοβαρή παράβαση, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων, που κάτω από το καθήκον να κάνουν έτσι, είχαν ως αποτέλεσμα την αποτυχία της πράξης. Οι στρατιωτικοί αρχηγοί θα πρέπει να είναι προσεκτικοί για αποφυγή σοβαρών παραβιάσεων των Συμβάσεων και του Πρωτοκόλλου, και εάν είναι απαραίτητο θα μπορούν να τις αναφέρουν στις αντίπαλες αρχές.²⁹

5.1. Η Ποινική Καταστολή των παραβιάσεων του ΔΑΔ στην Ελλάδα

Στην ελληνική νομοθεσία δεν υπάρχει ειδική διάταξη ή νόμος που να ποινικοποιεί τις σοβαρές παραβιάσεις, ή τις άλλες παραβιάσεις των διατάξεων των Συμβάσεων της Γενεύης του 1949 και των Πρωτοκόλλων τους.

Στο ελληνικό σύστημα, ποινικοποιούνται τα αδικήματα που προβλέπονται ρητά στον Ποινικό Κώδικα και στον Στρατιωτικό ποινικό Κώδικα, ανεξάρτητα αν έχουν διαπραχθεί κατά την διάρκεια ειρήνης ή σε περίοδο σύρραξης, διεθνούς ή μη διεθνούς χαρακτήρα. Σε ορισμένες περιπτώσεις, μόνο, διαφοροποιούνται οι ποινές. Υπάρχουν όμως και παραβιάσεις του ΔΑΔ, που δεν ποινικοποιούνται στον ΠΚ ή ΣΠΚ.

²⁸ extract from: "IHL: Chapter I: Provisions common to the four Conventions"

²⁹ [I, 49; II, 50; III, 129; IV, 146]

Πίνακας Ποινικοποίησης Σοβαρών Παραβιάσεων των διατάξεων των Συμβάσεων της Γενεύης και του Πρωτοκόλλου Ι

Σοβαρή παραβίαση	Ποινικοποίηση στην ελληνική νομοθεσία
Ανθρωποκτονία με πρόθεση	Άρθρο 299, παρ. 1 ΠΚ
Βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη μεταχείριση, συμπεριλαμβανομένων και των βιολογικών πειραμάτων	137 Α. ΠΚ . 137 Β (δ) και Άρθρο 157 του ΣΠΚ
Εκ προθέσεως πρόκληση μεγάλου πόνου ή σοβαρής προσβολής κατά της σωματικής ακεραιότητας	Κεφάλαιο 16 του ΠΚ , 161 του ΣΠΚ
Η καταστροφή και ιδιοποίηση, κατά τρόπο παράνομο και σε ευρεία κλίμακα, περιουσίας, μη δικαιολογημένη από στρατιωτική ανάγκη	Άρθρο 150 ΣΠΚ, άρθρο 161 ΣΠΚ Άρθρα 372, 381, 382 του ΠΚ
Ο εξαναγκασμός αιχμαλώτου πολέμου να υπηρετήσει στις ένοπλες δυνάμεις της εχθρικής δύναμης	Άρθρο 159 ΣΠΚ
Η στέρηση του δικαιώματος του αιχμαλώτου πολέμου ή του πολίτη, να τύχει τακτικής ή αμερόληπτης δικής	Δεν υπάρχει ειδική διάταξη
Η παράνομη εξορία, μεταφορά ή ο παράνομος περιορισμός πολίτη	Δεν υπάρχει ειδική διάταξη
Η σύλληψη ομήρων	Άρθρο 161 του ΣΠΚ και άρθρο 322 του ΠΚ
Ο αστικός πληθυσμός ή οι άμαχοι ατομικά να αποτελέσουν αντικείμενο επίθεσης	Δεν υπάρχει ειδική διάταξη

<p>Η εξαπόλυση αδιάκριτης επίθεσης, που προσβάλλει τον αστικό πληθυσμό ή αστικά αντικείμενα, με την επίγνωση ότι μια τέτοια επίθεση θα προκαλέσει μεγάλη απώλεια σε ανθρώπινες ζωές, τραύματα σε αμάχους ή ζημιά σε αστικά αντικείμενα</p>	<p>Δεν υπάρχει ειδική διάταξη</p>
<p>Η εξαπόλυση επίθεσης κατά έργων και εγκαταστάσεων που περιέχουν επικίνδυνες δυνάμεις, με την επίγνωση ότι μια τέτοια επίθεση θα προκαλέσει εξαιρετική απώλεια σε ζωές, τραυματισμούς αμάχων ή ζημιά σε αστικά αντικείμενα</p>	<p>Δεν υπάρχει ειδική διάταξη</p>
<p>Η περιαγωγή ανυπεράσπιστων τοποθεσιών και αποστρατιωτικοποιημένων ζωνών σε αντικείμενο επίθεσης</p>	<p>Δεν υπάρχει ειδική διάταξη</p>
<p>Η περιαγωγή προσώπου σε αντικείμενο επίθεσης με τη γνώση ότι αυτός βρίσκεται εκτός μάχης</p>	<p>Δεν υπάρχει ειδική διάταξη</p>
<p>Η δόλια χρήση, κατά παράβαση του άρθρου 37 του Πρωτοκόλλου Ι, του διακριτικού εμβλήματος του Ερυθρού Σταυρού, της Ερυθράς Ημισελήνου ή άλλων προστατευτικών σημάτων αναγνωριζομένων από τις Συμβάσεις ή το παρόν Πρωτόκολλο</p>	<p>Άρθρο 68 του ΣΠΚ και ν. 1740/1914</p>

<p>Η μεταφορά από την κατέχουσα δύναμη τμημάτων του δικού της αστικού πληθυσμού μέσα στην περιοχή που κατέχει ή η απομάκρυνση ή μεταφορά όλων των τμημάτων του πληθυσμού της κατεχόμενης περιοχής μέσα ή έξω από αυτήν την περιοχή κατά παράβαση του άρθρου 49 της τέταρτης Σύμβασης</p>	<p>Δεν υπάρχει ειδική διάταξη</p>
<p>Η αδικαιολόγητη καθυστέρηση του επαναπατρισμού των αιχμαλώτων πολέμου ή των αμάχων.</p>	<p>Δεν υπάρχει ειδική διάταξη</p>
<p>Η πρακτική φυλετικού διαχωρισμού και άλλες απάνθρωπες και υποτιμητικές πρακτικές στοιχειοθετούν προσβολές κατά της προσωπικής αξιοπρέπειας, βασισμένες σε φυλετικές διακρίσεις</p>	<p>Δεν υπάρχει ειδική διάταξη</p>

<p>Η περιαγωγή, σε αντικείμενο επίθεσης, των εμφανώς αναγνωριζομένων ιστορικών μνημείων, έργων τέχνης ή τόπων λατρείας, τα οποία συνιστούν την πολιτιστική ή πνευματική κληρονομία των λαών και τα οποία απολαμβάνουν ειδικής προστασίας, με ειδικές ρυθμίσεις, για παράδειγμα μέσα στα πλαίσια αρμόδιου διεθνή οργανισμού, που προκαλεί ως αποτέλεσμα σε αυτά εκτεταμένες καταστροφές,εφόσον αυτά τα ιστορικά μνημεία, έργα τέχνης και τόποι λατρείας δεν βρίσκονται σε άμεση γειννίαση με στρατιωτικούς στόχους.</p>	<p>Δεν υπάρχει ειδική διάταξη</p>
---	-----------------------------------

Πηγή: Μ. Μαρούδα Μέτρα εφαρμογής του ΔΑΔ στην Ελλάδα, Αντ.Σάκκουλας, Αθ-Κομ., 2000. σελ. 93-98

Πίνακας Παραβιάσεων κανόνων και εθίμων πόλεμου

<p>Παραβιάσεις κανόνων και εθίμων πολέμου</p>	<p>Ελληνική νομοθεσία</p>
<p>Η χρήση τοξικών ή άλλων όπλων που προκαλούν ανωφελή οδύνη</p>	<p>Δεν ποινικοποιείται με ειδική διάταξη</p>

Η ευρείας κλίμακα καταστροφή πόλεων ή κοινοτήτων, που δεν δικαιολογείται από την στρατιωτική ανάγκη	Δεν ποινικοποιείται με ειδική διάταξη
Επίθεση ή βομβαρδισμός με οποιαδήποτε μέσα ανυπερασπιστων πόλεων, κοινοτήτων, κατοικιών ή κτιρίων	Δεν ποινικοποιείται με ειδική διάταξη
Η κατάσχεση, καταστροφή ή εκ προθέσεως πρόκληση ζημίας σε τόπους καθιερωμένους στην θρησκευτική λατρεία, την φιλανθρωπία και εκπαίδευση, τις επιστήμες και τις καλές τέχνες, σε ιστορικά μνημεία και έργα καλλιτεχνικά	Δεν ποινικοποιείται με ειδική διάταξη Μπορεί μερικώς να καλύπτεται από τις διατάξεις για τις διακεκριμένες περιπτώσεις φθοράς, 382 ΠΚ, αλλά χρειάζεται ειδική διάταξη
Ληλασία δημόσιας ή ιδιωτικής	Δεν ποινικοποιείται με ειδική διάταξη

Πηγή: Μ. Μαρούδα Μέτρα εφαρμογής του ΔΑΔ στην Ελλάδα σελ. 99-100

Όσον αφορά τις παραβιάσεις που διαπράττονται κατά τη διάρκεια μη διεθνούς ένοπλης σύρραξης, στην ελληνική νομοθεσία τιμωρούνται, όπως και οι αντίστοιχες των διεθνών συρράξεων.

Οι παραβιάσεις όμως των Συμβάσεων της Χάγης για τα πολιτιστικά αγαθά, και αυτές για την απαγόρευση και τον περιορισμό ορισμένων οπλών, δεν ποινικοποιούνται με ειδική διάταξη στη ελληνική νομοθεσία.³⁰

5. 2 Εγκλήματα Γενοκτονίας

Η γενοκτονία διαφέρει από εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας που διαπράττονται σε καιρό πολέμου, ως προς το ότι στρέφεται κατά ειδικά προκαθορισμένης ομάδας του άμαχου πληθυσμού, που διακρίνεται για λόγους εθνικούς

³⁰ Μ. Μαρούδα : Μέτρα Εφαρμογής του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου στην Ελλάδα σελ. 99-100

φυλετικούς ή θρησκευτικούς, με στόχο αυτή να καταστραφεί, εξαιτίας της παρουσίας της ως συμπαγούς κοινότητας.³¹

Γενοκτονία είναι : Οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πράξεις, ενεργούμενη με την πρόθεση ολικής ή μερικής καταστροφής ομάδας εθνικής, εθνοτικής, φυλετικής ή θρησκευτικής, ως τοιαύτης:³²

α) φόνος των μελών της ομάδας

β) πρόκληση σοβαρής βλάβης κατά της σωματικής ή διανοητικής ακεραιότητας των μελών της ομάδας

γ) εκ προθέσεως υποβολή της ομάδας σε συνθήκες διαβιώσεως δυνάμενες να επιφέρουν την πλήρη ή την μερική σωματική καταστροφή αυτής

δ) επιβολή μέτρων αποβλέποντα στην παρεμπόδιση των γεννήσεων στους κόλπους ορισμένης ομάδας

ε) αναγκαστική μεταφορά παιδιών μιας ομάδας, σε άλλη ομάδα

Επιπλέον οι ακόλουθες πράξεις θα τιμωρούνται :

α) γενοκτονία

β) συνεννόηση προς διενέργεια γενοκτονίας

γ) άμεση και δημόσια προτροπή προς διενέργεια γενοκτονίας

δ) απόπειρα γενοκτονίας

ε) συνεργεία στην γενοκτονία

Η γενοκτονία δεν ποινικοποιείται στον ελληνικό Π.Κ. ούτε έχει θεσπιστεί ειδική διάταξη για την ποινική καταστολή της. Και αυτό παρά το γεγονός ότι η Ελλάδα κύρωσε την Σύμβαση για την πρόληψη και καταστολή του εγκλήματος της Γενοκτονίας με το Ν. 3091/1954.

5.3 Εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας

Έγκλημα κατά της ανθρωπότητας³³ σημαίνει οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πράξεις, όταν διαπράττεται ως μέρος μιας ευρείας και συστηματικής επίθεσης, που κατευθύνεται κατά οποιουδήποτε άμαχου πληθυσμού.

Οι πράξεις που αποτελούν – ενδεικτικά – εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας είναι οι εξής :

Α) ανθρωποκτονία με πρόθεση

³¹ Ορισμός του Shaw B., στο Genocide and International Law, στον Dinstein Y. (ed.), International Law at a time of perplexity, Essays in Honour of Shabtai Rosenne 1989, σελ. 805

³² άρθρο II της Σύμβασης

³³ άρθρο 5 του Καταστατικού του ΔΠΑΓ

Β) εξόντωση

Γ) υποδούλωση

Δ) εκδίωξη ή δια της βίας μεταφορά πληθυσμού

Ε) φυλάκιση ή άλλη σοβαρή στέρηση της σωματικής ελευθερίας κατά παράβαση βασικών κανόνων του διεθνούς δικαίου

Στ) βασανιστήρια

Ζ) βιασμός

Η) δίωξη για λόγους πολιτικούς, φυλετικούς και θρησκευτικούς

Ι) άλλες απάνθρωπες πράξεις

Το Καταστατικό του ΔΠΔ συμπλήρωσε τον παραπάνω κατάλογο με τις εξής πράξεις.³⁴

Κ) εξαναγκασμός προσώπου σε εξαφάνιση

Λ) το έγκλημα του apartheid

Το ΔΠΔΓ έκρινε επιπλέον ότι από τον όρο “κατά τουπληθυσμού” συνάγονται άλλες δύο προϋποθέσεις. Έτσι προκειμένου να θεωρηθούν ως εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, οι επιθέσεις που στοχεύουν τον πληθυσμό πρέπει να λαμβάνουν χώρα σε εκτεταμένη ή συστηματική βάση, και ότι θα πρέπει να αποτελούν τμήμα κυβερνητικής ή πάντως ομαδικής πολιτικής.³⁵

Στην ελληνική νομοθεσία ποινικοποιούνται μεμονωμένα πράξεις, όπως η ανθρωποκτονία, η φυλάκιση, τα βασανιστήρια, ο βιασμός, όχι όμως ειδικά, η τέλεση τους κατά την διάρκεια ένοπλης σύρραξης, από πλαίσιο μιας ευρύτερης πολιτικής εναντίον τμήματος του αμάχου πληθυσμού.

Χρειάζεται έτσι ειδική ρύθμιση που ορίζει σαφώς τα στοιχεία που στοιχειοθετούν το έγκλημα, αλλά και τις προβλεπόμενες ποινές.

5.4 Ελληνική νομοθεσία και γενικές αρχές της ποινικής καταστολής

– Ευθύνη διοικητού και διαπραξη αδικήματος δια παραλείψεως

Στο ελληνικό ποινικό σύστημα, τιμωρείται η συμπεριφορά του ανώτερου που επιτρέπει ή δεν αποτρέπει την τέλεση παραβιάσεων του ΔΑΔ, από τους υφιστάμενους τους.

³⁴ άρθρο 7 του Καταστατικού του ΔΠΔ

³⁵ Απόφαση Tadic, παρ 639, 641 και 644

“ Το γεγονός ότι παραβίαση των Συμβάσεων ή του παρόντος Πρωτοκόλλου διαπράχθηκε από υφιστάμενο, δεν απαλλάσσει τους ανωτέρους του από ποινική ή πειθαρχική ευθύνη, κατά περίπτωση, εάν γνώριζαν ή είχαν πληροφορίες, οι οποίες θα τους έδιναν τη δυνατότητα να συναγάγουν, κατά τις περιστάσεις, ότι αυτός διέπραξε ή επρόκειτο να διαπράξει μια τέτοια παραβίαση και αν αυτοί δεν έλαβαν όλα τα απαραίτητα μέτρα που είχαν στην διάθεσή τους για την προληψη ή καταστολή της παραβίασης”.³⁶

Στον ελληνικό ΠΚ, ποινικοποιείται έγκλημα που τελείται με παράλειψη όπου ο νόμος απαιτεί να επέλθει ορισμένο αποτέλεσμα, η μη αποτροπή του τιμωρείται όπως η πρόκληση ότι με ενέργεια, αν ο υπαίτιος της παράλειψης είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να παρεμποδίσει την επέλευση του αποτελέσματος.³⁷

Ειδικότερα ως προς τους στρατιωτικούς ο ΣΠΚ ορίζει την ευθύνη του στρατιωτικού που “παραλείπει να ασκήσει ή να διατάξει τον αναγκαίο έλεγχο των υφισταμένων του, ως προς την εκτέλεση της υπηρεσίας τους...” και αυτού που “με οποιοδήποτε τρόπο έλαβε γνώση ότι άλλος τέλεσε στρατιωτικό έγκλημα και παραλείπει να το καταγγείλει αμέσως...”³⁸

Επίσης στο ΣΠΚ ποινικοποιείται η έκδοση “ αθέμιτων διαταγών” δηλαδή διαταγών που είναι άσχετες προς την υπηρεσία.³⁹

— Υπακοή σε διαταγές ανώτερου

Η επίκληση σε διαταγή ανωτέρου είναι το πιο συχνά επικαλούμενο μέσο υπεράσπισης σε δίκες ποινικής καταστολής εγκλημάτων πολέμου. Για αυτό και ήταν τα πρώτα ζητήματα που αντιμετώπισαν τα δικαστήρια εγκλημάτων πολέμου, πριν και μετά από το Χάρτη της Νυρεμβέργης, όπου για πρώτη φορά κωδικοποιήθηκε.⁴⁰

³⁶ Ρ.Ι 86

³⁷ άρθρο 15 του ΠΚ

³⁸ άρθρα 85 και 87 του ΣΠΚ

³⁹ άρθρο 72 του ΣΠΚ

⁴⁰ Η πιο αυθεντική ερμηνεία της αρχής πριν τον Χάρτη της Νυρεμβέργης, ήταν ότι όταν η διαταγή είναι εμφανώς παράνομη, τότε δεν μπορεί να προστατεύεται ο στρατιώτης που οφείλε να γνωρίζει τι έκανε, όταν όμως ο στρατιώτης ειλικρινά πίστευε ότι έκανε το καθήκον του υπακούοντας σε όχι εμφανώς παράνομη διαταγή, τότε θα πρέπει να προστατευθεί. Green L. C. Command Responsibility in International Law, 5 Transnational L & Contemporary problems 1995, σελ. 319- 321

Στον ελληνικό ΠΚ ορίζεται ότι: « Δεν είναι άδικη η πράξη την οποία κάποιος επιχειρεί για να εκτελεσει προσταγή που του έδωσε, σύμφωνα με τους νόμιμους τύπους, η αρμοδία αρχή, αν ο νόμος δεν επιτρέπει στον αποδεκτή της προσταγής να εξετάσει εάν είναι νόμιμη ή όχι. Στην περίπτωση αυτή ως αντουργός τιμωρείται αυτός που έδωσε διαταγή.»⁴¹

Στον ΣΠΚ προβλέπεται η τιμωρία της ανυπακοής σε διαταγές ανώτερου, σε άλλη παράγραφο καθιερώνεται όμως εξαίρεση για την περίπτωση που η διαταγή ή η υπηρεσία είναι προδήλως παράνομη.⁴²

Προφανώς παράνομη έχει χαρακτηριστεί αυτή που είναι εκτός χώρου της δραστηριότητας του προστάσαντος. Πρέπει δηλαδή η προσταγή να είναι μέσα στα όρια της υπηρεσίας του υφιστάμενου, να είναι συνδεδεμένη με στρατιωτικό σκοπό και να μην υπερβαίνει τα όρια εξουσίας του ανώτερου.

– Προπαρασκευαστικές πράξεις

Στον ελληνικό ΠΚ ποινικοποιείται η τέλεση προπαρασκευαστικών πράξεων, όπου ορίζεται ρητά.⁴³ Όμως δεν υπάρχει ειδική αναφορά στην προετοιμασία, σε καιρό ειρήνης, παραβιάσεων του ΔΑΔ και άρα απαιτείται ειδική ρύθμιση.

– Απαράγραπτο των εγκλημάτων

Υπάρχει ειδική Διεθνής Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών του 1968 για το απαράγραπτο των εγκλημάτων πόλεμου, και των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας.

Η Ελλάδα δεν έχει επικυρώσει αυτή τη Σύμβαση γιατί υπήρχαν ασάφειες στο ίδιο το κείμενο της και σε συνδυασμό με την άποψη ότι δεν θεωρήθηκε ζήτημα προτεραιότητας. Από πρόσφατα στοιχεία προκύπτει ότι βρίσκεται στις προτεινόμενες προς επικύρωση συμβάσεις.

5. 5 Ζητήματα ποινικής δικαιοδοσίας

1. Αρχή της παγκόσμιας δικαιοδοσίας

Οι Συμβάσεις της Γενεύης και τα Πρωτοκολλά τους, επιβάλλουν στα συμβαλλόμενα κράτη την υποχρέωση αφενός να ποινικοποιήσουν τις παραβιάσεις των διατάξεων τους, με εθνικές ρυθμίσεις και αφετέρου να εισάγουν την έννοια της

⁴¹ άρθρο 21 του ΠΚ

⁴² άρθρο 53 του ΣΠΚ

⁴³ άρθρα 135 και 211 του ΠΚ

παγκόσμιας δικαιοδοσίας, βάσει της οποίας θα μπορούν να δικάζουν έναν τέτοιο παραβάτη.

Έτσι οι αρχές που ισχύουν στην ελληνική εννομη τάξη είναι οι εξής⁴⁴ : η αρχή της εδαφικότητας, της ιθαγένειας αλλά και της παγκόσμιας δικαιοδοσίας.

Επιμέρους αρχή που συνδέεται και με την αρχή της εδαφικότητας είναι και η αρχή της απαγορευσης έκδοσης ημεδαπού.

Υπάρχουν και ειδικές διατάξεις στο εσωτερικό δίκαιο που ρυθμίζουν δηλαδή επιμέρους ζητήματα και οι οποίες είναι :

- Άρθρο 202 ΚΑΝΔ⁴⁵ που ρυθμίζει τα τοπικά όρια των ποινικών διατάξεων, οι οποίοι αναφέρονται στα ναυτικά εγκλήματα
- Άρθρο 2 ΣΠΚ, όπου καθορίζεται η έκταση της ημεδαπής ποινικής εξουσίας στις περιπτώσεις τέλεσης στρατιωτικών εγκλημάτων⁴⁶
- Άρθρο 158 του Κώδικα Αεροπορικού Δικαίου, που καθορίζει τα τοπικά όρια των ποινικών διατάξεων που αναφέρονται στην καταστολή παράνομης κατάληψης πολιτικών αεροσκαφών και ανάλογων εγκλημάτων
- Άρθρο 5 ΠΚ αρχή εδαφικότητας, σύμφωνα με την οποία η ποινική εξουσία του ελληνικού κράτους εκτείνεται τόσο στις αξιόποινες πράξεις που τελέσθηκαν στα όρια της επικράτειας, ακόμη και από αλλοδαπούς.⁴⁷

Η αρχή της εδαφικότητας έχει διπλό νόημα: αφενός εκφράζει την νομιμοποίηση της ελληνικής Πολιτείας να εκτείνει την ποινική εξουσία της σε κάθε πράξη που τελείται στο έδαφος της επικράτειας εκτός εάν καθιερώνεται εξαίρεση από το διεθνές δίκαιο. Αφετέρου, εκφράζει την αρχή, ότι οι πράξεις που τελέσθηκαν εκτός των ορίων της επικράτειας τιμωρούνται μόνο κατ' εξαίρεση, δηλαδή μόνο εφόσον συντρέχει κάποιο συνδετικό στοιχείο που προβλέπεται από τις λοιπές αρχές του δ.π.δ.⁴⁸

- Άρθρο 6 ΠΚ, ενεργητική αρχή της προσωπικότητας ή αρχή ιθαγένειας, Σύμφωνα με την οποία ο ημεδαπός υπόκειται στην ποινική εξουσία της

⁴⁴ άρθρα 5 επ. του ΠΚ

⁴⁵ νδ 187/73

⁴⁶ Άρθρο 2. Οι διατάξεις του Κώδικα αυτού εφαρμόζονται και για πράξεις που τελέσθηκαν εκτός των ορίων της επικράτειας

⁴⁷ Με την αρχή αυτή συνδέεται και η αρχή της απαγορευσης έκδοσης ημεδαπού, που καθιερώνει το άρθρο 438 του ΚΠΔ

⁴⁸ Χ. Μυλωνόπουλος, Διεθνές Ποινικό Δίκαιο, Αντ.Σάκκουλα, Αθήνα- Κομοτηνή, 1993 σελ 205-206

χώρας του για πράξη που τέλεσε στην αλλοδαπή, εφόσον αυτή είναι αξιόποινη και κατά το δίκαιο τόπου τέλεσης.

Προκειμένου για πλημμελήματα απαιτείται έγκληση του παθόντος ή αίτηση της κυβέρνησης ότι αν τελέστηκε η πράξη. Η ποινική δίωξη ασκείται και εναντίον αλλοδαπού ο οποίος κατά την τέλεση της πράξης είχε την ελληνική ιθαγένεια καθώς και εναντίον εκείνου που την απέκτησε μετά την διαπραξη του αδικήματος.⁴⁹

- Άρθρο 7 του ΠΚ Παθητική αρχή της προσωπικότητας ή ατομική –σε αντίθεση με την κρατική – προστατευτική αρχή. Σύμφωνα με την οποία, οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και επί αλλοδαπών, για πράξη που τελέστηκε στην αλλοδαπή, και η οποία χαρακτηρίζεται ως κακούργημα ή πλημμέλημα, εφόσον στρέφεται κατά έλληνα πολίτη και είναι αξιόποινη και κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκε.

- Άρθρο 8 του ΠΚ κρατική προστατευτική αρχή και αρχή της παγκόσμιας δικαιοδοσίας, η οποία καθιερώνεται στην περιορισμένη μορφή της, δηλαδή για πράξεις που στρέφονται εναντίον έννομων αγαθών, η προστασία των οποίων ενδιαφέρει όλα ή μεγάλο αριθμό κρατών και άρα η καταπολέμηση του εγκλήματος επιτυγχάνεται με την αναγκαία αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών.⁵⁰

- Άρθρο 9 του ΠΚ Αρχή της διευθέτησης σύμφωνα με την οποία η ποινική δίωξη για πράξη που τελέστηκε στην αλλοδαπή αποκλείεται: α/ αν ο υπαίτιος δικάστηκε για την πράξη αυτή στην αλλοδαπή και αθώωθηκε ή αν σε περίπτωση που καταδικάστηκε, έχει εκτίσει ολόκληρη την ποινή του, β/ αν σύμφωνα με τον αλλοδαπό νόμο, η πράξη έχει παραγραφεί ή η ποινή που επιβλήθηκε έχει παραγραφεί ή χαριστεί, γ/ αν, σύμφωνα με τον αλλοδαπό νόμο, χρειάζεται έγκληση για την δίωξη της πράξης και τέτοια έγκληση είτε δεν υποβλήθηκε είτε ανακλήθηκε. Οι πιο πάνω διατάξεις, ωστόσο, δεν εφαρμόζονται αν πρόκειται για τα εγκλήματα για τα οποία προβλέπει το άρθρο 8 ΠΚ.⁵¹

- Άρθρο 10 του ΠΚ, Αρχή του συνυπολογισμού, σύμφωνα με την οποία σε περίπτωση καταδίκης από ημεδαπό δικαστήριο αφαιρείται η ποινή που

⁴⁹ Χ. Μυλωνόπουλος, όπ. παρ. σελ 264-265

⁵⁰ Ως διεθνή εγκλήματα χαρακτηρίζονται: στρατιωτικά, πειρατεία, περί το νόμισμα, εμπορία δούλων, σωματεμπορία, παράνομη εμπορία ναρκωτικών, φαρμάκων, παράνομη κυκλοφορία και εμπορία άσεμνων δημοσιευμάτων, παράνομη κατάληψη αεροσκαφών, κλπ Χρ. Μυλωνόπουλος, όπ.παρ. σελ. 284-296

⁵¹ Χρ. Μυλωνόπουλος, Διεθνές Ποινικό Δίκαιο, Αντ. Σάκκουλας, Αθήνα- Κομοτηνή, 1993 σελ. 297

επιβλήθηκε στον υπαίτιο για την ίδια πράξη στην αλλοδαπή εφόσον αυτή εκτίθηκε ολικά ή μερικά.⁵²

Οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται ανεξαρτήτως αν τελέσθηκαν από ημεδαπό ή αλλοδαπό και ανεξαρτήτως των νομών του τόπου τέλεσης, για πράξεις που τελέσθηκαν στην αλλοδαπή.

Ειδικά ως προς τις παραβιάσεις του ΔΑΔ, περιλαμβάνει μια γενική ρήτρα που επιτρέπει την εφαρμογή των ελληνικών ποινικών νομών, «σε κάθε αξιόποινη πράξη η οποία τελέσθηκε στην αλλοδαπή εφόσον αυτό προβλέπεται από ειδικές διατάξεις ή διεθνείς συμβάσεις επικυρωμένες από το ελληνικό κράτος». Με τον τρόπο αυτό δηλαδή μπορεί να προσαρμόζεται η ελληνική νομοθεσία στις διεθνείς υποχρεώσεις της που επιβάλλουν ποινικοποιήσεις. Άρα εμπίπτουν σε αυτό και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τις Συμβάσεις της Γενεύης 1949 και Προσθέτων Πρωτοκόλλων 1977.⁵³

5. 6 Σχέση ανάμεσα στα κοινά ποινικά δικαστήρια και τα στρατιωτικά δικαστήρια

Η δικαστική λειτουργία ασκείται από τα δικαστήρια, οι αποφάσεις τους εκτελούνται στο όνομα του ελληνικού λαού.⁵⁴

Εάν στο έγκλημα συμμετέχουν στρατιωτικοί και ιδιώτες, αρμόδια είναι:

A) Τα κοινά ποινικά δικαστήρια εάν το έγκλημα είναι κοινού ποινικού δικαίου και

B) τα στρατοδικεία για τους στρατιωτικούς και τα κοινά ποινικά δικαστήρια για τους ιδιώτες, αν το έγκλημα είναι στρατιωτικό.⁵⁵

Ζητήματα δικαστικής συνδρομής

1) Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη θα παρέχουν το ένα στο άλλο το μεγαλύτερο μέτρο βοήθειας σχετικά με την ποινική διαδικασία που εισάγεται αναφορικά με τις σοβαρές παραβιάσεις των συμβάσεων ή του παρόντος Πρωτοκόλλου.

⁵² Χρ. Μυλωνόπουλος, όπ.παρ. σελ. 301

⁵³ Μ. Μαρούδα : Μέτρα Εφαρμογής του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου στην Ελλάδα, 2000 σελ. 110

⁵⁴ άρθρο 26 Συντάγματος

⁵⁵ άρθρο 195 του ΣΠΚ

2) Με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων που καθιερώνονται στις Συμβάσεις και στο άρθρο 85 ΠΠ I, και όπου το επιτρέπουν οι συνθήκες, τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη θα συνεργάζονται στο θέμα της εκδόσεως. Θα εξετάζουν με την προσήκουσα προσοχή το αίτημα του Κράτους, στην περιοχή του οποίου διαπράχθηκε το υποτιθέμενο αδίκημα.

3) Ο νομος του Υψηλού συμβαλλομένου Μέρους απο το οποιο ζητείται η έκδοση θα εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγραφών δεν θα θίγουν παρά ταύτα τις υποχρεώσεις που πηγάζουν από τις διατάξεις οποιασδήποτε άλλης συνθήκης διμερούς ή πολυμερούς φύσης, η οποία διέπει ή θα διέπει ολόκληρο ή μέρος του αντικειμένου της αμοιβαίας συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις.⁵⁶

Η Ελλάδα έχει συνάψει μεγάλο αριθμό διμερών και πολυμερών συμβάσεων δικαστικής συνδρομής, έκδοσης κ.λ.π.

Ειδικά για τα ζητήματα έκδοσης και εξαιρέσεων ισχύουν οι εξής αρχές:⁵⁷

για την έκδοση ισχύουν η αρχή της αμοιβαιότητας, η αρχή της απαγόρευσης έκδοσης Έλληνα υπηκόου και η αρχή της διπλής εγκληματικότητας, σύμφωνα με την οποία για να στοιχειοθετηθεί μια πράξη, λόγω έκδοσης πρέπει να προβλέπεται ποινικά από την νομοθεσία και των 2 χωρών.

Ακόμη στον ΚΠΔ, περιλαμβάνονται και οι εξαιρέσεις από την υποχρέωση έκδοσης. Αυτές είναι οι εξής:

αν πρόκειται για αδικήματα που χαρακτηρίζονται πολιτικά (σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία) είναι τα αδικήματα που στρέφονται εναντίον ή έχουν στόχο να ανατρέψουν τις υφισταμένες αρχές του κράτους⁵⁸

εάν πρόκειται για αδικήματα που έχουν τελεσθεί σε ελληνικό έδαφος

εάν έχουν τελεσθεί από Έλληνα υπήκοο

εάν πρόκειται για στρατιωτικά αδικήματα

για περιπτώσεις που εμπίπτουν στην αρχή non bis in idem.

⁵⁶ Υποχρέωση αμοιβαίας συνδρομής P.I 88

⁵⁷ άρθρο 438 α του ΚΠινΔ

5. 7 Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο για την Πρώην Γιουγκοσλαβία⁵⁹

Σύμφωνα με το Καταστατικό του ΔΠΔΓ η έδρα του είναι στην Χάγη. Αρμοδιότητά του είναι να ασκεί ποινική δίωξη κατά των προσώπων που ευθύνονται για την διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων του ΔΑΔ στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας από το 1991.

Οι παραβιασεις αυτές περιλαμβάνουν τις σοβαρές παραβιασεις των Συμβάσεων της Γενεύης του 1949, παραβιάσεις των νόμων και εθίμων πολέμου καθώς και την γενοκτονία και τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας(όπως ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, εξόντωση, δουλεία, απέλωση, φυλάκιση, βασανιστήρια, βιασμός, διώξεις για πολιτικούς, φυλετικούς, και θρησκευτικούς λόγους καθώς και άλλες απάνθρωπες πράξεις).

Το άρθρο 6 του Κατ. Του ΔΠΔΓ αναφέρεται στην δικαιοδοσία επί φυσικών προσώπων και το άρθρο 7 στην ατομική ποινική ευθύνη.⁶⁰

Η κατά τόπο αρμοδιότητα του ΔΠΔΓ εκτείνεται στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας, συμπεριλαμβανομένων του εδαφικού χώρου, του ενάερου χώρου και των χωρικών υδάτων. Η κατά χρόνο αρμοδιότητα του ΔΠΔΓ εκτείνεται σε μία περίοδο που αρχίζει την 1^η Ιανουαρίου 1991.

Έχει συντρέχουσα αρμοδιότητα για την άσκηση ποινικής δίωξης και καθιερώνει την αρχή του non bis in idem. Αποτελείται από δύο Πρωτοβάθμια Τμήματα και ένα Τμήμα Εφέσεων, την Γραμματεία και τον Εισαγγελέα.

Τα Τμήματα αποτελούνται από έντεκα ανεξάρτητους δικαστές , έκαστος των οποίων είναι υπήκοος διαφορετικού κράτους και οι οποίοι υπηρετούν ως εξής:

- A) τρεις δικαστές εδρεύουν σε κάθε Πρωτοβάθμιο Τμήμα
- B) πέντε δικαστές εδρεύουν στο Τμήμα Εφέσεων.

Οι δικαστές υιοθετούν διαδικαστικούς και αποδεικτικούς κανόνες που θα διέπουν την δικαστική προετοιμασία , τις δίκες και τις εφέσεις.

Στα άρθρα 20-24 του Κατ. Του ΔΠΔΓ ρυθμίζονται επιμέρους ζητήματα διαδικασίας όπως έναρξη και διεξαγωγή της ακροαματικής διαδικασίας, τα δικαιώματα του κατηγορουμένου, Προστασία θυμάτων και μαρτύρων, απόφαση και ποινές.

⁵⁸ Hortatos C.P., International Law and Crimes of terrorism against the peace and security of mankind, Αντ. Sakkoulas, Athens- Komotini, 1993 σελ 66-67

⁵⁹ ΦΕΚ Α' 279/17.12.1998, Νόμος 2665/1998

⁶⁰ Βλ. Καταστατικό του ΔΠΔΓ στο Παράρτημα 6

Τα κράτη συνεργάζονται με το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο κατά την έρευνα και την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των προσώπων που κατηγορούνται ότι διέπραξαν σοβαρές παραβιάσεις του ΔΑΔ.

Επίσης τα κράτη συμμορφώνονται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση με κάθε αίτηση δικαστικής συνδρομής η εντολή που προέρχεται από το Πρωτοβάθμιο Τμήμα.

5. 8 Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο Για Την Ρουάντα⁶¹

Σύμφωνα πάντα με το καταστατικό αρμοδιότητα του ΔΠΔΡ είναι να ασκεί ποινική δίωξη κατά των προσώπων που ευθύνονται για την διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων του ΔΑΔ στο έδαφος της Ρουάντα και κατά υπηκόων της Ρουάντα που ευθύνονται για την διάπραξη παρόμοιων παραβιάσεων στο έδαφος γειτονικών κρατών από την 1^η Ιανουαρίου 1994.⁶²

Το ΔΠΔΡ είναι αρμόδιο να ασκεί ποινική δίωξη κατά των προσώπων που διέπραξαν γενοκτονία, εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, καθώς και εκείνων που διέπραξαν ή διέταξαν να διαπράξουν σοβαρές παραβιάσεις του κοινού άρθρου 3 των Συμβάσεων της Γενεύης του 1949.

Έχει δικαιοδοσία επί φυσικών προσώπων και η κατά χρόνο αρμοδιότητά του εκτείνεται σε μία περίοδο που αρχίζει την 1^η Ιανουαρίου 1994 και τελειώνει την 31^η Δεκεμβρίου 1994. Επίσης έχει συντρέχουσα αρμοδιότητα και καθιερώνει την αρχή του non bis in idem.

Αποτελείται από Δύο Πρωτοβάθμια Τμήματα και ένα Τμήμα Εφέσεων, τον Εισαγγελέα και την Γραμματεία. Τα Τμήματα αποτελούνται από έντεκα ανεξάρτητους δικαστές, έκαστος των οποίων είναι υπήκοος διαφορετικού κράτους και οι οποίοι υπηρετούν ως εξής:

- A) τρεις δικαστές εδρεύουν σε κάθε Πρωτοβάθμιο Τμήμα
- B) πέντε δικαστές εδρεύουν στο Τμήμα Εφέσεων.

Το καταστατικό ορίζει τα δικαιώματα του κατηγορουμένου, την έναρξη και την διεξαγωγή της ακροαματικής διαδικασίας, μέτρα για την προστασία των θυμάτων και των μαρτύρων, την διαδικασία επιβολής των ποινών και αναθεώρησης της απόφασης. Επίσης ορίζει την συνεργασία και δικαστική συνδρομή με τα άλλα κράτη.

⁶¹ ΦΕΚ Α' 279/17.12.1998, Νόμος 2665/1998

⁶² Βλ. Καταστατικό του ΔΠΔΡ στο Παράρτημα 7

5.9 ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ⁶³

Με την συνθήκη των Βερσαλλιών του 1919, που τερμάτισε τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, προτάθηκε η ίδρυση Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου προς εκδίκαση ορισμένων διεθνών εγκλημάτων σχετικών με την παραβίαση νόμων και εθίμων πολέμου και των διεθνών κανόνων του ανθρωπισμού, ως και προς ποινική τιμωρία εκείνων, οι οποίοι με την κήρυξη του πολέμου αυτού, παραβίασαν τους εν λόγω κανόνες του Διεθνούς Δικαίου.

Πράγματι με το άρθρο 227 της συνθήκης αυτής, προεβλέφθη η ίδρυση ειδικού πενταμελούς δικαστηρίου απαρτιζόμενου από πέντε Δικαστές οι οποίοι θα διορίζονταν από τις ΗΠΑ, την Μ. Βρετανία, την Γαλλία, την Ιταλία και την Ιαπωνία. Το Δικαστήριο αυτό θα εκδίκαζε όχι μόνο τον Αυτοκράτορα της Γερμανίας Wilhelm II of Hohenzollern, αλλά και τους ιθύνοντες του Γερμανικού Έθνους, επί προσβολή της διεθνούς ηθικής και του κύρους των διεθνών συνθηκών. όμως η διάταξη αυτή δεν εφαρμόστηκε.

Στη συνέχεια η Συμβουλευτική Επιτροπή νομικών το 1920 πρότεινε την ίδρυση ενός ειδικού ποινικού δικαστηρίου, με σκοπό την εκδίκαση των εναντίον της διεθνούς εννόμου τάξεως, και του παγκοσμίου δικαίου των Εθνών τελουμένων εγκλημάτων.

Κατά τις συζητήσεις της εν λόγω επιτροπής, υποστηρίχθηκε η άποψη ότι η ίδρυση ενός τέτοιου ΔΠΔ θα είχε ως συνέπεια την διαμόρφωση και εφαρμογή διεθνών ποινικών κανόνων οι οποίοι θα ενσωματωθούν στο Διεθνές Δίκαιο.

Τον Μάιο του 1937, το Συμβούλιο της Κ.τ.Ε. συγκάλεσε διεθνή διάσκεψη με σκοπό την μελέτη των υπό της εν λόγω επιτροπής υποβληθέντων σε αυτό δύο σχεδίων διεθνών συμβάσεων που αφορούν το μεν πρώτο την πρόληψη και τιμωρία των πράξεων της διεθνούς τρομοκρατίας, το δε δεύτερο την ίδρυση του ΔΠΔ για την εκδίκαση των πράξεων αυτών και την επιβολή ποινών.

Ατυχώς οι εν λόγω συμβάσεις ποτέ δεν εφαρμόστηκαν εφόσον κανένα από των υπογραψάντων Κρατών επικύρωσε αυτές, εκτός των Ινδιών, οι οποίες επικύρωσαν αυτές την 1 Ιανουαρίου 1941.⁶⁴

⁶³ Hottatos C. P., *International Law and crimes of terrorism against the peace and security of man kind* Ant. Sakkoulas, Ath- Kom 1993 σελ. 87-94

⁶⁴ Οι εν λόγω Συμβάσεις υπογράφηκαν από τα εξής κράτη: Αλβανία, Αργεντινή, Βέλγιο, Ινδίες, οι οποίες επικύρωσαν την πρώτη από αυτές την 1^η Ιανουαρίου 1941, Βουλγαρία, Κούβα, Δομινικανή Δημοκρατία, Αίγυπτος, Εκουαδόρ, Ισπανία, Εσθονία, Γαλλία, Ελλάδα, Αϊτή, Μονακό, Νορβηγία, Ολλανδία, Περού, Ρουμανία, Τσεχοσλοβακία, Τουρκία, Ρωσία, Βενεζουέλα και Γιουγκοσλαβία

Μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, η ανάγκη ιδρύσεως ενός ΔΠΔ, το οποίο θα έχει δικαιοδοσία να δικάζει ιδιώτες και να επιβάλλει ποινές σε αυτούς για ορισμένες παραβάσεις κανόνων του διεθνούς δικαίου, κατέστη επιτακτικότερα, ιδίως μετά τα εγκλήματα που διέπραξαν, κατά την διάρκεια του πολέμου αυτού, οι ιθύνοντες του Γ' Γερμανικού Ράιχ, μαζί με τους συμμάχους των εναντίον της ειρήνης, του πολέμου και της ανθρωπότητας.⁶⁵

Πράγματι με την Συνθήκη του Λονδίνου της 8^{ης} Αυγούστου 1945, συνεστήθη Διεθνές Στρατιωτικό Ποινικό Δικαστήριο για την δίωξη και τιμωρία των μεγάλων εγκληματιών πολέμου του Ευρωπαϊκού Άξονα.

Ειδικότερα, αυτό το Διεθνές Στρατοδικείο της Νυρεμβέργης, δίκασε τους γερμανούς εγκληματίες πολέμου και οι κατηγορίες εναντίον τους βασίστηκαν επί του άρθρου 6 της παραπάνω Συνθήκης του Λονδίνου οι διατάξεις της οποίας καθόριζαν και τα εγκλήματα επί των οποίων είχε δικαιοδοσία το Διεθνές αυτό Δικαστήριο.

Το άρθρο 6 αυτής της Συνθήκης καθόριζε τρεις κατηγορίες εγκλημάτων : α) Τα εγκλήματα κατά της ειρήνης⁶⁶ β) Τα εγκλήματα εναντίον του πολέμου⁶⁷ και γ) τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.⁶⁸

Η περιγραφή των αναφερόμενων εγκλημάτων σύμφωνα με τον Χάρτη του Διεθνούς αυτού Δικαστηρίου της Νυρεμβέργης χαρακτηρίζεται, όπως και ο καθηγητής Η. Κρίσπης υποστηρίζει από ασυνήθιστη γενικότητα σε σχέση με την εσωτερική ποινική νομοθεσία των διαφόρων Κρατών. Παρ' όλα αυτά όμως, η απόφαση του Δικαστηρίου της Νυρεμβέργης, αποτέλεσε σταθμό στην ιστορία του Διεθνούς Δικαίου όσο και του Διεθνές Ποινικού Δικαίου⁶⁹ ιδίως όσον αφορά την αρχή της νομιμότητας

⁶⁵ Hortatos C. P., *International Law and crimes of terrorism against the peace and security of man kind* Ant. Sakkoulas, Ath- Kom 1993 σελ 87-94

⁶⁶ Εγκλήματα κατά της ειρήνης αποτελούν : η προπαρασκευή, η διεύθυνση και επιχείρηση του επιθετικού πολέμου παραβιάζοντας τις διεθνείς συνθήκες ή εγγυήσεις, ή η συμμετοχή σε προδιαγεγραμμένα σχέδια ή η συνωμοσία για την εκτέλεση μιας των ανωτέρω πράξεων.

⁶⁷ Εγκλήματα εναντίον του πολέμου αποτελούν: η παραβίαση των παραδεδηγμένων κανόνων του διεθνούς δικαίου περί διεξαγωγής του πολέμου

⁶⁸ Εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας αποτελούν: ο φόνος ή ο αφανισμός των αμάχων πληθυσμών προ ή κατά το διάστημα του πολέμου καθώς και ο διωγμός για λόγους πολιτικούς, θρησκευτικούς ή φυλετικούς εν συνεχεία και εξαιτίας ενός εγκλήματος εκ των περιλαμβανομένων στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου και ασχέτως αν η τιμωρία αυτού προβλέπονταν από το εσωτερικό δίκαιο της χώρας εντός της οποίας διεπράχθη το αδίκημα.

⁶⁹ «International Penal Law, is the embodiment of rules of essence and form which preside over the use of repression against acts committed by the State of groupe or States, or individuals, to disturb public

και του κανόνα ότι το Διεθνές Δίκαιο διέπει αποκλειστικά και μόνο τις μεταξύ των Πολιτειών σχέσεις ως των μόνων υποκειμένων του Διεθνούς Δικαίου, του ατόμου που δεν έχει ειμή έμμεση σχέση προς την διεθνή έννομο τάξη.⁷⁰

Για πραγματοποίηση της ιδέας αυτής για την ίδρυση δηλαδή ενός ΔΠΔ η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών με απόφασή της το 1948. ανέθεσε στην Επιτροπή του Διεθνούς Δικαίου να μελετήσει την δυνατότητα ίδρυσεως ενός τέτοιου Διεθνούς ποινικού οργάνου για την προσαγωγή σε αυτό εκείνων των προσώπων τα οποία κατηγορούνται για πράξεις γενοκτονίας ή άλλων εγκλημάτων του Διεθνούς Δικαίου.

Μετά την μελέτη του προβλήματος αυτού, η Επιτροπή του Διεθνούς Δικαίου υποστήριξε, ότι η ίδρυση ενός τέτοιου ΔΠΔ θα ήταν όχι μόνο αναγκαία αλλά και επιθυμητή. Στη συνέχεια, κατά την 5^η Σύνοδο της Γενικής Συνέλευσης των ΗΕ το 1950, τα συμπεράσματα της παραπάνω Επιτροπής για την ίδρυση ενός ΔΠΔ υποστηρίχθηκαν ενώ από άλλους αποκρούστηκαν σθεναρά.

Η Γενική Συνέλευση των ΗΕ με την υπ' αριθμ. (V) αποφάσεώς της τις 12 Δεκεμβρίου 1950 προέβη στη σύσταση Επιτροπής με αντιπροσώπους από 17 Μέλη-Κράτη με αποκλειστικό σκοπό την προπαρασκευή ενός ή περισσότερων προκαταρκτικών σχεδίων συμβάσεων με προτάσεις σχετικές με την ίδρυση και κατάρτιση ενός Καταστατικού του ΔΠΔ⁷¹.

Κατά τις συζητήσεις η Επιτροπή συμφώνησε ομόφωνα, ότι το δικαστήριο αυτό θα πρέπει να είναι διαρκές αλλά και ότι οι συνεδριάσεις του θα λαμβάνουν χώρα μόνο εφόσον παραπέμπονται σε αυτό υποθέσεις για εκδίκαση.

Το 1971 η συνελθούσα στο Βελιγράδι Παγκόσμια Συνδιάσκεψη της Ειρήνης διά του Δικαίου, με την υπ' αριθμ.27 απόφασή της υποστήριξε ότι η ανάγκη ίδρύσεως ενός ΔΠΔ είναι σήμερα περισσότερο αναγκαία, καθόσον οι πράξεις βίας και τρομοκρατίας, οι οποίες μαστίζουν σήμερα ολόκληρο τον κόσμο αποτελούν πράγματι σοβαρή απειλή για την παγκόσμια ειρήνη και ασφάλεια.

international order and the harmony existing among peoples, and finally this legal discipline is just like the branch of international law which determines the infractions, establishes punishment and fixes the conditions of the International penal responsibility of the State, or groupings of States and Individuals», Pella v., *Le Criminalite collective des etats et le droit penal de l'avenir* (1949). International Law Commission. Session, May 24, 1949. (U.N. Doc. A/CN4/SR/σ.4

⁷⁰ Hortatos C. P., *International Law and crimes of terrorism against the peace and security of man kind* Ant. Sakkoulas, Ath- Kom 1993 σελ. 87-94

⁷¹ Η Επιτροπή αυτή αποτελούνταν από τους αντιπροσώπους της Αυστραλίας, Βραζιλίας, Κίνας, Κούβας, Δανίας, Αιγύπτου, Γαλλίας, Ινδιών, Ιράν, Ισραήλ, Ολλανδίας, Πακιστάν, Περού, Συρίας, Ηνωμένου Βασιλείου, Η.Π.Α. και της Ουρουγουάης.

Οργάνωση ΔΠΔ⁷²

Βάση του Καταστατικού το ΔΠΔ θα αποτελείται από σώμα Δικαστών ανεξαρτήτων, εκλεγομένων ασχέτως προς την εθνικότητα αυτών, μεταξύ προσώπων του μεγαλύτερου ηθικού κύρους τα οποία θα συγκεντρώνουν τα απαραίτητα προσόντα, για την άσκηση στις οικείες αυτών χώρες των ανωτάτων δικαστικών λειτουργημάτων ή εκείνα που είναι νομομαθείς αναγνωρισμένου κύρους επι του Διεθνούς η Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου. (άρθρο 4)⁷³

Το Δικαστήριο αυτό θα αποτελείται από 15 μέλη, τα οποία θα εκλέγονται από κατάλογο υποψηφίων προτεινομένων από τα Κράτη, όσων έχουν αποδεχθεί την δικαιοδοσία του Διεθνούς Δικαστηρίου (άρθρο 5 και 7 (1)).

Σύμφωνα με το άρθρο 10 του Καταστατικού, οι εκλογείς θα πρέπει να έχουν υπόψη ότι οι δικαστές ως σώμα, θα πρέπει να αντιπροσωπεύουν κατά το δυνατόν, τις κυριότερες μορφές πολιτισμού και τα κυριότερα νομικά συστήματα του κόσμου.

Κατά το άρθρο 11 του Καταστατικού θα θεωρούνται ως εκλεγέντες εκείνοι οι οποίοι θα συγκεντρώσουν την απόλυτη πλειοψηφία στη Συνέλευση των αντιπροσώπων των Κρατών που έχουν αποδεχθεί την δικαιοδοσία του Δικαστηρίου.

Η θητεία των Δικαστών θα είναι 9 έτη και ανανεώσιμη, με τον όρο ότι η θητεία των πέντε πρώτων εκλεγέντων δικαστών θα τελειώσει κατά το τέλος των 3 ετών, η δε θητεία των άλλων πέντε δικαστών θα τελειώσει σε 6 έτη (άρθρο 12(1)). Κατά το άρθρο 15(1) του Καταστατικού τα καθήκοντα του δικαστή σε αυτό το ΔΠΔ είναι ασυμβίβαστα προς οποιαδήποτε πολιτικά ή διοικητικά καθήκοντα καθώς επίσης δεν θα πρέπει να ασκεί κατά την διάρκεια της δικαστικής περιόδου οποιαδήποτε ασχολία επαγγελματικής φύσεως 16(2).

Κατά το άρθρο 16 δεν μπορούν οι δικαστές να συμμετέχουν στην εκδίκαση υποθέσεως, στην οποία έχει λάβει μέρος προηγουμένως με οποιαδήποτε ιδιότητα. Κάθε αμφισβήτηση επί του σημείου αυτού θα λύνεται με απόφαση του Δικαστηρίου 16(2).

Με το άρθρο 14 του Καταστατικού προβλέπονται προνόμια και ασυλίες των διεθνών δικαστών, που σημαίνει ότι κατά την άσκηση των καθηκόντων τους αυτοί θα απολαμβάνουν διπλωματικά προνόμια και ασυλίες.

⁷² Hortatos C. P., *International Law and crimes of terrorism against the peace and security of man kind* Ant. Sakkoulas, Ath- Kom 1993 σελ 95-96

⁷³ Βλ. Καταστατικό του ΔΠΔ στο Παράρτημα 8

Με το άρθρο 21 του Καταστατικού, προβλέπεται η έδρα του Δικαστηρίου ως η Χάγη. Αυτό όμως δεν εμποδίζει το δικαστήριο να ασκεί τα καθήκοντά του και εκτός της έδρας του, ή οπουδήποτε κριθεί αναγκαίο.

Αρμοδιότητες του ΔΠΔ⁷⁴

Κατά τις αρχές του Διεθνούς ποινικού Δικαίου και του σχεδίου Καταστατικού του ΔΠΔ, καθιερώνεται η δια της διεθνούς συμβάσεως λεγόμενη ατομική ευθύνη ορισμένων προσώπων για εγκλήματα του διεθνούς δικαίου, ανεξάρτητα αν τα πρόσωπα αυτά είναι Κυβερνητικοί αξιωματούχοι ή ιδιώτες.

Κατά το άρθρο 27 του Καταστατικού, κανένα πρόσωπο δεν θα παραπέμπεται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, εκτός εάν έχει αναγνωρισθεί η δικαιοδοσία του από το Κράτος του οποίου ο δράστης είναι υπήκοος ή από το Κράτος στο έδαφος του οποίου διεπράχθη το αδίκημα. Το Κράτος θα μπορεί να αποδεχθεί την δικαιοδοσία αυτού του Δικαστηρίου είτε κατόπιν ειδικής συμβάσεως είτε κατόπιν μονομερούς δηλώσεως. (26)

Το Δικαστήριο μπορεί να ζητήσει από τις αρμόδιες αρχές ενός κράτους να το βοηθήσει στην εκτέλεση των καθηκόντων του (31(1)) και το Κράτος το οποίο έχει αποδεχθεί την δικαιοδοσία του ΔΠΔ κατόπιν συμβάσεως ή μονομερούς δηλώσεως οφείλει να παρέχει σε αυτό κάθε βοήθεια 31(2).

Ο όρος «δικαιοδοσία» ή «αρμοδιότητα» χρησιμοποιείται τόσο στο δικονομικό όσο και στο ποινικό δίκαιο υπό την έννοια της εξουσίας του αρμοδίου δικαιοδοτικού οργάνου προς απονομή της δικαιοσύνης. Η ποινική δικαιοδοσία ασκείται εκεί όπου πραγματοποιείται η κυριαρχία της Πολιτείας ενώ η διεθνής δικαιοδοσία ασκείται υπό του ΔΠΔ και θεμελιώνεται με διεθνή σύμβαση η οποία απορρέει από την βούληση ορισμένων Κρατών.

Η αποδοχή ή αναγνώριση της δικαιοδοσίας του ΔΠΔ εκ μέρους της Πολιτείας, παρέχει στο Δικαστήριο αυτό το δικαίωμα να συλλαμβάνει τα αναφερόμενα στο άρθρο 25 του Καταστατικού πρόσωπα και να παραπέμπει αυτά σε δίκη σύμφωνα με το άρθρο 1, για εγκλήματα τα οποία διέπραξαν τα πρόσωπα αυτά εναντίον της ειρήνης και της ασφάλειας της ανθρωπότητας.

Εφαρμοστέο Δίκαιο του ΔΠΔ⁷⁵

⁷⁴ Hortatos C. P., International Law and crimes of terrorism against the peace and security of man kind Ant. Sakkoulas, Ath- Kom 1993 σελ 97-99

⁷⁵ Hortatos C. P., International Law and crimes of terrorism against the peace and security of man kind Ant. Sakkoulas, Ath- Kom 1993 σελ 100-103

Κατά τη εφαρμογή των διεθνών ποινικών κανόνων θα πρέπει να εξετάζεται όχι μόνο το συμφέρον της ολότητας της παγκοσμίου κοινωνίας, αλλά και εκείνο του κατηγορουμένου, ο οποίος σύμφωνα με το άρθρο 38(1) του Καταστατικού και κατά την παραδεδημένη αρχή του ποινικού δικαίου θεωρείται αθώος, μέχρι αποδείξεως της ενοχής του. Ειδικότερα, ο κατηγορούμενος έχει το δικαίωμα να τυγχάνει πλήρη σεβασμού και πιστή τήρηση των αναφερομένων στο άρθρο 38 οικονομικών τυπών, δηλαδή: α) του δικαιώματος να παρίσταται σε όλα τα στάδια της ανακριτικής διαδικασίας

Β) Του δικαιώματος να διευθύνει την υπεράσπισή του ή να υπερασπίζεται από δικηγόρο της εκλογής του

Γ) του δικαιώματος να λαμβάνει γνώση της σχετικής δικογραφίας, συμπεριλαμβανομένων και των αποδεικτικών εγγράφων μεταφρασμένων στην γλώσσα της χώρας του

Δ) του δικαιώματος της επιδικάσεως εκ μέρους του Δικαστηρίου των αναγκαίων δαπανών για την άσκηση της υπερασπίσεώς του. οι οποίες θα χρεωθούν στον υπό ρου άρθρου 23 προβλεπόμενο λογαριασμό του Δικαστηρίου και εφόσον αυτός ο ίδιος αδυνατεί να καταβάλει την αμοιβή του δικηγόρου του.

Ε) του δικαιώματος να υποβάλει αυτός ή ο δικηγόρος του ερωτήσεις σε όλους τους μάρτυρες και να ελέγχει κάθε έγγραφο ή άλλο αποδεικτικό στοιχείο το οποίο κατετέθει στην δικογραφία κατά την διάρκεια της δίκης. Επίσης με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, ο κατηγορούμενος έχει το δικαίωμα να απολογηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου, αλλά δεν θα μπορεί να εξαναγκαστεί για αυτό. Η άρνησή του να απολογηθεί δεν πρόκειται να επηρεάσει την απόφαση του Δικαστηρίου όσον αφορά την ενοχή του.

Με το άρθρο 35 και 39 του Καταστατικού προβλέπεται η αρχή της αυτεπαγγέλτου διώξεως εκ μέρους του δικαστηρίου και η αρχή της προφορικότητας και δημοσιότητας της διαδικασίας. Και ενώ κατά το εσωτερικό δίκαιο η άσκηση ποινικής διώξεως ενδιαφέρει μόνο τον παθόντα, εν τούτοις στο διεθνές δίκαιο η άσκηση της ποινικής διώξεως ενδιαφέρει εκτός του παθόντος και την ολότητα της Παγκοσμίου Κοινωνίας. Κατά συνέπεια, ακολουθείται και ενταύθα το εξεταστικό σύστημα που ισχύει στο εσωτερικό ποινικό δίκαιο, όπου η ποινική δίωξη ανήκει στο διεθνές αυτό Δικαστήριο. Κατά το άρθρο 34 (2) ο διοριζόμενος Εισαγγελέας, σε συνεργασία με το δικαστήριο θα συμπληρώσει το κατηγορητήριο και θα είναι υπεύθυνος για την διεύθυνση της διαδικασίας ενώπιον του δικαστηρίου.

Όπως ήδη αναφέρθηκε, με το άρθρο 39 του Καταστατικού, αναγνωρίζεται η αρχή της δημοσιότητας της διαδικασίας⁷⁶ και η μυστικότητα αυτής μέχρι τέρματος της δίκης δηλαδή, μέχρι εκδόσεως της σχετικής αποφάσεως.

Η διάταξη του άρθρου 52(1) και (2) προβλέπει την υπό ορισμένους όρους δυνατότητα αναθεώρησης της εκδοθείσας καταδικαστικής αποφάσεως.

Η αναθεώρηση της αποφάσεως μπορεί να ζητηθεί μόνο από τον κατηγορούμενο, ο οποίος κηρύχθηκε ένοχος και εφόσον: α) ανακαλύφθηκε γεγονός το οποίο ασκεί ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της υποθέσεως και β) το γεγονός αυτό ήταν κατά το χρόνο της εκδόσεως της αποφάσεως, της οποίας ζητείται η αναθεώρηση, άγνωστο στο δικαστήριο και στον αιτούντα την αναθεώρηση.

Το δικαστήριο σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου θα προβεί στην έκδοση αποφάσεως η οποία θα περιέχει αναφορά της υπάρξεως του νέου γεγονότος και αναγνώριση ότι αυτό ασκεί ουσιώδη επιρροή σε όλη την υπόθεση.

Τέλος με το άρθρο 53 του Καταστατικού προβλέπεται ο θεσμός του Συμβουλίου Επικεικίας, που είναι αντίστοιχος θεσμός του Συμβουλίου Χαρίτων στο εσωτερικό δίκαιο, το οποίο και θα έχει εξουσία απονομής επικεικίας στον καταδικασθέντα, είτε με μετριασμό της ποινής αυτού, είτε με την απελευθέρωσή του, καθώς αυτό άλλωστε συμβαίνει και στο εσωτερικό δικονομικό δίκαιο με τον θεσμό απονομής χάριτος στον καταδικασθέντα, υπό την προϋπόθεση όμως ότι πριν από κάθε απόφαση επί της σχετικής αιτήσεως, το Συμβούλιο αυτό θα ζητεί την προηγούμενη γνώμη του ΔΠΔ.⁷⁷

5. 10 Συνεργασία ελληνικών δικαστηρίων με τα ΔΠΑΓ και ΔΠΑΡ⁷⁸

Η Ελλάδα υιοθέτησε, μόλις τον Δεκέμβριο του 1998, ειδική νομοθεσία που επιτρέπει και διευκολύνει την συνεργασία των ελληνικών δικαστηρίων με τα δύο Διεθνή Ποινικά Δικαστήρια για τη πρώην Γιουγκοσλαβία και τη Ρουάντα. Ο νόμος αυτός 2665/1998 αποτελείται από 10 άρθρα και στόχο έχει αφενός την εφαρμογή στην ελληνική έννομη τάξη των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας, με τις οποίες συστάθηκαν τα δύο Δικαστήρια και αφετέρου, να ρυθμίσει ζητήματα κυρίως ποινικής

⁷⁶ Η αρχή της δημοσιότητας της ποινικής διαδικασίας καθιερώνεται και στην Ελλάδα με το άρθρο 329 του ΚΠΔ όπου η συζήτηση στο δικαστήριο καθώς και η απαγγελία της αποφάσεως γίνεται δημόσια σε όλα τα Ελληνικά ποινικά δικαστήρια.

⁷⁷ Hortatos C. P., *International Law and crimes of terrorism against the peace and security of man kind* Ant. Sakkoulas, Ath- Kom 1993 σελ 100-103

⁷⁸ Μ. Μαρούδα : *Μέτρα Εφαρμογής του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου στην Ελλάδα*, 2000 σελ 114-116

δικαιοδοσίας, προκειμένου να μπορεί να συμμορφωθεί η Ελλάδα με την υποχρέωση συνεργασίας με τα Δικαστήρια αυτά.

Περίληπτικά, ο νόμος αυτός περιλαμβάνει τις ακόλουθες διατάξεις⁷⁹:

αρθρ.1 παραθέτει την μετάφραση των Καταστατικών των δύο Δικαστηρίων

αρθρ.2 το πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου, ορίζοντας ότι εφαρμόζεται «σε κάθε πρόσωπο διωκόμενο» για τα εγκλήματα που αναφέρονται στα άρθρα 2-5 του κατ. ΔΠΔΓ και 2-4 του Κατ. Του ΔΠΔΡ

αρθρ.3 την επέκταση εφαρμογής των ελληνικών ποινικών νόμων και στα εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των δύο Δικαστηρίων, ανεξάρτητα από δίκαιο τόπου τέλεσης τους

αρθρ.4 καθιερώνει την αρχή του non bis in idem

αρθρ.5 προβλέπει την προτεραιότητα- πρωταρχία- των Διεθνών Ποινικών Δικαστηρίων έναντι των ελληνικών, δηλαδή, της ελληνικής νομοθεσίας προκειμένου να είναι εφικτή η παραπομπή από τα ελληνικά δικαστήρια στο Διεθνές, μετά από σχετική αίτηση του Εισαγγελέα τους

αρθρ.6 καθιερώνει τη συντρέχουσα δικαιοδοσία ελληνικών και Διεθνών Δικαστηρίων

αρθρ.7-10 ρυθμίζονται επιμέρους ζητήματα διαδικασίας (αίτηση παράδοσης, διενέργειας ανακριτικών πράξεων, σύλληψη κατηγορουμένου, βασιμότητα αποδεικτικών στοιχείων εκτέλεση απόφασης παράδοσης)

Το κύριο κριτήριο για να αξιολογήσουμε αυτό τον νόμο είναι αν πληρεί τις υποχρεώσεις που προκύπτουν για τα κράτη από τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας, από τα καταστατικά των Δικαστηρίων. Αυτές οι υποχρεώσεις είναι οι εξής:

- Γενικό καθήκον συνεργασίας με τα Διεθνή Δικαστήρια και τα Όργανά τους, και άρα υποχρέωση υιοθέτησης σχετικής εθνικής νομοθεσίας
- Αποδοχή της συντρέχουσας δικαιοδοσίας και της πρωταρχίας των Διεθνών Δικαστηρίων έναντι των ελληνικών, καθώς και ζητημάτων παραπομπής υποθέσεων
- Πρόβλεψη δικαστικής συνδρομής και συνεργασίας που να επιτρέπουν την εκτέλεση, όχι μόνο αποφάσεων αλλά και κλητεύσεων ή άλλων εντολών των Διεθνών Δικαστηρίων, όπως πχ προσαγωγή αποδεικτικών στοιχείων, μαρτυρίες, προσαγωγή

⁷⁹ Μ. Μαρούδα : Μέτρα Εφαρμογής του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου στην Ελλάδα, 2000 σελ 114-116

διαφόρων εγγράφων. Ακόμη, σύλληψη, παράδοση κατηγορουμένων, αλλά και εκτέλεση ποινών φυλάκισης.

Non bis in idem⁸⁰

Η αρχή αυτή, σύμφωνα με την οποία, απαγορεύεται η ποινική δίωξη εναντίον ατόμου που έχει αμετάκλητα δικαστεί, είναι καθιερωμένη αρχή της διεθνούς ποινικής δικονομίας και έχει αναγνωρισθεί και στα Καταστατικά των ΔΠΔΓ, ΔΠΔΡ, και ΔΠΔ.

1 Κανένας δεν μπορεί να δικαστεί ενώπιον εθνικού δικαστηρίου για πράξεις που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, για τις οποίες έχει ήδη δικαστεί από το Διεθνές Δικαστήριο.

2 Όποιος έχει δικαστεί ενώπιον εθνικού δικαστηρίου για πράξεις που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου μπορεί στη συνέχεια να δικαστεί ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου μόνο αν:

A) η πράξη για την οποία δικάστηκε χαρακτηρίστηκε ως έγκλημα κοινού δικαίου

B) οι διαδικασίες ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου δεν ήταν αμερόληπτες ή ανεξάρτητες, είχαν ως σκοπό να συγκαλύψουν την διεθνή ποινική ευθύνη του κατηγορουμένου ή η δίωξη δεν ασκήθηκε επιμελώς.⁸¹

Σύμφωνα με το άρθρο 9 του ΠΚ, για εγκλήματα του άρθρου 8, όπου συμπεριλαμβάνονται και τα εγκλήματα πολέμου, η ποινική δίωξη στην ημεδαπή δεν αποκλείεται, έστω και εάν ο δράστης καταδικάσθηκε κι εξέτισε εν όλω την ποινή του. Εφαρμόζεται μόνο το άρθρο 10, δηλαδή αφαιρείται η ποινή που εκτίθηκε στην αλλοδαπή.

Σε όλες τις διεθνείς συμβάσεις που έχει συνάψει η Ελλάδα, επιβεβαιώνεται η αρχή του non bis in idem, ώστε να μην υπάρχουν αμφιβολίες ή αντιφατικές ερμηνείες.

Πρόβλημα θα μπορούσε να δημιουργήσει η σχετική διάταξη του ΠΚ και σε ζητήματα συνεργασίας των ελληνικών δικαστηρίων με τα διεθνή ποινικά δικαστήρια για την πρώην Γιουγκοσλαβία και την Ρουάντα, ή και με το ΔΠΔ. Αυτό ήδη αντιμετωπίστηκε για τα δύο πρώτα, αφού στο νόμο για την εφαρμογή των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας για την δημιουργία των δύο Διεθνών ποινικών Δικαστηρίων για την Γιουγκοσλαβία και τη Ρουάντα στο τέταρτο άρθρο, προβλέπεται ρητά ότι “ ουδείς διώκεται ενώπιον των ελληνικών δικαστηρίων για πράξη για τη οποία

⁸⁰ Μ. Μαρούδα : Μέτρα Εφαρμογής του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου στην Ελλάδα, 2000 σελ 114-116

⁸¹ άρθρο 9 του Καταστατικού του ΔΠΔΡ και άρθρο 10 του Καταστατικού του ΔΠΔΓ

δικάστηκε από το Διεθνές Δικαστήριο [ΔΠΔΓ ή ΔΠΔΡ]. Αν η ποινική διαδικασία έχει ήδη αρχίσει, το δικαστήριο ή το συμβούλιο, κηρύσσει τη ποινική δίωξη απαράδεκτη". Ανάλογη διάταξη θα πρέπει να προβλεφθεί και όταν επικυρωθεί το Καταστατικό του ΔΠΔ.

6 ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΟΥ ΔΑΔ

Τα Υψηλά συμβαλλόμενα μέρη, θα αναλαμβάνουν, σε περίοδο ειρήνης, όπως και σε περίοδο ένοπλης σύρραξης, να διαδίδουν το κείμενο των Συμβάσεων της Γενεύης και του παρόντος Πρωτοκόλλου, όσο το δυνατόν ευρύτερα στις αντίστοιχες χώρες τους και, ειδικότερα να περιλαμβάνουν τη σπουδή αυτών στα προγράμματα της στρατιωτικής εκπαίδευσης, και να ενθαρρύνουν τη μελέτη αυτών από τους πολίτες, έτσι ώστε τα όργανα αυτά να γίνουν γνωστά στις ένοπλες δυνάμεις και τους πολίτες.

1. Οποιοσδήποτε στρατιωτικές ή πολιτικές Αρχές, οι οποίες σε περίοδο ένοπλης σύρραξης, αναλαμβάνουν ευθύνες σχετικά με την εφαρμογή των Συμβάσεων και του παρόντος πρωτοκόλλου, δέον να είναι πλήρως ενημερωμένες σχετικά με το κείμενο αυτό.⁸²

6.α Ανάλυση μέτρων που πρέπει να ληφθούν

Η διάδοση του ΔΑΔ, αποτελεί διαρκή συμβατική υποχρέωση για τα συμβαλλόμενα κράτη στις Συμβάσεις της Γενεύης και στα ΠΠ του 1977, άρα και της Ελλάδας. Με την επικύρωσή τους η χώρα μας ανέλαβε την υποχρέωση σεβασμού των διατάξεων τους, καθώς και την υποχρέωση της όσο το δυνατόν ευρύτερης διάδοσης του περιεχομένου τους.

Η υποχρέωση μάλιστα αυτή εξειδικεύεται στο Ψήφισμα 21⁸³ της Διπλωματικής Διάσκεψης που υιοθέτησε τα δύο ΠΠ στις Συμβάσεις της Γενεύης το 1977.

Συνοπτικά οι υποχρεώσεις της Ελλάδας, όπως προκύπτουν από τα παραπάνω κείμενα συνίσταται στην ανάληψη των εξής δράσεων:

⁸² P.I 83

⁸³ Το κείμενο της πράξης παρατίθεται στο Παράρτημα Ι

- μετάφραση των Συμβάσεων στην ελληνική γλώσσα
- διδασκαλία και ενσωμάτωση του ΔΑΔ στις ένοπλες δυνάμεις και στις δυνάμεις ασφαλείας, αστυνομία κλπ – διορισμός στις εν λόγω δυνάμεις, νομικών συμβούλων ειδικών σε ζητήματα ΔΑΔ
- ενσωμάτωση της διδασκαλίας των ανθρωπιστικών αρχών, στις οποίες βασίζεται το ΔΑΔ, στα σχολεία και γενικότερα στους νέους
- ενθάρρυνση της διδασκαλίας και της έρευνας γύρω από σημαντικά ζητήματα του ΔΑΔ στα πανεπιστήμια
- εκπαίδευση εμπειρογνομόνων που θα διδάσκουν αυτό τον κλάδο του δικαίου στα στελέχη της διοίκησης, ειδικότερα στα υπουργεία που εμπλέκονται στην εφαρμογή του
- ενημέρωση και εξοικείωση του ευρύτερου κοινού γύρω από τις ανθρωπιστικές αρχές και την ανάγκη αυτές να εφαρμόζονται ακόμη και στην διάρκεια μιας ένοπλης σύρραξης, αλλά και γενικότερα σε περιόδους κρίσεων

Στην 25^η Διεθνή Διάσκεψη του ΕΣ και της ΕΗ, η οποία έλαβε χώρα το 1986 και στην οποία συμμετέχουν βάσει του Καταστατικού και τα συμβαλλόμενα κράτη στις Συμβάσεις της Γενεύης, υιοθετήθηκε με το Ψήφισμα IV το “Τρίτο Πρόγραμμα Δράσης” στο πεδίο διάδοσης του ΔΑΔ, 1986-1990, ενώ στην πρόσφατη 27^η Διεθνή Διάσκεψη στη Γενεύη υιοθετήθηκε το Σχέδιο Δράσης 2000-2003.⁸⁴

Αυτά τα προγράμματα Δράσης μολονότι αναγνωρίζουν ότι η διάδοση αφορά όλους τους πολίτες της χώρας, διακρίνουν ορισμένες προτεραιότητες για τα συμβαλλόμενα κράτη και συγκεκριμένες κατηγορίες προσώπων από τις οποίες πρέπει να ξεκινήσει η διάδοση. Έτσι, οι συγκεκριμένες ομάδες, στις οποίες, κατά προτεραιότητα, τα συμβαλλόμενα μέρη, υποχρεούνται να διαδώσουν το ΔΑΔ είναι οι παρακάτω:

- ένοπλες δυνάμεις
- αστυνομία

⁸⁴ Το κείμενο της πράξης παρατίθεται στο Παράρτημα 2 της παρούσας μελέτης

- η δημόσια διοίκηση
- Πανεπιστήμια
- Η πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση
- Τα ΜΜΕ
- Το ευρύτερο κοινό

1 ΥΕΘΑ- ένοπλες δυνάμεις

Τα μέτρα που έχει λάβει μέχρι σήμερα το ΥΕΘΑ, στον τομέα της διάδοσης του ΔΑΔ έχουν ως εξής:

- Εγχειρίδια – εκδόσεις σχετικές με το ΔΑΔ

Σε αυτό τον τομέα παρατηρούμε:

- 1957 έκδοση και διανομή του κειμένου των 4 Συμβάσεων της Γενεύης του 1949 στα ελληνικά από το ΓΕΣ⁸⁵
- 1962 εκδίδεται το πρώτο εγχειρίδιο Δικαίου Θάλασσας⁸⁶
- 1996 εκδόθηκε και διανεμήθηκε ένα εγχειρίδιο που περιλαμβάνει Συμβάσεις Γενεύης, ΠΠ και Σύμβαση της Χάγης για την προστασία των πολιτιστικών αγαθών
- 1998 το πρώτο εγχειρίδιο Διεθνούς Δικαίου όπου περιλαμβάνει στοιχεία από τις διατάξεις του San Remo για το δίκαιο των ενόπλων συρράξεων στον κατά θάλασσα πόλεμο, το οποίο αποτελεί, σήμερα, την πιο έγκυρη κωδικοποίηση του δικαίου αυτού
- υπάρχουν και ορισμένα άλλα ενημερωτικά φυλλάδια αλλά και Τεχνικά Εγχειρίδια

⁸⁵ ΓΕΣ, Συμβάσεις της Γενεύης της 12^{ης} Αυγούστου 1949, Αθήνα, 1957, Στρατιωτικό Δελτίο υπ. αριθ. 22

⁸⁶ Φ 90311/62, 23 Οκτωβρίου 1962, Διαταγή Αρχηγείου Ναυτικού, “ περί συντάξεως, εκτυπώσεως και διαχειρίσεως βιβλίων και εγχειριδίων του ΠΝ”

- **Ενσωμάτωση της διδασκαλία του ΔΑΔ στην εκπαίδευση των ενόπλων Δυνάμεων**

- **Ασκήσεις Πολέμου, Σχέδια αντιμετώπισης εκτάκτων καταστάσεων- κανόνες εμπλοκής**

- Οι κανόνες Εμπλοκής , τα Σχέδια Αντιμετώπισης Ειδικών Καταστάσεων δίνονται σε νομικούς Συμβούλους για τον έλεγχο του συμβατού προς τις επιταγές του ΔΑΔ

- **Επιμόρφωση Στελεχών Ενόπλων Δυνάμεων με σεμινάρια στη Ελλάδα και στο εξωτερικό**

- Ένας αριθμός αξιωματικών έχουν ήδη σταλεί στα μαθήματα ΔΑΔ του Διεθνούς Ινστιτούτου Ανθρωπιστικού Δικαίου του San Remo

- Την τελευταία δεκαετία έχουν οργανωθεί 2 ημερίδες δικαίου ενόπλων συρράξεων από το ΓΕΕΘΑ

- **Ενσωμάτωση το ΔΑΔ στους Κανονισμούς εσωτερικής λειτουργίας των Επιτελείων⁸⁷**

2 Αστυνομία και άλλα Σώματα Ασφαλείας⁸⁸

Στόχος της διάδοσης του ΔΑΔ στην αστυνομία είναι η διδασκαλία του με τέτοιο τρόπο ώστε να επιτευχθεί η ενσωμάτωση των νομικών αρχών και κανόνων στην επιχειρησιακή πρακτική, συμπεριφορά και εκπαίδευση. Για να επιτευχθεί αυτό θα πρέπει να γίνει ενσωμάτωση της διδασκαλίας του μαθήματος είτε με σεμινάρια είτε με συνεργασία με ειδικούς της ΔΕΕΣ, για σχεδιασμό μιας συνολικής στρατηγικής αντιμετώπισης μίας σειράς προβλημάτων σύγχρονων αστυνομικών σωμάτων

3 Πανεπιστήμια⁸⁹

⁸⁷ Π.Δ 130 της 20Μαρτίου/ 10 Απριλίου 1984, Κύρωση του Γενικού Κανονισμού Υπηρεσίας στον Στρατό, ΦΕΚ Α'42

⁸⁸ Μ. Μαρούδα : Μέτρα Εφαρμογής του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου στην Ελλάδα, 2000 σελ 62-64

⁸⁹ Μ.Μαρούδα οπ.παρ. σελ.64-66

Διδασκαλία και έρευνα σε θέματα ΔΑΔ, γίνεται σε ορισμένα ελληνικά πανεπιστήμια

Αντίθετα δεν υπάρχει ειδικό μάθημα σε ιατρικές σχολές ή σχολές νοσηλευτικής, ούτε σε άλλες σχολές Πολιτικών Επιστημών ή Διεθνών Σπουδών, ούτε και στις ιερατικές σχολές, κάτι που αξιολογείται, στην απουσία του, εξαιρετικά σημαντικό.

Ο ΕΕΣ αλλά και η ΔΕΕΣ στηρίζουν την εκπαιδευτική προσπάθεια με την αποστολή κάθε χρόνο δύο φοιτητών σε καλοκαιρινά μαθήματα ΔΑΔ που διοργανώνονται στην Βαρσοβία και το Βέλγιο.

Επιπλέον, τον Μάρτιο του 1999, ο ΕΕΣ κλήθηκε να συμμετάσχει στην Επιτροπή των κριτών, στον διεθνή πανεπιστημιακό διαγωνισμό ΔΑΔ Jean Pictet.

4 Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση

Στόχος της διάδοσης των αρχών του ΔΑΔ στα σχολεία πρέπει να είναι.⁹⁰

- να δώσει τα εργαλεία στους νέους να ερμηνεύσουν τα όσα συμβαίνουν γύρω τους και στον κόσμο γενικότερα, με γνώμονα τις αρχές του ανθρωπισμού, της αξιοπρέπειας και του δικαίου, και όχι με κριτήρια οικονομικά και πολιτικά ή βραχυπρόθεσμου συμφέροντος
- να αναπτύξει στους νέους αντιστάσεις στο αίσθημα αδιαφορίας και απάθειας, ή άρνησης, που οδηγεί σε μία αρνητική στάση ζωής
- να αναπτύξει δεσμούς αλληλεγγύης με όσους υποφέρουν και όσους έχουν ανάγκη συνδρομής
- να τους δώσει την δύναμη να αρνηθούν πράξεις που βασίζονται στο ρητό ότι ο σκοπός αγιάζει τα μέσα, και αντίθετα να σκέφτονται τις συνέπειες των πράξεων αυτών στους ίδιους και τους τρίτους
- να διδαχθούν, ότι ακόμη και μέσα στην λαίλαπα του πολέμου μιας μάχης, δεν επιτρέπονται όλα, και ότι η επιδίωξη ακόμη και ενός “ δίκαιου αγώνα” σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπει πράξεις βαρβαρότητας, όπως ακριβώς δεν αξίζει να κερδίζεις ένα παιχνίδι εξαπατώντας τους αντιπάλους σου.

⁹⁰ E. Baeriswyl, Teaching young people to respect human dignity, IRRIC, July-August 1997, σελ. 365

Η ΔΕΕΣ , έχει ξεκινήσει από τον Ιανουάριο του 1999, μια πιλοτική έρευνα για νέους ηλικίας 13-18 ετών, η οποία έχει ως στόχο να καταλήξει στη σύνταξη ενός διδακτικού εγχειριδίου το οποίο μπορούν στη συνέχεια να διαμορφώσουν και να προσαρμόσουν εμπειρογνώμονες του Υπ. Παιδείας, στην Ελληνική πραγματικότητα.

Προτάσεις για ανάπτυξη της διάδοσης στα σχολεία:

- Σύσταση επιτροπής για την διαμόρφωση εκπαιδευτικού εγχειριδίου
- Εκπαίδευση / Επιμόρφωση στελεχών του Υπουργείου
- Ανθρωπιστικός διάλογος στα σχολεία

5 Διάδοση του ΔΑΔ σε στελέχη της Διοίκησης ⁹¹

5.1 Υπ. Εξωτερικών

Αξίζει να αναφερθεί η προσπάθεια για προώθηση προς επικύρωση σχετικών διεθνών ανθρωπιστικών συμβάσεων, με κύρια προτεραιότητα την επικύρωση του Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου.

Ιδιαίτερα σημαντική υπήρξε , ακόμη, η πρωτοβουλία για συνεργασία με τον ΕΕΣ και την ΔΕΕΣ για την ένταξη στα μαθήματα της Διπλωματικής Ακαδημίας του μαθήματος του ΔΑΔ.

5.2 Υπ. Εσωτερικών – Δημόσιας Τάξης

Μέχρι σήμερα δεν έχουν γίνει ενέργειες για την διάδοση του ΔΑΔ στα Υπουργεία αυτά. Προτείνεται λοιπόν η λήψη των ακόλουθων μέτρων:

- έκδοση ειδικών ενημερωτικών φυλλαδίων για το ΔΑΔ
- οργάνωση σεμιναρίων επιμόρφωσης μικρού αριθμού στελεχών, είτε μόνο σε σχέση με το ΔΑΔ, είτε σε συνδυασμό με άλλα ζητήματα διεθνούς ενδιαφέροντος

5.3 Υπ. Δικαιοσύνης

Για την διάδοση του ΔΑΔ στο υπουργείο αυτό προτείνονται τα εξής:

⁹¹ Μ. Μαρούδα οπ.παρ. σελ. 71-75

- έκδοση Εγκυκλίου που να αναφέρεται στη σημασία του ΔΑΔ, του νεοσύστατου Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου

- η οργάνωση ειδικών σεμιναρίων για τους δικαστικούς γύρω από τις βασικές αρχές του ΔΑΔ, τα ζητήματα ποινικής καταστολής των παραβιάσεων του ΔΑΔ, τον ρόλο των εθνικών και των διεθνών δικαστηρίων

- να εισαχθεί στη σχολή δικαστών μάθημα ΔΑΔ.

5.4 Υπ. Υγείας και Πρόνοιας⁹²

Όπως προκύπτει από τα μέχρι σήμερα στοιχεία στο Υπουργείο αυτό δεν έχει περιληφθεί η διδασκαλία του αντικειμένου του ΔΑΔ στο υγειονομικό προσωπικό (ιατρικό, νοσηλευτικό, εθελοντές κλπ) από πλευράς Υπουργείου Υγείας, ούτε υπάρχει τέτοια πρόβλεψη σε εγκυκλίους ή σε άλλα προγράμματα εκπαίδευσης σχολών.

Επιπλέον δεν υπάρχει προσωπικό ειδικευμένο στο ΔΑΔ. Τούτο έχει σημασία, αφού οι διατάξεις του ΔΑΔ πρέπει να είναι γνωστές στο προσωπικό που αποστέλλεται σε περιοχές κρίσης, αλλά και στο προσωπικό που καθορίζει ζητήματα αδειών, σήμανσης των Υπηρεσιών, ασφαλούς διέλευσης της βοήθειας κλπ τα οποία διέπονται από το ανθρωπιστικό δίκαιο.

Προτάσεις:

- να συνταχθεί ειδικό εγχειρίδιο για τις υγειονομικές μονάδες (μπορεί να συμπεριληφθεί στο ιατρικό δίκαιο) το οποίο να διδάσκεται και σε εθελοντές, και σε όσους συμμετέχουν σε ανθρωπιστικές αποστολές του εξωτερικού

- να ενταχθεί το ΔΑΔ στην διδασκαλία των ιατρικών και νοσηλευτικών σχολών και στην Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας. Σε πολλές χώρες, όπως Βέλγιο, Αυστρία, Ελβετία έχουν συσταθεί ειδικές επιτροπές που αποτελούνται από ειδικούς των ΥΠ. Υγείας και Παιδείας, οι οποίοι από κοινού καθόρισαν ζητήματα διάδοσης του ΔΑΔ.

- Η έκδοση ειδικής εγκυκλίου προς όλες τις υπηρεσίες και τα τμήματα σχετικά με το ΔΑΔ

- Να δημοσιευθούν ειδικά άρθρα σε ιατρικά και άλλα εξειδικευμένα περιοδικά, που θα προκύψουν από ειδικές συνεννοήσεις με Ιατρικούς Συλλόγους
- ο ΕΕΣ μπορεί να συνδράμει στο έργο της διάδοσης, αφού οι εθελοντές του διδάσκονται στοιχεία ΔΑΔ.

5.5 Υπ. Παιδείας και Γ.Γ. Νέας Γενιάς

Προτάσεις:

- οργάνωση ενός σεμιναρίου για τα στελέχη των Υπουργείων και της Γ.Γ. Νέας Γενιάς
- έκδοση και διανομή εγκυκλίου προς όλες τις υπηρεσίες τις σχετικές με το ΔΑΔ
- σύσταση μιας επιτροπής για τον σχεδιασμό συγκεκριμένης πολιτικής διάδοσης των αρχών του ΔΑΔ στα σχολεία, με στόχο την σύνταξη ενός διδακτικού εγχειριδίου

6 ΜΜΕ- Ευρύτερο κοινό

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό, το ευρύτερο κοινό να γυρίζει τις βασικές αρχές του ΔΑΔ και σε αυτό μπορούν να συνδράμουν σημαντικά τα ΜΜΕ, με τ^ο αναφέρονται πχ στις ανθρωπιστικές αξίες όταν παρουσιάζουν πολεμικά γεγονότα ή κάνουν ανταποκρίσεις.

Αλλά και ως προς τα ΜΜΕ, χρειάζεται η συνεργασία, ο διάλογος και η ενημέρωσή τους πχ, από τον ΕΣ τόσο στις περιοχές συγκρούσεων όσο και στην Ελλάδα. Προς αυτή την κατεύθυνση, μπορεί να λειτουργήσει ενδεχομένως, η οργάνωση ειδικών σεμιναρίων ΔΑΔ, με έμφαση στα ανθρωπιστικά διλήμματα όλων των πρωταγωνιστών

μιας ανθρωπιστικής κρίσης. Ακόμη μπορεί να γίνεται ενημέρωση των δημοσιογράφων για ζητήματα που αφορούν την διάδοση του ΔΑΔ, μέσω Internet.

Επίσης μπορεί να υπάρξει ειδική συμφωνία για δημοσίευση ανακοινώσεων που αφορούν γεγονότα που αφορούν το ΔΑΔ.

Τέλος, είναι δυνατό να αναπτυχθεί μία συνεργασία για ανάληψη εκστρατείας ενημέρωσης του ευρύτερου κοινού. Μπορούν ακόμη να σταλούν φακέλοι ενημέρωσης γύρω από το ΔΑΔ στις Ενώσεις Δημοσιογράφων.

6.β Νομικοί Σύμβουλοι

“ Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα μέρη κατά πάντα χρόνο, και τα εμπόλεμα μέρη σε καιρό ένοπλης σύρραξης, εξασφαλίζουν την παρουσία νομικών συμβούλων, όπου είναι αναγκαίο, προκειμένου να συμβουλεύουν στρατιωτικούς διοικητές, στο κατάλληλο επίπεδο, σχετικά με την εφαρμογή των Συμβάσεων και του παρόντος πρωτοκόλλου και για την κατάλληλη καθοδήγηση, η οποία πρέπει να δίδεται, για τα θέματα αυτά, στις ένοπλες δυνάμεις.”⁹³

Επιπροσθέτως, τα Μέρη σε μια ένοπλη σύρραξη είναι υποχρεωμένα να εξασφαλίσουν ότι νομικοί σύμβουλοι είναι διαθέσιμοι να συμβουλέψουν τους στρατιωτικούς διοικητές σχετικά με την εφαρμογή των Συμβάσεων και των Πρωτοκόλλων και για την κατάλληλη καθοδήγηση, η οποία θα πρέπει να δίνεται για τα θέματα αυτά στις ένοπλες δυνάμεις.

Μέχρι σήμερα στις ελληνικές ένοπλες δυνάμεις, δεν έχει δημιουργηθεί ειδικό σώμα νομικών συμβούλων με αρμοδιότητα το δίκαιο των ενόπλων συρράξεων. Αντίθετα, η σχετική ανάγκη καλύπτεται με την λειτουργία νομικών γραφείων στα Επιτελεία του ΥΕΘΑ, με αρμοδιότητα την παροχή συμβουλών εσωτερικού και διεθνούς δικαίου, και όπου την αρμοδιότητα των νομικών συμβούλων ασκούν μέλη του Δικαστικού Σώματος των Ενόπλων Δυνάμεων. Πρέπει, ωστόσο, να σημειωθεί, ότι ήδη υπάρχει πρόταση να αντικατασταθούν τα μέλη του Δικαστικού Σώματος από Ειδικό Σώμα Αξιωματικών Νομικών Συμβούλων.

⁹³ Μ. Μαρούδα οπ.παρ σελ. 76

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΣΘΕΝΩΝ, ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ ΚΑΙ ΝΑΥΑΓΩΝ

Συνθήκη της Γενεύης για την βελτίωση της τύχης των τραυματιών και των ασθενών των κατά ξηρά ενόπλων δυνάμεων (Σύμβαση I της 12^{ης} Αυγούστου του 1949)

Συνθήκη της Γενεύης για την βελτίωση της τύχης των τραυματιών, ασθενών και ναυαγών μελών των ενόπλων δυνάμεων στη θάλασσα (Σύμβαση II της 12^{ης} Αυγούστου του 1949)

Πρόσθετο Πρωτόκολλο I, Μέρος II

1 Πεδίο εφαρμογής των δύο Συμβάσεων και του Πρωτοκόλλου

Σε γενικές γραμμές, η 2^η Σύμβαση της Γενεύης του 1949⁹⁴ είναι ολόιδια με την 1^η. Η κύρια διαφορά μεταξύ των δύο είναι ότι η 2^η αναφέρεται στους τραυματίες, αρρώστους και ναυαγούς των ενόπλων δυνάμεων στη θάλασσα, ενώ η 1^η είναι σχετική με τους τραυματίες και ασθενείς στις ένοπλες δυνάμεις ξηράς.

Ειδικότερα, οι αρχές που υπογραμμίζονται στις 2 Συμβάσεις είναι ολόιδιες και οι ίδιοι κανόνες εφαρμόζονται σε προστατευόμενα πρόσωπα και περιουσία, λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορετικές συνθήκες που επικρατούν στην ξηρά και στην θάλασσα.⁹⁵

Το Π I επεκτείνει αυτή την προστασία σε όλους τους τραυματίες, ασθενείς και ναυαγούς, ανεξάρτητα αν είναι πολίτες ή μέλη ενόπλων δυνάμεων.⁹⁶

2. Ορισμός προστατευομένων προσώπων

Οι όροι «τραυματίας» και «ασθενής» σημαίνουν μάχιμους ή αμάχους που χρειάζονται ιατρική φροντίδα και που απέχουν από τις εχθροπραξίες.⁹⁷

⁹⁴ Βλ. όλες τις σχετικές διατάξεις της Σύμβασης στο Παράρτημα 3

⁹⁵ [I, 13; II, 13]

⁹⁶ [P.I, 8, 34]

⁹⁷ [P.I, 8]

Οι « ναυαγοί» είναι τα κύρια θύματα του ναυτικού πολέμου.Σαν ναυτικό πόλεμο εννοούμε εν προκειμένω, το σύνολο των πολεμικών επιχειρήσεων που λαμβάνουν μεν χώρα στη θάλασσα, οι συνέπειές τους όμως επεκτείνονται επίσης στην ξηρά καθώς και στον αέρα.⁹⁸

3.Προστασία, μεταχείριση και φροντίδα

Όλοι οι τραυματίες, ασθενείς και ναυαγοί, σε οποιοδήποτε Μέρος και αν ανήκουν, θα πρέπει να προστατεύονται και να είναι σεβαστοί.⁹⁹

Σε όλες τις περιπτώσεις, αυτοί θα πρέπει να τους μεταχειρίζονται ανθρώπινα και θα πρέπει να λαμβάνουν, όσο το δυνατόν πληρέστερα και με την λιγότερη δυνατή καθυστέρηση, ιατρική φροντίδα και την απαιτούμενη προσοχή στην κατάσταση που βρίσκονται. Δεν θα πρέπει να γίνεται καμία διάκριση μεταξύ αυτών ή σε άλλα επίπεδα. Οι γυναίκες, θα πρέπει να τυγχάνουν της ανάλογης μεταχείρισης λόγω του φύλου τους με όλη την δέουσα προσοχή.¹⁰⁰

Τραυματίες, ασθενείς και ναυαγοί μαχητές που έχουν συλληφθεί ονομάζονται αιχμάλωτοι πολέμου. Μέχρι την ανάρρωσή τους ή αποβίβασή τους θα αποκομίζουν τις παροχές των Συμβάσεων I, II και III.

4.Αναζήτηση τραυματιών, νεκρών και αγνοουμένων

Η γενική αρχή που επικρατεί σε αυτό το κομμάτι, πρώτα από όλα , είναι το δικαίωμα των οικογενειών να γνωρίζουν για την τύχη των συγγενών τους.¹⁰¹

Σε όλες τις περιπτώσεις, και ειδικά μετά από κάθε μάχη, τα μέρη μιας ένοπλης σύρραξης θα πρέπει αμέσως να λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για αναζήτηση και περισυλλογή των τραυματιών, ασθενών και ναυαγών, την προστασίας τους κατά της λεηλασίας και της κακομεταχείρισης και την εξασφάλιση για αυτούς της αναγκαίας περίθαλψης.Επίσης, απαραίτητο είναι να φροντίζουν και για την αναζήτηση των νεκρών και έτσι να παρεμποδίσουν το απογύμνωμά τους.¹⁰²

Οι Συμβάσεις ορίζουν λεπτομερώς ότι τα μέρη της σύρραξης θα πρέπει να μεριμνήσουν για την ταφή, καύση ή ρίψη του νεκρού στη θάλασσα, η οποία διεξάγεται πρώτα ατομικά, όσο το επιτρέπουν οι περιστάσεις. Θα πρέπει να έπεται προσεκτική και αν είναι δυνατόν, ιατρική εξέταση των λειψάνων, έτσι ώστε να

⁹⁸ Στ. Περράκης, Το Νέο Διεθνές Ανθρωπιστικό Δίκαιο Των Ενόπλων Συρράξεων, Αντ. Σάκκουλας, Αθήνα-Κομοτηνή, 1989

⁹⁹ [P.I, 32]

¹⁰⁰ [I, 12; II, 12; P.I, 10]

¹⁰¹ [P.I, 32]

¹⁰² [I, 15; II, 18; IV, 16]

πιστοποιηθεί ο θάνατος, να εξακριβωθεί η ταυτότητα του νεκρού και να γίνει αν είναι δυνατόν μια σχετική ανακοίνωση.¹⁰²

Επιπρόσθετα, όσο το επιτρέπουν οι συνθήκες, και προς το τέλος των εχθροπραξιών, κάθε μέρος θα πρέπει να ερευνήσει για τα άτομα που έχουν αναφερθεί ως αγνοούμενα από το αντίπαλο Μέρος.¹⁰³

5. Καταγραφή και διαβίβαση πληροφοριών

Τα Μέρη σε μια σύρραξη θα πρέπει να καταχωρήσουν όλα τα στοιχεία που θα μπορούσαν να βοηθήσουν στην αναγνώριση των τραυματιών, ασθενών και νεκρών του αντίπαλου Μέρους που είναι υπό την κράτησή τους : ένδειξη για την Δύναμη, από την οποία εξαρτώνται ή η εθνικότητα, η μονάδα υπηρεσίας ή ο αριθμός μητρώου, το επίθετο και το όνομα ή τα ονόματα, η ημερομηνία γέννησης, η ημερομηνία και ο τόπος σύλληψης κλπ. Αυτές οι πληροφορίες θα πρέπει να διαβιβαστούν όσο πιο σύντομα γίνεται στο Γραφείο Πληροφοριών, σύμφωνα με την Σύμβαση III περί μεταχειρίσεως αιχμαλώτων πολέμου, όπου θα τις κοινοποιεί στη Δύναμη, από την οποία εξαρτώνται τα άτομα αυτά με την μεσολάβηση της Προστάτιδας Δυνάμεως και του Πρακτορείου. Όταν αυτές οι πληροφορίες δεν μεταφέρονται μέσω της ΔΕΕΣ και της Κεντρικής Υπηρεσίας, κάθε Μέρος της σύρραξης θα εξασφαλίσει ότι αυτές οι πληροφορίες είναι διαθέσιμες στο Κεντρικό Πρακτορείο Αναζήτησης, σύμφωνα με την Σύμβαση III.¹⁰⁴

6. Ο ρόλος του άμαχου πληθυσμού και των ανθρωπιστικών οργανώσεων – ο ρόλος των ουδέτερων πλοίων

Ο άμαχος πληθυσμός θα πρέπει να σέβεται τους τραυματίες, ασθενείς και ναυαγούς, ακόμα και αν αυτοί ανήκουν στο αντίπαλο μέρος, και δεν θα πρέπει να προβαίνουν σε πράξεις βίας εναντίον τους.

Ο άμαχος πληθυσμός και οι οργανώσεις περιθάλψεως, όπως ο ΕΣ και Πολιτείες της Ερυθράς Ημισελήνου, θα έχουν την εξουσία, ακόμη και σε κατεχόμενες ή σε περιοχές που έχουν εισβάλει να συγκεντρώνουν και να νοσηλεύουν τους τραυματίες,

¹⁰² [I, 17; II, 20]

¹⁰³ [P.I, 33]

¹⁰⁴ [I, 16; II, 19; III, 122; IV, 136; P.I, 33]

ασθενείς και ναυαγούς, οποιασδήποτε εθνικότητας. Κανένας δεν θα πρέπει ποτέ να ενοχληθεί ή να καταδικαστεί γιατί περιέθαλψε τραυματίες και ασθενείς.¹⁰⁵

Επιπλέον, η αρμόδια αρχή μπορεί να κάνει έκκληση στον άμαχο πληθυσμό και στις οργανώσεις περιθάλψεως για να συγκεντρώσουν τους τραυματίες, ασθενείς και ναυαγούς, να ψάξουν για τους νεκρούς και να αναφέρουν σε ποιο σημείο βρέθηκαν.

Τα ίδια ισχύουν και στο ναυτικό πόλεμο με τα ουδέτερα εμπορικά πλοία, τις θαλαμηγούς ή τα άλλα σκάφη τα οποία μπορεί να κληθούν, από τα μέρη στη σύρραξη, για να παραλάβουν επί του σκάφους και να φροντίσουν τους τραυματίες, ασθενείς και ναυαγούς, καθώς επίσης να περισυλλέξουν και τους νεκρούς.¹⁰⁶

7. Υγειονομικές μονάδες

Οι Υγειονομικές μονάδες είναι εγκαταστάσεις κι άλλες μονάδες, μάχιμες ή μη μάχιμες, οργανωμένες για υγειονομικούς σκοπούς, δηλαδή την έρευνα, περισυλλογή, μεταφορά, διάγνωση ή θεραπεία- συμπεριλαμβανομένης και της παροχής Α' Βοηθειών – των τραυματιών, ασθενών και των ναυαγών ή την πρόληψη ασθενειών. Ο όρος περιλαμβάνει πχ νοσοκομεία κι άλλες μονάδες ή κέντρα μεταγγίσεως αίματος, Κέντρα και Ινστιτούτα προληπτικής ιατρικής, υγειονομικές αποθήκες και τα υγειονομικά φαρμακευτικά αποθέματα αυτών των μονάδων. Οι ιατρικές μονάδες μπορεί να είναι σταθερές ή κινητές, μόνιμες ή προσωρινές.¹⁰⁷

Το άρθρο 12 του ΠΠ Ι προβλέπει:

1. Οι υγειονομικές μονάδες τυγχάνουν σεβασμού και προστασίας σε κάθε περίοδο και δεν είναι αντικείμενο επίθεσης.

2 Η παράγραφος 1 ισχύει και για τις μη μάχιμες υγειονομικές μονάδες εφ' όσον: α) ανήκουν στα εμπόλεμα Μέρη

β) είναι αναγνωρισμένες και εξουσιοδοτημένες από την αρμόδια αρχή ενός από τα εμπόλεμα μέρη

Είναι εξουσιοδοτημένες σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 2 του ΠΠ Ι

3 Τα εμπόλεμα μέρη προσκαλούνται να γνωστοποιούν το ένα στο άλλο την τοποθεσία των σταθερών υγειονομικών τους μονάδων. Η απουσία

¹⁰⁵ [I, 18; P.I, 17]

¹⁰⁶ [II, 21]

¹⁰⁷ [P.I, 8]

μιας τέτοιας γνωστοποίησης δεν απαλλάσσει οποιοδήποτε από τα μέρη, από την υποχρέωση να συμμορφώνονται προς τις διατάξεις της παρ. 1

4 Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει οι υγειονομικές μονάδες να χρησιμοποιούνται σε μία προσπάθεια προστασίας στρατιωτικών στόχων από επίθεση. Οποτεδήποτε είναι δυνατόν, τα εμπόλεμα μέρη φροντίζουν ώστε επιθέσεις εναντίον στρατιωτικών στόχων να μην θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλειά τους.

“ Ήδη σε καιρό πολέμου, τα συμβαλλόμενα μέρη, και μετά την έναρξη των εχθροπραξιών τα μέρη στη σύρραξη, μπορούν να δημιουργήσουν στο έδαφός τους, αν παρουσιασθεί ανάγκη, και στο κατεχόμενο έδαφος, ζώνες ή περιοχές υγειονομικές, οργανωμένες με τέτοιον τρόπο ώστε να προστατεύσουν από τις συνέπειες του πολέμου, τους τραυματίες, ασθενείς καθώς και το προσωπικό το επιφορτισμένο με την οργάνωση και διοίκηση των ζωνών και περιοχών αυτών και την περίθαλψη των εκεί συγκεντρωμένων προσώπων.....

Ο εξοπλισμός (φορεία, χειρουργικά εργαλεία, φάρμακα κλπ) των κινητών μάχιμων μονάδων που περιέρχεται στα χέρια του αντίπαλου Μέρους, εξακολουθεί να διατίθεται υπέρ των τραυματιών και ασθενών.¹⁰⁸

Κατάρτιση και γνωστοποίηση καταλόγων με την τοποθεσία των υγειονομικών μονάδων¹⁰⁹

Χρειάζεται κατάρτιση ειδικών καταλόγων με τις διευθύνσεις των μονάδων για την καλύτερη δυνατή προστασία τους και αυτοί να κρατούνται ενήμεροι.

Ο κατάλογος θα πρέπει να περιλαμβάνει:

1 Μη μάχιμες ή πολιτικές υγειονομικές υπηρεσίες δηλαδή

A) Νοσοκομεία

B) Κέντρα Μεταγγίσεως Αίματος (αναγνωρισμένα από το Κράτος και τον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό)

Γ) Πολυκλινικές : μέσα σε ένα νοσοκομείο ή εκτός

Δ) Κέντρα και Ινστιτούτα Προληπτικής Ιατρικής

2 Μάχιμες Υγειονομικές Μονάδες [ΥΕΘΑ]

A) Κινητές

B) Σταθερές

¹⁰⁸ [1, 33]

¹⁰⁹ Μ. Μαρούδα πο.παρ. σελ. 128

Απομάκρυνση υγειονομικών υπηρεσιών από στρατιωτικούς στόχους

Επιβάλλουν στα συμβαλλόμενα μέρη την υποχρέωση να απομακρύνουν, όσο το δυνατόν τις μόνιμες υγειονομικές μονάδες τους, στρατιωτικές και μη μάχιμες από στρατιωτικούς στόχους¹¹⁰

Αυτή η υποχρέωση αναλύεται σε δύο επιμέρους:

- την εγγύηση από τα συμβαλλόμενα μέρη ότι, οι υγειονομικές μονάδες, δεν θα γίνουν αντικείμενα επίθεσης σε περίοδο ένοπλης σύρραξης
- την αποφυγή της χρήσης τους για κάλυψη στρατιωτικών επιχειρήσεων ή με τρόπο που να διακινδυνεύει το καθεστώς τους ως προστατευόμενα αγαθά.

Υγειονομικές ζώνες

Όσον αφορά τον καθορισμό των υγειονομικών ζωνών τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν αφορούν:

- σε καιρό ειρήνης, να εξεταστεί το ενδεχόμενο να καθοριστούν τέτοιου είδους ζώνες και περιοχές
- Κοινοποίηση Σχεδίου αν παραστεί ανάγκη

ΕΛΛΑΔΑ

Βάσει του Ν.Δ. περί Πολιτικού Σχεδιασμού Εκτάκτου Ανάγκης προβλέπεται η γενική υποχρέωση για κάθε Υπουργείο, να μεριμνήσει ήδη από καιρό ειρήνης για την προπαρασκευή και ετοιμότητα των Υπηρεσιών των Πολιτικών Δυνάμεων που βρίσκονται στην αρμοδιότητα του, για την ομαλή μετάπτωση αυτών από την ειρηνική περίοδο στην πολεμική, αλλά και για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών σε περίοδο ειρήνης¹¹¹

Έτσι, για εκπλήρωση αυτής της υποχρέωσης, θα πρέπει να προβεί στη λήψη των ακόλουθων μέτρων:

A) Να καταρτίζει και να τηρεί σχέδια προστασίας, κινητοποιήσεως και πράξεως σε καιρό πολέμου και εκτάκτων εν ειρήνη αναγκών

B) Να λαμβάνει μέτρα για εξασφάλιση των αναγκαίων μέσων , υλικών εφοδίων και πιστώσεων προς υποστήριξη των σχεδίων του

Γ) Να εκπαιδεύει τους υπαλλήλους του και γενικότερα το προσωπικό των Πολιτικών του Δυνάμεων επί θεμάτων ΠΣΕΑ

¹¹⁰ [1, 19; P.I, 12]

¹¹¹ άρθρο 8 του ν.δ. 17/1974

Δ) Να κοινοποιεί τα σχέδια στις Νομαρχίες και να παρέχει σε αυτές οδηγίες, βάσει των οποίων να καταρτισθούν από αυτές τα τοπικά σχέδια

Ε) Να υποβάλλει στο Συμβούλιο του ΥΕΘΑ τον Φεβρουάριο του κάθε έτους ή και εκτάκτως εφόσον αυτό ζητηθεί, έκθεση προόδου ΠΣΕΑ, και προτάσεις για τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν προς προώθησή της

Ζ) Να τηρεί στατιστικά στοιχεία για τον ελεγχόμενο από αυτό δυναμικό και να διενεργεί τις εκάστοτε απογραφές που διατάσσονται.

Για κάθε Υπουργείο προβλέπεται ότι συνίσταται και λειτουργεί Υπηρεσία ΠΣΕΑ, επιπέδου τουλάχιστον Δ/νσεως υπαγόμενη στον Υπουργό.

Όπως προκύπτει από την Δ/ση ΠΣΕΑ του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας υπάρχουν σχέδια ΠΣΕΑ τόσο για ειρηνική όσο και για την πολεμική περίοδο (Αλέξανδρος για φυσικές καταστροφές και άλλα 8 για πολεμική περίοδο), τα οποία ρυθμίζουν όλα τα ζητήματα προετοιμασίας και ετοιμότητας των Υπηρεσιών του Υπουργείου, των Υγειονομικών Μονάδων, του Προσωπικού και του αναγκαίου υλικού για αντιμετώπιση εκτάκτων καταστάσεων.¹¹²

Η κεντρική Δ/ση ΠΣΕΑ του Υπουργείου, με βάση τα όσα προβλέπονται στα σχέδια αυτά, καταρτίζει το Κεντρικό Σχέδιο, το οποίο στη συνέχεια αποστέλλει στις Νομαρχίες, που ευθύνονται να το προσαρμόσουν στις τοπικές συνθήκες και ανάγκες. Οι Νομαρχίες λοιπόν ανασκευάζουν το σχέδιο και το διαβιβάζουν στη συνέχεια στη Κεντρική Δ/ση.

Τα σχέδια αυτά προβλέπουν – όπως προκύπτει από την Δ/ση ΠΣΕΑ – ανάμεσα στα άλλα και την κατάρτιση καταλόγων με το ιατρικό, νοσηλευτικό προσωπικό, τις υγειονομικές μονάδες και κλινικές, καθώς και το φαρμακευτικό υλικό, οχήματα κ.λ.π. που θα επιστρατευθούν, σε περίπτωση εκτάκτου ανάγκης, όπως αυτή ορίζεται στη νομοθεσία. Οι κατάλογοι κοινοποιούνται ετησίως στις αρμόδιες μονάδες για αναπροσαρμογή και άρα – τουλάχιστον θεωρητικά – κρατούνται ενήμεροι.

Απομάκρυνση υγειονομικών μονάδων από στρατιωτικούς στόχους

Όσον αφορά την θέση των υγειονομικών μονάδων, σύμφωνα με την ΠΣΕΑ, από τα μέσα της δεκαετίας του '80, γίνονται έρευνες ώστε η τοποθεσία όπου θα ανεγερθούν νέες υγειονομικές μονάδες, να λαμβάνει υπόψη την καλύτερη προστασία

¹¹² Μ. Μαρούδα οπ.παρ. σελ. 130-131

τους από έκτακτες καταστροφές. Για τα ήδη υπάρχοντα νοσοκομεία δεν έχουν γίνει σχετικές μελέτες.

Καθορισμός υγειονομικών περιοχών

Δεν υπάρχει πρόβλεψη για τέτοια δημιουργία, όπως περιγράφεται στις Συμβάσεις. Όμως σε ένα από τα σχέδια ΠΣΕΑ προβλέπεται ο προσδιορισμός ανοικτών χώρων νοσηλείας (π.χ. σε γηπεδα) με κινητες μοναδες, σε περιπτωση που παραστει αναγκη. Έτσι, κάθε Νομαρχία θα πρέπει να έχει προσδιορίσει τα οικόπεδα ή τους χώρους που μπορούν να χρησιμοποιηθούν άμεσα και επίσης τα σχέδια προβλέπουν σε συνεργασία με το ΥΠΕΧΩΔΕ, την κατάλληλη προετοιμασία των χώρων αυτών (μηχανικοί πρέπει να έχουν μελέτες για τις εγκαταστάσεις κ.λ.π.) ενώ την φρούρηση αναλαμβάνει το ΥΕΘΑ ή το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης.¹¹³

8.Υγειονομικές μεταφορές

«Υγειονομική μεταφορά» σημαίνει μεταβίβαση μέσω ξηράς, θάλασσας ή αέρα, των τραυματιών, ασθενών και ναυαγών, υγειονομικού και θρησκευτικού προσωπικού και υγειονομικού εξοπλισμού που προστατεύονται από τις Συμβάσεις της Γενεύης και το ΠΠ Ι. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί κάθε είδος μέσου, μάχιμο ή μη, μόνιμο ή προσωρινό, που έχει παραχωρηθεί αποκλειστικά για αυτόν τον σκοπό και έχει τεθεί κάτω από τον έλεγχο ενός μέρους της σύρραξης.¹¹⁴

Τα μεταφορικά μέσα της ξηράς (ασθενοφόρα) θα πρέπει να τυγχάνουν σεβασμού και να προστατεύονται κατά τον ίδιο τρόπο όπως και οι κινητοί υγειονομικοί σχηματισμοί. Τα μεταφορικά αυτά μέσα, όταν πέσουν στα χέρια του αντιπαλου Μέρους, θα υπόκεινται στο δίκαιο του πολέμου με την προϋπόθεση ότι το Μέρος της σύρραξης που τα αιχμαλώτισε, θα αναλάβει την ευθύνη για τους ασθενείς και τραυματίες που περιέχει.¹¹⁵

Υγειονομική μεταφορά μέσω θάλασσας διεξάγεται είτε από νοσοκομειακά πλοία ή άλλα υγειονομικά πλοία και καράβια. Ως πλοίο θεωρείται κάθε πλωτό κατασκεύασμα, που διαθέτει την απαραίτητη τεχνική και διοικητική οργάνωση και

¹¹³ Μ. Μαρούδα οπ.παρ. σελ. 130-131

¹¹⁴ [P.I, 8]

¹¹⁵ [I, 35; P.I. 21]

είναι ικανό να μετακινείται αυτοδύναμα προς μίαν ορισμένη κατεύθυνση μέσα στους θαλάσσιους χώρους¹¹⁶. Τα προαναφερόμενα πλοίαρια προστατεύονται από τις Συμβάσεις και το ΠΠ Ι με την προϋπόθεση ότι τα ονόματά τους και τα χαρακτηριστικά τους έχουν ανακοινωθεί προς τα Μέρη της σύρραξης.¹¹⁷

- Μάχιμα νοσοκομειακά πλοία των Μερών της σύρραξης
- Νοσοκομειακά πλοία χρησιμοποιούμενα από Εθνικές Εταιρείες της ΔΕΣ ή άλλες επίσημα αναγνωρισμένες εταιρείες βοήθειας ή από ιδιώτες, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων από ουδέτερες χώρες¹¹⁸

- Νοσοκομειακά πλοία που διατίθενται σε ένα μέρος της σύρραξης από μία ουδέτερη χώρα ή από μια αμερόληπτη διεθνή οργάνωση ανθρωπιστικής φύσης.¹¹⁹

Τα νοσοκομειακά πλοία μπορεί να μην γίνουν αντικείμενα επίθεσης ή να μην αιχμαλωτιστούν. Το ίδιο ισχύει και για τα πλοία που ναυλώθηκαν για μεταφορά υγειονομικού υλικού. Παρ' όλα αυτά, τα μέρη της σύρραξης έχουν το δικαίωμα να επιβιβάζονται και να επιτηρούν αυτά τα πλοία.¹²⁰

Οποιοδήποτε νοσοκομειακό πλοίο, που βρίσκεται σε λιμάνι και πέσει στα χέρια του εχθρού, θα δικαιούται να αποπλεύσει από εκεί.¹²¹

Άλλα υγειονομικά καράβια και πλοία θα πρέπει να τυγχάνουν σεβασμού και να προστατεύονται με τον ίδιο τρόπο, όπως οι κινητές υγειονομικές μονάδες.¹²²

Υγειονομική μεταφορά μέσω αέρα (υγειονομικά αεροσκάφη), που διεξάγεται σε περιοχές που δεν ελέγχονται από ένα αντίπαλο Μέρος, θα πρέπει να τυγχάνει σεβασμού και να προστατεύεται. Σε γειτονικές ή παρόμοιες ζώνες, τα ιατρικά αεροσκάφη ενεργούν με δικό τους ρίσκο, εκτός εάν έχει γίνει προηγούμενη συμφωνία μεταξύ των ενδιαφερομένων Μερών. Θα πρέπει, όμως, να τυγχάνουν σεβασμού ακόμη και αν δεν υπάρχει τέτοια συμφωνία, αφού όμως πρώτα έχουν αναγνωριστεί σαν ιατρικά αεροσκάφη. Όταν όμως πετούν πάνω από μια περιοχή που ελέγχεται από το αντίπαλο Μέρος, η προστασία τους είναι ζήτημα προηγούμενης συμφωνίας με αυτό το Μέρος.¹²³

¹¹⁶ Ε Ρούκουνας, Διεθνές Δίκαιο ΙΙ σελ. 128 Αντ. Σάκουλας, Αθήνα, 1982

¹¹⁷ { Π, 22 }

¹¹⁸ { Π, 24, 25 }

¹¹⁹ { Ρ.Ι, 22 }

¹²⁰ { Π, 22, 31, 38 }

¹²¹ { Π, 29 }

¹²² { Ρ.Ι, 23 }

¹²³ { Ρ.Ι, 24, 25, 26, 27 }

Υγειονομικά αεροσκάφη, δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για να προσπαθήσουν να αποκτήσουν στρατιωτικό πλεονέκτημα απέναντι στο αντίπαλο Μέρος ούτε ,χωρίς την προηγούμενη συμφωνία με αυτό το Μέρος, να ψάξουν για τραυματίες ασθενείς και ναυαγούς.¹²⁴

Τα υγειονομικά αεροσκάφη που πετούν πάνω από περιοχές που δεν ελέγχονται από το μέρος στο οποίο ανήκουν, μπορεί να διαταχθούν να προσγειωθούν ή να προσθαλασσωθούν και θα πρέπει να υπακούσουν σε μια τέτοια εντολή. Εάν η επιθεώρηση αποκαλύψει ότι το αεροσκάφος δεν έχει παραβιάσει κανέναν κανόνα του δικαίου των ενόπλων συρράξεων , τότε αυτό θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να συνεχίσει την πτήση του χωρίς καθυστέρηση.¹²⁵

Τα υγειονομικά αεροσκάφη, δεν θα πρέπει να πετούν πάνω από το έδαφος ουδέτερων Δυνάμεων εκτός εάν έχει γίνει προηγούμενη συμφωνία ή υπάρχει έκτακτη ανάγκη. Στην τελευταία περίπτωση, το υγειονομικό αεροσκάφος θα πρέπει να αναγνωρίσει τον εαυτό του , και η ουδέτερη χώρα θα απέχει από επίθεση, μόλις αναγνωριστεί σαν τέτοιο αεροσκάφος. Εάν ασθενείς ,τραυματίες ή ναυαγοί συγκεντρώθηκαν ή αποβιβάστηκαν σε ουδέτερη περιοχή, θα τους παρέχεται φροντίδα και θα κρατούνται από αυτήν την χώρα, αν δεν ανήκουν στις μάχιμες ένοπλες δυνάμεις ενός μέρους σύρραξης, έτσι ώστε αυτοί να μην μπορούν να ξαναλάβουν μέρος στις εχθροπραξίες.¹²⁶

9 Υγειονομικό προσωπικό

1. Κάθε εμπόλεμο μέρος, πρέπει να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια, για να εξασφαλίζεται η δυνατότητα αναγνώρισεως του υγειονομικού και θρησκευτικού προσωπικού και των υγειονομικών μονάδων και μεταφορικών μέσων.¹²⁷

“ Υγειονομικό και θρησκευτικό προσωπικό τυγχάνει ειδικής προστασίας και ορίζεται ως «προστατευόμενο προσωπικό»”¹²⁸

Εάν μάχιμο υγειονομικό προσωπικό πέσει στα χέρια του εχθρού, μπορεί να παρακρατηθεί για να φροντίζει τους αιχμάλωτους πολέμου. Αυτοί οι ίδιοι δεν θεωρούνται ως αιχμάλωτοι πολέμου. Θα δικαιούνται παρ'όλα αυτά την εφαρμογή

¹²⁴ [P.I, 28]

¹²⁵ [P.I, 30]

¹²⁶ [III, 40; P.I, 31]

¹²⁷ [IV, 18]

¹²⁸ [I, 24, 25, 26, 27;II, 36, 42; P.I, 8]

όλων των διατάξεων των Συμβάσεων της Γενεύης του 1949, περί της μεταχείρισης των αιχμαλώτων πολέμου.¹²⁹

Σε κατεχόμενο έδαφος, μη μάχιμο υγειονομικό προσωπικό μπορεί να μη επιταχθεί εάν οι υπηρεσίες του είναι απαραίτητες για την παροχή ιατρικών αναγκών του μη μάχιμου πληθυσμού και η φροντίδα των τραυματιών και ασθενών βρίσκεται κάτω από θεραπεία.¹³⁰

Οι θρησκευτικοί λειτουργοί τυγχάνουν σεβασμού και προστασίας. Θρησκευτικό προσωπικό¹³¹ σημαίνει μάχιμα ή μη μάχιμα πρόσωπα, όπως είναι οι ιερείς, που είναι αποκλειστικά απασχολημένα στο θρησκευτικό λειτούργημα και είναι αποσπασμένα:

- στις ένοπλες δυνάμεις εμπόλεμου μέρους
- σε υγειονομικές μονάδες ή μεταφορές ενός εμπόλεμου μέρους
- σε μη μάχιμες υγειονομικές μονάδες ή μεταφορές
- σε οργανισμούς πολιτικής άμυνας

Τα συμβαλλόμενα μέρη υποχρεούνται να εξασφαλίζουν

την δυνατότητα αναγνώρισης του θρησκευτικού προσωπικού, και να καταβάλλουν κάθε προσπάθεια ήδη σε περίοδο ειρήνης, να υιοθετήσουν μέτρα και μεθόδους που καταστούν δυνατή την αναγνώριση αυτή (π.χ. ειδικά δελτία ταυτότητας, εμβλήματα, κ.λ.π.)

Στην Ελλάδα μέχρι σήμερα, δεν προβλέπονται σχετικά μέτρα, κάτι που θα πρέπει να συμπληρωθεί στα σχέδια ΠΣΕΑ σε συνεργασία με το Υπ. Εθνικής Άμυνας.

10 Υγειονομική αποστολή

Τελικά, το Πρωτόκολλο ορίζει, ότι κανένας δεν θα πρέπει να τιμωρείται επειδή διέπραξε ιατρικά καθήκοντα, σύμφωνα με την ιατρική ηθικολογία, ανεξάρτητα από τους ευεργετούμενους αυτής της πράξης, και ούτε μπορεί κάποιος να αναγκαστεί να διαπράξει ενέργειες αντίθετα προς τους κανόνες της ιατρικής ηθικολογίας ή να απέχει από διεξαγωγή πράξεων που απαιτούνται σύμφωνα με αυτούς τους κανόνες.¹³²

¹²⁹ [I, 28; II, 37; III, 33]

¹³⁰ [P.I, 14]

¹³¹ Μ. Μαρούδα οπ.παρ. σελ. 176-177

¹³² [P.I, 16]

11 Έμβλημα και σήμανση

Στον ναυτικό πόλεμο, πλοία και καράβια εξουσιοδοτημένα με την προστασία των Συμβάσεων θα διακρίνονται ως εξής :¹³³

A) όλες οι εξωτερικές επιφάνειες θα πρέπει να είναι λευκές

B) ένας ή περισσότεροι σταυροί σκούρου κόκκινου χρώματος, όσο το δυνατόν πιο μεγάλοι, θα πρέπει να είναι σχεδιασμένοι σε κάθε μία πλευρά του σκάφους καθώς και επάνω στις οριζόντιες επιφάνειες, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί η μεγαλύτερη δυνατή ορατότητα από θάλασσα και αέρα. Μία λευκή σημαία, με ένα κόκκινο σταυρό πρέπει να κυματίζει επί του μεγάλου ιστού, όσο πιο ψηλά γίνεται.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΜΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

A Σύμβαση Γενεύης

« Σε απότιση φόρου τιμής προς την Ελβετία, το εραλδικό σύμβολο του ερυθρού σταυρού επί λευκού βάθους, σχηματιζόμενο με αντιστροφή των ομοσπονδιακών χρωμάτων, διατηρείται ως έμβλημα και διακριτικό σήμα της υγειονομικής υπηρεσίας των στρατών»¹³⁴

“ Το σήμα του Ερυθρού Σταυρού επί βάθους λευκού και οι λέξεις “ Ερυθρός Σταυρός”, δε δύνανται να χρησιμοποιηθούν πλην των περιπτώσεων των αναφερομένων στις επόμενες παραγράφους του παρόντος άρθρου, είτε σε καιρό ειρήνης είτε σε καιρό πολέμου, παρά μόνο για την επισήμανση ή την προστασία των υγειονομικών σχηματισμών και εγκαταστάσεων του προσωπικού και του υλικού του προστατευομένου από την παρούσα Σύμβαση και των άλλων διεθνών Συμβάσεων, οι οποίες ρυθμίζουν παρόμοια θέματα. Οι Εθνικοί Σύλλογοι του Ερυθρού Σταυρού και οι εταιρείες του άρθρου 26 [άλλες εθελοντικές οργανώσεις που έχουν αναγνωρισθεί ως τέτοιες και έχουν σκοπό να παρέχουν συνδρομή στις υγειονομικές υπηρεσίες του στρατού] θα έχουν το δικαίωμα να χρησιμοποιούν το διακριτικό σήμα, το οποίο παρέχει προς αυτές προστασία της Συμβάσεως....

Επιπλέον, οι εθνικοί Σύλλογοι του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου, θα δύνανται σε καιρό ειρήνης, σύμφωνα προς την εθνική νομοθεσία, να

¹³³ extract from IHL: “Chapter II: Protection of the wounded, sick and shipwrecked”

¹³⁴ [I, 38]

χρησιμοποιούν το όνομα και το έμβλημα του ερυθρού σταυρού κατά την άλλη δράση τους, που είναι σύμφωνη προς τις αρχές που έχουν διατυπωθεί από τις Διεθνείς Διασκέψεις του Ερυθρού Σταυρού. Όταν η δράση αυτή συνεχίζεται σε καιρό πολέμου, οι όροι της χρησιμοποίησης του εμβλήματος θα πρέπει να είναι τέτοιοι, ώστε η χρησιμοποίηση αυτή να μην θεωρηθεί ως παρέχουσα την προστασία της Σύμβασης. Το έμβλημα θα είναι σχετικώς μικρών διαστάσεων, και δεν δύναται να τεθεί σε περιβραχιόνιο ή πάνω στην στέγη κτιρίων.

Οι διεθνείς οργανισμοί του ΕΣ και το δεόντως εξουσιοδοτημένο προσωπικό, θα μπορεί να κάνει χρήση του εμβλήματος του ΕΣ επί βάθους λευκού.

Κατ' εξαίρεση, και σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και κατόπιν ρητής εξουσιοδοτήσεως των Εθνικών Συλλόγων του ΕΣ, θα δύναται να γίνει χρήση του εμβλήματος του ΕΣ σε καιρό ειρήνης, για την σήμανση οχημάτων χρησιμοποιούμενων ως νοσοκομειακών, και για την επισήμανση σταθμών πρώτων βοηθειών, αποκλειστικώς προοριζομένων για την δωρεάν περίθαλψη τραυματιών και ασθενών".¹³⁵

Η χρήση από ιδιώτες, εταιρείες ή εμπορικά καταστήματα, είτε δημόσια είτε ιδιωτικά, εκτός των δυνάμει της παρούσας Σύμβασεως δικαιουμένων εις τούτο, του εμβλήματος ή της επωνυμίας "ερυθρός σταυρός" ή "σταυρός της Γενεύης" ως μια παντός σήματος ή επωνυμίας, η οποία αποτελεί απομίμηση αυτών, απαγορεύεται οποτεδήποτε, οιοσδήποτε και αν είναι ο σκοπός της χρήσης αυτής, και οποιοσδήποτε και αν είναι ο χρόνος που τελείται.

Δεδομένου ότι προς τιμήν της Ελβετίας υιοθετήθηκαν τα αντεστραμμένα ομοσπονδιακά χρώματα, και συνεπώς ενδέχεται να προκληθεί σύγχυση, μεταξύ του εθνοσήμου της Ελβετίας και του εμβλήματος της Σύμβασεως, απαγορεύεται η χρήση από ιδιώτες, εταιρείες ή εμπορικά καταστήματα του εθνοσήμου της Ελβετικής Ομοσπονδίας, είτε ως βιομηχανικού είτε ως εμπορικού σήματος, είτε με χαρακτηριστικά τέτοιων σημάτων, είτε για σκοπό αντίθετο προς την εμπορική εντιμότητα, είτε από συνθήκες δυνάμενες να θίξουν το ελβετικό αίσθημα."¹³⁶

¹³⁵ [I, 44]

¹³⁶ [I, 53]

“Τα υψηλά συμβαλλόμενα μέρη, των οποίων η νομοθεσία δεν είναι από τούδε επαρκής, θα λάβουν τα απαραίτητα μέτρα να παρεμποδίσουν και να διώξουν, ανά πάσα στιγμή, τις καταχρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 53”.¹³⁷

Στην ελληνική νομοθεσία έχουν υιοθετηθεί, ήδη από το 1914, ειδικές διατάξεις που ρυθμίζουν τη χρήση των εμβλημάτων του ερυθρού σταυρού και της επωνυμίας Ερυθρός Σταυρός, οι οποίες ισχύουν μέχρι σήμερα.

Σύμφωνα με το νόμο αυτό, και συγκεκριμένα με το άρθρο 1 ορίζεται ότι, «μόνο ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός δικαιούται, προς την υγειονομική υπηρεσία του κράτους, να μεταχειρίζεται το σήμα του ερυθρού σταυρού επί λευκού δαπέδου και τις λέξεις ‘ερυθρός σταυρός’

Όσον αφορά την δίωξη και τιμωρία της παράνομης χρήσης του, στο άρθρο 2 ορίζεται ότι : « ο μη δικαιούμενος σε χρήση του σήματος του Ερυθρού Σταυρού επί λευκού δαπέδου, ή των λέξεων Ερυθρός Σταυρός, εάν μεταχειρισθεί, το σήμα ή τις λέξεις, ή σήματα και λέξεις ανάλογες δίνοντας λαβή σε σύγχυση, πάνω σε εμπορεύματα ή στα περικαλύμματα αυτών ή οποίος πουλήσει ή θέσει σε κυκλοφορία τέτοια εμπορεύματα, ή όποιος μεταχειρισθεί χωρίς να έχει το δικαίωμα με άλλο τρόπο το σήμα ή αυτές τις λέξεις, τιμωρείται είτε με χρηματική ποινή 500 δρχ, είτε με φυλάκιση μέχρι ενός μηνός, είτε δια αμφότερον των ποινών αυτών».

Στο άρθρο 3, προβλέπεται η κατάσχεση των σχετικών εμπορευμάτων και η καταστροφή των σημάτων, ενώ το άρθρο 4 προβλέπει την υποχρέωση του γραμματέα των Πρωτόδικων να αρνηθούν την κατάθεση ή αναγραφή τέτοιων σημάτων.

Στο παραπάνω πλαίσιο ρυθμίσεων δεν γίνεται γενικά, διάκριση ως προς το πεδίο εφαρμογής του νόμου. Ειδικότερα όμως, για την προστασία του εμβλήματος σε περίοδο πόλεμου, προβλέπει ότι : ‘ Στρατιωτικός σε περίοδο πόλεμου, που μεταχειρισθεί παράνομα το σήμα του Ερυθρού Σταυρού επί λευκού δαπέδου και τις λέξεις Ερυθρός Σταυρός, τιμωρείται με φυλάκιση έως 6 μηνών. Εξάλλου το άρθρο 5, τιμωρεί με την ίδια ποινή και τον μη στρατιωτικό που σε καιρό πόλεμου θα προβεί σε παράνομη χρήση του σήματος και της επωνυμίας.

Από την άλλη πλευρά, η ρύθμιση αυτή, επαναλαμβάνεται στο άρθρο 68 του στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα, τιμωρείται δηλ. η αντιποίηση στολής ή

¹³⁷ [I, 54]

εμβλημάτων, και στη παρ. 2 εξειδικεύεται, η τιμωρία στρατιωτικού που σε πολεμική περίοδο φέρει δημόσια στη ζώνη των επιχειρήσεων περιβραχιόνιο ή σημαία ή έμβλημα του Ερυθρού Σταυρού, χωρίς να έχει δικαίωμα για αυτό, ενώ αναφορά γίνεται και σε άλλα σήματα που εξομοιώνονται με αυτό όπου π.χ. περιλαμβάνεται η ερυθρά ημισέληνος, αν και δεν γίνεται ρητή αναφορά.

Ε. ΠΡΟΤΥΠΟ-ΝΟΜΟΣ ¹³⁸για την προστασία του εμβλήματος του ερυθρού σταυρού και της ερυθράς ημισελήνου

Προς αυτή την κατεύθυνση, ίσως θα ήταν χρήσιμη η αναφορά σε ένα Πρότυπο-Νόμο που έχει διαμορφώσει η Διεθνής Επιτροπή του Ερυθρού σταυρού, με την συνεργασία Εθνικών Συλλογών, που καταρτίστηκε με στόχο να διευκολύνει τα κράτη να αναπροσαρμόσουν τις νομοθεσίες τους λαμβάνοντας υπόψη τις σύγχρονες ανάγκες προστασίας του εμβλήματος.

Ο νόμος αυτός χωρίζεται σε 4 Κεφαλαία

I. Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1 : με το νόμο αυτό προστατεύονται:

το έμβλημα του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου

οι λέξεις Ερυθρός Σταυρός και Ερυθρά Ημισέληνος

τα διακριτικά σήματα για την αναγνώριση των υγειονομικών υπηρεσιών, μονάδων και μεταφορικών μέσων.

Άρθρο 2 :

Σε περίοδο ένοπλης σύρραξης, το έμβλημα έχει προστατευτική χρήση, αποτελεί δηλαδή, την ορατή ένδειξη της προστασίας που παρέχεται από τις Συμβάσεις της Γενεύης και τα Προσθετά Πρωτοκολλά τους στο ιατρικό προσωπικό, τις ιατρικές μονάδες, και τα μεταφορικά μέσα. Οι διαστάσεις του εμβλήματος θα είναι, σε αυτήν την περίπτωση, όσο το δυνατόν μεγαλύτερες.

Η αναγνωριστική χρήση του εμβλήματος αποτελεί ένδειξη ότι το πρόσωπο ή το αντικείμενο που το φέρει, συνδέεται με το Κίνημα του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου. Το έμβλημα σε αυτή την περίπτωση πρέπει να είναι περιορισμένων διαστάσεων.

II. Κανόνες Χρήσης του Εμβλήματος

Προστατευτική χρήση (σε περίοδο ένοπλης σύρραξης)

¹³⁸ Μ.Μαρούδα οπ.παρ. σελ. 166-172

Άρθρο 3 :

Χρήση από τις υγειονομικές υπηρεσίες των ένοπλων δυνάμεων.

Υπό την εποπτεία και τον έλεγχο του ΥΕΘΑ, η υγειονομική υπηρεσία των ΕΔ, θα χρησιμοποιεί τόσο σε περίοδο ειρήνης όσο και σε πόλεμου, το έμβλημα του ερυθρού σταυρού, για την σήμανση του ιατρικού προσωπικού, των ιατρικών μονάδων και μεταφορικών μέσων στο έδαφος, τον αέρα και την θάλασσα.

Το ιατρικό προσωπικό θα φέρει περιβραχιόνια και δελτία ταυτότητας με το έμβλημα, τα οποία θα εκδίδει το ΥΕΘΑ.

Το θρησκευτικό προσωπικό που είναι αποσπασμένο στις ΕΔ θα έχει την ίδια προστασία όπως και το ιατρικό προσωπικό και θα φέρει τα ίδια εμβλήματα.

Άρθρο 4 :

Χρήση από νοσοκομεία και άλλες μη μάχιμες (πολιτικές) υγειονομικές μονάδες

Μετά από ρητή εξουσιοδότηση του υπουργείου Υγείας, και υπό την εποπτεία του, το πολιτικό υγειονομικό προσωπικό, τα νοσοκομεία, και άλλες πολιτικές ιατρικές μονάδες, καθώς και πολιτικά υγειονομικά μέσα, στους οποίους έχει ανατεθεί η μεταφορά και περίθαλψη των τραυματιών, ασθενών και ναυαγών, θα σηματοδοτούνται με το έμβλημα του ερυθρού σταυρού, χρησιμοποιούμενο με την προστατευτική του χρήση, σε περίοδο ένοπλης σύρραξης.

Μη μάχιμο (πολιτικό) ιατρικό προσωπικό, θα φέρει περιβραχιόνια και θα είναι εφοδιασμένο με δελτία ταυτότητας με το έμβλημα, τα οποία θα εκδίδει το Υπουργείο υγείας.

Το θρησκευτικό προσωπικό που είναι αποσπασμένο στα νοσοκομεία και άλλες ιατρικές μονάδες, θα φέρει τα ίδια εμβλήματα.

Άρθρο 5 :

Χρήση από τον (Ελληνικό) Ερυθρό Σταυρό (σε περίοδο ένοπλης σύρραξης)

Ο ΕΕΣ μπορεί να θέτει στην διάθεση των υγειονομικών υπηρεσιών των ΕΔ, ιατρικό προσωπικό, μονάδες και μεταφορικά μέσα. Το προσωπικό αυτό, οι μονάδες και τα μεταφορικά μέσα, θα υπόκεινται σε στρατιωτικούς νόμους και κανονισμούς και μπορεί να κάνουν χρήση (προστατευτική) του εμβλήματος του ΕΣ, με ρητή εξουσιοδότηση του ΥΕΘΑ.

Το προσωπικό του ΕΣ, σε αυτήν την περίπτωση, θα φέρει περιβραχιόνιο και θα έχει δελτία ταυτότητας, σύμφωνα με το άρθρο 3.

Ο Σύλλογος του ΕΣ, μπορεί να χρησιμοποιεί το προστατευτικό έμβλημα του ΕΣ, για το δικό του ιατρικό προσωπικό, τις μονάδες και τα μεταφορικά μέσα. σύμφωνα με το άρθρο 4 [δηλαδή ως μη μάχιμη υγειονομική υπηρεσία]

III) ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ¹³⁹

Άρθρο 8 :

Μέτρα έλεγχου

Οι αρχές θα διασφαλίζουν σε κάθε περίπτωση την αυστηρή συμμόρφωση με τις διατάξεις του νόμου, για τη χρήση του εμβλήματος και του ονόματος ερυθρός σταυρός και ερυθρά ημισέληνος.

Θα λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να προλαμβάνουν κακή χρήση, κυρίως μέσω της διάδοσης των σχετικών κανόνων, όσο το δυνατόν ευρύτερα. στις ΕΔ. στην αστυνομία, τις αρχές, τις ΜΚΟ και το ευρύτερο κοινό.

Άρθρο 9 :

Ρόλος Ερυθρού Σταυρού

Ο Εθνικός Σύλλογος του Ερυθρού Σταυρού θα συνεργάζεται με τις αρχές στις προσπάθειες τους για την πρόληψη και καταστολή της κακής χρήσης του εμβλήματος ή του ονόματος. Θα έχει το δικαίωμα να ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές για τέτοιες καταχρήσεις και μπορεί να συμμετάσχει στις σχετικές ποινικές ή διοικητικές διαδικασίες.

Άρθρο 10 :

Κακή χρήση του εμβλήματος

Με φυλάκιση.....ή/ και με πρόστιμοτιμωρείται :

Όποιος, με πρόθεση και χωρίς να το δικαιούται, έκανε χρήση του εμβλήματος του ερυθρού σταυρού ή ερυθράς ημισελήνου, ή των λέξεων ή άλλο διακριτικό σήμα, γνώρισμα ή χαρακτηριστικό που αποτελεί απομίμηση τους. το οποίο μπορεί να οδηγήσει σε σύγχυση, ανεξαρτήτως του σκοπού της χρήσης.

Όποιος χρησιμοποίησε δημόσια το συγκεκριμένο έμβλημα, πάνω σε ανακοινώσεις, κείμενα ,αφίσες, φυλλάδια ή εμπορεύματα, ή το τοποθέτησε σε εμπορεύματα, ή δεματά, ή πούλησε ή διένειμε προς πώληση αυτά τα εμπορεύματα.

¹³⁹ Μ.Μαρούδα οπ.παρ. σελ. 166-172

Αν το αδίκημα διαπράχθηκε από εταιρεία, σωματείο ή άλλη οργάνωση, τότε τιμωρούνται τα πρόσωπα που το διέπραξαν ή διέταξαν τη διάπραξη του.

Άρθρο 11 :

Δόλια χρήση σε πολεμική περίοδο

Τιμωρείται με φυλάκιση [π.χ. μέχρι ενός έτους] όποιος με πρόθεση διέπραξε, η διέταξε τη διάπραξη, πράξεων που προκαλούν θάνατο ή σοβαρή βλάβη του σώματος ή της υγείας του εχθρού, κάνοντας δόλια χρήση του εμβλήματος του ερυθρού σταυρού ή της ερυθράς ημισελήνου, ή αλλού διακριτικού σήματος, και θεωρείται ότι διέπραξε έγκλημα πόλεμου.

Δόλια χρήση σημαίνει την έκκληση στην καλή πίστη του εχθρού, με πρόθεση να τον κάνεις να πιστέψει ότι πρέπει να παρέχει προστασία του βάσει του ΔΑΔ.

Άρθρο 14 :

Προσωρινά μέτρα

Οι αρμόδιες αρχές θα λάβουν τα απαραίτητα προσωρινά μέτρα ώστε να παύσει η παραβίαση, συγκεκριμένα θα προχωρήσουν στην κατάσχεση των εμπορευμάτων, αντικειμένων, θα ^{σητήσουν τω} απομάκρυνση του εμβλήματος και των λέξεων με έξοδα του παραβάτη κ.λ.π. [όπως ορίζεται και στην ισχύουσα νομοθεσία]

IV) ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ¹⁴⁰

Άρθρο 15 : το ΥΕΘΑ και το Υπουργείο υγείας θα έχουν την ευθύνη της εφαρμογής του νόμου.

Άρθρο 16 : θέση σε ισχύ και λοιπές ρυθμίσεις

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΣΗΜΑΝΣΗ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Σύμφωνα με 4η Σύμβαση Γενεύης και ΠΠ Ι

¹⁴⁰ Μ.Μαρούδα οπ.παρ. σελ. 166-172

- Κάθε εμπόλεμο μέρος, πρέπει να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια, για να εξασφαλίζεται η δυνατότητα αναγνώρισεως του υγειονομικού και θρησκευτικού προσωπικού και των υγειονομικών μονάδων και μεταφορικών μέσων.

- Κάθε εμπόλεμο μέρος, επίσης πρέπει να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την υιοθέτηση κι εφαρμογή μεθόδων και διαδικασιών που θα καταστήσουν δυνατή την αναγνώριση υγειονομικών μονάδων και μεταφορικών μέσων που χρησιμοποιούν το διακριτικό έμβλημα και τα διακριτικά γνωρίσματα.¹⁴¹

Επίσης προβλέπεται ακόμα ότι οι υγειονομικές εγκαταστάσεις, μονάδες, μεταφορικά μέσα και το προσωπικό, που αναφέρονται ρητά στις Συμβάσεις, θα πρέπει να σηματοδοτούνται με το διακριτικό έμβλημα του Ερυθρού Σταυρού ή της Ερυθράς Ημισελήνου. Το σήμα αυτό επιτρέπεται να φέρουν, σε περίοδο ενόπλων συρράξεων, οι υγειονομικές υπηρεσίες των ενόπλων δυνάμεων καθώς και το μη μάχιμο υγειονομικό προσωπικό και το προσωπικό του ΔΕΣ.

Επίσης το Πρόσθετο Πρωτόκολλο I συμπληρώνει τις παραπάνω διατάξεις, προβλέποντας την χρήση και ειδικού προαιρετικού φωτισμού, ασυρμάτου ή άλλων ηλεκτρονικών σημάτων για την αποτελεσματικότερη σήμανση των ιατρικών εγκαταστάσεων, μονάδων και μεταφορικών μέσων. Επίσης περιλαμβάνει και Σχέδια Δελτίων Ταυτότητας που μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως πρότυπα.

Εξάλλου η 4^η Σύμβαση της Γενεύης εισάγει τη διάκριση ανάμεσα :¹⁴²

- στο υγειονομικό και θρησκευτικό προσωπικό που ασχολείται κανονικά και αποκλειστικά με τη λειτουργία και τη διοίκηση των μη

- μάχιμων νοσοκομείων, συμπεριλαμβανομένων των προσώπων που ασχολούνται με την αναζήτηση, διακομιδή και μεταφορά και περίθαλψη τραυματιών και ασθενών πολιτών και αναπήρων και των λεχών.

- Και από την άλλη στο υπόλοιπο προσωπικό που απασχολείται στη λειτουργία και διοίκηση των μη στρατιωτικών νοσοκομείων.

Στην 1^η περίπτωση το προσωπικό θα αναγνωρίζεται μέσω του δελτίου ταυτότητας που θα βεβαιώνει την ιδιότητά του, θα φέρει την φωτογραφία του κατόχου και τη σφραγίδα της αρμόδιας αρχής και επίσης ενός περιβραχιονίου, με το έμβλημα του Ερυθρού Σταυρού.

¹⁴¹ [I, 18, P.I, 15, 18]

¹⁴² [IV, 4]

Στην 2^η περίπτωση, το προσωπικό θα φέρει το περιβραχιόνιο όσο ασκεί τα καθήκοντά του και θα έχει δελτίο ταυτότητας που θα αναφέρει την ιδιότητά του.

Τα νοσοκομεία πρέπει να έχουν τον κατάλογο όλου του παραπάνω προσωπικού.

ΕΛΛΑΔΑ – ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΛΗΦΘΕΙ¹⁴³

1. Σχετικά με τους καταλόγους του προσωπικού

Έχει προβλεφθεί στο ΠΣΕΑ και στα ειδικά Σχέδια προς εφαρμογή του, η κατάρτιση, ενημέρωση και κοινοποίηση τέτοιων καταλόγων.

Στα ειδικά αυτά Σχέδια προβλέπεται ότι κάθε υγειονομική μονάδα, διαθέτει ένα Σχέδιο δράσης, έχει κατάλογο του υγειονομικού προσωπικού, και αναλόγως, όταν υπάρξει ανάγκη, καλούνται είτε το ΕΚΑΒ, είτε στρατιωτικές υγειονομικές μονάδες.

2. Σχετικά με τη χρήση του εμβλήματος

Κάθε υπηρεσία έχει το έμβλημά της, το οποίο ανακοινώνεται μόλις υπάρξει σχετική ανάγκη. Η σήμανση, πάντως, είναι αρμοδιότητα του ΥΕΘΑ και έτσι, δεν είναι σαφές – λόγω χαρακτηρισμού ότι είναι απόρρητο – ποιες είναι οι αναγνωρισμένες υπηρεσίες από το ΥΕΘΑ, που μπορούν να χρησιμοποιούν το έμβλημα του ΕΕΣ.

Αυτή η έλλειψη ενημέρωσης, οδηγεί σε παρανοήσεις σε σχέση με το ποιός μπορεί να χρησιμοποιεί ποιο έμβλημα και άρα, δεν βοηθάει στην ορθή χρήση και στην ετοιμότητα, αλλά και σε καταχρήσεις που γίνονται από υγειονομικό προσωπικό, φαρμακεία, μονάδες και άλλες μη Κυβερνητικές οργανώσεις.

3. Σε σχέση με τα δελτία ταυτότητας και την σήμανση

Προβλέπεται η αναγνώριση του προσωπικού, των μονάδων, των μεταφορικών μέσων κ.λ.π. με ειδικές σημαίες, σημάνσεις, περιβραχιόνια και δελτία ταυτότητας. Αλλά, επειδή το ποιο θα είναι το σήμα θεωρείται απόρρητο, δεν κατέστη δυνατό να ελεγχθούν αυτά, ως προς τη συμβατότητα τους με την ειδική νομοθεσία περί προστασίας του ΕΣ και όσα προβλέπουν οι Συμβάσεις της Γενεύης.

¹⁴³ Μ. Μαρούδα οπ.παρ. σελ.138-139

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΧΕΤΙΚΟΙ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΤΩΝ ΕΜΠΟΔΕΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ

Σύμβαση της Γενεύης για την μεταχείριση των αιχμαλώτων του πολέμου
(Σύμβαση III της 12^{ης} Αυγούστου του 1949)¹⁴⁴

Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο, Μέρος II

A. ΓΕΝΙΚΑ

Η κατάσταση του αιχμαλώτου πολέμου ρυθμίζεται από κοινού από το άρθρο 4 της 3^{ης} Σύμβασης της Γενεύης και τα άρθρα 43 και 44 του ΠΠ. Η γενική αρχή είναι η ακόλουθη: « κάθε μέλος των ενόπλων δυνάμεων ενός Μέρους σε μία σύρραξη είναι μαχητής και κάθε μαχητής που αιχμαλωτίζεται από το αντίπαλο Μέρος είναι αιχμάλωτος πολέμου.»¹⁴⁵

Αυτή η γενική αρχή συμπληρώνεται από τρία είδη παροχών, τα οποία ορίζουν λεπτομερειακά τις συνθήκες στις οποίες οι ένοπλες δυνάμεις αναγνωρίζονται ως είναι. να επεκτείνει τους όρους (ή την μεταχείριση) των αιχμαλώτων πολέμου σε κατηγορίες προσώπων που δεν καλύπτονται από την γενική αρχή, και τέλος να στερήσει, σε ειδική περίπτωση , έναν αιχμάλωτο μαχητή από τους όρους του σαν μαχητής καθώς και από το καθεστώς του αιχμαλώτου πολέμου.

A) Για να αναγνωριστεί έτσι, οι ένοπλες δυνάμεις ενός Μέρους σε μία σύρραξη, θα πρέπει να είναι οργανωμένες και υποταγμένες σε ένα διοικητή υπεύθυνο για αυτό το Μέρος για την επαφή με τους υποτασσομένους της, ακόμη και αν αυτό το Μέρος αντιπροσωπεύεται από μια κυβέρνηση ή άλλη αρχή που δεν αναγνωρίζεται από το αντίπαλο Μέρος. Επιπρόσθετα, αυτές οι ένοπλες δυνάμεις θα πρέπει να είναι ζήτημα ενός εσωτερικού πειθαρχικού συστήματος, το οποίο ούτως ή άλλως, επιβάλλει την συμμόρφωση με τους κανόνες του διεθνούς δικαίου που εφαρμόζονται σε ένοπλες συρράξεις. Ειδικότερα, αυτή η συμμόρφωση απαιτεί τον διαχωρισμό

¹⁴⁴ Βλ. όλες τις σχετικές διατάξεις της Σύμβασης στο Παράρτημα 4

¹⁴⁵ [III, 4; P.I, 43, 44]

μεταξύ μαχητών και αμάχων, εκτός και αν σε ειδικές περιπτώσεις (δεξ σημείο γ παρακάτω) που φορούν στολή ή άλλο διακριτικό σήμα, ορατό και αναγνωρίσιμο από μακριά. ενώ είναι εμπλεκόμενοι σε μια επίθεση ή σε μία στρατιωτική επιχείρηση προετοιμασίας για επίθεση.

Η παραβίαση από έναν μαχητή των κανόνων που εφαρμόζονται σε ένοπλη σύρραξη είναι τιμωρίσιμη, αλλά εάν ο μαχητής τουλάχιστον φέρει αναφανδόν τα όπλα κατά την διάρκεια μιας εμπλοκής, τότε δεν του αφαιρείται το δικαίωμά του για καθεστώς του αιχμάλωτου πολέμου σε περίπτωση που συλληφθεί. Εάν το Μέρος, στο οποίο αυτές οι ένοπλες δυνάμεις ανήκουν, παραλείψει ή εσκεμμένα αρνηθεί να επιβάλει συμμόρφωση προς αυτούς τους κανόνες, θα έχει ως αποτέλεσμα όλα τα μέλη των ενόπλων δυνάμεων να χάσουν το καθεστώς τους ως μαχητές και ως αιχμάλωτοι πολέμου.¹⁴⁶

B) Το καθεστώς ή η μεταχείριση των αιχμαλώτων πολέμου επεκτείνεται σε διάφορες κατηγορίες ατόμων, που δεν εμπίπτουν στον ορισμό των μαχητών, όπως δόθηκε παρακάτω ή που δεν είναι μαχητές. Οι ακόλουθοι όμως χαρακτηρίζονται από το καθεστώς του αιχμάλωτου πολέμου:

- i) αυτοί που παίρνουν μέρος σε μία ανταρσία δηλαδή, όταν οι κάτοικοι ενός μη κατεχόμενου εδάφους αιφνιδιαστικά οπλιστούν με σκοπό την προσέγγιση του εχθρού, που κάνει επιδρομή, χωρίς να έχουν οργανωθεί, και όπως περιγράφηκε στο σημείο (α) παραπάνω, αν αυτοί σηκώσουν τα χέρια και σεβαστούν τους νόμους και τα έθιμα πολέμου.
- ii) Πρόσωπα εξουσιοδοτημένα να ακολουθούν τις ένοπλες δυνάμεις χωρίς να αποτελούν μέρος αυτών
- iii) Πλήρωμα εμπορικής ναυτιλίας και εγχώριας αεροπορίας
- iv) Μέλη στρατιωτικού προσωπικού, που υπηρετεί σε εγχώριες αμυντικές οργανώσεις¹⁴⁷

Τα ακόλουθα πρόσωπα είναι εξουσιοδοτημένα μόνο για την μεταχείριση των αιχμαλώτων πολέμου:

- i) άτομα που συνελήφθησαν σε κατεχόμενο έδαφος, γιατί ανήκαν στις ένοπλες δυνάμεις της κατεχόμενης χώρας
- ii) στρατιώτες εισβολείς σε ουδέτερο έδαφος

¹⁴⁶ extract from: " IHL: Chapter III: Rules to the conduct of combatants and the protection of prisoners of war "

¹⁴⁷ [P.1, 67]

iii) μέλη μη μάχιμου υγειονομικού και θρησκευτικού προσωπικού που αποτελούν μέρος των ενόπλων δυνάμεων

γ) Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν απαιτείται από την φύση των εχθροπραξιών, ένας μαχητής μπορεί να απαλλαγεί από την υποχρέωση να ξεχωρίσει τον εαυτό του από τον άμαχο πληθυσμό, φορώντας μια στολή ή ένα διακριτικό σήμα αναγνωρισμένο από απόσταση κατά την διάρκεια των στρατιωτικών επιχειρήσεων. Όμως, σε τέτοιες καταστάσεις, αυτοί οι μαχητές θα πρέπει να διαχωρίσουν τους εαυτούς τους, φέροντας αναφανδόν τα όπλα κατά την διάρκεια της εμπλοκής και κατά την διάρκεια τέτοιου χρονικού διαστήματος, καθώς αυτοί είναι ορατοί από τον αντίπαλο, ενώ εμπλέκονται σε στρατιωτική ανάπτυξη μετώπου που προηγείται τη έναρξη μιας επιθέσεως στην οποία πρόκειται να συμμετέχουν και αυτοί. Ακόμη και αν αποτύχουν να συμμορφωθούν με την υποχρέωση αυτή, δηλαδή να φέρουν τα χέρια ψηλά, αυτό μπορεί να στερήσει από τον μαχητή το καθεστώς του, αλλά όχι και από τις εγγυήσεις που σχετίζονται με αυτό, σε περίπτωση που καταδιωχθεί για να σηκώσει τα χέρια ψηλά παράνομα είτε με ή χωρίς άλλες προσβολές.

Αυτές οι παροχές δεν σκοπεύουν να τροποποιήσουν την γενικά παραδεκτή εξάσκηση ντυσίματος στολών από μέλη κανονικών ενόπλων μονάδων των Μερών σε συρράξεις.¹⁴⁸

Κατά το άρθρο 42 του ΠΠ I

Θεωρούνται μαχητές και συνεπώς προστατεύονται και ως αιχμάλωτοι πολέμου, τα μέλη των εθνικό-απελευθερωτικών κινημάτων, τα οποία ως εκ της φύσεως του ανταρτοπόλεμου δεν φέρουν διακριτικό σήμα και δεν φέρουν αναφανδόν τα όπλα. Οφείλουν να φέρουν αναφανδόν τα όπλα μόνο όταν προβαίνουν σε στρατιωτική εμπλοκή, αλλά παραμένει η υποχρέωση να τελούν υπό τις εντολές υπευθύνου ηγήτορα και να σέβονται τους νόμους και τα έθιμα του πολέμου.

Για να αποφευχθεί η αβεβαιότητα και να αποτραπούν αυθαίρετα μέτρα σε περίοδο αιχμαλωσίας, το ΠΠ I ορίζει λεπτομερειακά ότι κάθε άτομο που παίρνει μέρος σε εχθροπραξίες και συλληφθεί, θεωρείται ως αιχμάλωτος πολέμου και μεταχειρίζεται ως αιχμάλωτος πολέμου, ακόμη και σε περίπτωση αμφιβολίας για το καθεστώς του.

¹⁴⁸ extract from: " IHL: Chapter III: Rules to the conduct of combatants and the protection of prisoners of war ".

Στην τελευταία περίπτωση, το θέμα θα αποφασιστεί από μία δίκη που θα γίνει αργότερα. Ένα άτομο το οποίο, ενώ έχει λάβει μέρος σε εχθροπραξίες, στερείται το δικαίωμα του καθεστώτος ως αιχμάλωτος πολέμου, αποκομίζει όχι μόνο τις παροχές της 4^{ης} Σύμβασης που εφαρμόζονται σε αυτή την περίπτωση, αλλά επίσης και τις θεμελιώδεις εγγυήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 75 του Πρωτοκόλλου.¹⁴⁹

Κατασκοποί και μισθοφόροι στρατιώτες δεν εμπίπτουν στο καθεστώς του αιχμάλωτου πολέμου.¹⁵⁰ Παιδιά κάτω των 15 ετών δεν θα πρέπει να στρατολογούνται στις ένοπλες δυνάμεις.¹⁵¹

Β) Προστασία αιχμαλώτων πολέμου

I Δικαιώματα και υποχρεώσεις

Σύμφωνα με τα δικαιώματα των αιχμαλώτων πολέμου, η αρχή ορίζει λεπτομερειακά ότι οι αιχμάλωτοι πολέμου που υπάγονται στην εξουσία εχθρικής Δύναμης και όχι στα άτομα ή στις στρατιωτικές μονάδες που τους αιχμαλώτισαν, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη. Οι αιχμάλωτοι πολέμου δικαιούνται σε κάθε περίπτωση να τηρούνται με σεβασμό για το άτομό τους και για την τιμή τους.¹⁵²

Η μεταχείριση των γυναικών θα πρέπει να γίνεται με όλο το σεβασμό λόγω του φύλου και θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να αποκομίζουν μεταχείριση τουλάχιστον εξίσου ευνοϊκή με την μεταχείριση των αντρών.

Τελικά, θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι αιχμάλωτοι πολέμου διατηρούν την πλήρη αστική ικανότητα που είχαν κατά την στιγμή που αιχμαλωτίστηκαν. Παρ' όλους τους περιορισμούς που τους επιβάλλει η αιχμαλωσία, αυτοί συνεχίζουν να απολαμβάνουν τα πολιτικά τους δικαιώματα σύμφωνα με τον νόμο της χώρας καταγωγής τους. Ειδικότερα, μπορούν να παντρευτούν με πληρεξούσιο.¹⁵³

Όσον αφορά τα καθήκοντα των αιχμαλώτων, αυτά απορρέουν γενικά από το δίκαιο πολέμου και τους κανόνες στρατιωτικής πειθαρχίας.

Μερικά από αυτά τα καθήκοντα αναφέρονται τυπικά στην Σύμβαση: έτσι το άρθρο 17, σχετικό με την ανάκριση αιχμάλωτου, ορίζει ότι : ο αιχμάλωτος πολέμου που βρίσκεται κάτω από την εξουσία του αντιπάλου είναι υποχρεωμένος να δηλώσει στην κατέχουσα δύναμη τέσσερα στοιχεία και τίποτε παραπάνω : Ονοματεπώνυμο,

¹⁴⁹ [III, 5; P.I, 45]

¹⁵⁰ [P.I, 46, 47]

¹⁵¹ [P.I, 77]

¹⁵² [III, 12, 14]

¹⁵³ [III, 14]

βαθμό, ημερομηνία γεννήσεως και αριθμό στρατιωτικού μητρώου. Δικαιούται να αρνηθεί να δώσει οποιαδήποτε πληροφορία για τις ένοπλες δυνάμεις, από τις οποίες προέρχεται, για την διάταξη της μονάδας του ή οτιδήποτε άλλο γνωρίζει περί των εχθροπραξιών. Από την πλευρά της, η κατέχουσα δύναμη έχει την υποχρέωση να απέχει από πράξεις φυσικής ή ηθικής βίας για την συλλογή πληροφοριών από τον αιχμάλωτο.¹⁵⁴

Οι αιχμάλωτοι πολέμου θα μπορούν μερικώς ή ολοσχερώς να απελευθερωθούν δια λόγου ή με ανάληψη υποχρέωσης ή με την ανάληψη άλλης υποχρέωσης, εφόσον οι νόμοι της Δύναμης από την οποία εξαρτώνται το επιτρέπουν αυτό. Το άρθρο 21 δηλώνει, ότι οι αιχμάλωτοι πολέμου που απελευθερώνονται κάτω από τέτοιες συνθήκες, θα είναι υποχρεωμένοι, στην προσωπική τους τιμή, να εκπληρώνουν ευσυνειδήτως και απέναντι στην Δύναμη από την οποία εξαρτώνται και στην Δύναμη που τους έχει αιχμαλωτίσει, τις υποσχέσεις δια λόγου.¹⁵⁵

Αυτή η αναφορά είναι σημαντική, γιατί δείχνει ότι η ειλικρίνεια είναι βασική για την επιτυχή εφαρμογή των ανθρωπιστικών κανόνων.

2 Γενική προστασία αιχμαλώτων πολέμου

Το Πρωτόκολλο απαγορεύει την διακήρυξη, ότι δεν θα δοθεί έλεος, απειλώντας τον αντίπαλο με αυτή, και ότι θα διενεργήσει εχθροπραξίες κατά τέτοιο τρόπο, ούτως ώστε να μην υπάρξουν επιζώντες. Ο εχθρός, που είναι μαχητής που έχει τεθεί εκτός μάχης, ή που έχει περικυκλωθεί, ή που δείχνει ότι σκοπεύει να περικυκλώσει, ή που έχει πέσει με αλεξίπτωτο από ένα αεροσκάφος δεν θα είναι αντικείμενο επίθεσης.¹⁵⁶

Σε αυτά τα άρθρα, η Σύμβαση δηλώνει ότι οι αιχμάλωτοι πολέμου θα πρέπει πάντα να τυγχάνουν ανθρώπινης μεταχείρισης και υπό την αίρεση κάθε προνομιακής μεταχειρίσεως που θα τους παρέχεται λόγω βαθμού, φύλου, κατάστασης υγείας, ηλικίας ή επαγγελματικών ικανοτήτων, όλοι οι αιχμάλωτοι θα πρέπει να τυγχάνουν της ίδιας μεταχείρισης χωρίς καμία δυσμενή διάκριση. Το ΠΠ Ι ορίζει ότι κανένας δεν θα υποβάλλεται σε σωματικό ακρωτηριασμό, ιατρικά και επιστημονικά πειράματα πάσης φύσεως, τα οποία δεν είναι δικαιολογημένα από την ιατρική περίθαλψη του ενδιαφερόμενου αιχμαλώτου και τα οποία δεν θα είναι προς το συμφέρον του. Παρ'όλα αυτά επιτρέπονται και εξαιρέσεις σε περιπτώσεις δωρεάς

¹⁵⁴ [III, 17]

¹⁵⁵ [III, 21]

¹⁵⁶ [P.I, 40, 41, 42]

αίματος για μετάγγιση ή για εμβολιασμό, με την προϋπόθεση ότι γίνεται εθελοντικά.

158

Μεταξύ των γενικών αρχών που προστατεύουν τους αιχμάλωτους πολέμου, θα πρέπει να αναφερθούν και τα ακόλουθα: δεν θα πρέπει άσκοπα να εκτίθενται σε κίνδυνο, καθώς αναμένουν να μεταφερθούν έξω από την ζώνη των επιχειρήσεων. Όταν αυτοί συλληφθούν κάτω από ασυνήθιστες συνθήκες από τον αντίπαλο, ο οποίος εμπόδισε αυτούς να μεταφερθούν έξω από τον χώρο με κανονικό τρόπο, αυτοί θα αφήνονται ελεύθεροι και θα λαμβάνονται όλες οι απαραίτητες προφυλάξεις για την διαφύλαξη της ασφάλειάς τους.¹⁵⁹

Οι αιχμάλωτοι πολέμου, δεν μπορούν να τεθούν σε περιορισμό παρά μόνο σε εγκαταστάσεις που βρίσκονται στην ξηρά, και θα τους παρέχονται όλες οι εγγυήσεις για υγιεινή και καθαριότητα. Κανένας αιχμάλωτος δεν μπορεί να σταλεί ή να κρατηθεί σε μία περιοχή, όπου μπορεί να είναι εκτεθειμένη στα πυρά της ζώνης επιχειρήσεων, ούτε θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί για να προφυλάξει δια της παρουσίας του ορισμένα σημεία ή περιοχές των στρατιωτικών επιχειρήσεων.¹⁶⁰

Αιχμάλωτος, που δεν έχει αναγνωρισμένο το καθεστώς ως αιχμάλωτος πολέμου, εξασφαλίζεται πάντα από τις θεμελιώδεις εγγυήσεις.

3. Φυσικές συνθήκες κράτησης

Η Κατακρατούσα Δύναμη αναλαμβάνει γενική υπευθυνότητα για την ζωή και την ευημερία των αιχμαλώτων πολέμου, οι οποίοι θα πρέπει να διατηρούνται σε καλή κατάσταση υγείας. Τις γυναίκες και τα παιδιά ηλικίας κάτω των 15 ετών, θα πρέπει να τους μεταχειρίζονται με ιδιαίτερο σεβασμό και να προστατεύονται απέναντι σε οποιαδήποτε μορφή άσεμνης προσβολής. Άλλες πληροφορίες που αφορούν την εφαρμογή τέτοιων αρχών, μπορούν να βρεθούν στις ακόλουθες επικεφαλίδες¹⁶¹:

Στέγαση¹⁶²

Διατροφή¹⁶³

Αμφίεση¹⁶⁴

Υγιεινή και ιατρική περίθαλψη¹⁶⁵

¹⁵⁸ [III, 13, 16; P.I, 11]

¹⁵⁹ [III, 19; P.I, 41]

¹⁶⁰ [III, 22, 23]

¹⁶¹ [P.I, 76, 77]

¹⁶² Βλ. την σχετική διάταξη στο Παράρτημα 4 [III, 25]

¹⁶³ [III, 26, 28]

¹⁶⁴ [III, 27]

¹⁶⁵ [III, 29, 30, 31]

Οι αιχμάλωτοι πολέμου θα νοσηλεύονται κατά προτίμηση από ιατρικό προσωπικό της δύναμης, από την οποία εξαρτώνται, και αν είναι δυνατόν, από προσωπικό της εθνικότητάς τους.

4. Μεταφορές¹⁶⁵

Αιχμάλωτοι πολέμου δεν μπορούν να μεταφερθούν υπό της κατακρατούσας Δύναμης παρά μόνο σε Δύναμη που έχει συνυπογράψει την Σύμβαση και αφού η κατακρατούσα Δύναμη έχει βεβαιωθεί ότι η εν λόγω Δύναμη είναι διατεθειμένη και σε θέση να εφαρμόσει την Σύμβαση.

Η μεταφορά θα γίνεται εντός της επικράτειας της κατακρατούσας Δύναμης πάντα με ανθρωπισμό και υπό όρους όχι λιγότερο δυσμενέστερους από εκείνους που απολαμβάνουν τα στρατεύματα της κατακρατούσας Δύναμης κατά τις μετακινήσεις τους.

5. Ηθικές και ψυχολογικές συνθήκες κράτησης

Η Σύμβαση δεν ενδιαφέρεται μόνο για τις φυσικές συνθήκες κράτησης. Ένας μεγάλος αριθμός άρθρων, είναι αφιερωμένος στις ηθικές και ψυχολογικές συνθήκες. Ασχολούνται όχι μόνο με τις θρησκευτικές, πνευματικές και σωματικές ασκήσεις αλλά επίσης και με το είδος της εργασίας που θεωρείται κατάλληλη για να διατηρήσει τον αυτοσεβασμό του αιχμάλωτου και την καλή διανοητική κατάσταση και να τον προστατεύσει από την ανία και την αεργία. Σε εφαρμογή αυτών των αρχών, η Σύμβαση περιλαμβάνει έναν αριθμό παροχών στα ακόλουθα θέματα:

-Θρησκεία¹⁶⁶

-Πνευματικές και σωματικές ενέργειες¹⁶⁷

-εργασία¹⁶⁸

-Χρηματικοί πόροι και ανταμοιβή εργασίας¹⁶⁹

-Αλληλογραφία¹⁷⁰

Στους αιχμάλωτους πολέμου θα πρέπει να επιτρέπεται να στέλνουν και να λαμβάνουν γράμματα και κάρτες χωρίς να πληρώνουν ταχυδρομικά τέλη.

¹⁶⁵ [III, 12, 46, 48]

¹⁶⁶ [III, 34, 35]

¹⁶⁷ [III, 38]

¹⁶⁸ [III, 49, 50, 51, 57]

¹⁶⁹ [III, 18, 28, 59, 60, 61, 62]

¹⁷⁰ [III, 71, 74, 76]

6. Παροχή βοήθειας

Η Σύμβαση επιβεβαιώνει το δικαίωμα των αιχμαλώτων πολέμου να λαμβάνουν περίθαλψη.

Εφόδια ιατρικής περίθαλψης μπορεί να είναι ατομικά ή συλλογικά, αλλά η Σύμβαση υποδεικνύει μία προτίμηση σε πακέτα περίθαλψης κανονικού τύπου, προορισμένα για όλους τους αιχμαλώτους του στρατοπέδου, και να μοιραστούν μεταξύ τους από αντιπροσώπους αιχμαλώτων.¹⁷¹

Όλες οι αποστολές βοήθειας, που προορίζονται για τους αιχμαλώτους, θα απαλλάσσονται κάθε φορά από δασμούς εισαγωγής και άλλα τέλη. Η εμπειρία που αποκτήθηκε από την ΔΕΕΣ και την Κεντρική Υπηρεσία Αναζήτησης, στην περίοδο των δύο ΓΠΠ είναι αυτονόητα αναγνωρίσιμη.¹⁷²

7. Πειθαρχία

Α) Γενικές παρατηρήσεις

Για να εξασφαλιστεί η πειθαρχία, παράλληλα με την στρατιωτική τιμή, κάθε αιχμάλωτος πολέμου του στρατοπέδου θα τελεί υπό την άμεση διοίκηση υπεύθυνου αξιωματικού, που ανήκει στις δυνάμεις της κατακρατούσας Δύναμης.¹⁷³

Αυτός ο αξιωματικός, πρέπει να είναι πλήρως ενημερωμένος σχετικά με το κείμενο των Συμβάσεων και τις σχετικές παροχές των δύο ΓΠΠ. Αυτά τα κείμενα θα πρέπει επίσης να ταχυδρομούνται σε κάθε στρατόπεδο, στην γλώσσα των αιχμαλώτων, σε τοποθεσία, όπου όλοι οι αιχμάλωτοι θα μπορούν να τα συμβουλευθούν. Θα πρέπει να επιτρέπεται να φορούν όλοι σήματα βαθμού και εθνικότητας, καθώς και παράσημα με σκοπό να σέβονται την αξιοπρέπεια των ανθρώπων που τα φορούν.¹⁷⁴

Στρατιωτικοί διοικητές θα πρέπει να διαβεβαιώσουν, ότι μέλη ενόπλων δυνάμεων που βρίσκονται υπό τις διαταγές τους, είναι ενήμεροι για τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με την Σύμβαση και το Πρωτόκολλο. Είναι υπεύθυνοι για την

¹⁷¹ [III, 72]

¹⁷² [III, 74, 75]

¹⁷³ [III, 39]

¹⁷⁴ [III, 41; P.I, 83; III, 40]

αποτροπή κάθε παράβασης τέτοιων παροχών, για την καταστολή αυτών και, αν είναι αναγκαίο, για την αναφορά αυτών στις αντίπαλες εξουσίες.¹⁷⁵

8. Αποδράσεις ή απόπειρες απόδρασης

Η Σύμβαση έχει αρκετές παροχές σχετιζόμενες με αποδράσεις ή απόπειρες απόδρασης. Αυτές είναι δεκτές, εφόσον είναι συνεπείς με την στρατιωτική τιμή και το πατριωτικό κουράγιο. Ποινές που επιβάλλονται σε απόπειρες απόδρασης είναι μόνο πειθαρχικές. Όπλα μπορούν να χρησιμοποιηθούν εναντίον των αιχμαλώτων που κάνουν απόδραση ή που ετοιμάζονται για απόδραση, αλλά τέτοια χρήση θα πρέπει να γίνει μόνο σαν τελευταία λύση και θα πρέπει πάντα να προηγείται από προειδοποιήσεων κατάλληλων με τις περιστάσεις.¹⁷⁶

9. Πρόσωπα εμπιστοσύνης αιχμαλώτων πολέμου

Το άρθρο 79 ορίζει ότι σε όλα τα μέρη, όπου βρίσκονται αιχμάλωτοι πολέμου, εκτός από εκείνα όπου βρίσκονται αξιωματικοί, οι αιχμάλωτοι θα πρέπει ελεύθερα να εκλέγουν με μυστική ψηφοφορία, κάθε 6 μήνες ή και συχνότερα σε περίπτωση κενών θέσεων, πρόσωπα εμπιστοσύνης για την αντιπροσώπευσή τους απέναντι στις στρατιωτικές αρχές, τις Προστάτιδες Δυνάμεις, την ΔΕΕΣ και οποιουδήποτε άλλου οργανισμού, που μπορεί να τους βοηθήσει. Αυτά τα πρόσωπα, θα πρέπει να είναι διαθέσιμα για επανεκλογή. Σε στρατόπεδα για αξιωματικούς και άτομα αντίστοιχων θέσεων, καθώς και σε μικτά στρατόπεδα, ο παλαιότερος βαθμοφόρος αξιωματικός μεταξύ των αιχμαλώτων πολέμου θα αναγνωρίζεται ως αντιπρόσωπος αιχμαλώτων στρατοπέδου.¹⁷⁷

Αυτός ο θεσμός είναι πολύ σημαντικός. Αποκομίζοντας τα ποικίλα προνόμια και πολλές διευκολύνσεις στο άρθρο 81, το πρόσωπο εμπιστοσύνης των αιχμαλώτων είναι ο μεσολαβητής που έχει τα προσόντα να προάγει την φυσική, πνευματική και διανοητική ευημερία των αιχμαλώτων πολέμου.¹⁷⁸

Ο αντιπρόσωπος δεν επιβλέπει μόνο την διανομή εφοδίων περίθαλψης, αλλά κάνει και ό,τι μπορεί για να μετριάσει τις αυστηρότητες της πειθαρχίας, και βοηθά

¹⁷⁵ [P.I, 87]

¹⁷⁶ [III, 91, 92, 93; III, 42]

¹⁷⁷ [III, 79]

¹⁷⁸ [III, 80, 81]

τους αιχμαλώτους στις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν με την κατακρατούσα εξουσία.

Τέλος, θα πρέπει να τονιστεί, ότι οι αιχμάλωτοι θα πρέπει να έχουν το απαραβίαστο δικαίωμα να απευθυνθούν στους αντιπροσώπους των Προστατιδων Δυνάμεων, είτε διαμέσου του προσώπου εμπιστοσύνης ή αν το θεωρήσουν απαραίτητο, απευθείας, με σκοπο να τραβήξουν την προσοχη σε οποιοδήποτε σημείο, στο οποίο μπορεί να έχουν παράπονα για τους όρους διαβίωσης και αιχμαλωσίας.¹⁷⁹

10. Κυρώσεις

Η Σύμβαση ορίζει ότι οι αιχμάλωτοι πολέμου θα πρέπει να υπόκεινται στους νόμους, κανονισμούς και γενικές διατάξεις που διέπουν τις ένοπλες δυνάμεις της Κατακρατούσας Δύναμης.¹⁸⁰

Μία γενικά επιεικής πρόταση, που προστατεύει τους αιχμαλώτους πολέμου από την υπερβολικά αυστηρή ερμηνεία των νόμων και κανονισμών. Στην απόφαση αν μία παράβαση που διαπράχθη από αιχμάλωτο πολέμου θα πρέπει να υποβληθεί σε πειθαρχική ή δικαστική τιμωρία, η κατακρατούσα Δύναμη θα μεριμνήσει ότι οι αρμόδιες αρχές θα επιδείξουν την μεγαλύτερη δυνατή επιείκεια και θα προσφύγουν, όπου είναι εφικτό, σε πειθαρχικά μέτρα παρά σε δικαστική δίωξη.¹⁸¹

Πειθαρχικές κυρώσεις μπορεί να απαγγελθούν μόνο από αξιωματικούς με πειθαρχική εξουσία ή με ιδιότητα του διοικητή του στρατοπέδου ή από υπεύθυνο αξιωματικό, που τον αντικαθιστά και σε καμία περίπτωση από αιχμάλωτο πολέμου. Επιπλέον, σίγουρα προνόμια παραχωρούνται σε φυλακισμένους, που τιμωρούνται με πειθαρχική ποινή: άδεια για να ασκηθούν και να παραμείνουν στην ύπαιθρο για τουλάχιστον 2 ώρες καθημερινά, άδεια για να διαβάσουν και να γράψουν, καθώς επίσης και για να στείλουν ή να παραλάβουν γράμματα.¹⁸²

Τελικά, σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει οι πειθαρχικές ποινές να είναι απάνθρωπες, βίαιες ή επικίνδυνες για την υγεία των αιχμαλώτων πολέμου και η διάρκεια μιας οποιασδήποτε ποινής, δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τις 30 μέρες.¹⁸³

¹⁷⁹ [III, 78]

¹⁸⁰ [III, 82]

¹⁸¹ [III, 83]

¹⁸² [III, 96, 98]

¹⁸³ [III, 89, 90]

Όσον αφορά τις δικαστικές κυρώσεις που λαμβάνονται, ένας αιχμάλωτος πολέμου μπορεί να δικαστεί μόνο από στρατιωτικό δικαστήριο, εκτός όμως κάτω από ειδικές συνθήκες. Επιπλέον, οι αιχμάλωτοι πολέμου μπορεί να μην καταδικαστούν σε άλλες τιμωρίες εκτός από εκείνες που υποβλήθηκαν για τις ίδιες πράξεις που διεπράχθησαν από μέλη ένοπλων δυνάμεων της κατακρατούσας Δύναμης. Απαγορεύεται η συλλογική ποινή για ατομικές πράξεις, κάθε σωματική ποινή, κάθε παρακράτηση σε χώρο μη φωτιζόμενο από το φως της ημέρας και σε γενικές γραμμές κάθε βασανιστήριο ή βανασότητα οποιουδήποτε τύπου.¹⁸⁴ Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι αιχμάλωτοι πολέμου που διώκονται, μπορούν προ της αιχμαλωσίας να αποκομίσουν παροχές από Συμβάσεις, ακόμα και αν καταδικάστηκαν.¹⁸⁵

Η θανατική ποινή μπορεί να επιβληθεί κατά κύριο λόγο, για παραβιάσεις υπεύθυνες για κύρια τιμωρία στις ένοπλες δυνάμεις της κατακρατούσας Δύναμης. Από την στιγμή που ο κατηγορούμενος δεν είναι υπήκοος της κατακρατούσας Δύναμης, δεν οφείλει υπακοή, και αυτό είναι στην δύναμή του, κάτω από τον δικό του έλεγχο σαν αποτέλεσμα των περιστάσεων, τότε το δικαστήριο θα πρέπει να λάβει υπόψη του αυτά τα γεγονότα πριν ανακοινώσει μία θανατική ποινή.¹⁸⁶

Η θανατική ποινή δεν θα πρέπει να ανακοινώνεται σε εγκύους και σε μητέρες που έχουν ανήλικα τέκνα. Αν ανακοινωθεί, δεν θα εκτελεστεί. Το ίδιο θα εφαρμοστεί και στους φυλακισμένους ηλικίας κάτω των 18 ετών, την στιγμή που έγινε η παράβαση.¹⁸⁷

Το άρθρο 101 επεκτείνει την περίοδο αυτή σε τουλάχιστον 6 μήνες που θα πρέπει να παρέρχονται, μεταξύ του χρόνου που ανακοινώθηκε η θανατική ποινή και του χρόνου που η ποινή εκτελέστηκε. Επιπλέον, το άρθρο 107 παρέχει την ευκαιρία στην Προστάτιδα Δύναμη να μεσολαβήσει σε περίπτωση ανακοίνωσης θανατικής ποινής.¹⁸⁸

Οι δικαστικές εγγυήσεις, που αποτελούν μέρος των θεμελιωδών εγγυήσεων, θα πρέπει να αποδίδονται ακόμη και σε φυλακισμένους των οποίων το καθεστώς αιχμαλώτων πολέμου δεν αναγνωρίστηκε.

Η δικαστική πορεία θα πρέπει να είναι κανονική, δηλαδή να περιέχει τις ακόλουθες εγγυήσεις: ο κατηγορούμενος θα πρέπει να έχει πληρωφορηθεί χωρίς

¹⁸⁴ [III, 84, 87]

¹⁸⁵ [III, 85]

¹⁸⁶ [III, 100]

¹⁸⁷ [P.I, 76; P.I, 77]

¹⁸⁸ [III, 101, 107]

καθυστέρηση τις λεπτομέρειες του αδικήματος που ισχυρίζεται ότι διέπραξε, το οποίο θα πρέπει να έχει αποτελέσει πταίσμα την στιγμή που διαπράχθηκε, πιθανότητα αθωότητας, δεν πρέπει να γίνεται εξαναγκασμός ενός φυλακισμένου για να αναγκαστεί να ομολογήσει την κατηγορία του δημόσια. Ο φυλακισμένος δεν μπορεί να τιμωρηθεί για περισσότερες από μια φορές για την ίδια πράξη ή για την ίδια κατηγορία, εάν αυτή βασίζεται στον ίδιο νομο και στην ίδια δικασσιμο διαδικασία.¹⁸⁹

Τα δικαιώματα υπεράσπισης είναι αναγνωρισμένα και εγγυημένα και επομένως ο αιχμάλωτος πολέμου θα εξουσιοδοτηθεί να βοηθηθεί από έναν ή από περισσότερους αιχμαλώτους, να υπερασπιστεί από ένα έμπειρο δικηγόρο της δικής του επιλογής, να καλέσει μάρτυρες, και αν το θεωρήσει απαραίτητο, να εκμισθώσει τις υπηρεσίες ενός διερμηνέα.

Κάτω από τις ίδιες συνθήκες όπως τα μέλη των ενόπλων δυνάμεων κατακρατούσας Δύναμης, αυτός θα έχει το δικαίωμα να κάνει έφεση, αναιρέση ή υποβολή αιτήσεως αναθεώρησης κατά οποιαδήποτε εναντίον του απόφαση. Οποιαδήποτε απόφαση δίκης ή ποινής θα πρέπει αμέσως να αναφέρεται στην Προστάτιδα Δύναμη.¹⁹⁰

11. Επαναπατρισμός

Α) Άμεσος επαναπατρισμός και νοσηλεία σε νοσοκομεία ουδέτερης χώρας

Ακόμη και κατά την διάρκεια εχθροπραξιών, η Σύμβαση ορίζει ότι τα μέρη της σύρραξης φροντίζουν για τον άμεσο επαναπατρισμό των τραυματιών και ασθενών των οποίων η ψυχική ή φυσική κατάσταση φαίνεται να έχει επικίνδυνα επιδεινωθεί, και η δυνατότητα νοσηλείας σε νοσοκομεία ουδέτερων χωρών ειδικών κατηγοριών για εκείνους που είναι λιγότερο σοβαρά ασθενείς ή τραυματίες.¹⁹¹

Ένα είδος συμφωνίας, προσαρτημένο στις Συμβάσεις, αναφέρει πολυάριθμες περιπτώσεις, οι οποίες μπορούν να κάνουν εφαρμογή αυτής της αρχής. Αμέσως, με την έναρξη των εχθροπραξιών θα διορίζονται Μικτές Ιατρικές Επιτροπές, όπου θα καλούνται να αποφασίσουν ποιοι αιχμάλωτοι θα επαναπατριστούν. Τα Μέρη της σύρραξης θα πρέπει να στείλουν πίσω στην χώρα τους, ανεξάρτητα από

¹⁸⁹ [III, 86, 99; P.I, 75]

¹⁹⁰ [III, 105, 106; P.I 75]

¹⁹¹ [III, 109]

αριθμό σειράς, σοβαρά τραυματισμένους και ασθενείς αιχμαλώτους πολέμου, αφού πρώτα τους φροντίσουν, μέχρι να είναι ικανοί να ταξιδέψουν.¹⁹²

Κανένας ασθενής ή τραυματίας αιχμάλωτος πολέμου δεν μπορεί να επαναπατριστεί παρά την θέλησή του κατά την διάρκεια εχθροπραξιών.

Κανένα επαναπατριμένο άτομο δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί στην ενεργή στρατιωτική υπηρεσία.¹⁹³

Β) Απελευθέρωση και επαναπατρισμός μετά τη λήξη των εχθροπραξιών

Καταστάσεις που έχουν εμφανιστεί στο τέλος του πολέμου, έχουν δείξει ότι ο τρόπος με τον οποίο απονεμήθηκε η αρχή του Κώδικα για αιχμαλώτους πολέμου, του 1929, απαιτώντας τον επαναπατρισμό των αιχμαλώτων σαν επύλογο ειρήνης, μπορούσε να είναι συντριπτική για αυτούς, γιατί η εμπειρία έχει δείξει ότι παρέρχεται μεγάλο χρονικό διάστημα ανάμεσα στην παύση των εχθροπραξιών και στη σύναψη ειρήνης. Για να θεραπευτεί αυτό, η σύμβαση δηλώνει ότι ο επαναπατρισμός θα γίνει χωρίς καθυστέρηση αμέσως μετά την παύση των ενεργών εχθροπραξιών πχ μετά την παύση πυρών.¹⁹⁴

Μία εξαίρεση στον άμεσο επαναπατρισμό παρέχεται σε περίπτωση που αιχμάλωτος τελεί υπό ποινική δίωξη για κακούργημα ή πλημμέλημα ποινικού δικαίου, και μπορεί να κατακρατηθεί μέχρι το τέλος των νομίμων διαδικασιών και αν είναι απαραίτητο, μέχρι να εκπληρώσει την ποινή του.¹⁹⁵

12. Θάνατος αιχμαλώτων πολέμου

Επιτρέπεται στους ετοιμοθάνατους αιχμάλωτους πολέμου να κάνουν διαθήκες. Η Σύμβαση ορίζει ότι οι διαθήκες των αιχμαλώτων πολέμου θα πρέπει να συντάσσονται έτσι ώστε να πληρούν τους όρους εγκυρότητας της νομοθεσίας της

¹⁹² [III, 112]

¹⁹³ [III, 117]

¹⁹⁴ [III, 118]

¹⁹⁵ [III, 119]

χώρας από όπου προέρχονται, η οποία θα μεριμνήσει για την ενημέρωση της κατακρατούσας Δύναμης για τους όρους αυτούς.¹⁹⁶

Η Σύμβαση καθορίζει τις συνθήκες ταφής του νεκρού (ή σε συγκεκριμένες περιπτώσεις την καύση του νεκρού) κατάλληλες για να διασφαλίσουν τον σεβασμό του νεκρού και τα συμφέροντα των οικογενειών τους. Το ΓΠΠ Ι επίσης παραθέτει τέτοιες παροχές.¹⁹⁷

Πιστοποιητικά θανάτου θα πρέπει να αποστέλλονται όσο το δυνατόν πιο γρήγορα στο Γραφείο Πληροφοριών Αιχμαλώτων Πολέμου.

13. Γραφείο πληροφοριών και Κεντρική Υπηρεσία Αναζήτησης

Οι υπηρεσίες που δόθηκαν στους αιχμαλώτους πολέμου και στις οικογένειές τους από την Κεντρική Υπηρεσία Αναζήτησης κατά την διάρκεια των δύο Παγκοσμίων Πολέμων και στις πολυάριθμες συρράξεις από το 1945, είναι ευρεία γνωστές.

Δημιουργημένη κάτω από την προστασία της ΔΕΕΣ, η Κεντρική Υπηρεσία Αναζήτησης κρατά στα αρχεία της πάνω από 50 εκατομμύρια κάρτες, οι οποίες αποτελούν μοναδικό σύστημα πληροφόρησης στην καθιέρωση των δικαιωμάτων των αιχμαλώτων και των οικογενειών τους. Συγκεκριμένα, περιέχει όλες τις πληροφορίες που μπορεί να έχει αποκτήσει προσωπικά ή από πολιτικές πηγές, και που αφορούν τους αιχμαλώτους πολέμου με θέμα τον καθορισμό της ταυτότητάς τους, και οποιεσδήποτε λεπτομέρειες σχετικά με αυτούς όσον αφορά μεταφορές, απελευθερώσεις, επαναπατρισμούς, αποδράσεις, νοσηλίες και θάνατο.

Αυτά τα αποτελέσματα έχουν παγιωθεί από την σύμβαση, η οποία όχι μόνο απαιτεί από κυβερνήσεις να ιδρύσουν Πολιτικά Γραφεία όπου θα συγκεντρώνουν και θα μεταφέρουν πληροφορίες σχετικά με τους αιχμαλώτους πολέμου, αλλά και παροχή εγκαθίδρυσης μιας Κεντρικής Υπηρεσίας πληροφόρησης Για Αιχμαλώτους Πολέμου σε ουδέτερη χώρα.¹⁹⁸

Για να διευκολυνθεί η εργασία της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφορησίας, οι χώρες θα πρέπει να παραχωρούν δωρεάν ταχυδρομικά τέλη καθώς και όλες τις

¹⁹⁶ [III, 120]

¹⁹⁷ [III, 120; P.I, 35]

¹⁹⁸ [III, 122, 123; P.I, 34]

απαλλαγές που προβλέπονται στο άρθρο 74, καθώς και εξαιρέσεις από τηλεγραφικές χρεώσεις ή τουλάχιστον σημαντική έκπτωση επί των τηλεγραφικών τελών.¹⁹⁹

14. Το δικαίωμα επίσκεψης των Προστάτιδων Δυνάμεων και της ΔΕΕΣ

Επιπλέον, η Σύμβαση ορίζει ότι οι αντιπρόσωποι των Προστάτιδων δυνάμεων θα εξουσιοδοτούνται να μεταβαίνουν σε όλα τα μέρη όπου υπάρχουν αιχμάλωτοι πολέμου, ειδικά σε τόπους φυλάκισης, περιορισμού και εργασίας. Θα τους επιτρέπεται η είσοδος σε όλα τα διαμερίσματα που χρησιμοποιούνται για αιχμαλώτους. Οι αντιπρόσωποι της ΔΕΕΣ θα απολαμβάνουν τα ίδια προνόμια. Ο διορισμός αυτών των αντιπροσώπων θα πρέπει να υποβάλλεται στη έγκριση της κατακρατούσας Δύναμης υπό της εξουσίας της οποίας βρίσκονται οι προς επίσκεψη αιχμάλωτοι πολέμου.²⁰⁰

Τα Μέρη της σύρραξης θα πρέπει να παρέχουν στην ΔΕΕΣ όλες τις διευκολύνσεις και την εξουσία να διεξάγουν ανθρωπιστικές υπηρεσίες που της παραχωρήθηκαν από τις Συμβάσεις και το Πρωτόκολλο, για να εξασφαλίσουν προστασία και βοήθεια στα θύματα πολέμου. Η ΔΕΕΣ επίσης μπορεί να διεξάγει και άλλες ανθρωπιστικές ενέργειες, προς όφελος αυτών των θυμάτων, σύμφωνα με την συγκατάβαση των Μερών της σύρραξης. Οι Πολιτείες του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου θα πρέπει να αποδέχονται τις απαραίτητες διευκολύνσεις για να διεξάγουν το ανθρωπιστικό τους έργο.²⁰¹

¹⁹⁹ [ΠΙ, 124]

²⁰⁰ [ΠΙ, 126]

²⁰¹ [Ρ.Ι, 81; ΠΙ, 9]

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΟΛΙΤΩΝ ΣΕ ΚΑΙΡΟ ΠΟΛΕΜΟΥ²⁰²

Α) ΓΕΝΙΚΑ

Το νομικό καθεστώς και η κατοχύρωση της προστασίας των αμάχων παρουσιάζουν εκατονταετή πορεία. Αν κοιτάξει κανείς τις Δηλώσεις της Αγίας Πετρούπολης του 1869, τις Δηλώσεις της Χάγης του 1907, θα διαπιστώσει πως για τα κείμενα εκείνα, οι στρατιωτικές ανάγκες παραμέριζαν οποιαδήποτε άλλη αξία κατά την διεξαγωγή των εχθροπραξιών. Βέβαια, ιδίως η Τέταρτη Σύμβαση της Χάγης του 1907 και ο προσαρτημένος Κανονισμός, έθεταν μερικές αρχές ανθρωπισμού υπό μορφή ευχολογίου. Οι αρχές αυτές είναι τρεις, επαναλαμβάνονται και σήμερα, όταν δεν διακριβώνεται η ύπαρξη συγκεκριμένου κανόνα προστασίας και έχουν ως εξής : Πρώτο, το δικαίωμα των εμπολεμων να επιλέγουν πολεμικές μεθόδους και μέσα δεν είναι απεριόριστο. Δεύτερο, τα πολεμικά μέσα δεν πρέπει να επιφέρουν περιττές οδύνες. Τρίτο, η συμπεριφορά των στρατιωτικών κατά την διάρκεια του πολέμου πρέπει να είναι τέτοια, ώστε να μην καταδικάζεται από την παγκόσμια συνείδηση.²⁰³

Ο κανονισμός της Χάγης του 1907 περιέχει ελάχιστους κανόνες περί βομβαρδισμού (άρθρα 22-25). Σε περίπτωση στρατιωτικής κατοχής, αναφέρεται στην προστασία του αμάχου πληθυσμού στο κατεχόμενο έδαφος (άρθρα 42-56). Το σημείο αυτό αποτελεί πρόοδο, γιατί προηγουμένως οι άμαχοι βρισκόταν κάτω από την απεριόριστη διακριτική εξουσία της κατέχουσας δύναμews. Από το 1907 απαγορεύεται η μεταβολή της κυριαρχίας του κατεχομένου εδάφους και η λεηλασία του, εξαγγέλλονται στοιχειώδεις κανόνες για την προστασία των οικογενειακών δικαιωμάτων, των δικαιωμάτων στη ζωή, την ιδιοκτησία, την άσκηση της θρησκείας και απαγορεύεται η επιβολή συλλογικών ποινών.

Επίσης, κατά τους κανόνες της Χάγης οι άμαχοι, οι οποίοι αν και δεν είναι μέλη των ενόπλων δυνάμewν και συμβαίνει να μετέχουν σε ειδικές περιπτώσεις των επιχειρήσεων, προστατεύονται παρά ταύτα από τις διατάξεις περί των μαχητών, δηλαδή συλλαμβανόμενοι δεν εκτελούνται. Οι περιπτώσεις αυτές, κατά τις ρυθμίσεις του 1907, είναι δύο: Πρώτο, ο *πάνδημος συναγερμός* – το δικαίωμα του λαού να αντιστέκεται ένοπλα εναντίον του επιτιθέμενου εχθρού που επιχειρεί να εισβάλει στο

²⁰² Βλ. όλες τις σχετικές διατάξεις της Σύμβασης στο Παράρτημα 5

έδαφος της πατρίδας (παράδειγμα ο πάνδημος συναγεμμός του κρητικού λαού την άνοιξη του 1941 κατά των Γερμανών αλεξιπτωτιστών) και δεύτερο, η δημιουργία εθνοφρουράς, δηλαδή παραστρατιωτικών οργανώσεων που αποβλέπουν στην ενίσχυση της άμυνας της χώρας.²⁰⁴

Για λόγους που δεν είναι του παρόντος, οι κανόνες της Χάγης αγνοήθηκαν γενικά κατά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο και παραβιάστηκαν βάνανυσα κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Η περιφρόνηση στοιχειωδών αρχών ανθρωπισμού, οδήγησε μερικούς από τους πρωταίτιους ηγήτορες των κρατών του Άξονα σε καταδίκες για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας από τα δύο διεθνή δικαστήρια της Νυρεμβέργης (1946) και του Τόκιο(1948) και από τα εθνικά δικαστήρια διαφόρων κρατών.²⁰⁵

Β) Η Τέταρτη Σύμβαση της Γενεύης και το Πρόσθετο Πρωτόκολλο Ι

1 Θεμελιώδης αρχή και βασικοί κανόνες

Σε κάθε ένοπλη σύρραξη, το δικαίωμα των μερών της συρράξεως να επιλέγουν το μέσο ή τις μεθόδους πολέμου δεν είναι απεριόριστο. Απαγορεύεται η χρήση όπλων²⁰⁶, βλημάτων, υλικού και μεθόδων πολέμου, που από τη φύση τους προκαλούν περιττή βλάβη ή πόνο. Επίσης, απαγορεύεται η χρησιμοποίηση μεθόδων ή μέσων πολέμου που προορίζονται ή αναμένεται ότι θα προκαλέσουν εκτεταμένη, μακρόχρονη ή σοβαρή βλάβη στο φυσικό περιβάλλον.²⁰⁷

Τα Μέρη της συρράξεως θα πρέπει να κάνουν πάντοτε διάκριση μεταξύ αμάχου και μαχόμενων και μεταξύ των πολεμικών στόχων και των αγαθών που έχουν αστικό χαρακτήρα και κατά συνέπεια να κατευθύνουν τις επιχειρήσεις τους εναντίον μόνο των πολεμικών στόχων.²⁰⁸

Κατά το άρθρο 52 παρ. 2, πολεμικό στόχο αποτελούν κατά πρώτο λόγο τα αγαθά μη αστικού χαρακτήρα άμεσου στρατιωτικής χρήσεως (όπως οπλισμός,

²⁰³ Ρούκουνας Ε. Διεθνής Προστασία Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σελ. 317-318

²⁰⁴ Ρούκουνας Ε. Διεθνής Προστασία Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σελ. 317-318

²⁰⁵ Ρούκουνας Ε. όπως παραπάνω

²⁰⁶ Σήμερα απαγορευμένα είναι καταρχήν τα εξής όπλα: μικρές εκρηκτικές σφαίρες που εξαπλώνονται στο ανθρώπινο σώμα, δηλητηριώδη, χημικά και βιολογικά όπλα που επιφέρουν μεταβολές ή σοβαρές βλάβες στο φυσικό περιβάλλον, μη ελεγχόμενες αυτόματες νάρκες. Ε. Ρούκουνας Διεθνής Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σελ.323

²⁰⁷ [P.I, 35]

²⁰⁸ [P.I, 48]

άρματα μάχης, πυροβόλα, στρατιωτικά οχήματα, αεροπλάνα και πλοία) αλλά και όλα τα αντικείμενα εκείνα που από την φύση, την τοποθεσία, τον προορισμό ή την χρησιμοποίησή τους συμβάλλουν αποφασιστικά στην πολεμική δράση και των οποίων η πλήρης ή μερική καταστροφή, σύλληψη ή εξουδετέρωση προσφέρει στη συγκεκριμένη περίπτωση σαφές στρατιωτικό πλεονέκτημα.

2 Ορισμός άμαχου πληθυσμού και αστικών αντικειμένων

Άμαχος θεωρείται όποιος δεν μετέχει των ενόπλων δυνάμεων, των σωμάτων ασφαλείας, της εθνοφρουράς, της οργανωμένης αντιστάσεως ή εθνικό-απελευθερωτικού κινήματος.²⁰⁹

Σύμφωνα με το άρθρο 50 του ΠΠ Ι, ως άμαχος πληθυσμός ορίζεται το σύνολο των αμάχων

Αστικό αντικείμενο αποτελεί οτιδήποτε δεν είναι στρατιωτικό αντικείμενο, το οποίο από την φύση του, τοποθεσία, σκοπό ή χρήση δεν συνεισφέρει αποτελεσματικά στην στρατιωτική δράση και του οποίου η ολική ή μερική καταστροφή, αιχμαλωσία ή εξουδετέρωση, δεν θα εξασφαλίσει ένα σίγουρο στρατιωτικό πλεονέκτημα από τις συγκεκριμένες περιστάσεις.²¹⁰

3 Προστασία άμαχου πληθυσμού και αστικών αντικειμένων

Ο άμαχος πληθυσμός και οι άμαχοι χαίρουν γενικής προστασίας από τους κινδύνους των εχθροπραξιών. Επίσης, οι άμαχοι δεν αποτελούν αντικείμενο επιθέσεως. Τέλος, απαγορεύονται οι πράξεις ή απειλές βίας, που έχουν κύριο στόχο τους να προκαλέσουν τρόμο στους αμάχους.²¹¹

Απαγορεύονται οι επιθέσεις χωρίς διάκριση. Σε αυτές συγκαταλέγονται και αυτές, οι οποίες χρησιμοποιούν μεθόδους ή μέσα μάχης που δεν δύνανται να κατευθύνονται σε συγκεκριμένο στόχο ή αυτές, οι οποίες χρησιμοποιούν μέθοδο ή μέσο μάχης, τα αποτελέσματα των οποίων δεν μπορούν να είναι περιορισμένα, όπως απαιτεί το Πρωτόκολλο Ι.²¹²

Το άρθρο 51 παρ. 4, περιέχει και ενδεικτική απαρίθμηση τέτοιων επιθέσεων που γίνονται αδιακρίτως. Αυτοί είναι: α/ οι βομβαρδισμοί με οποιαδήποτε μέσα που

²⁰⁹ [P.I, 43]

²¹⁰ [P.I, 52, παρ. 1]

²¹¹ [P.I, 51]

²¹² [P.I, 52, παρ. 2]

λαμβάνουν ως ενιαίο σκοπό σειρά διαφορετικών και χωριστών πολεμικών στόχων, που μπορούν να διακριθούν μέσα σε μια συγκεκριμένη κατοικημένη περιοχή και β/ οι επιθέσεις από τις οποίες πρέπει να περιμένουμε ως συνέπεια απώλειες ανθρωπίνων ζωών μεταξύ των αμάχων, ή ζημιές στα αστικά αγαθά, υπερβολικές σε σχέση με το στρατιωτικό πλεονέκτημα που πρέπει να περιμένει ο επιτιθέμενος από την επιχείρηση.²¹³

Η παρουσία ή οι μετακινήσεις αστικού πληθυσμού ή ιδιωτών δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για την κάλυψη στρατιωτικών αντικειμένων από επίθεση ή για να καλύψουν, ευνοήσουν ή εμποδίσουν στρατιωτικές λειτουργίες.²¹⁴

Με το άρθρο 54 παρ. 1, που έχει τίτλο: « Προστασία των πραγμάτων που είναι απολύτως αναγκαία για την επιβίωση του άμαχου πληθυσμού», θεσπίζεται ένας σπουδαίος κανόνας, με τον οποίο απαγορεύεται η λιμοκτονία του άμαχου πληθυσμού ως μέθοδος πολέμου.

Συγκεκριμένα, το άρθρο προστατεύει τα αγαθά που είναι απαραίτητα για την επιβίωση των αμάχων. Διατυπώνει κατά πρώτο λόγο την αρχή ότι απαγορεύεται να χρησιμοποιείται η πείνα ως μέθοδος πολέμου κατά των αμάχων. Απαγορεύεται η επίθεση, καταστροφή και κατάληψη των αγαθών που είναι απαραίτητα για την επιβίωσή τους. Ενδεικτικά αναφέρονται τα τρόφιμα, οι γεωργικές ζώνες παραγωγής τροφίμων, κτηνοτροφίας, δεξαμενές πόσιμου νερού, αρδευτικά έργα. Η απαγόρευση ισχύει κατά το μέτρο που η επίθεση γίνεται για να στερήσει τα αγαθά από τον άμαχο πληθυσμό. Κατά συνέπεια, αποτελεί θέμα αποδείξεως το κατά πόσο μια επίθεση γίνεται μόνο για να στερήσει τον άμαχο πληθυσμό ή αφορά στην ενίσχυση της στρατιωτικής προσπάθειας στο πλαίσιο των εχθροπραξιών, οπότε η έννοια « στρατιωτικών αναγκών» εμφανίζεται ως αντίβαρο στην απαγόρευση.²¹⁵

Κατά τον πόλεμο, θα πρέπει να λαμβάνεται πρόνοια για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος από εκτεταμένη, μακρόχρονη και σοβαρή ζημιά.²¹⁶ Η

²¹³ Ε. Ρούκουνας Διεθνής Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σελ. 326

²¹⁴ [IV, 17]

²¹⁵ Ε. Ρούκουνας Διεθνής Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σελ. 329

²¹⁶ Κατά την διάρκεια του πολέμου στο Βιετνάμ οι αμερικανικές ένοπλες δυνάμεις χρησιμοποίησαν χημικά μέσα που κατέστρεφαν την βλάστηση για να επιτρέπουν ορατότητα στα αεροσκάφη και έκαναν εκτεταμένη χρήση εμπρηστικών βομβών. Ως προς ορισμένα χημικά όπλα υπάρχει πάντα το Πρωτόκολλο της Γενεύης του 1925, που έγκαιρα παραβιάστηκε από τις ιταλικές ένοπλες δυνάμεις με την χρήση ασφουξιογόνων στην Αιθιοπία το 1936. Ήδη ελπίζεται, ότι η Σύμβαση του 1980 περί απαγορεύσεως ή του περιορισμού χρήσεως ορισμένων συμβατικών όπλων και η νέα Σύμβαση του 1991 περί απαγορεύσεως κατασκευής και χρήσεως χημικών και βιολογικών όπλων, θα τύχουν ευρύτερης εφαρμογής. Ε. Ρούκουνας Διεθνής Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σελ. 328

προστασία αυτή περιλαμβάνει απαγόρευση χρησιμοποίησης μεθόδων ή μέσων πολέμου, που προορίζονται ή αναμένεται ότι θα προκαλέσουν ζημιά στο φυσικό περιβάλλον βλάπτοντας έτσι την υγεία ή την επιβίωση του πληθυσμού.²¹⁷

4 Ειδική προστασία συγκεκριμένης περιουσίας

Η πολιτιστική περιουσία ανήκει σε ειδική προστασία. Ιστορικά μνημεία, έργα τέχνης ή τόποι λατρείας, οι οποίοι αποτελούν την πολιτιστική ή πνευματική κληρονομιά των ανθρώπων, δεν θα πρέπει να είναι αντικείμενα πράξεων βίας, ούτε να χρησιμοποιούνται για υποστήριξη των στρατιωτικών προσπαθειών.²¹⁸

Το άρθρο 56, αφορά την προστασία έργων και εγκαταστάσεων που περικλείουν επικίνδυνες δυνάμεις, δηλαδή πυρηνικούς σταθμούς παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος, φράγματα κλπ.²¹⁹

5 Ειδική προστασία συγκεκριμένων ζωνών και περιοχών

« Σε καιρό ειρήνης, ήδη τα Συμβαλλόμενα μέρη και μετά την έναρξη της σύρραξης, τα εμπλεκόμενα στη σύρραξη μέρη, μπορούν να δημιουργήσουν στο έδαφός τους και, αν παραστεί ανάγκη, σε κατεχόμενες περιοχές, ζώνες και περιοχές υγειονομικές κι ασφαλείας, έτσι οργανωμένες, ώστε να προστατεύονται μέσα σε αυτές, από τις συνέπειες του πολέμου, οι τραυματίες, ασθενείς, οι ηλικιωμένοι, τα παιδιά κάτω των 15 ετών, οι εγκυμονούσες γυναίκες και οι μητέρες τέκνων κάτω των 7 ετών.....²²⁰

Όσον αφορά τον καθορισμό των υγειονομικών ζωνών τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν αφορούν:

- Σε καιρό ειρήνης, την εξέταση του ενδεχομένου του καθορισμού τέτοιου είδους ζωνών και περιοχών

- Προετοιμασία του Σχεδίου, που προβλέπεται στο Παράρτημα I των Συμβάσεων, ώστε να είναι έτοιμο προς κοινοποίηση εάν παραστεί ανάγκη

²¹⁷ [P.I, 70]

²¹⁸ [P.I, 53]

²¹⁹ [P.I, 56]

²²⁰ [IV, 14]

ΕΛΛΑΔΑ ²²¹

Βάσει του Ν.Δ. περί Πολιτικού Σχεδιασμού Εκτάκτου Ανάγκης προβλέπεται η γενική υποχρέωση για κάθε Υπουργείο, να μεριμνήσει ήδη από καιρό ειρήνης για την προπαρασκευή και ετοιμότητα των Υπηρεσιών των Πολιτικών Δυνάμεων που βρίσκονται στην αρμοδιότητα του, για την ομαλή μετάπτωση αυτών από την ειρηνική περίοδο στην πολεμική, αλλά και για την αντιμετώπιση εκτακτων αναγκών σε περίοδο ειρήνης

Έτσι, για εκπλήρωση αυτής της υποχρέωσης, θα πρέπει να προβεί στη λήψη των ακόλουθων μέτρων:

A) Να καταρτίζει και να τηρεί σχέδια προστασίας, κινητοποιήσεως και πράξεως σε καιρό πολέμου και εκτάκτων εν ειρήνη αναγκών

B) Να λαμβάνει μέτρα για εξασφάλιση των αναγκαίων μέσων, υλικών εφοδίων και πιστώσεων προς υποστήριξη των σχεδίων του

Γ) Να εκπαιδεύει τους υπαλλήλους του και γενικότερα το προσωπικό των Πολιτικών του Δυνάμεων επί θεμάτων ΠΣΕΑ

Δ) Να κοινοποιεί τα σχέδια στις Νομαρχίες και να παρέχει σε αυτές οδηγίες, βάσει των οποίων να καταρτισθούν από αυτές τα τοπικά σχέδια

E) Να υποβάλλει στο Συμβούλιο του ΥΕΘΑ τον Φεβρουάριο του κάθε έτους ή και εκτάκτως εφόσον αυτό ζητηθεί, έκθεση προόδου ΠΣΕΑ, και προτάσεις για τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν προς προώθησή της

Z) Να τηρεί στατιστικά στοιχεία για τον ελεγχόμενο από αυτό δυναμικό και να διενεργεί τις εκάστοτε απογραφές που διατάσσονται.

Για κάθε Υπουργείο προβλέπεται ότι συνίσταται και λειτουργεί Υπηρεσία ΠΣΕΑ, επιπέδου τουλάχιστον Δ/σεως υπαγόμενη στον Υπουργό.

Όπως προκύπτει από την Δ/ση ΠΣΕΑ του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας υπάρχουν σχέδια ΠΣΕΑ τόσο για ειρηνική όσο και για την πολεμική περίοδο (Αλέξανδρος για φυσικές καταστροφές και άλλα 8 για πολεμική περίοδο), τα οποία ρυθμίζουν όλα τα ζητήματα προετοιμασίας και ετοιμότητας των Υπηρεσιών του Υπουργείου, των Υγειονομικών Μονάδων, του Προσωπικού και του αναγκαίου υλικού για αντιμετώπιση εκτάκτων καταστάσεων.

²²¹ Μ. Μαρούδα οπ.παρ. σελ. 130-131

Η κεντρική Δ/ση ΠΣΕΑ του Υπουργείου, με βάση τα όσα προβλέπονται στα σχέδια αυτά, καταρτίζει το Κεντρικό Σχέδιο, το οποίο στη συνέχεια αποστέλλει στις Νομαρχίες, που ευθύνονται να το προσαρμόσουν στις τοπικές συνήθειες και ανάγκες. Οι Νομαρχίες λοιπόν ανασκευάζουν το σχέδιο και το διαβιβάζουν στη συνέχεια στη Κεντρική Δ/ση.

Β) Ουδέτερες ζώνες

Ουδέτερες ζώνες, είναι περιοχές εγκατεστημένες σε πεδία μάχης και έχουν σκοπό να αποτελέσουν καταφύγιο από τους κινδύνους του πολέμου, για όλα τα άτομα, χωρίς διάκριση, που δεν λαμβάνουν μέρος ή έπαψαν να λαμβάνουν μέρος στις εχθροπραξίες και που δεν εκτελούν κάποια εργασία στρατιωτικής φύσης, ενώ παραμένουν σε αυτές τις ζώνες. Είναι δεσμευμένοι με συμφωνία μεταξύ των μερών, που ενδιαφέρονται για την πρόταση του Μέρους, που εγκαθιδρύει την ζώνη.²²²

Γ) Ανυπεράσπιστες περιοχές

Οποιοδήποτε κατοικημένο μέρος κοντά ή μέσα σε ζώνη, όπου ένοπλες δυνάμεις βρίσκονται σε επαφή και οι οποίες είναι ανοιχτές για ενασχόληση από τους αντιπάλους, μπορεί να δηλωθεί ως ανυπεράσπιστη περιοχή. Μια τέτοια περιοχή πρέπει να πληροί τις παρακάτω προϋποθέσεις:²²³

- i) Όλοι οι μαχητές, καθώς επίσης και κινητά όπλα και κινητός στρατιωτικός εξοπλισμός, θα πρέπει να έχει εκκενωθεί.
- ii) Καμία εχθρική χρήση δεν θα πρέπει να γίνει από μικτές στρατιωτικές εγκαταστάσεις
- iii) Δεν θα πρέπει να διαπραχθούν πράξεις εθνικότητας από τις αρχές ή τον λαό
- iv) Καμία ενέργεια δεν θα πρέπει να αναληφθεί για υποστήριξη των στρατιωτικών επιχειρήσεων

Δ) Αποστρατιωτικοποιημένες ζώνες

Ως αποστρατιωτικοποίηση ορίζεται η υποχρέωση ενός κράτους να μην διατηρεί ένοπλες δυνάμεις σε ορισμένο τμήμα ή σε ολόκληρο το έδαφός του.²²⁴ Το Πρωτόκολλο απαγορεύει την επέκταση στρατιωτικών επιχειρήσεων σε ζώνες στις οποίες τα αντίπαλα μέρη έχουν αποδεχτεί με συμφωνία το καθεστώς της αποστρατιωτικοποιημένης ζώνης, εάν τέτοια επέκταση είναι αντίθετη προς τους όρους μιας τέτοιας συμφωνίας.

²²² [IV, 15]

²²³ [P.I, 59]

²²⁴ Ε. Ρούκουνας Διεθνές Δίκαιο II σελ.56 Αντ. Σάκκουλα, Αθήνα, 1982

Οι σκοποί της συμφωνίας είναι κανονικά η δημιουργία μίας ζώνης που να πληροί τις ίδιες συνθήκες όπως και οι ανυπεράσπιστες ζώνες.²²⁵

6 Μέτρα Ασφαλείας

Εκείνοι που σχεδιάζουν ή που αποφασίζουν για επίθεση, είναι υποχρεωμένοι να παίρνουν συγκεκριμένες προφυλάξεις: α/ εξακριβώνεται, όσο είναι πρακτικώς δυνατό, ότι οι στόχοι που πρόκειται να αποτελέσουν αντικείμενο επιθέσεως, δεν είναι ούτε ο άμαχος πληθυσμός, ούτε αστικά αγαθά που υπάγονται σε ειδική προστασία, β/ λαμβάνονται όλες οι πρακτικά δυνατές προφυλάξεις ως προς την επιλογή των μεθόδων και των μέσων της επιθέσεως, ώστε να περιοριστούν στο ελάχιστο οι ζημιές σε αμάχους και σε προστατευόμενα αστικά αγαθά και γ/ οι στρατιωτικοί ηγήτορες απέχουν από την έναρξη της επιθέσεως, αν εύλογα αναμένεται πως θα προκληθούν υπερβολικές απώλειες στους αμάχους σε σχέση με το αναμενόμενο στρατιωτικό πλεονέκτημα. Τα εν συρράξει Μέρη οφείλουν, κατά το μέτρο του δυνατού, να απομακρύνουν ή να αποφεύγουν την τοποθέτηση στρατιωτικών στόχων από την γειτνίαση με τον άμαχο πληθυσμό και τα αστικά αγαθά που τελούν υπό την εξουσία τους. Να λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα προστασίας των αμάχων και των αστικών αγαθών από τις συνέπειες των εχθροπραξιών.²²⁶

7 Πολιτική Άμυνα

Πολιτική άμυνα είναι η οργάνωση, καθοδήγηση και κνητοποίηση των πολιτικών δυνάμεων της χώρας, για την προστασία αυτής από κάθε φύση εχθρικών εισβολών και αντιμετώπιση κάθε φύσης καταστροφών, ιδίως στον πολιτικό τομέα.

Στον νόμο 2641/98 ενώ διατηρείται ο ίδιος ορισμός της πολιτικής άμυνας καθιερώνεται ως μια από τις τρεις αποστολές της « παλαιαϊκής άμυνας », ενώ οι άλλες δυο είναι η τοπική άμυνα και πολιτική προστασία.

²²⁵ [P.I, 60]

²²⁶ [P. I, 57, 58]

Βάσει του ν.δ. 17/74, μέτρα πολιτικής άμυνας²²⁷ είναι η οργάνωση και ενεργοποίηση Μονάδων Πολιτικής Άμυνας, η προειδοποίηση του πληθυσμού για κίνδυνους και αεροπορικές επιδρομές και απειλής από ραδιοχημικά μέσα, η συσκότιση και παραλλαγή ευαίσθητων χώρων, η πυρόσβεση, η εκπαίδευση και διαφώτιση του πληθυσμού, η προστασία του με καταφύγια και ορύγματα και εξασφάλιση λειτουργίας ειδικού δικτύου επικοινωνιών.

Στον πρόσφατο νόμο περί παλαικής άμυνας, χωρίς να καταργούνται οι Μονάδες πολιτικής άμυνας ΠΣΕΑ, προστίθενται τα τμήματα ΠΑΜ.

Ως τμήμα ΠΑΜ²²⁸ νοείται το σύνολο του πληθυσμού Δήμου ή κοινότητας ή ομάδας όμορων δήμων και κοινοτήτων, στα όρια των οποίων συγκροτείται και ενεργεί σε αποστολές τοπικής άμυνας, πολιτικής άμυνας και πολιτικής προστασίας. Ως τμήμα ενίσχυσης ΠΑΜ, νοείται το Τμήμα ΠΑΜ που ενεργεί στα όρια της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης των ΟΤΑ.

Τα τμήματα ΠΑΜ έχουν ως κύρια Αποστολή, σε περίοδο πόλεμου, την τοπική άμυνα των περιοχών όπου συγκροτούνται και την πολιτική άμυνα.

Όσον αφορά την οργάνωση και τον συντονισμό της πολιτικής άμυνας, ο νόμος περί ΠΑΜ ορίζει στο άρθρο 3, ότι το ΚΥΣΕΑ είναι το όργανο που λαμβάνει τις κατευθυντήριες αποφάσεις, ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας εισηγείται τη λήψη αποφάσεων και συντονίζει τη δράση, ενώ ο Υπουργός Δημόσια Τάξης οργανώνει τις Μονάδες Πολιτικής Άμυνας και έχει την ευθύνη της επιμόρφωσης των τμημάτων ΠΑΜ σε θέματα πολιτικής άμυνας.

Όσο για τον σχεδιασμό των ΠΑΜ, ισχύουσά αναφέρονται στο ν.δ. 17/74, με τη διάφορα ότι οι Δ/νσεις ΠΣΕΑ μετονομάζονται σε ΠΑΜ ΠΣΕΑ και αποκτούν αρμοδιότητες για όλα τα θέματα ΠΑΜ. Όπως προκύπτει από τις διατάξεις που αφορούν το σχεδιασμό ΠΣΕΑ, προβλέπεται η γενική υποχρέωση για κάθε Υπουργείο, να μεριμνήσει ήδη από καιρό ειρήνης, για την προπαρασκευή και ετοιμότητα των υπηρεσιών των Πολιτικών Δυνάμεων, που βρίσκονται στην αρμοδιότητα του, για την ομαλή μετάπτωση αυτών από την ειρηνική περίοδο στην πολεμική, αλλά και για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών σε περίοδο ειρήνης. Έτσι προς εκπλήρωση αυτής της υποχρέωσης, θα πρέπει να προβεί στη λήψη των ακόλουθων μέτρων :²²⁹

²²⁷ άρθρο 24 ν.δ. 17/74

²²⁸ Μ. Μαρούδα οπ.παρ. σελ.149-152

²²⁹ Μ. Μαρούδα οπ.παρ. σελ.149-152

α) Να καταρτίζει και να τηρεί σχέδια προστασίας, κινητοποίησεως και πράξεως σε καιρό πολέμου και εκτάκτων εν ειρήνη αναγκών.

β) Να λαμβάνει μέτρα για την εξασφάλιση των αναγκαίων μέσων υλικών, εφοδίων και πιστώσεων προς υποστήριξη των σχεδίων του.

γ) Να εκπαιδεύει τους υπαλλήλους του και γενικότερα το προσωπικό των Πολιτικών του Δυναμικών επι θεμάτων ΠΣΕΑ.

γ) Να κοινοποιεί τα σχέδια στις Νομαρχίες και να παρέχει σε αυτές οδηγίες, βάσει των οποίων να καταρτισθούν από αυτές τα τοπικά σχέδια.

δ) Να υποβάλλει στο συμβούλιο του ΥΕΘΑ τον Φεβρουάριο κάθε έτους η και εκτάκτως εφόσον αυτό ζητηθεί έκθεση προόδου ΠΣΕΑ, και προτάσεις για τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν προς προώθησης της.

ε) να τηρεί στατιστικά στοιχεία για το ελεγχόμενο από αυτό δυναμικό και να διενεργεί τις εκάστοτε απογραφές που διατάσσονται.

Για κάθε Υπουργείο το άρθρο 1 παρ.1 προβλέπει ότι συνίσταται και λειτουργεί Υπηρεσία ΠΣΕΑ, επιπέδου τουλάχιστον Δ/σεως ~~υπαγόμενη~~ στον Υπουργό.

Όπως προκύπτει από τις Δ/σεις ΠΣΕΑ των Υπουργείων υπάρχουν σχέδια ΠΣΕΑ τόσο για την ειρηνική όσο και για την πολεμική περίοδο, τα οποία ρυθμίζουν όλα τα ζητήματα προετοιμασίας και ετοιμότητας των Υπηρεσιών των Υπουργείων.

Έτσι ειδικά για τα θέματα πολιτικής άμυνας, που μας ενδιαφέρουν εδώ. Προβλέπεται :²³⁰

- I) σύστημα συναγερμού, το οποίο μάλιστα έχει πρόσφατα εκσυγχρονιστεί αν και υπάρχει η ανάγκη να δοκιμάζεται πιο συχνά.
- II) Υπηρεσίες διάσωσης, δηλαδή πυροσβεστικής, ΕΜΑΚ, αστυνομίας, ιατρικές με τη συνεργασία Π. Δημόσιας τάξης και Υγείας, Μόνιμες Μονάδες Πολιτικής Άμυνας
- III) σχέδια για πυρόσβεση, το σχέδιο Παρμενίων, πυροσβεστικά σώματα
- IV) Συνεργασία υγειονομικών μονάδων για την αντιμετώπιση έκτακτων καταστάσεων
- V) σχέδια απολύμανσης (σχέδιο Δημόκριτος)
- VI) Εκκένωση πολιτών από χώρους όπου βρίσκονται σε κίνδυνο

²³⁰ Μ. Μαρούδα οπ.παρ. σελ. 149-152

VII) Καταφύγια (υπάρχουν σχέδια με τα υπάρχοντα καταφύγια σε κάθε περιοχή, όμως δεν κατασκευάζονται νέα για να συμπληρώσουν τις ανάγκες ούτε γίνονται ασκήσεις ετοιμότητας, λόγω φόβου ότι θα δημιουργηθεί πανικός στους πολίτες).

Για όλα τα παραπάνω υπάρχουν σχέδια και προετοιμασία, τον Κεντρικό σχεδιασμό της οποίας αναλαμβάνουν οι Κεντρικές Δ/νσεις ΠΣΕΑ των Υπουργείων. Τα κεντρικά αυτά σχέδια αποστέλλονται στις Νομαρχίες, που ευθύνονται να το προσαρμόσουν στις τοπικές συνθήκες και ανάγκες. Οι Νομαρχίες ανασκευάζουν το σχέδιο και το διαβιβάζουν στη συνέχεια Στη Κεντρική Δ/νση.

Εκπαίδευση

Προβλέπεται ειδικό σχολείο Στελεχών Πολιτικής Άμυνας. Το οποίο ουσιαστικά εκπαιδεύει στελέχη των ένοπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας που στελεχώνουν τις Μονάδες πολιτικής Άμυνας, αλλά και όλα τα στελέχη των δ/σεων ΠΣΕΑ και της τοπικής αυτοδιοίκησης. Ακόμη στο Σωμα αστυνομίας περιλαμβάνονται ειδικά ζητήματα ΠΣΕΑ στην εκπαίδευση. Όμως η ενημέρωση των πολιτών πάσχει. Έτσι, αν και έχει εκδοθεί ένα εγχειρίδιο από το υπουργείο Δημόσιας Τάξης με πληροφορίες για την αντιμετώπιση όλων των ζητημάτων πολιτικής άμυνας και πολιτικής προστασίας, αυτό δεν διανέμεται, ούτε διδάσκεται σε σχολεία, για το φόβο ενδεχομένως, ότι θα διασπείρει πανικό. Επίσης την σχετική ευθύνη για την ενημέρωση των πολιτών, έχει και το Υπ. Τύπου (σχέδιο Αλυσίδα).

ΣΥΜΒΑΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ I²³¹

Διακρίνονται μια σειρά από προβλήματα στον ορισμό που δίνεται στην ελληνική νομοθεσία με το άρθρο 62 του ΠΠ Ι.

1. Βάσει της ελληνικής νομοθεσίας, η πολιτική άμυνα έχει ως στόχο την προστασία της χώρας και όχι του αμάχου πληθυσμού, όπως προβλέπει το άρθρο 62.

²³¹Μ. Μαρούδα οπ.παρ. σελ.149-152

2. Η πολιτική άμυνα ορίζεται ως μια από τις 3 αποστολές της « παλλαϊκής» άμυνας, της ενεργού δηλαδή συμμετοχής των πολιτών στην εθνική ασφάλεια. δημιουργώντας την εντύπωση ότι συγχέεται ο ανθρωπιστικός χαρακτήρας της πολιτικής άμυνας, με δραστηριότητες άμυνας της χώρας, που ανήκουν σε αλλά σώματα.

3. Όσον αφορά την αποστολή της πολιτικής άμυνας, στο νομο περί ΠΑΜ αναφέρεται αρχικά στο άρθρο 2, ως η «οργάνωση και κινητοποίηση των πολιτικών δυνάμεων της χώρας από εχθρικές εισβολές και αντιμετώπιση των πολιτικών δυνάμεων της χώρας από εχθρικές εισβολές και αντιμετώπιση καταστροφών», ενώ το άρθρο 6, που εξειδικεύει την Αποστολή της τοπικής άμυνας, σε αυτή περιλαμβάνεται και προστασία του άμαχου πληθυσμού, παροχή πρώτων βοηθειών, η διακομιδή και νοσηλεία των τραυματιών, η κατασκευή προστατευτικών έργων κ.λ.π. αρμοδιότητες δηλαδή που ανήκουν από τη φύση τους στην πολιτική άμυνα.

Βέβαια, στη Λευκή Βίβλο για τις Ένοπλες Δυνάμεις, στο τμήμα που αναφέρεται για την παλλαϊκή άμυνα, διασαφηνίζεται ότι η παλλαϊκή άμυνα έχει ως δευτερεύουσα αποστολή τη συνδρομή στην πολιτική άμυνα με άοπλα τμήματα, για την προστασία του πληθυσμού και ως κύρια Αποστολή την τοπική άμυνα, με ένοπλα τμήματα. Αυτή η σημαντική διευκρίνιση, όμως δεν περιλαμβάνεται στο νόμο περί παλλαϊκής άμυνας. Με κίνδυνο να προκληθεί σύγχυση για δυο πολύ διαφορετικούς ρόλους.

Ο κίνδυνος αυτός σύγχυσης των 2 αποστολών, προκύπτει και από τις συζητήσεις του νόμου στη Βουλή. Έτσι ενώ στο άρθρο 6, ορίζεται ότι η τοπική άμυνα είναι : « η αυτοάμυνα στους δήμους» και « η επιτήρηση των ακτών της περιοχής τους προκειμένου να αποφευχθεί η προσέγγιση εχθρικών στρατευμάτων» στις διευκρινήσεις για το νόμο που δόθηκαν στη Βουλή, αναφερόταν ότι «τοπική άμυνα είναι οι δευτερεύουσες δουλειές των μετόπισθεν που έκαναν οι ένοπλες δυνάμεις, δηλαδή η παρακολούθηση των καταφύγιων, η μετακίνηση του άμαχου πληθυσμού». Το πρόβλημα εδώ δημιουργήθηκε λόγω του ότι το άρθρο 6 περιλαμβάνει αδιακρίτως, τόσο αρμοδιότητες άμυνας της χώρας, όσο και αρμοδιότητες ανθρωπιστικού χαρακτήρα, αφήνοντας απορίες για το περιεχόμενο τελικά, της πολιτικής άμυνας.

Ένα άλλο ζήτημα που ανακύπτει από την ισχύουσα νομοθεσία, είναι ότι δεν υπάρχει σαφήνεια ως προς το ποιοί θα είναι αυτοί που θα αναλάβουν την τοπική άμυνα και ποιοί την πολιτική άμυνα. Διότι, οι μεν πρώτοι προστατεύουν, οι δε

δεύτεροι προστατεύονται. Με άλλα λόγια όσοι συμμετέχουν στην τοπική άμυνα, ένοπλοι και λοιποί, θεωρούνται μαχητές και απολαμβάνουν καθεστώς αιχμάλωτων πόλεμου. Αν από τους ίδιους ζητηθεί να αναλάβουν την πολιτική άμυνα και άρα να προστατεύσουν ως οργανώσεις πολιτικής άμυνας τους πολίτες, πώς θα μπορεί να διακριθεί ο ρόλος τους από τον εχθρό, αν είναι μάχιμοι ή μη;²³²

Συμπερασματικά θα λέγαμε ότι από τον τρόπο που οριοθετείται η πολιτική άμυνα στην ελληνική νομοθεσία δεν φαίνεται να διασφαλίζονται οι προϋπόθεσης που θέτει το Πρωτόκολλο I, ιδίως ως προς τον καθαρά ανθρωπιστικό χαρακτήρα της αποστολής των οργανώσεων πολιτικής άμυνας.

Απαγορεύεται οποιαδήποτε συμβολή του προσωπικού της πολιτικής Άμυνας σε δραστηριότητες πολεμικές

Οι οργανώσεις Πολιτικής Άμυνας και πιο συγκεκριμένα, το προσωπικό, οι εγκαταστάσεις- καταφύγια- και το υλικό που χρησιμοποιείται για τη αποστολή της πολιτικής άμυνας, τυγχάνουν σεβασμού και προστασίας ως έχοντα πολιτικό χαρακτήρα.

Τα έργα της πολιτικής άμυνας είναι τα εξής:²³³

- i) Εκκένωση
- ii) διαχείριση καταφυγίων
- iii) χειρισμός μέτρων συσκότισης
- iv) διάσωση
- v) ιατρικές υπηρεσίες
- vi) πυρόσβεση
- vii) ανίχνευση και σήμανση περιοχών κινδύνου
- viii) απολύμανση
- ix) παροχή εκτάκτου καταλύματος και προμηθειών
- x) έκτακτη παροχή βοήθειας για την αποκατάσταση και τήρηση της τάξεως στις πληγείσες περιοχές
- xi) κατεπείγουσας επισκευή των απαραίτητων εγκαταστάσεων κοινής ωφέλειας
- xii) επείγουσα αποκομιδή νεκρών
- xiii) βοήθεια για διατήρηση στοιχειωδών για την επιβίωση εγκαταστάσεων

²³² Μ. Μαρούδα οπ.παρ. σελ.149-152

²³³ [P.I, 61]

χίν) συμπληρωματικές δραστηριότητες απαραίτητες για την εκτέλεση οποιουδήποτε των έργων που αναφέρονται ανωτέρω, συμπεριλαμβανομένης και της σχεδιάσεως και οργανώσεως, αλλά χωρίς να περιορίζονται σε αυτές.

Η προστασία την οποία δικαιούνται οργανώσεις πολιτικής άμυνας, σε περίοδο ένοπλης σύρραξης, δεν παύει, εκτός εάν διαπράξουν ενέργειες επιβλαβείς στον εχθρό η χρησιμοποιηθούν προς διαπράξη τέτοιων ενεργειών εξω από τα κανονικά καθήκοντά τους και μόνο μετά από προειδοποίηση.²³⁴

Το έμβλημα της πολιτικής άμυνας είναι ένα μπλε τρίγωνο σε πορτοκαλί φόντο.²³⁵

Γ) Γενική προστασία και διοίκηση αμάχων σε περίοδο πολέμου

1 Σκοπός 4^{ης} Σύμβασης

Η Τέταρτη Σύμβαση εφαρμόζεται υπέρ όλων των προσώπων που βρίσκονται, σε περίπτωση συρράξεως ή κατοχής, υπό την εξουσία ενός από τα Μέρη, του οποίου δεν είναι πολίτες. Συνεπώς, προστατεύει έναν κύκλο προσώπων, σαφώς πιο περιορισμένο από ό,τι θα περίμενε κανείς, αφού οι άμαχοι είναι περισσότερο εκτεθειμένοι στις επιθέσεις και τους βομβαρδισμούς.²³⁶

2 Γενική προστασία ατόμων από τις επιδράσεις των ενόπλων συρράξεων

Προβλέπονται ορισμένα μέτρα πρόνοιας για τον εφοδιασμό πληθυσμού σε έδαφος που τελεί υπό τον έλεγχο του αντιπάλου, αλλά δεν είναι όμως κατεχόμενο, με εφόδια που καλύπτουν απόλυτα βασικές ανάγκες του.²³⁷

Η 4^η Σύμβαση εγγυάται την ελεύθερη διακίνηση όλων των αποστολών φαρμάκων και υγειονομικού υλικού, καθώς και αντικείμενα που είναι απαραίτητα

²³⁴ [P.I, 65]

²³⁵ [P.I, 66]

²³⁶ Ρούκουνας Ε. Διεθνής Προστασία Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σελ. 319

²³⁷ [P.I, 70]

στην θρησκευτική λατρεία και εφόσον προορίζονται αποκλειστικά για τον άμαχο πληθυσμό ετέρου συμβαλλόμενου Μέρους, έστω και εχθρικού.

Επίσης επιτρέπει την ελεύθερη διέλευση τροφίμων, ενδυμάτων και δυναμωτικών που προορίζονται για παιδιά κάτω των 15 ετών, εγκύους και εργαζόμενες γυναίκες.²³⁸

3. Προστασία παιδιών

Τα παιδιά αποτελούν αντικείμενο ιδιαίτερου σεβασμού και προστατεύονται απέναντι σε οποιαδήποτε μορφή ανάρμοστης επίθεσης. Τα εμπόλεμα μέρη είναι υποχρεωμένα να τους παρέχουν τη μέριμνα και την βοήθεια εξαιτίας της ηλικίας τους ή αλλού λόγου.²³⁹

Παιδιά κάτω των 15 ετών δεν πρέπει να στρατολογούνται στις ένοπλες δυνάμεις και στην πράξη θα πρέπει να λαμβάνονται όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε τα παιδιά κάτω των 15 να μην λαμβάνουν μέρος στις εχθροπραξίες. Σε περίπτωση που στρατολογούνται παιδιά ηλικίας 15 έως 18, θα πρέπει να γίνεται προσπάθεια ώστε να δίνεται προτεραιότητα στη συμμετοχή μεγαλύτερων σε ηλικία.²⁴⁰

Ακόμη, μια άλλη δέσμη ρυθμίσεων, αναγνωρίζει τα εξής δικαιώματα στα παιδιά στη διάρκεια ένοπλων συρράξεων :

- i) Σε περίπτωση σύλληψης, κράτησης ή φυλάκισης, τα παιδιά θα πρέπει να κρατούνται σε μέρη χωριστά από τους μεγάλους, εκτός εάν βρίσκονται με τις οικογένειες τους. Ακόμη, η θανατική ποινή για αδίκημα σχετιζόμενο με τον πόλεμο δεν θα εκτελείται κατά παιδιών ουδέν έχουν συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας τους.²⁴¹
- ii) Παιδιά κάτω των 15 θα συγκεντρώνονται σε νοσοκομεία ή ειδικά ορισμένες ζώνες ασφάλειας, ώστε να προστατεύονται από τις επιπτώσεις των συρράξεων (άρθρο 14 της IV Συνθήκης της Γενεύης 1949). Θα καταβάλλονται επίσης όλες οι δυνατές προσπάθειες, να συνάπτομαι συμφωνίες μεταξύ των εμπόλεμων, ώστε τα παιδιά να απομακρύνονται από πολιορκούμενες περικυκλωμένες περιοχές.²⁴²
- iii) Ακόμη θα λαμβάνονται όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε τα παιδιά που έμειναν ορφανά ή αποκόπηκαν από τις οικογένειες τους λόγω της ένοπλης

²³⁸ [IV, 23, P.I, 69, 70, 71]

²³⁹ [P.I, 77]

²⁴⁰ idid

²⁴¹ idid

²⁴² [IV, 17]

σύρραξης θα τυγχάνουν προστασίας και μέριμνας, ειδικότερα ως προς την διατροφή, την διαμονή, την εκπαίδευση και την άσκηση της θρησκείας τους. Θα διευκολύνεται έτσι η μετάβαση τους σε ουδέτερη χώρα (άρθρο 24 IV της Σύμβασης της Γενεύης και άρθρο 78 ότι ΠΠ I). αλλά και η επανασυνδεση τους με μέλη της οικογένειας τους από την Υπηρεσία Αναζητήσεων Του Ερυθρου Σταυρου.²⁴³

iv) Τα νεογέννητα θα έχουν την ίδια προστασία που έχουν και οι τραυματίες και ασθενείς²⁴⁴

v) Όταν διανέμεται ανθρωπιστική βοήθεια, θα δίνεται προτεραιότητα στα παιδιά, ιδίως όσα είναι κάτω των 15²⁴⁵

Μέτρα θα πρέπει να λαμβάνονται ακόμη, ώστε τα παιδιά κάτω των 15, να μπορούν να αναγνωρίζονται με ειδικά δελτία ταυτότητας²⁴⁶

Οι ρυθμίσεις που ισχύουν στην Ελλάδα ειδικά ως προς την στρατολόγηση παιδιών στις ένοπλες δυνάμεις είναι σύμφωνες με τις προοδευτικές απόψεις που υπάρχουν διεθνώς και που απαγορεύουν τη στρατολόγηση για παιδιά κάτω των 18, και όχι των 15. βέβαια αναφέρεται ότι εθελοντικά θα μπορούσαν να στρατολογηθούν και παιδιά 17 ετών, κάτι που, όπως προκύπτει από τις στατιστικές, αφορά ένα ποσοστό 0,8 % των υπηρετούντων. Για την όσο το δυνατόν αποτελεσματικότερη προστασία των παιδιών στην Ελλάδα, θα μπορούσε να αυξηθεί και το όριο για τους εθελοντές στο 18 ο έτος, αφού ούτως ή άλλως αποτελούν μόνο ένα μικρό ποσοστό στρατεύσιμων.

Σε σχέση με ειδικότερες ρυθμίσεις για μια αποτελεσματικότερη προστασία παιδιών αλλά και των σχολείων θα μπορούσαν να ληφθούν μέτρα που θα βοηθήσουν προς αυτό τον σκοπό, νομοθετικού ή μη χαρακτήρα ,όπως π.χ. για την ειδικότερη προστασία των παιδιών που έχουν συλληφθεί ή κρατούνται, που έχουν το καθεστώς αιχμάλωτου πόλεμου, ζητήματα που αφορούν απομάκρυνση τους από περιοχές εμπόλεμων, την διανομή ανθρωπιστικής βοήθειας κ.λ.π. Σε αυτό μπορεί να συμβάλλει και ο Ερυθρός σταυρός και ιδίως οι Υπηρεσίες Πρόνοιας και Αναζητήσεων.

4) Προστασία γυναικών

²⁴³ [IV, 26; P.I, 74]

²⁴⁴ [P.I, 8]

²⁴⁵ [IV, 23; P.I, 70]

²⁴⁶ [IV, 24; P.I, 78]

Οι γυναίκες θα πρέπει να αποτελούν αντικείμενο ειδικού σεβασμού και θα πρέπει να προστατεύονται από κάθε μορφή απρεπούς προσβολής. Οι έγκυες και οι μητέρες ανήλικων τέκνων, που συνελήφθησαν για λόγους σχετικούς με την ένοπλη σύρραξη, θα έχουν τα θέματά τους βασισμένα σε απόλυτη προτεραιότητα και σε περίπτωση θανατικής ποινής, δεν θα διεξάγεται.²⁴⁷

5. Επανασύνδεση οικογενειών

Το καθένα από τα μετέχοντα στη σύρραξη Μέρη θα πρέπει να διευκολύνει την επανασύνδεση διασκορπισμένων οικογενειών και να ενθαρρύνει την εργασία των ανθρωπιστικών οργανώσεων, που εμπλέκονται σε αυτό το ζήτημα.²⁴⁸

Συγκεκριμένα, κάθε Μέρος της σύρραξης θα πρέπει να διευκολύνει στις έρευνες που γίνονται από μέλη διασκορπισμένων, λόγω πολέμου, οικογενειών, με σκοπό την αποκατάσταση της μεταξύ τους επαφής και αν είναι δυνατόν και τη συνάντησή.²⁴⁹

6. Πρόσφυγες

« Άτομα τα οποία, πριν από την έναρξη των εχθροπραξιών, θεωρούντο ως απάτριδες ή πρόσφυγες υπό τους όρους των σχετικών διεθνών οργάνων των αποδεκτών από τα ενδιαφερόμενα μέρη, ή σύμφωνα με τη διεθνή νομοθεσία του Κράτους διαμονής θα θεωρούνται ως προστατευόμενα άτομα κατά την έννοια των Μερών I και III της 4^{ης} Σύμβασης σε κάθε περίπτωση και χωρίς καμία απολύτως διάκριση.»²⁵⁰

Πρόσφυγες θεωρούνται όσοι έχουν εγκαταλείψει το κράτος της ιθαγένειάς τους ή της διαμονής τους για λόγους πολιτικούς.²⁵¹

Έτσι, στην κατηγορία των προσφύγων και απατρίδων εμπίπτουν εκείνα τα πρόσωπα, που σύμφωνα με τις «σχετικές διεθνείς πράξεις» ή την «εθνική νομοθεσία του Κράτους υποδοχής ή διαμονής», θεωρούνται ως τέτοια πριν από την έναρξη των εχθροπραξιών.

²⁴⁷ [P.I. 76]

²⁴⁸ [P.I. 74]

²⁴⁹ [IV, 26]

²⁵⁰ [P.I. 73]

²⁵¹ Ε. Ρούκουνας, Διεθνές Δίκαιο II Αντ. Σάκουλας, Αθήνα, 1982 σελ. 8

« Διεθνείς πράξεις» είναι όλες εκείνες οι πράξεις διεθνών οργανισμών, με συμβατικό ή μη χαρακτήρα, που αναφέρονται στην έννοια του πρόσφυγα και του απάτριδα. Δηλαδή Διεθνείς Συμβάσεις Πρωτοκόλλων όπως της Γενεύης του 1951 και νέας Υόρκης του 1967, διακηρύξεις, συστάσεις, αποφάσεις που υιοθετούν διεθνείς οργανισμοί και που θα πρέπει να είναι αποδεκτές από τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Ως Κράτος υποδοχής ορίζεται το Κράτος που αναγνώρισε, με απόφασή του, το καθεστώς του πρόσφυγα ή του ανιθαγενή.

Ανιθαγενής είναι το πρόσωπο το οποίο κανένα κράτος δεν θεωρεί ως υπήκοό του με την νομοθεσία του.²⁵²

Ως Κράτος διαμονής ορίζεται το Κράτος που επιτρέπει στον πρόσφυγα ή ανιθαγενή να διαμένει στην επικράτειά του.

Ορισμός Πρόσφυγα:²⁵³ « παντός προσώπου όπερ συνεπεία γεγονότων επελθόντων προ της 1^{ης} Ιανουαρίου 1951 και δικαιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθησεων ευρίσκεται εκτός της χώρας της οποίας έχει την υπηκοότητα και δεν δύναται ή λόγω του φόβου τούτου, δεν επιθυμεί να απολαύει της προστασίας της χώρας ταύτης, ή εάν μη έχουν υπηκοότητα τινά και ευρισκόμενου συνεπεία τοιούτων γεγονότων εκτός της χώρας της προηγούμενης συνήθους αυτού διαμονής, δεν δύναται ή, λόγω του φόβου αυτού, δεν επιθυμεί να επιστρέψει εις ταύτης.»

7. Δημοσιογράφοι

Δημοσιογράφοι που εμπλέκονται σε επικίνδυνες επαγγελματικές αποστολές σε περιοχές ενόπλων συρράξεων, θα πρέπει να θεωρούνται άμαχοι και να προστατεύονται ως άμαχοι. Μπορούν να αποκτήσουν ταυτότητα που να υποδηλώνει την θέση τους ως δημοσιογράφοι.²⁵⁴

8. Θεμελιώδεις εγγυήσεις²⁵⁵

Το άρθρο αυτό, από τα μεγαλύτερα του Πρωτοκόλλου, με διατάξεις που ανατρέχουν στα δικαιώματα του ανθρώπου, στοχεύει στην παροχή μιας ελάχιστης προστασίας, σε περίοδο ένοπλης σύρραξης, σε κάθε πρόσωπο το οποίο δεν μπορεί

²⁵²Ε. Ρούκουνας Διεθνές Δίκαιο II Αντ. Σάκκουλας, Αθήνα, 1982 σελ. 8

²⁵³ άρθρο 1Α παρ. 2 της Σύμβασης του 1951

²⁵⁴ [P.I, 79]

για οποιοδήποτε λόγο να διεκδικήσει το καθεστώς προστασίας που παρέχεται στους αιχμαλώτους πολέμου, στους τραυματίες, τους ασθενείς και τους ναυαγούς.

Ένα σύνολο, λοιπόν, ποικύων διατάξεων συγκροτούν ένα πλαίσιο προστασίας του άτομου, που βρίσκεται υπό την εξουσία εμπόλεμης Δύναμης, από το οποίο δεν μπορεί να υπάρξει παρέκκλιση κάτω από οποιαδήποτε περίπτωση. Ένα όριο δηλαδή, νομικής προστασίας του ατομου στη διάρκεια μιας ένοπλης σύρραξης, εκεί όπου οι εφαρμοστέες πράξεις διεθνούς προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου υπόκεινται σε συγκεκριμένες επιτρεπτές παρεκκλίσεις και ενδεχομένως υποχωρούν. Ας σημειωθεί, ότι ανάλογες ελάχιστες θεμελιώδεις εγγυήσεις παρέχει και το Πρωτόκολλο II για τα θύματα των μη διεθνών ενόπλων συρράξεων.

Οι θεμελιώδεις εγγυήσεις για μια ανθρωπιστική μεταχείριση, που ορίζει το άρθρο 75, πέρα από τον απόλυτο χαρακτήρα που παρουσιάζουν, συνοδεύονται και από μια ρήτρα μη διακρίσεων: βασισμένων στη φυλή, το χρώμα, το φύλο, τη θρησκεία, τις πεποιθήσεις, την καταγωγή των ατόμων κλπ.²⁵⁶ Οι θεμελιώδεις αυτές εγγυήσεις συνοψίζονται στις παρακάτω ρυθμίσεις:

1 παραμένουν απαγορευμένες σε οποιοδήποτε χρόνο και τόπο, ανεξάρτητα από το αν διαπράττονται από στρατιωτικούς ή αμάχους, πράξεις βίας ή απλώς βία σε βάρος της ζωής και ακεραιότητας των προσώπων. Ειδικότερα, απαγορεύονται οι φόνοι, τα βασανιστήρια, ο σωματικός κολασμός, οι ακρωτηριασμοί, η σύλληψη ομήρων, οι ομαδικές τιμωρίες.

2 καθιερώνονται δικονομικές εγγυήσεις και γενικότερα το δικαίωμα της χρηστής απονομής της δικαιοσύνης για οποιοδήποτε πρόσωπο κατηγορείται, συλλαμβάνεται, καταδικάζεται σχετικά με ποινικό αδίκημα που αφορά την ένοπλη σύρραξη.²⁵⁷ Η προστασία αυτή παρέχεται μέχρι την απελευθέρωση, επαναπατρισμό ή κατάσταση έστω και μετά το τέλος της σύρραξης.²⁵⁸

3 προβλέπεται ειδική μεταχείριση για την κράτηση γυναικών καθώς και των οικογενειών.²⁵⁹ Είναι τέλος αξιοσημείωτο ότι οι θεμελιώδεις εγγυήσεις που θεσπίζει το άρθρο 75 καλύπτουν και τα πρόσωπα εκείνα που κατηγορούνται για σοβαρές ή

²⁵⁵ [P.I, 75]

²⁵⁶ [P.I, 75 παρ. 1]

²⁵⁷ [P.I, 75, παρ.3, 4]

²⁵⁸ [P.I, 75 παρ. 6]

²⁵⁹ [P.I, 75, παρ. 5]

όχι παραβιάσεις των Συμβάσεων της Γενεύης και του Πρωτοκόλλου Ι, δηλαδή για εγκλήματα πολέμου ή εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.²⁶⁰

9. Ενέργειες Ερυθρού σταυρού και άλλων Ανθρωπιστικών Οργανώσεων²⁶¹

Η ΔΕΕΣ θα έχει όλες την δυνατότητα να ασκεί όλες τις άλλες ανθρωπιστικές δραστηριότητες υπέρ των θυμάτων, με την συγκατάθεση των μερών στην σύγκρουση.

Η σημαντική αυτή υπόδειξη συμπληρώνεται και από την υποχρέωση των κρατών που υπογράφουν ότι, « θα διαθέσουν στην ΔΕΕΣ όλες τις δυνατές διευκολύνσεις ώστε να της επιτρέψουν να εκπληρώσει το ανθρωπιστικό της έργο.

Οι δραστηριότητες της ΔΕΕΣ βασίζονται στις αρχές της ανθρωπιστικής προσφοράς, της καταπολέμησης των διακρίσεων και της ουδετερότητας, ενώ διακρίνονται σε γενικές και επιχειρησιακές οι οποίες είναι και οι πιο γνωστές.

A) γενικές δραστηριότητες

- i) Διατήρηση των ιδρυτικών αρχών του Ερυθρού Σταυρού
- ii) Αναγνώριση κάθε νέα εθνικής επιτροπής του Ερυθρού Σταυρού που διαθέτει ασφαλώς τις απαιτούμενες προϋποθέσεις
- iii) Υλοποίηση, ανάπτυξη και διάδοση των Συμβάσεων της Γενεύης
- iv) Υιοθέτηση κάθε πρωτοβουλίας που εμπίπτει στον ουδέτερο και ανεξάρτητο χαρακτήρα του ρόλου του μεσολαβητή που έχει αναλάβει καθώς και στην ιδιαίτερη μελέτη κάθε σχετικού θέματος.

B) Επιχειρησιακές δραστηριότητες

- i) Η ανάληψη των υποχρεώσεων που της αναγνωρίζονται από τις Συμβάσεις της Γενεύης, η πιστή υιοθέτηση των συμβάσεων αυτών και η αποδοχή κάθε προσφυγής με παραβιάσεις των ανθρωπιστικών συμβάσεων
- ii) Η δράση ως ουδέτερης οργάνωσης, ειδικότερα σε περίπτωση πολέμου, εμφυλίου και εσωτερικών αναταραχών. Η φροντίδα λήψης προστασίας και βοήθειας των θυμάτων των πολέμων και αναταραχών και η υπηρεσία σε ανθρωπιστικό επίπεδο δράσης ως μεσολαβητή μεταξύ των αντιτιθέμενων μερών

²⁶⁰ [P.I, 75, παρ. 7β]

²⁶¹ Στ. Περράκης Το Νέο Ανθρωπιστικό Δίκαιο Των Ενόπλων Συρράξεων, Αντ. Σάκκουλα, 1989

iii) Η εξασφάλιση της λειτουργίας της κεντρικής Υπηρεσίας Ερευνών που προβλέπεται από τις Συμβάσεις της Γενεύης.

Είναι γεγονός ότι ο ρόλος της ΔΕΕΣ που έχει σχέση με την απευθείας βοήθεια στα θύματα της όποιας σύρραξης ή αναταραχής αναπτύχθηκε τόσο ώστε σε ορισμένες περιπτώσεις να μιλάμε για πραγματικά θαύματα, όπως την διετία 1967-1969 κατά την διάρκεια του πολέμου της Νιγηρίας. Στα πλαίσια της νοσοκομειακής περίθαλψης κατάφερε να εμβολιάσει 2500000 άτομα, να συστήσει 45 ιατρικές μονάδες και να λειτουργήσει πλήρως 5 νοσοκομεία. Στα πλαίσια της τροφοδοσίας άμαχου πληθυσμού η ΔΕΕΣ δεν ξεχώρισε έναν από τους δύο εμπολέμους. Κατάφερε λοιπόν να μεταφέρει στη Νιγηρία 120000 τόνος τρόφιμα και φάρμακα από τα οποία 91000 τόνοι καταναλώθηκαν από 1000000 κατοίκους του ομόσπονδου εδάφους και 29000 τόνοι από 1500000 ανθρώπους στην κατατμημένη ζώνη.

Επίσης τα 35 τελευταία χρόνια η υλική και ηθική συμπαράσταση της ΔΕΕΣ απευθύνθηκε σε περισσότερους από 310000 πολιτικούς κρατουμένους σε 82 χώρες. Χαρακτηριστικότερο είναι από τις περιπτώσεις αυτές η Ελλάδα. Αμέσως μετά το 1946 επισκέφθηκε πολιτικούς κρατουμένους προσφέροντας σε αυτούς αλλά και στις οικογένειές τους την απαιτούμενη υλική και ηθική βοήθεια. Ο ίδιος αυτός ρόλος απογειώνεται στην κυριολεξία το 1969 με την συμφωνία που καταφέρνει να υπογράψει με αντιπροσώπους της σε όλους τους χώρους εξορίας ακόμη και τα κρατητήρια των αστυνομικών τμημάτων. Δυστυχώς όμως η συμφωνία αυτή δεν ανανεώθηκε, μετά την πάροδο ενός χρόνου, για ευνόητους ασφαλώς λόγους.²⁶²

3 Γενική μεταχείριση προστατευόμενων προσώπων από την 4^η Σύμβαση

α) Σεβασμός για τον άνθρωπο

«Προστατευόμενα πρόσωπα» = πολίτες μη υπήκοοι της Δύναμης στην εξουσία της οποίας βρίσκονται.

Το δικαίωμα αυτό καλύπτει τον σεβασμό της ανθρώπινης προσωπικότητας, της φυσικής και πνευματικής ακεραιότητας του προσώπου, της ίδιας του της ύπαρξης και ελευθερίας του προσώπου. Επίσης προβλέπεται το δικαίωμα του σεβασμού της τιμής των προσώπων, το δικαίωμα του σεβασμού των οικογενειακών δικαιωμάτων,

²⁶² Στ. Περράκης Το Νέο Ανθρωπιστικό Δίκαιο Των Ενόπλων Συρράξεων, Αντ. Σάκουλας, 1989

συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος στο σεβασμό του ιδιωτικού βίου, ο σεβασμός της ελευθερίας της σκέψης, της θρησκείας, καθώς και των συνηθειών και εθίμων του προσώπου.²⁶³

Β) Εφαρμογές Προστάτιδων Δυνάμεων και ΕΣ

Για να εγγυηθούν την τήρηση της παραπάνω αρχής, τα προστατευόμενα πρόσωπα θα έχουν κάθε διευκόλυνση για να κάνουν αίτηση προς τις Προστατιδες Δυνάμεις, την ΔΕΕΣ, Οργάνωση του ΕΣ, ή της ΕΗ της χώρας όπου βρίσκονται ή σε κάθε άλλη οργάνωση που μπορεί να τους βοηθήσει.²⁶⁴

Γ) Απαγόρευση κακομεταχείρισης και λεηλασίας

Απαγορεύεται η λεηλασία²⁶⁵

Απαγορεύεται η σύλληψη ομήρων²⁶⁶

4 Μεταχείριση αλλοδαπών σε μία επικράτεια από Μέρος σύρραξης

Ενώ αναγνωρίζεται το δικαίωμα των αλλοδαπών να εγκαταλείψουν το έδαφος κατά την έναρξη ή κατά την διάρκεια ένοπλης σύρραξης, η Σύμβαση επίσης κατοχυρώνει το δικαίωμα του Κράτους να κρατήσει αυτούς υπὸ συγκεκριμένες συνθήκες, εάν η αναχώρησή τους θα έβλαπτε τα εθνικά συμφέροντα. Εάν γίνονται αναχωρήσεις, θα πρέπει να διεξάγονται υπό ικανοποιητικούς όρους, όσον αφορά ασφάλεια, καθαριότητα, και διατροφή. Οι αλλοδαποί, που θα παραμείνουν, θα συνεχίσουν να ρυθμίζουν την ζωή τους κυρίως από διατάξεις που αφορούν τους αλλοδαπούς σε καιρό ειρήνης.²⁶⁷

Εάν το κράτος του πρόσφυγα, επέλθει σε πόλεμο με την χώρα καταγωγής του, αυτοί οι πρόσφυγες θεωρούνται ως εχθροί γιατί έχουν την εθνικότητα της εχθρικής δύναμης. Αλλά, η θέση τους είναι ειδική, γιατί είναι επαναπατρισμένοι δεν έχουν δεσμούς με την χώρα καταγωγής τους και δεν αποκομίζουν την υποστήριξη της Προστατιδας Δύναμης. Επειδή δεν έχουν μόνιμους δεσμούς με την χώρα που τους δέχτηκε, δεν τους παρέχεται προστασία από καμία κυβέρνηση.²⁶⁸

²⁶³ [P.I, 27]

²⁶⁴ [IV, 30]

²⁶⁵ [IV, 33]

²⁶⁶ [IV, 34]

²⁶⁷ [IV, 35, 36, 38]

²⁶⁸ [IV, 44]

Σε καμία περίπτωση προστατευόμενο πρόσωπο δεν μπορεί να μεταφερθεί από εμπόλεμη Δύναμη σε χώρα « όπου φοβάται τους διωγμούς λόγω των πολιτικών ή θρησκευτικών του πεποιθήσεων». ²⁶⁹

Απαγορεύεται η παράδοση προστατευόμενων προσώπων σε μία Δύναμη η οποία δεν είναι μέλος της σύμβασης. ²⁷⁰

10. Διαχείριση απασχόλησης

Α) Σεβασμός ανθρώπινης αξιοπρέπειας

Ατομικές ή ομαδικές μεταφορές, καθώς και εξορία προστατευόμενων προσώπων έξω από κατεχόμενο έδαφος προς το έδαφος της κατέχουσας Δύναμης ή σε άλλο κράτος, κατεχόμενο ή μη, απαγορεύονται οποιαδήποτε και αν είναι η αιτία τους. ²⁷¹

Επιπλέον, η Κατέχουσα Δύναμη θα διευκολύνει την συνεργασία με εθνικές και τοπικές αρχές, καθώς επίσης και την κατάλληλη λειτουργία όλων των ιδρυμάτων που αφιερώνονται για την φροντίδα των παιδιών. ²⁷²

Εργασία

Μόνο άτομα άνω των 18 ετών μπορεί να εξαναγκαστούν να δουλέψουν, και αυτή η εργασία να διεξάγεται μόνο μέσα στο κατεχόμενο έδαφος, σύμφωνα με τη νομοθεσία της Δύναμης. ²⁷³

Υγεία και δημόσια υγιεινή

Θα πρέπει να εξασφαλιστούν και να διατηρηθούν από την κατέχουσα Δύναμη με την συνεργασία εθνικών και τοπικών αρχών. ²⁷⁴

Θρησκεία

Η κατεχόμενη Δύναμη θα πρέπει να επιτρέπει στους ιερείς των διαφόρων θρησκευμάτων να δίνουν πνευματική βοήθεια στους ομόθρησκούς τους. ²⁷⁵

11. Προστασία περιουσίας

Απαγορεύεται η κατέχουσα Δύναμη να καταστρέφει κινητή ή ακίνητη περιουσία που ανήκει ατομικά ή ομαδικά σε ιδιώτες ή στο κράτος ή σε άλλες δημόσιες αρχές ή σε κοινωνικές ή συνεργατικές ενώσεις, εκτός από την περίπτωση

²⁶⁹ [P.I, 73]

²⁷⁰ [IV, 45]

²⁷¹ [IV, 49]

²⁷² [IV, 50]

²⁷³ [IV, 51]

²⁷⁴ [IV, 56]

²⁷⁵ [IV, 58]

όπου τέτοια καταστροφή θα καθίσταται απολύτως αναγκαία λόγω στρατιωτικών επιχειρήσεων.²⁷⁶

12. Ρόλος Διεθνούς Κοινωνίας

A) Αναγνωρισμένες εθνικές Εταιρείες του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου θα μπορούν να ακολουθήσουν την σύμφωνα με τις αρχές του ΕΣ δράση τους, όπως ορίστηκε από τις Διεθνείς Διασκέψεις του ΕΣ. Σε άλλες εταιρείες περιθάλψεως θα τους επιτρέπεται να συνεχίσουν κάτω από ανάλογους όρους.²⁷⁷

B) Η Κατεχόμενη Δύναμη μπορεί να μην απαιτήσει αλλαγές στο προσωπικό ή τη δομή τέτοιων εταιρειών, οι οποίες θα μπορούσαν να ζημιώσουν τις ενέργειές τους.

Παρόμοια, δικαστές και δημόσιοι υπάλληλοι προστατεύονται μέχρι ενός σημείου από πολιτικές πιέσεις. Η κατέχουσα Δύναμη μπορεί να μην αλλάξει το καθεστώς των δημοσίων υπαλλήλων ή δικαστών στο κατεχόμενο έδαφος ή να εφαρμόσει κυρώσεις ή να λάβει μέτρα εξαναγκασμού ή διάκρισης κάθε είδους εναντίον τους, γιατί αυτοί απέχουν από τα καθήκοντά τους για λόγους συνείδησης.²⁷⁸

13. Ποινική νομοθεσία

Η αρχή είναι ότι η ποινική νομοθεσία του κατεχόμενου εδάφους θα παραμένει σε ισχύ, εκτός εάν αποτελέσει απειλή για την ασφάλεια της Κατέχουσας Δύναμης, όπου σε αυτή την περίπτωση επιτρέπεται να ακυρωθεί ή να ανασταλεί από την κατέχουσα Δύναμη.²⁷⁹

Με σκοπό την διασφάλιση της τήρησης της δικαιοσύνης, τα δικαστήρια θα πρέπει να εφαρμόζουν μόνο εκείνες τις νόμιμες διατάξεις, οι οποίες εφαρμόζονταν και πριν από την παραβίαση, και οι οποίες είναι σύμφωνες με τις γενικές αρχές του δικαίου, ειδικά όσον αφορά την αρχή, όπου η ποινή θα πρέπει να είναι ανάλογη του αδικήματος.²⁸⁰

Η δικαστική διαδικασία πρέπει να είναι κανονική πχ, θα πρέπει να περιλαμβάνει τις ακόλουθες εγγυήσεις: ο κατηγορούμενος να είναι ενημερωμένος χωρίς καθυστερήσεις για τις λεπτομέρειες της εναντίον του κατηγορίας που ισχυρίζονται ότι έχει διαπράξει. Αυτή η κατηγορία θα πρέπει να αφορά ένα αδίκημα την στιγμή που διαπράχθηκε, υπόθεση αθωότητας, όχι εξαναγκασμό για να κερδίσει ομολογίες και η απόφαση της δίκης θα πρέπει να ανακοινώνεται με την παρουσία

²⁷⁶ [IV, 53]

²⁷⁷ [IV, 63]

²⁷⁸ [IV, 54]

²⁷⁹ [IV, 64]

²⁸⁰ [IV, 67]

του κατηγορουμένου και κυρίως δημόσια. Ο φυλακισμένος μπορεί να μην έχει τιμωρηθεί πάνω από μία φορά για την ίδια πράξη ή με την ίδια κατηγορία, εάν βασίστηκε στον ίδιο νόμο και στην ίδια δικαστική πορεία. Τελικά, όλα τα καταδικασμένα άτομα θα πρέπει να ενημερώνονται για τα δικαιώματά τους που πρέπει να επικαλεστούν και τα χρονικά όρια, μέσα στα οποία αυτοί θα πρέπει να κάνουν έτσι.²⁸¹

Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί αυτή η ποινή να ανακοινωθεί σε προστατευόμενο πρόσωπο, που ήταν κάτω των 18 ετών την στιγμή, που διαπράχθηκε η παράβαση, ούτε μπορεί να διενεργηθεί σε έγκυο ή μητέρα ανήλικων παιδιών.²⁸²

Καμία θανατική ποινή δεν μπορεί να εκτελεστεί πριν από την πάροδο 6 μηνών τουλάχιστον από την ώρα που αυτή η καταδίκη κοινοποιήθηκε στην προστάτιδα δύναμη.²⁸³

Ένας ειδικός όρος προστατεύει τα προστατευόμενα πρόσωπα.²⁸⁴

14. Μεταχείριση των υπό περιορισμό τελούντων προσώπων

Εάν η Κατακρατούσα Δύναμη το θεωρήσει απαραίτητο, για επιτακτικούς λόγους ασφάλειας, να λάβει μέτρα ασφαλείας όσον αφορά τα προστατευόμενα πρόσωπα, θα μπορεί το πολύ, να υποβάλλει σε αυτούς αναγκαστική διαμονή ή να προβεί σε περιορισμό τους.²⁸⁵

Επιπλέον, όσον αφορά τις εργασιακές συνθήκες, μία σημαντική διαφορά αξίζει να αναφερθεί. Ενώ, αιχμάλωτοι πολέμου (εκτός από αξιωματικούς) μπορούν να αναγκαστούν να εργαστούν, οι έγκλειστοι μη μάχιμοι μπορούν να απασχοληθούν ως εργάτες μόνο αν το επιθυμούν.²⁸⁶

²⁸¹ [P.I, 75; IV, 71, 72]

²⁸² [IV, 68; P.I, 76, 77]

²⁸³ [IV 75]

²⁸⁴ [IV, 70]

²⁸⁵ [IV, 41, 78]

²⁸⁶ [IV, 95]

Επίσης, αξιοπρόσεχτη είναι η παροχή που αφορά την οικογενειακή ζωή, όπου οι εγκλειστοί μπορούν να ζητήσουν για τα παιδιά τους που αφέθηκαν ελεύθερα χωρίς την γονική φροντίδα, να εγκλειστούν με αυτούς.²⁸⁷

Όσον αφορά την απελευθέρωση των εγκλεισμένων, η Σύμβαση ορίζει ότι κάθε εγκλειστος θα πρέπει να απελευθερώνεται από την κατακρατούσα Δύναμη αμέσως μόλις οι λόγοι που επεφεραν τον περιορισμό παύσουν να υπάρχουν.²⁸⁸

Ο περιορισμός θα πρέπει να παύσει αμέσως μετά το τέλος των εχθροπραξιών, τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη θα πρέπει να εξασφαλίσουν την επιστροφή όλων των εγκλειστων στον τελευταίο τόπο διαμονής ή να διευκολύνουν τον επαναπατρισμό τους. Αυτή η παροχή ισχύει για όλα τα άτομα που εκτοπίστηκαν από τα πολεμικά γεγονότα.²⁸⁹

²⁸⁷ [IV, 82]

²⁸⁸ [IV, 132]

²⁸⁹ [IV, 133, 134]

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Η ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΜΗ ΔΙΕΘΝΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΣΥΡΡΑΞΕΩΝ

ΠΡΟΣΘΕΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΙΙ

1. Πεδίο εφαρμογής

Εφαρμόζεται σε όλες τις ένοπλες συρράξεις που λαμβάνουν χώρα στο έδαφος ενός Συμβαλλόμενου Μέρους ανάμεσα στις ένοπλες δυνάμεις του και σε ένοπλες δυνάμεις, διαφωνούντων ή άλλων ένοπλων οργανωμένων ομάδων που, κάτω από υπεύθυνη διοίκηση, ασκούν τέτοιο έλεγχο σε τμήμα του εδάφους του έτσι ώστε να μπορούν να διεξάγουν στρατιωτικές επιχειρήσεις και σχεδίαση καθώς και την εφαρμογή του παρόντος Πρωτοκόλλου.²⁹⁰

Στην παραπάνω παράγραφο τονίζεται η θεμελιώδη αρχή του ΔΑΔ σύμφωνα με την οποία η προστασία των θυμάτων της ένοπλης σύρραξης δεν μπορεί να επαφίεται στην αυθαίρετη απόφαση των αρμοδίων αρχών, αλλά με γνώμονα πάντοτε την ανθρωπιστική προστασία εφαρμόζεται χωρίς να απαιτείται ειδική μνεία.²⁹¹

Οι προϋποθέσεις αυτές είναι:²⁹²

Α) ένοπλη σύρραξη ανάμεσα στις κυβερνητικές ένοπλες δυνάμεις και στις ένοπλες δυνάμεις διαφωνούντων με το κυβερνητικό καθεστώς ή ανάμεσα στις κυβερνητικές ένοπλες δυνάμεις και στους επαναστάτες που σχηματίζουν μια ένοπλη οργανωμένη ομάδα.

Β) να υπάρχει κάποια υπεύθυνη διοίκηση που να συγκεντρώνει κάτω από τις διαταγές της τις ένοπλες δυνάμεις, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι απαιτείται η ύπαρξη ιεραρχίας κατά τα στρατιωτικά πρότυπα.

Γ) οι ανωτέρω ένοπλες δυνάμεις να ασκούν σε τμήμα της επικράτειας τέτοιο έλεγχο που να τους επιτρέπει να διεξάγουν συνεχείς στρατιωτικές επιχειρήσεις και

²⁹⁰ [P.I, 1]

²⁹¹ [I, 3; II, 3; III, 3; IV, 3]

²⁹² Στ. Περράκης Το Νέο Ανθρωπιστικό Δίκαιο Των Ενόπλων Συρράξεων, Αντ. Σάκκουλας, 1989 σελ. 60

σχεδιάσεις και να εφαρμόζουν το παρόν Πρωτόκολλο, δηλαδή να παρέχουν στα θύματα της ένοπλης σύρραξης την προστασία που προβλέπεται από άρθρα 4 και 5.

Οι παραπάνω προϋποθέσεις δεν πληρούνται αμέσως με την έναρξη των στρατιωτικών επιχειρήσεων κατά των κυβερνητικών ενόπλων δυνάμεων, αλλά απαιτείται ένα ορισμένο χρονικό διάστημα μέχρις ότου σταθεροποιηθεί η κατάσταση και υπάρξει πλήρης και συνεχής έλεγχος σε τμήμα της επικρατείας.

2. Προστατευόμενα πρόσωπα

« όλα εκείνα που προσβάλλονται από μια ένοπλη σύρραξη κατά το περιεχόμενο του 1^{ου} άρθρου» δηλαδή, άτομα που δεν έλαβαν μέρος στις εχθροπραξίες (πχ γυναίκες, παιδιά, γέροντες, ασθενείς, νοσοκομειακό προσωπικό κλπ) καθώς και εκείνα που ενώ έλαβαν μέρος στις εχθροπραξίες έπαυσαν να μετέχουν (πχ όσοι κατάθεσαν τα όπλα ή τραυματίστηκαν).²⁹³

Η προστασία αυτή καλύπτει και όλα τα άτομα που διαμένουν στη συγκεκριμένη χώρα ανεξάρτητα από την εθνικότητά τους, όπως αλλοδαποί, απάτριδες, πρόσφυγες και λοιποί.

3. Χρονική εφαρμογή

Όση και η διάρκεια των εχθροπραξιών

4. Θεμελιώδεις εγγυήσεις²⁹⁴

ι) Η γενική αρχή της ανθρωπιστικής μεταχείρισης και το δικαίωμα στο σεβασμό της ανθρώπινης προσωπικότητας²⁹⁵

Α) Στο δίκαιο των Συμβάσεων της Γενεύης είναι « η πιο γενική» αρχή.²⁹⁶ Η ανθρωπιστική μεταχείριση είναι το ελάχιστο που θα πρέπει να διαφυλάξει κανείς στο άτομο, προκειμένου να επιβιώσει κατά την διάρκεια των ενόπλων συρράξεων και επαναλαμβάνεται με έμφαση και στο άρθρο 4 του ΠΠ II.

Η παράγραφος αυτή τονίζει ότι η εν λόγω μεταχείριση θα παρέχεται χωρίς καμία δυσμενή διάκριση. Στο σημείο αυτό εγκαθιδρύεται η ισότητα των δικαιωμάτων μεταξύ των ανθρώπων κατά τρόπο γενικό.

Ο όρος «δυσμενής διάκριση» δεν είναι τυχαίος στο κείμενο. Θέλει να τονίσει τις δυσμενείς διακρίσεις που απαγορεύονται, σε αντίθεση με άλλες ευμενείς διακρίσεις που επιτρέπονται στα πλαίσια μιας κατάστασης όπως είναι η ένοπλη

²⁹³ [P.I, 2]

²⁹⁴ [P.I, 4]

²⁹⁵ [P.I, 4, παρ. 1]

²⁹⁶ J. Pictet, *Les principes du droit international humanitaire*, RICR, 1996, σελ. 30

σύρραξη. Τέτοιες ευμενείς διακρίσεις συχνά παρέχονται στα γυναικόπαιδα, στους ασθενείς ή και στους γέρους που έχουν το προβάδισμα στην παροχή άμεσης βοήθειας σε σχέση με τους υπόλοιπους.²⁹⁷

Β) Το δικαίωμα στο σεβασμό της ανθρώπινης προσωπικότητας

Το δικαίωμα αυτό περιλαμβάνει το σεβασμό του προσώπου του, της τιμής, των πεποιθήσεων, και της θρησκευτικής λατρείας και είναι εμπνευσμένο από το άρθρο 27 της IV Συνθήκης της Γενεύης που ορίζει ότι : « τα προστατευόμενα πρόσωπα δικαιούνται εις πάσαν περίπτωσιν σεβασμού προς το πρόσωπον, την τιμήν των, τα οικογενειακά των δικαιώματα, τας θρησκευτικάς των πεποιθήσεις και λατρείας και τας συνηθείας και έθιμά των.»

Το δικαίωμα στο σεβασμό της ανθρώπινης προσωπικότητας θα πρέπει να ερμηνεύεται όσο το δυνατόν με μεγαλύτερη ευρύτητα και το περιεχόμενό του καλύπτει το σύνολο των δικαιωμάτων της προσωπικότητας του ατόμου, το σύνολο των δικαιωμάτων και ιδιοτήτων που είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με την ανθρώπινη ύπαρξη.²⁹⁸

Γ) Ο κανόνας του ελέους

«Απαγορεύεται να διαταχθεί ότι δεν θα υπάρξουν επιζώντες».²⁹⁹ Η ρήση αυτή, που ονομάζεται κανόνας ελέους, έχει ως σκοπό να προστατεύσει τον μαχητή που συνελήφθηκε από την εξολόθρευση. Έτσι, ο κανόνας αυτός απαγορεύει την άρνηση, στον εχθρό που έχει συλληφθεί της σωτηρίας της ζωής του. Κατά συνέπεια εφαρμόζονται σε αυτό όλες οι θεμελιώδεις εγγυήσεις.³⁰⁰

ii) Οι εγγυήσεις απόλυτου χαρακτήρα³⁰¹

Η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 4 τονίζει τον γενικό χαρακτήρα της πρώτης παραγράφου και δίνει έναν εκτενή κατάλογο των πράξεων που συνιστούν απάνθρωπη μεταχείριση και απαγορεύονται καθ'ολονδήποτε χρόνο και τόπο. Πρόκειται για υποχρεώσεις με απόλυτο χαρακτήρα, το περιεχόμενο των οποίων έδωσε η Επιτροπή Διεθνούς Δικαίου ως « υποχρέωση ενός μέρους που δεν εξαρτάται

²⁹⁷ Commentaire J. Pictet, IV, La Convention de Geneve relative a la protection des personnes civiles en temps de guerre, Geneve, 1956, σελ. 127-128

²⁹⁸ Commentaire J. Pictet, IV, άρθρο 27 ibid, σελ. 216

²⁹⁹ [IV, 24 παρ. 1]

³⁰⁰ Ο κανόνας αυτός είναι εμπνευσμένος από το άρθρο 38 παρ. 3 του Σχεδίου του Πρωτοκόλλου I που με τη σειρά του είναι εμπνευσμένο από το άρθρο 238 του Κανονισμού της Χάγης του 1907

³⁰¹ [P.I, 4 παρ. 2]

ούτε νομικά, ούτε προσωπικά από μια εκτέλεση που συνδέεται με τα άλλα μέρη.» Η υποχρέωση έχει χαρακτήρα απόλυτο και όχι αμοιβαιότητας.³⁰²

Οι πράξεις που απαγορεύονται είναι:

α) « βία κατά της ζωής, υγείας και φυσικής ή πνευματικής κατάστασης των ατόμων, ειδικότερα φόνος καθώς και κάθε σκληρή μεταχείριση όπως βασανιστήρια, ακρωτηριασμός ή κάθε μορφής σωματική τιμωρία.»

β) η ομαδική ποινή

γ) η κράτηση ομήρων

δ) οι τρομοκρατικές πράξεις

ε) οι προσβολές κατά της αξιοπρέπειας του ατόμου, ειδικότερα ταπεινωτική και εξευτελιστική μεταχείριση, βιασμός, αναγκαστική πορνεία και οιασδήποτε μορφής απρεπής προσβολή

στ) η δουλεία και το δουλεμπόριο σε όλες του τις μορφές

ζ) η λεηλασία

η) η απειλή για την διάπραξη οιασδήποτε από τις παραπάνω πράξεις.

A) Δικαίωμα στη ζωή

Η προστασία του δικαιώματος στη ζωή, έρχεται σε αντίθεση με το ίδιο το περιεχόμενο της ένοπλης σύρραξης. Και ενώ το άρθρο 3, ίδιο και στις 4 συμβάσεις της Γενεύης απαγορεύει καθοιονδήποτε χρόνο και τόπο την προσβολή του δικαιώματος στη ζωή, δεν περιέχει διάταξη που να περιορίζει την θανατική ποινή. Αντίθετα τα Πρωτόκολλα απαγορεύουν την εκτέλεση της θανατικής ποινής σε ορισμένες περιπτώσεις όπως πχ για τις έγκυες γυναίκες ή τις μητέρες ανήλικων παιδιών, καθώς και την επιβολή της σε παιδιά κάτω των 18 ετών³⁰³

Το δικαίωμα στη ζωή, πρωταρχικό δικαίωμα του ανθρώπου, εκτός από τις Συμβάσεις της Γενεύης και το Π I, προστατεύεται και από μία σειρά διεθνών πράξεων δικαιωμάτων του ανθρώπου.³⁰⁴

B) Η απαγόρευση βασανιστηρίων και η απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση

³⁰² Annuaire C.D. I. 1957, τ. II, σελ. 54

³⁰³ [P. II, 6; P.I, 76]

³⁰⁴ [P.I, 75]

Η απαγόρευση των βασανιστηρίων και κάθε άλλης μορφής απάνθρωπη μεταχείριση κατοχυρώνεται από μια σειρά διεθνών συμβατικών πράξεων συμπεριλαμβανομένης και της σύμβασης κατά των βασανιστηρίων της 10ης Δεκεμβρίου 1984 καθώς και από αποφάσεις της Γεν. συνέλευσης του ΟΗΕ. Ανάγεται στα απόλυτα δικαιώματα, από τα οποία καμία παρέκκλιση δεν είναι επιτρεπτή, κάτω από οιοσδήποτε συνθήκες.

Γ) Ομαδική ποινή

Η απαγόρευση της ομαδικής ποινής θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ευρύτητα, μιας και δεν περιορίζεται μόνο σε ποινική αλλά και σε κάθε άλλη τιμωρία. Σκοπός της απαγόρευσης είναι να προστατεύσει τα άτομα για πράξεις που δεν διέπραξαν και να σταματήσει τυχόν αντίποινα στο μέλλον.³⁰⁵

Δ) Η σύλληψη ομήρων

Η απαγόρευση σύλληψης ομήρων προβλέπεται και από το άρθρο 3 παρ. 1β των Συμβάσεων της Γενεύης. Ομήρος θεωρείται (όπως ορίστηκε στο άρθρο 6 του ΠΠ ΙΙ) το άτομο εκείνο που βρίσκεται με τη θέλησή του ή με την βία στην εξουσία ενός των μερών της σύρραξης ή ενός των υπευθύνων του και του οποίου η ελευθερία, η σωματική ακεραιότητα ή η ζωή εξαρτώνται από την εκτέλεση των οδηγιών του μέρους, στα χέρια του οποίου βρίσκονται ή για πράξεις εχθρικές που διαπράχθηκαν εναντίον τους.³⁰⁶

Ε) Πράξεις τρομοκρατίας

Απαγορεύονται οι πράξεις τρομοκρατίας κατά ατόμων και κατά εγκαταστάσεων, εφόσον οι τελευταίες προκαλούν τυχαία θύματα. Οι πράξεις τρομοκρατίας θα πρέπει να διακρίνονται από τις επιθέσεις τρομοκρατίας.

Στ) Οι προσβολές κατά της προσωπικής αξιοπρέπειας

Σύμφωνα με την παρ. 2^ε του άρθρου 4 απαγορεύονται « οι προσβολές κατά της προσωπικής αξιοπρέπειας , ειδικότερα ταπεινωτικές και εξευτελιστικές μεταχειρίσεις, βιασμός , αναγκαστική πορνεία και οιασδήποτε μορφής απρεπή προσβολή». Αυτή η παρ. επιβεβαιώνει και συμπληρώνει το άρθρο 3 παρ. 1γ των Συμβάσεων της Γενεύης που αναφεροταν μόνο « στις προσβολές κατά της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και δη οι ταπεινωτικές και εξευτελιστικές μεταχειρίσεις».

³⁰⁵ [IV, 33]

³⁰⁶ [P.II, 6]

Z) Η δουλεία και το δουλεμπόριο σε όλες του τις μορφές

Απαγορεύεται η δουλεία και το δουλεμπόριο κάτω από οποιαδήποτε περίπτωση και θεωρείται κανόνας *jus cogens*.

H) Η λεηλασία

Απαγόρευση της λεηλασίας είναι γενική, αφορά όλες τις κατηγορίες αναθών ιδιωτικών ή δημοσίων και περιλαμβάνει τόσο την λεηλασία μετά από οργανωμένο σχέδιο, όσο και την ατομική. Σε καμία περίπτωση δεν είναι δυνατόν να διαταχτεί η διάπραξη λεηλασιών.³⁰⁷

Τέλος, απαγορεύεται « η απειλή για την διάπραξη οιασδήποτε από τις παραπάνω πράξεις», μια απαγόρευση που συμπληρώνει τον κατάλογο της προστασίας του ατόμου.

iii) Η προστασία των παιδιών³⁰⁸

«Το παιδί θα πρέπει να είναι ανάμεσα στους πρώτους που θα τύχει προστασίας και βοήθεια». Η Διπλωματική Διάσκεψη δεν έδωσε ορισμό του όρου «παιδί». Έτσι δεν ξεκαθαρίστηκε το χρονικό εκείνο σημείο της ενηλικίωσης του ανθρώπου. Το σημείο αυτό διαφοροποιείται από τα 15 έως τα 18 χρόνια, ανάλογα με τον πολιτισμό που έχει κάθε γεωγραφική περιοχή. Η Τρίτη παράγραφος απαγορεύει την στρατολόγηση των παιδιών κάτω των 15 ετών, ενώ η τέταρτη παράγραφος παρέχει ειδική προστασία σε εκείνα που παρέβηκαν την προηγούμενη παράγραφο και στρατολογήθηκαν.

Οι υποχρεώσεις που προβλέπονται από το άρθρο 4 παρ. 3 είναι οι ακόλουθες:

A) Εκπαίδευση

« Τα παιδιά θα πρέπει να λαμβάνουν μια εκπαίδευση συμπεριλαμβανομένης της θρησκευτικής και ηθικής εκπαίδευσης τέτοια που επιθυμούν οι γονείς τους ή εν απουσία των γονέων, τα άτομα που τα φροντίζουν.

³⁰⁷ είναι εμπνευσμένο από άρθρο 33 παρ. 2 της IV Σύμβασης της Γενεύης

³⁰⁸ [P.II,4 , παρ. 3]

Τα Μέρη στη σύρραξη που έχουν υπό την εξουσία τους παιδιά, με ή μακριά από τους γονείς τους, έχουν την πρωταρχική υποχρέωση να φροντίσουν για την εκπαίδευσή τους.³⁰⁹

Η έννοια της εκπαίδευσης θα πρέπει να λαμβάνεται στην πιο ευρεία της ερμηνεία συμπεριλαμβανομένης τόσο της θρησκευτικής, όσο και της ηθικής μόρφωσης. Οι δύο τελευταίες έννοιες θεωρήθηκε ότι θα πρέπει να τονιστούν για την καλύτερη διασφάλιση και προστασία εκείνων των παιδιών που βρίσκονται μακριά από τους γονείς τους.

Β) Επανασύνδεση οικογενειών

«Θα ληφθούν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την διευκόλυνση της επανασύνδεσης των οικογενειών που χωρίστηκαν προσωρινά». Ο χωρισμός αυτός μπορεί να έχει επέλθει τόσο μέσα στην ίδια χώρα, όσο και εκτός αυτής, εφ'όσον μέλος της οικογένειας ζήτησε άσυλο έξω από τα σύνορα της χώρας τους. Η υποχρέωση βαρύνει τόσο τα Συμβαλλόμενα Μέρη όσο και τρίτους όπως πχ τη χώρα στην οποία προσέφυγαν και η οποία δεν συμμετέχει στις εχθροπραξίες.³¹⁰ Σχετικά με τον όρο οικογένεια θα πρέπει να λαμβάνεται με την ευρεία έννοια δηλαδή θα περιλαμβάνει όλα τα άτομα που έχουν δεσμό αίματος όπως αδέρφια, ανίψια, θείοι, γονείς κλπ αλλά ακόμη και τους εξ αγχιστείας συγγενείς, ή αυτούς που πρόκειται να γίνουν όπως πχ τη μηστή ή αυτούς με τους οποίους συνοικούν.

Ως προς τα μέτρα και τον τρόπο που θα παρασχεθεί η διευκόλυνση για την επανασύνδεση οικογενειών, η διάταξη δεν διευκρινίζει. Παρ'όλα αυτά τα Μέρη, με την υποχρέωση που έχουν από το παρόν Πρωτόκολλο και τις Συμβάσεις της Γενεύης, οφείλουν να παράσχουν κάθε διευκόλυνση στα Γραφεία και Ειδικά Πρακτορεία για να επιτελέσουν το ανθρωπιστικό τους έργο.

Γ) Η αρχή της μη στρατολόγησης

«Παιδιά κάτω των 15 ετών δεν θα στρατολογούνται στις ένοπλες δυνάμεις ή σε ομάδες, ούτε θα επιτρέπεται να παίρνουν μέρος στις εχθροπραξίες».

Η απαγόρευση αυτή έχει ως σκοπό την προστασία των παιδιών κάτω των 15 ετών, όχι μόνο από την στρατολόγηση, αλλά και από την παροχή οποιασδήποτε μορφής βοήθεια στις ένοπλες δυνάμεις, βοήθεια όπως, συλλογή πληροφοριών για κινήσεις εχθρού ή άλλες στρατιωτικής φύσεως πληροφορίες, τέλεση πράξεων σαμποτάζ, μεταφορά όπλων κλπ.

³⁰⁹ εμπνευσμένο από τα άρθρο 18 παρ. 4 ΣΠΑ

Δ) Διατήρηση της προστασίας σε περίπτωση μη εφαρμογής της ανωτέρω αρχής

« Η ειδική προστασία που παρέχεται από το παρόν άρθρο στα παιδιά κάτω των 15 ετών, θα παραμείνει εφαρμοζόμενη στην περίπτωση που έλαβαν άμεσα μέρος στις εχθροπραξίες, παρά την απαγόρευση της παραπάνω υποπαραγράφου γ και συνελήφθηκαν».

Ε) Προσωρινή μεταφορά σε ασφαλέστερο μέρος

« Εάν είναι αναγκαίο και δυνατό να λαμβάνονται μέτρα με την συναίνεση των γονέων ή των ατόμων που με τον νόμο ή κατά έθιμο είναι κατ'εξοχήν υπεύθυνα για την φροντίδα τους, για την προσωρινή μεταφορά των παιδιών από την περιοχή των εχθροπραξιών σε μια ασφαλέστερη περιοχή της χώρας συνοδεύει άτομων υπευθύνων για την ασφάλεια και την ακεραιότητά τους».

Η παραπάνω διάταξη θα πρέπει να εφαρμόζεται με την συναίνεση των γονέων , κηδεμόνων ή άλλων προσώπων υπευθύνων για αυτά, και θα πρέπει να εξασφαλίζεται η άμεση επάνοδός τους μετά το πέρας της εξαιρετικά επικίνδυνης κατάστασης.³¹¹

Το ελάχιστο επίπεδο προστασίας των ατόμων που βρίσκονται σε συνθήκες κράτησης

Το άρθρο 5 τείνει να προστατεύσει άτομα που: α) έχουν χάσει τελείως την προσωπική τους ελευθερία λόγω σύλληψης ή κράτησης ή β) η ελευθερία τους έδει απλά περιοριστεί για λόγους που σχετίζονται με την ένοπλη σύρραξη.³¹²

Η πρώτη παράγραφος του άρθρου 5 αναφέρεται στις απόλυτες υποχρεώσεις που μαζί με τους κανόνες του άρθρου 4 εκφράζουν τις ελάχιστες απαιτήσεις που μπορεί να ωφελήσουν κάθε άτομο που βρίσκεται σε συνθήκες κράτησης.

Οι κανόνες αυτοί του άρθρου 5 δεν κάνουν διάκριση αλλά εφαρμόζονται τόσο στον άμαχο πληθυσμό, όσο και σε αυτούς που λαμβάνουν μέρος στις εχθροπραξίες.

Οι απόλυτες υποχρεώσεις είναι οι εξής :

Α) Οι τραυματίες και ασθενείς θα προστατεύονται σύμφωνα με το άρθρο 7 του ΠΠ II όπου η προστασία και η περίθαλψη θα τους παρέχεται ανεξάρτητα αν έλαβαν μέρος ή όχι και προβλέπεται και η παροχή, ιατρικής βοήθειας σε κάθε περίπτωση και χωρίς καμία καθυστέρηση. Ο ορισμός των τραυματιών και ασθενών

³¹⁰ [P.I 74]

³¹¹ [P.I, 78]

που προστατεύονται από την παρούσα διάταξη προϋποθέτει δύο κριτήρια: 1) τα άτομα να έχουν ανάγκη ιατρικής περίθαλψης συμπεριλαμβανομένων και αυτών που δεν είναι τραυματισμένα όπως πχ έγκυες, νεογέννητα, λεχώνες κλπ και 2) να απέχουν από τις εχθροπραξίες. Ο τραυματίας που συνεχίζει να μάχεται δεν τυγχάνει προστασίας.

Β) Τα άτομα που αναφέρονται στην παραγραφο αυτη θα λαμβανουν, στο ποσοστό που λαμβάνει και ο τοπικός πληθυσμός, τροφή και νερό και θα τους παρέχονται οι κατάλληλες συνθήκες για την υγεία, την υγιεινή τους, διαμονή και προστασία, για την αντιμετώπιση των κλιματολογικών συνθηκών και των κινδύνων της ένοπλης σύρραξης.

Προσπαθεί να καλύψει τις απαραίτητες ανάγκες διαβίωσης των κρατουμένων κατά τρόπο απόλυτο.³¹³ Η αναφορά « στο ποσοστό που λαμβάνει και ο τοπικός πληθυσμός» γίνεται για λόγους ίσης αντιμετώπισης και διότι συχνά οι δυσκολίες στο εσωτερικό της χώρας είναι τέτοιες ώστε το νερό, η τροφή να χρειάζεται να μοιραστούν σε όλους, χωρίς διάκριση. Η προστασία για την αντιμετώπιση των κλιματολογικών συνθηκών περιλαμβάνει τόσο την ένδυση όσο και τους χώρους κράτησης προς αποφυγή ασθενειών και επιδημιών. Τέλος, εύλογη είναι η απομάκρυνση των κρατουμένων από το πεδίο της σύρραξης για λόγους ασφάλειας και προστασίας της ζωής τους.

Γ) Θα επιτρέπεται η λήψη ατομικής κι ομαδικής βοήθειας.³¹⁴ Αυτή η βοήθεια θα συνίσταται σε παροχή αγαθών από πολίτες προς τους κρατουμένους με την μορφή δεμάτων – ανώνυμων ή με αποστολέα – και την προσφορά τροφής, ένδυσης, βιβλίων ή άλλων αντικειμένων. Η ευρύτητα της διάταξης επιτρέπει κάθε δυνατή βοήθεια, ακόμη και από το εξωτερικό, όταν υπάρχει πρόβλημα επισιτισμού για ολόκληρο τον αστικό πληθυσμό.

Δ) Θα μπορούν να ασκούν τα θρησκευτικά τους καθήκοντα και να λαμβάνουν με αίτηση τους – εάν αυτό είναι εφικτό- πνευματική βοήθεια στους κρατουμένους για καθαρά αντικειμενικούς λόγους πχ λόγω έντασης εχθροπραξιών. Σε κάθε περίπτωση όμως η πνευματική βοήθεια θα παρασχεθεί μετά από αίτηση των κρατουμένων.

³¹² Στην περίπτωση αυτή υιάγεται η απαγόρευση μετακίνησης από έναν ορισμένο χώρο ή κατά την διάρκεια της ημέρας ή νύκτας, πχ όταν έχει κηρυχτεί στρατιωτικός νόμος

³¹³ [III, 22, 26, 27; IV, 85, 89, 90]

³¹⁴ [III, 72; IV, 108]

Ε) Θα απολαύουν, σε περίπτωση που υποχρεωθούν σε εργασία, των ίδιων όρων εργασίας και ασφάλειας που απολαμβάνει και ο τοπικός αστικός πληθυσμός. Οι κρατούμενοι δεν υποχρεούνται σε εργασία, αλλά μέσω της εργασίας μπορεί να καλυτερεύσουν οι συνθήκες διαβίωσης τόσο σωματικά όσο κυρίως και ψυχολογικά. Η εργασία δεν θα είναι τιμωρία ούτε καταπίεση που μπορεί να οδηγήσει σε απάνθρωπη μεταχείριση οιασδήποτε μορφής.

Η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 5 αναφέρεται στις υποχρεώσεις που έχουν οι υπεύθυνοι των κρατουμένων, είτε οι τελευταίοι βρίσκονται στα στρατόπεδα είτε στην φυλακή ή σε οποιοδήποτε άλλο χώρο κράτησης. Τα σημεία αυτά θεωρούνται ως ένα είδος «οδηγού», με τις δυνατότητες περαιτέρω διεύρυνσης των υποχρεώσεων των υπευθύνων κάτω από την προϋπόθεση της ύπαρξης καλής θέλησης από μέρους τους.

Οι υποχρεώσεις αυτές είναι:

Α) Με εξαίρεση τους άνδρες και τις γυναίκες της ίδιας οικογένειας που μπορούν να μένουν μαζί, οι γυναίκες θα κρατούνται σε ξεχωριστούς χώρους από αυτούς των ανδρών και θα τίθενται υπό την άμεση παρακολούθηση γυναικών. Οι οικογένειες θα είναι συγκεντρωμένες στον ίδιο χώρο. Σε περίπτωση που λόγω αντικειμενικών συνθηκών δεν είναι δυνατή η χωριστή κράτηση των γυναικών, θα δημιουργείται ειδικός χώρος για τον ύπνο και την καθαριότητά τους. Δεν γίνεται όμως εδώ διάκριση των κρατουμένων σε ενήλικες και ανήλικους, γεγονός που θεωρείται σοβαρή παράλειψη.

Β) Τα άτομα που προβλέπονται στην παράγραφο 1 μπορούν να στέλνουν και να λαμβάνουν γράμματα και κάρτες ο αριθμός των οποίων μπορεί να περιοριστεί από την αρμόδια αρχή εάν το κρίνει αναγκαίο. Το δικαίωμα ενός κρατούμενου να αλληλογραφεί με την οικογένειά του, βοηθά στην ψυχική του υγεία. Επομένως, σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να απαγορευθεί. Μερικές φορές, για λόγους καθαρά οικονομίας χρόνου και λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών, είναι δυνατός ο περιορισμός το αριθμού καρτών ή επιστολών που μπορεί να αποστείλει ο κρατούμενος. Τέλος, δυνατή είναι πάντα η συνδρομή του Κεντρικού γραφείου Ερευνών της ΔΕΕΣ, το οποίο βοηθά και μέσω αλληλογραφίας την επανασύνδεση των οικογενειών και λοιπών συγγενών.

Γ) Οι χώροι φυλάκισης και κράτησης δεν θα βρίσκονται κοντά στο χώρο των εχθροπραξιών. Τα άτομα που προβλέπονται στη παρ. 1 θα απομακρύνονται από τις φυλακές ή το κρατητήριο, εφ'όσον οι χώροι αυτοί εκτίθενται σε κινδύνους λόγω της

ένοπλης σύρραξης. Στην περίπτωση που η μετακίνηση τους εμπεριέχει μεγαλύτερο κίνδυνο είναι προτιμότερο να παραμείνουν στους χώρους κράτησης, και σε κάθε περίπτωση, θα ισχύουν για αυτούς ό,τι ισχύει και για τον τοπικό πληθυσμό.

Δ) Να υποβάλλονται σε ιατρικές εξετάσεις. Η γενική αυτή αρχή έχει ως σκοπό να προστατεύσει κατ'αρχήν τους κρατούμενους από οποιαδήποτε ασθένεια και κατ'επέκταση να προστατεύσει τους υπολοίπους και τους φυλακές από μεταδοτικές ασθένειες ή επιδημίες.

Ε) Να μην απειλείται η υγεία τους και η ψυχική ή πνευματική τους ακεραιότητα από πράξεις ή αδικαιολόγητη παράλειψη. Κατά συνέπεια απαγορεύεται να υποβληθούν σε ιατρικές εξετάσεις που δεν επιτρέπονται λόγω της κατάστασης υγείας τους και δεν είναι σύμφωνες με τους γενικούς ιατρικούς κανόνες όπως αναγνωρίζονται και εφαρμόζονται αναλογικά στα άτομα που απολαύουν της ελευθερίας τους.

Δύο είναι τα σημεία που πρέπει να τονιστούν στην παράγραφο αυτή:

i) η ειδική αναφορά στην ψυχική ή πνευματική ακεραιότητα. Στο σημείο αυτό λαμβάνεται ειδική μέριμνα για τα άτομα εκείνα που μπορούν να υποστούν σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα από περιπτώσεις πχ απομόνωσης. Επίσης λαμβάνεται και ειδική μέριμνα για την αποφυγή αδικαιολόγητων παραλήψεων. Μια τέτοια περίπτωση θα μπορούσε να ήταν η εξής : να πραγματοποιηθεί απαραίτητη μετάγγιση αίματος με ήδη χρησιμοποιημένη σύριγγα με συνέπεια την μετάδοση κάποιας ασθένειας.

ii) Το κριτήριο της μη διάκρισης. Ένας κρατούμενος θα πρέπει να τυγχάνει της ίδιας ιατρικής περιποίησης όπως και ένας μη κρατούμενος που πάσχει από την ίδια ασθένεια.

Εάν αποφασιστεί να αφεθούν οι κρατούμενοι ελεύθεροι, θα πρέπει οι αποφασίζοντες να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για την ασφάλειά τους. Η διάταξη δεν αναφέρει ποιοι είναι οι αποφασίζοντες ή το χρονικό διάστημα κατά το οποίο παρέχεται η ασφάλεια αυτή. Εκείνο όμως που θέλει να τονίσει είναι ότι εάν δεν υπάρχουν οι προϋποθέσεις ασφάλειας του ατόμου που αφήνεται ελεύθερο, είναι προτιμότερο να παραμείνει υπό κράτηση.

5. Οι δικαστικές εγγυήσεις του ατόμου³¹⁵

Το άρθρο 6 θέτει ορισμένες αρχές τις οποίες οφείλουν να τις σέβονται όλοι χωρίς εξαίρεση. Οι αρχές αυτές συμπληρώνουν το άρθρο 3 παρ. 1 , 1δ των

³¹⁵ [Ρ.Π. 6]

Συμβάσεων της Γενεύης, όπου τονίζεται ότι : « αι καταδίκαι αι απαγγελλόμεναι και οι εκτελέσεις αι λαμβάνουσαι χώραν ανευ προηγούμενης αποφάσεως εκδιδόμενης υπό κανονικώς συγκεκροτημένου δικαστηρίου περιβεβλημένου δι' όλων των πεπολιτισμένων λαών, παραμένουν απαγορευμένοι εν παντί τόπω και χρόνω».

Το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 6 παρ. 1 περιορίζεται στις καταδίκες και τιμωρίες ποινικών εγκλημάτων που σχετίζονται με την ενοπλή συρραξη. Είναι ευρύτερο του άρθρου 3, και εφαρμόζεται όχι μόνο στον αστικό πληθυσμό αλλά και στους εμπόλεμους που βρίσκονται στην εξουσία του αντιπάλου.

Σύμφωνα με το άρθρο 6: 1. « ουδείς δύναται να καταδικασθεί διά πράξεις ή παραλείψεις αίτινες δεν συνιστούν αδίκημα κατά το εθνικόν ή διεθνές δίκαιον κατά τον χρόνο της διαπράξεώς των. Ωσαύτως, δεν δύναται να επιβληθεί ποινή μεγαλύτερα της κατά του χρόνου διαπράξεως του αδικήματος ισχυούσης. Εάν μετά την διάπραξιν του τοιούτου αδικήματος, προβλέπεται εκ του νόμου επιβολή μικροτέρας ποινής, ο παραβάτης δύναται να επωφεληθεί του ευεργετήματος. 2. Ουδέν των εν των παρόντι άρθρω αντίκειται εις απόφασιν ή καταδίκην οιοσδήποτε ατόμου λόγω πράξεων ή παραλείψεων αίτινες κατά του χρόνου της διάπραξης των, εθεωρούντο ως εγκληματικά κατά τας γενικάς αρχάς του δικαίου τας αναγνωριζομένας υπό του συνόλου των εθνών.»

Η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 6 επιβεβαιώνει την αρχή σύμφωνα με την οποία κάθε άτομο που παραβιάζει τον νόμο θα καταδικάζεται, εφόσον κριθεί ένοχο, από δικαστήριο που θα προσφέρει ουσιώδεις εγγυήσεις ανεξαρτησίας και αμεροληψίας. Οι εγγυήσεις αυτές είναι:

A) Πληροφόρηση του κατηγορουμένου, χωρίς καθυστέρηση, της πράξεως για την οποία κατηγορείται και η παροχή πριν ή κατά η διάρκεια της δίκης όλων των απαραίτητων δικαιωμάτων και μέσων υπεράσπισης όπως πχ η παροχή διερμηνείας, η υπεράσπιση από δικηγόρο και γενικά όλα τα μέσα που δικαιούται να έχει ένα άτομο σε μία ποινική δίκη και πρώτα από όλα ο δικαίωμά του να υπερασπίσει τον εαυτό του.

B) Κανένας δεν θα κατηγορηθεί για έγκλημα παρά μόνο στη βάση της ατομικής ποινικής ευθύνης. Η παράγραφος αυτή θέτει μια βασική αρχή του ποινικού δικαίου: την ατομική ευθύνη για εγκληματική ενέργεια που διαπράχτηκε από ένα ή περισσότερα άτομα.

Γ) Κανένας δεν θα καταδικαστεί για αξιόποινη πράξη ή παράληψη που δεν συνιστούσε αδίκημα όταν διαπράχτηκε, σύμφωνα με το εσωτερικό ή διεθνές δίκαιο ,

ούτε θα του επιβληθεί βαρύτερη ποινή από αυτή που προβλεπόταν κατά το χρόνο που έγινε το αδίκημα. Θα ωφεληθεί Δε της ελαφρότερης ποινής εφόσον στο μεταξύ προβλέφτηκε.

Η αρχή της μη αναδρομικότητας των ποινικών νόμων βρίσκεται τόσο στις Συμβάσεις της Γενεύης όσο και σε άλλες πράξεις διεθνούς προστασίας δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Δ) Ο κατηγορούμενος θεωρείται αθώος μέχρις ότου αποδειχθεί η ενοχή του σύμφωνα με το νόμο. Σύμφωνα με αυτήν την αρχή του ποινικού δικαίου η κατηγορούσα αρχή θα πρέπει να αποδεικνύει την ενοχή του κατηγορουμένου και όχι ο τελευταίος την αθωότητά του.

Ε) Κάθε άτομο που κατηγορείται για αξιόποινη πράξη έχει το δικαίωμα να παρίσταται στην δίκη του.

Στ) Κανένας δεν μπορεί να εξαναγκαστεί να καταθέσει εναντίον του εαυτού του ή να ομολογήσει την ενοχή του.

Η τρίτη παράγραφος του άρθρου 6 παρέχει στον κατηγορούμενο την δυνατότητα να πληροφορηθεί μαζί με την κατηγορία που του απαγγέλλεται όλα τα δικαιώματά του που σχετίζονται με την ποινική δίωξη και άλλα, καθώς και τις προθεσμίες μέσα στις οποίες μπορεί να τα ασκήσει.

i) Μέτρα υπέρ των γυναικών και ανηλίκων³¹⁶

Η απαγόρευση επιβολής θανατικής ποινής σε παιδιά ηλικίας κάτω των 18 ετών κατά την διάπραξη του εγκλήματος και η εκτέλεση θανατικής ποινής κατά εγκύων γυναικών ή μητέρων μικρών παιδιών (έως 7 ετών) περιέχεται στην τέταρτη παράγραφο του Άρθρου 6.

Η παράγραφος αυτή δεν απαγορεύει την θανατική ποινή , αντίθετα επιβάλλεται όπου και όταν προβλέπεται από την εσωτερική νομοθεσία, με εξαίρεση τα παιδιά κάτω που είχαν ηλικία μικρότερη των 18 ετών κατά την στιγμή που διέπραξαν το έγκλημα και όχι κατά την ημέρα της καταδίκης. Επιτρέπει ακόμα την επιβολή της θανατικής ποινής στις γυναίκες, αναστέλλει όμως την εκτέλεσή της όταν οι τελευταίες εγκυμονούν ή έχουν μικρά παιδιά.

ii) Η χορήγηση αμνηστίας³¹⁷

³¹⁶ [Ρ.Π, 6 παρ. 4]

³¹⁷ [Ρ.Π, 6 παρ. 5]

Τέλος η πέμπτη παράγραφος αναφέρεται στη χορήγηση αμνηστίας. Η αμνηστία θα δίνεται από τις αρμόδιες αρχές στα άτομα εκείνα που συμμετέχουν στην ένοπλη σύρραξη ή που έχασαν την ελευθερία τους για λόγους που σχετίζονται με την ένοπλη σύρραξη ανεξάρτητα αν είναι φυλακισμένοι ή κρατούμενοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

1. Ορισμός

Διεθνής οργανισμός³¹⁸ είναι ένας φορέας ο οποίος : α) δημιουργείται με συνθήκη μεταξύ κρατών β) χαρακτηρίζεται από μονιμότητα γ) αποβλέπει σε κοινούς σκοπούς διεθνούς συνεργασίας δ) κινείται στο πλαίσιο της διεθνούς νομιμότητας ε) διαθέτει ιδιαίτερα όργανα, ξεχωριστά από εκείνα των κρατών μελών του στ) τα όργανα αυτά εκδηλώνουν δική τους ιδιαίτερη βούληση και ζ) έχει ιδιαίτερη νομική προσωπικότητα.

2. Τύποι Διεθνών Οργανώσεων³¹⁹

A) Παγκόσμιοι και Περιφερειακοί Οργανισμοί

Αν επιχειρούσαμε κάποια ταξινόμηση ανάλογα με την γεωγραφική τους ακτινοβολία, θα μπορούσαμε να τους διακρίνουμε σε παγκόσμιους και Περιφερειακούς.

A) Παγκόσμιοι είναι δεκτικοί συμμετοχής όλων των κρατών. Χαρακτηριστικό παράδειγμα πχ ο ΟΗΕ και όλες οι ειδικευμένες Οργανώσεις του όπως λ.χ. η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας, η Διεθνής Οργάνωση πολιτικής αεροπορίας, η Οργάνωση των

Ηνωμένων Εθνών για την Επιστήμη την Παιδεία και τα Πολιτιστικά θέματα (UNESCO), η Διεθνής Ένωση Τηλεπικοινωνιών, η Διεθνής Οργάνωση Τροφών και γεωργίας, η Παγκόσμια οργάνωση Υγείας, η Διεθνής Τράπεζα, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο κλπ.

B) Περιφερειακοί είναι οι οργανισμοί που δρουν σε περιφερειακό πλαίσιο, χωρίς αναγκαία να είναι ανοιχτοί σε όλα τα κράτη που ανήκουν στην περιφέρεια ή να μετέχουν σε αυτούς όλα τα κράτη της περιφέρειας αυτής. Τέτοιοι οργανισμοί είναι το NATO, το σύμφωνο της Βαρσοβίας αλλά και η ΕΟΚ, το Συμβούλιο Ευρώπης, η Αραβική Ένωση, ο Οργανισμός των Αμερικανικών κρατών, ο Οργανισμός Αφρικανικής ενότητας κλπ.

B) Γενικοί και ειδικοί

³¹⁸ Ε. Ρούκουνας, Διεθνές Δίκαιο ΙΙΙ, Αντ. Σάκκουλας, Αθήνα, 1983, σελ.145

³¹⁹ Ε. Ρούκουνας, Διεθνές Δίκαιο ΙΙΙ, Αντ. Σάκκουλας, Αθήνα, 1983, σελ 153-154

α) Γενικοί είναι οι οργανισμοί που καλύπτουν ολόκληρο το πλέγμα των ειρηνικών σχέσεων μεταξύ των κρατών και αποβλέπουν στην συνεργασία και στην επίλυση των διαφορών πχ ΟΗΕ

β) Οι ειδικοί Οργανισμοί έχουν διακεκριμένο αντικείμενο και μπορούν να υποδιαιρεθούν σε α) οικονομικούς όπως Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ΕΟΚ Διεθνής Τράπεζα

β) τεχνικούς όπως η Διεθνής Ένωση Τηλεπικοινωνιών, ο Διεθνής οργανισμός Ναυτιλίας

γ) κοινωνικούς και ανθρωπιστικούς όπως η Παγκόσμια Οργάνωση υγείας

δ) πολιτιστικούς όπως UNESCO

ε) στρατιωτικούς όπως το NATO

3. Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών³²⁰

Η αποτυχία της Κοινωνίας των Εθνών να θεμελιώσει μια δίκαιη και μόνιμη ειρήνη ανάμεσα στα κράτη οδήγησε στην διατύπωση της επιθυμίας των κρατών να θεμελιώσουν μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου μια ειρηνική και δημοκρατική διεθνή κοινότητα. Με πρωτοβουλία των ΗΠΑ συνήλθε το 1944 στο Dumbarton Oaks της Νέας Υόρκης συνδιάσκεψη στην οποία έγιναν οι πρώτες προτάσεις για την δημιουργία του ΟΗΕ. Οι προτάσεις αυτές τροποποιήθηκαν στην συνδιάσκεψη της Γιάлта (ΕΣΣΔ) τον Φεβρουάριο του 1945 και τελικά, η συνδιάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών που έγινε στον Άγιο Φραγκίσκο από τον Απρίλιο μέχρι τον Ιούνιο του 1945 και όπου συμμετείχαν 52 κράτη απέληξε στην διατύπωση του Χάρτη των ΗΕ (111 άρθρα) , ο οποίος υπογράφηκε στις 26 Ιουνίου 1945 και τέθηκε σε ισχύ στις 24 Οκτωβρίου του ίδιου χρόνου.

Στο άρθρο 1 του Χάρτη καθορίζονται οι σκοποί του οργανισμού σε τρεις κύκλους από δραστηριότητες : α) Διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας είτε με την λήψη αποτελεσματικών συλλογικών μέτρων για την πρόληψη και την απομάκρυνση κάθε απειλής κατά της ειρήνης , είτε με την καταστολή κάθε επιθετικής ενέργειας ή κάθε μορφής παραβίασεως της ειρήνης, είτε, τέλος, με την επίτευξη , με ειρηνικά μέσα και σύμφωνα με τις αρχές της δικαιοσύνης και του διεθνούς δικαίου,

³²⁰ , Ε. Ρούκουνας, Διεθνές Δίκαιο ΙΙΙ, Αντ. Σάκκουλας, Αθήνα, 1983, σελ 167-176

της διευθετήσεως των διεθνών διαφορών ή καταστάσεων που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε διατάραξη της ειρήνης Β) Ανάπτυξη ανάμεσα στα έθνη φιλικών σχέσεων που βασίζονται στο σεβασμό της αρχής των ίσων δικαιωμάτων και της αυτοδιαθέσεως των λαών και Γ) Διεθνής συνεργασία για την επίλυση των διεθνών προβλημάτων οικονομικής, κοινωνικής, πολιτιστικής και ανθρωπιστικής φύσεως και για την ανάπτυξη του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών για όλους τους λαούς χωρίς διάκριση φυλής, φύλου, γλώσσας ή θρησκείας.

Το άρθρο 7 του Χάρτη ιδρύει έξι κύρια όργανα: την γενική Συνέλευση, το Συμβούλιο Ασφαλείας, το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο, το Συμβούλιο Κηδεμονίας, το Διεθνές Δικαστήριο και την Γενική Γραμματεία. Τα όργανα που ιδρύονται απευθείας από τον χάρτη είναι κύρια, ενώ τα υπόλοιπα που ιδρύονται με αποφάσεις αυτών των οργάνων είναι δευτερεύοντα.

Τα σημαντικότερα από τα κύρια όργανα είναι η γενική Συνέλευση, το Συμβούλιο Ασφαλείας και το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Η γενική Συνέλευση λόγω της ευρείας διαρθρώσεως της, το Συμβούλιο ασφαλείας επειδή ασκεί πίεση με το στοιχείο του καταναγκασμού σε περιπτώσεις διεθνούς κρίσεως και το Διεθνές Δικαστήριο επειδή ως δικαστικό όργανο αποφαινεται καταρχήν δεσμευτικά.

Πέρα όμως από την ίδια την διάρθρωση του οργανισμού, που περιλαμβάνει παράλληλα με τα έξι κύρια όργανα και άλλα 170 δευτερεύοντα, υπάρχει και ένας δορυφορικός κύκλος από τις λεγόμενες Ειδικευμένες οργανώσεις, οι οποίες βοηθούν στην πραγμάτωση των σκοπών του οργανισμού και παρόλο που έχουν νομική αυτοτέλεια, βρίσκονται ωστόσο σε σχέση "άμεσου συντονισμού και εξαρτήσεως" προς τον ΟΗΕ.

Άλλα κράτη που επιθυμούν να καταστούν μέλη των ΗΕ πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 4 του Χάρτη, να συγκεντρώνουν τρεις όρους: α) να είναι ειρηνόφιλα Β) να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους από τον Χάρτη και γ) να είναι ικανά και πρόθυμα να εκπληρώσουν αυτές τις υποχρεώσεις. Η σχετική για της εισδοχή του μέλους απόφαση λαμβάνεται από την Γενική Συνέλευση με πλειοψηφία 2/3 των παρόντων και ψηφίζόντων μελών, ύστερα όμως από σύσταση του Συμβουλίου Ασφαλείας.

3.1 Όργανα Ηνωμένων Εθνών

A) Γενική Συνέλευση³²¹

Η Γενική Συνέλευση διαδραματίζει σήμερα το θεμελιωδέστατο ρόλο στην καλή λειτουργία του ΔΟ. Συνέρχεται σε τακτική σύνοδο κάθε χρόνο αλλά και μπορεί να συγκληθεί και σε έκτακτη σύνοδο, αν αυτό ζητηθεί από το Συμβούλιο Ασφαλείας ή από την πλειοψηφία των κρατών μελών του ΟΗΕ.

Η Γενική Συνέλευση αποτελείται από επτά μεγάλες επιτροπές. Η πρώτη είναι η πολιτική επιτροπή, η δεύτερη για τα οικονομικά και νομισματικά ζητήματα, η τρίτη για τα κοινωνικά, ανθρωπιστικά και πολιτιστικά, η τέταρτη για την κηδεμονία, η πέμπτη για τα διοικητικά και τα θέματα προϋπολογισμού και η έκτη για τα νομικά ζητήματα. Η έβδομη ονομάζεται επιτροπή *ad hoc* και είναι η ειδική πολιτική επιτροπή.

Ο πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης εκλέγεται από την Όλομέλεια, αλλά ποτέ δεν είναι υπήκοος μιας από τις πέντε μεγάλες δυνάμεις (Γαλλία, Αγγλία, Σοβιετική Ένωση, Κίνα, ΗΠΑ).

Ο πρόεδρος επικουρείται από 17 αντιπρόεδρους, στους οποίους συγκαταλέγονται πάντα και αντιπρόσωποι των πέντε μεγάλων δυνάμεων.

Κάθε κράτος μέλος έχει έναν ψήφο και οι επιλογές που έχει είναι: να ψηφίσει ναι ή όχι, να απέσχει, να μη ,μετάσχει ή να απουσιάζει.

Σε θέματα που θεωρούνται σημαντικά και για να λαμβάνουν αποφάσεις πάνω σε αυτά απαιτείται ειδική πλειοψηφία των 2/3 των παρόντων και ψηφιζόντων μελών. Κατά το άρθρο 18 σημαντικά θέματα θεωρούνται: οι προτάσεις για διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας, η εκλογή των μη μονίμων μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας, η εκλογή των μελών του οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου, η εισδοχή νέων μελών στα ΗΕ, η αναστολή δικαιωμάτων και προνομίων μελών, η αποβολή μελών, θέματα προϋπολογισμού καθώς και θέματα που αφορούν την λειτουργία του συστήματος κηδεμονίας.³²²

³²¹ Ε. Ρούκουνας, Διεθνές Δίκαιο ΙΙΙ, Αντ. Σάκκουλας, Αθήνα, 1983, σελ 176-183

³²² Ε. Ρούκουνας, Διεθνές Δίκαιο ΙΙΙ, Αντ. Σάκκουλας, Αθήνα, 1983, σελ 176-183

Οι ψηφοφορίες συνήθως γίνονται με ανάταση του χειρός. Αλλά ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει η ψηφοφορία να γίνει με ονομαστική κλήση και τότε καταγράφεται η ψήφος κάθε κράτους που ψηφίζει.

Τα ιδιαίτερα φλέγοντα πολιτικά θέματα αποτελούν πάντοτε αντικείμενο ονομαστικής ψηφοφορίας.

Οι βασικές αρμοδιότητες της Γενικής Συνέλευσης είναι: α) το δικαίωμα αν συζητά πάλι σε οποιοδήποτε ζήτημα που βρίσκεται στο πλαίσιο του Χάρτη και να διατυπώνει σχετικές συστάσεις β) το δικαίωμα να συζητάει όλα τα θέματα που συνδέονται με την διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας και να προβαίνει σε σχετικές συστάσεις γ) το δικαίωμα να εφιστά την προσοχή του Συμβουλίου Ασφαλείας σε καταστάσεις που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο την διεθνή ειρήνη και ασφάλεια.³²³

Η Γενική Συνέλευση έχει αρμοδιότητες εσωτερικής και εξωτερικής φύσεως.

Οι πρώτες περιλαμβάνουν αρμοδιότητες «συνταγματικού» χαρακτήρα, αρμοδιότητες εκλογής, οικονομικές και διοικητικές αρμοδιότητες και αρμοδιότητες ελέγχου άλλων οργάνων του ΟΗΕ μέσω έγκρισης εκθέσεων δραστηριότητας άλλων οργάνων των Ηνωμένων Εθνών.

B) Το Συμβούλιο Ασφαλείας³²⁴

Είναι το όργανο που πρέπει να παρεμβάλλεται σε οποιοδήποτε διεθνή κρίση και αν την επιλύει. Το άλλο χαρακτηριστικό του είναι ότι το όργανο αυτό εκφράζει κατά τρόπο ιδιάζοντα την ανισότητα ανάμεσα στα μέλη του οργανισμού γιατί δίνει την προτεραιότητα και την μονιμότητα στις πέντε μεγάλες δυνάμεις του 1945. επιπλέον, ο Χάρτης παρέχει σε αυτά τα κράτη το εξαιρετικής φύσεως δικαίωμα της λεγόμενης αρνησικυρίας (veto), το οποίο μπορούν να προτάξουν όποτε αυτά νομίσουν ότι μια απόφαση αντίκειται στα συμφέροντά τους.

Οι συντάκτες του Χάρτη, φρόντισαν ώστε τα μη μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας να εκλέγονται μόνο για δύο χρόνια για να μην μπορούν να αποκτούν επιρροή ούτε κατά προσέγγιση παρόμοια με εκείνη των μόνιμων μελών.

³²³ Ε. Ρούκουνας, Διεθνές Δίκαιο ΙΙΙ, Αντ. Σάκκουλας, Αθήνα, 1983, σελ 176-183

³²⁴ Ε. Ρούκουνας, Διεθνές Δίκαιο ΙΙΙ, όπ.παρ., σελ 183-187

Αυτό ενισχύεται και από το ότι ένα κράτος που εκλέγεται για μια διετία δεν μπορεί να ξαναεκλεγεί πριν παρέλθει μια ολόκληρη διετία μετά το τέλος της θητείας του.

Η Ελλάδα μέχρι τώρα εξελέγη 1 μόνο φορά μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας το 1952-53.

Εκτός από τα 15 μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας, οποιοδήποτε κράτος που κρίνει πως τα συμφέροντά του θίγονται ιδιαίτερα από ορισμένο ζήτημα που εξετάζεται στο Συμβούλιο μπορεί να συμμετάσχει στη σχετική συζήτηση χωρίς όμως δικαίωμα ψήφου.

Το Συμβούλιο Ασφαλείας είναι μόνιμο με την έννοια ότι λειτουργεί συνεχώς σε όλη την διάρκεια του χρόνου και μπορεί να συγκληθεί μέσα σε χρονικό διάστημα μιας ώρας, από την στιγμή που θα κατατεθεί σχετική αίτηση στον πρόεδρο του Συμβουλίου είτε από κράτος μέλος, είτε από κράτος μη μέλος είτε από την Γενική Συνέλευση είτε από τον ΓΓ του ΟΗΕ.

Το άρθρο 27 του Χάρτη ορίζει ότι οι αποφάσεις σε θέματα διαδικασίας λαμβάνονται με σύμφωνη γνώμη εννιά μελών, δηλαδή κατά πλειοψηφία. Αντίθετα οι αποφάσεις « επί όλων των άλλων θεμάτων » λαμβάνονται με την θετική ψήφο 9 μελών, συμπεριλαμβανομένων απαραίτητα και των μόνιμων μελών του Συμβουλίου. Αυτό σημαίνει ότι εκτός από θέματα διαδικασίας, για οποιοδήποτε άλλο θέμα θα πρέπει να συμφωνούν και τα πέντε μόνιμα μέλη του οργάνου αυτού. Θέματα διαδικασίας θεωρούνται: έγκριση προϋπολογισμού, δημιουργία επικουρικών οργάνων, πρόσκληση ενός κράτους μη μέλους του Συμβουλίου να μετάσχει στη συζήτηση, εγγραφή θέματος στην ημερήσια διάταξη, την υπόμνηση προς τα κράτη των γενικών τους υποχρεώσεων σε περίπτωση ειρηνικής επίλυσης των διαφορών.

Τρεις διευκρινήσεις είναι απαραίτητες στο σημείο αυτό : 1 στην περίπτωση που πρέπει να καθοριστεί εάν ένα θέμα της ημερήσιας διατάξεως είναι θέμα διαδικασίας ή ουσίας η σχετική απόφαση λαμβάνεται με την θετική ψήφο των πέντε μόνιμων μελών. Αυτό σημαίνει πως για να κριθεί αν ένα θέμα υπάγεται ή όχι στο δικαίωμα του veto πρέπει, να προηγηθεί διαδικασία που ελέγχεται με την αρνησικυρία. Αυτό χαρακτηρίζεται ως διπλό veto.

2 στην πρακτική έχει καθιερωθεί ως η αποχή δεν εμποδίζει την λήψη μιας αποφάσεως επί της ουσίας, όπου απαιτούνται οι πέντε θετικές ψήφοι των μονίμων μελών.

3 το γεγονός ότι οι μεγάλες δυνάμεις έχουν μεταξύ των μη μονίμων μελών ορισμένη πολιτική επιρροή δημιουργεί σε μερικές περιπτώσεις στην δυνατότητα της λεγόμενης κρυφής αρνησικυρίας (hidden veto).

Σε τελευταία ανάλυση το Συμβούλιο Ασφαλείας αποτελούμενο από μικρό αριθμό κρατών ενεργεί για λογαριασμό όλων των κρατών μελών του ΟΗΕ και με κάποια ευρύτερη ακόμα αντίληψη για λογαριασμό του συνόλου της Διεθνούς Κοινότητας .³²⁵

Γ) Η Γραμματεία και ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών³²⁶

Ο Χάρτης των ΗΕ στο κεφάλαιο Χ V άρθρο 7 αναφέρει ως κύρια όργανα του οργανισμού της Γραμματείας και τοποθετεί τον Γενικό Γραμματέα επικεφαλής αυτού του οργάνου.

Ο Γενικός Γραμματέας διορίζεται από την Γενική Συνέλευση ύστερα από σύσταση του Συμβουλίου ασφαλείας άρθρο 97. για να φτάσει η πρόταση αυτή στην Γενική συνέλευση είναι προφανές πως οι μεγάλες δυνάμεις δεν πρέπει να έχουν αντίρρηση. Σήμερα ο ΓΓ πρέπει να έχει και την έγκριση της συντριπτικής πλειοψηφίας των κρατών του τρίτου κόσμου.

Η διεύρυνση των αρμοδιοτήτων του ΓΓ στον τομέα της αποκαταστάσεως της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας και στην ειρηνική επίλυση των διαφορών γνώρισε σημαντική εξέλιξη, που οφείλεται σε τρεις παράγοντες : ένα νομικό, ένα πολιτικό και ένα ανθρώπινο.

Νομικός παράγοντας: Το άρθρο 99 του Χάρτη προβλέπει πως ο Γενικός Γραμματέας μπορεί να επιστά την προσοχή του Συμβουλίου Ασφαλείας σε κάθε υπόθεση που κατά την γνώμη του μπορεί να απειλήσει ή να διαταράξει τη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια. Επίσης έχει την αρμοδιότητα να δημιουργεί και επικουρικά όργανα προς τον σκοπό αυτό. Άλλη γενική αρμοδιότητα μεγάλης σημασίας είναι

³²⁵ Ε. Ρούκουνας, Διεθνές Δίκαιο ΙΙΙ, Αντ. Σάκκουλας, Αθήνα, 1983, σελ 183-187

³²⁶ Ε. Ρούκουνας, Διεθνές Δίκαιο ΙΙΙ, όπ.παρ., σελ 188-190

εκείνη που παρέχεται στον Γενικό Γραμματέα από το άρθρο 98. Σύμφωνα με το άρθρο αυτό ο ΓΓ ενεργεί υπό την ιδιότητα του αυτή σε όλες τις συνεδρίες της Γενικής Συνέλευσης, του Συμβουλίου Ασφαλείας, του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου και του Συμβουλίου Κηδεμονίας και πραγματοποιεί όλα εκείνα τα λειτουργήματα που του εμπιστεύονται τα πιο πάνω όργανα.³²⁷

Θεμελιώδους σημασία για την λειτουργία του Διεθνούς Οργανισμού και για την επισήμανση των πολύπλοκων προβλημάτων στον οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό τομέα, αποτελεί η ετήσια έκθεση που ο ΓΓ υποβάλλει προς την Γενική Συνέλευση. Η έκθεση αυτή αποτελεί αντικείμενο ευρείας συζητήσεως και κριτικής, επειδή εκφράζει της στάθμη της διεθνούς συνεργασίας και της προοπτικές για το άμεσο μέλλον της διεθνούς κοινότητας.

Πολιτικός παράγοντας: σύμφωνα με άρθρο 100 ο ΓΓ και το προσωπικό του ΔΟ δεν πρέπει να επιζητούν ή να δέχονται οδηγίες από οποιαδήποτε κυβέρνηση ή από άλλη αρχή που βρίσκεται εκτός του διεθνούς οργανισμού.³²⁸

Από την πλευρά τους τα κράτη (άρθρο 100 παρ. 2) αναλαμβάνουν την υποχρέωση να σεβαστούν τον αποκλειστικό διεθνή χαρακτήρα του ΓΓ και του προσωπικού του ΔΟ και να μην επιχειρούν να τους επηρεάσουν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Τέλος στο άρθρο 100 παρ. 3 αναφέρεται πως η επιλογή των μελών της Γραμματείας του ΔΟ πρέπει να γίνεται με κριτήρια αποτελεσματικότητας αρμοδιότητας και προσωπικής ακεραιότητας. Η επιλογή πρέπει να γίνεται με ευρεία γεωγραφική κατανομή, ώστε να υπάρχουν στην γραμματεία στελέχη από όλες τις « γεωγραφικές» ομάδες που συναντούμε στους ΔΟ.³²⁹

Ανθρώπινος παράγοντας: Ο Γενικός Γραμματέας μπορεί, χάρη στην προσωπικότητά του, να είναι ο συνδετικός κρίκος μεταξύ των κυβερνήσεων και μεταξύ των Ηνωμένων Εθνών και των άλλων διεθνών οργανισμών. Με την προσωπική του συμβολή τονώνει το πνεύμα διεθνούς συνεργασίας που είναι απαραίτητο για την επιτυχία των σκοπών του διεθνούς οργανισμού. Επίσης, η

³²⁷ Ε. Ρούκουνας, Διεθνές Δίκαιο ΙΙΙ, Αντ. Σάκκουλας, Αθήνα, 1983, σελ 221

³²⁸ Ε. Ρούκουνας, όπ.παρ.σελ 223

³²⁹ Ε. Ρούκουνας, όπ.παρ., 1983, σελ 188-190

Γραμματεία πλαισιώνεται και από διπλωματικούς υπαλλήλους εκτός από το τακτικό προσωπικό, που πραγματοποιούν θητεία στην έδρα ή στις περιφερειακές υπηρεσίες των Ηνωμένων Εθνών.³³⁰

4. NATO

Ο Οργανισμός του Βορειοατλαντικού Συμφώνου, όπως είναι η επίσημη ονομασία του NATO, ιδρύθηκε στις 4 Απρίλη του 1949 στην Ουάσιγκτον. Τα αρχικά κράτη- μέλη του NATO ήταν: ΗΠΑ, Βέλγιο, Γαλλία, Δανία, Λουξεμβούργο, Ιταλία, Καναδάς, Νορβηγία, Ολλανδία, Πορτογαλία, Μεγάλη Βρετανία, Ιρλανδία. Αργότερα, το 1952, προσχώρησαν στο Βορειοατλαντικό Σύμφωνο η Ελλάδα και η Τουρκία, το 1955 η Δυτ. Γερμανία και το 1982 η Ισπανία.

Στο προοίμιο της Συνθήκης αναφέρεται ότι τα μέλη του NATO “ διαδηλούν εκ νέου την πίστην των εις τους σκοπούς και τας αρχάς του Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών...”. Οι κατάφωρες παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου όπως στις περιπτώσεις της Κύπρου, της Κούβας, της Χιλής, της Παλαιστίνης, της Γρανάδας, του Παναμά, της Λιβύης, της Δομινικανής Δημοκρατίας, της Νικαράγουα, του Σαλβαντόρ, της Βοσνίας, της Νέας Γιουγκοσλαβίας, των Βαλκανίων γενικότερα διαψεύδουν την παραπάνω αρχή της Συνθήκης.

Στο προοίμιο, επίσης, αναφέρεται ότι τα κράτη- μέλη του NATO “ έχουν απόφασιν να διαφυλάξουν την ελευθερίαν, τας κοινάς παραδόσεις και τον πολιτισμό των λαών των, άτινα πάντα εισί θεμελιωμένα επί των δημοκρατικών αρχών, της ατομικής ελευθερίας και το κράτος του νόμου”. Στην πράξη το NATO λειτούργησε ως εμπνευστής και δύναμη επιβολής καθεστώτων που κατέλυσαν κάθε δημοκρατική επίφαση και κατάργησαν με απόλυτο τρόπο μέχρι και τις στοιχειωδέστερες ελευθερίες, ακόμα και στα κράτη-μέλη του. Οι χούντες στην Ελλάδα, στην Χιλή και στη Τουρκία φανερώνουν από μόνες τους την αξία των διακηρύξεων του NATO περί δημοκρατίας, ελευθερίας και κράτος του νόμου.

Στο άρθρο 1 της Συνθήκης αναφέρεται: “ Τα Μέρη(κράτη- μέλη) αναλαμβάνουν, ως καθορίζεται εν τω Χάρτη των Ηνωμένων εθνών, όπως διακανονίζουσιν πάσαν διεθνή διαφορά εις ην ήθελον ευρεθή εμπλεγμένα, δι' ειρηνικών

³³⁰ Ε. Ρούκουνας όπ. κμρ. σελ.223-224

μέσων, κατά τρόπον ώστε η διεθνής ειρήνη και ασφάλεια και δικαιοσύνη να μην εκτεθούν εις κινδύνους και όπως εις τας διεθνείς αυτών σχέσεις απέχουν της απειλής ή της χρησιμοποίησεως βίας...”.

Στην ουσία όμως αυτός ο στρατιωτικοπολιτικός συνασπισμός και τα κράτη-μέλη του αποτελούν διεθνή κατασταλτικό μηχανισμό ενάντια στους λαούς. Μια μικρή επισκόπηση στο χρονικό του θανάτου που έσπειραν και τα κράτη- μέλη του NATO από την ημερομηνία υπογραφής των παραπάνω δείχνει την προσήλωσή τους στα «ειρηνικά μέσα»: Πόλεμος στην Κορέα και στο Βιετνάμ, επέμβαση στην Ινδοκίνα, στη Γρανάδα και στον Παναμά, επιδρομή στη Λιβύη, στο Λίβανο και τον Περσικό κόλπο, στρατιωτικές επεμβάσεις στις Φιλιππίνες, Στην Ελλάδα και τη Σομαλία. Ας προσθέσουμε τις επιδόσεις των συμμάχων των Αμερικανών, της Μεγάλης Βρετανίας και της Γαλλίας, στα Φώκλαντ, στην Αλγερία και όχι μόνο. Και μαζί με όλα αυτά την άμεση εμπλοκή των “ειρηνοποιών” στα εσωτερικά χωρών, με στόχο την ανατροπή των δημοκρατικών κατακτήσεων των λαών τους και την στήριξη της αντιδρασης, όπως στο Σαλβαδόρ, στη Νικαράγουα, στη Χιλή κλπ. Τέλος αξίζει να αναφέρουμε την ανοιχτή πλέον επέμβαση του NATO και, μάλιστα, εκτός των “ορίων ευθύνης του” – για πρώτη φορά από την ίδρυσή του- εναντίον της Γιουγκοσλαβίας και ιδιαίτερα με τις επεμβάσεις στη Βοσνία και στη Νέα Γιουγκοσλαβία.³³¹

Τα κράτη μέλη του Οργανισμού του Βόρειο Ατλαντικού συμφώνου(NATO) έχουν συνάψει επίσης μία γενική συμφωνία στο Λονδίνο στις 19 Ιουνίου 1951 που αφορά το καθεστώς των στρατιωτικών βάσεων της συμμαχίας στο έδαφός τους.³³² Η συμφωνία του 1951 διευκρινίζει, ότι οι στρατιωτικές βάσεις του NATO δεν είναι ξένες στρατιωτικές βάσεις και για αυτό η καθεμία από αυτές υπάγεται στην διοίκηση ανώτατων αξιωματικών του κράτους φιλοξενίας και όλες οι δραστηριότητες τελούν υπό την αίρεση της συναινέσεως του κράτους αυτού. Η σύμβαση του 1951 αφήνει τα θέματα αστικής δικαιοδοσίας στο κράτος φιλοξενίας και ως προς την απονομή της δικαιοσύνης εντάσσεται περισσότερο στο σύστημα της βρετανικής νομολογίας του παρελθόντος, δηλαδή, της υπαγωγής στα εγχώρια δικαστήρια του φιλοξενούντος κράτους μεγάλου αριθμού υποθέσεων. Στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους της φιλοξενίας υπάγονται οι παραβιάσεις των νόμων του κράτους αυτού και ιδίως

³³¹ [http:// dias.aueb.gr/](http://dias.aueb.gr/)

³³² Ε. Ρούκουνας Διεθνές Δίκαιο II Αντ. Σάκκουλας, Αθήνα, 1982, σελ. 63-65

εκείνες που αφορούν την ασφάλειά του. Η σύμβαση του 1951 προβλέπει συντρέχουσες αρμοδιότητες με προτίμηση υπέρ του κράτους προελεύσεως για τις πράξεις που αφορούν σε υπηρεσιακές ενέργειες που βλάπτουν την ασφάλειά του και προτεραιότητα στο κράτος φιλοξενίας για όλες τις άλλες πράξεις. Σε θέματα αστυνομίας η στρατιωτική αστυνομία της βάσεως του NATO εξασφαλίζει την τάξη στο εσωτερικό της βάσεως και δεν μπορεί να ενεργήσει έξω από τα όρια της παρα μόνο σε συνεργασία με τις αρχές του κράτους φιλοξενίας.

Η Ελλάδα έχει επικυρώσει τη σύμβαση του Λονδίνου του 1951 με το νόμο 2799/1954(ΦΕΚ Α' 63/1954).

Πρέπει τέλος να επισημανθεί σε σχέση προς το NATO, ότι η δημιουργία των ενιαίων συμμαχικών δυνάμεων που απαρτίζονται από μονάδες διαφόρων κρατών μελών συμπεριλαμβανομένου και του κράτους φιλοξενίας μεταβάλλει τα δεδομένα υπαγωγής ορισμένων στρατιωτικών βάσεων στον πλήρη επιχειρησιακό έλεγχο ορισμένου κράτους. Η διοίκηση αυτών των μονάδων σε οποιοδήποτε έδαφος κράτους μέλους και αν βρίσκονται υπάγεται σε στρατιωτικό διοικητή που δεν είναι συνήθως υπήκοος του κράτους φιλοξενίας³³³.

³³³ Ε. Ρούκουνας Διεθνές Δίκαιο II όπ.παρ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

Α) Ανθρωπιστική βοήθεια από την Ελλάδα

ΕΛΔΑΛ-1

Η ΕΛΔΑΛ ΩΣ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ

Οι δραστηριότητες της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ αναφέρονται σε δύο περιόδους. Η Α' περίοδος περιλαμβάνει τις δραστηριότητες της ΕΛΔΑΛ ως τμήμα της Πολυεθνικής Δυνάμεως Προστασίας (FMP) από 9 Απριλίου 1997 έως 31 Ιουλίου 1997 οπότε και επαναπατρίστηκε ο όγκος της κύριας δυνάμεως.

Σημαντική ήταν η κοινωνική προσφορά της ΕΛΔΑΛ-1 στον αλβανικό χώρο καθ'όλη την διάρκεια της αποστολής και η οποία εκφράστηκε με τις παρακάτω ενέργειες:

- i) Την σε περιορισμένη έκταση εκτέλεση έργων οδοποιίας με χρήση χωματοσυρτικών μηχανημάτων, απομάκρυνση ερειπίων.
- ii) Την παροχή υγειονομικής υποστήριξης στον τοπικό πληθυσμό με την χρήση της μονάδος Υγειονομικού που υπήρχε στην ΕΛΔΑΛ-1
- iii) Την αρτοποιηση και διάθεση τριών χιλιάδων (3000) μερίδων ψωμιού ημερησίως
- iv) Την παροχή ιατρικής περίθαλψης στον πληθυσμό όπως παρακάτω:

Εξετάσθηκαν πάνω από 500 αλβανοί πολίτες

Εμβολιάσθηκαν 300 Αλβανοί πολίτες

Παρασχέθηκαν δωρεάν 2 τόνοι φαρμάκων

ΕΛΔΑΛ-2

Η ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ ΕΛΛΗΝΟΑΛΒΑΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Στις 5 Αυγούστου 1997 υπογράφεται το πρωτόκολλο βοήθειας και συνεργασίας των Ε.Δ. μεταξύ Ελλάδας και Αλβανίας και Ελληνική Δύναμη υπό την ονομασία ΕΛΔΑΛ-2 εγκαθίσταται στα Τίρανα στο στρατόπεδο YSBERISH.

Στο χρονικό διάστημα από 5 Αυγούστου 1997 και έως σήμερα η ένοπλη Δύναμη Αλβανίας συνέχισε να βελτιώνει τις εγκαταστάσεις της στο στρατόπεδο YSBERISH και ταυτόχρονα να ασχολείται με την καινούρια αποστολή της, τα κύρια χαρακτηριστικά της οποίας είναι:

- Υποδοχή- εξασφάλιση και διανομή της αποστελλόμενης από την Ελλάδα δωρεάν βοήθειας
- Παροχή βοήθειας για την αναδιοργάνωση των Αλβανικών Ε.Δ.
- Εξασφάλιση και φύλαξη των έργων που αναλαμβάνει να διεκπεραιώσει το Υπουργείο Άμυνας της Ελλάδας.

Η ΕΛΔΑΛ-2 δεν εκτελεί μόνο τις αμιγώς στρατιωτικές αποστολές της αλλά ασχολείται και με κοινωνικές- ανθρωπιστικές δραστηριότητες.

Μέχρι τις 24 Σεπτεμβρίου 1999 εξετάστηκαν πάνω από 3000 άτομα της περιοχής YSBERISH και αξιωματικοί του Αλβανικού στρατού, ενώ έγιναν διακομιδές σε επείγοντα περιστατικά. Επίσης ο οδοντίατρος της μονάδας παρέχει συνδρομή σε όσους από τους κατοίκους έχουν ανάγκη. Παρασχέθηκε οδοντιατρική περίθαλψη σε πάνω από 1000 κατοίκους και προληπτική υγιεινή στόματος στους μαθητές των νηπιαγωγείων και σχολείων της περιοχής. Σε συνεργασία με τον Πρόεδρο της κοινότητας YSBERISH το προσωπικό της ΕΛΔΑΛ-2 προέβη στην – πλήρη αποκατάσταση φθορών και επισκευή του σχολείου και νηπιαγωγείου της περιοχής καθώς και στην επισκευή του γυμνασίου.

Στους μαθητές διατέθηκαν γραφική ύλη, παιχνίδια και αθλητικά είδη, ενώ δωρήθηκε αριθμός βιβλίων στην δανειστική βιβλιοθήκη του σχολείου. Επίσης οι

γιατροί της μονάδας διενήργησαν προληπτικές ιατρικές εξετάσεις στους μαθητές του σχολείου.³³⁴

Σημαντική ήταν επίσης η συγκέντρωση και αποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας διαφόρων Δήμων και κοινοτήτων από όλη την χώρα προς τον Γιουγκοσλαβικό λαό

Συγκεκριμένα, ο νομός Ηρακλείου Κρήτης συγκέντρωσε και έστειλε τον Μάιο του 1999, 3.148 δέματα με ρούχα και 2.245 με τρόφιμα. Επίσης, Η Νομαρχία Ηρακλείου διέθεσε 20 εκατ.δρχ για την αγορά φαρμάκων και ιατρικού υλικού για την αποστολή τους στην Γιουγκοσλαβία.

Ο Δήμος Τυπακίου του Ηρακλείου έστειλε μέσω του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού στις 25 Μαΐου 1999 περίπου 5 τόνους , που αποτελούνταν από φαρμακευτικό υλικό (γάζες, οροί), είδη ρουχισμού, τρόφιμα και κουβέρτες στους πρόσφυγες πολέμου και τον δοκιμαζόμενο Σερβικό λαό. Για την πραγματοποίηση αυτού του σκοπού συμμετείχαν όλοι οι δημότες, τα Τοπικά Συμβούλια, οι Ενορίες και οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι των Δημοτικών Διαμερισμάτων.³³⁵

Επίσης 15 τόνοι σε υλικά πρώτης ανάγκης (τρόφιμα, ρουχισμό, κουβέρτες και φάρμακα) συγκεντρώθηκαν στον Δήμο Άνω Λιοσίων και στα μέσα Μαΐου 1999 εστάλησαν στον Γιουγκοσλαβικό λαό. Αυτή την ανθρωπιστική βοήθεια, εκτός από τους απλούς πολίτες συγκέντρωσαν, μέσο του Δήμου και του Συνδέσμου Ελληνοσερβικής Φιλίας και ορισμένα σχολεία καθώς και η Εμπορική Τράπεζα, ο Ιερός Ναός της Παναγίτσας Παλατιανής και το Κέντρο Γυναικών Ιλίου.³³⁶

Η Ιερά Μητρόπολη Πατρών απέστειλε στις 20 Απριλίου 1999 150 τόνους τρόφιμα και φάρμακα, αξίας πολλών εκατομμυρίων προς τον σερβικό λαό.³³⁷

Σήμερα στον καταυλισμό του Αγ. Ανδρέα, σε συνεργασία με των Ελλήνων Γιατρών του Κόσμου με το Δήμο Αθηναίων περιθάλπονται 1100 Κούρδοι πρόσφυγες, θύματα των προσφάτων βομβαρδισμών στο Βόρειο Ιράκ. Ο καταυλισμός λειτουργεί από τις 20 Σεπτεμβρίου και μέχρι στιγμής παρέσχε ιατρική

³³⁴ www.mod.gr

³³⁵ www.forthnet.gr

³³⁶ www.forthnet.gr

³³⁷ www.i-m-patron.gr

περίθαλψη σε 200 άτομα, ενώ με την βοήθεια του ΕΚΑΒ διακομίστηκαν σε νοσοκομεία της Αθήνας 5 περιστατικά. Παρέχει επίσης δωρεάν φάρμακα.

Χρηματοδότες των Γιατρών Του Κόσμου είναι κυρίως διεθνείς και δημόσιοι οργανισμοί (85%) και φυσικά οι ανώνυμοι πολίτες που συμβάλλουν με μικρά ποσά σε κάθε έκκληση για την πραγματοποίηση των αποστολών(15%) Τα λειτουργικά έξοδα της οργάνωσης περιορίζονται στο 7% , αφού αποτελείται κυρίως από εθελοντές, και έτσι το συντριπτικά μεγαλύτερο ποσοστό(93%) προορίζεται για την ανθρωπιστική βοήθεια. Να πού έχουν δαπανηθεί μερικά από αυτά τα χρήματα :

- i) εξοπλισμός παιδιατρικού κέντρου στο Σιρσε, του Κοσσυφοπεδίου 150 εκατ.δρχ
- ii) Δημιουργία δύο Κέντρων υγείας στις πόλεις Οντούρ και Ουατζίτ της Β.Α. Σομαλίας, 105 εκατ.δρχ
- iii) Ανακατασκευή και εξοπλισμός νοσοκομείου στην πόλη Palizza στην άνω Αίγυπτο, 33 εκατ. Δρχ
- iv) Εξοπλισμός νοσοκομείων στις πόλεις Κρούγια και Αγ. Σαράντα της Αλβανίας, 24 εκατ.δρχ
- v) Πρόγραμμα εμβολισμού στα παραμεθόρια χωριά των Πρεσπών 11 εκατ.δρχ.
- vi) Τακτικός εφοδιασμός με φάρμακα και εξοπλισμός νοσοκομείων στο Αζερμπαϊτζάν, 186 εκατ.δρχ.
- vii) Αποστολή φαρμάκων στην περιοχή Ρουστάβι της Γεωργίας, 84 εκατ.δρχ.
- viii) Ψυχιατρικό νοσοκομείο στο Ελμπασάν της Αλβανίας, 80 εκατ.δρχ.³³⁸

Βελιγράδι, 31.1.2000 Ο πόλεμος έχει λήξει στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας, οι ανάγκες όμως του πληθυσμού παραμένουν ζωτικές και ουσιαστικές. Οι Γιατροί Χωρίς Σύννορα Ελλάδα συνεχίζοντας το

³³⁸ <http://archive.enet.gr>

πρόγραμμα ιατροφαρμακευτικής υποστήριξης των υγειονομικών δομών στη χώρα, αποστέλλουν νέα ανθρωπιστική βοήθεια στις πλειγήσεις περιοχές.

Συγκεκριμένα, πρόκειται για την τρίτη κατά σειρά διανομή ιατροφαρμακευτικού υλικού που πραγματοποιείται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας. Η βοήθεια περιλαμβάνει 20 τόνους ιατροφαρμακευτικού υλικού, το ποίο έρχεται να καλύψει τις βασικές ιατρικές ανάγκες του πληθυσμού, έτσι όπως αυτές καταγράφηκαν από την ομάδα των εθελοντών μετά τη επιτόπια έρευνα που διενέργησαν σε 21 Κέντρα Υγείας και νοσοκομεία σε πέντε περιοχές της Σερβίας.

Το φορτηγό με την βοήθεια περιλαμβάνει: χειρουργικό υλικό, ενέσιμα, αντιβιοτικά, όγκους αντισηπτικών καθώς και φάρμακα για τις δερματολογικές παθήσεις. Το υλικό αυτό έρχεται να καλύψει το 75% των ιατρικών αναγκών 2,5 εκατ. Μονίμων κατοίκων της χώρας και περίπου 70000 εσωτερικά εκτοπισμένων προσφύγων.

Αξίζει να σημειωθεί ότι οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα είναι παρόντες στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας από την αρχή των ΝΑΤΟϊκών βομβαρδισμών τον απρίλιο του 1999 και συνέχισαν στην διάρκεια του 2000 και στις αρχές του 2001 το πρόγραμμα διανομής φαρμάκων και αναλώσιμου υλικού σε 5 περιοχές της Κεντρικής και Νότιας Σερβίας, καλύπτοντας 21 Κέντρα Υγείας και νοσοκομεία (αποδέκτες βοήθειας: 2300000 Σερβικός πληθυσμός καθώς και 70000 περίπου εσωτερικά εκτοπισμένοι πρόσφυγες από το Κόσοβο).

Οι εθελοντές καταβάλλουν συνεχή προσπάθεια να ανακουφιστούν ευπαθείς πληθυσμιακές ομάδες όπως πρόσφυγες, εσωτερικά εκτοπισμένοι και άνεργοι.³³⁹

B) Ανθρωπιστική Βοήθεια από την UNICEF στα παιδιά της Σερβίας

Παρά τις αντίξοες συνθήκες, η UNICEF σε συνεργασία με άλλους μη-κυβερνητικούς Οργανισμούς συνεχίζει να εργάζεται στην Ομοσπ. Δημ. Της Γιουγκοσλαβίας για τους Σέρβους που εγκαταλείπουν το Κόσοβο.

³³⁹ www.msf.gr

Οι τελευταίες εκτιμήσεις δείχνουν ότι ο συνολικός αριθμός σέρβων προσφύγων από το Κόσοβο αγγίζει τους 71400. Η UNISEF δημιούργησε τρεις ομάδες από ειδικά εκπαιδευμένα άτομα- γιατρούς, νοσοκόμες, κοινωνικούς λειτουργούς, και ψυχολόγους που επισκέπτονται εννέα επαρχίες της ευρύτερης περιοχής στις οποίες έχουν καταφύγει Σέρβοι.

Ήδη η UNISEF παρέχει στους πληθυσμούς αυτούς ιατροφαρμακευτικό υλικό, βαλιτσάκια υγιεινής, ρουχισμό, υποδήματα, βρεφικές πάνες και κουβέρτες. Παράλληλα, σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Μητρικής και Παιδικής Υγείας του Βελιγραδίου προσφέρει ειδική βοήθεια σε έγκυες γυναίκες και σε βρέφη που φιλοξενούνται σε σπίτια οικογενειών.

Η UNISEF συνεργάζεται τέλος με τις κοινοτικές υπηρεσίες της περιοχής για την παροχή ειδικού εξοπλισμού για ύδρευση και χημικών καθαρισμού του νερού στα Κέντρα υποδοχής των Σέρβων του Κοσόβου για την αποφυγή ασθενειών σχετικών με το νερό σε παιδιά και βρέφη. Το Stenkovec II είναι ένας από τους πρώτους καταυλισμούς προσφύγων στη FYROM όπου η UNISEF δημιούργησε σχολεία για τα παιδιά. Ακολούθησαν Stenkovec I η Bojane το Neprostiko η Rabusa και άλλοι καταυλισμοί. Πρόσφατα στο Stenkovec II τα παιδιά ηλικίας 7-14 χρονών που διδάχτηκαν τους τελευταίους μήνες στα ειδικά διαμορφωμένα “ σχολεία σε τέντες” που έφτιαξε UNISEF , μαθηματικά, αλβανική γλώσσα, τέχνες και μουσική, γιόρτασαν το τέλος του πρώτου κύκλου των μαθημάτων τους. Η UNISEF υποστήριξε από την πρώτη στιγμή την συνέχιση των εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων για να μην αποκοπούν τα παιδιά από την σχολική διαδικασία αλλά για να τους δημιουργηθεί η αίσθηση επιστροφής στην καθημερινότητα σαν αντίδοτο στο άγχος του πολέμου και της προσφυγιάς. Ενίσχυσε το κτίσιμο αιθουσών και την τοποθέτηση σκηνών, διένειμε βιβλία, μαθητικό εξοπλισμό παιχνίδια, πίνακες και θρανία. Πρωτοβουλία της UNISEF η δημιουργία ομάδων ψυχαγωγίας για τα παιδιά – ένα συνδυασμό εκπαίδευσης και ψυχολογικής στήριξης.³⁴⁰

³⁴⁰ www.noprofit.gr

Γ) Η αναπτυξιακή βοήθεια στα τέλη της δεκαετίας του '90³⁴¹

Στο κείμενο που ακολουθεί θα εξεταστούν τα κύρια χαρακτηριστικά της ξένης βοήθειας μετά το τέλος του ψυχρού πολέμου και την επακόλουθη κατάρρευση του διπολικού συστήματος. Στην αρχή θα αναλυθούν τα αίτια μείωσης της ξένης βοήθειας με ιδιαίτερη αναφορά στην συζήτηση που αφορά την αποτελεσματικότητά της. Κατόπιν θα διερευνηθούν οι αλλαγές που επήλθαν στους στόχους των δωρητών και θα σκιαγραφηθεί το φαινόμενο της αποκρατικοποίησης της βοήθειας με την αυξανόμενη επιρροή των μη κυβερνητικών οργανώσεων και την διευρυνόμενη αυτονόμηση των πολιτικών διεθνών οργανισμών όπως η Παγκόσμια Τράπεζα. Τέλος, θα περιγραφούν οι διαφοροποιήσεις στις πολιτικές των διαφόρων δωρητών και θα παρουσιαστούν οι τάσεις που αναμένεται να επηρεάσουν την χορήγησης ξένης βοήθειας στις επόμενες δεκαετίες.

Αιτία της μείωσης³⁴²

Η πρώτη και πιο σημαντική εξέλιξη στην πορεία της ξένης βοήθειας τα τελευταία χρόνια είναι η μείωσή της. Η επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια που δίδεται από τα βιομηχανικά κράτη στον Τρίτο Κόσμο βρίσκεται σήμερα στο χαμηλότερο επίπεδο της τελευταίας εικοσαετίας. Σύμφωνα με τον Ο.Ο.Σ.Α., οι κυβερνήσεις των πλούσιων χωρών παρείχαν το 1994 ποσά βοήθειας που αντιστοιχούσαν μόλις το 0,27% του Α.Ε.Π. τους. Ο σημαντικότερος λόγος μείωσης της ξένης βοήθειας τα τελευταία χρόνια είναι το τέλος του ψυχρού πολέμου και η κατάρρευση του διπολικού συστήματος. Χωρίς τα γεωπολικά κίνητρα της περιόδου του ανταγωνισμού με την Σοβιετική Ένωση, οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν περικόψει περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη χώρα τη βοήθεια που έδιναν στον αναπτυσσόμενο κόσμο. Ο προϋπολογισμός οικονομικής και αναπτυξιακής βοήθειας των Η.Π.Α. ήταν το 1994 20% μικρότερος από ό,τι ήταν το 1992. Σήμερα οι Η.Π.Α. παρέχουν μικρότερη βοήθεια από την Ιαπωνία, από την Γερμανία ή από την Γαλλία. Ως ποσοστό μάλιστα του Α.Ε.Π. δίνουν μικρότερη βοήθεια (0,1%) από οποιοδήποτε άλλο βιομηχανικό κράτος.

³⁴¹ www.idec.gr

³⁴² www.idec.gr

Το τέλος του ψυχρού πολέμου έθεσε τέρμα και στις πολιτικές «Διεθνιστικής αλληλεγγύης» της Σοβιετικής Ένωσης και των συμμάχων της. Χώρες όπως η Αιθιοπία, το Βιετνάμ και η Κούβα αντιμετώπισαν στην αρχή σημαντικό περιορισμό και κατόπιν διακοπή της βοήθειας που δεχόταν από την ΕΣΣΔ. Ακόμη περισσότερο, τα κράτη του πρώην σοβιετικού συνασπισμού μετατράπηκαν μέσα σε λίγα χρόνια από δωρητές σε αποδέκτες βοήθειας. Το 1993 οι χώρες της κεντρικής και ανατολικής Ευρώπης καθώς και τα κράτη της Κοινοπολιτείας ανεξαρτήτων κρατών έγιναν αποδέκτες σχεδόν του 95 του συνόλου της επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας. Έτσι, η βοήθεια που λάμβαναν πολλές χώρες του Τρίτου Κόσμου μειώθηκε περισσότερο από τον μέσο όρο του περιορισμού της ξένης βοήθειας λόγω της κατάρρευσης των κομμουνιστικών καθεστώτων και της εμφάνισης ενός μεγάλου αριθμού νέων κρατών που άρχισαν να διεκδικούν μερίδιο από την μικρότερη συνολική «πίτα».³⁴³

Τα οικονομικά προβλήματα των μελών του ΟΠΕΚ και οι επιπτώσεις του πολέμου στον Κόλπο ενίσχυσαν ακόμη περισσότερο τις τάσεις μείωσης της ξένης βοήθειας : η βοήθεια που παρείχαν οι τρεις μεγαλύτεροι δωρητές του ΟΠΕΚ- το Κουβέιτ, η Σαουδική Αραβία και τα Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα- μειώθηκε από 7,9 δισεκατομμύρια δολάρια το 1980 σε 1,1 δισεκατομμύρια το 1992.

Ένας άλλος λόγος μείωσης της ξένης βοήθειας σχετίζεται με την αναποτελεσματικότητά της. Πρόκειται για ένα φαινόμενο που έχει χαρακτηριστεί ως « κόπωση» των δωρητών. Ουσιαστικά η «κόπωση» αναφέρεται στην αυξανόμενη απογοήτευση των αναπτυγμένων κρατών με την αδυναμία της βοήθειας να επιτύχει στις χώρες- αποδέκτες την πολυπόθητη οικονομική ανάπτυξη.

Την δεκαετία του 1980, οι 47 χώρες της περιοχής δέχτηκαν μεγαλύτερη κατά κεφαλή εξωτερική βοήθεια από οποιαδήποτε άλλη περιοχή του Τρίτου Κόσμου: 21,85 δολάρια κατά κεφαλή σε σύγκριση με 0,5 για όλες τις άλλες αναπτυσσόμενες χώρες. Εντούτοις, την ίδια περίοδο, το κατά κεφαλήν ΑΕΠ της νοτιώς της Σαχάρας Αφρικής μειωνόταν κατά 25 ετησίως. Αν και μπορεί να υποστηριχθεί ότι αφενός μεγάλες σε πληθυσμό χώρες της ηπείρου έλαβαν σημαντικά μικρότερη βοήθεια κατά κεφαλή από ό,τι οι μικρότερες 10 δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι

³⁴³ www.idec.gr

χρηματοδοτήσεις από το εξωτερικό βελτιώθηκαν σημαντικά, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι χρηματοδοτήσεις από το εξωτερικό δεν είχαν τα προσδοκώμενα αποτελέσματα.

Βέβαια, τα γεωστρατηγικά κίνητρα στην περίοδο του ψυχρού πολέμου επιθύνονται σε μεγάλο βαθμό για την κατασπατάληση της βοήθειας. Για παράδειγμα, οι Ηνωμένες Πολιτείες ενίσχυσαν ιδιαίτερα αυταρχικά καθεστώτα στην Αφρική, όπως του Σάμουελ Ντόε στη Λιβερία, του Σιάντ Μπαρέ στη Σομαλία, αυξάνοντας την διαφθορά και ενισχύοντας τις προϋποθέσεις για την κατάρρευση που ακολούθησε τη δεκαετία του 1990: σήμερα, η Λιβερία και η Σομαλία βρίσκονται στα χέρια πολεμάρχων. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τα μεγάλα ποσά που δόθηκαν από αναπτυγμένες χώρες τόσο του δυτικού όσο και του ανατολικού συνασπισμού βοήθησαν όχι μόνο στην διατήρηση αυταρχικών καθεστώτων αλλά και στη συνέχιση καταστροφικών πολιτικών επιβάλλοντας μια κουλτούρα εξάρτησης και δημιουργώντας ένα φαύλο κύκλο υπανάπτυξης. Μία από τις σημαντικότερες αιτίες αναποτελεσματικότητας που έχουν συχνά επισημανθεί αφορά την έλλειψη συντονισμού μεταξύ των διαφόρων δωρητών. Συχνά πολιτικοί και γραφειοκρατικοί λόγοι οδηγούν σε υπερβολικά σχέδια με αλληλοσυγκρουόμενες στόχους.

Η έκθεση Cassen, η σημαντικότερη μελέτη που έχει γίνει σήμερα για την αποτελεσματικότητα της βοήθειας, θεωρεί ότι η ξένη βοήθεια είχε μάλλον θετικά αποτελέσματα και συμπεραίνει ότι οι επιθέσεις που έχει δεχτεί κατά καιρούς, δεν είναι σε μεγάλο βαθμό, πειστικές. Η επιτυχία της βοήθειας που παρείχαν οι ΗΠΑ στη Νότιο Κορέα είναι χαρακτηριστική: η U.S.A.I.D. χρησιμοποιεί τον όρο «αποφοίτηση» της χώρας αυτής της ανατολικής Ασίας προκειμένου να τονίσει την επιτυχία του προγράμματος ξένης βοήθειας των ΗΠΑ. Πάντως η έκθεση Cassen επισημαίνει την, σε πολλές περιπτώσεις, αναποτελεσματικότητα της βοήθειας, τονίζοντας τα μεγάλα περιθώρια βελτίωσης.

Κίνητρα χορήγησης:³⁴⁴

Συνέχεια και αλλαγή

³⁴⁴ www.idec.gr

Στην περίοδο του ψυχρού πολέμου ο ανταγωνισμός των υπερδυνάμεων επέτρεπε τη δικαιολόγηση στο εσωτερικό των χωρών- δωρητών της παροχής ξένης βοήθειας με τη χρήση επιχειρημάτων όπως η “σοβιετική απειλή” ή ο “ιμπεριαλιστικός επεκτατισμός”. Η υποστήριξη για τις χώρες του Τρίτου κόσμου σε αυτή την περίοδο αντανάκλασε τα γεωστρατηγικά κίνητρα και δεν σχετιζόταν, τουλάχιστον άμεσα, με τις οικονομικές τους πολιτικές.

Σήμερα, τόσο το στρατηγικό όσο και το ιδεολογικό *rationalis* της παροχής βοήθειας έχουν χάσει σε μεγάλο βαθμό την παλιά τους λάμψη. Όλο και πιο συχνά λοιπόν οικονομικά επιχειρήματα έρχονται στην επιφάνεια. Βέβαια σε μεγάλο βαθμό και σε όλα τα κράτη- δωρητές η βοήθεια εν μέρει στόχευε και στοχεύει στην άμεση ενίσχυση εταιριών των δωρητών (μέσω π.χ. μεικτών πιστώσεων, δηλαδή εξαγωγικών πιστώσεων των ποιων ένα μέρος αποτελεί δωρεά). Σύμφωνα με την *Actionaid* και σε παγκόσμια κλίμακα, 15% του συνόλου της βοήθειας αφορά συμβόλαια σε αυτή την βάση. Στις Ηνωμένες Πολιτείες για παράδειγμα, οι γραφειοκράτες της U.S.A.I. προκειμένου να πείσουν το Κογκρέσο να μην προωθήσει νέες σημαντικές περικοπές της βοήθειας, τονίζουν ότι, μόνο το 1993, “ τα προγράμματα ξένης βοήθειας των ΗΠΑ οδήγησαν στην αγορά αμερικανικών αγαθών και υπηρεσιών ύψους 10 δισεκατομμυρίων δολαρίων, ποσό που αντιστοιχεί σε περίπου 200000 θέσεις εργασίας”. Η ενίσχυση εθνικών προμηθευτών στα κράτη- δωρητές μέσω της ξένης βοήθειας έχει ορισμένες αρνητικές συνέπειες για τις χώρες- αποδέκτες: συχνά, οι τελευταίες αναγκάζονται να αγοράσουν προϊόντα ή υπηρεσίες σε υψηλότερες τιμές από αυτές που θα μπορούσαν να επιτύχουν από τρίτες πηγές. Μία χαρακτηριστική περίπτωση είναι η βοήθεια σε τρόφιμα, για την οποία ένα από τα κύρια κίνητρα είναι η προώθηση των εξαγωγών των δωρητών.³⁴⁵ Μάλιστα, η εισαγωγή τροφίμων που διανέμονται δωρεάν, ρίχνει την τιμή τους στη χώρα του αποδέκτη κάτω του κόστους, υποχρεώνοντας πολλούς αγρότες να εγκαταλείψουν τις καλλιέργειές τους που γίνονται πιο ασύμφορες. Ορισμένες φορές, τα οικονομικά κίνητρα αφορούν σε μεγάλο βαθμό ένα νέο πεδίο εμφάνισης πελατειακών σχέσεων. Εδώ είναι χαρακτηριστική η περίπτωση της ιταλικής βοήθειας στην Αφρική. Τη δεκαετία του 1980, η ιταλική κυβέρνηση δαπάνησε πάνω από 1 δισεκατομμύριο δολάρια (περίπου το 50% του σομαλικού ΑΕΠ) για την εκτέλεση αμφισβητούμενης

³⁴⁵ www.idec.gr

χρησιμότητας έργων, όχι με βάση τις ανάγκες στη Σομαλία και τις προοπτικές της αγροτικής της οικονομίας αλλά με κριτήρια τη διάρθρωση των ιταλικών επιχειρηματικών συμφερόντων και την πολιτική τους επιρροή στη Ρώμη.

Ένα νέο φαινόμενο που σχετίζεται με τα κίνητρα χορήγησης ξένης βοήθειας είναι οι λεγόμενες «πολιτικές προϋποθέσεις» στην συνέχιση παροχής της. Οι «πολιτικές προϋποθέσεις» αφορούν στους όρους πολιτικής φιλελευθεροποίησης που έθεσαν, κυρίως από τα μέσα της δεκαετία του 1980 και μετά, οι δυτικές κυβερνήσεις στη χορήγηση βοήθειας σε αναπτυσσόμενες χώρες.

Τέλος, ένα ακόμη σημαντικό χαρακτηριστικό στη χορήγηση ξένης βοήθειας είναι η αύξηση, τα τελευταία χρόνια, της λεγόμενης «επείγουσας βοήθειας». Πρόσφατες ανθρωπιστικές καταστροφές όπως η τραγωδία στη Ρουάντα και ο πόλεμος στην πρώην Γιουγκοσλαβία οδήγησαν στην αύξηση του ποσοστού της επείγουσας βοήθειας από 1,5% το 1991 σε 10% το 1994. Αυτό μείωσε ακόμη περισσότερο τη μακροχρόνια αναπτυξιακή βοήθεια, αυξάνοντας μάλιστα, για πολιτικούς λόγους, και την άνιση κατανομή της. Έτσι το 1994, η κατά κεφαλή επείγουσα βοήθεια προς την πρώην Γιουγκοσλαβία ήταν σχεδόν δωδεκαπλάσια από την αντίστοιχη προς τη Λιβερία. Πάντως, η αύξηση της επείγουσας βοήθειας αναβάθμισε τα ανθρωπιστικά κίνητρα στην εν γένει χορήγηση της ξένης βοήθειας.

Αποκρατικοποίηση³⁴⁶

Η τρίτη εξέλιξη στην ξένη βοήθεια θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως η «αποκρατικοποίησή» της. Οι ιδιωτικές εισροές, που περιλαμβάνουν τις ιδιωτικές επενδύσεις, το δανεισμό από διεθνείς τράπεζες και την αγορά ομολόγων, όπως επίσης και τις χορηγίες των λεγόμενων μη-κυβερνητικών οργανώσεων, διπλασιάστηκαν στις αρχές της δεκαετίας του '90, φτάνοντας το 1993 τα 93,9 δισεκατομμύρια δολάρια. Δύο από τις σημαντικότερες εξελίξεις που επήλθαν στην «αποκρατικοποίηση» των χρηματοδοτικών ροών Βορρά-Νότου ήταν: η εμφάνιση των μη-κυβερνητικών οργανώσεων (Μ.Κ.Ο.), και στην αυτονόμηση των διεθνών οργανισμών από τις κρατικές πολιτικές.

³⁴⁶ www.idec.gr

Οι Μ.Κ.Ο. είναι εθελοντικές ομάδες που πρόσφατα απέκτησαν επαγγελματικά χαρακτηριστικά και ήλθαν να καλύψουν σε κάποιο βαθμό το κενό που δημιουργήθηκε με την αυξανόμενη έλλειψη ενδοιαφέροντος των δυτικών κυβερνήσεων για το νότιο ημισφαίριο του πλανήτη. Πολλές Μ.Κ.Ο. έχουν ήδη προϋπολογισμούς μεγαλύτερους από ορισμένες χώρες του Τρίτου Κόσμου και προμηθεύουν ποσά μεγαλύτερα από το 1/10 της συνολικής επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας, χρηματοδοτήσεις σημαντικά υψηλότερες από τη βοήθεια που δίνει η Παγκόσμια Τράπεζα. Μόνο στις Ηνωμένες Πολιτείες, 400 Μ.Κ.Ο. συγκέντρωσαν το 1995 κονδύλια ύψους 7 δισεκατομμυρίων δολαρίων, ποσό ελάχιστα μικρότερο από την εξωτερική βοήθεια που δίνει η Γαλλία. Δύο είναι τα χαρακτηριστικά των Μ.Κ.Ο. που τους επιτρέπουν να «αποκρατικοποιούν» τη βοήθεια: πρώτον, διαθέτουν μια ισχυρή οργανωτική αυτονομία που τους επιτρέπει να αγνοούν σε μεγάλο βαθμό τις κρατικές επιλογές και δεύτερον, συνήθως αποφεύγουν να χορηγούν βοήθεια στις κυβερνήσεις των αναπτυσσόμενων χωρών αλλά προτιμούν να διοχετεύουν την υποστήριξη τους μέσω εθελοντικών οργανώσεων στις χώρες-αποδέκτες. Σε γενικές όμως γραμμές η «αποκρατικοποίηση» της βοήθειας μέσω των Μ.Κ.Ο. δεν παύει να είναι μία ακόμη αδύνατη τάση, μια που τα κονδύλια που δεν είναι σε θέση να επηρεάσουν αποφασιστικά τις κοινωνικοοικονομικές συνθήκες στις χώρες-αποδέκτες. Ένα παράδειγμα αυτονόμησης των πολιτικών διεθνών οργανισμών από τις πολιτικές των χωρών-δωρητών παρατηρείται και στην περίπτωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου η εμφάνιση υπερεθνικών δομών, δημιουργεί νέες συνθήκες για την χορήγηση ξένης βοήθειας. Ενδιαφέρουσα είναι, για παράδειγμα, η περίπτωση της Ελλάδας η οποία υποχρεώθηκε να παράσχει αναπτυξιακή βοήθεια λόγω της ένταξής της στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα το 1981 με την αποδοχή του τότε «κοινοτικού κεκτημένου». Πάντως, εν γένει, η «αποκρατικοποίηση» της ξένης βοήθειας μέσω της αυτονόμησης διεθνών οργανισμών είναι μία τάση που μόλις τα τελευταία χρόνια έχει αρχίσει να εκδηλώνεται.

Η εξωτερική βοήθεια από την πλευρά των δωρητών και η Ελλάδα³⁴⁷

Οι δομές χορήγησης βοήθειας, οι αποδέκτες αλλά και ο χαρακτήρας της ποικίλλει από δωρητή σε δωρητή. Για παράδειγμα, περίπου το 40% του προγράμματος της επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας της Ιαπωνίας αφορά οικονομικές υποδομές. Αντίθετα, το αντίστοιχο πρόγραμμα των ΗΠΑ δίνει έμφαση σε πολιτικούς και κοινωνικούς στόχους (ανθρωπιστική βοήθεια, περιθάλψη κλπ.).

Σε σχέση με τους αποδέκτες οι δωρητές ακολουθούν διαφορετικές πολιτικές που αντανακλούν τους διαφορετικούς γεωπολιτικούς και οικονομικούς τους στόχους. Η μεγάλη, πριν την ουσιαστική και μάλλον οριστική μείωσή της την περίοδο 1990-1991, ξένη βοήθεια που χορηγούσαν τα κράτη-μέλη του Ο.Π.Ε.Κ. απευθυνόταν αποκλειστικά σε μουσουλμανικές χώρες. Η Ιαπωνία θεωρεί την Ασία ως την προτεραιότητά της. Σχεδόν το 50% της ξένης βοήθειας που χορηγεί το Τόκιο απευθύνεται σε πέντε κράτη: την Ινδονησία, την Κίνα, τις Φιλιππίνες, την Ινδία και την Ταϊλάνδη. Το 50% της εξωτερικής βοήθειας της Γαλλίας απευθύνεται στην γαλλόφωνη κοινότητα της δυτικής και κεντρικής Αφρικής. Το 56% της Βρετανικής αναπτυξιακής βοήθειας αφορά κράτη-μέλη της Κοινοπολιτείας. Τέλος, πάνω από το 25% της ξένης βοήθειας που χορηγούν οι ΗΠΑ απευθύνεται σε δύο μόνο χώρες: την Αίγυπτο και το Ισραήλ.

Τέλος, όσον αφορά τους τρόπους διαχείρισης της βοήθειας, χώρες όπως οι ΗΠΑ, ο Καναδάς και η Βρετανία έχουν αυτόνομους οργανισμούς όπως η U.S.A.I.D., η Canadian International Development Agency και η Overseas Development Agency αντίστοιχα. Αντίθετα στη Γαλλία εμπλέκονται άμεσα τα Υπουργεία Συνεργασίας και Οικονομικών.

Η Ελλάδα, κυρίως μετά την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, παρέχει αξιοσημείωτη βοήθεια στις αναπτυσσόμενες χώρες: 0,1% του ΑΕΠ της σε πολυμερή βάση και 0,02% σε διμερή. Πρόσφατα η χώρα μας έθεσε υποψηφιότητα για την ένταξή της στην Επιτροπή Αναπτυξιακής Βοήθειας (Development Assistance Committee-D.A.C.) του Ο.Ο.Σ.Α.³⁴⁸ Προκειμένου μάλιστα να εκπληρώσει τις

³⁴⁷ www.idec.gr

³⁴⁸ www.idec.gr

προϋποθέσεις ένταξης που έθεσε στις σχετικές διαπραγματεύσεις η D.A.C. το Υπουργικό Συμβούλιο αποφάσισε την αύξηση της συνολικής κρατικής διμερούς αναπτυξιακής βοήθειας που χορηγεί η ελληνική κυβέρνηση κατά 90 εκατομμύρια δολάρια μέσα στην επομένη πενταετία (1997-2001). Αν η Ελλάδα επιτύχει την ένταξή της στην D.A.C. η χώρα μας θα εμφανιστεί για πρώτη φορά στην ιστορία της, στους πίνακες των χωρών-δωρητών ή αποδοσών της Ελλάδας να επιδιώξει την ένταξή της στην D.A.C. σχετίζεται με την ευρύτερη πολιτική της χώρας μας για ενεργό συμμετοχή σε όλους τους διεθνείς οργανισμούς και συνδέεται με την προσπάθεια ένταξης της Τουρκίας. Εντούτοις, αναμένεται τα μέλη της D.A.C να αποφασίσουν για ταυτόχρονη ένταξη της Ελλάδας και της Τουρκίας προκειμένου να αποφύγουν την μελλοντική χρήση του βέτο από μία από τις δύο χώρες.

Συμπεράσματα και προοπτικές³⁴⁹

Το τέλος του ψυχρού πολέμου και η κριτική που δέχτηκε η αναπτυξιακή βοήθεια για την αποτελεσματικότητά της αποτελούν τους κύριους παράγοντες που ευθύνονται για την μείωσή της. Η αυξανόμενη ανεργία και τα δημοσιονομικά προβλήματα των αναπτυγμένων κρατών όπως επίσης και η επανεμφάνιση των ιδεών του απομονωτισμού στις Ηνωμένες Πολιτείες θα ενισχύσουν στο άμεσο μέλλον τις τάσεις μείωσης της ξένης βοήθειας. Εντούτοις, η εμφάνιση νέων «μη στρατιωτικών πλευρών της ασφάλειας» για το δυτικό κόσμο, όπως είναι η μετανάστευση και οι κίνδυνοι για το περιβάλλον, ίσως μακροχρόνια δράσουν ανασταλτικά στις σημερινές πτωτικές προοπτικές της επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας. Από την άλλη πλευρά, το τέλος του διπολισμού και η παρακμή των γεωστρατηγικών κινήτρων της βοήθειας προσφέρει μια σημαντική ευκαιρία για έναν εξορθολογισμό της. Η διστακτική εμφάνιση των «πολιτικών προϋποθέσεων» αντανάκλα σε κάποιο βαθμό μια τέτοια εξέλιξη. Το φαινόμενο της «αποκρατικοποίησης» της βοήθειας, αν και πιο έντονο από ποτέ άλλοτε, δεν φαίνεται να έχει παρα μόνο σχετικά μικρές επιπτώσεις στους αποδέκτες. Τέλος, οι πολιτικές των δωρητών διαφοροποιούνται σημαντικά τόσο από πλευράς των αποδεκτών στους οποίους απευθύνονται, όσο και από πλευράς των οργανωτικών δομών διαχείρισης της βοήθειας και των αναγκών που οι δωρητές προσδοκούν να καλύψει. Το τέλος μάλιστα της αντιπαράθεσης

³⁴⁹ www.idec.gr

Ανατολής- Δύσης μάλλον οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η σύγκλιση στις πολιτικές των δωρητών δεν πρέπει αν είναι μια αναμενόμενη εξέλιξη στο άμεσο μέλλον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ- ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. Επικυρώσεις Συμβάσεων

Απο τις επικυρώσεις των Συμβάσεων που έχουν κάνει χώρα μέχρι σήμερα, προκύπτει μία καθυστέρηση, που μεσολαβεί μεταξύ υπογραφής και επικύρωσης. Αυτή η καθυστέρηση σε ελάχιστες περιπτώσεις οφείλεται σε απροθυμία ή έλλειψη πολιτικής βούλησης. Αντίθετα, τις περισσότερες φορές, δεν θεωρείται προτεραιότητα των υπουργείων , ή υπάρχει φόρτος εργασίας, ή απλώς δεν βρίσκεται φορέας να προτείνει την επικύρωση, δηλαδή, να αναλάβει την μετάφραση και την ενημέρωση του Κοινοβουλευτικού Σώματος. Και όταν μάλιστα πρέπει να γίνουν αλλαγές προσαρμογής στην εσωτερική νομοθεσία, η καθυστέρηση είναι πολύ μεγαλύτερη. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο νόμος εφαρμογής των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας για την σύσταση των δύο Διεθνών Ποινικών Δικαστηρίων για τη πρώην Γιουγκοσλαβία, που ψηφίσθηκε τον Δεκέμβριο του 1998, δηλαδή 4 χρόνια μετά την ίδρυσή τους.

Προς αυτήν την κατεύθυνση, σημαντική κρίνεται η πρωτοβουλία του ΥΠΕΞ, να συστήνει ειδικές επιτροπές, προκειμένου να προωθούνται οι επικυρώσεις των Διεθνών Συμβάσεων, όπως πχ η Επιτροπή για την επικύρωση του Καταστατικού Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, αλλά και του Υπ. Δικαιοσύνης για την επικύρωση Συμβάσεων διεθνούς ποινικού ενδιαφέροντος.

Παρόλα αυτά υπάρχει η ανάγκη συστηματοποίησης των προσπαθειών που έχουν αναληφθεί. Το έργο μπορεί να το αναλάβει η Εθνική Επιτροπή του ΔΑΔ, όπως συμβαίνει στα περισσότερα κράτη που έχουν συσταθεί αντίστοιχες Επιτροπές.

Για τις επίσημες μεταφράσεις των Συμβάσεων δεν υπάρχει καμία εκκρεμότητα. Έχει όμως ήδη ξεκινήσει, με πρωτοβουλία του ΕΕΣ, η απόδοση των 4 Συμβάσεων της Γενεύης στην καθομιλούμενη ελληνική, διότι οι επίσημες μεταφράσεις που έχουν δημοσιευθεί στο ΦΕΚ είναι στην καθαρεύουσα.

Όμως για τα υπόλοιπα μέτρα που έχουν ληφθεί (πχ νόμος περί ΠΣΕΑ, νόμος ΠΑΜ , και άλλες πληροφορίες για νέες εγκυκλίους, που αφορούν όπως την διαδωση των διατάξεων κλπ), ή που πρόκειται να ληφθούν, πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα ώστε να ανακοινώνονται προς τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη. Προτείνεται επομένως να γίνεται μία περιληπτική έκθεση, που να περιλαμβάνει όλα τα σχετικά

μέτρα που έχει λάβει η Ελλάδα, η οποία μπορεί να στέλνεται προς την Συμβουλευτική υπηρεσία της ΔΕΕΣ, που διατηρεί τράπεζα πληροφοριών, με όλα τα μέτρα που λαμβάνουν τα συμβαλλόμενα κράτη.³⁵⁰ Σχετική δέσμευση εξάλλου ανέλαβε και η χώρα μας, με το σχέδιο Δράσης 2000-2003, που υιοθετήθηκε από 188 κράτη και 174 εθνικούς Σύλλογους του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου, στην 27^η Διεθνή οιασκέψη του ΕΣ, τον Νοέμβριο του 1999.³⁵¹

Σε πολλά κράτη, όπως είναι το Βέλγιο, η Ισπανία, η Γερμανία, Ιταλία αυτή η ανταλλαγή πληροφορήσης είναι πιο εύκολη αφού, στέλνονται τα ίδια τα κείμενα, τα οποία μεταφράζονται από την ΔΕΕΣ στα αγγλικά και γαλλικά. Αντίθετα οι Σκανδιναβικές χώρες, αλλά και χώρες της κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, λαμβάνουν ειδική μέριμνα, ώστε όσο το δυνατόν πιο σύντομα, αν όχι όλο το κείμενο, τουλάχιστον μία περίληψη που μεταφράζεται στα αγγλικά. Αυτό το αναλαμβάνουν είτε η Επιτροπή ΔΑΔ, με ειδική ομάδα εργασίας, είτε ο Εθνικός Σύλλογος ΕΣ, είτε άλλες ερευνητικές ομάδες.

Στην Ελλάδα, το έργο μπορεί να αναλάβει με ευθύνη και συντονισμό της Επιτροπής του ΔΑΔ, ειδική ομάδα, που να περιλαμβάνει εμπειρογνώμονες και στελέχη από όλα τα εμπλεκόμενα υπουργεία και τον ΕΕΣ.

2. Ποινική καταστολή των παραβιάσεων του ΔΑΔ- εκτίμηση νομοθεσίας

Από την καταγραφή και ανάλυση που προηγήθηκε σχετικά με την ποινική καταστολή των παραβιάσεων του ΔΑΔ, γίνεται φανερό η δυσχερής προσέγγιση της ελληνικής νομοθεσίας, αφού για να απαντήσει ο ενδιαφερόμενος ερευνητής, κατά πόσο η Ελλάδα συμμορφώνεται προς την υποχρέωση ποινικοποίησης των παραβιάσεων του ΔΑΔ και να ανακαλύψει στοιχεία που αφορούν την ποινική καταστολή τους, θα πρέπει να τα αναζητήσει μέσα από ένα πλήθος διάσπαρτων διατάξεων, η ερμηνεία των οποίων, μάλιστα σε αρκετές περιπτώσεις, είναι αμφίλογη.

³⁵⁰ Μ. Μαρούδα, Μέτρα Εφαρμογής του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου στην Ελλάδα, Αντ.Σάκκουλας, Αθήνα - Κομοτηνή, 2000, σελ. 48

³⁵¹ Βλ. Σχετική Έκθεση με τις δεσμεύσεις που αναλήφθησαν στο Παράρτημα της παρούσας μελέτης

Μέχρι σήμερα, δεν υπάρχει νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων, σχετική με τα εγκλήματα πολέμου, την παγκόσμια δικαιοδοσία κλπ. όπως προέκυψαν μετά τις Συμβάσεις της Γενεύης του 1949 και τα Πρωτόκολλα του 1977. Οι λόγοι για αυτήν την απουσία, αποδίδονται κυρίως στο ότι δεν υπήρξαν τέτοια περιστατικά, ή στις αντικειμενικές δυσχέρειες στην συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων, αλλά βεβαίαι και στο ότι δεν ποινικοποιούνται αρκετά από τα εγκλήματα αυτά στην ποινική μας νομοθεσία, με αποτέλεσμα να μην συγκεντρώνουν και την προσοχή των ελληνικών δικαστών. Όσον αφορά τα ΔΠΔΓ και ΔΠΔΡ, μόλις τον Δεκέμβριο του 1998, υιοθετήθηκε ειδικός νόμος, που διευκολύνει την συνεργασία με τα εν λόγω δικαστήρια, αλλά δεν έχει παρουσιαστεί ακόμα τέτοια υπόθεση.

Εξάλλου και στις παροχές που εστειλαν οι ελληνικές ένοπλες δυνάμεις, ειρηνευτικά σώματα (Αλβανία, Βοσνία, Σομαλία, Κόσοβο) δεν ασκηθηκε ποινική δίωξη για εγκλήματα πολέμου και μάλιστα, αν και στις περισσότερες υπήρχε στρατιωτικός δικαστής- νομικός σύμβουλος, με ανακριτικά καθήκοντα. Έτσι, πχ στη Σομαλία, που Έλληνες έπεσαν θύματα ενέδρας και ένας στρατιώτης σκοτώθηκε, δεν προχώρησε η δίωξη διότι η συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων με τα μέσα που διέθεταν δεν ήταν εφικτή.³⁵²

Αν και κάποιες από τις πράξεις που χαρακτηρίζονται ως εγκλήματα πολέμου, ποινικοποιούνται στον ΠΚ και τον ΣΠΚ, η εντύπωση που αποκομίζει κανείς ακόμη και από απλή ανάγνωσή τους, είναι ότι ο Έλληνας δικαστής επιχειρώντας να τις εφαρμόσει, θα αντιμετωπίσει προβλήματα προκειμένου να μπορέσει να προχωρήσει σε αποτελεσματική δίωξη μιας τέτοιας πράξης. Κι αυτό γιατί δεν έχουν υιοθετηθεί ειδικά για την αντιμετώπιση τέλεσης πράξεων κατά την διάρκεια ενοπλων συρράξεων (με εξαίρεση κάποιων πράξεων που ποινικοποιούνται στον ΣΠΚ), με ότι αυτό σημαίνει για μια σειρά από πρακτικά ζητήματα όπως πχ τις δυσχέρειες εύρεσης αποδεικτικών στοιχείων. Δεν είναι τυχαίο εξάλλου ότι μέχρι σήμερα δεν έχουν υπάρξει τέτοιες δίκες.

Δεν ποινικοποιούνται όλες οι παραβιάσεις των Συμβάσεων της Γενεύης και των πρωτοκόλλων τους ενώ δεν υπάρχουν ειδικές διατάξεις ούτε για τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, ούτε για το έγκλημα της γενοκτονίας. Δεν υπάρχει διαταξη που να ποινικοποιεί τις παραβιάσεις της Σύμβασης της Χαγής του 1954 για την

³⁵² Μ. Μαρούδα, Μέτρα Εφαρμογής του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαιού στην Ελλάδα, Αντ.Σάκκουλας, Αθήνα - Κομοτηνή, 2000, σελ. 118

προστασία των πολιτιστικών αγαθών, ούτε των Συμβάσεων που απαγορεύουν ή περιορίζουν την χρήση, παραγωγή κλπ ορισμένων όπλων (Συμβάσεις 1972,1980,1993).

Οι πράξεις που ποινικοποιούνται συχνά δεν αντιμετωπίζουν όλες τις περιπτώσεις πχ ποινικοποίηση προπαρασκευαστικών πράξεων, ή τέλεση εγκλημάτων

πολεμου απο ιδιωτες

Επίσης δεν προβλέπεται σαφώς η ευθύνη του υφισταμένου σε σχέση με διαταγές που έχει δεχθεί από ανωτέρους του (υπακοή σε διαταγές ανωτέρου), ούτε ότι μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως ελαφρυντικό στοιχείο κατά την επιμέτρηση της ποινής.

Χρειάζονται ειδική ρύθμιση ζητήματα που αφορούν την αρχή του non bis in idem και την αρχή της απαγόρευσης έκδοσης ημεδαπού, σε σχέση και με την επικύρωση του Καταστατικού του ΔΠΔ.

Δεν υπάρχει ειδική διάταξη, τέλος, για το απαράγραπτο των παραβιάσεων του ΔΑΔ.

Προτάσεις συμπλήρωσης ελληνικής νομοθεσίας³⁵³

Στην αντιμετώπιση της ποινικής καταστολής των παραβιάσεων του ΔΑΔ ενδεχομένως να διευκολύνει, η υιοθέτηση ενός ειδικού νόμου που να συγκεντρώνει τους κανόνες που αφορούν την ποινική καταστολή. Ήδη, μάλιστα από το 1953, η Ένωση Ποινικού Δικαίου, είχε προβεί σε προτάσεις για υιοθέτηση ενός νόμου-πλαίσιο, σχετικά με την ποινική καταστολή των παραβιάσεων των Συμβάσεων της Γενεύης, που όμως τότε είχαν χαρακτηριστεί πρόωρες. Δεν τις ακολούθησε, τότε, κανένα Συμβαλλόμενο Κράτος, και μέχρι σήμερα δεν έχουν ευοδώσει προσπάθειες εναρμόνισης των νομοθεσιών των Συμβαλλομένων Κρατών. Πάντως, την προσπάθεια έχει σήμερα αναλάβει- ήδη από το 1996- η Συμβουλευτική Υπηρεσία της Διεθνούς Επιτροπής του Ερυθρού Σταυρού, που έχει καταρτίσει υποδείγματα- νόμους, για ηπειρωτικά και κοινά νομικά συστήματα.

Σε κάθε περίπτωση, το θετικό για την υιοθέτηση ενός τέτοιου νόμου είναι ότι αφενός, θα διευκολύνει, τόσο σε ζητήματα εφαρμογής τον Έλληνα δικαστή, αλλά και

³⁵³ Μ. Μαρούδα, Μέτρα Εφαρμογής του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου στην Ελλάδα, Αντ.Σάκκουλας, Αθήνα – Κομοτηνή, 2000, σελ. 120

αφετέρου θα έχει περαιτέρω και ένα ρόλο διδακτικό, αφού θα κινητοποιήσει κι άλλους δικαστές, δικηγόρους κλπ. που δεν έχουν μέχρι σήμερα εξοικειωθεί με το αντικείμενο.

Αντί να έχει την λογική ιδιαίτερου νόμου, χωριστά και έξω από τους δύο Κώδικες, τον ΠΚ και τον ΣΠΚ, μπορεί να ακολουθηθεί το ισπανικό σύστημα. Ομοίωση, ή ενσωμάτωση στον κοινό Ποινικό Κώδικα, κοινού κειμένου που αφορά τα “ Εγκλήματα κατά των προστατευόμενων προσώπων κι αγαθών κατά την διάρκεια ενόπλων συρράξεων”.

3. Υγειονομικές ζώνες

Όσον αφορά τις υγειονομικές ζώνες, μια πρώτη εισαγωγική παρατήρηση αφορά την εγγενή δυσκολία που υπάρχει να αξιολογήσει κανείς, το κατά πόσο, τα υπάρχοντα σχέδια διασφαλίζουν αποτελεσματικά τις υγειονομικές υπηρεσίες της χώρας. Και αυτό γιατί, τα σχέδια είναι απόρρητα. Άρα, μια πρώτη πρόταση που αφορά γενικά τα σχέδια ΠΣΕΑ, είναι η ανάγκη διάκρισης των πραγματικά απορρήτων στοιχείων των σχεδίων ΠΣΕΑ που αφορούν την Άμυνα της χώρας, από τα σχέδια που αφορούν την Πολιτική Άμυνα και άρα την καλύτερη προστασία των πολιτών. Η επιτυχία και η αποτελεσματικότητα των σχεδίων αυτών, σε άλλες χώρες έχει θεωρηθεί ότι εξαρτάται από τη πρόσβαση σε αυτά και την εκπαίδευση των πολιτών. Αλλά εξάλλου, και τα υγειονομικά προσωπικό που θα επιστρατευθεί σε περίπτωση εκτάκτου ανάγκης θα πρέπει να γνωρίζει τις πρώτες και άμεσες κινήσεις που έχουν προβλεφθεί στα εν λόγω σχέδια.

Ένα άλλο στοιχείο που επίσης αφορά τα Σχέδια ΠΣΕΑ είναι ότι δεν γίνονται επαρκείς ασκήσεις ετοιμότητας που να περιλαμβάνει τους πολίτες, αλλά όσες γίνονται αφορούν κυρίως το προσωπικό ΠΣΕΑ.- και αυτό γιατί υπάρχει πάντα ο φόβος πρόκλησης πανικού. Έτσι, ενώ οι Δ/νσεις κάνουν επίμονα αιτήσεις για τέτοιες ασκήσεις, ο χρόνος και η περιοδικότητα τους εξαρτάται από συγκυρίες (πχ τα χρονίζοντα προβλήματα στις ελληνοτουρκικές σχέσεις). Έτσι είναι σημαντικό οι πολίτες να γνωρίζουν σε περιπτώσεις εκτάκτων καταστάσεων, που θα πρέπει να απευθυνθούν, που θα βρουν κατασυγία, πρώτες βοήθειες κλπ.

Όσον αφορά τη νομοθεσία, δηλαδή το ν.δ. περί ΠΣΕΑ κι όσα στοιχεία συμπληρώθηκαν με το ν. 2641/98, είναι πλήρης σε ότι αφορά τις γενικές διατάξεις περί ετοιμότητας των Υπουργείων, τις υποχρεώσεις κατάρτισης σχεδίων, εκθέσεων

- προόδου κλπ. Ακόμη, φαίνεται ότι τα κεντρικά Σχέδια του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας διαβιβάζονται στις Νομαρχίες και γίνονται συχνά επισκέψεις, έλεγχοι, κλπ. Όμως είναι ζητούμενο το πώς διαμορφώνονται και λαμβάνονται τα απαραίτητα μέτρα σε επίπεδο Νομαρχιών.

Έτσι, από όσα προκύπτουν χρειάζεται, σε επίπεδο Νομαρχιών, καλύτερη οργάνωση των ΠΣΕΑ, κατάλληλο προσωπικό και τα απαραίτητα κονδύλια και πιστώσεις προς αυτό τον σκοπό. Πιο συγκεκριμένα, χρειάζεται να εντοπισθούν, να καταγραφούν και να κοινοποιηθούν και στους πολίτες (που να ξέρουν πού θα πάει ο καθένας σε περίπτωση που υπάρξει ανάγκη), κατάλληλοι χώροι, δηλαδή χώροι συγκέντρωσης, καταφύγια, κτιριακή υποδομή (για ηλικιωμένους, παιδιά, γυναίκες), μεταφορικά μέσα καθώς και μέσα περιφρούρησης πχ. υγειονομικών μονάδων ή άλλων ανοιχτών χώρων. Ιδιαίτερο πρόβλημα παρουσιάζει αυτό σε παραμεθόριες περιοχές και σε νησιά.

Ειδική μνεία χρειάζεται να γίνει στην ανάγκη ορισμού τοποθεσιών, περιοχών και συνθηκών για την δημιουργία υγειονομικών ζωνών, εάν παραστεί σχετική ανάγκη.

Συμπερασματικά, όσον αφορά τα σχέδια ΠΣΕΑ, ειδικά για την προστασία των υγειονομικών μονάδων, και του προσωπικού, φαίνεται να καλύπτουν τις γενικές συνθήκες για την προετοιμασία σε περίοδο ειρήνης αντιμετώπισης εκτάκτων γεγονότων. Για να είναι όμως η προστασία πιο αποτελεσματική, υπάρχει σχετική πρόταση διαφόρων εθνικών νομοθεσιών που προβλέπουν την σύσταση Επιτροπής από την Δ/ση ΠΣΕΑ, που θα καθορίζει (με μορφή συστάσεων), τα κριτήρια που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όταν πχ επιλέγεται η τοποθεσία για την εγκατάσταση ενός νέου σταθερού υγειονομικής μονάδας, που θα διερευνά τυχόν επίδραση πρακτική στον σχεδιασμό των στρατιωτικών επιχειρήσεων και τέλος εάν και κατά πόσο, τα υπάρχοντα νοσοκομεία και οι άλλες εγκαταστάσεις (κλειστού ή ανοικτού χώρου), καλύπτουν, από πλευράς γεωγραφικής θέσης, τις ανάγκες να αποτελέσουν καταφύγιο εκτός κινδύνου σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης. Μια τέτοια διερεύνηση θα μπορούσε να είναι χρήσιμη και για την Ελλάδα.

4. Πολιτική Άμυνα

Η νομοθεσία για την πολιτική άμυνα και ο τρόπος που έχει εφαρμοστεί ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, όπου παρουσιάζεται αυξημένο το σχετικό ενδιαφέρον των κυβερνήσεων, έχει να παρουσιάσει αρκετά θετικά στοιχεία κι εμφανίζει μια πληρότητα όσον αφορά τον σχεδιασμό της. Όμως διαπιστώνονται και ορισμένες ελλείψεις ή ασάφειες.

Στα θετικά σημεία καταγράφονται η οργανωτική και σχεδιασμός των Μονάων Πολιτικής Άμυνας και τμημάτων ΠΑΜ, η προβλεψη συντονισμού της κινητοποίησης αρχών και πολιτών, ακόμη το εκσυγχρονισμένο σύστημα συναγερμού και το ειδικό δίκτυο επικοινωνιών (ΟΤΕ), η προς εφαρμογή της νομοθεσίας, κατάρτιση λεπτομερών σχεδίων από τις Δ/σεις ΠΣΕΑ. Επίσης, με το νεότερο νόμο περί ΠΑΜ, γίνεται μια προσπάθεια συστηματικής αντιμετώπισης, όλων των ζητημάτων συμμετοχής των πολιτών στην βελτίωση της άμυνάς τους από έκτακτες φυσικές και άλλες καταστάσεις.

Όσον αφορά τις ελλείψεις και τις , ως εκ τούτου, ανάγκες λήψης συμπληρωματικών μέτρων, προτείνονται τα εξής:

Α) Σε επίπεδο νομοθεσίας³⁵⁴

Προκειμένου να αποσαφηνισθεί το νομικό πλαίσιο των 3 διαφορετικών αποστολών της ΠΑΜ, θα ήταν χρήσιμη μία πιο λεπτομερής οριοθέτησή τους, ενδεχομένως σε Υπουργική απόφαση όπως ούτως ή άλλως προβλέπεται στο νόμο, με τρόπο που να διαχωρίζει πλήρως τον μη μαχίμο χαρακτήρα των οργανώσεων κι των δραστηριοτήτων της πολιτικής άμυνας, διακρίνοντας την, σαφώς, από την τοπική άμυνα, στο μέτρο που η τελευταία μπορεί να θεωρηθεί ως αποστολή που προκαλεί πράξεις επιβλαβείς στον εχθρό και άρα στερεί τα μέλη της από την προστασία των Συμβάσεων της Γενεύης και των προσθετων πρωτοκόλλων τους.

Σημαντικό στοιχείο επίσης που πρέπει να διευκρινιστεί είναι, η σχέση των οργανώσεων πολιτικής άμυνας με τις ένοπλες δυνάμεις. Αυτό συνήθως προκύπτει με ειδικές συμφωνίες που καταρτίζονται μεταξύ των σωμάτων. Έτσι, σήμερα, βάσει της ελληνικής νομοθεσίας, η πολιτική άμυνα τίθεται υπό την εποπτεία των ένοπλων δυνάμεων, πολύ συχνά με ρόλους η διάκριση των οποίων δεν είναι σαφής. Από μελέτες που έχουν γίνει σε διεθνές επίπεδο, όσο πιο κοντά μάλιστα ένοπλες δυνάμεις

³⁵⁴ Μ. Μαρούδα, Μέτρα Εφαρμογής του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου στην Ελλάδα, Αντ.Σάκουλας, Αθήνα – Κομοτηνή, 2000, σελ. 154

και πολιτική άμυνα, τόσο πιο εύκολο είναι να χρησιμοποιηθούν οι οργανώσεις πολιτικής άμυνας σε στρατιωτικούς σκοπούς.

B) Σε επίπεδο εφαρμογής³⁵⁵

Μία γενική πρωταρχική παρατήρηση είναι ότι τα σχέδια ΠΣΕΑ είναι απόρρητα και έτσι δύσκολα μπορούν να αξιολογηθούν. Επίσης δεν γίνονται επαρκείς ασκήσεις ετοιμότητας, όσον αφορά την εφαρμογή των Σχεδίων αυτών, που να περιλαμβάνουν πολίτες. Όσον αφορά την νομοθεσία είναι πλήρης σε ότι αφορά τις γενικές διατάξεις περί ετοιμότητας Υπουργείων, τις υποχρεώσεις κατάρτισης σχεδίων κλπ. Ακόμη φαίνεται ότι τα Κεντρικά σχέδια, διαβιβάζονται στις Νομαρχίες. Αλλά χρειάζεται καλύτερη οργάνωση των ΠΑΜ, ΠΣΕΑ, σε επίπεδο Νομαρχιών, κατάλληλο κι επαρκές προσωπικό, και τα απαραίτητα κονδύλια και πιστώσεις προς αυτό τον σκοπό.

4.Αναγνώριση και σήμανση υγειονομικών μονάδων και προσωπικού- έμβλημα Ερυθρού Σταυρού

Σημαντικό στοιχείο είναι και η όσο το δυνατόν καλύτερη σήμανση των οργανώσεων, των εγκαταστάσεων και των υλικών που χρησιμοποιούνται ή που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για την πολιτική άμυνα, ήδη σε περίοδο ειρήνης. Διότι, αν πχ σηματοδοτηθούν τα καταφύγια, θα επιτευχθεί και καλύτερη ενημέρωση των πολιτών, οι οποίοι ούτως ή άλλως πρέπει να γνωρίζουν που θα προφυλαχθούν και σε περίοδο ειρήνης από φυσικές καταστροφές.

Όσον αφορά την αναγνώριση και σήμανση υγειονομικών μονάδων και προσωπικού, ισχύουν και εδώ τα όσα έχουν ήδη αναφερθεί για τα προβλήματα που απορρέουν από τον χαρακτηρισμό από τη Διοίκηση ως απορρήτων στοιχείων. Διότι δεν μπορεί να ελεγχθεί η συμβατότητα τους με την υπάρχουσα νομοθεσία και ούτε μπορούν να γίνουν περαιτέρω επισημάνσεις.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, ακόμη και αν όλα τα Σχέδια ΠΣΕΑ, είναι συμβατά με την σχετική ελληνική και διεθνή νομοθεσία, είναι σημαντικό για μια πιο αποτελεσματική προστασία των ίδιων των υγειονομικών μονάδων, να υπάρχει σαφήνεια σε σχέση με το πώς μπορούν να αναγνωρισθούν. Θα πρέπει, δηλαδή, να γνωρίζουν όλοι το έμβλημα που θα σηματοδοτεί μονάδες που στόχο έχουν την

³⁵⁵ Μ. Μαρούδα, Μέτρα Εφαρμογής του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου στην Ελλάδα, Αντ.Σάκκουλας, Αθήνα – Κομοτηνή, 2000, σελ. 156-157

παροχή βοήθειας και που άρα πρέπει να προστατεύονται. Με την σημερινή αντίθετα κατάσταση, σε πολλές υπηρεσίες ή μονάδες, αλλά και από το ίδιο το πολιτικό υγειονομικό προσωπικό, διαπιστώνεται ότι λόγω του απορρητου, ή σε ορισμένες περιπτώσεις του «αυτονόητου», υπάρχει μία ασάφεια σε σχέση με το ποιες μονάδες θα χρησιμοποιήσουν το έμβλημα του ερυθρού Σταυρού. Επίσης προκύπτει το ζήτημα της σχέσης των υπηρεσιών των ενόπλων δυνάμεων, του ΕΕΣ, και άλλων μη στρατιωτικών νοσοκομειακών μονάδων. Τι γίνεται με τα ιδιωτικά νοσοκομεία; Τι γίνεται με μία ΜΚΟ που αποφασίζει σε περίοδο συρραξής να χρησιμοποιήσει το έμβλημα του ΕΣ;

Σκόπιμα είναι λοιπόν, όλα τα ζητήματα που αφορούν την αναγνώριση και σήμανση των υγειονομικών μονάδων, να γίνουν αντικείμενο μελέτης των αντίστοιχων Δ/σεων ΠΑΜ-ΠΣΕΑ.

Αν και η Ελλάδα υπήρξε από τις πρώτες χώρες στην οποία υιοθετήθηκε ειδική νομοθεσία για την προστασία του εμβλήματος του Ερυθρού Σταυρού, η ισχύουσα νομοθεσία δεν έχει προσαρμοστεί αναλόγως, ώστε να καλύπτει τις απαιτήσεις, τόσο των προαναφερόμενων διατάξεων των Συμβάσεων της Γενεύης, και των πρωτοκόλλων τους, όσο και τις σύγχρονες ανάγκες που ανακύπτουν από τις σημερινές πολύπλοκες καταστάσεις, στις οποίες γίνεται χρήση των προστατευόμενων εμβλημάτων. Αυτό έγινε ιδιαίτερα εμφανές στην περίπτωση της κρίσης στο Κόσοβο, όπου κινδύνευαν ανθρώπινες ζωές, λόγω της παράνομης χρήσης του εμβλήματος του ερυθρού σταυρού από ελληνικές και διεθνείς Μη κυβερνητικές Οργανώσεις, και της απουσίας σαφών οδηγιών από τις ελληνικές κρατικές αρχές.

Αλλά δεν είναι μόνο στην περίοδο κρίσεων που παρατηρούνται αυτές οι πρακτικές. Και στην καθημερινή ζωή υπάρχει μία συγκεχυμένη γνώση των πολιτών και των αρχών, γύρω από την χρήση των εμβλημάτων του ερυθρού σταυρού και της ερυθράς ημισελήνου. χρησιμοποιούνται αδιακρίτως από ιατρούς, φαρμακεία, ιδιωτικές κλινικές και κέντρα υγείας, κατά παράβαση της ελληνικής αλλά και της διεθνούς νομοθεσίας. Αν και η νομοθετική ρύθμιση δεν είναι πανακεία για το πρόβλημα αυτό, που πρέπει να αντιμετωπιστεί με την ανάληψη μιας σειράς πρωτοβουλιών διάδοσης της χρήσης του εμβλήματος, όμως είναι απαραίτητο η όλη προσπάθεια να ενταχθεί σε ένα πλήρες νομοθετικό πλαίσιο.

Υπό το φως αυτών των διαπιστώσεων, επιχειρώντας μια πρώτη συνολική αξιολόγηση της ισχύουσας νομοθεσίας, προκύπτουν οι ακόλουθες ανάγκες τροποποίησης ή συμπλήρωσης.³⁵⁶

- 1) Σε κανένα από τα κείμενα του ισχύοντος νόμου, είτε των Στρατιωτικών Κανονισμών, δεν αναφέρεται με σαφήνεια και πληρότητα η ορθή χρήση του εμβλήματος, όπως αυτή προκύπτει από τα προαναφερομένα άρθρα των συμβάσεων της Γενεύης του 1949 και των πρωτοκόλλων. Δεν εισάγεται έτσι διάκριση στην διαφορετική χρήση του εμβλήματος σε περίοδο ειρήνης, καις ε περίοδο πολέμου, στην προστατευτική ή αναγνωριστική χρήση του, δεν απαριθμούνται όλα τα πρόσωπα, οι φορείς, και τα αντικείμενα που δικαιούνται να φέρουν το έμβλημα.
- 2) Δεν προκύπτει σαφώς η ευθύνη πρωταρχικώς των κρατικών αρχών, που πρέπει να διασφαλίζουν την ορθή χρήση του εμβλήματος, και αν διώκουν τους παραβάτες και επικουρικώς του ελληνικού Ερυθρού Σταυρού.
- 3) Δεν υπάρχει ειδική διάταξη- και άρα χρειάζεται συμπλήρωση η νομοθεσία- για την δόλια χρήση της Ερυθράς Ημισελήνου, ή των άλλων προστατευτικών εμβλημάτων που αναγνωρίζονται στις συμβάσεις της Γενεύης και από τα πρωτόκολλα του 1977. Ενδεικτικά αναφέρουμε το σήμα για την προστασία των πολιτιστικών αγαθών, την πολιτική άμυνα κλπ.
- 4) Χρειάζεται αναπροσαρμογή του προστίμου και γενικότερα των κυρώσεων και των ποινών για τους παραβάτες, λαμβανομένου υπόψη και του γεγονότος ότι οι παραβάσεις χρήσης του, χαρακτηρίζονται από τις Συμβάσεις της Γενεύης, ως «σοβαρές παραβιάσεις» δηλαδή, διεθνή εγκλήματα που παρέχουν παγκόσμια δικαιοδοσία στον εθνικό δικαστή.
- 5) Χρειάζεται σαφής πρόβλεψη της υποχρέωσης διάδοσης της ορθής χρήσης των διακριτικών σημάτων, από τις κρατικές αρχές και επικουρικά από τον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό.

6. Διεθνής Επιτροπή Ερυθρού Σταυρού

Ο ιδιαίτερος χαρακτήρας της ΔΕΕΣ υπογραμμίζεται μέσα από την αναγκαία παρουσία της, εκεί όπου γίνεται αποδεκτή, περισσότερο από 100 χρόνια. Τα κράτη

³⁵⁶ Μ. Μαρούδα, Μέτρα Εφαρμογής του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου στην Ελλάδα. Αντ.Σάκκουλας, Αθήνα – Κομοτηνή, 2000, σελ. 1164-166

προβλέπουν σε αυτήν για υπηρεσίες που δεν είναι δυνατό να περιμένουν από κανέναν άλλον.

Πρόκειται για οργάνωση αποκλειστικά ουδέτερη και αμερόληπτη, ανεξάρτητη και απολιτική με κύριο έργο της τη διάδοση της ολοένα και περισσότερο σήμερα υπογράμμισης της έννοιας της ανθρωπότητας, μέσα από την απευθείας βοήθεια σε άτομα δίχως σύνορα. Είναι δηλαδή η μοναδική οργάνωση που μακριά από τον οποιοδήποτε για αυτήν στείρο ανταγωνισμό έχει ως κύριο σκοπό άμεσα ή στο μέλλον την επιβίωση του ανθρώπινου είδους.

7. Προστασία περιβάλλοντος

Σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος που παρέχει το ΠΠ Ι στις Συμβάσεις της Γενεύης του 1949, είναι περιορισμένη αφού η καταστροφή του περιβάλλοντος κατά την διάρκεια μιας στρατιωτικής επιχείρησης είναι συνήθως, αναπόφευκτη. Αν σκεφτούμε ότι τα σύγχρονα όπλα είναι ικανά για τρομακτικές καταστροφές στο περιβάλλον, ότι τα χρονικά περιθώρια για την ανάπτυξη μέτρων προστασίας του περιβάλλοντος στενεύουν και ότι οι διατάξεις είναι από τα ελάχιστα μέτρα που πάρθηκαν σε παγκόσμια βάση, καταλήγουμε το συμπέρασμα ότι η προστασία του περιβάλλοντος από την δυσμενή αλλοίωση του από τα όπλα είναι πραγματικά πολύ περιορισμένη.

8. Προστασία των αιχμαλώτων εν καιρώ πολέμου

Κατά τη γενική εκτίμηση, η προστασία του αιχμάλωτου πληθυσμού, παρότι διευρύνθηκε με την Τέταρτη Σύμβαση της Γενεύης του 1949, παρέμεινε ελλιπέστατη και πάντως κατώτερη εκείνης που ήδη από το 1927 προβλεπόταν υπέρ των αιχμαλώτων πολέμου και επαναβεβαιώθηκε μες την Τρίτη Σύμβαση της Γενεύης του 1949. Αλλά για τους στρατιωτικούς, η συμπεριφορά απέναντι στους αιχμαλώτους του αντιπάλου καθορίζει εν πολλοίς και την τύχη των αιχμαλώτων που βρίσκονται κάτω από την εξουσία του αντιπάλου.³⁵⁷

Οι Διατάξεις περί αιχμαλώτων δίνουν εκ πρώτης όψεως την εντύπωση πως είναι ουτοπιστικές και απραγματοποίητες. Είναι αλήθεια, πως αμέσως μετά την υιοθέτηση

³⁵⁷ Ε Ρούκουνας, Διεθνής Προστασία Ανθρώπων Διακωμάτων, Αντ. Σάκκουλας, Αθήνα, σελ.

- του ΠΠ Ι ασκήθηκε σε διάφορες δυτικές χώρες δριμεία κριτική, ότι η συνδιάσκεψη «αιχμαλωτίστηκε» από τα συνδουασμένα, πραγματικά συμφέροντα της ΔΕΕΣ και προπαγανδιστικά συμφέροντα των σοσιαλιστικών κρατών και των τριτοκοσμικών κρατών και απέληξε σε διατάξεις περί επιθέσεως και περί αμάχων που περιορίζουν τη δράση του ΝΑΤΟ. Κι οι μιν ανατολικοί εξαφανίσθηκαν μετά τις ψηφοφορίες (αποτελεί τραγική ειρωνεία ότι πρωταγωνιστικό ρόλο υπέρ των δύο Πρωτοκόλλων έπαιξαν το 1974-1977 το Ιράκ και η Γιουγκοσλαβία), ενώ οι δυτικοί διχάστηκαν σε σημείο ώστε σήμερα οι ΗΠΑ, η Γερμανία, Ιαπωνία, Βρετανία, Γαλλία να μην έχουν επικυρώσει ούτε το Πρωτόκολλο Ι.

Αλλά πρέπει να σημειώσουμε ότι οι ρυθμίσεις του 1977 επιβεβαιώνουν και διευρύνουν δύο βασικές αρχές που έχουν εξαγγελθεί ήδη από τις αρχές του 20ου αιώνα : την αρχή του διαχωρισμού μεταξύ μαχητών και αμάχων αφενός και την αρχή της αναλογικότητας κατά την διεξαγωγή των εχθροπραξιών αφετέρου.

Το μάξιμουμ σαφούς διαχωρισμού και προστασίας της υπόστασης και ακεραιότητας των αμάχων επιτυγχάνεται κυρίως κατά την διάρκεια διακρατικών / συμβατικών πολέμων πραγματιστικού τύπου. Παρεμπιπτόντως, αυτού του είδους οι διαμάχες ρυθμίζονται από το παραδοσιακά ανεπτυγμένο (εθιμικό και συμβατικό) διεθνές δίκαιο του πολέμου.

Ο Μανιχαϊσμός στις αντιλήψεις και επιδιώξεις των εμπολέμων, μαζί με την αυξημένη καταστροφικότητα των οπλικών συστημάτων (ιδίως των πυρηνικών) έχουν καταστήσει τις έννοιες μαχητής- άμαχος δυσπροσδιόριστες και ανεφάρμοστες.

Πολεμικές μέθοδοι, όπως ο ανταρτοπόλεμος, η τρομοκρατία και οι μαζικές οικονομικές κυρώσεις πλήττουν (άμεσα και έμμεσα) άμαχους και αμέτοχους πληθυσμούς. Πρόσθετα τα μεγάλα κενά που παρουσιάζονται στην νομική ρύθμιση των ενδοκρατικών και διακρατικών σχέσεων στα μη παραδοσιακά είδη των πολεμικών συγκρούσεων συμβάλλουν στην περαιτέρω μείωση του δείκτη προστασίας των αμάχων.

Οι προσπάθειες λοιπόν προς την κατεύθυνση της καλύτερης δυνατής προστασίας του ατόμου στις ένοπλες συρράξεις- κατά την διάρκεια των οποίων σημειώνονται και οι περισσότερες παραβιάσεις – πρέπει να συγκεντρωθούν όχι τόσο στην διεύρυνση των δικαιωμάτων, που είναι ήδη αρκετά, όσο στην αποτελεσματικότερη δυνατή αποδοτικότητα των μηχανισμών προστασίας με ιδιαίτερο βάρος στο ανθρωπιστικό δίκαιο.

ανθρωπιστικού δικαίου. Μένει να διαπιστωθεί στην πράξη, ή μάλλον στο πεδίο της μάχης ή στο κατεχόμενο έδαφος και η αυθεντική εφαρμογή της.

Ενώ όμως, η αρχική πρόθεση της ΔΕΕΣ ήταν το ΠΠ Ι να αναπτύξει και βελτιώσει τους κανόνες που προβλέπει το άρθρο 3 κοινό στις 4 Συμβάσεις της Γενεύης, ωστόσο, το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3 παραμένει ευρύτερο. Τα άρθρο αυτό συνυπάρχει με το ΠΠ Ι και η εφαρμογή του καλύπτει ένα ευρύτερο πεδίο αυτού του ΠΠ Ι. Όπως τονίστηκε και κατά την διάρκεια της Διπλωματικής Διάσκεψης, το ΠΠ Ι θα αποτελέσει ένα πρόσθετο κείμενο στις Συμβάσεις της Γενεύης και θα εφαρμόζεται στις ένοπλες Συρράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1 και 2, είναι επομένως δυνατή η ταυτόχρονη εφαρμογή και των δύο κανόνων.

Ανεξάρτητα από αυτήν την πραγματικότητα, το ΠΠ Ι μπορεί να θεωρηθεί ως το κείμενο που θέτει την μεγαλύτερη δυνατή αναγνώριση κανόνων ανθρωπιστικού δικαίου κατά την διάρκεια μιας ένοπλης σύρραξης μη διεθνούς χαρακτήρα, διευρύνοντας με καθοριστικό τρόπο την προστασία του ατόμου σε μια εξαιρετική δυσμενή για αυτό κατάσταση. Ένα ποιοτικό άλμα σε επίπεδο κανόνων δικαίου, και μάλιστα απόλυτου χαρακτήρα, που μένει να ξεπεράσει τις προθέσεις και αν μετουσιωθεί σε μία πραγματικότητα σε όλη την διεθνή κοινωνία.

9. Ναυτικός πόλεμος³⁵⁹

Το κύριο σώμα του διεθνούς δικαίου που διέπει τον ναυτικό πόλεμο παραμένει ακόμα ακέραιο όπως μας το κληροδότησε το παρελθόν, δηλαδή συγκεχυμένο και αβέβαιο.

Ο χρόνος έχει πλέον ωριμάσει για την διεθνή κοινωνία να προβεί στην αναθεώρηση του κλάδου αυτού του δικαίου ξεκαθαρίζοντας τα από τα περιττά και αναχρονιστικά στοιχεία. Άλλωστε η πρακτική εμπειρία δεν μας λείπει, εμπειρία που μπορεί να αντληθεί από τους αλληπάλληλους αραβο-ισραηλινούς πολέμους, τον ινδοπακιστανικό πόλεμο του 1971, τον πόλεμο του Βιετνάμ, την θαλάσσια εκστρατεία στα Φώκλαντς καθώς και τον πόλεμο του Κόλπου.

Θέματα που θα πρέπει αν ρυθμιστούν είναι ο ναυτικός αποκλεισμός, το λαθρεμπόριο πολέμου, η σύλληψη ναυτικών λειών, η προστασία των νέων αποκτημάτων της σύγχρονης τεχνολογίας και του διεθνούς δικαίου όπως πχ οι

³⁵⁹ Στ. Περράκης, Το Νέο Ανθρωπιστικό Δίκαιο Των Ένοπλων Συρράξεων, Αντ. Σάκκουλας, Αθήνα-Κομοτηνή, 1989, σελ. 118-119

ανθρωπιστικού δικαίου. Μένει να διαπιστωθεί στην πράξη, ή μάλλον στο πεδίο της μάχης ή στο κατεχόμενο έδαφος και η αυθεντική εφαρμογή της.

Ενώ όμως, η αρχική πρόθεση της ΔΕΕΣ ήταν το ΠΠ Ι να αναπτύξει και βελτιώσει τους κανόνες που προβλέπει το άρθρο 3 κοινό στις 4 Συμβάσεις της Γενεύης, ωστόσο το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3 παραμένει ευρύτερο. Τα άρθρα αυτά συνυπαρχούν με το ΠΠ Ι και η εφαρμογή του καλύπτει ένα ευρύτερο πεδίο αυτού του ΠΠ Ι. Όπως τονίστηκε και κατά την διάρκεια της Διπλωματικής Διάσκεψης, το ΠΠ Ι θα αποτελεί ένα πρόσθετο κείμενο στις Συμβάσεις της Γενεύης και θα εφαρμόζεται στις ένοπλες Συρράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1 και 2, είναι επομένως δυνατή η ταυτόχρονη εφαρμογή και των δύο κανόνων.

Ανεξάρτητα από αυτήν την πραγματικότητα, το ΠΠ Ι μπορεί να θεωρηθεί ως το κείμενο που θέτει την μεγαλύτερη δυνατή αναγνώριση κανόνων ανθρωπιστικού δικαίου κατά την διάρκεια μιας ένοπλης σύρραξης μη διεθνούς χαρακτήρα, διευρύνοντας με καθοριστικό τρόπο την προστασία του ατόμου σε μια εξαιρετική δυσμενή για αυτό κατάσταση. Ένα ποιοτικό άλμα σε επίπεδο κανόνων δικαίου, και μάλιστα απόλυτου χαρακτήρα, που μένει να ξεπεράσει τις προθέσεις και αν μετουσιωθεί σε μία πραγματικότητα σε όλη την διεθνή κοινωνία.

9. Ναυτικός πόλεμος³⁵⁹

Το κύριο σώμα του διεθνούς δικαίου που διέπει τον ναυτικό πόλεμο παραμένει ακόμα ακέραιο όπως μας το κληροδότησε το παρελθόν, δηλαδή συγκεχυμένο και αβέβαιο.

Ο χρόνος έχει πλέον ωριμάσει για την διεθνή κοινωνία να προβεί στην αναθεώρηση του κλάδου αυτού του δικαίου ξεκαθαρίζοντας τα από τα περιττά και αναχρονιστικά στοιχεία. Άλλωστε η πρακτική εμπειρία δεν μας λείπει, εμπειρία που μπορεί να αντληθεί από τους αλληπάλληλους αραβο-ισραηλινούς πολέμους, τον ινδοπακιστανικό πόλεμο του 1971, τον πόλεμο του Βιετνάμ, την θαλάσσια εκστρατεία στα Φώκλαντς καθώς και τον πόλεμο του Κόλπου.

Θέματα που θα πρέπει αν ρυθμιστούν είναι ο ναυτικός αποκλεισμός, το λαθρεμπόριο πολέμου, η σύλληψη ναυτικών λειών, η προστασία των νέων αποκτημάτων της σύγχρονης τεχνολογίας και του διεθνούς δικαίου όπως πχ οι

τεχνητοί νήσοι, τα επιστημονικά υποβρύχια κ.α. και κυρίως ο εκσυγχρονισμός του δικαίου της ουδετερότητας στον ναυτικό πόλεμο. Όσον αφορά το τελευταίο θέμα, η εμπειρία στον Περσικό Κόλπο είναι νομίζουμε, επαρκής λόγος για μια τέτοια ενέργεια, η οποία δεν θα πρέπει να χαρακτηριστεί ούτε αναχρονιστική αλλά ούτε και ουτοπιστική.

Ο πόλεμος του συντόμου προστασίας μπορεί να μας προβληματίσουν τις μορφές

A) κατάργηση της υποχρεωτικής συγκατάθεσης του ενδιαφερόμενου κράτους στο ανθρωπιστικό δίκαιο των ενόπλων συρράξεων

B) δυνατότητα σε όργανα προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων (πχ Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων) , αν κινούν τον μηχανισμό προστασίας σε αυταπόδεικτες καταστάσεις μαζικών παραβιάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων χωρίς να χρειάζεται αναγκαστικά κρατική ή ατομική προσφυγή.

Ο πόλεμος σε καμιά περίπτωση δεν αποτελεί μέσο επιτεύξεως εθνικών συμφερόντων. Τα κράτη οφείλουν να προσαρμόζουν την εξωτερική πολιτική τους, στις μοντέρνες αρχές της εξωτερικής πολιτικής, στις αρχές της συναπάρξεως και της διεθνούς συνεργασίας, και αν μην επιλέγουν τον πόλεμο σαν μέσο πραγματοποιήσεως των σκοπών τους, διαφορετικά θα οπισθοδρομήσουμε στο διεθνές δίκαιο του 17^{ου} και 18^{ου} αιώνα, που ανέπτυξε την θεωρία του «δικαίου πολέμου» και θεώρησε τη βία ως έννομο έκφραση της κυριαρχικής θελήσεως των κρατών.

ΞΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Annuaire C.D. I. 1957, τ. II,
2. Baeriswyl E., Teaching young people to respect human dignity. IRRC, July-August 1997
3. Commentaire J. Pictet, IV, La Convention de Geneve relative a la protection des personnes civiles en temps de guerre, Geneve, 1956
4. Dunant: Henry "A Memory of Solferino"
5. Green L. C. Command Responsibility in International Law, 5 Transnational L & Contemporary problems 1995
6. Pella v., Le Criminalite collective des etats et le droit penal de l'avenir (1949)
7. Pictet J., Les principes du droit international humanitaire, RICR, 1996, σελ. 30
8. Shaw B., International Law at a time of perplexity, Essays in Honour of Shabtai Rosenne 1989

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Μαρούδα Μ., Μέτρα εφαρμογής του ΔΑΔ στην Ελλάδα, Αντ. Σάκκουλας, Αθ-Κομ., 2000,
2. Μυλωνόπουλος Χρ., Διεθνές Ποινικό Δίκαιο, Αντ. Σάκκουλας, Αθήνα-Κομοτηνή, 1993
3. Περράκης Στ., Το Νέο Ανθρωπιστικό Δίκαιο Των Ενόπλων Συρράξεων, Αντ. Σάκκουλας, Αθήνα-Κομοτηνή, 1989
4. Ρούκουνας Ε., Διεθνές Δίκαιο I, Αντ. Σάκκουλας, Αθήνα, 1982
5. Ρούκουνας Ε., Διεθνές Δίκαιο II, Αντ. Σάκκουλας, Αθήνα, 1982
6. Ρούκουνας Ε., Διεθνές Δίκαιο III, Αντ. Σάκκουλας, Αθήνα, 1983
7. Ρούκουνας Ε., Διεθνής Προστασία Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Αντ. Σάκκουλας, Αθήνα
8. Hortatos C. P., International Law and crimes of terrorism against the peace and security of man kind Ant. Sakkoulas, Ath- Kom 1993

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

Παράρτημα στο Κεφάλαιο 03

ΨΗΦΙΣΜΑ 21

υιοθετήθηκε στη Διπλωματική Διάσκεψη για τα Πρόσθετα Πρωτόκολλα του 1977, 1974-1977 και εξειδικεύει την υποχρέωση των συμβαλλομένων μερών στις Συμβάσεις της Γενεύης του 1949 να διαδίδουν το περιεχόμενο των διατάξεών της (στα άρθρα 47, 48, 127 και 144 των τεσσάρων Συμβάσεων, αντίστοιχα) αλλά και των άρθρων 83 και 19 του Πρώτου και Δευτέρου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου του 1977.

ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΗΣ ΓΝΩΣΗΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ ΣΕ ΕΝΟΠΛΕΣ ΣΥΡΡΑΞΕΙΣ

Η Διπλωματική Διάσκεψη για την Επιβεβαίωση και την Ανάπτυξη του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου που εφαρμόζεται στις Ένοπλες Συρράξεις 1974-1977.

Πιστώνοντας ότι η επαρκής γνώση του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου αποτελεί ουσιώδη παράγοντα για την αποτελεσματική εφαρμογή του.

Και έχοντας την πεποίθηση ότι η ευρεία γνώση του δικαίου αυτού, θα συμβάλλει στην προαγωγή των ανθρωπιστικών ιδεωδών και του πνεύματος ειρήνης μεταξύ των κρατών,

1. Υπενθυμίζει στα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη ότι με την υιοθέτηση και την επικύρωση των τεσσάρων Συμβάσεων της Γενεύης του 1949, ανέλαβαν την υποχρέωση της όσο το δυνατόν ευρύτερης διάδοσης της γνώσης αυτών των Συμβάσεων, και ότι με την υιοθέτηση των Πρωτοκόλλων επιβεβαιώνεται και επεκτείνεται αυτή η υποχρέωση.
2. Καλεί τα συμβαλλόμενα κράτη να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι η γνώση γύρω από το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο που εφαρμόζεται σε ένοπλες συρράξεις και των θεμελιωδών αρχών στις οποίες αυτό βασίζεται, διαδίδεται αποτελεσματικά, με την:
 - α. Ενθάρρυνση των αρμοδίων αρχών να σχεδιάσουν και να θέσουν σε ισχύ, όπου χρειάζεται με τη συνδρομή της Διεθνούς Επιτροπής του Ερυθρού Σταυρού, μέτρα διδασκαλίας του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, ιδιαίτερα στις ένοπλες δυνάμεις και σε άλλες αρχές της διοίκησης, με τρόπο σύμφωνο προς τις εθνικές ανάγκες
 - β. Ανάληψη της υποχρέωσης, σε περίοδο ειρήνης, περαιτέρω εκπαίδευσης προσωπικού που θα αναλάβει την διδασκαλία του διεθνούς ανθρωπι-

στικού δικαίου και την διευκόλυνση της εφαρμογής του, σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 82 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου του 1977.

γ. Απευθύνοντας συστάσεις προς τις αρμόδιες αρχές, ώστε να εντείνουν την διδασκαλία του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στα πανεπιστήμια (νομικές σχολές, πολιτικών επιστημών ιατρικές κ.α.)

δ. Απευθύνοντας συστάσεις προς τους αρμοδίους για την εκπαίδευση ώστε να εισαγάγουν μαθήματα για τις αρχές του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση

3. Παροτρύνει τους Εθνικούς Συλλόγους του Ερυθρού Σταυρού ή Ερυθράς Ημισελήνου να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στις αρχές του κράτους, για την αποτελεσματική διάδοση της γνώσης του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου.
4. Καλεί την Διεθνή Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού να δραστηριοποιηθεί ενεργά στην προσπάθεια διάδοσης της γνώσης του ανθρωπιστικού δικαίου, με την, ανάμεσα στα άλλα

✓ έκδοση διδακτικού υλικού που θα συνδράμει στη διδασκαλία του δικαίου και στην κυκλοφόρηση κατάλληλης ενημέρωσης γύρω από τη διάδοση των Συμβάσεων της Γενεύης και των Πρωτοκόλλων.

✓ οργάνωση, με δική της πρωτοβουλία ή μετά από σχετική πρόσκληση της κυβέρνησης ή του Εθνικού Συλλόγου του Ερυθρού Σταυρού, σεμιναρίων ή μαθημάτων διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου και προσφέροντας συνεργασία προς αυτό το σκοπό σε κράτη και αρμόδιους φορείς.

55^η Ολομέλεια

7 Ιουνίου 1977

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2

**ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΕΣ ΔΕΣΜΕΥΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΝΕΛΑΒΕ Η ΕΛΛΑΔΑ
ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ ΤΗΣ 27^{ΗΣ} ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 2000-2003**

**Υπόσχεση Δέσμευσης (Pledge) Ελληνικής Κυβέρνησης για την
περίοδο 2000-2003 στο πλαίσιο της 27^{ης} Διάσκεψης του Ερυ-
θρού Σταυρού, 31 Οκτωβρίου - 6 Νοεμβρίου 1999**

*Η Ελλάδα, στοχεύοντας στην περαιτέρω διασφάλιση του Διεθνούς
Ανθρωπιστικού Δικαίου, μέσα από τη λήψη, σε εθνικό επίπεδο, μέτρων
ποτελεσματικής διάδοσης κι εφαρμογής του, καθώς επίσης και μέσα
πό την προαγωγή, μέσα στο πλαίσιο διακυβερνητικής διμερούς και
ολημερούς συνεργασίας, της ανάγκης σεβασμού του διεθνούς ανθρω-
πιστικού δικαίου, σε κάθε περίπτωση, δεσμεύεται να αναλάβει τις ακό-
λουθες ανθρωπιστικές δεσμεύσεις για την περίοδο 2000-2003:*

α επικυρώσει::

- Το Καταστατικό του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου
Το Δεύτερο Πρόσθετο Πρωτόκολλο του 1999 στη Σύμβαση της
Χάγης του 1954 για την προστασία των πολιτιστικών αγαθών σε
περίοδο ενόπλων συρράξεων

ι ενισχύσει την διάδοση του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου:

μέσω της αναθεώρησης των υπαρχόντων εκπαιδευτικών προγραμ-
μάτων σπουδών, έτσι ώστε να διασφαλισθεί η αποτελεσματική
διάδοση, αλλά και ενσωμάτωση του διεθνούς ανθρωπιστικού δι-
καίου στις ελληνικές ένοπλες δυνάμεις, καθώς επίσης και στην α-
στυνομία και τις δυνάμεις ασφαλείας, στα πανεπιστήμια, στα σχο-
λεία, στα ΜΜΕ και στην δημόσια διοίκηση.

μέσω της παροχής εκπαίδευσης στο διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο
και τον ρόλο των διεθνών ανθρωπιστικών οργανισμών, σε στρα-

τιωτικές και άλλες δυνάμεις ασφαλείας, σε διπλωμάτες, αλλά και σε μέλη ΜΚΟ, εθελοντές και άλλους που συμμετέχουν σε διεθνείς αποστολές.

Να ενδυναμώσει του μηχανισμούς και τα όργανα εφαρμογής του ΛΑΑ:

- μέσω της ίδρυσης της Εθνικής Επιτροπής Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου
- με την αναθεώρηση της ελληνικής ποινικής νομοθεσίας ώστε να συμπεριλάβει διατάξεις για την ποινική καταστολή των εγκλημάτων πολέμου και των άλλων εγκλημάτων που περιλαμβάνονται στα Καταστατικά των δύο ad hoc διεθνών Ποινικών Δικαστηρίων για την πρώην Γιουγκοσλαβία και Ρουάντα καθώς και του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου και με την προαγωγή της δικαιοδοτικής δράσης αυτών των οργάνων.
- με την αναθεώρηση του νόμου για την προστασία του εμβλήματος του ερυθρού σταυρού-ερυθράς ημισελήνου

Να ενισχυθεί η η περαιτέρω συνεργασία με τον ΕΕΣ και την ΔΕΕΣ

- με την ευρύτερη αναγνώριση του θεσμικού ρόλου και της σημασίας που έχει ο ΕΕΣ για την συνεργασία στην αντιμετώπιση των βασικών κοινωνικών αναγκών όπως είναι η αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών, η παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας, οι πρώτες βοήθειες, η υγεία
- με την διασφάλιση περαιτέρω συνεργασίας με την ΔΕΕΣ

Στέλιος Περράκης,
Γ.Γ. Ε.Υ. ΥΠΕΞ

Γενεύη
1 Νοεμβρίου 1999

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ

Περί βελτιώσεως τής τύχης των τραυματιών και των ασθενών εις τας εν εκστρατεία ανόπλους δυνάμεις τής 12 Αυγούστου 1949.

Οι υπογεγραμμένοι, πληρεξούσιοι των Κυβερνήσεων των αντιπροσωπευομένων εις την διπλωματικήν Συνδιάσκεψιν, ήτις συνήλθεν εν Γενεύη από 21ης Απριλίου μέχρι 12ης Αυγούστου 1949, προς τον σκοπόν όπως αναθεωρήση την Σύμβασιν τής Γενεύης περί βελτιώσεως τής τύχης των τραυματιών και των ασθενών εις τούς εν εκστρατεία στρατούς τής 27ης Ιουλίου 1929, συμφωνήσαν επί των κάτωθι :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Γενικαί Διατάξεις.

"Άρθρον 1.

Τά Ύψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωσιν να σεβασθούν και να καταστήσουν σεβαστήν την παρούσαν Σύμβασιν εις πάσαν περίστασιν.

"Άρθρον 2.

Πλὴν τῶν διατάξεων, αἱτινες δεόν νά τεθούν ἐν ἰσχύϊ ἤδη ἐν καιρῷ εἰρήνης, ἡ παρούσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται εἰς περίπτωσιν πολέμου κηρυχθέντος ἢ πάσης ἄλλης ἐνόπλου συρράξεως ἀναρρομένης μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν. ἔστω καὶ ἐν ἡ κατάστασις πολέμου δὲν ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τινος ἐξ αὐτῶν.

Ἡ Σύμβασις ἐφαρμόζεται ἐπίσης εἰς πάσαν περίπτωσιν μερικῆς ἢ ὀλικῆς κατοχῆς τῶν ἐδαφῶν ἐνὸς τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν καὶ ἐν ἐπι ἢ ἐν λόγῳ κατάληψις δὲν ἀντιμετωπιση ἐνόπλου ἀντίστασιν.

Καὶ ἐν περιπτώσει ἀνάμνη καθ' ἣν μία τῶν ἐν συρράξει Δυνάμεων δὲν συμμετέχει τῆς παρούσης Συμβάσεως, αἱ εἰς αὐτὴν συμμετέχουσαι Δυνάμεις, ὅα ἐξακολουθήσουν δεσμευόμεναι ὑπ' αὐτῆς ὡς πρὸς τὰς ἀμοιβαίας τῶν σχέσεις καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐν λόγῳ Δύναμιν ἐὰν αὐτὴ ἀποδεχθῇ καὶ ἐφαρμόσῃ τὰς διατάξεις αὐτῆς.

"Άρθρον 3.

Ἐν περιπτώσει ἐνόπλου συρράξεως ἤτις, δὲν παρουσιάζει διαθνή χαρακτῆρα καὶ ἀναφέσται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐνὸς τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἕκαστον τῶν ἐν συρράξει Μερῶν ὑποχρεοῦται νὰ τηρήσῃ τοὐλάχιστον τὰς κάτωθι διατάξεις :

1. Τὰ πρόσωπα, ἅτινα δὲν λαμβάνουν ἀπ' αὐθείας μέρος εἰς τὰς ἐχθροπραξίας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν προσώπων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις, ἅτινα κατέθεσαν τὰ ὄπλα, ὡς καὶ τὰ πρόσωπα, ἅτινα ἐπέβησαν ἐκτὸς μάχης ἐνεκὰ ἀσθενείας, τραύματος, γρηθήσεως ἢ διὰ πᾶσαν ἄλλην αἰτίαν ὅα τύχουν, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀνθρωπιστικῆς μεταχειρίσεως, ἀνευ οὐδεμιᾶς δυσμενοῦς διακρίσεως βεβαιωμένης ἐπὶ τῆς φυλῆς, τοῦ χρώματος, τοῦ θρησκείματος ἢ τῆς πίστεως τῆς καταγωγῆς ἢ τῆς περιουσίας ἢ παντὸς ἄλλου ἀναλόγου κριτηρίου.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶναι καὶ παρεχόμενον ἀπαραρρομένη ἐν παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ ὡς πρὸς τὰ εἰρημένα πρόσωπα :

- α) αἱ προσβολαὶ κατὰ τῆς ζωῆς καὶ σωματικῆς ἀκεραιότητος καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν ὅρα ἄλλας τοῦ ἐκ μέρους, αἱ ἀκρωτηριασμοὶ ἢ ἀποθρονησμοὶ μεταχειρίσεως, αἱ ἀσθένειαι καὶ τὰ μαρτυρία,
- β) ἡ σὺλληψις ἐμήρων,
- γ) αἱ προσβολαὶ κατὰ τῆς ἀνθρωπίνου ἀντιπραξίας καὶ αἱ τιμωρικαὶ καὶ ἐξουσιαστικαὶ μεταχειρίσεις,
- δ) αἱ καταδίκες αἱ ἀπαγγελλόμεναι καὶ αἱ ἐκτελέσεις αἱ λαμβανόμεναι γῶρον ἢ ἐν περιουσιᾶν ἀποχρήσεως ἐπιπέ-

δομένης ὑπὸ κανονικῶς συγκαταστῆμένου δικαστηρίου περὶ βεβλημένου δι' ὅλον τὸν δικαστικὸν ἐγγυήσιον, αἱτι ἀναγνωρίζονται ὡς ἀπαραίτητοι ὅρα ὅλον τὸν πεπλοῦσμένον λαόν.

2. Οἱ τραυματῆ καὶ οἱ ἀσθενεῖς ὅα περιτυλίχονται καὶ ὅα περιβάλλονται,

Ἀμερόληπτος ἀθρωπιστικὸς ὀργανισμὸς, ὡς ἡ Διεθνὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, δύναται νὰ προσφέρῃ τὰς πρᾶξεις τοῦ εἰς τὰ ἐν συρράξει Μέρη.

Τὰ ἐν συρράξει Μέρη ὅα προσπαθήσουν ἐξ ἄλλου θέσουν ἐν ἰσχύϊ δι' ἐιδικῶν συμφωνιῶν τὸ σύνολον ἢ μέρος τῶν ἄλλων διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων οὐδεμίαν ὅα ἐχὼ ἐπίδρῳσιν ἐπὶ τῆς νομικῆς καταστάσεως τῶν ἐν συρράξει Μερῶν.

"Άρθρον 4.

Αἱ οὐδέτεραι Δυνάμεις ὅα ἐφαρμόσουν κατ' ἀναλογίαν τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως εἰς τούς τραυματῆ καὶ τούς ἀσθενεῖς ὡς καὶ εἰς τὰ μέλη τοῦ ὑγειονομικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἀνηκόντος εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τῶν ἐν συρράξει Μερῶν, ἅτινα ὅα γίνωνται δεκτὰ ἢ ὅα κρατηθούν ὑπὸ περιορισμὸν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν, ὡς καὶ εἰς τούς συλλεγομένους νεκρούς.

"Άρθρον 5.

Ὅτι πρὸς τὰ προστατευόμενα πρόσωπα, ἅτινα πίπτουν εἰς χεῖρας τοῦ ἀντιπάλου Μέρους, ἡ παρούσα Σύμβασις ὅα ἐφαρμόζεται μέχρι τῆς στιγμῆς τοῦ ἄριστου τῶν ἐπαναστατισμοῦ.

"Άρθρον 6.

Πλὴν τῶν συμφωνιῶν τῶν προβλεπομένων ρητῶς ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 10, 15, 23, 28, 31, 36, 37 καὶ 52, τὰ Ὑψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη ὅα δύναται νὰ συνάψουν ἐτέρας ἐιδικὰς συμφωνίας ἐπὶ παντὸς θέματος, ὅσο ὅα ἐκρίνον σκόπιμον νὰ ρυθμίσων ἰδικιτέρως. Οὐδεμίς ἐιδικὴ συμφωνία δύναται νὰ χειροτεροῦσῃ τὴν θέσιν τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν ὡς καὶ τοῦ ὑγειονομικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ προσωπικοῦ, ὡς αὐτὴ ρυθμίζεται ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως, οὐδὲ νὰ περιορίσῃ τὰ παρὰ αὐτῆς παρεχόμενα εἰς ἐκείνους δικαιώματα.

Οἱ τραυματῆ καὶ οἱ ἀσθενεῖς ὡς καὶ τὰ μέλη τοῦ ὑγειονομικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ προσωπικοῦ, δικαιοῦνται εἰς τὸ εὐεργέτημα τῶν ὡς ἄνω συμφωνιῶν ἐν ὅσο τὰ εἶναι ἐφαρμοστέα ἢ παρούσαν Σύμβασιν, πλὴν ἀντιθέτου ἔρου ρητῶς περιλαμβανομένου εἰς τὰς προσηλωθείσας συμφωνίας ἢ εἰς μεταγενεστέρως συνκείμεναι, ἢ ἐπίσης, πλὴν τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν τὸ ἐν ἡ, τὸ ἄλλο τῶν ἐν συρράξει Μερῶν ἴσθλων λάβῃ ὑπερ αὐτῶν ἐνοχικότερα μέτρα.

"Άρθρον 7.

Οἱ τραυματῆ καὶ οἱ ἀσθενεῖς ὡς καὶ τὰ μέλη τοῦ ὑγειονομικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ προσωπικοῦ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ παρεκτινθούν ἐν ὅσο ἢ ἐν μέρει τῶν δικαιωμάτων, ἅτινα τοῖς ἐπαρροῦνται ἢ παρούσα Σύμβασις καὶ, ἐν ὑπόθεσι περιπτώσεως, αἱ ἐιδικαὶ συμφωνίαι περὶ ὧν τὸ παρεχόμενον ἄρθρον.

"Άρθρον 8.

Ἡ παρούσα Σύμβασις ὅα ἐφαρμόζεται ἐπὶ συνδρομῆ καὶ ὑπὸ τὴν ἐλεγχῶν τῶν προστατιῶν Δυνάμεων τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν ἐπαρροῦσιν τῶν συμφωνιῶν τῶν ἐν συρράξει Μερῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον αἱ προστατιῶδες Δυνάμεις ὅα δύναται, πλὴν τοῦ διπλωματικοῦ καὶ πρᾶξικοῦ τῶν προσωπικοῦ, νὰ διορίζων ἀντιπροσώπους ἐκ τῶν ἴσθλων αὐτῶν ἐπαρροῦσιν ἢ ἐκ τῶν ἐπαρροῦσιν ἐτέρων οὐδετέρων Δυνάμεων. Οἱ ἀντιπροσώποι οὗτοι πρέπει νὰ τύχουν τῆς ἀκεραιότητος τῆς Δυνάμεως παρὰ τῆς ὅα διορίζων τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν.

Τὰ ἐν συρράξει Μέρη ὅα ἐπιπέδων, ἐν τῷ εἰρητικῷ

δυνατῶν μέτρων, τὸ ἔργον τῶν ἀντιπροσώπων ἢ εκπροσώπων τῶν προστατιδῶν Δυνάμεων.

Οἱ ἀντιπρόσωποι ἢ εκπρόσωποι τῶν προστατιδῶν Δυνάμεων ἐν οὐδαμῇ περιπτώσει συγχωροῦνται νὰ ὑπερβῶν τὰ ὅρια τῆς ἀπιστολής των, ὡς αὕτη καθορίζεται ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως. Οὗτοι, εἰδικῶς, δεόν νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπιτακτικὰς ἀνάγκας τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους παρ' ὃ ἀποτελοῦν τὰ καθήκοντά των. Μόνον ἐπιτακτικαὶ στρατιωτικὴ ἀνάγκαι δύνανται νὰ ἐπιτρέψουν, ὅπως ἐξαιρητικῶς καὶ προσωρινῶς, περιορισμὸν τῆς δράσεώς των.

Ἄρθρον 9.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως δὲν ἀποτελοῦν κώλυμα εἰς τὴν ἀνθρωπιστικὴν δράσιν τῆν ὅποιαν ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἢ καὶ πᾶς ἄλλος ἀμερόληπτος ἀνθρωπιστικὸς ὀργανισμὸς, ὃ ἀναλαμβάνει διὰ τὴν προστασίαν τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν ὡς καὶ τῶν μελῶν τοῦ ὑγειονομικοῦ καὶ θερησκευτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς παροχὴν βοηθημάτων τῆς συγκαταθήσεαι τῶν ἐνδιαφερομένων ἐν συρράξει Μερῶν.

Ἄρθρον 10.

Τὰ ἴσχυρά Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ δύνανται ἀνα πᾶσαν στιγμὴν νὰ συνεννοηθοῦν ἵνα ἀπιστευθοῦν εἰς ὀργανισμὸν παρουσιάζοντα ὅλας τὰς ἐγγυήσεις ἀμερόληψίας καὶ ἰκανότητος τὰ καθήκοντα τὰ ἀνατιθέμενα διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως εἰς τὰς προστατιδὰς Δυνάμεις.

Ἐν ἡ περιπτώσει τραυματικῆ καὶ ἀσθενείας ἢ μέλη τοῦ ὑγειονομικοῦ καὶ θερησκευτικοῦ προσωπικοῦ δὲν ἀπολαμβάνου ἢ παύσων ν' ἀπολαύσων, δι' οὐκ ἀνδράστοι κλίτην τῆς ὑποπεριέξεως προστατιδῆς Δυνάμεως ἢ ὀργανισμοῦ ὑποδεικνύοντος συμφωνίαν πρὸς τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ διαλαμβανόμενα, ἢ κατακρατούσα Δύναμις δεόν νὰ ζητήσῃ, εἴτε παρ' οὐδετέρου Κράτους, εἴτε παρὰ τοιοῦτου τινὸς ὀργανισμοῦ ν' ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα τ' ἀνατιθέμενα διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως εἰς τὰς προστατιδὰς Δυνάμεις τὰς ὑποδεικνυόμενας ὑπὸ τῶν ἐν συρράξει Μερῶν.

Ἐάν δὲν δύνανται καὶ οὕτω νὰ ἐξασφαλίσθῃ προστασία, ἢ κατακρατούσα Δύναμις θρεῖται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ ἀνθρωπιστικῆν ὀργάνωσιν ὡς ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ν' ἀναλάβῃ ἀνθρωπιστικὰ καθήκοντα τὰ ἀνατιθέμενα διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως εἰς τὰς προστατιδὰς Δυνάμεις ἢ δεόν ν' ἀποδραῖβῃ, ὑπὸ τὴν ἐπιτροπικὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὴν προσφερομένην ὑπηρεσίαν τῆν προσφερομένην ἀπὸ τοιαύτων ὀργανισμῶν.

Πᾶσα οὐδετέρη Δύναμις ἢ πᾶς ὀργανισμὸς κληθεὶς παρὰ τῆς ἀναφερομένης Δυνάμεως ἢ προσφερόμενος πρὸς τὴν προαναφερθεῖσα σκεπὸν, ὁφείλει κατὰ τὴν δρᾶσιν του νὰ ἔχῃ συνείδησιν τῶν εὐθυνῶν τοῦ ἑαυτοῦ τῶν ἐν συρράξει Μερῶν ἐν τοῦ ὅποιου ἐξαρτῶνται τὰ ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως προστατευόμενα πρόσωπα καὶ νὰ παρέχῃ ἐπικρατεῖς ἐγγυήσεις ἰκανότητος διὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται καθήκοντων καὶ τὴν ἀμερόληπτον ἐκτέλεσίν των.

Ὅσομακ ἐπιτρέπεται πρὸς ἀνάγκην ἀπὸ τῶν προαναφερθέντων διατάξεων δι' εἰδικῆς συμφωνίας μεταξὺ Δυνάμεων ἢν ἡ μὴ θὰ εὐρίσκητο, ἔστω καὶ προσωρινῶς ἔναντι τῆς ἄλλης Δυνάμεως ἢ τῶν συμβάτων αὐτῆς, περιορισμένη ὅσον ἄρα τὴν πρὸς διαπραγματεύσιν ἰκανότητά τῆς συναπειλᾶ στρατιωτικῶν γεγονότων καὶ δὲ ἐν περιπτώσει κατὰ τὰς ἀποδοχὰς ἢ πειμαντικῶν τμημάτων τοῦ ἐδάφους αὐτῆς.

Ὅρακις γίνεται εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν μνηστὰ περὶ προστατιδῆς Δυνάμεως ἢ μνηστὰ αὐτῆς ὑποδείξει καὶ τοὺς ὀργανισμοὺς οὕτως ἀντικαθιστάσων αὐτῆν ἐν τῇ ἐπιπέτῃ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 11.

Ἐὰν πᾶσαν περιπτώσει κατ' ἢν ἐθεώρηται τοῦτο γερῆσαν ὑπὸ ἐπιπέτῃ τῶν συρραζόντων τῶν προστατευομένων

προσώπων καὶ δὲ εἰς περίπτωσιν διαφορίας μεταξὺ τῆς συρράξει Μερῶν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς ἢ τῆς ἐρμηνείας διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως, αἱ προστατὰ Δυνάμεις θέλουσι προσεγγίξαι τὰς καλὰς αὐτῶν ὑπηρεσίας τῆν διαμετρήσιν τῆς διαφορᾶς.

Πρὸς τὴν σκεπὴν ταύτην, ἐκδοτὴ τῶν προστατιδῶν Δυνάμεων δύναται, τῇ προοπλήσει ἐνὸς τῶν Μερῶν ἢ ὁμοίως νὰ προτείνῃ, εἰς τὰ ἐν συρράξει Μέρη συνάγει τῶν ἀντιπροσώπων των, καὶ δὲ τῶν ἀρχῶν τῶν ἐπιτροπικῶν τῆν τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν ὡς ὑγειονομικοῦ καὶ θερησκευτικοῦ προσωπικοῦ, ἐνδεχομένῃ ἐπὶ οὐδετέρου ἐδάφους κατὰλήθειαι ἐπιληθησόμενου. Τὰ συρράξει Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ δώσουν συνέχειαν εἰς οὕτω ὑποβληθησόμενας αὐτοῖς προτάσεις. Αἱ προστατὰ Δυνάμεις δύνανται, ἐάν συντρέχει πρὸς τοῦτο περίπτω νὰ προτείνουσι εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν ἐν συρράξει Μερῶν προοπτικῆ ἀνήκουσαν εἰς οὐδετέρων Δυνάμιν ἢ προσωπικῶς ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῆς Διεθνῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἢ τῆς νὰ κληθῇ ὕποτις μετὰσχῆ εἰς τὴν συνάγει

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Περὶ τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν.

Ἄρθρον 12.

Τὰ Μέλη τῶν ἐνὸς τῶν δυνάμεων καὶ τὰ εἰς τὸ ἐπιπέτῃ ἄρθρον ἀναφερόμενα ἄλλα πρόσωπα ὅταν εἴναι τραυματικῶς ἢ ἀσθενεῖς δεόν νὰ εἶναι σεβαστὰ καὶ νὰ προστατεύονται οὕτως περιπτώσει.

Ὁτ' οὕτως ἀνθρωπιστικῆς μεταχειρίσεως καὶ περὶ ὅπως ὑπὸ τοῦ ἐν συρράξει Μέρους εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ὅποι θὰ εὐρίσκονται, ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως δυσμενοῦς καὶ κτήσεως βασιζομένης εἰς τὸ φύλον, τὴν φυλὴν, τὴν εθνικότητα τὴν θερησιαίαν, τὰς πολιτικὰς πεποιθήσεις ἢ ἔργον ἢ ἄλλον κριτήριον. Ἀπαγορεύεται κτιστέρως πᾶσα προοπτικὴ εἰς τὴν ζωὴν ἢ τὴν πρόσωπὸν του, καὶ πᾶν ἄλλο ἢ εἰς τὸν τῶν ἰατρῶν παρηγοσίαν, ἢ φρονία, ἢ βάλαντα, ἢ εἰσερχομένη αὐτοῦ βιολογικῶν παρηγοσιῶν, ἢ ἀπαυσιμῶν ἐπιτακτικῶν τῶν ἄνευ ἰατρικῆς ἐπιπέτῃς ἢ ἄνευ περιουτήσεως, ἢ ἀσθενῶν ἐπιπέτῃς τῶν εἰς ἀνδρῶν μεταλλήσεως ἀσθενεῖας μελόντων ἐπὶ τοῦτο δεινῶς ἐπιπέτῃς.

Μόνον ἐὰν ὁ ἀπαυσιμῶν ἀνάγκη ἐπιτρέπεται ἢ μεταξὺ τῆς προστατιδῆς εἰς τὴν σκεπὴν παροχῆς ἐπιπέτῃς.

Αἱ γυναῖκες θὰ συγχωροῦν τῆς ἀναφερομένης εἰς τὴν τῶν τῶν εἰδικῆς προοπτικῆς.

Τὰ ἐν συρράξει Μέρη τὴν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγκριτικῶς προοπτικῆς ἢ ἀσθενεῖς εἰς τὸν ἄρθρον 6' ἀπόσει πᾶσαν τὴν ἐπὶ ὅσον αἱ στρατιωτικὰ ἀνάγκαι τὴν ἐπιτρέψουν, μέρη τῶν ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ καὶ ὁμοίως τῶν ὁμοίως σκεπὴν εἰς τὴν ἐπιπέτῃν των.

Ἄρθρον 13.

Ἢ παρεῖσα Σύμβασις θὰ ἐφαρμοζέται εἰς τοὺς τραυματικῶς καὶ ἀσθενεῖς τοὺς ἀνήκουτας εἰς τὰς κατὰ τὴν κατηγορίαν.

1. Τὰ Μέλη τῶν ἐνὸς τῶν δυνάμεων ἐνὸς τῶν ἐν συρράξει Μερῶν, εἰς ἐπίσημῃ καὶ τὰ μέλη τῆς εἰσφερόμενης καὶ τῆς εἰσφενδομένης σκεπῶν τῶν ἀποτελοῦντων τμήμα τῶν ἐν πλοῖν αὐτοῦ δυνάμεων.

2. Τὰ μέλη τῶν αὐτῶν δυνάμεων καὶ τὰ κατὰ τὴν κατηγορίαν ἐπιπέτῃς τῶν ἀσθενῶν ἀναφερομένων καὶ τῶν σκεπῶν ὀργανισμῶν ἀναφερομένων ἀναφερομένων εἰς τὸ ἐν τῇ ἐν συρράξει Μερῶν καὶ ἄλλων ἄλλως ἢ ἐνὸς τοῦ ὅποι ἐδάφους, ἔστω καὶ ἐν τῷ ἐδάφους τοῦτο εὐρίσκηται ἢ κατὰ τὴν ἐπὶ ὅσον αἱ ἀναφερομένης αὐτοῦ, ἢ τὸ εἶδος τῶν σκεπῶν περὶ ἀναφερομένων τῶν ὁμοίως ὀργανισμῶν ἐν τῇ σκεπῇ, πᾶσαν τὴν εἰς κατὰ τὴν ἄρθρον 6.

3. Ἐχθρῶν ἐπὶ κατὰ τὴν τῶν ἀναφερομένων ὅτι ἀναφορὴν εἰς τὴν τῶν ἀναφερομένων.

β) Έχουν διακριτικόν σήμα μόνιμον και δυνάμενον ν' αναγνωρισθῆ ἐξ ἀποστάσεως,

γ) ὄπλοφοροῦν ἀναφανδόν,

δ) συμμορφοῦνται κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις των με τοὺς νόμους καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ πολέμου.

3. Τὰ μέλη τακτικῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἐξαρτωμένων ἀπὸ Κυβέρησιν ἢ ἀρχὴν μὴ ἀναγνωριστέμεν ὑπὸ τῆς κατακρατοῦσης Δυνάμεως.

4. Τὰ πρόσωπα τ' ἀκολουθοῦντα τὰς ἐνόπλους δυνάμεις χωρὶς ν' ἀποτελοῦν ἀπ' εὐθείας μέρος αὐτῶν, ὅσον πολιτικὰ μέλη πληρωμάτων στρατιωτικῶν ἀεροπλάνων, πολεμικοὶ ἀνταποκριταί, προμηθευταί, μέλη μονάδων ἐργασίας ἢ ψυχγωγίας τοῦ στρατοῦ, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ ἔχουν λάβῃ τὴν ἄδειαν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων ἕξ συνοδεύου.

5. Τὰ μέλη τῶν πληρωμάτων τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, περιλαμβανομένων τῶν πλοιάρχων, πικίτων καὶ μαθητευομένων καὶ τὰ πληρώματα τῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας τῶν ἐν συρράξει Μερῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπολαμβάνουν εὐνοϊωτέρας μεταχειρίσεως δυνάμει ἄλλου δικτάζοντος τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.

6. Ὁ πληθυσμὸς μὴ κατεχομένου ἐδάφους, ὅστις ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τοῦ ἐχθροῦ λαμβάνει ἀλλοθρηγῆτως τὰ ὄπλα ἕνα πολέμησι κατὰ τῶν στρατευμάτων εἰσβλήθῃ χωρὶς νὰ ἔχη τὸν κερὶν νὰ συγκροτηθῇ εἰς τακτικὰς ἐνόπλους δυνάμεις, ἐφ' ὅσον ὄπλοφοροῦ ἀναφανδόν καὶ σέβεται τοὺς νόμους καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ πολέμου.

Ἄρθρον 14.

Λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 12, οἱ τραυματικοὶ καὶ ἀσθενεῖς ἐνὸς τῶν ἐμπολέμων οὔτινες πίπτουν εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ ἢ εἶναι αἰχμάλωτοι πολέμου καὶ ἐφαρμόζονται εἰς αὐτοὺς οἱ κανόνες τοῦ διεθνoῦς δικαίου οἱ διέποντες τοὺς αἰχμάλωτους πολέμου.

Ἄρθρον 15.

Ἀνά πάντα χρόνον καὶ διὰ μετὰ συμπλοκῆν, τὰ ἐν συρράξει Μέρη θὰ λαμβάνουν ἄνευ χρονοτριβῆς ἢ κατὰ δυνατόν μέτρα πρὸς ἀναζήτησιν καὶ περισυλλογῆν τῶν τραυματικῶν καὶ ἀσθενῶν πρὸς προστασίαν των κατὰ τῆς λεηλασίας καὶ τῆς κακομεταχειρίσεως καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀναγκαίας περιθαλάφσεως, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν νεκρῶν καὶ παρεμπόδισιν τῆς στυγερῆσός των.

Ὅσῳκις τὸ ἐπιτρέπουσι αἱ περιστάσεις θὰ συνάπτεται ἐκλεγεῖν, διακινῆ τοῦ πυρὸς ἡγευτική συμφωνία ἕνα καταστῆ δυνατὴ ἡ περισυλλογῆ, ἀνταλλαγῆ καὶ μεταφορὰ τῶν παρεπιπέτων ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης τραυματικῶν.

Ὅσῳκις, τοιαυτὰ συμφωνία δύναται νὰ συναρθῶν μεταξὺ τῶν ἐν συρράξει Μερῶν διὰ τὴν μεταφορὰν ἢ ἀνταλλαγῆν τραυματικῶν καὶ ἀσθενῶν περιεχομένης ἢ περιεχομένης ζωῆς καὶ διὰ τὴν διάβασιν ὑγειονομικοῦ καὶ ἡρησκοντοικοῦ προσωπικοῦ, ὡς καὶ ὑγειονομικοῦ ὀμοῦ πρὸς τὴν ζώνην ταύτην.

Ἄρθρον 16.

Τὰ ἐν συρράξει Μέρη οφείλουσι νὰ καταχωρήσων, ὅσον ἐνεστί τάχειν ἢ κατὰ στοιχεῖα διὰ τῶν ὑποίων θὰ δύνανται ν' ἀναγνωρισθῶν οἱ τραυματικοὶ, ἀσθενεῖς καὶ νεκροὶ τοῦ ἀντιπάλου Μέρους, οὔτινες ἔπασαν εἰς χεῖρας του. Αἱ ὡς ἔνω πληροφροῦνται δέον, εἰ δυνατόν, νὰ περιλάβων :

- α) Ἐνδείξιν περὶ τῆς Δυνάμεως ἐξ ἧς ἐξαρτῶνται.
- β) Μονὰν ἰατροῦ καὶ ἀλλοθρηγῆτος.
- γ) Ἐπιθήτων.
- δ) Ὄνομα ἢ ὀνόμαζα.
- ε) Ἡμερομηνίαν γεννήσεως.
- ς) Ὀικονόμητος ἄλλοι πληροφροῦν ἀναγνωρισμένη ἐπὶ τοῦ δεξιῶν ἢ τῆς πιννακίδος ταυτότητος.
- ζ) Ἡμερομηνίαν καὶ τόπον συλλήψεως ἢ θανάτου.

θ) Πληροφροῦνται ἀφορώσας τὰ τραύματα, τὴν ἀσθένειαν ἢ τὰ αἵτια τοῦ θανάτου.

Αἱ ὡς ἔνω πληροφροῦνται δέον νὰ διαβιβάζωνται ἕνω τάχειν πρὸς τὸ γραφεῖον πληροφροῦντων περὶ οὗ το ἄρθρου 122 τῆς Συμβάσεως τῆς Γενεύης περὶ μεταχειρίσεως τῶν αἰχμάλωτων πολέμου, τῆς 12 Ἀυγούστου 1949 ὅπως θὰ τὰς κοινοποιεῖ πρὸς τὴν Δύναμιν ἐξ ἧς ἐξαρτῶνται τὰ πρόσωπα ταῦτα, μέσω τῆς προστατίδος Δυνάμεως καὶ τοῦ κεντρικοῦ πρακτορείου τῶν αἰχμάλωτων πολέμου.

Τὰ ἐν συρράξει Μέρη θὰ καταρτίζων καὶ κοινοποιεῖν ἀλλήλοις διὰ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀναφερομένης ὁδοῦ, τὰς λεηλατικὰς πράξεις θανάτου ἢ τοὺς καταλόγους θανάτων δέοντως κεκυρωμένους. Θὰ συλλέγων καὶ θὰ διαβιβάζων ἐπίσης, μέσω τοῦ αὐτοῦ γραφείου, τὸ ἡμισυ τῶν διπλῶν πιννακίδων ταυτότητος, τὰς διαθήκας ἢ ἄλλας ἔγγραφα παρυσιαζόμενα ἠνδιαφέρων διὰ τὰς οἰκονομίας τῶν ἀποβιωσάντων, τὰ χρηματικά των ποσὰ καὶ ἐν γένει, πάντα τὰ ἀντικείμενα τὰ ἔχοντα πραγματικὴν ἢ αἰσθηματικὴν ἀξίαν, τὰ εὐρεθέντα ἐπὶ τῶν νεκρῶν. Τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ὡς καὶ ἐκεῖνα ὧν δὲν ἐξαρτηθῶν ἡ ἰδιοκτήτης, ὅ ἀποστέλλωνται δι' ἐσπραχισμένον δευμάτων συνοδευόμενον ὑπὸ δηλώσεως παρεχούσης ὅλας τὰς ἀναγκαίας λεπτομερεῖας διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἀποθανόντος ἰδιοκτήτου, ὡς καὶ πλεον ἀπογραφὴν τοῦ περιεχομένου τοῦ δεύματος.

Ἄρθρον 17.

Τὰ ἐν συρράξει Μέρη θὰ μεριμνήσων ὅπως ἡ ἐσπραχισμὸς ἢ ἡ ἀποτέφρωσις τῶν νεκρῶν, γινόμενη ἀτομικῶς ἢ σέως αἰ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέπουσι, ἔπειτα προστατικῆς ἐξετάσεως, εἰ δυνατόν δὲ ἱεραρικῆς, τῶν λευθάνων, ὥστε νὰ ἐστυποποιηθῇ ὁ θάνατος, νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ταυτότης τοῦ νεκροῦ καὶ νὰ καταστῆ δυνατὴ σχετικὴ ἀνακοίνωσις. Το ἡμισυ τῆς διπλῆς πιννακίδος ταυτότητος, ὁλόκληρος ἡ πιννακίς, εἰν εἶναι μόνη, θὰ παραμείνῃ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀποτέφρωσις τῶν σωμάτων μόνον λόγῳ ἐπιτακτικῶν ἀναγκῶν ὑγεινῆς ἢ διὰ λόγους ἀπορρέοντας ἀπὸ τὴν ἡρησκείαν τοῦ νεκροῦ. Ἐν περιπτώσει ἀποτεφρώσεως θὰ γίνῃ λεπτομερῆς περὶ τοῦτου μνεία ἐπὶ τῆς πράξεως θανάτου ἢ τῶν κεκυρωμένων καταλόγων θανάτων μετ' ἐνδείξεων περὶ τῶν προκαλεσάντων αὐτὴν αἰτίων.

Τὰ ἐν συρράξει Μέρη θὰ μεριμνήσων ἐξ ἄλλου ἕνα οἱ νεκροὶ ἐνταφιάζωνται τιμητικῶς, εἰ δυνατόν κατὰ τοὺς τύπους τῆς ἡρησκείας εἰς τὴν ἀνήκειν, ἕνα οἱ τάφοι των παραμείνουν σεβαστοί, συγκεντρωμένοι εἰ δυνατόν κατὰ ἐθνικότητα τῶν νεκρῶν, ἕνα συντηροῦνται καλῶς καὶ σηματοδοτοῦν εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται πάντοτε δυνατὴ ἡ ἀνεύρεσις των. Πρὸς τοῦτο, καὶ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐπιτροπῶν θὰ οργανώσων ἐπισημῶς ὑπηρεσίαν τῶν ἕνω ἐπιτραπῶν καὶ ἐνδεχόμενα μετακινουμένη, ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀναγνώρισις τῆς ταυτότητος τῶν λευθάνων, ἠαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ τοποθεσία τῶν τάφων καὶ ἡ ἐνδεχόμενη ἐπαναφορὰ των εἰς τὴν χώραν τῆς καταγωγῆς των. Αἱ διατάξεις αὗται ἰσχύουν ἐπίσης καὶ διὰ τὰς σπυδαῖς καὶ ἡ ὑπηρεσίαι ταύτων θὰ φυλάττην μέχρις οὗ ἡ χώρα καταρωθῆς ἡρησκίαι τὰ ἡρησκοντοικὰ μέτρα, ἅτινα ἐπιθυμοῦ νὰ λάβῃ ἐν προκειμένῳ.

Ἐθὺς εἰς αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέβουν καὶ τὸ ἐπιπλέον κατὰ τὸ τέλος τῶν ἐπιτροπῶν, αἱ ὑπηρεσίαι αὗται ὅ ἀνταλλάξων μέσω τοῦ γραφείου πληροφροῦντων περὶ οὗ ἡ δευτέρου παραγράφου τοῦ ἄρθρου 16, καταλόγους ἀναφερόντας τὴν κριθεῖ τοποθεσίαν καὶ τὴν καθορισμένην τῶν τάφων, ὡς καὶ τὴν ἀποστέλλων συνοδὸν τῶν τῶν ἐσπραχισμένων νεκρῶν.

Ἄρθρον 18.

Ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ ἀνοῖ ἐδάφισιν πρὸς τὴν εὐσπλαχνίαν ἕνω τῶν ἀντιπάλων, ἕνα συλλέβων καὶ μεταχειρίσων ὀφθαλμοῦς, ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς τοιαυτῆς τοῦ

θθενείς, παρέχονται εις τὰ πρόσωπα. Ίτινα ήθελον άνταπο-
δοθη εις την επιχορηγίαν προστασίας και τας άνγκυρας διευ-
λύνσεις. Ίν ή περιπτώσει τή άντιθετον Μέρος καταλάβη
επανηκταλάβη την περιουσίην θέλει συνεχίση την παροχήν
προστασίας και εύκολών προς τή πρόσωπα ταύτα.

Η στρατιωτική άρχή όφείλει νά επιτρέψη εις τούς κα-
τάτους και τας άρραγώνους περιθάλψωας, ακόμη και εις
περιοχής όπου γίνεται εισβολή ή κρίνεται εύρίσκονται υπό
αποχήν, νά συλλέξων και νά νοσηλεύων εθελουσίως τούς
τραυματίαις και ασθενείς οίκοδόμητες εθνικότητος. Ο άρχος
επιθυμεί άποφραυότα νά σέβηται τούς τραυματίαις και
ασθενείς και ίδίως, νά μη βιασποραγή κατ' αυτών.

Ούδέις πρέπει ποτέ νά ένοχληθή ή νά καταδικασθή, διότι
περίθάλψα τραυματίαις ή ασθενείς.

Αί διατάξεις τού παρόντος άρθρου δεν απαλλάσσουν την
απέχουσαν Δύναμιν των υποχρεώσεών της, επί τε τού
ογειονομικού και ήθικού πεδίου έναντι τών τραυματιών
και ασθενών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Περί ογειονομικών σχηματισμών και εγκαταστάσεων.

Άρθρον 19.

Αί μόνιμα ογειονομικοί εγκαταστάσεις και οί κινητοί
σχηματισμοί της Ύγειονομικής Ύπηρεσίας έν ούδεμιή
περιπτώσει δύνανται ν' άποτελέσουν άντιειμένον επίθεσις
άλλ είναι έν παντί κειρώ σεβαστά και προστατεύονται υπό
των έν συρράξει Μερών. Ίν έν περιέλθουν εις χείρας τού
άντιπάλου μέρους θά δύνανται νά συνεχίσουν την λειτουργίαν
των έρ' όσον ή κίχμηλωτίσασα Δύναμις δεν έχει ή ίδια
εξασφαλίση την άνγκυράν περίθάλψιν των εις τας εγκατα-
στάσεις και τούς σχηματισμούς εύρισκόμενων τραυματιών
και ασθενών.

Αί ήρωόδοι άρχαι θά μεριμνήσουν ώστε οι προαναφε-
ρούμενοι ογειονομικοί εγκαταστάσεις και σχηματισμοί όσιν
κατά τή δυνατόν ούτω τοποθετημένοι ώστε ένδεχόμενοι
επίθεσις κατά στρατιωτικών στόχων νά μη θέσουν αυτούς
εις κίνδυνον.

Άρθρον 20.

Δεν επιτρέπεται ή άπό της έφηρας επίθεσις κατά νοση-
κομείων σιακρών άρραγόμενων εις την προστασίαν της
Συμβάσεως της Γενεύης περί βελτιώσεως της τάξεως τραυ-
ματιών, ασθενών και νυκταρχών των κατά θέλασσαν άνόπλων
δυνάμεων, της 12 Αύγουστου 1949.

Άρθρον 21.

Η προστασία ή όφειλομένη εις τας μονίμους εγκαταστά-
σεις και εις τούς κινητούς σχηματισμούς της Ύγειονομικής
Ύπηρεσίας δεν δύναται νά τραυματισθή ειμή μόνον έν ταύτα
χρησιμοποιούνται έκτος της καθρωπιστικής των άποστολής,
εις πράξεις επιζήμιους διά τόν έχθρον. Ούχ' ήττον ή προστα-
σία θά τραυματισθή μόνον κατόπιν προειδοποιήσεως όρι-
σμένης ύπό τού ένδεύοντα, λογικήν προθεσίαν ήτις
θά έμμεν άνεν άποτελέσματος.

Άρθρον 22.

Δεν θά θεωρηόταί ως δυνάμενα νά στερήσουν ογειονο-
μικές εγκαταστάσεις ή σχηματισμούς της προστασίας της
εξασφαλισμένης υπό τού άρθρου 19 :

1. Τό γεγονός ότι τή προσωπικήν της εγκαταστάσεως
ή τού σχηματισμού είναι οπισθεμένη και τή χρησιμοποιεί
τά όπλα του διά την άμυναν του ή ενόχλην των τραυματιών
και ασθενών.

2. Τό γεγονός ότι ελλείπει ενόπλιον υλισμισμόν ή
εγκαταστάσεις ή ή σχηματισμός φυλάσσονται υπό τρυφάταις
επιφυλακής ή σκοπών ή συνοδείας.

3. Τό γεγονός ότι εις τόν σχηματισμόν ή τήν εγκατά-

στασιν εύρίσκονται φορητά όπλα και πυρομαχικά άφ
θέντα άπό τούς τραυματίαις και ασθενείς και μη ε,
είσθε παραδοθή εις την άρραδίαν ύπηρεσίαν.

4. Τό γεγονός ότι κτηνιατρικών προσωπικών και
εύρίσκονται εις τόν σχηματισμόν ή την εγκατάστασιν
ν' άποτελούν οργανικών μέρους αυτού.

5. Τό γεγονός ότι ή άνθρωπιστική άρρασις τών σι-
τισμών και τών ογειονομικών εγκαταστάσεων ή τού πε-
πικού των επεκτείνεται εις πολίτας τραυματίαις ή άσθ-

Άρθρον 23.

Έν κειρώ ήδη ειρήνης τή Ύψηλή Συμβαλλόμενα
και μετά την έναρξιν τών έχθροπραξιών, τά έν συρ-
Μέρη θά δύνανται νά δημιουργήσουν επί τού ίδιου
ελάφους, έν δε παρουσιασθή άνάγκη και επί καταχωρ
εδαφών, ζώνας ή τόπους ογειονομικούς άρραγόμενοι
τρόπον ώστε νά προστατεύουν άπό τούς συνεπίαις τού
έμμου τούς τραυματίαις και τούς ασθενείς ως και τή πε-
πικόν τή επιφορτισμένον την άρρασίαν και διοίκησιν
ζωνών και τόπων τούτων και την περίθάλψιν των
συγκινερωθησέμενων προσώπων.

Άπό της άρχής της συρράξεως και κατά την διάρ-
κείας, τά ένδιαφερόμενα Μέρη δύνανται νά συνάξων με-
των συμφωνίας διά την άνακούρισιν των ογειονομ
ζωνών και τόπων τούς όποιους έχουν δημιουργήση. Δέν
πρός τούτο νά θέσουν έν ισχύι τας διατάξεις της προθι
μέναις εις τή σχέδιον συμφωνίας τή προσηρημένον ει-
παρούσαν Σύμβασιν, επιφέροντα ένδεχόμεναις εις αυτό
ήθελον κρίνη άνγκυράς τροποποιήσεως.

Αί προστατίδες Δυνάμεις και ή Διεθνής Έπιτροπή
Έκρηθρού Σταυρού καλούνται νά προσφέρουν τάς καλώς
Ύπηρεσίας, ένά διευκολύνουν την δημιουργίαν και την
γνώρισιν των ογειονομικών αυτών ζωνών και τόπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΥ

Περί προσωπικών

Άρθρον 24.

Τό ογειονομικών προσωπικών τή άποκλειστικώς άπα-
λούμενον εις την άνάξήτησιν, παραλήξιμ, μεταφορά
θεραπειών των τραυματιών και ασθενών ή εις την πρόθ
των ασθενείων, τή προσωπικών τή άποκλειστικώς χορη-
πούμενον εις την διοίκησιν των ογειονομικών σχηματι-
και εγκαταστάσεων, ως και οί στρατιωτικοί έταρείς οί τ
εστημένοι παρά τας ενόπλιαις δυνάμεσιν, θά τηρήσων
ακτου και προστασία ενά πύσαν περίστασιν.

Άρθρον 25.

Οί ειδικώς εκπαιδευθέντες ένά χρησιμοποιηθών
νοσηκόμοι ή βοηθητικοί τραυματιοφορείς προς άνάξήτ
παραλήξιμ, μεταφοράν ή θεραπειών των τραυματιών
ασθενών στρατιωτικοί, θά τήσων επίσεως έσεβασμού
προστασίας έν εύρίσκωνται έν τή εκτέλεσει τών ως
καθρήκόντων των κατά την στιγμήν της έπαφής αυτών
τού έχθρου ή της περιελεύσεώς των εις την έξουσίαν του

Άρθρον 26.

Πρός τή έν άρθρω 24 άναφερόμενον προσωπικών
μοιούται τή προσωπικών των εθνικών Έπιχειριών τού
θρου Σταυρού και εκείνο των άλλων έταιρειών έθελου
βοηθείας, των δέντωις άνεφορισμένων και άρρασις
των από των κυβερνησιών των, τή όποιον θέλει χορη-
ποιείται διά την εκτέλεσιν των αυτών ύπηρεσιών ως κα
προσωπικών περί ού τή άνωτέρω άρθρον, υπό την επιρρ
έτι τή προσωπικών των έπιχειριών τούτων θά ήπάξιον
τούς στρατιωτικούς νόμους και κανονισμούς.

Έκαστον των Ύψηλών Συμβαλλόμενων Μερών
κοινοποιήση εις τά άλλα, είτε ήδη έν κειρώ ειρήνης

μία τῆ ἀνάγκη ἢ κατὰ τὴν διάκρισιν τῶν ἐπιπροσπαιζομένων, πάντως ὅμως πρὸ τῆς ἀνεργῶς χρησιμοποίησώς των τὰ ὄνοματὰ τῶν στρατιῶν εἰς τὰς ὑποκείσθαι ἔχει ἐπιτρέψῃ νὰ συνδράμουν, ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ, τὸ ἔργον τῆς ἐπισήμου ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ στρατοῦ του.

Ἄρθρον 27.

Ἀνεγνωρισμῆν ἐταιρεία οὐδαιτέρου Κράτους δὲν θὰ δύναται νὰ προσφέρῃ τὴν βοήθειαν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ὑγειονομικῶν τῆς σχηματισμῶν εἰς ἐν τῶν ἐν συρράξει Μερῶν εἰμὴ μόνον κατόπιν συγκαταθέσεως τῆς ἰδίης αὐτῆς Κυβερνήσεως καὶ συγκαταθέσεως αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐν συρράξει Μέρους. Τὸ προσωπικὸν τοῦτο καὶ οἱ σχηματισμοὶ αὐτοῦ θὰ τεθῶν ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τοῦ ὡς ἔνω ἐν συρράξει Μέρους.

Ἡ οὐδαιτέρη Κυβέρνησις θὰ κοινοποιήσῃ τὴν ἔγκρισιν αὐτῆν εἰς τὸ ἀντιπάλου Κράτους ἐκείνου ὅπου ἀποδέχεται τὴν βοήθειαν. Τὸ ἐν συρράξει μέρος ὅπου ἀποδέχεται τὴν βοήθειαν ἔχει ὑποχρέωσιν, πρὸ πᾶσης χρησιμοποίησώς τῆς, νὰ προβῇ εἰς σχετικὴν ἀνταποκρίσιν πρὸς τὸ ἀντίθετον Μῆρος.

Ἐν οὐδαιτέρῃ περιπτώσει δύναται ἡ βοήθεια αὐτὴ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀνάμειξις εἰς τὴν συρράξιν.

Γὰ μέρη τοῦ εἰς τὴν πρώτην παράγραφον ἀναφερομένου προσωπικοῦ πρέπει νὰ ἐπιδικασθῶν με τὰς κατώτερας τὰς τροχολογιῶν εἰς τὸ ἄρθρον 40. πρὶν ἀπομακρυνθῶν τῆς οὐδαιτέρης χώρας εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει.

Ἄρθρον 28.

Τὸ εἰς τὰ ἄρθρα 24 καὶ 26 ἀναφερόμενον προσωπικὸν ἐν θὰ κατακρατηθῇ ἐν περιόθῃ εἰς χεῖρας τοῦ ἀντιπάλου εἰμὴ μόνον ἐν ᾧ μέτρῳ ἡ ὑγειονομικὴ κατάστασις, αἱ πνευματικαὶ ἀνάγκαι καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀιχμαλώτων πολέμου πειθῶνται τοῦτο.

Τὰ μέρη τοῦ προσωπικοῦ, ἅτινα θὰ κατακρατηθῶν οὕτω ἐν θὰ θεωρηθῶν ἀιχμαλωτοὶ πολέμου. Ἐν τούτοις θὰ ἐκκινῶνται τοὺλάχιστον εἰς τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐφαρμογὴν ὅτων τῶν διατάξεων τῆς Συνβλάσεως τῆς Γενεῆς περὶ μεταχειρίσεως τῶν ἀιχμαλώτων πολέμου τῆς 12 Αὐγούστου 1949. Ἡ ἐξκαλοσθέντων νὰ ἐπιτελοῦν, ἐνθὺς τοῦ πλαισίου τῶν ὅρων καὶ στρατιωτικῶν κανονισμῶν, τῆς κατακρατοῆσεως ἀνάμειξις, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν κομισθῶν ὑπηρετιῶν αὐτῆς, καὶ κατὰ τὴν ἐπιχειρηματικὴν τὴν συνείδησιν, τὰ κριτικὰ ἢ πνευματικὰ τὴν καθήκοντα ἐπ' ἀφορμῆν τῶν ἀιχμαλώτων πολέμου τῶν ἀιχμάλωτων, κατὰ προτίμησιν, εἰς τὰς ἀπὸ τῆς ἀνάμειξις (εἰς τὰς ὑποκείσθαι ἔχει ἀνάμειξις). Ἐπὶ αὐτῶν θ' ἀπομακρυνθῶν τῶν εἰς ἐπιτελεῖν κατὰ τὴν ἐπιτέσιν τῆς ἐστρατιῆς ἢ πνευματικῆς ἀποστολῆς του.

α) Ἡ ἐστρατιῆς τὸ δικαίωμα νὰ ἐπισκέπτονται περιουσιακὰς ἀιχμαλώτους πολέμου τοὺς εὐρισκομένους εἰς ἀποσπᾶντα ἐργασίαι ἢ εἰς νοσηλευτικὰ κείμενα εὐθὺς τοῦ στρατοπέδου. Πρὸς τὴν σκοπὸν τοῦτον ἢ κατακρατοῦσα τοὺς ἀιχμαλώτους ἀρχὴ θὰ θέσῃ εἰς τὴν ἀπόθεσιν τῶν ἀνάλογα μεταφορικὰ μέσα.

β) Εἰς ἐκαστὸν στρατόπεδον, ὁ ἀρχιστρατιώτης στρατιωτικῆς ἐστρατῆς ἀνωτέρου βαθμοῦ θὰ εὐθύνεται ἔναντι τῶν στρατοπέδου ἀρχῆς τοῦ στρατοπέδου δι' ὅσα ἀφορᾷ τὴν ἀεξιν αὐ ἐκτελεζομένων ὑγειονομικῶν προσωπικῶν. Πρὸς τοῦτο, ἢ ἐν συρράξει Μέρη θέλουσιν συνεννοηθῆν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν ἐπιπροσπαιζομένων περὶ τῆς ἀντιστοιχίας τῶν βαθμῶν τοῦ ὑγειονομικοῦ τῶν προσωπικῶν, περὶ ἀιχμάλωτων καὶ ἐκείνου τῶν ἐπιπροσπαιζομένων ἀιχμάλωτων. Δι' ὅλα τὰ ζήτητὰ τὰ ἀναφερόμενα με τὴν ἀποστολῆν του, ἢ ἐν ἀλλοῦ, πρὸς καὶ οἱ στρατιωτικοὶ ἱερεῖς θὰ ἔχουν δικαιοῦς ἀιχμάλωτων νοσηρῶς πρὸς τὰς ἀνάμειξις στρατιωτικῆς ἀρχῆς τοῦ στρατοπέδου. Αὐταὶ θὰ τοὺς παρέχουν πᾶσαν ἀναγκαίαν ἐπιτελεῖν ἢ τὴν περὶ τὰ ζήτηματα ταῦτα ἀλλήλοφρασίαν.

γ) Κάποιοι ἀποκείμενοι εἰς τὴν ἐσωτερικὴν περιβαρῆν τοῦ στρατοπέδου εἰς τὸ ὅπου ἐκκινῶνται, τὸ κατακρατοῦ-

μενον προσωπικὸν δὲν δύναται νὰ ἐξαναγκασθῇ εἰς ἐργασίαν ἐξῆν πρὸς τὴν ἐστρατιῆν ἢ ἠθρησκευτικὴν ἀποστολῆν του.

Κατὰ τὴν διάκρισιν τῶν ἐπιπροσπαιζομένων τὰ ἐν συρράξει Μέρη θὰ συνεννοηθῶν διὰ τὴν ἐνδεχόμενῃ ἀντικατάστασιν τοῦ κατακρατομένου προσωπικοῦ καὶ ὅα καθορίσουν τὴν σχετικὴν διαδικασίαν.

Ὀὐδαιμία τῶν ἀνωτέρου διατάξεων ἀπαλλάσσει τὴν κατακρατοῦσαν Δύναμιν τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῇ, ἔναντι τῶν ἀιχμαλώτων πολέμου ὑποχρεώσεων ἐπὶ τοῦ ὑγειονομικοῦ καὶ πνευματικοῦ πεδίου.

Ἄρθρον 29.

Τὸ ἀναφερόμενον ἐν ἄρθρῳ 25 προσωπικὸν, τὸ περιελθὸν εἰς χεῖρας τοῦ ἐπιπροσπαιζομένου θὰ θεωρηθῇ ἀιχμαλώτων πολέμου, ἀλλὰ θὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς ὑγειονομικὰς ἐργασίας, ἐφ' ὅσον θὰ διεπιστωθῇ τὴν ἀνάγκη.

Ἄρθρον 30.

Τὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὁποίων ἢ κράσις δὲν θὰ εἶναι ἀπαραίτητος βίασις τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 28, ἢ ἀποδίδονται εἰς τὸ ἐν συρράξει Μῆρος εἰς τὸ ὅπου ἀνῆκει, εὐθὺς ὡς ὑπάρξῃ ἀνωικτὴ ἴδδις διὰ τὴν ἐπιστροφὴν των καὶ οἱ στρατιωτικὰ ἀνάγκαι ἤθελον τὸ ἐπιτρέψῃ.

Τῆστι, ἐν ἀνεμνητῆ τῆς ἀναχωρήσεως των ἐν θὰ θεωρηθῶνται ἀιχμαλωτοὶ πολέμου. Ἐν τούτοις θὰ δικαιοῦνται, τοὺλάχιστον, εἰς τὴν ἔναντι των ἐφαρμογὴν ὅτων τῶν διατάξεων τῆς Συνβλάσεως τῆς Γενεῆς περὶ μεταχειρίσεως τῶν ἀιχμαλώτων πολέμου τῆς 12 Αὐγούστου 1949. Ἡ ἐξκαλοσθέντων ἐπιτελοῦντα τὰ καθήκοντα των ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀντιπάλου Μέρους καὶ ὅα χρησιμοποιηθῶνται κατὰ προτίμησιν εἰς τὴν περιποίησιν τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν τοῦ ἐπιπροσπαιζομένου Μέρους εἰς ὃ ἀνήκει.

Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν των θὰ συναποκομίσουν τὸν ρουχισμόν, τὰ προσωπικὰ ἀντικείμενα, τὰς ἀξίαις καὶ τὰ ἐργαλεῖα, ἅτινα τοὺς ἀνήκειν προσωπικῶς.

Ἄρθρον 31.

Ἡ ἐπιτελεῖν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν ἢ ἀπόθεσις εἰς τὸ ἐν συρράξει Μῆρος προβλέπεται εἰς τὸ ἄρθρον 30 θὰ γίνῃ ἀστέως πᾶσης δικαιοῦσεως πολιτικῆς, ἠθρησκευτικῆς ἢ ἀφορῆσεως πολιτικῆς πεποιθῆσεως, ἀκόλουθουμένης κατὰ προτίμησιν τῆς ὑγειονομικῆς σειρᾶς τῆς ἀιχμαλωσίας καὶ ἀιχμάλωτων ὑπ' ὅσον τῆς καταστάσεως ὑγείας τῶν ἐν ἀναφερομένων.

Ἀπὸ τῆς ἀνάμειξις τῶν ἐπιπροσπαιζομένων τὰ ἐν συρράξει Μέρη δύναται νὰ καθορίσουν, αἱ ἐπιτελεῖν συμφορῶν, τὸ ποσοστὸν τοῦ κατακρατομένου προσωπικοῦ ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀιχμαλώτων ὡς καὶ τὰ τῆς κατανομῆς αὐτοῦ εἰς τὰ στρατόπεδα.

Ἄρθρον 32.

Τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 27 πρόσωπα, ἅτινα θὰ περιεχῶνται εἰς χεῖρας τοῦ ἀντιπάλου Μέρους, δὲν δύναται νὰ κατακρατηθῶν.

Ἡ ἐν ἀντικειμένου συμφορῶν ἢ τοὺς ἐπιτελεῖν νὰ ἐπιτελεῖν εἰς τὴν χεῖρας των, ἐν τούτοις δὲν εἶναι δυνατόν, εἰς τὸ ἔδαφος τῶν ἐν συρράξει Μέρους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὁποίου εἰρήσκοντα, εὐθὺς ὡς ὑπάρξῃ ἴδδις ἀνωικτὴ διὰ τὴν ἐπιτελεῖν των καὶ οἱ στρατιωτικὰ συνθήκαι τὸ ἐπιτρέπουσιν.

Ἐν ἀνεμνητῆ τῆς ἀναχωρήσεως των τὰ πρόσωπα ταῦτα εἰμὴ ἀιχμάλωτων ἀποδίδονται καὶ ἔχειν κατὰ τὸν ὅπου τὰς διαταγὰς τοῦ ἀντιπάλου Μέρους καὶ ὅα χρησιμοποιηθῶνται κατὰ προτίμησιν εἰς τὴν περιποίησιν τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν τοῦ ἐν συρράξει Μέρους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκοντα.

Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν των θὰ συναποκομίσουν τὸν ρουχισμόν, τὰ προσωπικὰ ἀντικείμενα, τὰς ἀξίαις, τὰ ἐργαλεῖα

όπλα των και, εἰ δυνατόν, τὰ μεταφορικά μέσα τὰ οὗς ἀνήκουν.

ἐν συρράξει Μέρη θὰ ἐξασφαλίσουν εἰς τὸ ὡς ἄνω κινῶν, ἐφ' ὅσον εὐρίσκειται εἰς χεῖρας των, τὴν αὐτὴν ἢν, τὴν αὐτὴν στέγασιν, τὰ αὐτὰ ἐπιδύματα καὶ τὸν ἰσθὺν ὡς καὶ εἰς τὸ ἀντίστοιχον προσωπικὸν τοῦ . Ἡ τροφή θὰ εἶναι, ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπικρατῆς ἰσότητος καὶ ποιτικῶν ἰσῶν ἐξασφάλισις εἰς ἀπερομένους κανονικῶς συνθήκας υγιείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Κτίρια καὶ ὑλικὸν

Ἄρθρον 33.

Ὑλικὸν τῶν κινήτων υγειονομικῶν σχηματισμῶν τῶν δυνάμεων, τὸ ὅπλιον περιέρχεται εἰς χεῖρας τοῦ ἐν Μέρους, θὰ ἐξακολουθῆ νὰ διχτιθῆται ὑπὲρ τῶν ἰσῶν καὶ ἀσθενῶν.

Κτίρια, τὸ ὑλικὸν καὶ αἱ παρακαταθῆκαι τῶν μονίμων κινῶν ἐγκαταστάσεων τῶν ἐνόπλων δυνάμεων θὰ εἰσι εἰς τοὺς νόμους τοῦ πολέμου, δὲν θὰ δύναται ὅμως μισοικηθῆ δι' ἄλλον σκοπὸν ἐφ' ὅσον εἶναι ἀναγκαῖα τραυματίας καὶ ἀσθενεῖς. Οὐχ' ἤττον, οἱ διοικηταὶ στρατείας στρατῶν θὰ δύνανται νὰ χρησιμοποιήσουν ἐν περιπτώσει ἐπείγουσας στρατιωτικῆς ἀνάγκης ὅσον ἔτι θὰ ἔχουν ληφθῆ προηγουμένως τ' ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ευημερίας τῶν ἀσθενῶν καὶ τῶν οἰτινες νοσηλεύονται ἐν αὐτοῖς.

εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ἀναφερόμενον ὑλικὸν καὶ αἱ κινήσεις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ καταστραφῶν ἐστειμ-

Ἄρθρον 34.

κινήτη καὶ ἀκίνητος περιουσία τῶν εταιρειῶν βοήθη- ἐρ ἢν ἀναγνωρίζεται ἢ ἐφαρμογῆ τῆς Συμβάσεως ῆσθον ἰδιωτικῶς περιουσίαι.

ἀίωμα ἐπιτάξεως ὅπερ ἀναγνωρίζεται εἰς τοὺς ἐμπο- πῶ τῶν νόμων καὶ ἐθίμων τοῦ πολέμου θὰ ἀσκήται ἴσως περὶ αὐτῶν, μόνον εἰς περιπτώσει ἐπείγουσας καὶ μόνον ἀφοῦ ἐξασφαλισθῆ ἢ τύχη τῶν τραυμα- τῶν ἀσθενῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

Ἑγειονομικὰ μεταφορὰ.

Ἄρθρον 35.

μεταφορικὰ μέσα τὰ χρησιμοποιούμενα διὰ τοὺς καὶ τραυματίας ἢ τὸ υγειονομικὸν ὑλικὸν θὰ εἶναι καὶ θὰ ἔχουν τὸ αὐτὸ δικαίωμα προστασίας ὡς καὶ οἱ υγειονομικοὶ σχηματισμοί.

καὶ τὰ μεταφορικὰ ταῦτα μέσα ἢ ὀχήματα πίπτουν εἰς τὸ ἀντιπάλου μέρους, θὰ ὑπόκεινται εἰς τοὺς νό- μους τοῦ πολέμου ὑπὸ τὸν ὅρον ἔτι τὸ ἐν συρράξει Μέρους θὰ τὰ ἔχῃ σὺλλάβῃ, ὅ' ἀναλάβῃ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας, οἷτινες εὐρίσκονται ἐντὸς

Ὑλικὸν προσωπικὸν καὶ ὅλα τὰ εἰς ἐπιτάξεως προ- μεταφορικὰ μέσα θὰ ὑπόκεινται εἰς τοὺς κανονικοὺς τοῦ πολέμου νόμους δικαίου.

Ἄρθρον 36.

υγειονομικὰ ἀεροσκάφη, δηλαδή τὰ ἀεροσκάφη εἰστικῶς χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν ἐκκίνωσιν τῶν ἰσῶν καὶ ἀσθενῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ κοῦ προσωπικοῦ καὶ ὑλικοῦ, δὲν θὰ γίνων ἀντι- ἐπιθέσεως ἀλλὰ θὰ εἶναι σεβαστά εἰς τοὺς ἐμπο- κτὰ τὰς πτήσεις τὰς ὁποίας θὰ ἐκτελοῦν εἰς ὕψη,

εἰς ὥρας καὶ κατὰ διαδρομὰς, αἷτινες θέλουν εἰδικῶς συμφω νηθῆ μεταξύ ὄλων τῶν ἐνδιαφερομένων ἐμπολέμων.

Ὅα φέρουν, κατὰ τὴν ἰσῶν ἰσῶν, τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 38 διακριτικὸν σῆμα, πλησίον τῶν ἐθνικῶ των χρωμάτων ἐπὶ τῶν κἀτοι. ἄνω καὶ πλατῶν ἐπιφανειῶν θὰ εἶναι ἐφοδιασμένα μετὰ σὺνδύματα ἄλλο μέσον σημάσσει ἢ μέσον ἀναγνωρίσεως, ὅπερ ἔθελε καθορισθῆ διὰ συμφωνίας μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων, εἴτε κατὰ τὴν ἀρχήν, εἴτε διαρκῶ των τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Πλὴν ἀντιθέτου συμφωνίας, ὅ' ἀπαγορεύεται ἢ ὑπέρ- πτησις ἐδάφους ἐχθρικοῦ ἢ κατεχομένου ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ.

Τὰ υγειονομικὰ ἀεροσκάφη θὰ ὑπεῖλουν νὰ ὑπακούουν εἰς πᾶσαν κλήσιν προσγειώσεως. Εἰς περιπτώσει τοιαύτης ἐπιβεβλημένης προσγειώσεως τὸ ἀεροσκάφος μετὰ τῶν ἐπιβαίνοντων αὐτοῦ θὰ δικαιούται νὰ συναγίσῃ τὴν πτήσιν του κατόπιν ἐνδεχομένου ἐλέγχου.

Εἰς περιπτώσει τυχαίας προσγειώσεως ἐπὶ ἐδάφους ἐχθρικοῦ ἢ κατεχομένου ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, οἱ τραυματία καὶ ἀσθενεῖς, ὡς καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ ἀεροσκάφους, θὰ εἶναι ἀιχμάλωτοι πολέμου. Τὸ υγειονομικὸν προσωπικὸν θὰ τύχη μεταχειρίσεως συμφώνου πρὸς τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 24 καὶ ἐπόμενα.

Τὰ υγειονομικὰ ἀεροσκάφη τῶν ἐν συρράξει Μερῶν θὰ δύνανται, ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῆς δευτέρας παραγράφου, νὰ ὑπερίπτηνται τοῦ ἐδάφους τῶν οὐδετέρων Δυνάμεων καὶ νὰ προσγειώσωνται ἢ προσθαλασσῶνται ἐπ' αὐτοῦ, εἴτε εἰς περι- πτωσει ἀνάγκης εἴτε πρὸς σάθμωσιν. Ὁρεῖλουν νὰ προει- δοποιῶν τὰς οὐδετέρας Δυνάμεις περὶ τῆς ἀνωθεν τῶν ἐδαφῶν τῶν διόδου, καὶ νὰ ὑπακούουν εἰς πᾶσαν διαταγὴν προσγειώσεως ἢ προσθαλασσώσεως. Ὅα προστατεύονται ἐναντι ἐπιθέσεως μόνον ἐφ' ὅσον ἴπτανται εἰς ὕψη, ὥρας καὶ βάσει ὁρομολογίου εἰδικῶς συμπεφωνημένα μεταξὺ τῶν ἐν συρράξει Μερῶν καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων οὐδετέρων Δυ- νάμεων.

Οὐχ' ἤττον, αἱ οὐδέτεροι Δυνάμεις θὰ δύνανται νὰ κη- θορίσουν ὅρους ἢ περιορισμοὺς ὡς πρὸς τὴν ὑπέρητησιν τῶν ἐδαφῶν των ἢ τὴν προσγειώσιν τῶν υγειονομικῶν ἀεροσκα- φῶν. Οἱ ἐνδεχόμενοι αὐτοῖ ὅροι περιορισμοῦ θὰ ἐφαρμοζῶνται ἐξ ἴσου δι' ὅλα τὰ ἐν συρράξει Μέρη.

Οἱ τραυματία ἢ ἀσθενεῖς, οἷτινες ὅ' ἀπεβιβάζοντο, με- τὴν συγκατάθεσιν τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, ἐπὶ οὐδετέρου ἐδά- φους ἀπὸ υγειονομικῶν ἀεροσκάφους δέον, πλὴν ἀντιθέτου συμφωνίας τοῦ οὐδετέρου Κράτους καὶ τῶν ἐν συρράξει Μερῶν νὰ κρατοῦνται ὑπὸ τοῦ οὐδετέρου Κράτους, ὁσά- κως τοῦτο ἀπαιτεῖ τὸ διεθνὲς δίκαιον, ὥστε νὰ μὴ δυνηθοῦν αὐτοὶ νὰ λάβουν ἐκ νέου μέρος εἰς τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρή- σεας. Αἱ δαπάναι νοσηλείας καὶ περιορισμοῦ θὰ εἶναι εἰς βάρος τῆς Δυνάμεως ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτῶνται οἱ τραυματία καὶ ἀσθενεῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΥΠ.

Διακριτικὸν Σῆμα

Ἄρθρον 38.

Εἰς ἀπότισιν φόρου τιμῆς πρὸς τὴν Ἑλβετίαν, τὸ ἐραλ- δικὸν σῆμα τοῦ ἐρυθροῦ σταυροῦ ἐπὶ λευκοῦ βάθους, σχηματιζόμενον δι' ἀντιστροφῆς τῶν ὁμοσπονδιακῶν χρω- μῶν, διατηρεῖται ὡς ἐμβλημα καὶ διακριτικὸν σῆμα τῆς υγειονομικῆς υπηρεσίας τῶν στρατῶν.

Οὐχ' ἤττον, διὰ τὰς χώρας αἷτινες χρησιμοποιῶν ἤδη ὡς διακριτικὸν σῆμα ἀντὶ τοῦ ἐρυθροῦ σταυροῦ τὴν ἐρυθρὰν ἡμισέληνον ἢ τὸν ἐρυθρὸν λέοντα καὶ ἥλιον ἐπὶ βάθους λευκοῦ, τὰ ἐμβλήματα ταῦτα τυγχάνουν ἐπίσης δεκτὰ ὑπὸ τὴν ἐν- νοίαν τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 39.

Τὸ ἐμβλημα θὰ τίθεται, ὑπὸ τὸν ἐλεγχὸν τῆς ἀρμοδίας

στρατιωτικής αρχής, επί των σηματιών, των περιβραχιόνων ως και έφ' όλου τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν ὀλικοῦ.

Ἄρθρον 40.

Τὸ προσωπικὸν περὶ οὗ πραγματεύονται τὸ ἄρθρον 24 ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 26 καὶ 27, θὰ φέρῃ εἰς τὸν κοινωτικὸν βραχιόνιον περιβραχιόνιον, ἀντέχον εἰς τὴν ὑγρασίαν, φέρον τὸ διακριτικὸν σῆμα, ὑπερ θέλει παραδώσῃ πρὸς αὐτὸ ἐσφραγισμένον ἢ στρατιωτικὴ ἀρχή.

Τὸ προσωπικὸν τοῦτο, πλὴν τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 πλακῆς ταυτότητος, θὰ φέρῃ ἐπίσης εἰδικὴν δελτίον ταυτότητος μετὰ τὸ διακριτικὸν σῆμα. Τὸ δελτίον τοῦτο πρέπει ν' ἀντέχῃ εἰς τὴν ὑγρασίαν καὶ νὰ εἶναι διαστάσεων ἐπιτρεπουσῶν τὴν ἐνθυλάκωσιν. Θὰ εἶναι συντεταγμένον εἰς τὴν ἐθνικὴν γλῶσσαν. Ἐν ἀναφέρει τοῦλάχιστον τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὴν ἡμερομηνίαν γεννήσεως, τὴν βαθμὴν καὶ τὸν ἀριθμὸν μητρώου τοῦ δικαιοῦρου. Ἡ ταυτότης θὰ καθορίζῃ ὑπὸ ποίαν ἰδιότητα ἔχει ὁ δικαιούχος δικαίωμα εἰς τὴν προστασίαν τῆς παρουσίας Συμβάσεως. Θὰ φέρῃ τὴν φωτογραφίαν τοῦ κατόχου, καὶ ἐπὶ πλέον, εἴτε τὴν ὑπογραφοὴν εἴτε τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα αὐτοῦ, εἴτε καὶ ἡμιότερη. Θὰ φέρῃ τὴν ἀνάγνωστον σφραγίδα τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς.

Τὰ δελτία ταυτότητος ἔσονται νὰ εἶναι ὁμοίωμα εἰς ἕκαστον στρατὸν καὶ, κατὰ τὸ δυνατόν, τοῦ αὐτοῦ τύπου διὰ τῶν στρατῶν ὅλων τῶν Ἑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν. Ἐν συρράξει Μέρη δύνανται νὰ λάβουν ὡς βῆμα τὸ συναπτόμενον τῇ παρουσίᾳ Συμβάσει ὑπόδειγμα. Θέλουσιν κοινοποιήσῃ πρὸς ἄλληλα, κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν ἐχθροπραξιῶν τὸν τύπον τὸν ὅποιον χρησιμοποιοῦσιν. Ἐκαστον δελτίον ταυτότητος θέλει εἶ δυνατόν ἐκδοθῆ εἰς δύο τοῦλάχιστον ἀντίτυπα, ἓν τὸ ἐν ὅᾳ κρατηθῆ ὑπὸ τῆς ἐκδόσεως Δυνάμεως.

Ἐν ὁμοίᾳ περιπτώσει δύναται τ' ἀνωτέρα μηχανοκίνητον προσωπικὸν νὰ παρηθῆ ὅτε τοῦ διακριτικοῦ τοῦ σήματος, ὅτε τοῦ δελτίου ταυτότητος ὅτε τοῦ δικαιοῦματος νὰ φέρῃ τὸ περιβραχιόνιον του. Εἰς περίπτωσιν ἀπωλείας θὰ δικαιούται νὰ λάβῃ διπλότυπον τοῦ δελτίου καὶ νέα διακριτικὰ σήματα εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἀπωλεσθέντων.

Ἄρθρον 41.

Τὸ ἐν ἄρθρῳ 25 ἀναφερόμενον προσωπικὸν θὰ φέρῃ, μόνον κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑγειονομικῶν καθηκόντων, λευκὸν περιβραχιόνιον φέρον εἰς τὸ μέσῳ τὸ διακριτικὸν σῆμα, ἀλλὰ μειωμένων διαστάσεων. Τοῦτο θὰ παραδίδῃται αὐτῷ ἐσφραγισμένον ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς.

Εἰς τὰ στρατιωτικὰ δελτία ταυτότητος τὰ ὅποια θὰ φέρῃ τὸ ἐν λόγῳ προσωπικὸν θὰ ἀναφέρεται ἢ ὑγειονομικῆ ἐκπαίδευσις, ἢ ἔλαβεν ὁ κάτοχος τοῦ δελτίου, ὁ χαρακτηριστὸν προσωρινότητος τῶν καθηκόντων του καὶ τὸ δικαίωμά του νὰ φέρῃ τὸ περιβραχιόνιον.

Ἄρθρον 42.

Ἡ διακριτικὴ σημαία τῆς Συμβάσεως δεν δύναται ν' ἀναρτηθῆ εἰμὴ μόνον ἐπὶ τῶν ὑγειονομικῶν σχηματισμῶν καὶ ἐγκαταστάσεων τῶν ὁποίων ἢ Σύμβασις ἐπιβάλλει τὸν πομπικόν, καὶ μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς.

Ἐπὶ τῶν κινητῶν σχηματισμῶν ὅπως καὶ ἐπὶ τῶν κοινῶν ἐγκαταστάσεων, ἡ σημαία αὕτη δύναται νὰ συνοδεύηται ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς σημαίας τοῦ ἐν συρράξει Μέρους ἐκ τοῦ ὁποῦ ἐξαρτᾶται ὁ σχηματισμὸς ἢ ἡ ἐγκατάστασις.

Ὁμοίᾳ ἄρτην, ἡ προσόντα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἑβρουῦ ὑγειονομικῶν σχηματισμῶν θὰ ὑψώσων μόνον τὴν σημαίαν τῆς Συμβάσεως.

Ἐν συρράξει Μέρη θὰ λάβουν, ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιτρέπουν αἱ στρατιωτικαὶ ἀνάγκαι, τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ἵνα καταστήσων καθήρως ὁρατὰ εἰς τὰς κατὰ ξηρὰν, ἕρα καὶ θαλάσσαν ἐλληνικὰς δυνάμεις τὰ διακριτικὰ σήματα τὰ ἐπισημαίνοντα

τοὺς ὑγειονομικοὺς σχηματισμοὺς καὶ τὰς σχετικὰς ἐγκαταστάσεις, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ἐνδεχομένου ὀικαδῆποτε ἐπιθετικῆς ἐνεργείας.

Ἄρθρον 43.

Οἱ ὑγειονομικοὶ σχηματισμοὶ τῶν ὁμοεικῶν Κρατῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπὸ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 27 προβλεπομένου ὅρους θὰ ἐπιτρέπεται ἢ παροχὴ ὑπηρεσιῶν εἰς ἐμπόλεμον τινά, ὁρεῖλουσιν ν' ἀναρτοῦν ὁμοῦ μετὰ τῆς σημαίας τῆς Συμβάσεως τὴν ἐθνικὴν σημαίαν τοῦ ἐμπολέμου τούτου, ἐφ' ὅσον οὗτος θὰ ἐπιθῆκε νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιοῦματος ὅπερ τὸ παρέχει τὸ ἄρθρον 42.

Πλὴν ἀντιθέτου διαταγῆς τῆς ἀμοδιᾶς στρατιωτικῆς ἀρχῆς, θὰ δύναται, ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑψώσων τὴν ἐθνικὴν τῶν σημαίαν, ἔσται καὶ ἐν πέσει εἰς χεῖρας τοῦ ἀντιπάλου μέρους.

Ἄρθρον 44.

Τὸ σῆμα τοῦ ἑβρουῦ Σταυροῦ ἐπὶ βῆτους λευκοῦ καὶ αἱ λέξεις ἑβρουῦς σταυροῦ ἢ σταυροῦ τῆς Γενεύης δεν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῶν πλὴν τῶν περιπτώσεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ἐπομενας παραγράφους τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἴτε ἐν καιρῷ εἰρήνης εἴτε ἐν καιρῷ πολέμου, παρά μόνον διὰ τὴν ἐπιστήμασιν ἢ τὴν προστασίαν τῶν ὑγειονομικῶν σχηματισμῶν καὶ ἐγκαταστάσεων, τοῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ ὀλικοῦ τοῦ προστατευομένου ὑπὸ τῆς παρουσίας Συμβάσεως καὶ τῶν ἄλλων διεθνῶν Συμβάσεων, αἵτινες ρυθμίζουσιν παρόμοια θέματα. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσιν καὶ διὰ τὰ ἐμβλήματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 38, διὰ τὰς χεῖρας, αἵτινες χρησιμοποιοῦσιν αὐτὰ. Αἱ ἑθνικαὶ ἐταιρεῖαι τοῦ ἑβρουῦ Σταυροῦ ὡς καὶ αἱ εἰς τὸ ἄρθρον 21 ἀναφερομένη ἀλλαι ἐταιρεῖαι, θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ διακριτικὸν σῆμα τὸ ὅποιον παρέχει πρὸς αὐτὰς τὴν προστασίαν τῆς Συμβάσεως, μόνον ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν διατάξεων τῆς παρουσίας παραγράφου.

Ἐπὶ πλέον αἱ ἐθνικαὶ ἐταιρεῖαι τοῦ ἑβρουῦ Σταυροῦ (ἑβρουῦς ἡμισελήνου, ἑβρουῦς Λέντος καὶ Ἡλίου), δεν δύναται ἐν καιρῷ εἰρήνης, συμφωνῶν πρὸς τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν, νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐμβλημα τοῦ ἑβρουῦ Σταυροῦ κατὰ τὴν ἄλλην ὁρᾶσιν τῶν τῶν σύμβαιων πρὸς τὰς ἀρχὰς τὰς διατυπωθείσας ὑπὸ τῶν διεθνῶν Συνελεύσεων τοῦ ἑβρουῦ Σταυροῦ. Ὅταν ἡ ὁρᾶσις αὕτη συνῆχεται ἐν καιρῷ πολέμου, οἱ ὅροι τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ ἐμβλήματος θὰ πρέπει νὰ εἶναι ταυτοῦ ὥστε ἡ χρησιμοποίησις αὕτη νὰ μὴ δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς παρέχουσα τὴν προστασίαν τῆς Συμβάσεως. Τὸ ἐμβλημα θὰ εἶναι σχετικῶς μικρῶν διαστάσεων καὶ δεν θὰ δύναται νὰ τεθῆ ἐπὶ περιβραχιονίου ἢ ἐπὶ τῆς στέγης οἰκοδομῶν.

Οἱ διεθνεῖς ὄργανισμοὶ τοῦ ἑβρουῦ Σταυροῦ καὶ τὰς δυνάμεις ἐξουσιοδοτημένον προσωπικὸν των θὰ δύναται ὁμοίως τελεῆποτε νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ σήματος τοῦ ἑβρουῦ Σταυροῦ ἐπὶ βῆτους λευκοῦ.

Ἐξαιρετικῶς, συμφωνῶν πρὸς τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν καὶ κατόπιν ρητῆς ἐξουσιοδοτήσεως μιᾶς τῶν ἐθνικῶν ἑταιρειῶν τοῦ ἑβρουῦ Σταυροῦ (ἑβρουῦς ἡμισελήνου ἑβρουῦς Λέντος καὶ Ἡλίου) θὰ δύναται νὰ γίνῃ χρῆσις τοῦ ἐμβλήματος τῆς Συμβάσεως ἐν καιρῷ εἰρήνης διὰ τὴν ἐπιστήμασιν ὀχημάτων χρησιμοποιουμένων ὡς νοσοκομικῶν καὶ διὰ τὴν ἐπιστήμασιν σταθμῶν πρώτων βοηθειῶν ἐπιχειρητικῶν προοριζομένων διὰ τὴν δωρεάν περίθαλψιν τραυματικῶν καὶ νοσηθῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ἐφαρμογῆς τῆς συμβάσεως

Ἄρθρον 45.

Ἐκαστον τῶν ἐν συρράξει Μερῶν θὰ ἐπιμεληθῆ, διὰ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ στρατοῦ του τῆς ἐκτελέσεως τῶν προηγουμένων

άρθρων, ως και των απροβλέπτων περιπτώσεων, συμφώνως προς τας γενικὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 46.

Ἀπαγορεύονται τ' ἀντίποινα κατὰ τῶν τραυματικῶν ασθενῶν, τοῦ προσωπικοῦ ἢ τοῦ ὀλικοῦ τοῦ προστατευομένου ὑπὸ τῆς Συμβάσεως.

Ἄρθρον 47.

Τὰ ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουν, ἐν ἑκαστῶν ἐν τῇ γῶρᾳ του, νὰ διαδώσουν ὅσον τὸ δυνατόν εὐρύτερον, ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ ἐν καιρῷ πολέμου, τὸ καίμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως, καὶ εἰδικῶς νὰ συμπεριλάβουν τὴν μελέτην αὐτῆς εἰς τὰ προγράμματα στρατιωτικῆς καὶ, εἰ δυνατόν πολιτικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶναι γνωστὰί κί βυσικαὶ αὐτῆς ἀρχαὶ εἰς τὸ σύνολον τοῦ πληθυσμοῦ εἰδικῶς δὲ εἰς τὰς μαχιμους ἐνόπλους δυνάμεις, τὸ βγεινομικὸν προσωπικὸν καὶ τοὺς στρατιωτικοὺς ἱερεῖς.

Ἄρθρον 48.

Τὰ ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ κοινοποιήσουν πρὸς ἀλλήλα, μέσω τοῦ Ἑλβετικοῦ Ὀμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου καὶ διακινῶσαν τῶν ἐθνοπραξιῶν, μέσω τῶν προστατῆδων Δυνάμεων, τὰς ἐπισημοὺς μεταφράσεις τῆς παρούσης Συμβάσεως ὡς καὶ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοὺς ὁποῖους βλάσκον ὁμοσίως πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΧ.

Περὶ Διῶξεως τῶν Καταχρήσεων καὶ Παραβάσεων

Ἄρθρον 49.

Τὰ ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεῶνται νὰ λάβουν ἅπαντα τ' ἀναγκαῖα νομοθετικὰ μέτρα διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν κυρώσεων τῶν ἐπιβλητέων εἰς τὰ πρόσωπα, ἅτινα προέβησαν ἢ ἔδωσαν εἰς ἄλλους διαταγὴν νὰ προβῶν εἰς ἀκινήτουτο σοβαρὰν παράβασιν τῆς παρούσης Συμβάσεως ὡς καὶ παραβάσεις αὐτῆς καθορίζονται εἰς τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

Ἐκαστὸν Συμβαλλόμενον Μῆρος θὰ εἴη τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀναζητήσῃ τὰ πρόσωπα τὰ κατηγορούμενα ὅτι προέβησαν ἢ ἔδωσαν εἰς ἄλλους διαταγὴν νὰ προβῶν εἰς ἀκινήτουτο σοβαρὰν παράβασιν τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ ὁφείλει νὰ παραπέμψῃ, τὰ πρόσωπα ταῦτα ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων του, καθήκοντα καὶ ἂν εἶναι ἡ ἔθνηκότης των. Δύναται ἐπίσης, ἂν τὸ προτιμᾷ, καὶ ὑπὸ τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ νομοθεσίας ὄρους, νὰ παραδώσῃ τὰ εἰρημένα πρόσωπα πρὸς ἐκδίκασιν εἰς ἕτερον Συμβαλλόμενον Μῆρος, τὸ ὁποῖον ἐπιδικάζεται διὰ τὴν διῶξίν των, ἐφ' ὅσον τὸ Συμβαλλόμενον Μῆρος εἴη ἐναντίον των ἐπαρκεῖς λόγους διῶξεως.

Ἐκαστὸν Συμβαλλόμενον Μῆρος θὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν κατάρκωσιν ἐναρρηγῶν ἀντικειμένων εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης Συμβάσεως, καὶ πέραν τῶν σοβαρῶν παραβάσεων, ἅτινας καθορίζονται εἰς τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

Ἐὰν πᾶσαν περίστασιν οἱ ἀνωθέντι Ὁ' ἀπολαμβάνουσι ἐπιθέσεων οικονομικῶν καὶ ἐλευθέρως ὑπερκαπίσεως ἀνωκτωτέρων των προβλεπομένων εἰς τὰ ἄρθρα 105 καὶ ἐπόμενα τῆς Συμβάσεως τῆς Γενεύης περὶ μεταχειρίσεως τῶν ἐπιβλητέων πολέμου τῆς 12ης Ἀυγούστου 1949.

Ἄρθρον 50.

Ἐὰν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένην σοβαρὰν παράβασιν ἢ ἀκινήτουτο, ἅτινας περιλαμβάνουσι ἀναδιδόντες τὸν αὐτοῦ προέβησαν, ἂν κατὰ διαπραχθῆσαν ἐναντίον τοῦ προσωπικοῦ ἢ ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα ἡ Σύμβασις προστατεύει, εἰς τὸν ἕτερον Συμβαλλόμενον Μῆρος ἢ βλάσκον ἢ ἄλλη ἀκινήτουτο μετὰ τῆς ἐπιθέσεως περιλάσῃ μετὰ τῆς ὁδοῦς ἢ σοβαρῶν παραβάσεων κατὰ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος ἢ τῆς ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας καὶ ἰδιοποιήσῃ κατὰ τρόπον καθόλου καὶ

εἰς εὐρείαν κλίμακα, ἢ μὴ δικαιολογούμενη ὑπὸ σπικτικῆς ἀνάγκης.

Ἄρθρον 51.

Οὐδὲν τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν δύναται ν' ἀποεαυτοῦ, οὐδὲ νὰ ἀπαλλάξῃ ἕτερον Συμβαλλόμενον Μῆρον εὐθυνῶν ἄς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἢ ἄλλο Συμβαλλόμενον ὑπέχουν λόγῳ τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον προβλεπων παραβάσεων.

Ἄρθρον 52.

Αἰτήσαι ἐνὸς τῶν ἐν συρράξει Μερῶν, θὰ διαζαχθ κρίσις, ἢς ὁ τρόπος ἐναρρηγίας θὰ καθορισθῇ ὑπὸ τῶν ἐναρρηγῶν Μερῶν, ἐπὶ πάσης καταγγελίας περὶ παραβτῆς Συνθήκης.

Ἐὰν δὲν ἐπέλθῃ συμφωνία ἐπὶ τῆς διαδικασίας τῆς κρίσεως, τὰ Μέρη θὰ συνεννοηθῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ, ὅστις θ' ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἀκολουθητέας διαδικασίας.

Ἄπαξ διαπιστωθῇ ἡ παραβάσις τὰ ἐν συρράξει θὰ ἰέσσουν τέρμα εἰς αὐτὴν καὶ θὰ ἐπιβάλλουν ὅσον τὸ ἐπιταχύτερον τὰς δευτέρας κυρώσεις.

Ἄρθρον 53.

Ἡ χρῆσις ὑπὸ ἰδιωτῶν, ἐταιρειῶν ἢ ἐμπορικῶν κομάτων εἴτε δημοσίων εἴτε ἰδιωτικῶν, ἐκτὸς τῶν δυνά παρούσης Συμβάσεως δικαιουμένων εἰς τοῦτο, τοῦ ματος ἢ τῆς ἐπωνυμίας «ερυθμοὺς σταυροῦ» ἢ «σταυ Γενεύης» ὡς καὶ παντὸς σήματος ἢ ἐπωνυμίας, ἢτις λαὶ ἀπομίμησιν τούτων, ἀπαγορεύεται ὅποτεδήποτε δέποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς χρήσεως αὐτῆς καὶ ποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ χρόνος ἀφ' οὗ τελεῖται.

Δεδομένου ὅτι πρὸς τιμὴν τῆς Ἑλβετικῆς οὐλοετήθ ἀντεστραμμένα ὁμοσπονδιακὰ χρώματα, καὶ συνεπέχεται νὰ προκληθῇ σύγχυσις μετὰ τὸ ἔθνος ἑλβετικὸν καὶ τοῦ διακριτικοῦ σήματος τῆς Συμβάσεως, ρεῖται ἡ χρῆσις ὑπὸ ἰδιωτῶν, ἐταιρειῶν ἢ ἐμπορικῶν ταστημάτων τοῦ ἔθνος τῆς Ἑλβετικῆς Ὀμοσπῆς ὡς καὶ παντὸς σήματος ἀποτελοῦντος ἀπομίμησιν εἴτε ὡς βιομηχανικὴν ἢ ἐμπορικὴν σῆμα εἴτε ὡς σ τῶν τοιοῦτων σιμάτων, εἴτε ἐπὶ σκοπῷ ἀντιθέτω : ἐμπορικῶν ἐπιμαρτυριῶν, εἴτε ὑπὸ συνθήκης δυναιμένου ζῶν τὸ ἑλβετικὸν εὐθνικὸν κίσημα.

Ὅχι ἤτερον, τὰ ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, θ ἦσαν Μέρη τῆς Συμβάσεως τῆς Γενεύης τῆς 27 1929, δύναται νὰ παράσχουν εἰς ὅσους ἐχρησιμ προγενεστέρας ἐπιβλήματα, ἐπωνυμίας ἢ σήματα ὁ φερόμενα εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ παρόντος προθεσμίου τριῶν, κατ' ἀνάγκαν ὄρου ἐτῶν ἀπὸ ἐσεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως ἕνα πη χρῆσιν αὐτῶν. Ἐνοεῖται ὅτι, κατὰ τὸ διάστημα τῆς προθεσμίας, ἢ περὶ τῆς ἡ ἰσχύος χρῆσις δὲν δύναται νισθῇ, διακρινόντες πολέμου, ὡς ἀποτέλεσμα εἰς ρολὴν τῆς προστασίας τῆς Συμβάσεως.

Ἡ καθοριζόμενη εἰς τὴν πρώτην παράγραφον ρόντος ἄρθρου ἀπαγόρευσις ἐφαρμόζεται ἐπίσης, μινων τῶν κειτημένων δικαιωμάτων προγενεστέ σαιος, εἰς τὰ ἐπιβλήματα καὶ τὰς ἐπωνυμίας τὰς ὁ μέναι εἰς τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 53.

Ἄρθρον 54.

Τὰ ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη τῶν ὁποῖων ἢ ἂν εἶναι ἀπὸ τοῦδε ἐπαρκῆς θὰ λάβουν τ' ἀναγκαῖα μέτρα ἀποπέσειν καὶ διώξουν κατὰ τὰς αὐτῶν παρὰ τὸν ἄρθρον 53 ἀναφερομένης κατὰχρήσεως.

Τελικὰ Διατάξεις

Ἄρθρον 55.

Ἡ παρούσα Σύμβασις ἐγένετο, εἰς τὴν κλιμακὴν ἀρμότητα, τὰ καίμενα εἰς ἕνα

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὀμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θέλει μεριμνήσῃ διὰ τὰς ἐπισήμους μεταρρυθμίσεις τῆς Συμβάσεως εἰς τὴν ρωσικὴν καὶ τὴν ἰσπανικὴν γλῶσσαν.

Ἄρθρον 56.

Ἡ παρούσα Σύμβασις, ἣτις θὰ φέρῃ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς σήμερον, δύναται, μέχρι τῆς 12 Φεβρουαρίου 1950 νὰ υπογραφῇ ἐπ' ὀνόματι τῶν Δυνάμεων τῶν ἀντιπροσωπευθεισῶν εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν, ἣτις ἤρξατο ἐν Γενεύῃ τὴν 21 Ἀπριλίου 1949, ὡς καὶ Δυνάμεων μὴ ἀντιπροσωπευθεισῶν εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν ταύτην, αἵτινες συμμετέχουν εἰς τὰς Συμβάσεις τῆς Γενεύης τοῦ 1864, 1906 καὶ 1929 διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν στραγατιῶν καὶ ἀσθενῶν τῶν ἐν ἐκστρατείᾳ στρατῶν.

Ἄρθρον 57.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ ἐπικυρωθῇ ὡς ἐν τὸ δυνατόν συντομώτερον καὶ δὲ ἐπικυρώσεως τῆς θὰ κατατεθῶν ἐν Βέρνη.

Δι' ἐκαστὴν κατὰθεσιν ὁργάνου ἐπικυρώσεως θέλει συνταχθῆ πρωτόκολλον, ὡςτινος ἀκριβὲς ἀντίγραφον θέλει ἐπιδοθῆ ὑπὸ τοῦ Ἑλβετικοῦ Ὀμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου πρὸς ὅλας τὰς Δυνάμεις ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων θὰ ἔχῃ υπογραφῆ ἢ Σύμβασις ἢ τῶν ὁποίων θὰ ἔχῃ κοινοποιηθῆ ἢ προσχωρήσῃ.

Ἄρθρον 58.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ τεθῆ ἐν ἰσχύϊ ἐξ ἡμῶν μετὰ τὴν κατὰθεσιν δύο τοιςλάχιστον ὁργάνων ἐπικυρώσεως.

Κατόπιν, θὰ τεθῆ ἐν ἰσχύϊ δι' ἕκαστον Ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον Μέρος ἐξ ἡμῶν μετὰ τὴν κατὰθεσιν τοῦ ὁργάνου ἐπικυρώσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 59.

Ἡ παρούσα Σύμβασις ἀντικαθίστα, εἰς τὰς μεταξὺ τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν σχέσεις, τὰς Συμβάσεις τῆς 6 Ἰουλίου 1864 καὶ 27 Ἰουλίου 1929.

Ἄρθρον 60.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ εἶναι, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς γένεως τῆς ἀνοικτῆ εἰς τὴν προσχώρησιν πάσης Δυνάμεως π' ὀνόματι τῆς ὁποίας δὲν ἔχει υπογραφῆ.

Ἄρθρον 61.

Αἱ προσχωρήσεις θὰ κοινοποιῶνται ἐγγράφως εἰς τὸ Ἑλβετικὸν Ὀμοσπονδιακὸν Συμβούλιον καὶ θὰ καθίστανται νεργαὶ ἐξ ἡμῶν μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν θὰ τῷ ἔχωσι ἐπιέλθῃ.

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὀμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὰς προσχωρήσεις πρὸς ὅλας τὰς Δυνάμεις ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων ἔχει υπογραφῆ ἢ Σύμβασις ἢ τῶν ὁποίων ἔχει κοινοποιηθῆ ἢ προσχωρήσῃ.

Ἄρθρον 62.

Αἱ εἰς τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 προβλεπόμεναι καταστάσεις θὰ ροσδιόσων ἄμεσον ἰσχύϊ εἰς τὰς πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν ὧν ἐχθροπραξιῶν ἢ τῆς κατοχῆς κατατεθείσας ἐπικυρώσεις καὶ κοινοποιουμένης προσχωρήσεις τῶν ἐν συρράξει Μερῶν. Ἡ κοινοποίησις τῶν ληρωθησομένων ἐπικυρώσεων ἢ προσχωρήσεων τῶν ἐν συρράξει Μερῶν θὰ γίνηται ὑπὸ τοῦ Ἑλβετικοῦ Ὀμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου διὰ τῆς ταχυτέρας ὁδοῦ.

Ἄρθρον 63.

Ἐκαστον τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἔχει τὸ καίωμα νὰ καταγγείλῃ τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἡ καταγγελία θὰ κοινοποιῆται ἐγγράφως πρὸς τὸ Ἑλβετικὸν Ὀμοσπονδιακὸν Συμβούλιον, πρὸς ὅνακαίνωσιν ἢ κοινοποίησιν τοῦδε πρὸς τὰς Κοινοποιήσεις τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἡ καταγγελία θὰ καθίσταται ἐνεργὴς ἐν ἑσῶς μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς πρὸς τὸ Ἑλβετικὸν Ὀμοσπονδιακὸν Συμβούλιον. Ὁδὴ ἤσπου καταγγελία κοινοποιουμένη καθ' ὅν ὄνομα ἢ καταγγέλουσα Δύναμις ἔχει ἐπιτελεθῆ εἰς συρράξειν καὶ διακριτῶς.

δὲν καθίσταται ἐνεργὴς ἐπ' ὅσον δὲν θὰ ἔχῃ συνταχθῆ εἰρήνη καὶ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει πρὸ τοῦ τετρακτισμοῦ τοῦ ἔργου ἀπελευθερώσεως καὶ ἐπανκαταρτισμοῦ τῶν προστατευομένων ὑπὸ τῆς Συμβάσεως προσώπων.

Ἡ καταγγελία θὰ ἰσχύῃ μόνον ἐναντι τῆς καταγγελοῦσας Δυνάμεως. Αὕτη οὐδεμίαν θὰ ἔχῃ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ὑποχρεώσεων ἢ εἰς τὰ ἐν συρράξει Μέρη θὰ παραμείνουν ὑπόχρεα νὰ ἐκπληρώσων δυνάμει τῶν ἀρχῶν τοῦ Διαθνήδους δικαίου ὡς κῆται προκύπτουν ἐκ τῶν παραδεδομένων μεταξὺ πεπολιτισμένων ἐθνῶν ἔθιμων, τῶν κανόνων ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς δημοσίας συνειδήσεως.

Ἄρθρον 64.

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὀμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν κατάρθρωσιν τῆς παρούσης Συμβάσεως εἰς τὴν Γραμματικὴν τῶν Ἑνωμένων Ἑθνῶν. Τὸ Ἑλβετικὸν Ὀμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ πληρωσορήσῃ ἐπίσης τὴν Γραμματικὴν τῶν Ἑνωμένων Ἑθνῶν περὶ τῶν ἐπικυρώσεων προσχωρήσεων καὶ καταγγελιῶν ἢ θὰ λάβῃ περὶ τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἐν ὅ, οἱ υποκαταγεγραμμένοι, ἔχοντες καταθέσῃ εἰς ἕκαστος τὰ πληρεξούσια του, υπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ, τὴν 12ην Αὐγούστου 1949, εἰς Γαλλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, τοῦ ποσοστοπίου μέλλοντος νὰ κατατεθῆ εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῆς Ἑλβετικῆς Ὀμοσπονδίας. Τὸ Ἑλβετικὸν Ὀμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ διαβιβάζῃ ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῆς Συμβάσεως εἰς ἕκαστον τῶν υπογραψάντων Κρατῶν ὡς καὶ εἰς τὰ Κράτη, ἅπαντα ἢ ἔχων προσχωρήσῃ εἰς τὴν Συνθήκην.

Διὰ τὸ Ἀσσηκιστὸν :

M. OSMAN AMIRI

Διὰ τὴν Ἀσσηκὴν Δημοκρατικὴν τῆς Ἀλβανίας :

I. MIAO (μετὰ τῶν συνημμένων ἐπιφυλλάξεων ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 10). (1)

Διὰ τὴν Ἀργεντινὴν :

Μετὰ τῶν συνημμένων ἐπιφυλλάξεων (2)

ΓΚΟΥΓΙΑΕΡΜΟ Α. ΣΠΕΡΟΝΙ

Διὰ τὴν Αὐστραλίαν :

NORMAN P. MITCHELL, ὑπὸ τὸν ἕρον τῆς ἐπικυρώσεως (3)

Διὰ τὴν Αὐστρίαν :

Δρ. P. ΜΠΛΟΥΕΝΤΟΡΝ

Διὰ τὸ Βέλγιον :

ΜΩΡΙΣ ΜΠΟΥΡΚΕΝ

Διὰ τὴν Σοβιετικὴν Σοσιαλιστικὴν Δημοκρατικὴν τῆς Αὐκυρωσσίας :

Μετὰ ἐπιφυλλάξεων ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 10 (4)

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπροσωπείας I. ΚΟΥΤΣΕΙΝΙΚΟΒ

Διὰ τὴν Βολιβίαν :

Γ. ΜΕΝΤΕ-ΓΡΟΣ

Διὰ τὴν Βραζιλίαν :

Ἰωάνη Πίντα ντὰ Σίλβα Στρατηγὸς ΦΛΟΡΙΑΝΟ ΝΤΕ ΛΙΜΑ ΜΠΡΑΥΝΕΡ

Διὰ τὴν Ἀσσηκὴν Δημοκρατικὴν τῆς Βουλγαρίας :

Μετὰ τῶν συνημμένων ἐπιφυλλάξεων (5)

K. B. ΣΒΕΤΛΟΦ

(1) Ἰδὲ καίμενον ἐπιφυλλάξεων εἰς σελίδα 7.

(2) Ἰδὲ καίμενον ἐπιφυλλάξεων εἰς σελίδα 7.

(3) Ὁ Αὐστραλὸς Πληρεξούσιος ἔμνη τὴν υπογραφὴν ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις αὐτοῦ διατήρησεν τὸ δικαίωμα νὰ διαπισώσῃ ἐπιφυλλάξεις κατὰ τὴν ἐπικυρώσιν.

(4) Ἰδὲ καίμενον ἐπιφυλλάξεων εἰς σελίδα 7.

(5) " " " " " "

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 4

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΓΕΝΕΥΗΣ

Περὶ μεταχειρίσεως τῶν αἰχμαλώτων πολέμου τῆς 12ης
Αὐγούστου 1949.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι, πληρεξούσιοι τῶν Κυβερνήσεων
ἢ ἀντιπροσωπευθεῖσιν εἰς τὴν Διπλωματικὴν Διάσκεψιν
ἣν συνελοῦσαν ἐν Γενεύῃ ἀπὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου μέχρι
τῆς 12ης Αὐγούστου 1949, πρὸς κατάρτισιν συμβάσεως
ἐπὶ μεταχειρίσεως τῶν αἰχμαλώτων πολέμου, συνερῶ-
σαν τὰ ἀκόλουθα :

ΜΕΡΟΣ 1.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ὕψηλά συμβαλλόμενα μέρη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑπο-
χρέωσιν νὰ σεβασθοῦν καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὸν σεβασμὸν
ἢ παρούσης συμβάσεως ἀνά πᾶσαν περίπτωσιν.

Ἄρθρον 2.

Ἐκτὸς τῶν διατάξεων, αἰτινες θὰ τεθοῦν ἐν ἰσχύϊ ἤδη
ἢ ἐν καιρῷ εἰρήνης, ἢ παρούσα σύμβασις θὰ ἐφαρμοσθῇ
ἐν περιπτώσιν κερηρυγμένου πολέμου, ἢ ἄλλης τινὸς ἐνό-
ου συρράξεως, ἣτις ἤθελεν ἀνακύβῃ μεταξύ τῶν δύο ἢ
ρισσοῦτερων τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, καὶ
ἔτι ἢ ἐμπόλεμος κατάστασις δὲν ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τινος
αὐτῶν.

Ἡ σύμβασις θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπίσης εἰς πᾶσαν περίπτωσιν
ρικῆς ἢ ολικῆς κατοχῆς τοῦ ἐδάφους ἐνὸς τῶν Ὑψηλῶν
συμβαλλομένων Μερῶν, καὶ ἀν ἔτι ἢ ἐν λόγῳ κατάληψις
ἢ ἀντιμετωπίσῃ ἐνόπλιον ἀντίστασιν.

Καὶ εἰς περιπτώσιν ἀκόμη καθ' ἣν μία τῶν ἐν συρράξει
νάμεων δὲν συμμετέχῃ τῆς παρούσης συμβάσεως, αἱ
ταύτην μετέχουσαι δυνάμεις θὰ ἐξακολουθήσουσιν δεσμευο-
ναι ὑπὸ ταύτης ὡς πρὸς τὰς ἀμοιβαίας τῶν σχέσεις. Θὰ
ἰσχύει ὅμως ἐπὶ πλέον ὑπὸ τῆς Συμβάσεως καὶ ἐν
ἰσχύϊ μετὰ τὴν ἐν λόγῳ Δύναμιν ἐάν αὕτη ἀποδεχθῇ καὶ
ἐπιβεβαιώσῃ τὰς διατάξεις αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

Εἰς περιπτώσιν ἐνόπλιου συρράξεως οὐχὶ διεθνούς χα-
ρῆρος ἀλλὰ ἀνακυπτούσης ἐντὸς τῆς ἐδαφικῆς περιουχῆς
τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἕκαστον μέρος
τὴν σύρραξιν ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ τοῦλάχιστον τὰς
λούθους διατάξεις :

1. Ἄτομα μὴ λαμβάνοντα ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς ἐχθρο-
ζίας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μελῶν τῶν ἐνόπλων
ἰσχυρῶν τῶν καταθεσάντων τὰ ὄπλα καὶ τῶν τεθέντων ἐκτὸς
τῆς ἐνεκα νόσου τραυματίων, κρατήσεως ἢ ἄλλης αἰτίας
ὄχουν ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀνθρωπιστικῆς μεταχειρίσεως
ἢ οἰκισθῆποτε δυσμενοῦς διακρίσεως στηριζομένης εἰς
φυλὴν, τὸ χρῶμα, τὴν θρησκείαν ἢ πίστιν, τὸ φύλον,
γέννησιν ἢ τὸν πλοῦτον ἢ εἰς οἰοδῆποτε ἀνάλογον κρι-
ον.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶναι καὶ θὰ παραμείνουν ἀπη-
υμέναι καθ' οἰοδῆποτε χρόνον καὶ τόπον ὡς πρὸς τὰ
τέρω πρόσωπα.

α) Προσβολαὶ κατὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς σωματικῆς ἀκε-
τητος ἰδίως ὁ φόνος ὑπ' ὄλους αὐτοῦ τοῦς τυπούς, ὁ
πτηρικισμὸς, ἢ σκληρὰ μεταχειρίσεις καὶ τὰ παντὸς εἶδους
μισσητήρια.

β) Ἡ κατάληψις ὁμήρων.

γ) Αἱ προσβολαὶ κατὰ τῆς ἀνθρωπίνου ἀξιοπρεπείας,
ἰδικῶς ἢ ταπεινωτικῆ καὶ ἐξευτελιστικῆς μεταχειρίσεις.

δ) Αἱ ἀπαγγελλίαι καταδικῶν καὶ αἱ ἐκτελέσεις αἱ γενό-
μεναι χωρὶς νὰ προηγηθῇ διεξαγωγή δικῆς ὑπὸ κανονικῶς

συσταθέντος δικαστηρίου, παρέχοντος τὰς δικαστικὰς ἐγ-
γυήσεις τὰς ἀναγνωριζομένας ὡς ἀπαραιτήτους ὑπὸ τῶν
πεπολιτισμένων λαῶν.

2. Οἱ τραυματῆται καὶ ἀσθενεῖς θὰ συλλέγωνται καὶ θὰ
περιθάλπονται.

Ἀμερόληπτός τις ἀνθρωπιστικὸς ὀργανισμὸς, ὡς ἡ
Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ θὰ δύναται νὰ
προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὰ μετέχοντα τῆς συρρά-
ξεως Μέρη.

Τὰ ἐν συρράξει Μέρη θὰ προσπαθήσουν ἐξ ἄλλου νὰ
θέσουν ἐν ἰσχύϊ δι' εἰδικῶν συμφωνιῶν, ὅλας ἢ μέρος τῶν
διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων δὲν θὰ ἐπιπράσῃ
τὴν νομικὴν θέσιν τῶν ἐν συρράξει Μερῶν.

Ἄρθρον 4.

Αἰχμαλῶτοι πολέμου τυγχάνουν ὑπὸ τὴν ἐνοίαν τῆς
παρούσης Συμβάσεως τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα, ἀνήκοντα εἰς
μῖαν τῶν κάτωθι κατηγοριῶν ἔπεσαν εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ :

1. Τὰ μέλη τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἐνὸς τῶν ἐν συρράξει
Μερῶν ὡς ἐπίσης καὶ τὰ μέλη τῆς ἐθνοφυλακῆς καὶ τῶν
ἐθελοντικῶν σωμάτων τῶν ἀποτελοῦντων τμήμα τῶν ἐνό-
πλων αὐτοῦ δυνάμεων.

2. Τὰ μέλη τῶν ἄλλων ἐθνοφρουρῶν καὶ τὰ μέλη τῶν
ἄλλων ἐθελοντικῶν σωμάτων, συμπεριλαμβανομένων καὶ
τῶν ομάδων ὀργανωμένης ἀντιστάσεως ἀνηκόντων εἰς ἐν
τῶν ἐν συρράξει Μερῶν καὶ δρώντων ἐκτὸς ἢ ἐντὸς τοῦ ἰδίου
αὐτοῦ ἐδάφους ἔστω καὶ ἂν τὸ ἐδαφὸς τοῦτο εὑρίσκειται ὑπὸ
κατοχῆν, ἐφ' ὅσον αἱ ἐθνοφρουραὶ αὗται, ἢ τὰ ἐθελοντικὰ
σώματα περιλαμβανομένων τῶν ομάδων ὀργανωμένης ἀντι-
στάσεως, πληροῦν τοὺς κάτωθι ὅρους :

α) ἔχουν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν προσώπων ὑπεύθυνον διὰ
τὰς πράξεις τῶν ὑφισταμένων του,

β) ἔχουν διακριτικὸν σῆμα μόνιμον καὶ δυνάμενον ν'
ἀναγνωρισθῇ ἐξ ἀποστάσεως,

γ) ὀπλοφοροῦν ἀναφανδόν,

δ) συμμορφοῦνται κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις των μετὰ τοὺς
νόμους καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ πολέμου.

3. Τὰ μέλη τακτικῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἐξαρτωμένων
ἀπὸ Κυβέρνησιν ἢ ἀρχὴν μὴ ἀναγνωριζομένην ὑπὸ τῆς κα-
τακρατούσης Δυνάμεως.

4. Τὰ πρόσωπα τ' ἀκολουθοῦντα τὰς ἐνόπλους δυνάμεις
χωρὶς ν' ἀποτελοῦν ἀπ' εὐθείας μέρος αὐτῶν, ὅσον πολιτικὰ
μέλη πληρωμάτων στρατιωτικῶν ἀεροπλάνων, πολεμικοὶ
ἀνταποκριταί, περιμηθευταὶ μέλη μονάδων ἐργασίας ἢ
ὑπηρεσιῶν ψυχαγωγίας τοῦ στρατοῦ, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ ἔχουν
λάβει τὴν ἴδειαν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων ἄς συνοδεύουν.

5. Τὰ μέλη τῶν πληρωμάτων τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ,
περιλαμβανομένων τῶν πλοιορῶν, πλοίων καὶ μαθητησο-
μένων, καὶ τὰ πληρώματα τῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας τῶν
ἐν συρράξει Μερῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπολαμβάνουν εὐνοικωτέρας
μεταχειρίσεως δυνάμει ἄλλων διατάξεων τοῦ Διεθνούς Δι-
καίου.

6. Ὁ πληθυσμὸς μὴ κατεχομένου ἐδάφους, ὅστις ἐπὶ τῇ
προσεγγίσει τοῦ ἐχθροῦ λαμβάνει αὐθορμητῶς τὰ ὄπλα
ἢ ἀποβλήσῃ κατὰ τῶν στρατευμάτων εἰσβολῆς χωρὶς νὰ
ἔχη τὸν καιρὸν νὰ καταρτισθῇ εἰς τακτικὰς ἐνόπλους δυ-
νάμεις, ἐφ' ὅσον ὀπλοφορεῖ ἀναφανδόν καὶ σέβεται τοὺς
νόμους καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ πολέμου.

Β. Θὰ χεῖρον ὡς πρὸς τῆς ἐπιφυλασσομένης ὑπὸ τῆς
παρούσης συμβάσεως εἰς τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου μετα-
χειρίσεως :

1) Τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἀνήκουν ἢ ἀνήκον ποτὲ εἰς τὰς
ἐνόπλους δυνάμεις τῆς καταληφθείσης χώρας, ἐάν, λόγω τοῦ
γεγονότος αὐτοῦ ἢ κατέχουσα Δύναμις, ἀκόμη καὶ ἂν ἀρχι-
κῶς τὰ ἀρχῆν ἐλευθέρω καθ' ὃν χρόνον αἱ ἐχθροπραξίαι
ἐξήλθοντο ἐκτὸς τοῦ κατεχομένου ἐδάφους, κρίνῃ ἀναγ-

καίον να προβή εις τὸν περιορισμὸν των, καὶ δὲ κατόπιν ἀποτυχούσης ἀποπείρας τῶν προσώπων τούτων ὥπως ἀνακαταταγοῦν εἰς τὰ ἐνόπλα δυνάμεις εἰς ἃς ἀνήκουν καὶ αἱ ὁποῖαι μάχονται ἢ ἔσταν δὲν συμμορφωθοῦν πρὸς διαταγὴν ἀφορώσαν τὸν περιορισμὸν των.

2) Τὰ πρόσωπα τ' ἀνήκοντα εἰς μίαν τῶν ἀπαραριθμουμένων ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ κατηγοριῶν τὰ ὁποῖα ἐγένοντο δεκτὰ ὑπὸ οὐδετέρων ἢ μὴ ἐμπολέμων Δυνάμεων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους των καὶ τὰ ὁποῖα αὐτὰ ὑποχρεοῦνται, κατὰ τὸ διεθνὲς δίκαιον νὰ θέσουν ὑπὸ περιορισμὸν, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν πάσης εὐνοικωτέρας μεταχειρίσεως, ἢν αἱ Δυνάμεις αὐτὰ θὰ ἔκριναν καλὸν νὰ τοὺς παράσχουν καὶ ἐξαιρέσει τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 8, 10, 15, 30 παράγραφος πέμπτη, 58 ἕως 67 περιλαμβανομένου, 92, 126, ὑφισταμένων δὲ διπλωματικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἐν συρράξει ἰλιερῶν καὶ τῆς ἐνδιαφερομένης οὐδετέρας ἢ μὴ ἐμπολέμου Δυνάμεως, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἀφορωσῶν τὴν προστατίδων δύναμιν διατάξεων. Ὅσακις ὑφίστανται τοιαῦται, διπλωματικαὶ σχέσεις, τὰ ἐν συρράξει Μέρη ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτῶνται τὰ πρόσωπα ταῦτα, δικαιοῦνται ν' ἀσκήσουν ἐναντι τούτων τὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα ἡ παρούσα Σύμβασις ἀναθέτει εἰς τὰς προστατίδας δυνάμεις ἀνεαρτήτως τῶν καθηκόντων, ἅτινα τὰ ἐν λόγῳ Μέρη ἀσκοῦν κανονικῶς βάσει τῶν ἐθίμων καὶ τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν συνθηκῶν.

Γ. Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν θίγει τὸ καθεστὼς τοῦ λατρικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ προσωπικοῦ ὡς τοῦτο καθορίζεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 33 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

*Ἄρθρον 5.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 4 πρόσωπα, εὐθὺς ὡς περιέλθουν ταῦτα εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐχθροῦ καὶ μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ τοῦ ὀριστικοῦ ἐπαναπατρισμοῦ των.

Ἐὰν ὑπάρχη ἀμφιβολία κατὰ πόσον ἀνήκουν εἰς μίαν τῶν ἐν ἄρθρῳ 4 ἀπαραριθμουμένων κατηγοριῶν πρόσωπα ἐνεργήσαντα πολεμικὴν τινα πράξιν καὶ περιελθόντα εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ, τὰ εἰρημένα πρόσωπα θὰ τύχουν τῆς προστασίας τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐν ἀναμονῇ τοῦ καθορισμοῦ τῆς θέσεως των ὑπὸ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

*Ἄρθρον 6.

Πλὴν τῶν εἰδικῶς προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 10, 23, 28, 33, 60, 65, 66, 67, 72, 73, 75, 109, 110, 118, 119, 122 καὶ 132 συμφωνιῶν, τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη δύνανται νὰ συνάψουν καὶ ἑτέρας εἰδικῆς συμφωνίας ἐπὶ παντὸς θέματος τὸ ὁποῖον θὰ θεωρηθῇ σκόπιμον νὰ ρυθμισθῇ ἰδιαιτέρως. Οὐδεμία εἰδικὴ συμφωνία δύναται νὰ ἀποβῇ πρὸς ζημίαν τῆς θέσεως τῶν αἰχμαλώτων, ὡς αὕτη καθορίζεται διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως οὔτε νὰ περιορισθῇ τὰ δι' αὐτῆς παρεχόμενα εἰς τὰ πρόσωπα ταῦτα δικαιώματα.

Οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου θὰ ἐξακολουθήσουν ν' ἀπολαοῦν τῶν ευεργετημάτων τῶν τοιούτων συμφωνιῶν, ἐφ' ὅσον καὶ ἡ Σύμβασις θὰ εἶναι ἐπ' αὐτῶν ἐφαρμοστέα, ἐκτός ἐὰν περιληφθοῦν ρηταί περὶ τοῦ ἐναντίου διατάξεις εἰς τὰς προμνησθείσας συμφωνίας ἢ εἰς ἄλλας μεταγενεστέρως συναφθησόμενας, ἢ ἐὰν ἐλήφθησαν εὐνοικώτερα δι' αὐτοὺς μέτρα ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν ἐν συρράξει Μερῶν.

*Ἄρθρον 7.

Οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύνανται νὰ παραιτηθοῦν ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλοις δικαιωμάτων τῶν ἐξασφαλισμένων αὐτοῖς ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ ὑπὸ τῶν εἰδικῶν συμφωνιῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐὰν συνήθησαν τοιαῦται.

*Ἄρθρον 8.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ ἐφαρμοσθῇ τῇ συνεργασίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν προστατίδων Δυνάμεων τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν περιφρούρησιν τῶν συμφερόντων τῶν με-

τεχόντων εἰς τὴν σύρραξιν Μερῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου αἱ προστατίδες Δυνάμεις δύνανται ἐπὶ πλέον τοῦ διπλωματικοῦ καὶ προξενικοῦ των προσωπικοῦ, νὰ διορίσουν ἀντιπροσώπους ἐκ τῶν ἰδίων των πολιτῶν ἢ τῶν πολιτῶν ἐτερων οὐδετέρων Δυνάμεων. Οἱ ὡς ἄνω ἀντιπρόσωποι θὰ ὑποκείνται εἰς τὴν ἐγκρισιν τῆς Δυνάμεως παρὰ τῇ ὁποῖα πρόκειται νὰ ἐνασκήσουν τὰ καθήκοντά των.

Τὰ ἐν συρράξει Μέρη θὰ διευκολύνουν κατὰ τὸν εὐρύτερον δυνατὸν τρόπον τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀντιπροσώπων ἢ ἀπεσταλμένων τῶν Προστατίδων Δυνάμεων.

Οἱ ἀντιπρόσωποι ἢ ἀπεσταλμένοι τῶν Προστατίδων Δυνάμεων ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θὰ ὑπερβαίνουν τὰ ὅρια τῆς ἀποστολῆς των ὡς ταῦτα καθορίζονται διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Εἰδικῶς θὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπιτακτικὰς ἀνάγκας τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ ἐνασκοῦν τὰ καθήκοντά των.

*Ἄρθρον 9.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως δὲν ἀντιτίθενται εἰς τὴν ἀνθρωπιστικὴν δρᾶσιν ἢν ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἢ οἰαδήποτε ἄλλη ἀμερόληπτος ἀνθρωπιστικὴ ὀργανώσις θ' ἀναλάβουν τῇ συναίνεσει τῶν εἰς τὴν σύρραξιν μετεχόντων Μερῶν διὰ τῆν προστασίαν καὶ βοήθειαν τῶν αἰχμαλώτων πολέμου.

*Ἄρθρον 10.

Τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη δύνανται ὁποτεδήποτε νὰ συμφωνήσουν νὰ ἀναλέσουν εἰς ὀργανισμὸν παρέχοντα πᾶσαν ἐγγύτησιν ἀμεροληψίας καὶ ἰκανότητος, τὰ καθήκοντα, ἅτινα διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀνατίθενται εἰς τὰς Προστατίδας Δυνάμεις.

Ἐὰν αἰχμάλωτοι πολέμου δὲν ἀπολαοῦν ἢ παύουν διοιοδῆποτε λόγον ν' ἀπολαοῦν τῆς φροντίδος Προστατίδος Δυνάμεως ἢ τοῦ ὀργανισμοῦ περὶ ἧς προβλέπει ἡ ἀνωτέρω πρώτη παράγραφος, ἡ Κρατοῦσα Δύναμις οφείλει νὰ ζητήσῃ εἴτε ἀπὸ οὐδέτερον κράτος εἴτε ἀπὸ ἕνα ἄλλον ἀνάλογον ὀργανισμὸν νὰ ἀναλάβουν τὰ καθήκοντα τὰ ἀνατεθέντα ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως εἰς τὰς προστατίδας Δυνάμεις τὰς ὀρισθείσας ὑπὸ τῶν ἐν συρράξει Μερῶν.

Ἐὰν δὲν καταστῇ δυνατὴ ἡ ὡς ἄνω ἐξασφάλισις τῆς προστασίας ἢ κατακρατούσα Δύναμις οφείλει νὰ ζητήσῃ ἀπὸ ἀνθρωπιστικὴν τινα ὀργανώσιν, ὡς εἶναι ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ν' ἀναλάβῃ τὰ ἀνθρωπιστικὰ καθήκοντα, ἅτινα ἡ παρούσα σύμβασις ἀναθέτει εἰς τὰς Προστατίδας Δυνάμεις ἢ οφείλει νὰ ἀποδεχθῇ, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὰς προταστικὰς ὑπηρεσίας, ἃς ἤθελε λάβει παρὰ τοιαύτης ὀργανώσεως.

Πᾶσα οὐδετέρα Δύναμις ἢ πᾶσα ὀργανώσις καλουμένη ὑπὸ τῆς ἐνδιαφερομένης Δυνάμεως ἢ προσφερομένη πρὸς τὸν ἀνωτέρω ἀναφερόμενον σκοπὸν οφείλει κατὰ τὴν δρᾶσιν τῆς νὰ ἔχη συναίσθησιν τῆς εὐθύνης τῆς ἐναντι τοῦ ἐν συρράξει Μέρους ἐκ τοῦ ὁποῖου ἐξαρτῶνται τὰ διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως προστατευόμενα πρόσωπα καὶ οφείλει νὰ παράσῃ ἐπαρκεῖς ἐγγυήσεις ὅτι εἶναι ἰκανὴ ν' ἀναλάβῃ τὰ περὶ οὗ πρόκειται καθήκοντα καὶ νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὰ ἀμερόληπτως.

Οὐδεμία ἐπιτρέπεται παρέχσασις ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων δι' εἰδικῆς συμφωνίας μεταξὺ Δυνάμεων τῶν ὁποίων ἢ μία εὐρίσκειται ἔστω καὶ προσωρινῶς ἀπέναντι τῆς ἄλλης ἢ τῶν συναίχων τῆς ἄλλης εἰς μειονεκτικῶν ἀπὸ ἀποσκευῆς ἐλευθερίας διαπρυγματεύσεως θέσιν λόγῳ στρατιωτικῶν γεγονότων ὡς λόγου χάριν τῆς κατοχῆς τοῦ ὅλου ἢ σημαντικοῦ μέρους τοῦ ἐδάφους τῆς.

Ὅσακις γίνεται, εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν, μείξις περὶ Προστατίδος Δυνάμεως, ἢ μείξις αὕτη ἀφορὰ ὡσανεὶς τῆς καὶ τὰς ὀργανώσεις, αἵτινες δύνανται νὰ τὴν ὑποκαταστήσουν ὑπὸ τὴν ἔνοιαν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

*Άρθρον 11.

Είς πάσαν περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελον θεωρήσῃ τοῦτο χρήσιμον εἰς τὰ συμφέροντα τῶν προστατευομένων προσώπων, εἰδώς δὲ εἰς περιπτώσεις διαφωνίας μεταξύ τῶν ἐν συρράξει Μερῶν ὡς πρὸς τὴν εφαρμογὴν ἢ τὴν ἐρμηνείαν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως, αἱ Προστάτιδες Δυνάμεις θὰ προσφέρουν τὰς καλὰς τῶν ὑπηρεσίας ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ διακανονισμοῦ τῆς διαφορᾶς.

Πρὸς τὴν σκοπὸν τοῦτον ἐκπλήρη τῶν Προστατιδίων Δυνάμεων δύναται εἴτε τῇ προσκλήσει ἐνὸς Μέρους εἴτε ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας νὰ προτείνῃ εἰς τὰ μετέχοντα τῆς συρράξεως Μέρη σύσχεψιν τῶν ἀντιπροσώπων των καὶ ἰδίως τῶν ἀρχῶν αἵτινες ἔχουν τὴν φροντίδα τῶν αἰχμαλώτων πολέμου, ἐνδεχομένως ἐπὶ καταλλήλως ἐκλεγομένου οὐδετέρου ἐδάφους. Τὰ ἐν συρράξει Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ δώσουν συνέχειαν εἰς τὰς τοιαύτας προτάσεις. Αἱ προστάτιδες Δυνάμεις δύναται, ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη, νὰ υποβάλλουν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν ἐν συρράξει Μερῶν προσωπικότητα ἀνήκουσαν εἰς οὐδετέραν Δύναμιν ἢ ἀπεσταλμένην τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἥτις θέλει κληθῆ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν τοιαύτην σύσχεψιν.

ΜΕΡΟΣ II

Γενική Προστασία τῶν Αἰχμαλώτων Πολέμου

*Άρθρον 12.

Οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου ὑπάγονται εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐχθρικῆς Δυνάμεως, καὶ οὐχὶ τῶν ἀτόμων ἢ τῶν στρατιωτικῶν μονάδων αἱ ὁποῖαι τοὺς ἡχμαλώτισαν ἀνεξαρτήτως τῶν ἀτομικῶν εὐθυνῶν αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ προκύψουν, ἢ κατακρατοῦσα Δύναμις εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν μεταχειρίσιν των.

Οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου δὲν δύνανται νὰ παραδοθῶν ὑπὸ τῆς κατακρατοῦσης δυνάμεως εἰ μὴ μόνον εἰς Δύναμιν συνυπογράψασαν τὴν Σύμβασιν καὶ ἀφοῦ ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις βεβαιωθῇ ὅτι ἡ ἐν λόγῳ Δύναμις εἶναι διατεθειμένη καὶ εἰς θέσιν νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν Σύμβασιν. Ὅσαίς παραδίδονται οὕτω αἰχμάλωτοι, ἡ εὐθύνη τῆς εφαρμογῆς τῆς Συμβάσεως θὰ βαρύνῃ τὴν Δύναμιν, ἥτις ἐδέχθη νὰ τοὺς φιλοξενήσῃ, καθ' ὃ χρονικὸν διάστημα παραμένουν ἐμπειπιστευμένοι εἰς αὐτήν.

Οὐχ' ἦττον ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Δύναμις αὐτὴ δὲν ἀντεπεκρίνεται εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς νὰ ἐκτελέσῃ τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως ἐπὶ σημαντικοῦ τινος σημείου, ἡ Δύναμις ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ παράδοσις τῶν αἰχμαλώτων πολέμου ὀφείλει, κατόπιν σχετικῆς ἀνακοινώσεως τῆς προστάτιδος Δυνάμεως νὰ λάβῃ ἀποτελεσματικὰ μέτρα πρὸς ἐπινόρθωσιν τῆς καταστάσεως ἢ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν αἰχμαλώτων πολέμου. Ἡ αἵτησις αὕτη δέον νὰ τύχῃ ἰκανοποιήσεως.

*Άρθρον 13.

Οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου ὀφείλουν νὰ τυγχάνουν πάντοτε ἀνθρωπιστικῆς μεταχειρίσεως. Πᾶσα παράνομος πράξις ἢ παράλειψις ἐκ μέρους τῆς κατακρατοῦσης Δυνάμεως ἐπιφέρει τὸν θάνατον ἢ θέτουσα σοβαρῶς ἐν κινδύνῳ τὴν ὑγίαν αἰχμαλώτου πολέμου τελούντος ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς, ἀπαγορεύεται, καὶ θὰ θεωρεῖται ὡς σοβαρὰ παραβίασις τῆς παρούσης Συμβάσεως. Εἰδικώτερον οὐδεὶς αἰχμαλώτος πολέμου δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς σωματικὸν ἀκρωτηριασμόν ἢ ἐν ἑσπερίᾳ ἐπισημαστικῶν ποινικῶν ἐλασθῆποτε ἐπιπέδῳ, ἥτις δὲν θὰ ἐδικαιολογεῖτο ἐκ τῆς ἱατρικῆς περιθαλψέως τοῦ ἐνδιαφερομένου αἰχμαλώτου καὶ ὁ ὁποῖος δὲν θὰ ἦτο πρὸς τὸ συμφέρον του.

Οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου ὀφείλουν ἐπίσης νὰ προστατεύωνται πάντοτε καὶ δὴ κατὰ πάσης πράξεως βίας ἢ ἐκφοβισμοῦ ὡς καὶ κατὰ τῶν ὕβρεων καὶ τῆς περιεργείας τοῦ κοινοῦ.

Ἀντίποινα ἐναντίον αὐτῶν ἀπαγορεύονται.

*Άρθρον 14.

Οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου δικαιοῦνται ἀνὰ πάσαν πεπτωσιν εἰς σεβασμὸν τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς τιμῆς των.

Ἡ μεταχειρίσις τῶν γυναικῶν δέον νὰ γίνεταί μετὰ πάσης τῆς ὀφειλομένης εἰς τὸ φῶλον των. στοργῆς, χαίρουσιν δὲ αὐταί, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τοῦλάχιστον ἐξ ἑκείνων μετὰ τοὺς ἀνδρας μεταχειρίσεως.

Οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου διατηροῦν πάσαν τὴν ἀστικὴν αὐτῶν ἱκανότητα, οἷα ἦτο κατὰ τὴν στήγμην τῆς αἰχμαλωτίσεώς των. Ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις δὲν θὰ δύναται περιορίσῃ τὴν ἐξάσκησιν αὐτῆς οὔτε ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τ οὔτε ἐκτὸς αὐτοῦ εἰμὴ καθ' ὃ μέτρον ἀπαιτεῖ τοῦτο ἡ αἰχμαλωσία.

*Άρθρον 15.

Ἡ κατακρατοῦσα αἰχμαλώτους πολέμου Δύναμις ὀφείλει νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν δωρεάν διατροφὴν των καὶ παρέχῃ δωρεάν εἰς αὐτοὺς τὴν ἱατρικὴν περιθαλψιν, ἀπατεῖ ἢ κατὰστασις τῆς υγείας των.

*Άρθρον 16.

Λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν καὶ ὡς πρὸς τὸ φῶλον τῶν αἰχμαλώτων καὶ ὑπὸ τὴν αἰρεσιν πάσης προνομητικῆς μεταχειρίσεως, ἥτις θὰ παρείχετο εἰς τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου λόγῳ τῆς κατστάσεως τῆς υγείας των, τῆς ἡλικίας των τῶν ἐπαγγελματικῶν των ἱκανότητων, οἱ αἰχμάλωτοι δὲ ἅπαντες νὰ τυγχάνουν τῆς αὐτῆς μεταχειρίσεως ἀπὸ μέρους τῆς κατακρατοῦσης Δυνάμεως ἀνεὺς οὐδεμιᾶς δυσμενῆς χαρακτηριστικῆς διακρίσεως, φυλῆς, ἐθνικότητος, θρησκείας πολιτικῶν φρονημάτων ἢ ἄλλης, βασιζομένης ἐπὶ ἀνάλογον κριτηρίων.

ΜΕΡΟΣ III.

ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ

ΤΜΗΜΑ I.

Ἐναρξίς τῆς αἰχμαλωσίας

*Άρθρον 17.

Ὁ αἰχμάλωτος πολέμου δὲν θὰ ὑποχρεοῦται νὰ δηλώσῃ ἀναρ νόμος σχετικῶς, εἰμὴ τὸ ὄνοματεπώνυμόν του, τὸν βαθμὸν του, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς γεννήσεώς του καὶ τὸν ἀριθμὸν μητρώου του, ἢ ἐλλείψει τούτου, ἀνάλογον ἐνδειξί.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἤθελεν οὗτος ἐκούσιως παραβῆ τὴν κανόνα τοῦτον θὰ διεκινδύνευε νὰ ἐκτεθῇ εἰς περιορισμὸν τῶν πλεονεκτημάτων τῶν παρεχομένων εἰς αἰχμαλώτο τοῦ βαθμοῦ του ἢ τῆς θέσεώς του.

Ἐκαστον τῶν ἐν συρράξει μερῶν ὀφείλει νὰ χορηγῇ εἰς πᾶν πρόσωπον τῆς δικαιοδοσίας του ὑποκείμενον ἐνδεχομένως εἰς πολεμικὴν αἰχμαλωσίαν, δελτίον ταυτότητος ἐν ᾧ θ' ἀναγράφονται, τὸ ὄνοματεπώνυμόν του, ὁ βαθμὸς του, ὁ ἀριθμὸς μητρώου ἢ ἄλλη ἀνάλογος ἐνδειξις, καὶ ἡμερομηνία γεννήσεώς του. Ἡ ταυτότης αὕτη θὰ δύναται ἐπιπλέον νὰ φέρῃ τὴν υπογραφήν ἢ τὰ δακτυλικά ἀποτυπώματα του ἢ καὶ ἀμφότερα ὡς καὶ πάσαν ἄλλην ἐνδειξίν· τὰ ἐν συρράξει Μέρη δυνάτων νὰ ἐπιθυμοῦν νὰ προσθέσῃ ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τὰς ἐνοπλους των δυνάμεις ἀνήκον πρόσωπα. Αἱ διαστάσεις τῆς θὰ εἶναι εἰ δυνατόν 6,5 X 1 ἐκμ. καὶ τὸ δελτίον θὰ ἐκδίδεται εἰς διπλοῦν. Ὁ αἰχμάλωτος πολέμου ὀφείλει νὰ παρουσιάξῃ τὴν ταυτότητά του ταύτη εἰς πάσαν ζήτησιν, ἀλλ' ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θὰ δύναται αὕτη νὰ τῷ ἀσπαιρεθῇ.

Οὐδεμίᾳ σωματικῇ ἢ ἠθικῇ βάσανος οὐδὲ βία θὰ δύναται νὰ ἀσκηθῇ ἐπὶ τῶν αἰχμαλώτων πολέμου διὰ τὴν ἀνακρίσιν ἀπόσπασιν πληροφοριῶν οἰασθῆποτε φύσεως. Ὁ αἰχμάλωτος, οἷτινες θὰ ἀρνήθωσιν νὰ ἀπαντήσωσιν δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε νὰ ἀπειληθῶσιν οὔτε νὰ ὕβρισθῶσιν, οὔτε νὰ ἐκτιμῶσιν εἰς ἐνοχλήσεις ἢ μειονεκτικὰ οἰασθῆποτε φύσεως.

Οι αιχμάλωτοι πολέμου, οίτινες εύρισκονται εις άδυναμian λόγω σωματικής ή διανοητικής καταστάσεως να δώσουν τα στοιχεία της ταυτότητός των θα παραδίδονται εις την υγειονομικήν Υπηρεσίαν. Η ταυτότης των αιχμαλώτων τούτων θα διαπιστούται διά παντός δυνατού μέσου, υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων της προηγουμένης παραγράφου.

Η άνσχυρις των ελγισμάτων πολέμου θα γίνεται ει γλώσσαν την έποیان ούτοι κατανοούν.

Άρθρον 18.

Όλα τα είδη και άντικείμενα προσωπικής χρήσεως, πλην όπλων, ίσπων, στρατιωτικού έφοδιασμού και στρατιωτικών έγγραφων θα παραμένουν εις την κατοχήν των αιχμαλώτων πολέμου, ως και τα μετάλλια κράνη, αι άντισφύζιογόνοι προσωπίδες και όλα τα άλλα είδη, άτινα έδόθησαν εις αυτούς διά την προσωπικήν των προστασίαν. Θα παραμείνουν επίσης εις την κατοχήν των τα είδη και τα άντικείμενα τα χρησιμεύοντα διά τόν ίματισμόν και την διατροφήν των. Έστω και εάν τα είδη και άντικείμενα ταύτα αποτελούν μέρος του έπισήμου στρατιωτικού έφοδιασμού των.

Οι αιχμάλωτοι πολέμου ούδέποτε πρέπει να εύρεθούν άνευ ταυτότητος τινός. Η κατακρατούσα Δύναμις θα χορηγήσθαι τοιαύτην εις τους στερουμένους.

Τα σήματα του βαθμού και της εθνικότητός των, τα παράσημα και τα άντικείμενα τα έχοντα κυρίως προσωπικήν ή αίσθηματικήν αξίαν δεν δύνανται να αφαιρεθούν από τους αιχμαλώτους πολέμου.

Τα χρηματικά ποσά τα όποια φέρουν οι αιχμάλωτοι πολέμου δεν δύνανται να τοίς αφαιρεθούν ειμή κατά διαταγήν αξιωματικού και άφου καταγραφούν εις ειδικόν βιβλίον το ποσόν των χρημάτων και τα στοιχεία του κατόχου των και άφου ούτος παραλάβει λεπτομερή άπόδειξιν φέρουσαν εύαναγνώστως το όνομα, τόν βαθμόν και την μονάδα εις την όποίαν άνήκει τή πρόσωπον το όποίον παρέδωκε την έν λόγω άπόδειξιν. Τα χρηματικά ποσά τα όποια είναι εις νόμισμα της κατακρατούσης Δυνάμεως ή τα όποια, τή αίτήσει του αιχμαλώτου, μετετράπησαν εις το νόμισμα τούτο θα φέρωνται εις πίστωσιν λογαριασμού του αιχμαλώτου συμφώνως τή άρθρω 64.

Η κατακρατούσα Δύναμις δεν θα δύνανται να αφαιρέση από αιχμαλώτους πολέμου άντικείμενα αξίας ειμή διά λόγους ασφαλείας. Έν τοιαύτη περιπτώσει ή εφαρμοζομένη διαδικασία θα είναι ή ίδια ως ή της αφαιρέσεως χρηματικών ποσών.

Τα άντικείμενα ταύτα ως και τα αφαιρεθέντα χρηματικά ποσά, τα όποια θα είναι εις νόμισμα άλλο ή το της κατακρατούσης Δυνάμεως και των όποιων ο κάτοχος δεν θα έζητει την μετατροπήν, όφείλουν να φυλαχθούν υπό της κατακρατούσης Δυνάμεως και άποδοθούν εις τόν αιχμαλώτον, υπό την άρχικήν των μορφήν κατά το τέλος της αιχμαλωσίας του.

Άρθρον 19.

Οι αιχμάλωτοι πολέμου θα μεταφέρονται, ως οίδον τε τάχιον, άφ' ης συλληφθούν, εις στρατόπεδα κείμενα άρκούντως μακράν της ζώνης των επιχειρήσεων ώστε να είναι εκτός κινδύνου. Δεν θα δύνανται να κρατηθούν προσκαίρω εις επικίνδυνον ζώνην ειμή μόνον οι αιχμάλωτοι πολέμου, οίτινες, λόγω τραυμάτων ή ασθενείας θα διέτρεχον μεγαλύτερον κίνδυνον μεταφερόμενοι ή παρακείμενοι επί τόπου.

Οι αιχμάλωτοι πολέμου δεν θα εκτίθενται άσκοπώς εις κίνδυνον έν αναμονή της μεταφοράς των έξω της ζώνης επιχειρήσεων.

Άρθρον 20.

Η μεταφορά του αιχμαλώτου πολέμου θα εκτελεῖται πάντοτε με άνθρωπισμόν και υπό συνθήκας όμοίας της των στρατευμάτων της κατακρατούσης δυνάμεως κατά τας μετακινήσεις των.

Η κατακρατούσα Δύναμις θα χορηγή εις τους μεταφερομένους αιχμαλώτους πολέμου πόσιμον ύδωρ και έπαρκή τροφήν, ως και τα αναγκαία ένδύματα και την αναγκαίαν Ιατρικήν περίθαλψιν. Θα λάβη όλας τας ένδεικνυόμενας προφυλάξεις προς έξασφάλισιν της ασφαλείας των κατά την μεταφοράν και θα καταρτίσθαι όσον ένεστι τάχιιστα τόν κατάλογον των μεταφερθέντων αιχμαλώτων.

Έάν οι αιχμάλωτοι πολέμου πρόκειται να διέλθουν κατά την μεταφοράν των διά στρατοπέδων διαμετακομίσεως ή παραμονή αυτών εις τα στρατόπεδα ταύτα θα είναι όσον ένεστι συντομωτέρη.

ΤΜΗΜΑ ΙΙ.

Περιορισμός των αιχμαλώτων πολέμου

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Γενικότης

Άρθρον 21.

Η κατακρατούσα Δύναμις δύνανται να θέση τους αιχμαλώτους πολέμου υπό περιορισμόν. Δύνανται να επιβάλλη εις αυτούς την ύποχρέωσιν να μη άπομακρύνονται πέραν ώρισμένου όρίου από το στρατόπεδον όπου κρατούνται ή εάν το στρατόπεδον τούτο είναι περιπεφραγμένον να μη έξέρχονται αυτού. Υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων τή παρούσης Συμβάσεως περί ποινικών και πειθαρχικών κυρώσεων, οι αιχμάλωτοι δύνανται να έγκλεισθούν ή να θεθούν υπό κράτησιν μόνον άν το μέτρον τούτο καθίσταται αναγκάσιον διά την προστασίαν της υγείας των. Η κατάστασις αυτή δεν θα δύνανται, έν πάση περιπτώσει, να παραταθῆ πέραν της διαρκείας των περιστατικών, άτινα κατέστλσαν ταύτην αναγκαίαν.

Οι αιχμάλωτοι πολέμου θα δύνανται μερικώς ή όλοσχερώς να άπελευθερωθούν επί τώ λόγω των ή αναλήψει ύποχρεώσεως ή επί αναλήψει άλλης ύποχρεώσεως έφ' όσον οι νόμοι της Δυνάμεως εκ της οποίας έξαρτώνται επιτρέπουσι τούτο. Το μέτρον τούτο θα λαμβάνεται ίδια εις τας περιπτώσεις καθ' ός δύνανται να συμβάλη εις την βελτίωσιν της καταστάσεως της υγείας των αιχμαλώτων. Ούδεις αιχμάλωτος θα έξαναγκάζεται να δεχθῆ την έλευθερίαν του επί τώ λόγω του ή έναντι άλλης ύποχρεώσεως.

Άμα τή ενάρξει των εχθροπραξιών έκαστον των έν συρράξει Μερών θ' ανακαινώση εις τόν αντίπαλον τους νόμους και κανονισμούς τους επιτρέποντας ή άπαγορεύοντας εις τους ύπηκόους του να δεχθούν την έλευθερίαν των επί τώ λόγω των ή έναντι άλλης ύποχρεώσεως. Οι αιχμάλωτοι οι άπελευθερούμενοι επί τώ λόγω των ή έναντι άλλης ύποχρεώσεως συμφώνως προς τους σύττα κοινοποιηθέντας νόμους και κανονισμούς ύποχρεούνται επί της προσωπικής των τιμής να εκπληρώσουν άυστηρώς τόσον έναντι της Δυνάμεως έξ' ης έξαρτώνται όσον και έναντι της αιχμαλωτισάσης αυτούς, τας ύποχρεώσεις ός θα ανέλαμβάνον. Είς τοιαύτας περιπτώσεις ή Δύναμις εκ της οποίας αυτοί έξαρτώνται ύποχρεούται να μη άπαιτή ούτε να δέχεται παρ' αυτών ύπηρεσίαν αντίθετον προς τόν δοθέντα λόγον ή την αναληφθείσαν ύποχρέωσιν.

Άρθρον 22.

Οι αιχμάλωτοι πολέμου δεν θα δύνανται να θεθούν υπό περιορισμόν ειμή μόνον εις εγκαταστάσεις εύρισκόμενας επί της ξηράς και παρεχούσας όλας τας έγγυήσεις υγιεινής και καθαριότητος. Πλην ειδικών περιπτώσεων, δικαιολογούμενων εκ του συμφέροντος αυτών τούτων των αιχμαλώτων, ούτοι δεν θα περιορίζονται εις σωφρονιστήρια.

Οι αιχμάλωτοι πολέμου, οι περιοριζόμενοι εις άνθυγιεινής περιοχάς ή εις περιοχάς των όποιων το κλίμα είναι επιβλαβές εις την υγείαν αυτών θα μεταφέρονται τή ταχύτερον εις εύνοικώτερον κλίμα.

Ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις θὰ συγκεντρώη τοὺς αἷμα λάτους πολέμου εἰς στρατόπεδα ἢ τομεῖς στρατοπέδων, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐθνικότητα, τὴν γλώσσαν ἢ τὰς συνηθείας τῶν ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι οἱ αἰχμαλῶται δὲν θὰ ἀποχωρισθοῦν τῶν αἰχμαλῶτων πολέμου τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις εἰς τὰς ὁποίας οἱ ἴδιοι ὑπηρετοῦν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς αἰχμαλωσίας τῶν, πλην ἐὰν συγκατατίθενται εἰς τοῦτο.

Ἄρθρον 23.

Οὐδεὶς αἰχμαλῶτος πολέμου ἐπιτρέπεται ὁποτεδήποτε νὰ ἀποσταλῆ ἢ νὰ κρατηθῆ εἰς περιοχὴν εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἦτο ἐκτεθειμένος εἰς τὰ πυρὰ τῆς ζώνης ἐπιχειρήσεων οὔτε νὰ χρησιμοποιηθῆ διὰ νὰ προφυλάξῃ διὰ τῆς παρουσίας του ὠρισμένα σημεῖα ἢ περιοχὰς τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων.

Οἱ αἰχμαλῶται πολέμου θὰ διαθέτουν εἰς ἴσην μοῖραν πρὸς τὸν ἐγγώριον ἀμαχὸν πληθυσμὸν, καταφύγια κατὰ τῶν ἐναερίων βομβαρδισμῶν καὶ ἄλλων κινδύνων πολέμου, ἐξαιρέσει ἐκείνων ἐξ αὐτῶν οἱ ὁποῖοι θὰ συμμετεῖχον εἰς τὴν προστασίαν τῶν καταυλισμῶν τῶν κατὰ τῶν ἐν λόγῳ κινδύνων, θὰ δύνανται νὰ μεταβαίνουν εἰς τὰ καταφύγια τὸ ταχύτερον, εὐθὺς ὡς δοθῆ τὸ σύνθημα συναγερμοῦ. Πᾶν ἄλλο μέτρον προστασίας τὸ ὁποῖον ἤθελε ληφθῆ ὑπὲρ τοῦ πληθυσμοῦ, θὰ ἐκτείνεται καὶ εἰς αὐτούς.

Αἱ κατακρατοῦσαι Δυνάμεις θὰ ἀνακοινοῦν πρὸς ἀλλήλας, διὰ τῶν προστατίδων Δυνάμεων, πᾶν χρῆσιμον στοιχεῖον ἐπὶ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῶν στρατοπέδων αἰχμαλῶτων πολέμου.

Ὅσῳκις αἱ στρατιωτικαὶ ἀνάγκαι τὸ ἐπιτρέπου, τὰ στρατόπεδα τῶν αἰχμαλῶτων πολέμου θὰ ἐπισημαίνονται κατὰ τὴν ἡμέραν διὰ τῶν γραμμάτων PG ἢ PW τοποθετημένων κατὰ τρόπον ὥστε νὰ εἶναι ὁρατὰ ἀπὸ τοῦ ἀέρος.

Οὐχ' ἤττον αἱ ἐνδιαφερόμεναι Δυνάμεις δύνανται νὰ συμφωνήσασιν ἐπὶ ἄλλου τρόπου σημάσεως. Μόνον τὰ στρατόπεδα αἰχμαλῶτων πολέμου θὰ δύνανται νὰ σημαυθοῦν διὰ τοῦ τρόπου τούτου.

Ἄρθρον 24.

Τὰ μόνιμα στρατόπεδα διαμετακομίσεως ἢ διαλογῆς θὰ ὀργανωθοῦν κατὰ τρόπον ὅμοιον πρὸς τὸν προβλεπόμενον εἰς τὸ παρὸν Τμήμα, καὶ οἱ αἰχμαλῶται πολέμου θὰ ἀπολαοῦν ἐντὸς αὐτῶν τῶν ἰδίων ὡς καὶ εἰς τὰ ἄλλα στρατόπεδα συνθηκῶν διαβιώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II

Στέγασις, Διατροφή καὶ Ἀμφίσεις τῶν Αἰχμαλῶτων Πολέμου.

Ἄρθρον 25.

Οἱ ὅροι στεγάσεως τῶν αἰχμαλῶτων πολέμου θὰ εἶναι ἐξ ἴσου ἰσχυροποιητικοὶ ὅσον καὶ οἱ τῶν στρατευμάτων τῆς κατακρατοῦσης Δυνάμεως, τῶν καταυλισμένων εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν. Οἱ ὅροι οὗτοι ὀφείλουν νὰ εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῶν αἰχμαλῶτων, καί, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν υγίαν τῶν.

Αἱ ὡς ἄνω διατάξεις θὰ ἐφαρμόζονται ἰδίᾳ ὡς πρὸς τοὺς κοιτώνας τῶν αἰχμαλῶτων πολέμου, τόσον προκειμένου περὶ τῆς γενικῆς ἐπιφανείας καὶ τοῦ ελαχίστου κυβικοῦ ὀρίου αερισμοῦ ὅσον καὶ προκειμένου περὶ τῆς διαρρυθμίσεως καὶ τῶν εἰδῶν κλινοστρωμνῆς, συμπεριλαμβανομένων τῶν κλινοσκαπασμάτων. Τὰ κτίρια τὰ προοριζόμενα εἴτε διὰ τὴν ἀτομικὴν εἴτε διὰ τὴν ὁμαδικὴν χρῆσιν τῶν αἰχμαλῶτων πολέμου ὀφείλουν νὰ εἶναι τελείως ἀπηλλαγμένα ὑγρασίας, νὰ θερμίζονται καὶ φωτίζονται ἐπαρκῶς ἰδίᾳ μεταξὺ λυκόφωτος καὶ σβέσεως τῶν φωτῶν. Δέον νὰ λαμβάνηται πᾶσα προφύλαξις κατὰ τῶν κινδύνων πυρκαϊᾶς.

Εἰς ὅλα τὰ στρατόπεδα ὅπου καταυλίζονται αἰχμαλῶται πολέμου ὁμοῦ μετὰ αἰχμαλῶτων ἀνδρῶν θὰ τίθενται δι' αὐτὰς χωριστοὶ κοιτώνες.

Ἄρθρον 26.

Ἡ ἡμερησία βασικὴ μερὶς θὰ εἶναι ἐπαρκῆς εἰς ποῖο ποσότητα καὶ ποικιλίαν διὰ τὴν διατήρησιν τῶν αἰχμαλῶτων ἐν καλῇ υγείᾳ καὶ τὴν πρόληψιν ἀπωλείας βάρους ἢ διαίτησιν ὀφειλομένων εἰς τὸν ὑποσιτισμὸν. Θὰ λαμβάνηται εἰς ὑπ' ὄψιν ἡ διαίτα εἰς ἣν οἱ αἰχμαλῶται εἶναι συνηθισμένοι.

Ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις θὰ προμηθεύῃ εἰς τοὺς ἐξομνόμενους αἰχμαλῶτους πολέμου τὸ ἀναγκαῖον εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς ἐργασίας εἰς ἣν χρησιμοποιοῦνται πρόσθετον σίτιον.

Εἰς τοὺς αἰχμαλῶτους θὰ χορηγῆται ἐπαρκῆς πὸς ὕδωρ. Θὰ ἐπιτρέπηται ἡ χρῆσις τοῦ καπνοῦ.

Οἱ αἰχμαλῶται πολέμου θὰ λαμβάνουν ἐν ὅλῳ τῷ μὲ τοῦ δυνατοῦ μέρος εἰς τὴν παρασκευὴν τῆς τροφῆς τῶν. Ἰ τὸν σκοπὸν τούτον θὰ δύνανται οὗτοι νὰ χρησιμοποιοῦν εἰς τὰ μαγειρεῖα. Θὰ παρέχονται ἐπὶ πλέον εἰς αὐτοὺς μέσα νὰ παρασκευάζουν οἱ ἴδιοι τὴν πρόσθετον τροπὴν ὁποῖαν διαθέτουν.

Κατάλληλα διαμερίσματα θὰ διατίθενται διὰ τὴν στίασιν τῶν.

Ἀπαγορεύεται πᾶν συλλογικὸν πειθαρχικὸν μέτρον ἰτικὸν πρὸς τὴν διατροφήν.

Ἄρθρον 27.

Εἰς τοὺς αἰχμαλῶτους πολέμου θὰ παρέχονται ὑπὸ κατακρατοῦσης Δυνάμεως ἐπαρκῆς ὑπόδησις, ἐνδύμα ἐσώρουχα καὶ ὑποδήματα, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ ἡμῶς τῆς περιοχῆς ὅπου εὐρίσκονται οἱ αἰχμαλῶται. ὑπὸ τῆς κατακρατοῦσης Δυνάμεως κατασχεθεῖσαι σκευὰ τῶν ἐχθρικών στρατευμάτων θὰ χρησιμοποιοῦνται διὰ ἱματισμῶν τῶν αἰχμαλῶτων πολέμου ἐὰν τὸ κλίμα τῆς χώρ τοῦ ἐπιτρέπει.

Ἡ ἀντικατάστασις καὶ ἡ ἐπιδιόρθωσις τῶν εἰδῶν τούτῳ θὰ γίνηται τακτικῶς ὑπὸ τῆς κατακρατοῦσης Δυνάμεως. Ἐπὶ πλέον, εἰς τοὺς ἐργαζομένους αἰχμαλῶτους πολέμου χορηγῆται κατάλληλος ἀμφίσεις ὁσάκις ἀπαιτεῖ τοῦτ φύσις τῆς ἐργασίας τῶν.

Ἄρθρον 28.

Εἰς ὅλα τὰ στρατόπεδα θὰ ἐγκαθίστανται πρατήρια τῶν ὁποίων οἱ αἰχμαλῶται πολέμου θὰ δύνανται νὰ προμηθεύωνται τροφίμα, εἶδη καθημερινῆς χρήσεως σάπωνα καὶ καπνόν. Αἱ τιμαὶ πωλήσεως τῶν εἰδῶν τούτων ἐν οὐδενὶ περιπτώσει δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τὰς τιμὰς τοῦ ἐγχώριου ἐμπορίου.

Τὰ κέρδη τῶν πρατηρίων θὰ διατίθενται ὑπὲρ τῶν αἰχμαλῶτων πολέμου. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον θὰ σχηματίζεσιν εἰδικὸν κεφάλαιον. Ὁ ἀνὴρ ἐμπιστοσύνης θὰ δικαιούται συνεργάζεσθαι εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ πρατηρίου καὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου.

Κατὰ τὴν διάλυσιν στρατοπέδου τινὸς τὸ πιστωτικὸν ὑπόλοιπον τοῦ εἰδικοῦ τούτου κεφαλαίου θὰ παραδίδηται εἰς διεθνή ἀνθρωπιστικὴν ὀργάνωσιν ὅπως χρησιμοποιηθῆ ὑπὸ αἰχμαλῶτων πολέμου τῆς ἰδίας ἐθνικότητος πρὸς τοὺς εἰς νεγκόντας διὰ τὸν σχηματισμὸν του. Εἰς περιπτώσεων γενικοῦ ἐπαναπαρισμοῦ τὰ κέρδη ταῦτα θ' ἀπομείνουν εἰς τὴν κατακρατοῦσαν Δύναμιν, πλην ἀντιθέτου συμφωνίας συναφθῆσομένης μεταξὺ ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ III.

Ἵγεινή καὶ Ἰατρικὴ Περίθαλψις.

Ἄρθρον 29.

Ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις ὀφείλει σὰ λαμβάνῃ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα υγειονομικὰ μέτρα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς καθά

ριότητα και της υγιεινής των στρατοπέδων και προς πρόληψιν επιδημιών.

Οι αιχμάλωτοι πολέμου θα έχουν εις την διάθεσιν των νυκθημερῶν ἐγκαταστάσεις συμφώνους πρὸς τους κανόνας τῆς υγιεινῆς και διατηρουμένης συνεχῶς καθαρᾶς. Εἰς τὰς στρατόπεδα ὅπου διαμένουν γυναίκες αιχμάλωτοι πολέμου θὰ διατίθενται χωρισταὶ δι' αὐτάς ἐγκαταστάσεις.

Ἐπι πλεον, ἀνεξαρτήτως των λουτρῶν και κατακλινοσθῆρων διὰ τῶν ὁποίων τὰ στρατόπεδα θὰ εἶναι ἐφωδιασμένα, θὰ παρέχεται εἰς τοὺς αιχμαλώτους πολέμου ὕδωρ και σάπων εἰς ἐπαρκεῖς ποσότητες διὰ τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας τῆς σωματικῆς των καθαριότητος και διὰ τὸ πλύσιμον των ἐσωρούχων των. Θὰ παρέχωνται πρὸς αὐτοὺς τόσον αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς τοῦτο ἐγκαταστάσεις και εὐκολαί ὅσον και ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος.

Ἄρθρον 30.

Ἐκαστον στρατόπεδον θὰ ἔχη κατάλληλον νοσηλευτήριον ὅπου οἱ αιχμάλωτοι πολέμου θὰ τυγχάνουν τῆς περιθάλψεως ἧς ἔχουν ἀνάγκην ὡς και τῆς κατάλληλου διαίτης. Ἐν περιπτώσει ἀνάγκης θὰ διατίθενται χωροὶ ἀπομονώσεως διὰ τοὺς πάσχοντας ἐκ μεταδοτικῶν ἢ διανοητικῶν νοσημάτων.

Οἱ αιχμάλωτοι πολέμου οἱ προβληθέντες ὑπὸ βαρείας νόσου ἢ τῶν ὁποίων ἡ κατάσταση ἀπαιτεῖ ἐιδικὴν νοσηλείαν, χειρουργικὴν ἐπέμβασιν ἢ παραμονὴν εἰς νοσοκομεῖον, οφείλουν νὰ γίνωνται δεκτοὶ εἰς πᾶν στρατιωτικὸν ἢ πολιτικὸν ἴδρυμα κατάλληλον ὅπως νοσηλεῖσθαι αὐτοὺς, ἔστω και ἂν προβλέπεται, ὁ εἰς τὸ προσεχὲς μέλον ἐπαναπατρισμός των. Εἰδικαὶ εὐκολαὶ θὰ παρέχωνται διὰ τὴν περιποίησιν τῶν ἀναπήρων, ἰδίως δὲ τῶν τυφλῶν ὡς και διὰ τὴν ἀναμόρφωσιν των ἐν ἀναμονῇ τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ των.

Οἱ αιχμάλωτοι πολέμου θὰ νοσηλεύωνται κατὰ προτίμησιν ὑπὸ ἱατρικοῦ προσωπικοῦ τῆς Δυνάμεως ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτῶνται και, εἰ δυνατόν, τῆς ἐθνικότητος των.

Οἱ αιχμάλωτοι πολέμου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παρεμποδίζωνται νὰ παρουσιασθοῦν εἰς τὰς ἱατρικὰς ἀρχὰς πρὸς ἐξέτασιν. Αἱ κατακρατούσαι ἀρχαὶ θὰ παραδώσουν, τῇ αἰτήσει τοῦ, εἰς πάντα αιχμάλωτον νοσηλευθέντα ἐπίσημον δήλωσιν ἐμφαινουσάν τὴν φύσιν τῶν τραυμάτων του ἢ τῆς νόσου του, τὴν διάρκειαν τῆς νοσηλείας και τὴν περιθαλψιν τῆς ὁποίας ἔτυχεν. Ἀντίγραφον τῆς δηλώσεως ταύτης θ' ἀποστέλλεται εἰς τὸ κεντρικὸν Γραφεῖον αιχμαλώτων πολέμου.

Τὰ ἔξοδα νοσηλείας, συμπεριλαμβανομένων των διὰ πᾶσαν συσκευὴν ἀναγκαῖαν διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ αιχμαλώτου πολέμου εἰς καλὴν υγιεινὴν κατάστασιν, ἰδία δὲ προβέσεων ὀδοντοιατρικῶν ἢ ἄλλων και ὀμματουαλίων θὰ ἐπιβαρύνουν τὴν κατακρατούσαν Δύναμιν.

Ἄρθρον 31.

Ἱατρικαὶ ἐπιθεωρήσεις των αιχμαλώτων πολέμου θὰ γίνωνται τοῦλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνός. Αὐταὶ θὰ περιλαμβάνουν τὸν ἐλεγχον και τὴν καταγραφὴν τοῦ βάρους ἐκάστου αιχμαλώτου. Θὰ ἀποβλέπουν εἰδικῶς εἰς τὸν ἐλεγχον τῆς γενικῆς καταστάσεως τῆς υγείας και διατροφῆς, τῆς καταστάσεως καθαριότητος ὡς και εἰς τὴν ἀνακάλυψιν μεταδοτικῶν νόσων και ἰδία τῆς φυματιώσεως, τῆς ἐλονοσίας και τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ γίνεταὶ χρῆσις των ἀποτελεσματικωτέρων διαθεσίμων μεθόδων, ὡς, ἐπὶ παραδείγματι, τῆς περιοδικῆς κατὰ ὁμαδικὰς σειρὰς ραδιογραφίας ἐπὶ μικροφίλμ, διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς φυματιώσεως.

Ἄρθρον 32.

Οἱ αιχμάλωτοι πολέμου, οἱ ὁποῖοι χωρὶς νὰ ἔχουν τοποθετηθῆ εἰς τὴν Ἱγυεινομικὴν Ἱγηρεσίαν των ἐνόπλων δυνάμεων των, τυγχάνουν ἱατροί, ὀδοντοιατροί, νοσοκόμοι ἄρρενες ἢ θῆλεις, δύνανται νὰ κληθοῦν παρὰ τῆς κατακρατού-

σης Δυνάμεως νὰ ἀσκήσουν τὰ ἱατρικὰ των καθήκοντα πρὸς ὄφελος των αιχμαλώτων πολέμου, των ἐξαρουμένων ἐκ τῆς ἰδίας ὡς και ἐκείνοι Δυνάμεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταυτην θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ εἶναι αιχμάλωτοι πολέμου, ἰδίως θὰ δεῖσθαι νὰ τηροῦν τῆς αὐτῆς μεταχειρίσεως ὡς και τὰ ἄλλοι στοιχα μέλη τοῦ κρατηθέντος ὑπὸ τῆς κατακρατοῦσης Δυνάμεως ἱατρικοῦ προσωπικοῦ. Θὰ ἀπαλλάσσωνται πάσης ἄλλης ἐργασίας ἢ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ τοῖς ἐπιβληθῆ κατὰ τὸν ἄρθρον 40.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4ον

Ἱατρικὸν και Ἰθρησκευτικὸν Προσωπικὸν Κρατηθὲν πρὸς Περιθαλψιν των Αἰχμαλώτων Πολέμου.

Ἄρθρον 33.

Τὰ μέλη τοῦ υγιονομικοῦ και Ἰθρησκευτικοῦ προσωπικοῦ, τὰ εἰς διάθεσιν τῆς κατακρατοῦσης Δυνάμεως πρὸς περίθαλψιν των αιχμαλώτων πολέμου δὲν θὰ θεωροῦνται αιχμάλωτοι πολέμου. Οὐχ' ἤττον θὰ ἀπολαῖουν τοῦλάχιστον πάντων των πλεονεκτημάτων και τῆς προστασίας τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὡς και πασῶν των εὐκολιῶν των ἀιχμαλώτων πολέμου, ὡς και προσφέρουν τὰς ἱατρικὰς των υπηρεσίας και τὴν Ἰθρησκευτικὴν των ἀρωγὴν εἰς τοὺς αιχμαλώτους πολέμου. Θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ ἀσχοῦν, ἐντὸς τοῦ πλαισίου των νόμων και στρατιωτικῶν κανονισμῶν τῆς κατακρατοῦσης Δυνάμεως, ὑπὸ τὴν αἰγίδα των ἀρμοδίων αὐτῆς υπηρεσιῶν και σύμφωνα πρὸς τὴν ἐπιγγεληματικὴν των συνήθεισιν, τὰ ἱατρικὰ ἢ πνευματικὰ των καθήκοντα ὑπὲρ των αιχμαλώτων πολέμου, των ἀνηκόντων κατὰ προτίμησιν εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις εἰς τὰς ὁποίας και αὐτοὶ ἀνήκουν, θὰ χαίρουν ἐπὶ πλεον, διὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς ἱατρικῆς ἢ πνευματικῆς των ἀποστολῆς των κατὰ τὴν εὐκολιῶν :

α) Θὰ ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὰ νὰ ἐπισκέπτονται περιοδικῶς τοὺς αιχμαλώτους πολέμου, τοὺς εὐρισκομένους εἰς ἀποστάματα ἐργασίας ἢ εἰς νοσοκομεῖα κείμενα ἐκτος τοῦ στρατοπέδου. Ἡ κατακρατούσα ἀρχὴ θὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν των, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὰ ἀναγκαῖα μεταφορικὰ μέσα.

β) Εἰς ἐκαστον στρατόπεδον ὁ ἀρχαιότερος στρατιωτικὸς ἱατρός τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ θὰ εἶναι ὑπεύθυνος ἐναντι των στρατιωτικῶν ἀρχῶν τοῦ στρατοπέδου διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν δρᾶσιν τοῦ κρατουμένου υγιονομικοῦ προσωπικοῦ. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν τὰ ἐν συρράξει Μέρη θὰ συνεννοηθοῦν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως των ἐχθροπραξιῶν ἐπὶ τῆς ἀντιστοιχίας των βαθμῶν τοῦ υγιονομικοῦ των προσωπικοῦ, περιλαμβανομένου και τοῦ των ἑταιρειῶν των ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 26 τῆς Συμβάσεως τῆς Γενεύης περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης των τραυματιῶν και ἀσθενῶν των ἐν ἐστρατεία ἐνόπλων δυνάμεων, τῆς 12ης Αὐγούστου 1949. Δι' ὅλα τὰ ζητήματα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ἀποστολὴν των, ὁ ἱατρός οὗτος, ὡς ἄλλωστε και οἱ στρατιωτικοὶ ἱερεῖς θὰ δύνανται νὰ ἐρχωνται ἀπ' εὐθείας εἰς ἐπαφὴν μετὰ των ἀρμοδίων ἀρχῶν τοῦ στρατοπέδου. Αὐταὶ θὰ τοῖς παρέχουν πάσης τῆς ἀναγκαίας εὐκολίας διὰ τὴν ἐπὶ των θεμάτων τούτων ἀλληλογραφίαν.

γ) Καίτοι τὸ κρατηθὲν προσωπικὸν ὑπόκειται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν πειθαρχίαν τοῦ στρατοπέδου εἰς τὸ ὅποιον εὐρισκᾶται, εἰς οὐδεμίαν δύνεται νὰ ὑποβληθῆ ἐργασίαν ξένην πρὸς τὴν ἱατρικὴν ἢ Ἰθρησκευτικὴν του ἀποστολὴν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν των ἐχθροπραξιῶν τὰ ἐμπόλεμα μέρη θὰ συνεννοηθοῦν διὰ τὴν ἐνδεχομένην ἀντικατάστασιν τοῦ κρατηθέντος προσωπικοῦ και θὰ ὀρίσουν τὰς λεπτομερεῖας τῆς.

Οὐδεμίαν ἐκ των προηγουμένων διατάξεων ἐπιβάλλεται τὴν κατακρατούσαν Δύναμιν των ὑποχρέωσεων τὰς ὁποίας ἔχει ἐναντι των αιχμαλώτων πολέμου ἐπὶ τοῦ υγιονομικοῦ και Ἰθρησκευτικοῦ πεδίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5ον.

Θρησκεία, Πνευματικά και Σωματικά Ἀσκήσεις.

Ἄρθρον 34.

Πλήρης ἐλευθερία θὰ παρέχεται εἰς τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου διὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς θρησκείας των παρελθόντων καὶ τῆς παρελθούσης τῶν λειτουργιῶν τοῦ θρησκευτικῆς των ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι θὰ συμμορφῶνται πρὸς τὰ ὑπὸ των κατακρατουσῶν ἀρχῶν ὀριζόμενα συνήθη πειθαρχικά μέτρα.

Διὰ τὰς θρησκευτικὰς τελετὰς θὰ διατεθῶν κατάλληλα διαμερίσματα.

Ἄρθρον 35.

Εἰς τοὺς στρατιωτικούς ἱερεῖς, οἵτινες πῖπτουν εἰς χεῖρας τῆς ἐχθρικής Δυνάμεως καὶ οἱ ὅποιοι παρέμειναν, ἢ ἐκράτηθησαν ἢ ἀπαράσχουν τὴν ἀρωγὴν των εἰς τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου, θὰ ἐπιτρέπεται νὰ προσφέρουν πρὸς αὐτοὺς τὴν βοήθειαν τοῦ ὑπουργήματός των καὶ ν' ἀσχοῦν αὐτὸ ἐλευθέρως μεταξὺ τῶν ὁμοθρήσκων των, συμφώνως πρὸς τὴν θρησκευτικὴν των συνείδησιν. Οὗτοι θὰ κατανέμονται μεταξὺ τῶν διαφόρων στρατοπέδων καὶ ἀποσπασμάτων ἐργασίας εἰς ἃ εὐρίσκονται αἰχμάλωτοι πολέμου ἀνήκοντες εἰς τὰς ἰδίας ἐνόπλους δυνάμεις, ὁμιλοῦντες τὴν ἰδίαν γλῶσσαν ἢ ἀνήκοντες εἰς τὴν ἰδίαν θρησκείαν. Θὰ τύχουν τῶν ἀνγκυλίων εὐκολιῶν καί, εἰδικῶς, τῶν μέσων μεταφορᾶς τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἄρθρον 33 πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐκτὸς τοῦ στρατοπέδου των αἰχμαλώτων πολέμου. Θὰ ἀπολαύουν διὰ τὰς θρησκευτικὰς πράξεις τοῦ ὑπουργήματός των ἐλευθερίας ἀλληλογραφίας, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς λογοκρισίας, μετὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς τῆς κατακρατούσης χώρας καὶ τὰς διεθνεῖς θρησκευτικὰς ὁργανώσεις. Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ δελτάρια τὰ ὅποια θὰ ἀποστέλλονται πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν θὰ λογιζῶνται ὡς ἐπὶ πλέον τῆς προβλεπομένης εἰς τὸ ἄρθρον 71, ποσοστείσεως.

Ἄρθρον 36.

Οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου, οἵτινες εἶναι ἱερεῖς χωρὶς νὰ ὑπῆρξαν στρατιωτικοὶ ἱερεῖς εἰς τὸν ἰδίον των στρατὸν θὰ τυχὸν ἀδείας, οἰονόητε καὶ ἂν εἶναι τὸ θρησκευτὰ των, νὰ ἀσκήσουν πλήρως τὰ ὑπουργήματά των μεταξὺ τῶν ὁμοθρήσκων των. Θὰ τύχουν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μεταχειρίσεως ὁμοίως ὡς πρὸς τὴν τῶν στρατιωτικῶν ἱερέων τῶν κρατηθέντων ὑπὸ τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως. Εἰς οὐδεμίαν θὰ ὑποβάλλωνται ἄλλην ἐργασίαν.

Ἄρθρον 37.

Ὅταν οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου δὲν ἔχουν τὴν ἀρωγὴν στρατιωτικοῦ ἱερέως τοῦ θρησκευήματός των, δύνανται νὰ ὑποδειχθῇ τῇ αἰτήσῃ τῶν ενδιαφερομένων αἰχμαλώτων, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἱερεὺς ἀνήκον εἴτε εἰς τὸ θρησκευτὰ των εἴτε εἰς ἀνάλογον θρησκευτὰ ἢ ἐλλείψει τοιούτου καὶ κατάλληλος λαϊκὸς ὁσάκις τοῦτο ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὴν θρησκείαν. Ἡ ὑπόδειξις αὕτη ὑποβλλομένη εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως θὰ γίνῃ ἀπὸ συμφώνου μετὰ τὴν ὁμάδα τῶν ενδιαφερομένων αἰχμαλώτων καί, ὅπου ἀπαιτεῖται τοῦτο κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς τοπικῆς ἀρχῆς τοῦ αὐτοῦ θρησκευήματος. Τὸ οὕτω ὑποδειχθῆσόμενον πρόσωπον ὀφείλει νὰ συμμορφωθῇ πρὸς ὅλους τοὺς ὑπὸ τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως, διὰ λόγους πειθαρχίας καὶ στρατιωτικῆς ἀσφαλείας θεσπισθέντας κανονισμοὺς.

Ἄρθρον 38.

Καίτοι σεβομένη τὰς ἀτομικὰς προτιμήσεις ἐκάστου αἰχμαλώτου, ἢ κατακρατούσα Δύναμις θὰ ἐνθαρρύνῃ τὰς πνευματικὰς, ἐκπαιδευτικὰς, ψυχαγωγικὰς καὶ ἀθλητικὰς ἀσκήσεις τῶν αἰχμαλώτων πολέμου. Θὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ἵνα καταστήσῃ ταύτας δυνατὰς, θέτους εἰς τὴν διάθεσιν των τὰ κατάλληλα διαμερίσματα καὶ τὰ ἀναγκαῖα ἐφοδία.

Οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου πρέπει νὰ ἔχουν τὴν δυνατὴν νὰ ἐπιδίδωνται εἰς σωματικὰς ἀσκήσεις περιλαμβανομένων τῶν ἀθλημάτων καὶ παιγνίων καὶ νὰ ἀπολαύουν τῆς ὑπαί Ἐπαρκεῖς ἐλεύθεροι χώροι θὰ διατίθενται πρὸς τοῦτ ὅλα τὰ στρατόπεδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 6ον.

Πειθαρχία

Ἄρθρον 39.

Ἐκάστον στρατόπεδον αἰχμαλώτων πολέμου θὰ ὑπὸ τὴν ἀμεσον διοίκησιν ὑπευθύνου ἀξιωματικοῦ ἀνήκει εἰς τὰς τακτικὰς ἐνόπλους δυνάμεις τῆς κατακρατούσης νάμεως. Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος θὰ εἶναι κάτοχος τοῦ κει τῆς παρουσίας Συμβάσεως, θὰ μεριμνᾷ ὥστε αἱ δια αὐτῆς νὰ εἶναι γνωσταὶ εἰς τὸ ὑπὸ τὰς διαταγὰς του πικὸν καὶ θὰ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν των, ὡς ἐλεγχον τῆς κυβερνήσεώς του.

Οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου, ἐξαίρεσει τῶν ἀξιωματικῶν ὀφείλουν τὸν χαιρετισμὸν καὶ τὰς λοιπὰς λοχουόσας εἰς ἰδίον αὐτῶν στρατὸν δημοσίας ἐκδηλώσεις σεβασμοῦ ὅλους τοὺς ἀξιωματικούς τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως. Οἱ ἀξιωματικοὶ αἰχμάλωτοι πολέμου ὀφείλουν νὰ τοῦν μόνον τοὺς ἀξιωματικούς ἀνωτέρου βαθμοῦ τῆς μεως αὐτῆς. Ἐν τούτοις ὀφείλουν τὸν χαιρετισμὸν εἰς διοικητὴν τοῦ στρατοπέδου οἰοσδήποτε καὶ εἶναι ὁ β αὐτοῦ.

Ἄρθρον 40.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς αἰχμαλώτους νὰ φέρουν τὰ δια τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς ἐθνικότητός των ὡς καὶ τὰ παράσημα.

Ἄρθρον 41.

Εἰς ἕκαστον στρατόπεδον θὰ εἶναι τοιχοκολλημέ κείμενον τῆς παρουσίας Συμβάσεως, τῶν παρατηρημάτων ὡς καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν προβλεπομένων ἐν ἄρθρω τῶν συμφωνιῶν, εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν αἰχμαλώτων καὶ εἰς τοποθεσίαν ὅπου ὅλοι οἱ αἰχμάλωτοι θὰ δύνανται συμβουλευθῶν. Τὰ κείμενα ταῦτα θὰ κοινοποιῶνται, τῆσει των, εἰς τοὺς αἰχμαλώτους τοὺς ἀδυνατοῦντας ν βουν γνῶσιν τοῦ τοιχοκολλημένου κειμένου.

Οἱ κανονισμοί, διαταγαί, εἰδοποιήσεις καὶ δημοσι πύσεως φύσεως αἱ ἀφορῶσαι τὴν συμπεριφορὰν τῶν αἰχμαλώτων πολέμου θὰ ἀνακοινῶνται πρὸς αὐτοὺς εἰς γλ τὴν ὅποιαν κατανοοῦν. Θὰ τοιχοκολλῶνται κατὰ τὰ ἀν καὶ ἀντίπῃ των θὰ δίδωνται εἰς τὸν ἄνδρα ἐμπιστο Ὅλαι αἱ διαταγαὶ καὶ ἐντολαὶ αἱ ἀτομικῶς ἀπευθυνόμεναι αἰχμαλώτους ὀφείλουν ἐπίσης νὰ δίδωνται εἰς γλ τὴν ὅποιαν οὗτοι κατανοοῦν.

Ἄρθρον 42.

Ἡ χρῆσις ὄπλων ἐναντίον τῶν αἰχμαλώτων πο εἰδικῶς ἐναντίον ἐκείνων οἵτινες δραπετεύουν ἢ ἀποπει νὰ δραπετεύσουν, ὀφείλῃ εἶναι ἕσχατον μόνον μέσον ε θὰ πρηγοῦνται πάντοτε αἱ ἐνδεικνυόμεναι, ἀναλόγα περιστάσεων κλήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 7ον.

Βαθμοὶ τῶν Αἰχμαλώτων Πολέμου.

Ἄρθρον 43.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν, τὰ ἐν σι Μέρη θὰ ἀνακοινῶσιν πρὸς ἀλλήλα τοὺς τίτλους καὶ ὁ ὅλων τῶν προσώπων, ἵτινα ἀναφέρονται εἰς τὸ ἄρθρον παρουσίας Συμβάσεως, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἰσοτιμίας χειρίσεως μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων ἀντιστοίχων. Ἐὰν τίτλοι καὶ βαθμοὶ δημιουργηθῶν μεταγενεστῆ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον ἀναλόγου ἀνακοινώσεως.

Ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις θὰ αναγνωρίζῃ τὰς κατὰ βαθμὸν προαγωγὰς τῶν αἰχμαλώτων πολέμου, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀνακοινοῦνται εἰς αὐτὴν τακτικὰ ὑπὸ τῆς Δυνάμεως ἐξ ἧς οὗτοι ἐξαρτῶνται.

Ἄρθρον 44.

Οἱ ἀξίωματικοὶ καὶ οἱ ἀφομοιωμένοι πρὸς αὐτοὺς αἰχμαλώτοι πολέμου θὰ τυγχάνουν μεταχειρίσεως συμφώνου πρὸς τὴν ὀφειλομένην εἰς τὸν βαθμὸν καὶ τὴν ἡλικίαν των τιμῆν.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατοπέδων ἀξίωματικῶν θ' ἀποσπᾶται εἰς αὐτὰ ἐπαρκῆς, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν βαθμὸν τῶν ἀξίωματικῶν καὶ ἄλλων ἀφομοιωμένων προσώπων, ἀριθμὸς στρατιωτῶν τῶν αὐτῶν ἐμπολέμων δυνάμεων, καὶ ὁμιλούντων, κατὰ τὸ δυνατόν, τὴν αὐτὴν γλῶσσαν. Οἱ στρατιῶται οὗτοι εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἐργασίαν δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶν.

Θὰ διευκολύνεται παντὶ τρόπῳ ἢ διαχειρίσει τοῦ συσσιτίου των ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν ἀξίωματικῶν.

Ἄρθρον 45.

Οἱ ἄλλοι αἰχμάλωτοι πολέμου, οἱ μὴ ἀξίωματικοὶ ἢ ἀφομοιωμένοι, θὰ τυγχάνουν μεταχειρίσεως ἀναλόγου πρὸς τὸν βαθμὸν καὶ τὴν ἡλικίαν των.

Θὰ διευκολύνεται παντὶ τρόπῳ ἢ διαχειρίσει τοῦ συσσιτίου των, ὑπὸ αὐτῶν τούτων τῶν αἰχμαλώτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 8ον

Μεταστάθμισις τῶν αἰχμαλώτων πολέμου μετὰ τὴν ἀφιξίν των εἰς τὸ στρατόπεδον.

Ἄρθρον 46.

Ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις, ὅταν ἀποφασίσῃ τὴν μεταστάθμισιν αἰχμαλώτων πολέμου, ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ συμφέροντα αὐτῶν καὶ δὴ τὸ ζήτημα τῆς μὴ ἀυξήσεως τῶν δυσχερειῶν τοῦ ἐπαναπαρισμοῦ των.

Ἡ μεταφορά τῶν αἰχμαλώτων πολέμου θὰ γίνηται πάντοτε μὲ ἀνθρωπισμὸν καὶ ὑπὸ ὄρουσ οὐχὶ δυσμενεστέρουσ ἐκείνων ὧν ἀπολαοῦν τὰ στρατεύματα τῆς κατακρατοῦσης Δυνάμεως κατὰ τὰς μετακινήσεις των. Θὰ λαμβάνονται πάντοτε ὑπ' ὄψιν αἱ κλιματολογικαὶ συνθήκαι εἰς τὰς ὁποῖας οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου εἶναι συνηθισμένοι, οἱ δὲ ὅροι τῆς μεταφοράς ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι ἐπιζήμιοι διὰ τὴν υγιείαν των.

Ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις θὰ παρέχῃ εἰς τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μεταφοράς των, πρῶσιμον ὕδωρ καὶ τροφὴν ἐπαρκῆ ἵνα διατηρηθοῦν ἐν καλῇ ὑγείᾳ, καὶ ἐνδύματα, στέγασιν καὶ ἱατρικὴν περίθαλψιν ἰνάλογον πρὸς τὰς ἀνάγκας των. Θὰ λαμβάνη πᾶν χρῆσιμον μέτρον, καὶ δὴ εἰς περίπτωσιν ταξειδίου θαλασσίου ἢ ἀεροτορικοῦ, διὰ τὴν ἀσφάλειάν των διαρκούσης τῆς μεταφοράς, ἡ συντάσση δὲ, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των πλήρη κατάλογον ἰῶν μεταφερθησομένων αἰχμαλώτων.

Ἄρθρον 47.

Οἱ ἀσθενεῖς ἢ τραυματικαὶ αἰχμάλωτοι πολέμου δὲν θὰ μεταφέρονται ἐφ' ὅσον τὸ ταξειδίον θὰ ἠδύνατο νὰ δυσχεράνη τὴν θεραπείαν των, ἐκτός ἐὰν ἡ ἀσφάλειά των ἀπαιτῇ ἐπιτακτικῶσ τὴν μετακίνησιν.

Ἐὰν τὸ μέτωπον πλησιάζει πρὸς στρατόπεδον, οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου τοῦ στρατοπέδου τούτου δὲν θὰ μετακινῶνται πλὴν ἐὰν ἡ μεταφορὰ δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ὑπὸ συνήκας ἐπαρκούσας ἀσφαλείας ἢ ἐὰν οὗτοι διατρέχουν μεγαλοῦρον κίνδυνον ἐκ τῆς παραμονῆς των ἢ ἐκ τῆς μεταφοράς των.

Ἄρθρον 48.

Εἰς περίπτωσιν μετασταθμίσεως οἱ ἐγκλειστοὶ θὰ δοποιοῦνται ἐπισήμως περὶ τῆς ἀναχωρήσεώς των καὶ τῆς

νέας διευθύνσεως. Ἡ εἰδοποίησις αὕτη θὰ τοὺς παρέχεται ἀρκετὰ ἐνωρὶς ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἐτοιμάσουν τὰς ἀποσκευὰς των καὶ νὰ προειδοποιήσουν τὰς οἰκογενείας των.

Θὰ δικαιοῦνται νὰ συμπαραλάβουν τὰ ἀτομικὰ των εἶδη, τὴν ἀλληλογραφίαν των καὶ τὰ ἀρκετά ἐπιπέδων ὑπὲρ αὐτῶν δέματα. Τὸ βᾶρος τῶν ἀποσκευῶν τούτων θὰ δύναται νὰ περιορισθῇ, ἐὰν αἱ συνθήκαι μεταφορᾶς τὸ ἀπαιτοῦν, εἰς ὅτι ὁ αἰχμάλωτος δύναται μόνος, λογικῶσ νὰ βαστάσῃ, ἄλλ' ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει τὸ ἐπιτρεπόμενον βᾶρος θὰ ὑπερβαίῃ τὰ εἴκοσι πέντε χιλιόγραμμα.

Ἡ ἀλληλογραφία καὶ τὰ δέματα τ' ἀποσταλέντα εἰς τὸ παλαιὸν στρατόπεδον, θὰ διαβιβάζωνται πρὸς αὐτοὺς ἀνευ καθυστερήσεως. Ὁ διοικητὴς τοῦ στρατοπέδου θὰ λαμβάνη ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἀνδρὸς ἐμπιστοσύνης, τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς μεταφορᾶς τῆς συλλογικῆς περιουσίας τῶν αἰχμαλώτων πολέμου καὶ τῶν ἀποσκευῶν τὰς ὁποῖας οἱ ἐγκλειστοὶ δὲν θὰ δύνανται νὰ συμπεριλάβουν συνετελεῖα περιορισμῶν ἐπιβαλλομένων, δυνάμει τοῦ δευτέρου ἔδαφίου τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Τὰ ἔξοδα μετασταθμίσεως θὰ βαρύνουν τὴν κατακρατοῦσαν Δύναμιν.

ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ

Ἔργασια τῶν αἰχμαλώτων πολέμου.

Ἄρθρον 49.

Ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις θὰ δύναται νὰ χρησιμοποιῆσῃ τοὺς ὑγιεῖς αἰχμαλώτους πολέμου ὡσ ἐργάτας, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἡλικίαν των, τὸ φύλον των, τὸν βαθμὸν των ὡσ καὶ τὰς σωματικὰς τῶν ἱκανότητας, πρὸς τὸν σκοπὸν ἰδίως τῆς διατηρήσεώς των ἐν καλῇ σωματικῇ καὶ ἡθικῇ υγιείᾳ.

Οἱ ὑπαξίωματικοὶ αἰχμάλωτοι πολέμου δὲν θὰ ὑποχρεοῦνται εἰμὴ μόνον εἰς ἔργα ἐπιτηρήσεως. Ὅσοι δὲν ὑποχρεωθοῦν εἰς τοιαύτην ἐργασίαν δύναται νὰ ζητήσουν ἄλλην κατάλληλον ἀπασχόλησιν, ἧτις θὰ τοὺς παρασχεθῇ ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ.

Ἐὰν οἱ ἀξίωματικοὶ ἢ οἱ εἰς αὐτοὺς ἀφομοιωμένοι ζητήσουν κατάλληλον ἐργασίαν, αὕτη θὰ παρασχεθῇ εἰς τούτους ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ. Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θὰ ὑποχρεοῦνται εἰς ἐργασίαν.

Ἄρθρον 50.

Πλὴν τῶν ἐργασιῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν διοίκησιν, τὴν διαρρυθμίσιν ἢ τὴν συντήρησιν τῶν στρατοπέδων των, οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου δύναται νὰ ὑποχρεωθοῦν μόνον εἰς ἐργασίαν ἀναγομένην εἰς τὰς κάτωθι κατηγορίας :

α) Γεωργία β) βιομηχανία παραγωγικαὶ, ὄρυχεα ἢ ἐργοστάσια, ἐξαιρέσει τῶν βιομηχανιῶν μεταλλουργείας, μηχανικῆς, χημικῶν προϊόντων, τῶν δημοσίων ἔργων καὶ τῆς οἰκδομῆς στρατιωτικοῦ χαρακτῆρος ἢ στρατιωτικοῦ προορισμοῦ. γ) μεταφοραὶ καὶ φορτοεκφορτώσεις ἀνευ στρατιωτικοῦ χαρακτῆρος, ἢ προορισμοῦ. δ) Ἐμπορικαὶ ἢ καλλιτεχνικαὶ ἀσχολαί. ε) Οἰκιακαὶ ὑπηρεσίαι. ζ) Δημόσια ὑπηρεσίαι ἀνευ στρατιωτικοῦ χαρακτῆρος ἢ προορισμοῦ.

Ἐν περιπτώσει παραβιάσεως τῶν ὡσ ἄνω διατάξεων, οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου θὰ δικαιοῦνται νὰ ἀσκήσουν τὸ δικαίωμα των διατυπώσεως παραπόνου, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 78.

Ἄρθρον 51.

Οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου ὀφείλουν νὰ ἀπολαοῦσιν καταλλήλων συνθηκῶν ἐργασίας, ἰδίως εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν στέγασιν, τὴν τροφήν, τὸν ἱματισμὸν καὶ τὰ ἐφόδια. Αἱ συνθήκαι αὗται δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτεροι ἐκείνων, αἵτινες ἰσχύουν διὰ τοὺς ὑπερκούσας τῆς κατακρατοῦσης Δυνάμεως, τοὺς χρησιμοποιουμένους εἰς παρεμφερῆ ἔργα. Θὰ λαμβάνωνται ἐπίσης ὑπ' ὄψιν αἱ κλιματολογικαὶ συνθήκαι.

Η κατακρατούσα Δύναμις, ἡ ὁποία χρησιμοποιεῖ τὴν ἐργασίαν τῶν αἰχμαλώτων πολέμου, θὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὰς περιοχὰς ὅπου οἱ αἰχμάλωτοι οὗτοι ἐργάζονται, τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας περὶ προστασίας τῆς ἐργασίας καὶ εἰδικώτερον, τῶν κανονισμῶν περὶ ἀσφαλείας τῶν ἐργατῶν.

Οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου ὀφείλουν νὰ ἐκπαιδεύωνται καὶ νὰ εἶναι ἐφωδιασμένοι διὰ μέσον προστασίας προστασιοσμένων εἰς τὴν ἐργασίαν ἢ νὰ ἐκτελοῦν καὶ ἑμοίων πρὸς τὰ προβλεπόμενα διὰ τοὺς ὑπάρχοντες τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 52, οἱ αἰχμάλωτοι δύνανται νὰ ἐκτελοῦν εἰς τοὺς συνήθεις κινδύνους οὓς διατρέχουν καὶ οἱ κοινὸι ἐργάται.

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει αἱ συνθήκαι θὰ δύνανται νὰ καταστοῦν ἐπαχθεστερα: λόγῳ πειθαρχικῶν μέτρων.

Ἄρθρον 52.

Μόνον ἐθελουσίως δύνανται οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου νὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς ἀνηργειὰς ἢ ἐπικινδύνους ἐργασίας.

Οὐδεὶς αἰχμάλωτος πολέμου θὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς ἐργασίαν, ἣτις θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ταπεινωτικὴ διὰ μέλος τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως.

Ἡ ἀφαίρεσις ναρκῶν ἢ ἄλλων ἀναλόγων μηχανημάτων λογίζεται ὡς ἐπικίνδυνος ἐργασία.

Ἄρθρον 53.

Ἡ διάρκεια τῆς ἡμερησίας ἐργασίας τῶν αἰχμαλώτων πολέμου, περιλαμβανομένης τῆς διαδρομῆς μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς δὲν θὰ εἶναι ὑπερβολικὴ καὶ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θὰ ὑπερβαίνει τὴν παραδεδειγμένην διὰ τοὺς πολίτας ἐργάτας τῆς περιοχῆς, ὑπάρχοντες τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως, τοὺς χρησιμοποιουμένους εἰς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν.

Θὰ παρέχεται ὑποχρεωτικῶς εἰς τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου μετὰ τὸ πρῶτον ἡμίσιον τῆς ἡμερησίας ἐργασίας τοῦλάχιστον ὠριαία ἀνάπαυσις. Ἡ ἀνάπαυσις αὕτη θὰ εἶναι ἰσόχρονος πρὸς τὴν προβλεπομένην διὰ τοὺς ἐργάτας τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως, ἐὰν αὕτη εἶναι μεγαλυτέρας διάρκειας. Θὰ παρέχεται ἐπίσης εἰς αὐτοὺς ἐβδομαδιαίως ἀνάπαυσις εικοσιτεσσάρων συνεχῶν ὥρων, κατὰ προτίμησιν τὴν Κυριακὴν ἢ τὴν ἡμέραν ἀναπαύσεως τὴν τηρουμένην εἰς τὴν χώραν τῆς πρὸς ἐλευσέως των. Ἐπὶ πλέον πᾶς ἐργάτης ὁ ὁποῖος ἤργασθη ἐπὶ ἓν ἔτος, θὰ ἀπολαμβάνῃ ἀναπαύσεως ὀκτὼ συνεχῶν ἡμερῶν κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἀποζημίωσις τῆς ἐργασίας του θὰ τῷ καταβάλλεται.

Ἐὰν εἶναι ἐν χρῆσει μέθοδοι ἐργασίας οἷα ἡ κατὰ τεμάχια, δὲν πρέπει αὐταὶ νὰ καθιστοῦν ὑπερβολικὴν τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας.

Ἄρθρον 54.

Ἡ ὀφειλομένη εἰς τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου ἀποζημιώσεις ἐργασίας, ὀρίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 62 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου, οἵτινες καθίστανται θύματα ἐργατικῶν ἀτυχημάτων ἢ ἀσθενειῶν κατὰ τὴν διάρκειαν ἢ ἔνεκα τῆς ἐργασίας των, θὰ τυγχάνουν πάσης τῆς ἀναγκαίου εἰς τὴν κατάστασιν των φροντίδος. Ἐπὶ πλέον, ἡ κατακρατούσα Δύναμις θὰ ἐπιδώσῃ εἰς αὐτοὺς ἰατρικὸν πιστοποιητικὸν τὸ ὁποῖον θὰ τοῖς ἐπιτρέπῃ νὰ διεκδικήσουν τὰ δικαιώματά των παρὰ τῇ Δυνάμει ἐξ ἧς ἐξαρτῶνται, θὰ διαβιβάσῃ δὲ ἀντίτυπον αὐτοῦ εἰς τὸ Κεντρικὸν Γραφεῖον αἰχμαλώτων πολέμου, τὸ προβλεπόμενον εἰς τὸ ἄρθρον 123.

Ἄρθρον 55.

Ἡ ἱκανότης πρὸς ἐργασίαν τῶν αἰχμαλώτων πολέμου θὰ ἐλέγχεται περιοδικῶς δι' ἰατρικῶν ἐξετάσεων, τοῦλάχιστον δὲ ἓναξ τοῦ μηνός. Κατὰ τὰς ἐξετάσεις αὐτὰς θὰ λαμβάνηται ἰδιαίτερος ὑπ' ὄψιν ἡ φύσις τῆς ἐργασίας εἰς ἣν ὑποβάλλονται οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου.

Ἐὰν αἰχμάλωτος πολέμου φρονεῖ ὅτι εἶναι ἀνίκα πρὸς ἐργασίαν, θὰ δικαιούται νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον ἰατρικῶν ἀρχῶν τοῦ στρατοπέδου του. Οἱ ἰατροὶ θὰ δύνανται νὰ συστήσουν ὅπως οἱ αἰχμάλωτοι, οἵτινες, κατὰ τὴν γνώμην των, εἶναι ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν, ἀπαλλάσσονται αὐτῶν.

Ἄρθρον 56.

Οἱ ἰσχύοντες διὰ τὰ ἀποσπάσματα ἐργασίας ὅροι εἶναι οἱ αὐτοὶ πρὸς τοὺς τῶν στρατοπέδων αἰχμαλώτων πολέμου.

Πᾶν ἀπόσπασμα ἐργασίας θὰ ἐξακολουθῇ νὰ διατελεῖ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον στρατοπέδου αἰχμαλώτων πολέμου καὶ ἐξαρτᾶται διοικητικῶς ἐξ αὐτοῦ. Αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ στρατοπέδου τούτου θὰ εἶναι ὑπεύθυνοι ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῆς Κυβερνήσεώς των, διὰ τὴν τήρησιν εἰς τὸ ἀπόσπασμα ἐργασίας, τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ὁ διοικητὴς τοῦ στρατοπέδου θὰ κρατῇ ἐνήμερωμένον κατάλογον τῶν ἀποσπασμάτων ἐργασίας, τῶν ἐξαρτωμένων ἐκ τοῦ στρατοπέδου του καὶ θὰ ἀνακοινῇ αὐτὸν εἰς τὰ ἀπεσταλμένους τῆς προστατίδος Δυνάμεως, τῆς Διεθνῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἢ ἄλλων ὀργανισμῶν βελθόντων τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου, οἱ ὁποῖοι ἤθελ ἐπισκεφθῆναι τὸ στρατόπεδον.

Ἄρθρον 57.

Τὰ ἡμερομίσθια τῶν αἰχμαλώτων πολέμου, τῶν ἐργαζομένων διὰ λογαριασμὸν ἰδιωτῶν καὶ ἂν ἔτι οὗτοι ἐξασφαλίσουν τὴν φύλαξιν καὶ τὴν προστασίαν αὐτῶν ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην, θὰ εἶναι τοῦλάχιστον ἴσα πρὸς τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως. Ἡ κατακρατούσα Δύναμις αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ στρατοπέδου εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουν οἱ αἰχμάλωτοι, θὰ ἀναλάβουν πλὴν εὐθύνην διὰ τὴν συντήρησιν τὴν νοσηλείαν τὴν μεταφορὰν καὶ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως ἐργασίας τῶν αἰχμαλώτων πολέμου τούτων.

Οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου οὗτοι θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα παραμείνουν εἰς ἐπαφὴν με τοὺς ἀνδρας ἐμπιστοσύνης τοῦ στρατοπέδου εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουν.

ΤΜΗΜΑ IV.

Χρηματικοὶ πόροι τῶν αἰχμαλώτων πολέμου

Ἄρθρον 58.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν καὶ ἐν ἀναμνήσει ἐπὶ τοῦ θέματος συμφωνίας μετὰ τὴν προστατίδα Δύναμιν, κατακρατούσα Δύναμις θὰ δύνανται νὰ καθορίσῃ τὸ ἀντίστοιχον ποσὸν εἰς μετρητὰ ἢ ὑπὸ ἀνάλογον μορφήν, τὸ ὁποῖον αἰχμάλωτοι πολέμου θὰ δύνανται νὰ φέρουν μετ' ἑαυτῶν Πᾶν ὑπερβάλλον, ὅπερ εὑρίσκεται νομίμως εἰς τὴν κατοχὴν των, ἔχει ἀφαιρεθῆναι ἢ ἔχει κρατηθῆναι, θὰ πιστοῦται, ὡς ἐπίσης καὶ πᾶσα κατάβησις χρημάτων ἐνεργηθεῖσα παρ' αὐτῶν ἢ τὸν λογαριασμὸν των καὶ δὲν θὰ δύνανται νὰ μετατραπῇ ἢ ἄλλο νόμισμα ἄνευ τῆς συναίνεσός των.

Ὅσακις ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου πρεβαίνοντες εἰς ἀγοράς ἢ νὰ δέχωνται ὑπηρεσίας ἐναντι πληρωμῆς τοῖς μετρητοῖς, ἐξω τοῦ στρατοπέδου, αἱ πληρωμαὶ αὐταὶ θὰ ἐνεργοῦνται ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν αἰχμαλώτων ἢ ὑπὸ τῆς διοικήσεως τοῦ στρατοπέδου, ἢ ὁποῖα ἄλλῃ τῆς πληρωμῆς αὐτῆς εἰς χρέωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ἐνδιαφερομένου αἰχμαλώτου. Ἡ κατακρατούσα Δύναμις θὰ θεσπίσῃ τὰς ἀπαιτούμενας ἐν προκειμένῳ διατάξεις.

Ἄρθρον 59.

Τὰ ποσὰ εἰς νόμισμα τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως, ἀφαιρεθέντα ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 18, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς αἰχμαλωσίας ταῦτα θὰ φέρονται εἰς πίστῶσιν τοῦ λογαριασμοῦ ἐνὸς ἐκάστου

ἐξ αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 64 τοῦ παρόντος Τμήματος.

Θὰ ἀχθῶν ἐπίσης εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τούτου τὰ ποσὰ εἰς νόμισμα τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως, τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς μετατροπῆς τῶν ἀφαιρεθέντων κατὰ τὴν ἰδίαν στιγμὴν ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου, ποσῶν εἰς ἄλλα νομίσματα.

Ἄρθρον 60.

Ἡ κατακρατούσα Δύναμις θὰ καταβάλλῃ εἰς ὅλους τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου προκαταβολὴν μηνιαίων ἀποδοχῶν, ἧς ἡ ἀξία θὰ καθορισθῇ ἐκ τῆς μετατροπῆς εἰς τὸ νόμισμα τῆς ἀναφερομένης Δυνάμεως τῶν ἀκολουθῶν ποσῶν :

- Κατηγορία I. Αἰχμαλῶται βαθμοῦ κατωτέρου τοῦ λοχίου: ὀκτὼ Ἐλβετικά φράγκα.
- Κατηγορία II. Λοχιοὶ καὶ ἕτεροι ὑπαξιωματικοὶ ἢ αἰχμαλῶται πολέμου ἰσοτίμου βαθμοῦ: δώδεκα Ἐλβετικά φράγκα.
- Κατηγορία III. Ἀξιωματικοὶ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ λοχαγοῦ, ἢ αἰχμαλῶται ἰσοτίμου βαθμοῦ: 50 Ἐλβετικά φράγκα.
- Κατηγορία IV. Ταγματάρχαι, Ἀντισυνταγματάρχαι, Συνταγματάρχαι, ἢ αἰχμαλῶται ἰσοτίμου βαθμοῦ: 60 Ἐλβετικά φράγκα.
- Κατηγορία V. Στρατηγοὶ ἢ αἰχμαλῶται πολέμου ἰσοτίμου βαθμοῦ: 75 Ἐλβετικά φράγκα.

Τὰ ἐνδιαφερόμενα ἐν συρράξει Μέρη δύνανται, οὐχ' ἤττον, νὰ τροποποιήσουν, δι' εἰδικῶν συμφωνιῶν, τὰ ποσῶν τῶν προκαταβολῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑφαιλουμένων εἰς τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου τῶν ὡς ἄνω ἀριθμοῦμένων κατηγοριῶν.

Ἐπὶ πλέον, εἰάν τὰ ποσὰ τὰ προβλεπόμενα εἰς τὸ ὡς ἄνω πρῶτον ἐδάφριον, εἶναι δυσκαταλόγως μεγάλα ἐν συγκρίσει μετὰ τὸν καταβαλλόμενον εἰς τὰ μέλη τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως μισθόν, ἢ εἰάν, δι' οἰονδήποτε ἄλλον λόγον, ἐδημιούργουν σοβαρὰν δυσχέρειαν εἰς τὴν εἰρημένην Δύναμιν, αὕτη, ἐν ἀναμονῇ τῆς συνάψεως εἰδικῆς συμφωνίας μετὰ τὴν Δύναμιν ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτῶνται οἱ αἰχμαλῶται πολέμου πρὸς τροποποίησιν τῶν ποσῶν τούτων δύναται :

α') Ἐἴτε νὰ ἐξακολουθήσῃ πιστώνουσα τοὺς λογαριασμοὺς τῶν αἰχμαλώτων πολέμου μετὰ τὰ καθοριζόμενα εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφριον ποσὰ,

β') Ἐἴτε προσωρινῶς νὰ περιορίσῃ, εἰς ἐπίπεδα ὅτινα θὰ παραμείνουν λογικὰ τὰ ποσὰ τὰ ὁποία θὰ θέτῃ, ὑπὸ τύπον προκαταβολῆς ἀποδοχῶν, εἰς διάθεσιν τῶν αἰχμαλώτων πολέμου διὰ τὰς ἀνάγκας τινος. Οὐχ' ἤττον, προκειμένου περὶ τῶν αἰχμαλώτων πολέμου τῆς κατηγορίας I τὰ ποσὰ ταῦτα δὲν πρέπει ποτὲ νὰ εἶναι κατώτερα ἐκείνων τὰ ὁποία ἡ κατακρατούσα Δύναμις καταβάλλει εἰς τὰ μέλη τῶν ἰδίων τῆς ἐνόπλων δυνάμεων.

Οἱ λόγοι τοῦ τοιοῦτου περιορισμοῦ θὰ ἀνακοινῶνται ἄνω χρονοτριβῆς εἰς τὴν προστάτιδα Δύναμιν.

Ἄρθρον 61.

Ἡ κατακρατούσα Δύναμις θὰ δέχεται τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα τὰ ὁποία ἡ Δύναμις ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτῶνται οἱ αἰχμαλῶται πολέμου θὰ ἀποστέλλῃ ὡς συμπλήρωμα μισθοῦ ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι τὰ ποσὰ ταῦτα θὰ εἶναι τὰ αὐτὰ δι' ὅλους τοὺς αἰχμαλώτους τῆς αὐτῆς κατηγορίας, ὅτι θὰ καταβάλλονται εἰς ὅλους τοὺς αἰχμαλώτους τῆς κατηγορίας αὐτῆς τοὺς ἐξαρτῶμενους ἐκ τῆς Δυνάμεως αὐτῆς καὶ ὅτι θὰ φέρωνται, εὐθὺς ὡς εἶναι δυνατόν, εἰς πίστωσιν τῶν ἀτομικῶν λογαριασμῶν τῶν αἰχμαλώτων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 64. Ἡ συμπλήρωσις αὐτῆ μισθοῦ δὲν ἀπαλλάσσει τὴν κατακρατούσαν Δύναμιν ὀφειλῆς τῶν ὑποχρεώσεων ἐκ ὑπέχει κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 62.

Οἱ αἰχμαλῶται πολέμου θὰ λαμβάνουν ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν κατακρατούσων ἀρχῶν δικαίαν ἐργατικὴν ἀποζημίωσιν, τῆς ὁποίας τὸ ἀντίτιμον θὰ καθορίζηται παρὰ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν. Ἥτις ἂν δὲν δύναται ποτὲ νὰ εἶναι κατὰ τέρμα τοῦ ἐνὸς τετάρτου τοῦ ἐλβετικοῦ φράγκου διὰ πλήρη ἡμέραν ἐργασίας. Ἡ κατακρατούσα Δύναμις, θὰ καθιστᾷ γνωστὸν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους ὡς καὶ εἰς τὴν Δύναμιν ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτῶνται μέσω τῆς προστάτιδος Δυνάμεως, τὸ ἀντίτιμον τῶν ἡμερησίων ἐργατικῶν ἀποζημιώσεων τὸ ὅποιον θὰ ἔχη καθορίσει.

Ἀποζημιώσις ἐργασίας καταβάλλεται ἐπίσης παρὰ τῶν κατακρατούσων ἀρχῶν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους τοὺς χρησιμοποιοῦμενους μονίμως εἰς ὑπηρεσίας ἢ εἰς βιοτεχνικὰ ἐργασίας σχετικὰς μετὰ τὴν διοίκησιν, τὴν ἐσωτερικὴν διαρρύθμισιν ἢ τὴν συντήρησιν τῶν στρατοπέδων, ὡς καὶ εἰς τοὺς αἰχμαλώτους τοὺς ἐπιφορτισμένους ν' ἀσχοῦν πνευματικὰ ἢ ἱατρικὰ καθήκοντα ἐπ' ὠφελεία τῶν συναδέλφων τῶν.

Ἡ ἀποζημιώσις ἐργασίας τοῦ ἀνδρὸς ἐμπιστοσύνης, τῶν βοηθῶν του καὶ, ἐνδεχομένως, τῶν συμβούλων του, θὰ ἀναλαμβάνηται ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ τροποδοτούμενου ἐκ τῶν κερδῶν τοῦ πρατηρίου. Τὸ ἀντίτιμον τῆς θὰ καθορίζηται παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ἐμπιστοσύνης καὶ θὰ ὑποβάλληται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ διοικητοῦ τοῦ στρατοπέδου. Ἐάν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτον ἀπόθεμα, αἱ κατακρατούσαι ἀρχαὶ θὰ καταβάλλουν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους αὐτοὺς δικαίαν ἀποζημιώσιν ἐργασίας.

Ἄρθρον 63.

Εἰς τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου θὰ ἐπιτρέπηται νὰ λαμβάνουν τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα τὰ ὁποία θὰ ἀποστέλλονται εἰς αὐτοὺς ἀτομικῶς ἢ συλλογικῶς.

Ἐκαστος αἰχμαλώτης πολέμου θὰ διαθέτῃ τὸ πιστωτικὸν ὑπόλοιπον τοῦ λογαριασμοῦ του, ὡς προβλέπεται ἐν τῷ ἐπομένῳ ἀρθρῷ, ἐντὸς ὁρίων καθοριζομένων παρὰ τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως, ἢ ὁποία θὰ ἐνεργῇ τὰς ζητούμενὰς πληρωμὰς. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν οικονομικῶν ἢ νομισματικῶν περιορισμῶν τοὺς ὁποίους κρίνει αὕτη βασικός, θὰ ἐπιτρέπηται εἰς τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου νὰ ἐνεργοῦν πληρωμὰς εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ κατακρατούσα Δύναμις θὰ εὐνοῖ εἰδικῶς τὰ ἐμβάσματα, τὰ ὁποία, οἱ αἰχμαλῶται πολέμου θὰ διενεργοῦν ὑπὲρ προσώπων, ἅτινα οὗτοι συντηροῦν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, οἱ αἰχμαλῶται πολέμου θὰ δύνανται, εἰάν ἡ Δύναμις ἐξ ἧς ἐξαρτῶνται συγκρατεῖται εἰς τοῦτο νὰ προβαίνουν εἰς τὴν διενέργειαν πληρωμῶν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν χώραν κατὰ τὴν ἀκόλουθον διαδικασίαν: ἡ κατακρατούσα Δύναμις θὰ ἀποστέλλῃ εἰς τὴν εἰρημένην Δύναμιν, μέσω τῆς προστάτιδος Δυνάμεως, εἰδοποίησιν περὶ τοῦ ἀποστολέως καὶ τοῦ ἀποδέκτου τοῦ ἐμβάσματος ὡς καὶ τοῦ καταβλητέου ποσοῦ ἐκπεφορασμένου εἰς τὸ νόμισμα τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως. Ἡ εἰδοποίησις αὕτη θὰ ὑπογράφηται ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου αἰχμαλώτου καὶ θαυροσπογράφηται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ στρατοπέδου. Ἡ κατακρατούσα Δύναμις θὰ χρεώσῃ τὸν λογαριασμὸν τοῦ αἰχμαλώτου μετὰ τὸ ποσὸν τοῦτο. Τὰ οὕτω χρεωθέντα ποσὰ θὰ φέρωνται ὑπ' αὐτῆς εἰς πίστωσιν τῆς Δυνάμεως ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτῶνται οἱ αἰχμαλῶται.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, ἡ κατακρατούσα Δύναμις θὰ δύναται ὠφελίμως νὰ συμβουλευθῇ τὸν τύπον κανονισμοῦ τὸν περιλαμβανόμενον εἰς τὸ παράρτημα τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 64.

Ἡ κατακρατούσα Δύναμις θὰ τηρῇ ἢ ἐκαστὸν αἰχμαλώτην πολέμου λογαριασμὸν ὃ ὁποῖος θὰ περιέγῃ ταύτα ἄνω τὰς κατάθεσις ἐνδείξεις :

I. τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὸν αἰχμαλώτην ἢ ληφθέντα ὑπ'

αυτοῦ ὑπὸ τύπον προκαταβολῆς μισθοῦ, ἀποζημιώσεως ἐργασίας ἢ διὰ πάντα ἄλλον λόγον, τὰ εἰς τὸ νόμισμα τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως, ποσά ἄτινα ἀφηρέθησαν ἀπὸ τὸν αἰχμάλωτον. Γὰ ἀφαιρέθοντα ἀπὸ τὸν αἰχμάλωτον καὶ μετατραπέντα τῇ αἰτήσει του εἰς τὸ νόμισμα τῆς εἰρημένης Δυνάμεως ποσά.

2. Τὰ καταβληθέντα εἰς τὸν αἰχμάλωτον τοῖς μετρητοῖς ἢ ὑπὸ ἀνάλογον μορφήν ποσά. Τὰς ἐνεργηθείσας διὰ λογαριασμοῦ του καὶ τῇ αἰτήσει του πληρωμάς. Τὰ ποσά τὰ μεταφερθέντα συμφώνως τῷ τρίτῳ ἐδαφίῳ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 65.

Πᾶσα ἐγγραφή γινομένη εἰς τὸν λογαριασμὸν αἰχμάλωτου πολέμου θὰ πρυσυπογράφηται ἢ μονογράφηται ὑπ' αὐτοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐμπιστοσύνης ἐνεργούντος ἐς ὄνοματός του.

Οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου θὰ τυγγάνουν ἐν παντὶ χρόνῳ λογικῶν εὐκολιῶν ἕνα συμβουλευθῶν τὸν λογαριασμὸν των καὶ λάβουν ἀντίγραφον αὐτοῦ. Ὁ λογαριασμὸς θὰ δύναται νὰ ἐλέγχηται ἐπίσης παρὰ των ἀντιπροσώπων τῆς προστάτιδος Δυνάμεως κατὰ τὰς ἐπισκέψεις τοῦ στρατοπέδου.

Κατὰ τὴν μεταφορὰν τῶν αἰχμάλωτων πολέμου ἐξ ἑνὸς στρατοπέδου εἰς ἕτερον, ὁ προσωπικὸς τῶν λογαριασμῶν θὰ ἀκολουθῇ αὐτοῦς. Ἐν περιπτώσει μεταφορᾶς ἐκ μιᾶς κατακρατούσης Δυνάμεως εἰς ἕτεράν, τὰ ἀνήκοντα εἰς αὐτοὺς ποσά τὰ ὅποια δὲν εἶναι εἰς τὸ νόμισμα τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως θὰ ἀκολουθοῦν αὐτοῦς. Θὰ παραδωθῇ εἰς αὐτοὺς ἀπόδειξις δι' ὅλα τὰ ἄλλα ποσά, τὰ ὅποια θὰ παρέμεινον εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριαμοῦ των.

Τὰ ἀνδιαφερόμενα ἐν συρράξει Μέρη δύναται νὰ συνεννοηθῶν ἕνα ἀνακοινῶν πρὸς ἄλληλα μέσω τῆς προστάτιδος Δυνάμεως καὶ καθ' ὄρισμα χρόνικὰ διςστήματα ἀντίγραφα τῶν λογαριασμῶν τῶν αἰχμάλωτων πολέμου.

Ἄρθρον 66.

Ἄμα τῷ πέρατι τῆς κρατήσεως τοῦ αἰχμάλωτου πολέμου, λόγω ἀπελευθερώσεως ἢ ἐπαναπατριsmοῦ, ἢ κατακρατούσα Δύναμις θὰ παραδώσῃ εἰς αὐτὸν δῆλωσιν ὑπογεγραμμένην ὑπὸ ἀρμοδίου ἀξιωματικοῦ καὶ βεβαιούσαν τὸ πιστωτικὸν ἰσχύϊον, ὅπερ ὁφείλεται εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ τέλος τῆς αἰχμαλωσίας του. Ἐτέρου ἢ κατακρατούσα Δύναμις θὰ ἀποσπῆται εἰς τὴν Δύναμιν ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτῶνται οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου, μέσω τῆς προστάτιδος Δυνάμεως, καταλόγους παρέχοντας ὅλα τὰ στοιχεῖα περὶ τῶν αἰχμάλωτων, τῶν ὁσίων ἢ αἰχμαλωσία ἐλήξῃ δι' ἐπαναπατριsmοῦ, ἀπελευθερώσεως, ἀποδράσεως, θανάτου ἢ οὐδὲν ἄλλου τρόπου, καὶ βεβαιούντας ἰδίως τὰ πιστωτικὰ ὑπόλοιπα τῶν λογαριασμῶν των. Ἐκαστον φύλλον τῶν καταλόγων αὐτῶν θὰ ἐπισηρῆται παρ' ἐξουσιοδοτημένου ἀντιπροσώπου τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως.

Αἱ ἀναφερόμεναι Δυνάμεις θὰ δύναται δι' εἰδικῆς συμφωνίας νὰ μεταβῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰς ὡς ἂν διατάξῃται.

Ἡ Δύναμις ἐκ τῆς ὁποίας ὁ αἰχμάλωτος πολέμου ἐξαρτᾶται θὰ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὸν διακανονισμὸν μετ' αὐτοῦ τοῦ πιστωτικοῦ ὑπολοίπου, το ὅποion τῷ ὁφείλεται κατὰ τὸ τέλος τῆς αἰχμαλωσίας του ὑπὸ τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως.

Ἄρθρον 67.

Ἡ καταβληθῆσιν συμφώνως τῷ τρίτῳ ὅθι πρὸς τοὺς αἰχμάλωτους πολέμου, προκαταβολῆς μισθοῦ, θὰ θεωροῦνται γινόμεναι διὰ λογαριασμὸν τῆς Δυνάμεως ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτῶνται. Αἱ προκαταβολαὶ αὗται μισθοῦ ὡς καὶ ὅλα τὰ πληρωμὰ καὶ ἐκτελούμεναι ὑπὸ τῆς ἐν λόγω Δυνάμεως βάσει τοῦ ἄρθρου 63, τρίτου ἐδαφίου καὶ τοῦ ἄρθρου 68. Θὰ ἀποτελέσουν τὸ ἀντικείμενον συμφωνιῶν μεταξύ τῶν ἀνδιαφερομένων Δυνάμεων, κατὰ τὸ τέλος τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Ἄρθρον 68.

Πᾶσα αἰτήσις ἀποζημιώσεως ἐκ μέρους αἰχμάλωτου πολέμου λόγω ἀτυχήματος ἢ ἄλλης ἀναπηρίας ὀφεί εἰς ἐργασίαν, θὰ ἀνακοινῶνται εἰς τὴν Δύναμιν ἐξ ἢ ἐξαρτᾶται μέσω τῆς προστάτιδος Δυνάμεως. Συμπρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 54, ἢ κατακρατούσα Δύναμις θὰ ἐπιδώσῃ ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὸν αἰχμάλωτον μίαν δῆλωσιν πιστοποιούσαν τὴν φύσιν τοῦ αἰχμάλωτου ἢ τῆς ἀναπηρίας, τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ὡς καὶ τὰς σχετικὰς μετ' αὐτὴν ἱατρικὴν ἢ νοσοκομειακὴν θάλψιν ἣτις τῷ παρεσχέθη, πληροφορίας. Ἡ δῆλωσις θὰ υπογράφεται ὑπὸ ὑπευθύνου ἀξιωματικοῦ τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως καὶ αἱ ἱατρικῆς φύσεως πληροφορίες βεβαιωθῶν ὡς πρὸς τὴν ἀκριβειάν των, παρὰ ἱατρικοῦ ὑγειονομικοῦ Ὑπουργείου.

Ἡ κατακρατούσα Δύναμις θὰ ἀνακοινῶν ἐπίσης Δύναμιν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐξαρτῶνται οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου ὑποβληθῆσιν ὑπὸ αἰχμάλωτου αἰτήσις ἀποζημιώσεως δι' ἀτομικὰ εἶδη, ποσά ἢ ἀντικείμενα ἀξίας, ἀφηρέθησαν βάσει τοῦ ἄρθρου 18 καὶ δὲν τῷ ἐπιστρέψαν τὸν ἐπαναπατριsmὸν του, καθὼς καὶ πᾶσαν ἀποζημιώσεως δι' ἀπώλειαν τὴν ὁποίαν ὁ αἰχμάλωτος λογίζει εἰς σφάλμα τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως τῶν ὀργάνων τῆς. Ἐξ ἄλλου ἢ κατακρατούσα Δύναμις ἀντικαθιστᾶ δι' ἐξῆδων τῆς, τὰ ἀτομικὰ εἶδη τῶν αἰχμάλωτων ἢ ἐχρ' ἀνάγκην κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λωσίας του. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἢ κατακρατούσα Δύναμις ἐπιδώσῃ εἰς τὸν αἰχμάλωτον δῆλωσιν ὑπογεγραμμένην ὑπὸ ὑπευθύνου ἀξιωματικοῦ, παρέχουσα ὅλας τὰς γρηγορήσας ἐπὶ τῶν λόγων διὰ τοὺς ὁποίους δὲν εἰσπράττειν τὰ ὡς ἂν εἶδη, χρηματικὰ ποσά, ἢ ἀντικείμενα ἀξίας. Ἀντίγραφον τῆς δηλώσεως ταύτης θὰ ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Δύναμιν ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται ὁ αἰχμάλωτος μέσω τοῦ κεντρικοῦ γραφείου τῶν αἰχμάλωτων πολέμου πρὸς τὸν προβλεπόμενον εἰς τὸ ἄρθρον 123.

ΤΜΗΜΑ V

Σχέσεις τῶν αἰχμάλωτων πολέμου μετὰ τοῦ ἔξω

Ἄρθρον 69.

Ἡ κατακρατούσα Δύναμις, εὐθύς ὡς θὰ ἐχρ' ὑπὸ τὴν ὁποία τῆς αἰχμάλωτους πολέμου, θ' ἀνακοινώσῃ πρὸς καθὼς καὶ πρὸς τὴν Δύναμιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξαρτᾶται, μέσω τῆς προστάτιδος Δυνάμεως, τὰ μέτρα ταύτα, ἐκτελέσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος άρθρου. Ὁ ἀνακοινῶν ἐπίσης κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀναφερομένην τροποποιήσιν εἰς τὰ μέτρα ταῦτα.

Ἄρθρον 70.

Ἐκαστος αἰχμάλωτος πολέμου θὰ ἐχρ' ἑστὴν δυνάμιν τῆς αἰχμαλωσίας του ἢ τὸ ἀργύτερον μετὰ μίαν ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀριστερῆς του εἰς στρατοπέδον, ἔστω καὶ ἐν περιπτώσει στρατοπέδου διαμετακομίσσεως καθὼς καὶ εἰς πίστωσιν ἀποθεναίης ἢ μεταφορᾶς εἰς νοσοκομεῖον ἢ εἰς ἄλλο στρατοπέδον, νὰ στείλῃ ἢ πρ' ἢ πρὸς ὅθεν εἰς τὴν ὁποία του καὶ ἐπ' ἕτερου πρὸς τὸ προβλεπόμενον ἐν ἀρθρῷ κεντρικὸν γραφεῖον αἰχμάλωτων πολέμου, δελετᾶριον πομπῆς ἢ δυνάμιν κατὰ τὸ προσσηρημένον εἰς τὴν πίστωση τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, πρὸς τὸν ὅθεν εἰς τὴν ὁποία του, τὴν διεύθυνσιν του καὶ τὴν κατάσταση τῆς του. Τὰ ὡς ἂν δελετᾶρια θὰ διαβιβάζωνται εἰς τὸν ἕξω ὅσον εἶναι ταχύτητα, κατ' ὁρὴν δελετᾶριον θὰ πομπῆς ἢ ἐπιβιβάζωνται εἰς ἀποστολῆς του.

Ἄρθρον 71.

Εἰς τοὺς αἰχμάλωτους πολέμου θὰ ἐπιτρέπηται στείλλειν καὶ νὰ λαμβάνουν ἐπιστολὰς καὶ δελετᾶρια

ή κατακρατούσα Δύναμις νομίμως αναγκαῖον νὰ περιορίσῃ τὴν ἀλληλογραφίαν ταύτην θὰ ὀφείλῃ τοῦλάχιστον νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἀποστολὴν δύο ἐπιστολῶν καὶ τεσσάρων δελταρίων μηνιαίως συντεταγμένων κατὰ τὸ δυνατόν συμφώνως πρὸς τὰ προσηρηθέντα εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν ὑποδείγματα, τοῦτο δὲ χωρὶς νὰ ληφθοῦν ὑπ' ἑξίν τὰ δελτάρια, τὰ προβλεπόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 70.). Ἄλλοι περιορισμοὶ δὲν δύνανται νὰ ἐπιβληθοῦν παρὰ μόνον ὅταν ἡ κατακρατούσα Δύναμις κρίνει ὅτι ἀποβαίνει τοῦτο πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῶν τούτων τῶν αἰχμαλώτων, λαμβανομένων ὑπ' ἑξίν τῶν δυσκολιῶν τὰς ὁποίας συναντᾷ ἡ κατακρατούσα Δύναμις εἰς τὴν ἐξέυρεσιν βίαν ἄριθμοῦ μεταφραστῶν ἀροδιῶν διὰ τὴν ἀναγκαίαν λογοκρισίαν. Ἐν παραστῇ ἀνάγκῃ περιορισμοῦ τῆς ἀποστελλομένης πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ἀλληλογραφίας, ἢ σχετικῆς ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ ληφθῇ εἰμὴ μόνον ὑπὸ τῆς Δυνάμεως ἀπὸ τὴν ὁποίαν οὗτοι ἐξαρτῶνται, τῇ αἰτήσῃ ἐνδεχομένως, τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως. Αἱ ἐπιστολαὶ αὗτοι καὶ τὰ δελτάρια ὀφείλουσι νὰ κατακυβερνῶνται μὲ τὰ ταχύτερα μέσα τὰ ὅποια διαθέτει ἡ κατακρατούσα Δύναμις, δὲν θὰ δύναται δὲ νὰ ἐπιβραδυνθοῦν ἢ νὰ κρατηθοῦν διὰ πειθαρχικῶς λόγους.

Οἱ αἰχμαλωτοὶ πολέμου, οἵτινες τελοῦν ἀπὸ καιροῦ ἄνευ εἰδήσεων τῆς οἰκογενείας των ἢ οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ λάβουν ἢ νὰ δώσουν νέα διὰ τῆς συνήθους ἰδοῦ καθὼς ἐπίσης καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες χωρίζονται ἀπὸ τῶν οἰκείων των διὰ μεγάλων ἀποστάσεων θὰ δικαιούνται νὰ ἀποστέλλουν τηλεγραφήματα τῶν ὁσίων τὰ τέλη θὰ φέρονται εἰς χρέωσιν τοῦ λογαριασμοῦ των παρὰ τῇ κατακρατούσῃ Δυνάμει ἢ θὰ πληρώνωνται διὰ τῶν χρημάτων τὰ ὅποια οἱ αἰχμαλωτοὶ διαθέτουν.

Οἱ αἰχμαλωτοὶ θὰ ἀπολαύουν ἐπίσης παρομοίου μέτρου εἰς περιπτώσιν ἐπείγουσας ἀνάγκης.

Κατὰ γενικὸν κανὼνα ἡ ἀλληλογραφία τῶν αἰχμαλώτων θὰ συντάσσεται εἰς τὴν μητρικὴν τῶν γλώσσων. Τὰ ἐν συρρήξει Μέρη δύναται ὁμως νὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἀλληλογραφίαν εἰς ἄλλας γλώσσας.

Οἱ σάκκοι οἱ περιέχοντες τὸ ταχυδρομεῖον τῶν αἰχμαλώτων θὰ εἶναι ἐπιμελῶς ἐσφραγισμένοι, θὰ φέρουν δὲ πινακίδας ἐμφανιούσας σαφῶς τὸ περιεχόμενόν των καὶ φερούσας τὴν διεύθυνσιν τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου τοῦ προορισμοῦ των.

Ἄρθρον 72.

Εἰς τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνουν διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἢ δι' ὁποιοῦδήποτε ἄλλου μέσου ἀτομικὰ δέματα ἢ συλλογικὰ τοιαῦτα περιέχοντα, πλὴν ἄλλων, τρόφιμα, ἐνδύματα, φάρμακα καὶ εἶδη προοριζόμενα νὰ ἱκανοποιηθῶσι τὰς ἀνάγκας των ἀπὸ ἀπόψεως θρησκείας, σπουδῶν ἢ ἀναψυχῆς περιλαμβανομένων βιβλίων, ἱερῶν σκευῶν, ἐπιστημονικοῦ ὕλικου, θεμάτων ἐξετάσεων, μουσικῶν ὄργανων, εἰδῶν ἀθλητισμοῦ καὶ ὕλικου ἐπιτροπέοντος εἰς τοὺς αἰχμαλώτους νὰ συνεχίσουν τὰς σπουδὰς των ἢ νὰ ἀσχοῦνται εἰς τὴν καλλιτεχνίαν.

Αἱ ἀποστολαὶ αὗται δὲν θὰ ἀπαλλάσσουν ποσῶς τὴν κατακρατούσαν Δύναμιν τῶν ὑποχρεώσεων, αἵτινες βαρύνουν αὐτὴν δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Οἱ μόνον περιορισμοὶ, οἵτινες δύναται νὰ ἐπιβληθοῦν εἰς τὰς ἀποστολάς ταύτας εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι, θὰ προταθοῦν ἀπὸ τὴν προστατίδα Δύναμιν, πρὸς αὐτὰ ταῦτα τὰ συμφέροντα τῶν αἰχμαλώτων πολέμου, ἢ, προκείμενον μόνον περὶ τῆς μεταφορᾶς των, λόγῳ τοῦ ἐξαιρετικοῦ φόρου τῶν μεταφορικῶν καὶ ταχυδρομικῶν μεσῶν, καὶ τῶν εἰσγηγέσεως τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἢ ἄλλου ὀργανισμοῦ βοηθοῦντος τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου.

Αἱ διατάξεις αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν ἀποστολὴν δεμάτων ἀτομικῶν ἢ συλλογικῶν, θ' ἀποτελέσουν, ἐν παραστῇ ἀνάγκῃ, ἀντικείμενον εἰδικῶν συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν ἐνδια-

φερομένων Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ ἐπιβραδύνουν τὴν διανομὴν τῶν δεμάτων βοηθείας εἰς τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου. Αἱ ἀποστολαὶ τροφίμων ἢ ἐνδυμάτων δὲν θὰ περιλαμβάνουν βιβλία· τὰ ἱατρικὰ βοηθήματα θὰ στέλνεται γενικῶς εἰς συλλογικὰ δέματα.

Ἄρθρον 73.

Ἐλλείπει εἰδικῶν συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων ἐν σχέσει πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραλαβῆς καὶ τῆς διανομῆς τῶν συλλογικῶν ἀποστολῶν βοηθημάτων, θὰ ἐφαρμόζεται ὁ συνημμένος εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν κανονισμὸς περὶ συλλογικῶν βοηθημάτων.

Αἱ ὡς ἄνω προβλεπόμεναι εἰδικαὶ συμφωνίαι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ περιορίσουν τὸ δικαίωμα τῶν ἀνδρῶν ἐμπιστοσύνης νὰ παραλαμβάνουν τὰς συλλογικὰς ἀποστολάς βοηθημάτων τὰς προοριζόμενας διὰ τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου, νὰ προβαίνουν εἰς τὴν διανομὴν των, καὶ νὰ ἀποστολοῦν ταύτας ἐπ' ὠφελεία τῶν αἰχμαλώτων των.

Αἱ συμφωνίαι αὗται δὲν δύναται ἐπίσης νὰ περιορίσουν τὸ δικαίωμα ἐλέγχου τῆς πρὸς τοὺς παραλήπτας διανομῆς, τὸ ὅποιον ἔχουν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς προστατίδος Δυνάμεως τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἢ οἰουδήποτε ἄλλου ὀργανισμοῦ ἐργομένου ἀρωγοῦ εἰς τοὺς αἰχμαλώτους, ὅστις θὰ εἴχεν ἐπιφορτισθῇ τὴν διαβίβασιν τῶν συλλογικῶν ἀποστολῶν.

Ἄρθρον 74.

Ὅλαι αἱ ἀποστολαὶ βοηθημάτων αἱ προοριζόμεναι διὰ τοὺς αἰχμαλώτους θὰ ἀπολλάσσονται παντὸς φόρου εἰσγυγῆς, τελωνειακῶν δασμῶν καὶ ἄλλων τελῶν.

Ἡ ἀλληλογραφία, αἱ ἀποστολαὶ βοηθημάτων καὶ τὰ ἐπιτροπέοντα χρηματικὰ ἐμβάσματα, τόσον τὰ πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου ἀπευθυνόμενα ὅσον καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν ἀποστελλόμενα διὰ τοῦ ταχυδρομείου, εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε μέσω τῶν γραφείων πληροφοριῶν τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἄρθρον 122 καὶ τοῦ κεντρικοῦ Γραφείου τῶν αἰχμαλώτων πολέμου τοῦ προβλεπομένου εἰς τὸ ἄρθρον 123, θὰ εἶναι ἀπὸ τὴν ἀποστολὴν ταχυδρομικῶν τελῶν τόσον εἰς τὰς χώρας ἀποστολῆς ἢ προορισμοῦ ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐνδιάμεσους ταύτας.

Τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς τῶν ἀποστολῶν βοηθημάτων τῶν προοριζομένων διὰ τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου αἵτινες λόγῳ βάρους ἢ δι' οἰανδήποτε ἄλλην αἰτίαν, δὲν δύναται νὰ διαβιβασθοῦν διὰ τῆς ταχυδρομικῆς ὁδοῦ, βαρύνουν τὴν κατακρατούσαν Δύναμιν ἐφ' ὅλης τῆς ἐκτάσεως τῶν ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῆς ἐδαφῶν. Αἱ ἄλλαι μετέχουσι εἰς τὴν Σύμβασιν Δυνάμεις θὰ ἐπιβαρύνωνται μὲ τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς εἰς τὰ ἀντιστοιχὰ ἐδάφη των.

Ἐλλείπει εἰδικῶν συμφωνιῶν μεταξὺ ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων, τὰ ἔξοδα τὰ προηρόμενα ἐκ τῆς μεταφορᾶς τῶν ἀποστολῶν ταύτων καὶ τὰ ὅποια δὲν καλύπτονται ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω προβλεπομένων ἀτελειῶν θὰ εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἀποστολέως.

Τὰ Τηλεγράμματα Συμβελλόμενα Μέρη θὰ ποσοπλήθουν ἐν ἑλαττώσει ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο τὰ τηλεγραφικὰ τέλη διὰ τὰ τηλεγραφήματα τ' ἀποστελλόμενα ὑπὸ τῶν ἐγγλεῖστων ἢ τὰ πρὸς αὐτοὺς ἀπευθυνόμενα.

Ἄρθρον 75.

Εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν αἱ στρατιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις θὰ ἤμπαδον ἐν τὰς ἐνδιαφερομένης δυνάμεις νὰ ἐκπληρώσουν τὰς ὑποχρεώσεις των ὅπως ἐξασφαλίσουν τὴν μεταφορὰν τῶν ἀποστολῶν τῶν ἀποστολῶν τῶν ἀποστολῶν τῶν ἀποστολῶν τῶν ἀποστολῶν, αἱ ἐνδιαφερόμεναι προστατίδες Δυνάμεις, ἢ διεθνῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἢ πᾶς ἄλλος ὀργανισμὸς ἐγκριμένος ὑπὸ τῶν ἐν συρρήξει Μερῶν, θὰ δύναται νὰ ἀναλάβουν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν μεταφορὰν τῶν ἀποστολῶν τούτων μὲ τὰ κατάλληλα μέσα (σιδηροδρομικὰ ὀχήματα,

φορητά αεροκίνητα, πλοία, ή αεροπλάνα κ.λ.π.). Προς τούτο τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ προσπαθήσουν νὰ τοῖς χορηγήσουν τὰ μέσα ταῦτα μεταφορᾶς καὶ νὰ ἐπιτρέψουν τὴν κυκλοφορίαν των καὶ διὰ χορηγείας τῶν ἀναγκαιῶν ἀδείων ἐλευθέρας κυκλοφορίας.

Τὰ τοιαῦτα μεταφορικὰ μέσα δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν καὶ διὰ τὴν μεταφορὰν :

α) τῆς ἀλληλογραφίας, τῶν καταλόγων καὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἀνταλλασσομένων μεταξὺ τοῦ προβλεπομένου εἰς τὸ ἄρθρον 123 κεντρικοῦ Πρακτορείου πληροφοριῶν καὶ τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἄρθρον 122 ἐθνικῶν Γραφείων.

β) τῆς ἀλληλογραφίας καὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν σχετικῶν μετὰ τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου τὰς ὑποίας ἀνταλλάσσουν αἱ προστατίδες Δυνάμεις, ἢ διεθνῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἢ πᾶς ἄλλου ὄργανισμοῦ ὅστις ἐρχεται ὡς ἀρωγὸς πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους εἴτε μετὰ τοὺς ἰδίους τῶν ἀντιπροσώπων εἴτε μετὰ ἐν συρράξει Μέρη.

Αἱ παρῶσαι διατάξεις κατ' οὐδὲν περιορίζουν τὸ δικαίωμα παντὸς ἐν συρράξει Μέρους νὰ ὀργανώσῃ, ἂν τὸ προτιμᾷ, ἄλλας μεταφορὰς καὶ νὰ ἐκδώσῃ ἀδείας κυκλοφορίας ὑπὸ συμφωνηθησομένων ἄλλους ὁρους.

Τὰ προκείμενα ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν μεταφορικῶν τούτων μέσων ἔξοδα θὰ ἐπιβαρύνουν κατ' ἀναλογίαν τοῦ ὄγκου καὶ βάρους τῶν ἀποσταλῶν τὰ ἐν συρράξει Μέρη τῶν ὁποίων οἱ ὑπὸ κτὸν ἀπολαύουν τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων.

Ἄρθρον 76.

Ἡ λογοκρισία τῆς ἀπευθυνομένης πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου ἢ ἀποστελλομένης ὑπ' αὐτῶν ἀλληλογραφίας θεαλεῖται νὰ ἐνεργῆται ἐντὸς τῆς βραχυτέρας δυνατῆς διορίας. Δύνανται νὰ ἐνεργηθῇ μόνον ὑπὸ τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους καὶ τοῦ παραλαμβάνοντος τὴν ἀλληλογραφίαν, ἀπαξ δὲ μόνον ὑπ' ἐκείνου.

Ὁ ἔλεγχος τῶν προοριζομένων διὰ τοὺς αἰχμαλώτους ἀποστολῶν δὲν θὰ πρέπει νὰ διενεργῆται κατὰ τρόπον ἐκθέτοντα εἰς φθορὰν τὰ τρόφιμα ἅτινα περιέχουν. θὰ διενεργῆται δὲ, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ ἐγγράφου ἢ ἐντύπου, παρουσία τοῦ παραλήπτου ἢ συναδέλφου δεόντως ἐξουσιοδοτημένου, ὑπ' αὐτοῦ. Ἡ παράδους τῶν ἀτομικῶν ἢ τῶν ὁμαδικῶν ἀποστολῶν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους δὲν θὰ δύναται νὰ καθυστερήσῃ ὑπὸ τὸ πρόσχημα δυσχεριῶν λογοκρισίας.

Πᾶσα ἀπαγόρευσις ἀλληλογραφίας ἀποφασίζομένη ὑπὸ τῶν ἐν συρράξει Μερῶν, διὰ στρατιωτικούς ἢ πολιτικούς λόγους, δὲν δύναται νὰ εἶναι παρά προσωρινή, ἢ δὲ διάρκειά της θὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν συντομωτέρα.

Ἄρθρον 77.

Αἱ κατακρατούσαι Δυνάμεις θὰ ἐξασφαλίσουν κάθε εὐκολίαν διὰ τὴν ἀποστολὴν μέσων τῆς προστατίδους Δυνάμεως ἢ τοῦ κεντρικοῦ Γραφείου αἰχμαλώτων πολέμου τοῦ προβλεπομένου εἰς τὸ ἄρθρον 123, τῶν πιστοποιητικῶν, πράξεων καὶ ἄλλων ἐγγράφων τῶν προοριζομένων διὰ τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου ἢ τῶν προερχομένων ἐξ αὐτῶν, εἰδικῶς δὲ πληρεξουσίαν καὶ διαθηρῶν.

Αἱ κατακρατούσαι Δυνάμεις θὰ διευκολύνουν, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἐγγράφων τούτων, εἰδικώτερον δὲ θὰ τοῖς ἐπιτρέπουν νὰ συμβουλεύονται νομομαθεῖς καὶ θὰ λαμβάνουν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν πιστοποίησιν τοῦ γνησίου τῆς ὑπογραφῆς των.

ΤΜΗΜΑ VI

Σχέσεις τῶν αἰχμαλώτων πολέμου μετὰ τὰς ἀρχάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I

Παροῦσα τῶν αἰχμαλώτων πολέμου κατὰ τῶν ὅρων τῆς ἐν αἰχμαλωσίᾳ διαβιώσεώς των.

Ἄρθρον 78.

Οἱ αἰχμαλωτοὶ πολέμου θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ πηρου-

σιάζουν εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ὁποίων εὐρίσκονται, αἰτήσεις ἀφορώσας τοὺς ὅρους τῆς αἰχμαλωσίας διαβιώσεώς των.

Θὰ ἔχουν ἐπίσης ἀνευ περιορισμοῦ τὸ δικαίωμα νὰ ἀπθύνονται εἴτε μέσων τοῦ ἀνδρὸς ἐμπιστοσύνης εἴτε ἀπ' θείας ἐὰν κρίνουν τούτο ἀναγκαῖον, πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν προστατίδων Δυνάμεων, πρὸς ὑπόδειξιν τῶν μείων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχουν νὰ διατυπώσουν παράπονα ἢ ἀφορὰ τὸ καθεστὼς τῆς αἰχμαλωσίας.

Αἱ αἰτήσεις αὐταὶ καὶ τὰ παράπονα δὲν θὰ ὑπόκεινται εἰς περιορισμὸν οὔτε θὰ λογίζονται ὅτι ἀποτελοῦν μέρος ποσοστάσεως τῆς ἀλληλογραφίας τῆς ἀναφερομένης εἰς ἄρθρον 71. Δέον νὰ διαβιβάζονται ἐπείγοντως εἰς τὸν πῶν ὄρον. Εἰς οὐδεμίαν τιμωρίαν δύνανται νὰ δώσουν λαῖστα καὶ ἂν ἀποδοιχθῶν ἀβίσημα.

Οἱ ἄνδρες ἐμπιστοσύνης δύνανται νὰ στέλλουν, κ καιροῦς, εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν προστατίδων Δυνάμεων ἐκθέσεις ἐπὶ τῆς καταστάσεως εἰς τὰ στρατόπεδα καὶ ἀναγκῶν τῶν αἰχμαλώτων πολέμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II

Ἀντιπρόσωποι τῶν αἰχμαλώτων πολέμου.

Ἄρθρον 79.

Παντοῦ ὅπου εὐρίσκονται αἰχμαλωτοὶ πολέμου, ἐρεῖται τῶν μερῶν ὅπου εὐρίσκονται ἀξιωματικοί, οἱ αἰχμαλωτοὶ θὰ ἐκλέγουν ἐλευθέρως καὶ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐξέστηνον. Ἡ καὶ συγγώτερον, ἂν ἡ θέσις εἶναι κινδυνώδης ἐμπιστοσύνης, ἐπιφορτισμένους νὰ τοὺς ἀντιπροσώπων ἐνώπιον τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν, τῶν προστατίδων Δυνάμεων, τῆς διεθνῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ παντὸς ἄλλου ὄργανισμοῦ ἐρχομένου πρὸς αὐτοὺς ἀγῶν. Οἱ ἄνδρες οὗτοι ἐμπιστοσύνης εἶναι ἐπανελκῆσιμοι.

Εἰς τὰ στρατόπεδα ἀξιωματικῶν καὶ ἐξομοιουμένων πρὸς αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ μικτὰ στρατόπεδα, ὁ ἀρχαιότερος αἰχμαλώτων πολέμου ἀξιωματικὸς ὁ ἔχων τὸν ἀνώτερον βαθμὸν θὰ ἀναγνωρίζεται ὡς ἀνήρ ἐμπιστοσύνης. Οἱ εἰς τὰ στρατόπεδα ἀξιωματικῶν θὰ βοηθῶνται ἀπὸ ἐνεπείκειας συμβούλους ἐκλεγμένους ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὰ μικτὰ στρατόπεδα οἱ βοηθοὶ του θὰ λαμβάνωνται μεταξὺ τῶν ἄλλων αἰχμαλώτων πολέμου, πλην τῶν ἀξιωματικῶν καὶ θὰ ἐκλέγονται ὑπ' ἐκείνων.

Εἰς τὰ στρατόπεδα ἐργασίας διὰ αἰχμαλώτους πολέμου θὰ τοποθετοῦνται ἀξιωματικοὶ αἰχμαλωτοὶ πολέμου ἰδίως μετὰ τοὺς ἀνδρας ἐθνικότητος ἵνα ἐκπληροῦν τὰ διοικητικὰ καθήκοντα τοῦ στρατοπέδου, τὰ βαρύνοντα τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου. Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι θὰ δύνανται νὰ ἐκλέγονται καὶ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀνδρὸς ἐμπιστοσύνης συμφωνητικῶς μετὰ τὰς διατάξεις τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν οἱ βοηθοὶ τοῦ ἀνδρὸς ἐμπιστοσύνης θὰ ἐκλέγονται μεταξὺ τῶν ἄλλων αἰχμαλώτων πολέμου τῶν ἀξιωματικῶν.

Κάθε ἐκλεγόμενος ἀνὴρ ἐμπιστοσύνης θεαλεῖται νὰ γνωρισθῇ ὑπὸ τῆς κατακρατούσεως Δυνάμεως πρὸ τῆς ἐκλήσεως τῶν καθηκόντων του. Ἐὰν ἡ κατακρατούσα Δύναμις ἀρνηθῇ νὰ ἀναγνωρίσῃ ἕνα αἰχμαλώτων πολέμου ἐκλεγμένον ὑπὸ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ συναδέλφων του, θεαλεῖται νὰ ἀναλάβῃ εἰς τὴν προστατίδα Δύναμιν τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεως.

τῆς αὐτῆς ἐθνικότητος, γλώσσης καὶ εθίμων πρὸς αἰχμαλώτους πολέμου ὡς ἀντιπροσώποι. Ὅπως οἱ εἰς διάφορα τμήματα ἐνὸς στρατοπέδου κατανοηθέντες αἰχμαλωτοὶ πολέμου θὰ ἔχουν ἀναλόγως πρὸς τὴν ἐθνικὴν τὴν γλῶσσαν ἢ τὰ εθίμα των δι' ἕκαστον τμήμα, τὸν αὐτῶν ἀνδρα ἐμπιστοσύνης, συμφωνητικῶς πρὸς τὰς ἀρτίων προηγουμένων παραγράφων.

"Άρθρον 80.

Οι άνδρες εμπιστοσύνης οφείλουν να συμβάλουν εις την σωματικήν, ηθικήν και πνευματικήν ευημερίαν των αιχμαλώτων πολέμου.

Ειδικώς, εάν οι αιχμαλῶται ἀπεφάσισον να οργανώσουν μεταξύ των σύστημα αλληλοβοηθείας, ή οργανώσεις αὐτὴ θά ἦτο τῆς ἀρμοδιότητος των ἀνδρῶν εμπιστοσύνης, ἀνεξαρτήτως των ειδικῶν καθηκόντων τὰ ὁποῖα ἄλλαι διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως ἔχουν ἐμπιστευθῆ εἰς αὐτούς.

Οἱ ἄνδρες εμπιστοσύνης δὲν θά εἶναι υπεύθυνοι, λόγω και μόνον των καθηκόντων των, των δικηπράττομένων ὑπὸ των αιχμαλώτων πολέμου παραβάσεων.

"Άρθρον 81.

Οἱ ἄνδρες εμπιστοσύνης δὲν θά ὑποχρεοῦνται εἰς ἄλλην τινα ἐργασίαν εἰ μὴ τοῦτο ἤθελε δυσχεράνει τὴν ἐκτέλεσιν των καθηκόντων των.

Οἱ ἄνδρες εμπιστοσύνης θά ἔχουν τὴν ἀδειαν μεταξύ των αιχμαλώτων τοὺς βοηθοὺς οὕτινες τοῖς εἶναι ἀναγκαῖοι. Πᾶσα ὕλική ευκολία θά παρέχεται εἰς αὐτούς, καὶ δὴ ὁρισμένη ἐλευθερία κινήσεως ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν των καθηκόντων των (ἐπισκέψεις ἀποσπασμάτων ἐργασίας, παραλαβὴ ἀποστολῶν βοηθημάτων κ.λ.π.).

Οἱ ἄνδρες εμπιστοσύνης θά ἔχουν τὴν ἀδειαν να ἐπισκέπτονται τὰ οἰκήματα ὅπου διαμένουν οἱ αιχμαλῶται πολέμου, οὗτοι δὲ θά ἔχουν τὸ δικαίωμα να συμβουλευώνται ἐλευθέρως τοὺς ἄνδρας εμπιστοσύνης των.

Θά παρέχεται ὡς πρὸς πᾶσα ευκολία εἰς τοὺς ἄνδρας εμπιστοσύνης διὰ τὴν ταχυδρομικὴν καὶ τηλεγραφικὴν των ἀλληλογραφίαν μετὰ τὰς κατακρατούσας ἀρχὰς μετὰ τὰς προστασίας Δυνάμεις, τὴν διεθνῆ Ἐπιτροπὴν τοῦ Γενικοῦ Στρατοῦ καὶ τοὺς ἀπεσταλμένους των, μετὰ τὰς Μικτὰς Ἰατρικὰς Ἐπιτροπὰς καθὼς καὶ μετὰ τοὺς Ὀργανισμοὺς οὕτινες ἤθελον ἔλθῃ ἀρωγὰ πρὸς τοὺς αιχμαλώτους πολέμου. Οἱ ἄνδρες εμπιστοσύνης των ἀποσπασμάτων ἐργασίας θά χεῖρουν των αὐτῶν ευκολιών διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν των μετὰ τὸν ἄνδρα εμπιστοσύνης τοῦ κυρίου στρατοπέδου. Ἡ ἀλληλογραφία αὕτη δὲν θά ὑπόκειται εἰς περιορισμοὺς οὔτε θά θεωρεῖται εἰς ἀποτελοῦσα μέρος τῆς ἀνάρθρω 72, ἀναφερομένης ποσοστῶσεως.

Οὐδεὶς ἄνθρωπος εμπιστοσύνης ἐπιτρέπεται να μετατεθῆ χωρὶς να τῷ δοθῆ ὁ λογικὸς ἀνεγκλίτος χρόνος ἵνα κατατοπίσῃ τὸν δέχοντα ἐπὶ τῶν ἐκπερασμένων ζητημάτων.

Ἐν περιπτώσει καθιέρωσης, τὰ αἷτια τῆς ἀποφάσεως ταύτης θά κοινοποιῶνται εἰς τὴν προστατίδα Δύναμιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ

Ποινικὰ καὶ πειθαρχικὰ Κυρώσεις.

1. Ποινικὰ Διατάξεις.

"Άρθρον 82.

Οἱ αιχμαλῶται πολέμου θά ὑπόκεινται εἰς τοὺς νόμους, τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὰς γενικὰς διατάξεις οὕτινες διέπουν τὰς ἐνόπλιους δυνάμεις τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως. Αὕτη ἔχει τὸ δικαίωμα να λάβῃ δικαστικὰ ἢ πειθαρχικὰ μέτρα καθ' ὅσον ὅσον αἰχμαλώτου πολέμου ὅστις θά ἔχῃ παραβῆ τὸς νόμους, τοὺς κανονισμοὺς ἢ τὰς γενικὰς αὐτῆς διατάξεις. Οὕτω ἔστων, οὐδεμίαν θά ἐπιτραπῆ δίωξις ἢ κυρώσις ὅποιας πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

Ἐν νόμοι, κανονισμοὶ, ἢ γενικὰ διατάξεις τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως ἔρχονται ὡς ἐξιστοῦνται, πράξεις διαπραχθεῖσας ὑπὸ αιχμαλώτου πολέμου, ἐνῶ αὗται, δικηπράττομένα ὑπὸ μέλους των ἐνόπλιων δυνάμεων τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως δὲν θεωροῦνται τοιαῦτα, αἱ πράξεις αὗται θά συνεπάγονται μόνον πειθαρχικὰς κυρώσεις.

"Άρθρον 83.

"Ὅταν θά πρόκειται να κριθῆ κατὰ πόσον παράβασις διαπραχθεῖσα ὑπὸ αιχμαλώτου πολέμου πρέπει να τιμωρῆθῃ πειθαρχικῶς ἢ δικαστικῶς, ἢ κατακρατούσα Δύναμις, θα μεριμνήσῃ ἵνα αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ ἐπιδείξουν τὴν μεγαλύτεραν δυνατὴν ἐπιείκειαν κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ πράγματος καὶ προσφύγουν εἰς πειθαρχικὰ μέτρα μᾶλλον ἢ εἰς δικαστικὴν δίωξιν ὅσας εἰς τοῦτο εἶναι δυνατὸν.

"Άρθρον 84.

Στρατιωτικὰ μόνον Δικαστήρια δύνανται να δικάσων αιχμαλώτου πολέμου, πλην ἐὰν ἡ νομοθεσία τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως ἐπιτρέπῃ ρητῶς εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια να δικάσων μέλη των ἐνόπλιων δυνάμεων τῆς ἐν λόγω Δυνάμεως διὰ τὴν αὐτὴν παράβασιν διὰ τὴν ὁποῖαν διώκεται ὁ αιχμαλώτος πολέμου.

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θέλει ἀχθῆ αιχμαλώτος πολέμου ἐνώπιον οὐδὲποτε δικαστηρίου μὴ παρέχοντος τὰς γενικὰς ἀνεγνωρισμένης ὡς ἀπαραίτητους ἐγγυήσεις ἀνεστρατιῶν καὶ ἀμεροληψίας, ειδικῶς δὲ ἐνώπιον δικαστηρίου οὕτινος ἢ διαδικασίας δὲν θά ἐξασφάλιζεν αὐτῷ τὰ δικαιώματα καὶ μέσα ἀμύνης τὰ προβλεπόμενα ἐν ἀρθρῷ 105.

"Άρθρον 85.

Αιχμαλῶται πολέμου διωκόμενοι δυνάμει τῆς νομοθεσίας τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως διὰ πράξεις διαπραχθεῖσας πρὸς τὰς αιχμαλωσίας των, θά παρμεινούν, καὶ ἐὰν καταδικασθῶν, ὑπὸ τὸ ἐπιεγέτημα τῆς παρούσης Συμβάσεως.

"Άρθρον 86.

Οὐδεὶς αιχμαλώτος πολέμου θά τιμωρῆθῃ πλέον ἢ ὅσα διὰ τὴν αὐτὴν πράξιν ἢ βάσει τῆς αὐτῆς κατηγορίας.

"Άρθρον 87.

Οἱ αιχμαλῶται πολέμου δὲν θά καταδικάζωνται ὑπὸ των στρατιωτικῶν ἀρχῶν καὶ των δικαστηρίων τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως εἰς ποινὴν ἄλλην πλην τῆς προβλεπομένης διὰ τὰς αὐτὰς πράξεις των μελῶν των ἐνόπλιων δυνάμεων τῆς Δυνάμεως ταύτης.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ποινῆς, τὰ δικαστήρια ἢ αἱ ἀρχαὶ τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως θά λαμβάνουν ἐν τῷ μεγαλύτερῳ δυνατῷ μέτρῳ ὑπ' ὅσον τὸ γεγονός ἐστὶ ὁ καταγεγραμμένος μὴ ἐν ὑπέρμας τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως δὲν δεσμεύεται ἐναντι αὐτῆς κατ' ὁμοσθέντος ὑποχρεώσεως πίσσεως καὶ ἐν εὑρίσκειται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐνεκα περιστάσεων ἀνεξαρτήτων τῆς ἰδίας αὐτοῦ θελήσεως. Πᾶ εἰρημὲνα δικαστήρια ἢ ἀρχαὶ θά ἔχουν τὴν εὐγένειαν να μειώσουν ἐλευθέρως τὴν προβλεπομένην διὰ τὴν παράβασιν δι' ἣν ὁ αιχμαλώτος κατηγορεῖται ποινὴν, καὶ δὲν θά δεσμευοῦνται ἐν προκειμένῳ ἀπὸ τὸ καθορισμένον ἐλάχιστον ὅριον τῆς ποινῆς ταύτης.

Ἀπαγορεύεται πᾶσα συλλογικὴ ποινὴ δι' ἀτομικὰς πράξεις, πᾶσα σωματικὴ ποινὴ, πᾶσα ἐγκάθειρις εἰς χωρὸν μὴ φωτιζόμενον ὑπὸ τοῦ φωτός τῆς ἡμέρας καὶ γενικῶς πᾶσα βία ἢ ἀπανθρωπία.

Πρὸς τοῦτους, οὐδεὶς αιχμαλώτος πολέμου δύναται να στερηθῆ τοῦ βαθμοῦ του ὑπὸ τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως ἢ να ἐμποδισθῆ να φέρῃ τὰ σήματα αὐτοῦ.

"Άρθρον 88.

Οἱ ἀντιστοίχων βαθμῶν ἀξιωματικοὶ, ὑπαξιωματικοὶ καὶ ὑπὸλοιποι αιχμαλῶται πολέμου, ὑφιστάμενοι δικαστικῆν ἢ πειθαρχικὴν ποινὴν, δὲν θά ὑπόκεινται εἰς μεταχειρίσιν αὐστηροτέραν ἐκείνης, ἥτις προβλέπεται διὰ τὰ μέλη ἐνόπλιων δυνάμεων τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως, διὰ τὴν αὐτὴν ποινὴν.

Γενικῶς αιχμαλῶται πολέμου δὲν θά καταδικάζωνται εἰς ποινὴν αὐστηροτέραν, ἢ, καθ' ὅσον χρόνον ἐκτίουν τὴν ποινὴν των, δὲν θά τυγχάνουν μεταχειρίσεως αὐστηροτέρας τῆς τῶν

γυναικῶν μελῶν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς κατακρατοῦσης Δυνάμεως τῶν τιμωρηθειῶν δι' ἀνάλογον παράπτωμα.

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει γυναῖκες αἰχμάλωτοι πολέμου θὰ καταδικάζωνται εἰς ποινὴν αὐστηροτέραν, ἢ καθ' ἑν χρόνον ἐκτίουν τὴν ποινὴν τῶν θὰ τυγχάνουν μεταχειρίσεως αὐστηροτέρας τῆς τῶν ἀρρένων μελῶν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς κατακρατοῦσης Δυνάμεως τῶν τιμωρηθέντων δι' ἀνάλογον παράπτωμα.

Οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου, ἔξω ἐκτίουν τὰς εἰς αὐτοὺς ἐπιβληθείσας πειθαρχικὰς ἢ δικαστικὰς ποινάς, δὲν θὰ τῶν μεταχειρίσεως διαφόρου τῆς τῶν ἄλλων αἰχμαλώτων.

II. Πειθαρχικαὶ Κυρώσεις.

Ἄρθρον 80.

Αἱ ἐπὶ τῶν αἰχμαλώτων πολέμου ἐφαρμοσμοὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι αἱ ἑξῆς :

1) πρόστιμον μέχρι πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν τῆς προκαταβολῆς μισθοῦ καὶ τῆς ἀποζημιώσεως ἐργατικῆς ἐπὶ αὐτοπροβλεπῶν τὰ ἄρθρα 60 καὶ 62, τοῦτο δὲ ἐπὶ χρονικῶν διαστημάτων μὴ ὑπερβαίνον τὰς τριάκοντα ἡμέρας.

2) διακοπὴ τῶν πλεονεκτημάτων τῶν χορηγηθέντων ἐπὶ πλέον τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

3) ἀγγαρεία μὴ ὑπερβαίνουσα τὰς δύο ὥρας ἡμερησίως.

4) περιορισμός.

Ἐν τούτῳ, ἡ ποινὴ ἢ προβλεπομένη ἐπ' ἀριθ. 3 δὲν θὰ ἐπιβάλλεται εἰς ἀξιωματικούς.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θὰ εἶναι ἀπάνθρωποι, βάνανοι ἢ ἐπικίνδυνοι διὰ τὴν ὑγίαν τῶν αἰχμαλώτων πολέμου.

Ἄρθρον 90.

Ἡ διάρκεια μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ποινῆς οὐδέποτε θὰ ὑπερβαίη τὰς 30 ἡμέρας. Εἰς περιπτώσιν πειθαρχικοῦ παραπτώματος αἱ περίοδοι προληπτικῆς κράτησεως αἱ διαδραματίζονται πρὸ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίας ἢ τῆς ἀπαγγελίας τῆς ποινῆς θὰ ἐκπίπτουν ἀπὸ τῆς ἀπαγγελθείσας ποινῆς.

Τὸ ἀνώτατον ὄριον τῶν τριάκοντα ἡμερῶν τὸ ἀνωτέρω προβλεπόμενον, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβληθῇ, ἔστω καὶ ἐν ὁ αἰχμάλωτος πάλαι ἔχει νὰ λογοδοτήσῃ πειθαρχικῶς διὰ πολλὰ παραπτώματα καὶ ἢ ὅταν λαμβάνεται περὶ αὐτοῦ ἀπόφασις, εἴτε τὰ παραπτώματα ταῦτα συμπελούνται εἴτε οὐ.

Ἡ διάρκεια μεταξὺ ἀπαγγελίας πειθαρχικῆς ἀποφάσεως καὶ ἀτελέσεως αὐτῆς δὲν θὰ ὑπερβαίη τὸν μῆνα.

Ἐν ἡ περιπτώσει ὁ αἰχμάλωτος πολέμου ἐπιβάλλεται εἰς νέαν πειθαρχικὴν ποινὴν, χρονικῶν διαστημάτων τοῦλάχιστον τριῶν ἡμερῶν θὰ χορηγῆ τὴν ἐκτέλεσιν ἐκάστης ποινῆς, ἐν ἡ διάρκεια τῆς μιᾶς τούτων εἶναι δεκτικὸς ἢ μετακλιθεῖ.

Ἄρθρον 91.

Ἡ ἀπόφασις αἰχμαλώτου πολέμου θὰ ἐπιβάλλεται ἐπιπλέοντα ὁμοίως : 1) ἐπὶ ἐπανάθῃ εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς Δυνάμεως ἐξ ἧς ἐξορίσθη, ἢ εἰς τὰς δυνάμεις συμμάχου Κράτους.

2) ἔχει ἐπιπλέοντα τὸ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς κατακρατοῦσης Δυνάμεως ἢ συμμάχου πλὴν Βασιλῆως.

Ἡ ἐπιπλέοντα ἀποφασίζονται ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἐξουσίας τῆς τελευταίας τάξεως.

Ἡ ἀπόφασις πολέμου οὕτως ἔξω ἐπιπέδου νὰ ἀποφασισθῇ ἐπὶ τὴν ἐπιπέδου τοῦ πικυτοῦ ἔστω καὶ ἀρχικῶς καθορῶν ἐκ τῆς εἰς οὐδεμίαν ὑπερβαίνει τὴν ἐπιπέδου τῶν ἀποφασισθέντων.

Ἄρθρον 92.

Αἰχμάλωτος πολέμου ἀποπειρώμενος νὰ δραπετεύσῃ καὶ συλλαβανόμενος πρὶν ἐπιτυχῆ τὴν ἀπόδρασίν του, ἐν τῆ ἐπιπέδου τοῦ ἄρθρου 91, ὑπόκειται μόνον, ἔστω καὶ εἰς περιπτώσιν ὑποτροπῆς, εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν.

Αἰχμάλωτος ἐπανασυλληθῆς θὰ παραδίδεται εὐθὺς ἀδυνατὸν πρὸς τὰς ἀρμοδίας στρατιωτικὰς ἀρχάς.

Κατὰ παρέκκλισιν τοῦ ἄρθρου 88, ἐδάσιον 4, αἰχμάλωτοι πολέμου τιμωρηθέντες συναπειρὰ ἀποτυχούσης ἀποπειρᾶς ἀποδράσεως, δύνανται νὰ υποβληθῶν εἰς καθεστὸς εἰδικῆς ἐπιτήρησεως ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τὸ καθεστὸς τοῦτο νὰ μὴ παραβλάπη τὴν ὑγίαν των, νὰ ἐπιβάλληται ἐντὸς στρατοπέδου αἰχμαλώτων πολέμου καὶ νὰ μὴ συναπῆται κατάργησιν οἰασθῆποτε τῶν ἐξασφαλιζομένων εἰς αὐτοὺς διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐγγυήσεων.

Ἄρθρον 93.

Ἡ ἀπόδρασις ἢ ἀπόπειρα ἀποδράσεως, ἔστω καὶ ἐπιπέδου ὑποτροπῆ δὲν βὰ θεωρεῖται ὡς ἐπιβαρυντικὴ στοιχεῖον ἐν ἡ περιπτώσει ὁ αἰχμάλωτος πολέμου παρεπιπέδου εἰς τὴν δικαστήριον διὰ παρομπτομὰ διαπραχθέν διακλιθεῖ τῆς ἀποδράσεως ἢ τῆς ἀποπειρᾶς ἀποδοχέσεως.

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 81, αἱ παρὰ βάσεις αἱ διαπραχθεῖσαι παρὰ τῶν αἰχμαλώτων πολέμου πρὸς μόνον σκοπὸν νὰ διευκολύνουν τὴν ἀπόδρασιν των καὶ αἱ ὅποια οὐδεμίαν βίαν συνιπήθησαν, κατὰ πρόσωπον εἴτε πρόκειται περὶ προσβολῶν κατὰ τῆς δημοσίας παρουσίας, περὶ κλοπῆς ἢ ἐνυπνοῦ πλουτισμοῦ, κατὰ τῆς ἐξουσίας καὶ γράσεως πλαστῶν ἐγγράφων, ἢ γράσεως ποικίλης περιβολῆς, θὰ δίδουν λαβὴν εἰς πειθαρχικὰς μόνον ποινάς.

Αἰχμάλωτοι πολέμου συνεργασθέντες εἰς ἀπόδρασιν ἀποπειρᾶν ἀποδράσεως ὑπόκεινται διὰ τὰς πράξεις ταύτας εἰς πειθαρχικὴν μόνον ποινὴν.

Ἄρθρον 94.

Ἐὰν ἀποδράσας αἰχμάλωτος πολέμου συλληφθῇ ὁ ἐν κοινότητι τοῦτο εἰς τὴν Δύναμιν ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται, κατὰ τὸ προβλεπόμενον ἐν ἄρθρῳ 122 διαδικασίαν, ἐφ' ὅσον ἔ, ἀνακοινωθῆ πρὸς αὐτὴν καὶ ἡ ἀπόδρασις.

Ἄρθρον 95.

Οἱ κατηγορούμενοι διὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα αἰχμάλωτοι δὲν θὰ παραμένουν ὑπὸ προληπτικὴν κράτησιν ἀναμνηστικῆς ἀποφάσεως, πλὴν ἐὰν τὸ αὐτὸ μέτρον ἐφαρμζεται εἰς τὰ μέλη τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς κατακρατοῦς Δυνάμεως δι' ἀνάλογα παραπτώματα, ἢ ἐὰν ἀνώτεροι λόγιοι διατηρήσεως τῆς ἐν τῷ στρατοπέδῳ τάξεως καὶ πειθαρχίας ἐπιβάλλουν τοῦτο.

Δι' ὅλους τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου ἢ πειθαρχικῶν κράτησις, εἰς περιπτώσιν πειθαρχικῶν παραπτωμάτων περιορίζεται εἰς τὸ ἐλάχιστον, καὶ δὲν θὰ ὑπερβαίη τὰς τεσσαρὰς ἡμέρας.

Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 97 καὶ 98 τοῦ παρόντος φελαίου θὰ ἐφαρμζονται εἰς αἰχμαλώτους πολέμου ἢ προληπτικὴν κράτησιν διὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα.

Ἄρθρον 96.

Τὸ ἀποτελούμενον πειθαρχικὸν παράπτωμα γεγονότα γίνονται ἀντικείμενον ἀμέσως ἀνακρίσεως.

Μετὰ τὴν ἀνακρίσιν τῆς ἀρμοδίας τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς κατακρατοῦς στρατοπέδου ἢ πειθαρχικῶν πειθαρχικῶν ἐξουσίαν ἐν τῇ ἐπιπέδου τοῦ ὡς διοικητοῦ στρατοπέδου, ἢ ὑπὸ ὑπευθύνου ἀξιωματικοῦ ὅστις ἀντικατὰ αὐτὸν ἢ πρὸς τὸν ὅποιον ἔχει αὐτὸς μεταβίβαση πειθαρχικὴν τοῦ ἐξουσίαν.

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει εἶναι δυνατὸν τοιαύτη ἐξο.

νά μεταβιβασθῆ εἰς αἰχμάλωτον πολέμου ἢ ν' ἀσκήται ὑπὸ τοιαύτου.

Πρὸ πάσης ἀπαγγελίας πειθαρχικῆς ποινῆς, ὁ κατηγορούμενος αἰχμάλωτος πολέμου θὰ ἐνημεροῦται ἐπακριβῶς περὶ τῶν γεγονότων διὰ τὰ ὁποῖα κατηγορεῖται. Θὰ τῷ παρέχεται ἡ εὐχέρεια νὰ ἐξηγήσῃ τὴν διαγωγὴν του καὶ νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸν. Θὰ δικαιούται νὰ καλέσῃ μάρτυρας καί, ἐν ἀνάγκῃ, νὰ προσφύγῃ εἰς τὰς ὑπηρεσίας καταλλήλου διερμηνέως. Ἡ ἀπόφασις θ' ἀναγγελλῆ εἰς τὸν αἰχμάλωτον πολέμου καὶ τὸν ἄνδρα ἐμπιστοσύνης.

Ὁ διοικητὴς τοῦ στρατοπέδου ὀφείλει νὰ τηρῇ μητρώων τῶν ἐπιβληθεισῶν πειθαρχικῶν ποινῶν. Τοῦτο θὰ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς προστάτιδος Δυνάμεως.

Ἄρθρον 97.

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύνανται οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου νὰ μεταφερθοῦν εἰς ποινικὰ ἰδρύματα (φυλακαί, σωφρονιστήρια, κάτεργα) ἵνα ἐκτίσων ἐκεῖ τὰς πειθαρχικὰς τῶν ποινῶν.

Τὰ οὐκίματα εἰς ἃ θὰ ἐκτίωνται αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ θὰ εἶναι σύμφωνα πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς υγιεινῆς περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 25. Εἰς τοὺς τιμωρημένους ἐγκλειστοὺς θὰ παρέχωνται τὰ ἀναγκαῖα μέσα καθαριότητος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29.

Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ τούτοις ἐξομοιούμενοι δὲν θὰ κρατῶνται εἰς τὰ αὐτὰ οὐκίματα μὲ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ ὀπίλους.

Αἱ ὑποβαλλόμεναι εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν γυναῖκες αἰχμάλωτοι πολέμου θὰ κρατῶνται εἰς διαμερίσματα διάφορα τῶν τῶν ἀνδρῶν, καὶ θὰ τελοῦν ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐπιτήρησιν γυναικῶν.

Ἄρθρον 98.

Αἰχμάλωτοι πολέμου κρατούμενοι συνεπείᾳ πειθαρχικῆς ποινῆς θὰ ἐξακολουθοῦν ἀπολαύοντες τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως πλὴν τοῦ μέτρου καθ' ὃ αὐτὴ αὕτη ἢ κράτησις τῶν καθιστὰ ταῦτην ἀνεφάρμοστον. Ἐν οὐδεμίᾳ ὁμῶς περιπτώσει ἐπιτρέπεται ν' ἀφαιρηθῇ ἀπὸ αὐτοὺς τὸ εὐεργέτημα τῶν ἄρθρων 78 καὶ 120.

Αἰχμάλωτοι πολέμου τιμωρηθέντες πειθαρχικῶς δὲν δύνανται νὰ στερηθοῦν τῶν ἀπορροευσῶν ἐκ τοῦ βαθμοῦ τῶν προνομίων.

Αἰχμάλωτοι πολέμου τιμωρηθέντες πειθαρχικῶς θὰ ἔχουν τὴν εὐχέρειαν ν' ἔσπουδασαί καὶ νὰ παραμένουν εἰς τὴν ὑπαίθριον ἐπὶ δύο τοὐλάχιστον ὥρας ἡμερησίως.

Θὰ δικαιούνται νὰ παρουσιάζωνται, τῇ αἰτίσει των, εἰς τὴν ἡμερησίαν ἰατρικὴν ἐξέτασιν. Θὰ τυγχάνουν τῆς ἀντιλήψεως ἢ ἀπαίτεϊ ἢ κατάστασις τῆς υγιείας των καὶ θὰ μεταφέρονται ἐνδεχομένως εἰς τὸ ἀναρρωτήριον τοῦ στρατοπέδου ἢ εἰς νοσοκομεῖον.

Θὰ δικαιούνται ν' ἀναγνωσθῶσιν καὶ νὰ γράφουν ὡς ἐπίσης καὶ ν' ἀποστέλλουν καὶ λαμβάνουν ἐπιστολάς. Ἀντιθέτως, ἐπιτρέπεται ὅπως δέματα καὶ χρηματικὰ ἐμβάσματα παραδοθῶσιν εἰς αὐτοὺς μόνον μετὰ τὴν ἐκτίσιν τῆς ποινῆς των. Ταῦτα, ἐν τῷ μεταξύ θὰ δοθοῦν πρὸς φύλαξιν εἰς τὸν ἄνδρα ἐμπιστοσύνης θὰ παραδώσῃ εἰς τὸ ἀναρρωτήριον τὰ υποκείμενα εἰς φθορὰν τρόφιμα τὰ εὐρισκόμενα ἐντός τῶν δεμάτων.

III. Δικαστικὴ Δίωξις.

Ἄρθρον 99.

Οὐδεὶς αἰχμάλωτος πολέμου θὰ διώκεται ἢ θὰ καταδικασθῆ διὰ πράξεις μὴ ρητῶς τιμωρουμένας ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως ἢ ὑπὸ τοῦ διεθνούς δικαίου, τῶν ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἔλαβε χώραν ἡ πράξις αὐτῆς.

Οὐδεμίᾳ ἠθικῇ ἢ σωματικῇ πίεσις ἐπιτρέπεται ν' ἀσκηθῇ

ἐπὶ αἰχμάλωτου πολέμου ἵνα δεχθῆ οὗτος ν' ἀναγνωρίσῃ ἐαυτὸν ἔναχον πράξεως δι' ἣν κατηγορεῖται.

Οὐδεὶς αἰχμάλωτος πολέμου ἐπιτρέπεται νὰ καταδικασθῆ χωρὶς νὰ παρασχεθῇ εἰς αὐτὸν ἡ δυνατότης νὰ ὑπερασπισθῆ καὶ χωρὶς νὰ ἔχη τὴν ἀρωγὴν καταλλήλου συντηγῆρου.

Ἄρθρον 100.

Οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου καὶ αἱ προστάτιδες Δυνάμεις θὰ εἰδοποιούνται τὸ ταχύτερον δυνατὸν περὶ τῶν παραβάσεων αἰτίνας, δυνάμει τῆς νομοθεσίας τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως, τιμωροῦνται διὰ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου.

Κατὰ τὴν εἰδοποίησιν αὐτῶν οὐδεμίᾳ παράβασις δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς συνεπαγομένη ποινὴ θανάτου ἀνευ συναινήσεως τῆς Δυνάμεως ἐξ ἧς οἱ αἰχμάλωτοι ἐξαρτῶνται.

Ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου δὲν δύναται ν' ἀπαγγελθῆ κατὰ αἰχμάλωτου εἰ μὴ ἀφοῦ ἡ προσοχὴ τοῦ δικαστηρίου ἔχει εἰδικῶς ἐπιστηθῆ, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 87, ἐδάφιον δεύτερον, ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ἐφ' ἧσον ὁ κατηγορούμενος δὲν εἶναι ὑπὸ τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως, δὲν δεσμεύεται ἔναντι αὐτῆς ὑπὸ οἰουδήποτε καθήκοντος πίστεως καὶ ὅτι εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς λόγω περιστάσεων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς του.

Ἄρθρον 101.

Ἐάν ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου ἀπαγγελθῆ κατὰ αἰχμάλωτου πολέμου ἢ ἀπόφασις δὲν θὰ ἐκτελεσθῆ πρὸ τῆς προθεσμίας ἐξ τοῦλάχιστον μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ προβλεπομένη ἐν ἄρθρῳ 107 λεπτομερῆς ἀνακίνωσις, περιέλαθη εἰς τὴν προσάτιδα Δύναμιν εἰς τὴν ὑπ' αὐτῆς ὑποδειχθεῖσαν διευθύνσιν.

Ἄρθρον 102.

Αἰχμάλωτος πολέμου δύναται νὰ καταδικασθῆ ἐγκυρῶς μόνον ἐάν ἡ καταδικὴ ἐπιβληθῇ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου καὶ συμφώνως πρὸς τὴν αὐτὴν διαδικασίαν ὡς καὶ περὶ προσώπου ἀνήκοντος εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως, καὶ ἐάν, ἐπὶ πλέον, ἔχουν τηρηθῆ αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 103.

Πᾶσα δικαστικὴ ἀνάκρισις ἀφορῶσα αἰχμάλωτον πολέμου θὰ διεξάγεται ὅσον αἱ περιστάσεις ἐπιτρέπουσιν συντομώτερον καὶ κατὰ τρόπον ὥστε ἡ δίκη νὰ λάβῃ χώραν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον. Οὐδεὶς αἰχμάλωτος πολέμου θὰ διατηρηθῆ ἐν προφυλακίᾳ ἐκτός ἐάν τὸ αὐτὸ μέτρον ἐφαρμόζεται εἰς τὰ μέλη τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως δι' ἀναλόγους παραβάσεις, ἢ ἐάν λόγοι ἐθνικῆς ἀσφαλείας ἀπαιτοῦσι τοῦτο. Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται ἡ προφυλακίσις αὕτη νὰ ὑπερβῇ τοὺς τρεῖς μῆνας.

Ὁ χρόνος προφυλακίσεως αἰχμάλωτου πολέμου θὰ συνυπολογίζηται εἰς οἰουδήποτε στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας καταδικην. Θὰ λαμβάνηται ἀλλωστε ὁ χρόνος οὗτος ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ποινῆς.

Οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου θὰ ἐξακολουθοῦν, διαρκούσας τῆς προφυλακίσεώς των, νὰ χεῖρουν τοῦ εὐεργετήματος τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 97 καὶ 98 τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

Ἄρθρον 104.

Εἰς οἰουδήποτε περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ κατακρατούσα Δύναμις ἤθελεν ἀποφασίσῃ ν' ἀρχίσῃ δικαστικὴν δίωξιν κατὰ αἰχμάλωτου πολέμου, αὕτη θέλει γνωστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὴν προσάτιδα Δύναμιν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον καὶ τοὐλάχιστον τρεῖς ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δίκης. Ἡ περίοδος αὕτη τῶν τριῶν ἑβδομάδων ἀρχεται μόνον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς λήψεως τῆς κοινοποιήσεως ὑπὸ τῆς προσάτιδος Δυνάμεως εἰς τὴν διεύθυνσιν ἧτις θὰ ἔχει προηγουμένως ὑποδειχθῆ ὑπ' αὐτῆς πρὸς τὴν κατακρατούσαν Δύναμιν.

Ἡ γνωστοποίησις αὕτη θὰ περιλαμβάνῃ τ' ἀκόλουθα στοιχεῖα :

1) Όνοματεπώνυμον του αιχμαλώτου πολέμου, βαθμόν, αριθμόν μητρώου, πλήρη ημερομηνίαν γενήσεως και ένδεχομένως, επάγγελμα αυτού.

2) τόπον περιορισμού ή κρατήσεως.

3) καθορισμός της ή των κατηγοριών μετά μνείας των εφαρμοσίων νομοθετικών διατάξεων.

4) δικαστήριον όπερ θέλει διεξαγάγη την δίκην, ως και προβλεπόμενος χρόνος και τόπος έναρξεως της δίκης.

Η αὐτὴ κοινοποιήσῃς θὰ γίνῃ ὑπὸ τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως πρὸς τὸν ἄνδρα ἐμπιστοσύνης τοῦ αιχμαλώτου πολέμου.

Ἐάν, κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς δίκης δὲν προσκομισθῇ ἀπὸ δεξιῶν ὅτι ἢ ὡς ἀνω κοινοποιήσῃς ἀλήσθη ὑπὸ τῆς προστατίδος Δυνάμεως καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐμπιστοσύνης τοῦλάχιστον τρεῖς ἐβδομάδας πρὸ τῆς έναρξεως τῆς δίκης, αὕτη δὲν δύναται ν' ἀρτίσῃ ἀλλὰ θέλει ἀναβληθῇ.

Ἄρθρον 105.

Ὁ αιχμαλώτος πολέμου ἢ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ τύχῃ τῆς ἀρωγῆς ἐνὸς συναδέλφου τοῦ αιχμαλώτου καὶ τῆς ὑπερασπίσεως ἐνὸς καταλλήλου συνήγορου τῆς ἐκλογῆς του, νὰ κληθεῖ μάρτυρας, ἐάν κρίνῃ τοῦτο ἀνγκραῖον καὶ νὰ ἐπιτελήται τὰς ὑπηρεσίας ἀρμοδίου διεργητέως. Θέλει καταποισθῇ ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων του τούτων ὑπὸ τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως ἐγκλίτως, πρὸ τῆς έναρξεως τῆς ἐπ' ἀκροατηρίῳ ἐκδικήσεως.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐκλογῆς συνήγορου ὑπὸ τοῦ αιχμαλώτου πολέμου, ἢ προστατίδος Δυνάμεις ἢ προμηθεύσῃς εἰς αὐτὸν τοιοῦτον. Θὰ ἔχει πρὸς τοῦτο εἰς διαθέσιν τῆς τοῦλάχιστον μίαν ἐβδομάδα. Ἡ κατακρατούσα Δύναμις, αἰτήσῃ τῆς προστατίδος Δυνάμεως, θὰ παράσῃ πρὸς αὐτὴν κατάλογον καταλλήλων διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑπερασπίσεως προσώπων. Εἰς περίπτωσιν καὶ ἢ ἢν οὐτὸς ὁ αιχμαλώτος πολέμου οὗτε ἢ προστατίδος Δύναμις ἐξέλεγον συνήγορον, ἢ κατακρατούσα Δύναμις θὰ διορίσῃ ἐξ ἐπαγγέλματος ἀρμοδίον τινὰ συνήγορον ἵνα ὑπερασπίσῃ οὗτος πρὸν κατηγορούμενον.

Ὁ συνήγορος θὰ ἔχη εἰς τὴν διαθέσιν του περίοδον τοῦλάχιστον δύο ἐβδομάδων καὶ τὰς ἀναγκίας εὐκολίας διὰ τὴν προπαρασκευὴν τῆς ὑπερασπίσεως του κατηγορουμένου. Θὰ ἐπιτρέπηται ἰδίως εἰς αὐτὸν νὰ ἐπισκέπηται ἐλευθέρως τὸν κατηγορούμενον καὶ νὰ ἔχη μετ' αὐτοῦ κατ' ἰδίαν συνεντεύξεις. Θὰ ἐπιτρέπηται ἐπίσης εἰς αὐτὸν νὰ συσκέπηται μετὰ τῶν μαρτύρων τῆς ὑπερασπίσεως, περιλαμβανομένων τῶν αιχμαλώτων πολέμου. Ὁ καὶ τῶν εὐκολιών τούτων μέχρι τῆς ἐκπλήξεως τῶν προθεσμιῶν προσφυγῆς.

Ὁ κατηγορούμενος αιχμαλώτος πολέμου θὰ λάβῃ γνώσιν, κρατὰ πρὸ τῆς έναρξεως τῆς δίκης, εἰς γλώσσαν τὴν ὅπου κατανοεῖ, τοῦ κατηγορητηρίου καθὼς καὶ τῶν ἄλλων ἐγγράφων τὰ ὅποια γενικῶς κοινοποιούνται εἰς τὸν κατηγορούμενον δυνάμει τῆς ἰσχυροῦσης διὰ τὰς ἐκπλήξεις δυνάμει τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως νομοθεσίας. Αἱ αὐτὰ κοινοποιήσῃς καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἔτους, θὰ γίνονται πρὸς τὸν συνήγορον αὐτοῦ.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς προστατίδος Δυνάμεως θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παραστῶν εἰς τὴν δίκην ἐπιτὸς ἐάν, ἐξαιρετικῶς, φηλεῖν αὕτη διεξαχθῇ διὰ λόγους ἀσφαλείας, κατακλεισμένου τῶν θυρῶν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἢ κατακρατούσα Δύναμις θὰ εἰδοποιήσῃ σχετικῶς τὴν προστατίδα Δύναμιν.

Ἄρθρον 106.

Ὡς καὶ κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς δίκης ἐπιτὸς ἐάν, ἐξαιρετικῶς, φηλεῖν αὕτη διεξαχθῇ διὰ λόγους ἀσφαλείας, κατακλεισμένου τῶν θυρῶν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἢ κατακρατούσα Δύναμις θὰ εἰδοποιήσῃ σχετικῶς τὴν προστατίδα Δύναμιν.

Ὁ αὐτὸς ἢ ἐπιτελεῖται πλῆρως ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων του αὐτοῦ, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν προβλεπομένων προθεσμιῶν διὰ τὴν ἀσκήσῃ των.

Ἄρθρον 107.

Οἱ αὐτὸς ἀπόφασιν κατὰ αιχμαλώτου πολέμου θὰ ἔρται ἀμέσως εἰς γνώσιν τῆς προστατίδος Δυνάμεως ἢ τῶν συνοπτικῆς ἀνακοινώσεως εἰς ἢν ἢ ἀναφῆρηται ἐπὶ ἐν ὁ αιχμαλώτος ἔχει δικαίωμα ν' ἀσκήσῃ, ἔφειν, ἀναίρεσιν ἢ νὰ υποβάλῃ αἰτήσιν ἀναθεωρήσεως. Ἡ ἀνακοίνωσις αὐτὴ ἢ ἀπευθινθῇ ἐπίσης καὶ πρὸς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἀνὴ ἐμπιστοσύνης. Θὰ γίνῃ αὕτη ἐπίσης καὶ πρὸς τὸν αιχμαλῶ πολέμου, εἰς γλώσσαν ἢν οὗτος κατανοεῖ, ἐφ' ὅσον ἢ ἀφασίς δὲν ἀπηγγέλη ἐπὶ παρουσίᾳ του. Ἐπὶ πλέον, ἢ κατακρατούσα Δύναμις θὰ γνωρίσῃ ἀμέσως πρὸς τὴν προστατί Δύναμιν τὴν ἀπόφασιν τοῦ αιχμαλώτου πολέμου ὡς καὶ τὴν χρῆσιν ἢ οὐ τῶν δικαιωμάτων του προσφυγῆς.

Πλὴν τούτου, ἐν περιπτώσει τελεσίδικου καταδικῆς : ἐάν πρόκειται περὶ θανατικῆς ποινῆς, ἐπιβληθείσης διὰ περ τοῦδικου ἀποφάσεως, ἢ κατακρατούσα Δύναμις ἢ ἀποστε τὸ σκληρότερον πρὸς τὴν προστατίδα Δύναμιν λεπτομερῆ, ἀ κίνωσιν περιέχουσαν :

1) Τὸ ἀκριβὲς κείμενον τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως.

2) Περιληπτικὴν ἔκθεσιν περὶ τῶν ἀνακρίσεων καὶ ἐπ' ἀκροατηρίῳ ἐκδικήσεως, ἀναπτύσσουσαν ἰδιαιτέρως ἔρισις τῆς κατηγορίας καὶ τῆς ὑπερασπίσεως.

3) Ἀνακοίνωσιν, εἰδεχομένην τοῦ ἰδρύματος ὅπου ἐκτιθῇ ἢ ποινῇ.

Αἱ προβλεπόμεναι εἰς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀνακοινώσεως ἢ ἀποσταλοῦν πρὸς τὴν προστατίδα Δύναμιν εἰς διαθέσιν ἢν αὕτη ἔχει προγενεστέρως υποδείξῃ πρὸς κατακρατούσαν Δύναμιν.

Ἄρθρον 108.

Αἱ πινναὶ αἱ ἐπιβαλλόμεναι εἰς αιχμαλώτους πολέμου διὰ κανονικῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, αἰτνες κατέστη ἐκτελεσταί, θὰ ἐκτιῶνται εἰς τὰ αὐτὰ ἰδρύματα καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὡς καὶ αἱ τῶν μελῶν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων κατακρατούσης Δυνάμεως. Οἱ ὅροι αὗτοι θὰ εἶναι, ἐν πά περιπτώσει, σύμφωνοι πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς υγιείας καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ.

Γυνὴ αιχμαλώτου πολέμου κατὰ τῆς ὅποιος ἀπηγγέθη σικαυτὴ ποινῇ θὰ ἐγκλεισθῇ εἰς χωριστὸν διαμέρισμα ἢ κατὰ τὴν ἐπιτήρησιν γυναικῶν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, αιχμαλώτοι πολέμου καταδικασθέντες εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας των θὰ ἔχουν ἀπὸ τῆς χείρας τοῦ ἐυεργετήματος τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 78 καὶ 120 τῆς παρούσης Συμβάσεως. Ἐπὶ πλέον, θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνουν καὶ ἀποστέλλῃ ἐμπιστολάς, νὰ λαμβάνουν τοῦλάχιστον ἐν ἔμα βοήθειαν ἰατρικῶς καὶ ν' ἀποσπῶνται τακτικῶς εἰς τὴν ὑπαιθρὸν τῶν τῶν τῆς ἀναγκίας εἰς τὴν υγιείαν των ἰατρικῆς περίθαλψης καὶ τῆς πνευματικῆς ἀρωγῆς τὴν ὅποιος θὰ ἐπεξήρτο ἐπὶ πινναὶ αἰτνες θὰ ἐπράξαιτο νὰ τοῖς ἐπιβληθῶν θὰ εἰσφέρονται πρὸς τὰς δικαίσεις τοῦ ἄρθρου 87, παράγραφο 1.

ΜΕΡΟΣ IV

Τέλος τῆς αιχμαλωσίας

Λυσίσις ἐπανακαταστάσεως καὶ περιθάλψις εἰς οὐδέτερον χωρῶν

Ἄρθρον 109

Ὁ αὐτὸς ἐν συρράξει Μέρῃ ὑπογράφονται νὰ παλιννοστήσῃ ἀνακρίτως αὐθιμῶ καὶ βαθμοῦ καὶ ἀπὸ κατακρίσεως εἰς τὸν ἑαυτοῦ νὰ ὑποστῶν τὴν μεταφορῶν, τοῦς αιχμαλῶτους πολέμου βαρέως ἀσθενούντας καὶ βαρέως τραυματιστάς, σύμφωνα πρὸς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἐπομένου αἰτιου.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐθθηπραξίῶν τὰ ἐν συρράξει

ση, βοηθούμενα υπό των ενδιαφερομένων ουδετέρων Δυνάμεων θά προσπαθήσουν να διοργανώσουν την εν ουδετέρω περιβάσει των τραυματιών και ασθενών περι των δευτέρων εδάφειον του επομένου άρθρου. Δύνανται, επί ου, να συνάψουν συμφωνίας, διά των απ' ευθείας επαναρισμών η τον εν ουδετέρα χώρα περιορισμόν των εν καλή ιαχμάλωτων, ούτινες υπέστησαν μακρόν αιχμαλωσίαν.

Ουδείς αιχμάλωτος πολέμου τραυματίας η ασθενής εξ ίνων ών προβλέπεται η παλινύστησις κατά το πρώτον μέρος του παρόντος άρθρου δύναται να επαναπατρισθή η να την θέλησιν του διαρκουσών των εχθροπραξιών.

Άρθρον 110.

Θά επαναπατρισθούν απ' ευθείας :

1) Οί άνιανοί ασθενείς και τραυματίαι των οποίων πνευματική και σωματική ικανότης φαίνεται σημαντικώς ωθεσία.

2) Οί τραυματίαι και ασθενείς οί όποιοι, συμφώνως προς ιατρικάς προβλέψεις δεν είναι επιδεκτικοί θεραπειάς εντός ριόδου ενός έτους, των οποίων η κατάσταση απαιτεί νολείαν, και των οποίων η σωματική και πνευματική ιαχτης φαίνεται σημαντικώς μειωθεσία.

3) Οί τραυματίαι και ασθενείς οί όποιοι έχουν θεραπευθεύ λά των οποίων η πνευματική η σωματική ικανότης φαίνεται σημαντικώς και μόνιμως μειωθεσία.

Δύνανται να τύχουν περιθάψεως εις ουδετέραν χώραν :

1) Οί ασθενείς και τραυματίαι των οποίων η ανάρρωσις δέχεται να συντελεσθή εντός έτους από της ημέρας του αυματισμού η της ασθενείας, επ' όσον η θεραπεία των εις δετέραν χώραν επιτρέπει πρόβλεψιν ασφαλεστέρας και χυτέρας ανάρρώσεως.

2) Οί αιχμάλωτοι πολέμου των οποίων η πνευματική σωματική κατάσταση κατά τας ιατρικάς προβλέψεις, απαιτείται σοβαρώς εν της εν αιχμαλωσία παραμονής των, εν ώ α της περιθάψεως των εις ουδετέραν χώραν ηδύνατο άπορευθῆ η άπειλή αυτή.

Οί όροι υπό τους όποιους αιχμάλωτοι πολέμου περιθαίμενοι εις ουδετέραν χώραν θά ηδύνατο εκείθεν να επανακτρισθούν, καθώς επίσης και το καθεστώς υπό το όποιον λούν, θά κανονισθούν διά συμφωνίας μεταξύ των ενδιαφερομένων Μερών. Γενικώς, θά επαναπατριζονται αιχμάλωτοι ολέμου περιθαλπέμενοι εις ουδετέραν χώραν όταν ανήκουν εις τας κάτωθι κατηγορίας :

1) Έκείνοι των οποίων η κατάσταση εις υγείας επιδεινωθή εις τρόπον ώστε να πληρούν τας προϋποθέσεις απ' ευθείας παναπατρισμού των.

2) Έκείνοι των οποίων αι πνευματικά η σωματικά ιανότητες παραμένουν και μετά την θεραπείαν, σοβαρώς ειωμένα.

Έάν δεν υπάρχουν ειδικαι συμφωνία μεταξύ των ενδιαφερομένων εν συρράξει Μερών, προς καθορισμόν των περιπτώσεων αναπηρίας η ασθενείας των συνεπαγομένων των απ' ευθείας επαναπατρισμών η περιθάψιν εις ουδετέραν ώραν αι περιπτώσεις αυτές θά καθορίζονται συμφώνως προς τις αρχάς του υποδείγματος Συμφωνίας περι απ' ευθείας παναπατρισμού και περιθάψεως εις ουδετέραν χώραν ών τραυματιών και ασθενών αιχμαλώτων πολέμου, και του κανονισμού περι μικτών Ιατρικών Έπιτροπών, αίτινες είναι ρυθιμένα εις την παρούσαν Σύμβαση.

Άρθρον 111.

Η κατακρατούσα Δύναμις, η Δύναμις εξ ης οι αιχμάλωτοι πολέμου εξαρτώνται και ουδετέρα τις Δύναμις γενομένη εκτή υπό των δύο πρώτων Δυνάμεων, θά προσπαθήσουν να συνάψουν συμφωνίας αίτινες θά καταστήσουν δυνατόν τον περιορισμόν των αιχμαλώτων πολέμου εις εδάφει της ρηθείσης ουδετέρας Δυνάμεως μέχρι πέρας των εχθροπραξιών.

Άρθρον 112.

Ευθύς από της έναρξεως των εχθροπραξιών θά διορίζονται Μικται Ιατρικη Έπιτροπαι προς εξέτασιν ασθενών και τραυματιών αιχμαλώτων πολέμου και λήψιν απάντων των αποφασών αυτους χρησίμων αποφάσεων. Ο διορισμός τα κηθόντα και η λειτουργία των Έπιτροπών τούτων θά συμφωνούσι προς τας διατάξεις του προσηρητισμένου εις την παρούσαν Σύμβασιν Κανονισμού.

Ούχ' ήττον, αιχμάλωτοι πολέμου, οι όποιοι κατά την γνώμην των Ιατρικών αρχών της Κατακρατούσης Δυνάμεως, είναι εκδήλως σοβαρώς τραυματισμένοι η βαρέως ασθενείς θά δύνανται να επαναπατρισθούν χωρις να υπόκεινται εις την υποχρέωσιν εξέτάσεως παρά της Μικτής Ιατρικής Έπιτροπής.

Άρθρον 113.

Τραυματίαι η ασθενείς αιχμάλωτοι πολέμου, εκτος εκείνων τους όποιους θά υποδείξουν αι Ιατρικαι αρχαι της κατακρατούσης Δυνάμεως, θά έχουν το δικαίωμα επ' όσον ανήκουν εις τας κάτωθι κατηγορίας, να παρουσιάζονται προς εξέτασιν εις την Μικτήν Ιατρικήν Έπιτροπήν την προβλεπομένην εις το προηγούμενον άρθρον.

1) Τραυματίαι και ασθενείς προτεινόμενοι παρ' Ιατρού σιματριώτου των η υπηκόου εν συρράξει Δυνάμεως συμμάχου εκείνης από την όποιαν ουτοι εξαρτώνται οστις άσκει τα καθήκοντά του εις το στρατόπεδον.

2) Τραυματίαι και ασθενείς προτεινόμενοι παρ' του άνδρος εμπιστοσύνης των.

3) Τραυματίαι και ασθενείς προταθέντες παρ' της Δυνάμεως εξ ης εξαρτώνται η υπό οργανώσεως τινος ανεγνωρισμένης υπό της ρηθείσης Δυνάμεως και έρχομένης άρωγου εις τους αιχμαλώτους.

Ούχ' ήττον αιχμάλωτοι πολέμου μη ανήκοντες εις μίαν των ως άνω τριών κατηγοριών δύνανται να παρουσιάζονται προς εξέτασιν εις τας Μικτάς Ιατρικάς Έπιτροπάς αλλά θά εξέταζονται μόνον μετά τους ανήκοντες εις τας ρηθείσας κατηγορίας.

Θά επιτρέπεται εις την συμπατριώτην Ιατρον των επαναπατριζομένων εις τας Μικτάς Ιατρικάς Έπιτροπάς αιχμαλώτων πολέμου, ως και εις τον άνδρα εμπιστοσύνης αυτών να παρίστανται κατά την εξέτασιν.

Άρθρον 114.

Αιχμάλωτοι πολέμου, υποστάντες ατυχήματα θ' απολαμβάνουν του ευεργετήματος των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως όσον άφορα τον επαναπατρισμόν και την περιθάψιν εις ουδετέραν χώραν, εξαίρεσει των περιπτώσεων αυτότραυματισμού.

Άρθρον 115.

Ουδείς αιχμάλωτος πολέμου εις τον όποιον έχει επιβληθή πειθαρχική ποινή και όστις θά συνεχέντρον τας προϋποθέσεις επαναπατρισμού η περιθάψεως εις ουδετέραν χώραν, δύναται να κρατηθή με την δικαιολογίαν ότι δεν εξέτισε την ποινήν του.

Αιχμάλωτοι πολέμου διωκόμενοι δικαστικώς η καταδικασθέντες, των οποίων προβλέπεται ο επαναπατρισμός η η εις ουδετέραν χώραν περιθάψις, δύνανται να επωφεληθούν των μέτρων τούτων προ της λήξεως της διαδικασίας η της εκτίσεως της ποινής των, επ' όσον συγκατετίθετο εις τοϋτο η κατακρατούσα Δύναμις.

Τά εν συρράξει Μέρη θά κοινοποιούν προς έλληλα τα ονόματα εκείνων οι όποιοι θά κρατηθούν μέχρι λήξεως της διαδικασίας η της εκτίσεως της ποινής των.

Άρθρον 116.

Τά έξοδα επαναπατρισμού η μεταφοράς εις ουδετέραν χώραν, του αιχμαλώτου πολέμου, θά βαρύνουν από των

συνόρων τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως, τὴν Δύναμιν ἐξ ἧς οἱ αἰχμαλώτοι οὗτοι ἐξερτῶνται.

Ἄρθρον 117.

Οὐδεὶς ἐπαναπατρισθεὶς δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ εἰς ἐνεργὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

ΤΜΗΜΑ II.

Ἀπελευθερώσεις καὶ ἐπαναπατρισμοὶ τῶν αἰχμαλώτων πολέμου κατὰ τὸ πέρασ τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Ἄρθρον 118.

Οἱ αἰχμαλώτοι πολέμου θὰ ἀπελευθερῶνται καὶ θὰ ἐπαναπατριζῶνται ἀνευ ἀναβολῆς μετὰ τὸ πέρασ τῶν ἐνεργῶν ἐχθροπραξιῶν.

Ἐλλείψει σχετικῶν πρὸς τ' ἀνωτέρω διατάξεων εἰς συμφωνίαν μεταξὺ τῶν ἐν συρράξει Μερῶν περὶ καταπάσεως τῶν ἐχθροπραξιῶν ἢ ἂν δὲν ὑπάρχῃ καμμίαν συμφωνίαν, ἐκστῆ τῶν κατακρατούσων Δυνάμεων θὰ καταρτίσῃ καὶ θὰ ἐκτελέσῃ ἀμέσως σχέδιον ἐπαναπατρισμοῦ συμφώνως, πρὸς τὴν εἰς τὴν προηγούμενην παράγραφον διατυπωμένην ἀρχήν.

Εἰς ἀμφοτέρους τὰς περιπτώσεις, τὰ υἱοθετούμενα μέτρα θὰ κοινοποιῶνται εἰς τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου.

Τὰ ἔξοδα ἐπαναπατρισμοῦ τῶν αἰχμαλώτων πολέμου θὰ κατανέμονται πάντως κατὰ δίκαιον τρόπον μεταξὺ τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως καὶ τῆς Δυνάμεως ἐξ ἧς οἱ αἰχμαλώτοι ἐξερτῶνται.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, κατὰ τὴν κατανομήν θὰ ἀκολουθοῦνται αἱ κάτωθι ἀρχαί:

α) Ἐὰν αἱ δύο γῶραι ἔχουσι κοινὰ σύνορα ἢ Δύναμις ἐξ ἧς οἱ αἰχμαλώτοι πολέμου ἐξερτῶνται ἢ ἀναλάβῃ τὰ ἔξοδα ἐπαναπατρισμοῦ ἐντεῦθεν τῶν συνόρων τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως.

β) Ἐὰν αἱ δύο γῶραι δὲν ἔχουσι κοινὰ σύνορα, ἢ κατακρατούσα Δύναμις ἢ ἀναλάβῃ τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς τῶν αἰχμαλώτων πολέμου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς μέχρι τῶν συνόρων τῆς ἢ μέχρι τοῦ πλησιεστέρου πρὸς τὴν Δύναμιν ἐξ ἧς οὗτοι ἐξερτῶνται λιμένος ἐπιβιβάσεως. Τὰ ἐνδιαφερόμενα Μέρη θὰ συμφωνήσουν διὰ τὴν μεταξὺ αὐτῶν δίκαιον κατανομήν τῶν υπολοίπων ἁπαλῶν ἐπαναπατρισμοῦ.

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἢ ἀνάγκῃ συνάψεως τοιαύτης συμφωνίας ἢ ἀποστέλλῃ δικαιολογίαν οἰσθήποτε καθυσταθῆσεως τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ τῶν αἰχμαλώτων πολέμου.

Ἄρθρον 119.

Ὁ ἐπαναπατρισμὸς θὰ συντελεσθῆ ὑπὸ ἔρους ὁμοίους πρὸς τοὺς καθυστερούμενους εἰς τὰ ἄρθρα 46 καὶ 48 τῆς παρούσης Συμβάσεως διὰ τὴν μεταφορὰν αἰχμαλώτων πολέμου, λιμνωμένους ὑπ' ἄψην καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 118 ἕως καὶ τῶν κάτωθι:

Κατὰ τὸν ἐπαναπατρισμόν, τὰ ἀραιωθέντα ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 18, ἀντικείμενα ἀξίως καθῶς καὶ τὰ εἰς ξένον νόμισμα χρηματικὰ ποσά, ἕνεκα δὲν μετετρέπησαν εἰς τὸ νόμισμα τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως, ἢ ἀποδοθῆν πρὸς αὐτοὺς. Τὰ ἀντικείμενα ἀξίως καὶ τὰ εἰς ξένον νόμισμα ποσά τὰ ὅποια, δι' ἑνὸς οἰουδήποτε λόγον δὲν ἀπεδόθησαν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου κατὰ τὸν ἐπαναπατρισμόν τῶν θὰ παραδίδῶν εἰς τὸ προβλεπόμενον ἐν ἄρθρῳ 122 Πρακτικῶν Πληροφοριῶν.

Οἱ αἰχμαλώτοι πολέμου θὰ ἐπιτραπῆ νὰ συναποκριθῶσιν τὰ ἀτομικὰ τῶν εἰδῶν, τῶν ἀλληλογραφικῶν τῶν καὶ τὰ ἀποστέλλῃ ἐπ' ὀνόματι τῶν δεσπῶν. Τὸ πέρασ τῶν ἀποκριθῶν τούτων δύναται νὰ παρεμποδῆ ἂν ἢ ἔροι τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ τὸ ἀπικεῖν εἰς ὅτι εὐλογῶς ἀναγκαῖον ἢ καὶ ἀποστέλλῃ νὰ ἐκστῆσῃ. Πάντως εἰς ἕκαστον αἰχμαλώτου θὰ ἐπιτραπῆ νὰ παραλάβῃ τοὺς ἀλλοτρίους εἰκοσι πέντε χιλιόγραμματα.

Τὰ ἄλλα ἀτομικὰ εἶδη τοῦ ἐπαναπατριζόμενου ἀνακ-

λώτου θὰ φυλάσσωνται ὑπὸ τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως ἢ ἀποστείλῃ, ταῦτα πρὸς αὐτόν, εὐθὺς ὡς συνάψῃ τὸν σκοπὸν τοῦτον μετὰ τῆς Δυνάμεως ἐξ ἧς ἐξερτῶνται ὁ μάλωτος, συμφωνίαν κανονίζουσαν τοὺς ὅρους τῆς μεταφορᾶς καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν σχετικῶν ἐξόδων.

Αἰχμαλώτοι πολέμου τελούντες ὑπὸ ποινικὴν διὰ κακούργημα ἢ πλημμέλημα ποινικοῦ δικαίου δύναται νὰ κατακρατηθοῦν μέχρι πέρατος τῆς διαδικασίας καὶ, τοιαύτη εἶναι ἡ περίπτωση, μέχρι τῆς ἐκτίσεως τῆς νῆς των. Τὸ αὐτὸ θὰ ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς ἤδη καταδεδεμένους διὰ κακούργημα ἢ πλημμέλημα ποινικοῦ δικαίου.

Τὰ ἐν συρράξει Μέρη θὰ κοινοποιήσουν πρὸς ἄλλὰ τὰ ὀνόματι τῶν αἰχμαλώτων πολέμου οὔτινες κατὰ τοῦτον νέχει πέρατος τῆς διαδικασίας ἢ ἐκτίσεως τῆς π. των.

Τὰ ἐν συρράξει Μέρη θὰ συνεννοηθοῦν διὰ τὴν σύσφιξις ἐπιτροπῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναζήτησεως τῶν ἐν ἐπορᾷ αἰχμαλώτων καὶ ἐξερτῆσεως τοῦ ἐπαναπατριζόμενου αὐτῶν ὅσον εἴδη τε ἀχίσιστα.

ΤΜΗΜΑ III.

Θάνατος αἰχμαλώτων πολέμου.

Ἄρθρον 120.

Αἱ διαθηκῆαι τῶν αἰχμαλώτων πολέμου θὰ συντάσσονται κατὰ τρόπον πληροῦντα τοὺς ὅρους ἐγκυρότητος τῆς ἰσοστάσεως τῆς γῶρας ἐξ ἧς προέρχεται, ἧτις καὶ θέλει μεριμνῆ διὰ τὴν ἀνομιέρωσιν τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως, ἐπὶ ὅροι αὐτῶν. Τῇ αἰτήσει τοῦ αἰχμαλώτου πολέμου, κατὰ τὴν περιπτώσει μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἢ διαθήκῃ διαβιβάζεται ἀνευ χρονοτριβῆς εἰς τὴν Προστάτιδα Δύναμιν κεκυρωμένον δε ἀντίγραφον αὐτῆς ἢ ἀποστέλλεται εἰς Κεντρικὸν Πρακτικῶν Πληροφοριῶν.

Πιστοποιητικὰ θανάτου, κατὰ τὸν προσηρημένον παρὸς τὴν συμβάσει τύπον ἢ πίνακα ὅλων τῶν ἀποθνήσκον ἐν αἰχμαλωσίᾳ αἰχμαλώτων πολέμου κεκυρωμένοι ὑπὸ ἰθὺς ἀξιωματικοῦ ἢ ἀποστέλλωνται τὸ ταχύτερον συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 122 Ἰδρυθησόμενον Γραμματεῖον Πληροφοριῶν αἰχμαλώτων πολέμου. Τὰ πιστοποιητικὰ θανάτου ἢ οἱ κεκυρωμένοι οὗτοι πίνακες θὰ ἀναφέρουν τὸ ταυτότητα πληροφωρίας ὡς κατὰ λόγον δίδεται εἰς τὸ π. ἐδάφειον τοῦ ἄρθρου 17, τὸν τόπον καὶ χρόνον τοῦ θ. καὶ αἰτίαν τοῦ θανάτου, τὸν χρόνον καὶ τόπον ταφῆς ἢ πᾶσαν ἀναγκασίαν πληροφωρίαν διὰ τὴν ἀναγνώρισιν αὐτῶν.

Τῆς ταφῆς ἢ τῆς ἀποταφῆσεως θέλει προηγηθῆ ἢ ἐξέτασις τοῦ σώματος ἢ πιστοποιηθῆ ὁ θάνατος, καὶ δυνατῆ ἢ συντάξῃ ἀναφορᾶς καὶ ἐὰν κρισταται ὁ ἐξερτῶν ἢ αὐτότης τοῦ θανόντος.

Αἱ κατακρατούσαι ἀρχαί θὰ μεριμνήσουν ἵνα αἰχμαλωσία θανόντες αἰχμαλώτοι πολέμου ἐνταφιασθῶσιν, εἰ δυνατὸν κατὰ τοὺς τύπους τῆς ὀρησεως ἢ ἀνάγκῃν καὶ ἵνα οἱ τάφοι των παραμείνουν σφραγισθῶσιν ἀνεπείθεως καὶ σημαυθῶν εἰς τρόπον ἀκαθίσταται πάντως δυνατῆ ἢ ἀνεύρεσις των. Ὅσακι εἶναι δυνατὸν οἱ θανόντες αἰχμαλώτοι πολέμου ἐξανακρίσει αὐτῆς Δυνάμεως θέλουσιν ταφῆ εἰς τὴν αὐτῆς θεσίαν.

Οἱ θανόντες αἰχμαλώτοι πολέμου θέλουσιν ἐνταφιασθῶσιν πρὸς τὴν περιπτώσεως ἀνωτέρας βίας ἐπιβίβασιν οὐλογικῆν ταφῆν. Αἱ σαρκαὶ δύναται ν' ἀποταφισθῶσιν ἐπὶ τὸ ἀπικεῖν, ἐπιτακτικῶς λόγοι ὑγιεινῆς ἢ ἢ τὸ τοῦ θανόντος ἢ ἀνάγκῃν δὲν ὁ ἴδιος ἐξέφρασε τοιαύτην ἐπιταγήν. Ἐν περιπτώσει ἀποταφῆσεως θέλει γίνῃ μνησὶν ταφῆσεως θανάτου ὅπου καὶ θέλουσιν καταχωρηθῆ τὰ αἰχμαλώτοι. ἵνα καθίσταται πάντως δυνατῆ ἢ ἀνεύρεσις τῶν ἀπικεῖν αἰχμαλώτων πρὸς τοὺς ἐνταφιασμοὺς καὶ τοῦ

πληροφορία θά καταχωρούνται υπό 'Υπηρεσίας Τάφων δημιουργηθησόμενης υπό της κατακρατούσης Δυνάμεως. Κατάλογοι των τάφων και πληροφορίες σχετικά προς τους ενταφιασμένους, εις τὰ Νεκροταφεία ή άλλαχού, αιχμαλώτους πολέμου, θά διαβιβασθούν προς την Δύναμιν εξ ής εξαρτώνται οι αιχμαλώτοι ούτοι.

Είς την ελέγχουσαν τὸ ἔδαφος Δύναμιν ἀπόκειται, ἐάν εἶναι Μέρος εἰς τὴν Σύμβασιν, νὰ συντηρῇ τοὺς τάφους τούτους και νὰ καταχωρήσῃ πᾶσαν μεταγενεστέραν μετακομιδὴν σωρῶν. Αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται και περί των τερρῶν αἰτινες θά φυλάσσωνται υπό της ὑπηρεσίας Τάφων μέχρις οὗ ἡ γῶρα καταγωγῆς ἀνακωινωσῇ τὰ ὀριστικά μέτρα ἄτινα ἐπιθυμεί νὰ λάβῃ σχετικῶς.

"Ἀρθρον 121.

Πᾶς θάνατος ἢ πᾶς σοβαρὸς τραυματισμὸς αιχμαλώτου πολέμου ὅστις προεκλήθη ἢ ὑπάρχει ὑπόνοιαι ὅτι προεκλήθη ὑπὸ σκοποῦ, ὑπὸ ἄλλου ἐγκλεισίου ἢ ὑπὸ οἰουδήποτε ἄλλου προσώπου, ὡς και πᾶς ἄλλος θάνατος τοῦ ὁποίου ἡ αἰτία εἶναι ἄγνωστος θά ἀκολουθῆται ἀμέσως ὑπὸ ἐπισήμου ἀνακρίσεως ἀπὸ μέρους τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως.

Σχετικὴ κοινοποιήσις θά διαβιβάζεται ἀμέσως εἰς τὴν προστάτιδα Δύναμιν. Ἡ δὲ συλλέγωνται αἱ καταθέσεις παντὸς μάρτυρος και ἀναφορὰ περιέχουσα ταύτας θά συντάσσεται και θά κοινοποιητῆι πρὸς τὴν ἐν λόγῳ Δύναμιν.

Ἐάν ἡ ἀνάκρισις ἀποδείξῃ τὴν ἐνοχλήν ενός ἢ πλειόνων ἀτόμων, ἡ κατακρατούσα Δύναμις θά λάβῃ ὅλα τὰ μέτρα διὰ τὴν δικαστικὴν διαζίν του ἢ τῶν ὑπευθύνων.

ΜΕΡΟΣ V.

Γραφεῖον πληροφοριῶν και Ἑταιρεία Περιθάλψεως αιχμαλώτων πολέμου.

"Ἀρθρον 122.

Εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συρράξεως και εἰς διας τὰς περιπτώσεις κατοχῆς, ἕκαστον τῶν ἐν συρράξει Μερῶν θά ἰδρύσῃ ἐπίσημον Γραφεῖον πληροφοριῶν περί των ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του τελούντων αιχμαλώτων πολέμου.

Αἱ οὐδέτεροι ἢ μὴ ἐμπόλεμοι Δυνάμεις αἰτινες θά ἔχουν ἰεχθῆ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους των πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς μίαν τῶν ἐν ἄρθρῳ 4 ἀναφερομένων κατηγοριῶν, θά λάβουν τὸ αὐτὸ ἔτρον ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα ταῦτα. Ἡ ἐνδιαφερομένη δύναμις θά μεριμνήσῃ ἵνα τὸ Γραφεῖον πληροφοριῶν διαέπει τὰ ἀναγκαῖα οἰκήματα και ἐφοδία και προσωπικὸν κα δυνθῆ νὰ λειτουργῆσι ἀποτελεσματικῶς. Εἶναι ἐλευτέρα νὰ χρησιμοποιοῆσῃ ἐκεῖ αιχμαλώτους πολέμου ἐφ' ὅσον εἰσθῆ τοὺς ἐν τῷ τμήματι τῆς παρουσίας Συμβάσεως τῷ σχετικῶ πρὸς τὴν ἐργασίαν των αιχμαλώτων πολέμου διαπυθέντας ὅρους.

Ἐντὸς τῆς βραχυτέρας δυνατῆς προθεσμίας ἕκαστον ἐν ἐν συρράξει Μερῶν θά παράσχη πρὸς τὸ Γραφεῖον του εἰς πληροφορίας περί ὧν γίνεται λόγος εἰς τὰ ἐδάφια τέταρτον, πέμπτον και ἕκτον τοῦ παρόντος ἄρθρου περί παντὸς ὀριστοῦ προσώπου ἀνήκοντος εἰς μίαν τῶν ἐν ἄρθρῳ 4 ἀναφερομένων κατηγοριῶν και περιπεσόντος εἰς τὴν ἐξουσίαν του. Αἱ οὐδέτεροι ἢ μὴ ἐμπόλεμοι Δυνάμεις θά ἐνεργήσιν ὁμοίως ὡς πρὸς τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰς κατηγορίας ταύτας ὄσωπα, ἄτινα ἐγένοντο δεκτὰ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους των.

Τὸ Γραφεῖον θ' ἀνακωινώσῃ ἀπευρότως και διὰ τῶν καλύτερων μέσων τὰς πληροφορίες ταύτας πρὸς τὰς ἐνδιαφερόμενας Δυνάμεις, μέσω ἀφ' ενός τῶν προσταστικῶν Δυνάμεων και ἀφ' ἑτέρου, τοῦ ἐν ἄρθρῳ 121 προειρημένου κεντρικοῦ Πρακτορείου.

Αἱ πληροφορίες αὗται πρέπει νὰ ἐπιστρέψουν τὴν ταχίστην μερισίαν τῶν ἐνδιαφερομένων οἰκογενειῶν. Ὑπο τὴν ἐπιτροπὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 17, ἐφ' ὅσον τὸ Γραφεῖον πληροφοριῶν θά κατέχῃ τὴν ἀναγκαῖα στοιχεία, ἡ πληροφορία

θα περιλαμβάνουν δι' ἕκαστον αιχμαλώτον πολέμου, τὸ ὄνοματεπώνυμον, τὸν βαθμὸν, τὸν ἀριθμὸν μητρώου του τόπον και τὴν πλήρη ἡμερομηνίαν γενήσεως, ἐνδειξὴν περί τῆς Δυνάμεως ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται, ὄνομα πατρός, ἐπίνομον μητρός, ὄνομα και διεύθυνσιν τοῦ εἰδωποιοῦτέτου προσώπου ὡς και τὴν διεύθυνσιν εἰς τὴν ὁποίαν δύνανται ν' ἀπευθῆθῆ ἢ πρὸς τὸν αιχμαλώτον ἀλληλογραφίαι.

Τὸ Γραφεῖον πληροφοριῶν ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὰς διαφόρους ἀρμοδίας ὑπηρεσίας πληροφορίας περί των μετασταθμεύσεων, ἀπελευθερώσεων, ἐπαναπατρισμῶν, μεταφορῶν εἰς νοσοκομεία, θανάτων και θέλει διαβιβάζῃ ταῦτα, κατὰ τὸν προβλεπόμενον εἰς τὸ ἀνωτέρω ἐδάφριον 3 τρόπον.

Ἐπίσης θέλου διαβιβασθῆ τακτικῶς και εἰ δυνατὸν και ἐξουμάδα πληροφορίες περί τῆς καταστάσεως υγείας αιχμαλώτων πολέμου βαρέως ἀσθενούντων ἢ τραυματισθέντων.

Τὸ Γραφεῖον πληροφοριῶν θ' ἀναλάβῃ ἐπίσης ν' ἀπαντᾷ εἰς πᾶσας τὰς ἀπευθυνομένας αὐτῷ ἐρωτήσεις τὰς ἀφορώσας αιχμαλώτους πολέμου, περιλαμβανομένων και τῶν ἐν αιχμαλωσίῳ ὄκοντων, ὡς προβαίνῃ εἰς τὰς ἀναγκαῖας ἐρευνας ἐνα προμηθευθῆ τὰς πληροφορίες ἄς δὲν κατέχει.

Πᾶσα ἐγγραφὸς ἀνακωινώσις τοῦ Γραφείου θά κυρούται εἴτε διὰ μίαν ὑπογραφήν, εἴτε διὰ σφραγίδος.

Τὸ Γραφεῖον πληροφοριῶν θ' ἀναλάβῃ ἐπιπροσθετικῶς νὰ συλλέγῃ και νὰ διαβιβάζῃ, πρὸς τὰς ἐνδιαφερομένας Δυνάμεις πᾶν ἀντικείμενον προσωπικὸν ἢ ἄξιας, περιλαμβανομένων και τῶν χρηματικῶν ποσῶν τῶν εἰς νόμισμα ἀλλή, πλὴν τοῦ τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως καθὼς και τὰ σημαντικὰ διὰ τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς ἐγγράφα, τὰ ὅποια κατέλιπεν ἡ αιχμαλώτος πολέμου ἕκαστῶ ἐπαναπατρισμῷ του, τῆ ἀπελευθερώσει του, τῆ ἀποδράσει του ἢ τῆ θανάτω του. Τ' ἀντικείμενα ταῦτα θ' ἀποστέλλωνται διὰ δερμάτων ἐσφραγισμένων ὑπὸ τοῦ Γραφείου. Εἰς τὰ δέματα ταῦτα θά ἐπισυνάπτανται δηλώσεις ἐπακριβῶς λαθολέξουσιν τὴν ταυτότητα τῶν προσώπων εἰς τὰ ὁποῖα τὰ ἀντικείμενα ἀνήκον ὡς και πλήρως ἀπογραφῆ τοῦ περιεχομένου τοῦ δέματος. Τὰ αἶμα προσωπικὰ εἰση των περι ὧν προκειται αιχμαλώτων θ' ἀποστέλλωνται συμφωνῶς πρὸς τὰς συνειρητομένας μεταξὺ ἐνδιαφερομένων ἐν συρράξει Μερῶν τυμηονίας.

"Ἀρθρον 123.

Θά ἰδρυθῆ ἐν οὐδέτεροι γῶρα Κεντρικὸν Πρακτορεῖον πληροφοριῶν περί των αιχμαλώτων πολέμου. Ἡ Διαθνής Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ θά προτείνει πρὸς τὰς ἐνδιαφερομένας Δυνάμεις, ἐάν ὁμορῆσι τοῦτο ἀναγκαῖον τὴν ὀργάνωσιν τοῦ τοιοῦτου Πρακτορείου.

Τὸ Πρακτορεῖον τοῦτο θ' ἀναλάβῃ νὰ συγκεντρονῆ ὅλας τὰς ἐνδιαφερούσας τοὺς αιχμαλώτους πολέμου πληροφορίες, ἄς θά δυναθῆ νὰ ἐπιτύχῃ δι' ἐπισήμου ἢ ἰδιωτικῆς ὁδοῦ. Ἡ δὲ διαβιβάζῃ ταύτας, τὸ ταχύτερον δυνατὸν πρὸς τὴν γῶραν καταγωγῆς των αιχμαλώτων ἢ πρὸς τὴν Δύναμιν ἐξ ἧς ἐξαρτῶνται. Θά τυγχίνη, ἀπὸ μέρους των ἐν συρράξει Μερῶν πᾶσας ἐπιουλίας διὰ τὴν εἰς αὐτὰ διαβίβασιν.

Τὰ Ὑπόλοιπα Συμβαλλόμενα Μέρη και εἰδικῶς ἕκαστον τῶν ὁποίων αἱ ὑπὸκειται ἀπολαμβάνουν τὸν ὑπηρεσίον τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου, καθιόνται νὰ παράσχουν πρὸς αὐτὸ τὴν οἰκονομικὴν ἐπίσχυσιν τῆς ἰσότητος θά εἶχεν ἀνάγκην.

Αἱ εἰς ἀνω διατάξεις δὲν ποῦται νὰ ἐρμηνευθῶν ὡς περιουλιώσασιν τὴν ἀνθρωπιστικὴν ἔρσην τῆς Διαθνής Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ και των ἐν ἄρθρῳ 121 μνημονευόμενων Ἑταιρειῶν βοηθίας.

"Ἀρθρον 124.

Τὰ εἰς ἀνω γραφεῖα πληροφοριῶν και τὸ Κεντρικὸν Πρακτορεῖον πληροφοριῶν θ' ἀπολαμβάνουν ἀπερίεως καθὼς και ἕκαστον ἐν ἄρθρῳ 17 πρὸς λεπτομέρειαν ἀπαλλαγῆν και ἐν τῷ μετῶν τοῦ παρόντος πληροφορικῶς ἀπείλειαι ἢ τοὺς ἀναγκαῖα στοιχεία ἀπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων τῶν.

Άρθρον 125.

Υπό την επιφύλαξιν των μέτρων, ατινα ήθελον θεωρηθη απαραίτητα διά την κατοχύρωσιν της ασφαλείας των ή την αντιμετώπισιν πάσης άλλης λογικής ανάγκης, οι κατακρατούσαι Δυνάμεις θά επιφυλάξουν την καλύτεραν υποδογήν εις τας Οργανωτικάς οργανώσεις, επιχειρείας βοήθειαι, ή πάντας άλλους οργανισμούς ατινες ερχονται άρωγοί προς τους αιχμαλώτους πολέμου. Θά παράσχουν προς αυτάς ως επί πρὸς τους κανονικούς διακελιστευμένους αντιπροσώπους των, πᾶσαν αναγκαίαν εύκολίαν ινα επισκέπτονται τους αιχμαλώτους, διανεμουν προς αυτούς βοηθήματα και εφόδια πᾶσης προστασίας προοριζόμενα διά Οργανωτικούς, μορφωτικούς και ψυχολογικούς σκοπούς, ή διὰ νά βοηθήσουν αυτους νά οργανώσουν τας ώρας της σχολής των εντός των στρατοπέδιον. Αί προμνηθεύσαι εταιρείαι και οργανώσεις ύπαιταν νά ιδρυθούν, είτε επί του εδάφους της κατακρατούσης Δυνάμεως, είτε εις άλλην χώραν, είτε άκόμη και νά ίδρυσαν διεθνή χαρακτηρα.

Η κατακρατούσα Δύναμις δύναται νά περιορίση την επιμήν των εταιρειών και οργανώσεων εις τους αντιπροσώπους των οποίον θά επιτρέπηται ν' ασκοῦν την δρασίαν των επί του εδάφους της και υπό τόν έλεγχόν της, υπό τόν όποιον όμως ότι ο τοιοῦτος περιορισμός δεν θά έμποδίση την πλήρη αποτελεσματικη και επαρκούς άρωγής προς τους αιχμαλώτους πολέμου.

Η ειδική εν προκειμένω θέσις της Διεθνούς Έπιτροπής του Έρυθρού Σταυρού θέλει πάντοτε αναγνωρισθῆ και παραμείνη σεβαστή.

Καθ' ην στιγμήν θά παραδιδόνται εις τους αιχμαλώτους πολέμου βοηθήματα ή εφόδια διά τους ως άνω μνημονευμένους σκοπούς, ή τουλάχιστον εντός βραχείας προθεσμίας, θ' αποσβίνονται προς την δωρήτριαν εταιρείαν ή οργανισμόν αποδεχόμενος υπογεγραμμένοι υπό του άνδρος εμπιστοσύνης των αιχμαλώτων και σχετικαί προς έκάστην αποστολήν. Σχετικαί προς τας αποστολάς ταύτας, αποδείξεις παρέχονται ταυτόχρονας και υπό των εχούσων την φρονησιν των αιχμαλώτων διοικητικών αρχών.

ΤΙΤΛΟΣ VI

Έκτέλεσις της συμβάσεως

Τμήμα I.

Γενικά Διατάξεις.

Άρθρον 126.

Οι αντιπροσώποι ή απεσταλμένοι των προστατιδων Δυνάμεων θά εξουσιοδοτηθούν νά μεταβαίνουν εις όλα τὰ μέρη όπου είνεσκονται αιχμαλώτοι πολέμου και διη εις τους τόπους περιορισμού, φυλακίσεως και εργασίας. Θά τους επιτρέπηται ή είσοδος εις όλα τὰ διαμερίσματα τὰ χρησιμοποιούμενα υπό των αιχμαλώτων. Θά τους επιτρέπηται επίσης νά μεταβαίνουν εις τους τόπους αναχωρήσεως, διόδια ή άφιξεως των μετασταλλομένων αιχμαλώτων. Θά δύναται νά συνομιλήσθω άνευ της παρουσίας τρίτων με τους αιχμαλώτους και, ειδικώς, με τον άνδρα εμπιστοσύνης των, εν ανάγκη μέσω διαμεγέως.

Θ' άποβῆ πᾶσα ελευθερία εις τους αντιπροσώπους και απεσταλμένους των προστατιδων Δυνάμεων ως προς την έπιλογήν των οπιων θν επιθυμούν νά επισκερθουν. Η διάρκεια και η διάρκεια των επισκεπτικων ήν δύναται νά περιορισθων, αλλά οτιδήποτε περιορισμόν επιτακτικη στρατιωτικη ανάγκη τούτο δέ μόνον εξαίρετικώς και προσωρινώς.

Η προστατις Δύναμις και η Δύναμις ες ην εξαρτώνται η προστατις δύναμις δύναται, ενδεχόμενα, νά συνεννοηθων ινα επιτραπή εις συμπληρωτικά την αιχμαλώτων νά εγερθωσιν εναντιον των προστατιδων Δυνάμεων.

Οι αντιπροσώποι της Διεθνούς Έπιτροπής του Έρυθρού Σταυρού θ' απολαμβάνουν των αυτων προνομίων. Ο διακριτικός των αντιπροσώπων τούτων θά υπεβάλληται εις την έγκρισιν της Δυνάμεως υπό την εξουσίαν της οποιας εφίσκονται οι προς επίσκεψιν αιχμαλωτοι πολέμου.

Άρθρον 127.

Τα Έψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωσιν όπως διαδώσουν όσον το δυνατόν ευρύτερον εν καιρώ ειρήνης και εν καιρώ πολέμου το κείμενον της παρούσης Συμβάσεως εις τας χώρας των και δι' όπως περιλάβουν την μελέτην εις ταύτης τὰ προγράμματα στρατιωτικη και εΙ δυνατόν, πολιτικη εκπαιδεύσεως ώστε αι άρχαι της ν' αποβουν γνωσταί εις το σύνολον του πληθυσμού.

Αί πολιτικαί, στρατιωτικαί, αστυνομικαί και άλλαι άρχαι, ατινες εν καιρώ πολέμου αναλαμβάνουν ευθύνας εναντι των προστατευομένων προσώπων, δεόν όπως κατέχουν το κείμενον της Συμβάσεως και όπως έχουν εκπαιδευθῆ ιδιαιτέρως επί των διατάξεων της.

Άρθρον 128

Τα Έψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη θά κοινοποιήσουν προς άλληλα μέσω του Όμοσπονδιακού Έλβετικου Συμβουλίου και, κατά την διάρκειαν των εχθροπραξιων, μέσω των προστατιδων Δυνάμεων, τας επίσημους μεταφράσεις της παρούσης Συμβάσεως, ως και τους νόμους και κανονισμούς τους οποίους θά υιοθετήσουν προς εξέκασθλιαν της εφαρμογής της.

Άρθρον 129

Τα Έψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη υποχρεούνται νά λάβουν άπαντα τὰ αναγκαία νομοθετικά μέτρα διά την καθορισμόν καταλλήλων κινήσεων επιβλητέων εις τὰ πρόσωπα, ατινα προσέβησαν ή έδωσαν εις άλλους διαταγήν νά προβουν εις οίανδήποτε σοβαρήν παράβασιν της παρούσης Συμβάσεως εκ των καθοριζομένων εις το επόμενον άρθρον.

Έκαστον Συμβαλλόμενον Μέρος θά εχη την υποχρέωσιν ν' αναζητησῆ τὰ πρόσωπα τὰ κατηγορούμενα ότι προσέβησαν ή έδωσαν εις άλλους διαταγήν νά προβουν εις οίανδήποτε των σοβαρών τούτων παραβάσεων και οφείλει νά παραπέμψη τὰ πρόσωπα ταύτα ενώπιον των Δικαστηρίων του, οίανδήποτε και άν είναι ή εθνικότης των. Δύναται επίσης εν τῷ προτιμᾷ και υπό τους προβλεπομένους υπό της ιδίας αυτού νομοθεσίας όρους, νά παραδίσῃ τὰ ειρημένα πρόσωπα προς έδικαστην εις έτερον Συμβαλλόμενον Μέρος, το όποιον ενδιαφέρειται διά την δίωξίν των, εφ' όσον το Συμβαλλόμενον Μέρος τούτο έχει εναντίον των επαρκεις λόγους διάξεως.

Έκαστον Συμβαλλόμενον Μέρος θά λάβη τὰ αναγκαία μέτρα διά την κατάπαυσιν ενεργειων αντικειμένων εις τας διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως και πέραν των σοβαρών παραβάσεων, ατινες καθορίζονται εις το επόμενον άρθρον.

Εις πᾶσαν περίστασιν οι μνησόμενοι θ' απολαμβάνουν εγγυήσεων δικονομικών και ελευθερίας υπερασπίσεως ουγι κατωτέρων των προβλεπομένων εις τὰ άρθρα 105 και επόμενα της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 130.

Αί σοβαρά παραβάσεις, περι τῶν οποίων πραγματεύεται το προηγούμενον άρθρον, είναι εκείναι αι οποίαι συντάσσονται οίανδήποτε και άν είναι η εθνικότης πράξεων, εφ' όσον διαπράττονται εναντιον προσώπων ή ιδιοκτησιων προστατευομένων υπό της παρούσης Συμβάσεως.

Η εν προθέσει της παρούσης Συμβάσεως ελεγχόμενη μεταχείρισις περιλαμβανομένων των φυλολογικων περιμασεων, ή εκ προθέσεως πρόκλησις μεγάλης αδύνης ή ή σοβαρά προσβολή κατά της σωματικης υγιαιουσεως ή της υγείας, ή δεικνυμεναις αιχμαλωτου πολέμου νά παραστή, εις τας ενόπλους δυνάμεις της εχθρικης Δυνάμεως ή ή στο-βητικων ενόπλων δυνάμεων, τας ενόπλους και εφ-

λήπτου εκδικάσεως κατά τας πράξεις της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 131.

Οὐδέν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύναται ν' ἀπαλλάξῃ ἑαυτό, οὐδέ ν' ἀπαλλάξῃ ἕτερον Συμβαλλόμενον Μέρος τῶν ἐπισημασθέντων ἐν τούτῳ ἢ ἄλλο Συμβαλλόμενον Μέρος υπέρῳ λόγῳ τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον προβλεπομένων παραβάσεων.

Άρθρον 132.

Αἰτήσι ἐνός τῶν ἐν συρράξει Μερῶν, θὰ διεξαχθῇ ἀνακρίσις, ἥ ὁ τρόπος ἐνεργείας θὰ καθορισθῇ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων Μερῶν, ἐπὶ πάσης καταγγελίας περὶ παραβάσεως τῆς Συμβάσεως.

Ἐάν δὲν ἐπέλθῃ συμφωνία ἐπὶ τῆς διαδικασίας τῆς ἀνακρίσεως, τὰ Μέρη θὰ συνεννοηθοῦν διὰ τὴν ἐκλογὴν διαιτητοῦ, ὅστις θ' ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἀκολουθητέας διαδικασίας.

Ἀπαξ διαπιστωθῇ ἡ παράβασις τὰ ἐν συρράξει Μέρη θὰ θέσουν τέρμα εἰς αὐτὴν καὶ θὰ ἐπιβάλλουν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον τὰς δεούσας κυρώσεις.

Τελικαὶ Διατάξεις.

Άρθρον 133.

Ἡ παρούσα Σύμβασις ἐγένετο εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν ἀγγλικὴν. Ἀμφότερα τὰ κείμενα εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικά.

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὀμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θέλει μεριμνήσῃ διὰ τὰς ἐπισημοὺς μεταφράσεις τῆς Συμβάσεως εἰς τὴν ρωσικὴν καὶ τὴν ἰσπανικὴν γλῶσσαν.

Άρθρον 134.

Ἡ παρούσα Σύμβασις ἀντικαθιστᾷ εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν τὴν Σύμβασιν τῆς 27ης Ἰουλίου 1929.

Άρθρον 135.

Εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν Δυνάμεων τῶν δεσμευομένων ὑπὸ τῆς Συμβάσεως τῆς Χάγης τῆς ἀφορῆσε τοὺς Νόμους καὶ τὰ Ἐθιμὰ τοῦ καταξήραν πολέμου, εἴτε πρόκειται περὶ τῆς ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1899 εἴτε περὶ τῆς ἀπὸ 18 Ὀκτωβρίου 1907, καὶ μετεχουσὶν εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν, αὕτη θέλει ἀποτελεῖσθαι συμπλήρωμα τοῦ Κεφαλαίου II τοῦ προσηρητημένου εἰς τὰς ἀνωτέρω Συμβάσεις τῆς Χάγης Κανονισμοῦ.

Άρθρον 136.

Ἡ παρούσα Σύμβασις ἡ ὁποία φέρει τὴν ἡμερομηνίαν τῆς σήμερον εἶναι ἀνοικτὴ πρὸς ὑπογραφήν μέχρι τῆς 12ης Φεβρουαρίου 1950 ἀπὸ μέρους τῶν Δυνάμεων τῶν ἀντιπροσωπευθεισῶν εἰς τὴν ἀρχικὴν ἐν Γενεύῃ τὴν 21ην Ἀπριλίου 1949 συνδιάσκεψιν, ὡς καὶ Δυνάμεων μὴ ἀντιπροσωπευθεισῶν εἰς τὴν συνδιάσκεψιν ταύτην ἀλλὰ μετεχουσῶν εἰς τὴν Σύμβασιν τῆς 27ης Ἰουλίου 1929.

Άρθρον 137.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ ἐπικυρωθῇ ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον αἱ δὲ ἐπικυρώσεις τῆς θὰ κατατεθοῦν ἐν Βέρνη.

Δι' ἐκάστην κατάθεσιν ὀργάνου ἐπικυρώσεως θέλει συνταχθῆναι πρωτότυπον εὐνοίας ἀκριβὲς ἀντίγραφον θέλει ἐπιδοθῆναι ὑπὸ τοῦ Ἑλβετικοῦ Ὀμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου εἰς πάσας τὰς Δυνάμεις ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων ὑπὸγραψήν ἢ Σύμβασις ἢ τῶν ὁποίων θὰ ἔχῃ κοινοποιηθῆ ἢ προσχωρήσῃ.

Άρθρον 138.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ εἴ μὴ ἄλλοι ἐν τῇ αὐτῇ κατὰ τὴν κατάθεσιν διατελέσῃσιν ὁριστικαὶ ἐπικυρώσεις.

Κατόπιν, ὅταν ἂν ἐν τῇ αὐτῇ ἐκάστῳ Ὑψηλῶν Συμβαλλόμενον Μέρος εἰς μῆνα μετὰ τὴν κατάθεσιν αὐτῆς ἐπικυρώσεως αὐτῆς.

Άρθρον 139.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ εἶναι, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἰσχύος τῆς ἀνοικτῆς εἰς τὴν προσχώρησιν πάσης Δυνάμεως ἐπ' ὀνόματι τῆς ὁποίας δὲν ἔχει ὑπογραφήν.

Άρθρον 140.

Αἱ προσχωρήσεις θὰ κοινοποιῶνται ἐγγράφως εἰς τὸ Ἑλβετικὸν Ὀμοσπονδιακὸν Συμβούλιον καὶ θὰ καθίστανται ἐνεργοὶ ἐξ ἡμέρας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν θὰ τῷ ἔχῃσιν περὶ αὐτοῦ.

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὀμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ ἀνακοινώσῃ τὰς προσχωρήσεις πρὸς ὅλας τὰς Δυνάμεις ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων ἔχει ὑπογραφήν ἢ Σύμβασις ἢ τῶν ὁποίων ἔχει κοινοποιηθῆ ἢ προσχωρήσῃ.

Άρθρον 141.

Αἱ εἰς τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 προβλεπόμεναι καταστάσεις θὰ προσδώσῃσιν ἄμεσον ἰσχύϊ εἰς τὰς πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἐναρκίαν τῶν ἐχθροπραξιῶν ἢ τῆς κατοχῆς καταταθείσας, ἐπικυρώσεις καὶ κοινοποιηθείσας προσχωρήσεις τῶν ἐν συρράξει Μερῶν. Ἡ κοινοποίησις τῶν ληφθησομένων ἐπικυρώσεων ἢ προσχωρήσεων τῶν ἐν συρράξει Μερῶν θὰ γίνηται ὑπὸ τοῦ Ἑλβετικοῦ Ὀμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου διὰ τῆς ταχύτερας ὁδοῦ.

Άρθρον 142.

Ἐκάστον τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καταγγεῖλῃ τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἡ καταγγελία θὰ κοινοποιῆται ἐγγράφως πρὸς τὸ Ἑλβετικὸν Ὀμοσπονδιακὸν Συμβούλιον, ὅπερ θ' ἀνακοινώσῃ τὴν κοινοποίησιν πρὸς τὰς Κυβερνήσεις ὅλων τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἡ καταγγελία θὰ καθίστανται ἐνεργὸς ἐν ἔτος μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς πρὸς τὸ Ἑλβετικὸν Ὀμοσπονδιακὸν Συμβούλιον. Οὐχ' ἤττον, καταγγελία κοινοποιηθεῖσα καθ' ἑν ἔτος ἢ κατὰ γέφυρα Δύναμις ἔχει ἐμπλαχῆ εἰς σύμφωνον δὲν καθίσταται ἐνεργὸς ἐπ' ὅσον δὲν θὰ ἔχῃ συναφθῆ εἰρήνη, καὶ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει πρὸ τοῦ τερματισμοῦ τοῦ ἔργου ἀπελευθερώσεως καὶ ἐπαναπατρισμοῦ τῶν προσπατησομένων ὑπὸ τῆς Συμβάσεως προσώπων.

Ἡ καταγγελία θὰ ἰσχύῃ μόνον ἐναντι τῆς καταγγελλομένης Δυνάμεως. Αὕτη οὐδεμίαν θὰ ἔχῃ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ὑποχρεώσεων ἅς τὰ ἐν συρράξει Μέρη θὰ παραμείνουν ὑποχρεωθῆ νὰ ἐκπληρώσῃσιν δυνάμει τῶν ἀρχῶν τοῦ Διεθνικοῦ δικαίου ὡς αὐταὶ προκύπτουν ἐκ τῶν παραδεδομένων μεταξὺ πολιτισμένων ἔθνῶν ἐθίμων, τῶν κανόνων ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς δημοσίας συνηδείσεως.

Άρθρον 143.

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὀμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἐπικυρώσιν τῆς παρούσης Συμβάσεως εἰς τὴν Γερμανίαν, τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν. Τὸ Ἑλβετικὸν Ὀμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ πληροφροσῇ ἐπίσης τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν Ἠνωμένων Ἐθνῶν περὶ τῶν ἐπικυρώσεων προσχωρήσεων καὶ καταγγελιῶν καὶ ἀλλάβῃ περὶ τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἐπ' ὀνόματι ὑπογεγραμμένοι, ἔχοντας καταθέσῃ εἰς ἐκάστην τὰ πρωτότυπα αὐτῆς, ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ, τὴν 12ην Αὐγούστου 1949, εἰς ἑλληνικὴν καὶ ἀγγλικὴν γλῶσσαν, τοῦ πρωτοτύπου μέλλοντος νὰ κατατεθῆ εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῆς Ἑλβετικῆς Ὀμοσπονδίας. Τὸ Ἑλβετικὸν Ὀμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ διαβύσῃ αὐτῶν ἀντιγράφων τῶν Συμβάσεων εἰς ἐκάστην τῶν ὑποχρεωθεισῶν Κρατῶν ὡς καὶ εἰς τὰ Κράτη, αἵτινα εἶχον καταθέσῃ εἰς τὴν Σύμβασιν.

Δι' ὀνόματι ὑπογεγραμμένοι, ἔχοντας καταθέσῃ εἰς ἐκάστην τὰ πρωτότυπα αὐτῆς, ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 5

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ

Περὶ προστασίας τῶν πολιτῶν ἐν καιρῷ πολέμου.
τῆς 2 Αὐγούστου 1949

Οἱ ὑπογεγραμμένοι, πληρεξούσιοι τῶν Κυβερνήσεων τῶν ἀντιπροσωπευθεισῶν εἰς τὴν Διπλωματικὴν Διάσκεψιν τὴν συνελθοῦσαν ἐν Γενεύῃ ἀπὸ τῆς 21 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 12 Αὐγούστου 1949 πρὸς κατάρτισιν συμβάσεως διὰ τὴν προστασίαν τῶν πολιτῶν ἐν καιρῷ πολέμου, συμφωνήσαν τὰ ἀκόλουθα :

ΜΕΡΟΣ I.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ὕψηλά συμβαλλόμενα μέρη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σεβασθοῦν καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὸν σεβασμὸν τῆς παρουσίας συμβάσεως ἀνὰ πᾶσαν περίπτωσιν.

Ἄρθρον 2

Ἐκτός τῶν διατάξεων αἰτίνας θὰ τεθοῦν ἐν ἰσχύϊ ἤδη καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης, ἡ παρούσα σύμβασις θὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς περίπτωσιν κεκρυγμένου πολέμου, ἢ ἄλλης τινὸς ἐνόπλου συρράξεως ἣτις ἤθελεν ἀνακύψῃ μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων τῶν ὕψηλῶν Συμβαλλομένων μερῶν, καὶ ἂν εἴτε ἢ ἐμπόλεμος κατάστασις δὲν ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τινος ἐξ αὐτῶν.

Ἡ σύμβασις θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπίσης εἰς πᾶσαν περίπτωσιν μερικῆς ἢ ὀλικῆς κατοχῆς τοῦ ἐδάφους ἐνὸς τῶν ὕψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, καὶ ἂν εἴτε ἢ ἐν λόγῳ κατάληψις δὲν ἀντιμετωπίσῃ ἐνόπλιον ἀντίστασιν.

Καὶ εἰς περίπτωσιν ἀκόμῃ καθ' ἣν μία τῶν ἐν συρράξει Δυνάμεων δὲν συμμετέχει τῆς παρουσίας συμβάσεως, αἱ εἰς τούτῃν μετέχουσαι δυνάμεις θὰ ἐξαιρουθῶσιν ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συμβάσεως ὡς πρὸς τὰς ἀμοιβαίας τῶν σχέσεις. Θὰ δεσμεύονται ὁμοῦ ἐπὶ πλέον ὑπὸ τῆς Συμβάσεως καὶ ἐν σχέσει μετὰ τὴν ἐν λόγῳ Δύναμιν, ἐὰν αὕτη ἀποδεχθῇ καὶ ἐφαρμόσῃ τὰς διατάξεις αὐτῆς.

Ἄρθρον 3

Εἰς περίπτωσιν ἐνόπλου συρράξεως οὐχὶ διεθνoῦς χαρακτῆρος ἀλλ' ἀνακυπτούσης ἐντὸς τῆς εδαφικῆς περιοχῆς ἐνὸς τῶν ὕψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἕκαστον μέρος εἰς τὴν σύρραξιν ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ τοῦλάχιστον τὰς ἀκόλουθους διατάξεις :

1) Ἄτομα μὴ λαμβάνοντα ενεργὸν μέρος εἰς τὰς ἐχθροπραξίας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μελῶν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῶν καταθεσάντων τὰ ὅπλα καὶ τῶν τεθέντων ἐκτός μάχης ἐνεκα νόσου, τραυμάτων, κρατήσεως ἢ ἄλλης αἰτίας θὰ τύχουν ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀνθρωπιστικῆς μεταχειρίσεως ἀνευ οἰασδήποτε δυσμενοῦς διακρίσεως στηριζομένης εἰς τὴν φυλὴν, τὸ χρῶμα, τὴν θρησκείαν ἢ πίστιν, τὸ φύλον, τὴν γέννησιν ἢ τὸν πλοῦτον ἢ εἰς οἰοδήποτε ἀνάλογον κριτήριον.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶναι καὶ θὰ παραμείνουν ἀπηγορευμένοι καθ' οἰονδήποτε χρόνον καὶ τόπον ὡς πρὸς τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα :

α) Προσβολαὶ κατὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος, ἰδίως ὁ φόνος ὑπ' ὄπλους αὐτοῦς τοὺς τύπους, ὁ ἀκρωτηριασμός, ἡ σκληρὰ μεταχειρίσις καὶ τὰ παντὸς εἶδους βασανιστήρια.

β) Ἡ κράτησις διήμερον.

γ) Αἱ προσβολαὶ κατὰ τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καὶ εἰδικῶς ἡ ταπεινωτικὴ καὶ ἐξευτελιστικὴ μεταχειρίσις.

δ) Αἱ ἀπαγγελίαι καταδικῶν καὶ αἱ ἐκτελέσεις αἱ γινόμεναι χωρὶς νὰ προηγηθῇ διεξχωρῆ δίκης ὑπὸ κανονικῶς συσταθέντος δικαστηρίου, παρέχοντος τὰς δικαστικὰς

ἐγγυήσεις τὰς ἀναγνωριζομένας ὡς ἀπαραιτήτους ὑπὸ τῶν πεπολιτισμένων ἔθνῶν.

2) Οἱ τραυματῆται καὶ ἀσθενεῖς θὰ συλλέγονται καὶ θὰ περιθάλπωνται.

Ἄμερόληπτος τις ἀνθρωπιστικὸς ὀργανισμός, ὡς ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, θὰ δύναται νὰ προσφέρῃ τὰς υπηρεσίας του εἰς τὰ μετέχοντα τῆς συρράξεως Μέρη.

Τὰ ἐν συρράξει Μέρη θὰ προσπαθήσουν ἐξ ἄλλου νὰ θέσουν ἐν ἰσχύϊ, δι' εἰδικῶν συμφωνιῶν, ὅλας ἢ μέρος τῶν διατάξεων τῆς παρουσίας Συμβάσεως.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων δὲν θὰ ἐπηρεάσῃ τὴν νομικὴν θέσιν τῶν εἰς τὴν σύρραξιν μετεχόντων Μερῶν.

Ἄρθρον 4.

Ὑπὸ τῆς Συμβάσεως προστατεύονται τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἰς οἰανδήποτε στιγμὴν καὶ καθ' οἰονδήποτε τρόπον εὐρίσκονται, ἐν περιπτώσει συρράξεως ἢ κατοχῆς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Μέρους μετέχοντος τῆς συρράξεως Δυναμῆως Κατοχῆς τῆς ὁποίας δὲν τυγχάνουν πολῖται.

Πολῖται κράτους μὴ δεσμευμένου ὑπὸ τῆς Συμβάσεως δὲν προστατεύονται ὑπ' αὐτῆς. Πολῖται οὐδετέρου Κράτους εὐρισκόμενοι εἰς τὸ ἐδαφὸς ἐμπολέμου κράτους καὶ πολῖται συνεμπολέμου κράτους δὲν θεωροῦνται πρόσωπα προστατευόμενα ἐν ὅσῳ τὸ Κράτος τοῦ ὁποίου τυγχάνουν πολῖται ἔχει κανονικὴν διπλωματικὴν ἐκπροσώπησιν παρὰ τῶν κράτεϊ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται.

Ἐν τούτοις αἱ Διατάξεις τοῦ Μέρους II ἔχουν εὐρύτερον ἐφαρμογὴν ἣτις καθορίζεται εἰς τὸ ἄρθρον 13.

Πρόσωπα προστατευόμενα ὑπὸ τῆς Συμβάσεως τῆς Γενεύης περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν τῶν ἐκστράτεϊα ἐνόπλων δυνάμεων, τῆς 12 Αὐγούστου 1949, ἢ ὑπὸ τῆς Συμβάσεως τῆς Γενεύης περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν τραυματιῶν, ἀσθενῶν καὶ ναυαγῶν τῶν ἐν θαλάσῃ ἐνόπλων δυνάμεων τῆς 12 Αὐγούστου 1949 ἢ ὑπὸ τῆς Συμβάσεως τῆς Γενεύης περὶ Μεταχειρίσεως Αἰχμαλώτων Πολέμου τῆς 12 Αὐγούστου 1949 δὲν θεωροῦνται προστατευόμενα πρόσωπα κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς παρουσίας συμβάσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἐὰν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐνὸς τῶν ἐν συρράξει Μερῶν, τὸ μέρος τοῦτο ἔχει σοβαροῦς λόγους νὰ θεωρήσῃ ὅτι ἐν τῶν ὑπὸ τῆς παρουσίας συμβάσεως προστατευόμενον πρόσωπον προκαλεῖ ἀτομικῶς τὴν δεικνυομένην ὑπόνοιαν ὅτι ἔχει δρᾶσιν ἐπιζημίαν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους ἢ ἀποδειχθῇ ὅτι πράγματι ἔχει τοιαύτην δρᾶσιν, τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον δὲν θὰ δικαιούται νὰ επικαλεσθῇ τὰ δικαιώματα καὶ προνόμια τὰ παρεχόμενα ὑπὸ τῆς παρουσίας συμβάσεως, ἐὰν ταῦτα παρεχόμενα αὐτῷ ἠδύναντο νὰ ζημιώσουν τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους.

Ἐὰν εἰς καταληφθὲν ἐδαφός, πρόσωπον προστατευόμενον ὑπὸ τῆς Συμβάσεως συλληφθῇ ὡς κατάσκοπος ἢ δολιοφθορεὺς ἢ διότι ὑπάρχει κατ' αὐτοῦ ἀτομικῶς ἢ δεικνυομένη ὑπόνοια ὅτι ἔχει δρᾶσιν ἐπιζημίαν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους, δύναται τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον ἐὰν ἡ στρατιωτικὴ ἀσφάλεια τὸ ἀπαιτῆ ἀπολύτως νὰ στερηθῇ τοῦ ὑπὸ τῆς παρουσίας συμβάσεως προβλεπομένου δικαιώματος ἐπικοινωνίας.

Οὐχ' ἤττον, εἰς τοιαύτας περιστάσεις τὰ πρόσωπα περὶ ὧν αἱ ἀνωτέρω παράγραφοι θὰ τύχουν ἀνθρωπιστικῆς μεταχειρίσεως καὶ εἰς περίπτωσιν διώξεως δὲν θὰ στερηθοῦν τῶν δικαιωμάτων δικαίας καὶ κανονικῆς διαδικασίας τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς παρουσίας Συμβάσεως. Θὰ ἐπικαλεσθῶσιν δὲ ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ προνόμια τῶν προστατευομένων προσώπων κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς παρουσίας Συμβάσεως, ὅσον ἐνεστὶ τάχιον λαμβανομένης ὑπ' ὅφει τῆς ἀσφα-

λείξαι τοῦ Κράτους ἢ τῆς Δυνάμεως Κατοχῆς, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως.

Ἄρθρον 6.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ ἐφαρμοσθῇ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως οἰκισθῆναι συρράξεως ἢ κατοχῆς ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ ἐδάφους Μερῶν μετεχόντων τῆς συρράξεως ἢ ἐφαρμογῆ τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ παύσῃ εἶταν παύσουν γενικῶς αἱ στρατιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις.

Εἰς κατεχομένης περιοχῆς ἢ ἐφαρμογῆ τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ παύσῃ ἐν ἔτος μετὰ τὸ γενικὸν τέλος τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων οὐχ' ἤττον ἢ κατέχουσα Δύναμις θὰ δεσμεύεται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς ἐν καὶ ἐφ' ὅσον ἢ ἐν λόγῳ Δύναμις ἀσκή κυβερνητικῆς λειτουργίας ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ περιοχῆς, ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἀκολουθῶν ἄρθρων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

1 ἕως 12, 27, 29 ἕως 34, 47, 49, 51, 52, 53, 59, 61 ἕως 77, 143.

Προστατευόμενα πρόσωπα τῶν ὁποίων ἢ ἀπελευθέρωσις ὁ ἐπαναπατρισμός ἢ ἡ ἐπανεγκατάστασις θὰ λάβουν χώραν μετὰ τὰς ἡμερομηνίας ταύτας, θὰ ἐξακολουθήσουν ἐν τῷ μεταξὺ νὰ τυγχάνουν προστασίας βάσει τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 7.

Πλὴν τῶν συμφωνιῶν τῶν ρητῶς ὑπὸ τῶν ἄρθρων Π, 14, 15, 17, 36, 108, 109, 132, 133 καὶ 149 προβλεπομένων, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δύνανται νὰ συνάψουν καὶ ἑτέρας εἰδικῆς συμφωνίας ἐπὶ παντὸς θέματος τὸ ὁποῖον θὰ θεωρηθῇ σκόπιμον νὰ ρυθμισθῇ ἰδιαιτέρως. Οὐδεμία εἰδικὴ συμφωνία δύναται ν' ἀποβῇ πρὸς ζημίαν τῆς θέσεως τῶν προστατευομένων προσώπων, ὡς αὕτη καθορίζεται διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως οὔτε νὰ περιορίσῃ τὰ δι' αὐτῆς παρεχόμενα εἰς τὰ πρόσωπα ταῦτα δικαιώματα.

Τὰ προστατευόμενα πρόσωπα θὰ ἐξακολουθήσουν ν' ἀπολαύουν τῶν εὐεργετημάτων τῶν τοιούτων συμφωνιῶν ἐφ' ὅσον καὶ ἡ Σύμβασις θὰ εἶναι ἐπ' αὐτῶν ἐφαρμοστέα, ἐκτός ἐάν περιληφθοῦν ρηταί περὶ τοῦ ἐναντιοῦ διατάξεις εἰς τὰς προμνησθείσας συμφωνίας ἢ εἰς ἄλλας μετγενεστέρας συναφθησάμενας, ἢ ἐάν ἐλήφθησαν εὐνοικώτεροι δι' αὐτοὺς μέτρα ὑπὸ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν εἰς τὴν σύρραξιν μετεχόντων Μερῶν.

Ἄρθρον 8.

Τὰ προστατευόμενα πρόσωπα ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύνανται νὰ παραιτηθοῦν ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐξαρραχθέντων αὐτοῖς ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ ὑπὸ τῶν εἰδικῶν συμφωνιῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐάν συνήφθησιν τοιαῦτα.

Ἄρθρον 9.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ ἐφαρμοσθῇ τῇ συνεργασίᾳ καὶ ὑπὸ τὴν ἐλεγχῶν τῶν Προστατῆδων Δυνάμεων τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν περιφρούρησιν τῶν συμφερόντων τῶν μετεχόντων εἰς τὴν σύρραξιν Μερῶν. Πρὸς τὴν σκοπὴν ταύτην αἱ Προστατῆδες Δυνάμεις δύνανται ἐπὶ πλεον τοῦ διπλωματικοῦ καὶ προξενικοῦ τῶν προσωπικοῦ, νὰ διορίσουν ἀντιπροσώπους ἐκ τῶν ἰδίων τῶν πολιτῶν ἢ τῶν πολιτῶν ἑτέρου οὐδετέρου Δυνάμεων. Οἱ ὡς ἄνω ἀντιπρόσωποι θὰ ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐγχείρησιν τῆς Δυνάμεως παρὰ τῇ ὁποίᾳ πρόκειται νὰ ἐξακολουθῶν τὰ καθήκοντά των.

Τὰ ἐν ὁμοίᾳ Μέρη θὰ διευκολύνουν κατὰ τὸν εὐρύτερον δυνατὸν τρόπον τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀντιπροσώπων ἢ ἀπεσταλμένων τῶν Προστατῆδων Δυνάμεων.

Οἱ ἀντιπρόσωποι ἢ ἀπεσταλμένοι τῶν Προστατῆδων Δυνάμεων ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θὰ υπερβαίνουσιν τὰ ὅρια τῆς ἀποστολῆς τῶν ὡς ἄνω καθορίζονται διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Εἰδικῶς θὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπιτακτικὰς ἀκασ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ ἑνασχοὶ καθήκοντά των.

Ἄρθρον 10.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως δὲν ἐναντιοῦνται εἰς τὴν ἀνθρωπιστικὴν δρᾶσιν ἢ τὴν Διεθνήν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἢ οἰαδήποτε ἄλλη ἀμερόληπτος ἀντιπιστικὴ ὀργάνωσις θ' ἀναλάβουν, τῇ συναίνεσει τῶν εἰς σύρραξιν μετεχόντων Μερῶν, διὰ τὴν προστασίαν καὶ ὄψιν τῶν πολιτῶν.

Ἄρθρον 11.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δύνανται ὅποτεδήποτε νὰ συμφωνήσουν, ἵνα ἀναθέσουν εἰς ὀργανισμὸν παρέχον πᾶσαν ἐγγυήσιν ἀμεροληψίας καὶ ἰκανότητος τὰ καθήκοντα ἅτινα διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀνατίθενται εἰς Προστατῆδες Δυνάμεις.

Ὅταν πρόσωπα προστατευόμενα ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως δὲν ἀπολαύουν ἢ παύσουν δι' οἰομένητε λόγῳ ν' ἀπολαύουν τῆς φροντίδος Προστατῆδος Δυνάμεως ἢ ὀργανισμοῦ περὶ οὗ προβλεπῆται ἢ ἀνωτέρω πρώτη παράγραφος, ἢ κατακρατοῦσα Δύναμις θὰ ζητήσῃ εἴτε ἀπὸ αὐτῶν κρᾶτος εἴτε ἀπὸ ἑνα ἄλλον ἀνάλογον ὀργανισμὸν ἀναλάβουν τὰ καθήκοντα τὰ ἀνατεθέντα ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως εἰς τὰς προστατῆδες Δυνάμεις τὰς ὁρισθείσας ὑπὸ τῶν ἐν συρράξει Μερῶν.

Ἐάν δὲν καταστή δυνατὴ ἢ ὡς ἄνω ἐξασφάλει τῆς προστασίας ἢ κατακρατοῦσα Δύναμις ὀφείλει νὰ ζήτησῃ ἀπὸ ἀνθρωπιστικῆν τινα ὀργάνωσιν, ὡς εἶναι ἡ Διεθνή Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ν' ἀναλάβῃ τὰ ἀνθρωπιστικὰ καθήκοντα ἅτινα ἢ παρούσα σύμβασις ἀντιθέτει εἰς τὰς Προστατῆδες Δυνάμεις ἢ ὀφείλει ν' ἀποδεχθῆ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου τὰς προστασίας ὑπηρεσίας ἃς ἤθελε λάβῃ παρὰ τοιαύτῃ ὀργάνωσιν.

Πᾶσα οὐδετέρα Δύναμις ἢ πᾶσα ὀργάνωσις καλοῦ μνην ὑπὸ τῆς ἐνδιαφερομένης Δυνάμεως ἢ προσφερομένη πρὸς τὸν ἀνωτέρω ἀναφερόμενον σκοπὸν ὀφείλει κατὰ τὴν δρᾶσιν τῆς νὰ ἔχη συναίσθησιν τῆς εὐθύνης τῆς ἐναντι τοῖς ἐν συρράξει Μέρους ἐκ τοῦ ὁποῖου ἐξαρτῶνται τὰ διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως προστατευόμενα πρόσωπα καὶ ὀφείλει νὰ παράσῃ ἐπαρκεῖς ἐγγυήσεις ὅτι εἶναι ἰκανὴ ν' ἀναλάβῃ τὰ περὶ οὗ πρόκειται καθήκοντα καὶ νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὰ ἀμερόληπτος.

Οὐδεμία ἐπιτρέπεται παρέκτασις ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων δι' εἰδικῆς συμφωνίας μεταξύ Δυνάμεων τῶν ὁποίων ἢ μία εὐρίσκειται, ἔστω καὶ προσωρινῶς, ἀπέναντι τῆς ἄλλης, ἢ τῶν συμμέχων τῆς ἄλλης εἰς μειωνεκτικὴν ἀπὸ ἀπόψεως ἐλευθερίας διαπραγματεύσεως θέσιν λόγῳ στρατιωτικῶν γεγονότων ὡς, λόγῳ χάριν τῆς καθήκους τοῦ ὅλου ἢ σημαντικοῦ μέρους τοῦ ἐδάφους τῆς.

Ὅποτεδήποτε γίνεται, εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν, μνεῖα περὶ Προστατῆδος Δυνάμεως, ἢ μνεῖα αὕτη ἀφορᾷ ὡσπύτως καὶ τὰς ὀργανώσεις αἰτινες δύνανται νὰ τὴν ὑποκαταστήσουν ὑπὸ τὴν ἐνοσίαν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπακτείνονται καὶ ἐφαρμόζονται εἰς τὰς περιπτώσεις πολιτῶν οὐδετέρου Κράτους εὐρισκομένων εἰς κατεχόμενον ἐδαφός ἢ εἰς ἐδαφός ἐμπολέμου κράτους παρὰ τῷ ὁποίῳ τὸ κράτος οὗτινος τυγχάνουσιν πολιτῶν δὲν ἔχει κανονικὴν διπλωματικὴν ἀντιπροσώπευσιν.

Ἄρθρον 12.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελον θεωρήσῃ τοῦτο χρήσιμον εἰς τὰ συμφέροντα τῶν προστατευομένων προσώπων ἰδίως δὲ εἰς περιπτώσεις διαφωνίας μεταξύ τῶν ἐν συρράξει Μερῶν ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν ἢ τὴν ἐρμηνείαν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως, αἱ Προστατῆ-

εις Δυνάμεις θά προσφέρουν τὰς καλὰς τῶν ὑπηρεσίας ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ διακανονισμοῦ τῆς διαφορᾶς.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἕκαστη τῶν Προστατίδων Δυνάμεων δύναται εἶτε τῇ προσκλήσει ἐνὸς Μέρους εἶτε ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας νὰ προτείνῃ εἰς τὰ μετέχοντα τῆς συρράξεως Μέρη σύσκεψιν τῶν ἀντιπροσώπων των καὶ ἰδίως τῶν ἀρχῶν αἵτινες ἔχουν τὴν φροντίδα τῶν προστατευομένων προσώπων εἰ δυνατόν ἐπὶ καταλλήλως ἐκλεγομένου οὐδετέρου ἐδάφους. Τὰ ἐν συρράξει Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ δώσουν συνέχειαν εἰς τὰς τοιαύτας προτάσεις. Αἱ Προστάτιδες Δυνάμεις δύνανται, ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη νὰ προτείνουν εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῶν ἐν συρράξει Μερῶν προσωπικότητα ἀνήκουσαν εἰς οὐδετέραν Δύναμιν ἢ ἀπεσταλμένην τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Στραυροῦ, ἥτις θέλει κληθῆ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν τοιαύτην σύσκεψιν.

ΜΕΡΟΣ II.

Γενικὴ Προστασία τῶν πληθυσμῶν ἐναντι ὀρισμένων συνεπειῶν τοῦ πολέμου.

*Ἄρθρον 13.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Μέρους καλύπτουν τὸ σύνολον τῶν πληθυσμῶν των εἰς τὴν σύρραξιν μετεχουσῶν χωρῶν ἀνευ οἰασδήποτε δυσμενοῦς διακρίσεως στηριζομένης ἰδίᾳ ἐπὶ ζητημάτων φυλῆς, ἐθνικότητος, θρησκείας ἢ πολιτικῶν πεποιθήσεων καὶ τείνουν νὰ μετριάσουν τὰ ὑπὸ τοῦ πολέμου προκαλούμενα δεινὰ.

*Ἄρθρον 14.

Ἐν καιρῷ εἰρήνης ἤδη τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη καί, μετὰ τὴν ἐναρξίν των ἐχθροπραξιῶν, τὰ εἰς τὴν σύρραξιν μετέχοντα Μέρη, δύνανται νὰ ἐγκαταστήσουν ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτῶν ἐδάφους καί, ἐν παραστῇ ἀνάγκῃ, εἰς τὰς κατεχομένης περιοχάς, ζῶνας καὶ τόπους, ὑγειονομικοὺς καὶ ἀσφαλείας, οὕτω ὀργανωμένους ὥστε νὰ προστατεύωνται ἐντὸς αὐτῶν ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου οἱ τραυματίαι, οἱ ἀσθενεῖς, τὰ ἠλικιωμένα άτομα, παιδία καὶ τῶν δεκαπέντε ἐτῶν, ἐγκυμονοῦσαι γυναῖκες καὶ μητέρες τέκνων κάτω τῶν ἑπτὰ ἐτῶν.

Ἀπὸ τῆς ἐναρξέως καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συρράξεως τὰ ἐνδιαφερόμενα Μέρη δύνανται νὰ συνάπτουν συμφωνίας διὰ τὴν ἀμοιβαίαν ἀναγνώρισιν των δημιουργηθειῶν ζωνῶν καὶ τόπων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δύνανται νὰ θέσουν ἐν ἰσχύϊ τὰς διατάξεις τοῦ εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν προσηρτημένου Συγχεῖου Συμφωνίας, ἐπιφέρουσαι εἰς αὐτὸ οἷα τροποποιήσεις ἢ θελον θεωρήσει ἀναγκαίας.

Αἱ Προστάτιδες Δυνάμεις καὶ ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Στραυροῦ καλοῦνται νὰ προσφέρουν τὰς καλὰς τῶν ὑπηρεσίας ἵνα διευκολυνθῇ ἡ ἐγκαθίδρυσις καὶ ἀναγνώρισις τῶν ἐν λόγῳ ὑγειονομικῶν ζωνῶν καὶ τόπων ἀσφαλείας.

*Ἄρθρον 15.

Οἰονδήποτε τῶν ἐν συρράξει Μερῶν δύναται νὰ προτείνῃ εἰς τὸν ἀντίπλον, εἶτε ἀπ' οὐθείας εἶτε δι' οὐδετέρου Κράτους ἢ ἀνθρωπιστικῆς ὀργανώσεως τὴν ἐγκατάστασιν, εἰς τὰς περιοχάς εἰς ας λαμβάνουν χώραν μάχαι, οὐδετεροποιημένων ζωνῶν προοριζομένων νὰ ἐξασφαλίσουν ἀπὸ τοὺς κινδύνους τοῦ πολέμου ἀνευ οἰασδήποτε διακρίσεως τὰ ἐπόμενα πρόσωπα :

α) τραυματίαι ἢ ἀσθενεῖς μαχόμενοι ἢ ἀμαχοί.

β) πολιτικῶν μὴ λαμβάνοντες μέρος εἰς τὰς ἐχθροπραξίας οἵτινες κατὰ τὴν διαμονὴν των ἐντὸς τῶν ζωνῶν οὐδὲν ἐκτελοῦν ἔργον στρατιωτικοῦ χαρακτῆρος.

Ὅταν τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη συμφωνήσουν ἐπὶ τῆς γεωγραφικῆς τοποθεσίας, τῆς διευκρίσεως, τοῦ ἐφοδιασμοῦ διὰ τροφίμων καὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς προσταθείσης οὐδετεροποιημένης ζώνης θὰ συναρθῇ καὶ θὰ ὑπογραφῇ ὑπὸ τῶν

ἀντιπροσώπων τῶν ἐν συρράξει Μερῶν ἐγγραφὸς περὶ αὐτοῦ συμφωνία. Ἡ συμφωνία θὰ καθορίσῃ τὴν ἐναρξίν καὶ διάρκειαν τῆς οὐδετεροποιήσεως τῆς ζώνης.

*Ἄρθρον 16.

Οἱ τραυματίαι καὶ ἀσθενεῖς ὡς καὶ οἱ ἀνάπηροι καὶ οἱ ἐγκυμονοῦσαι γυναῖκες θὰ εἶναι ἀντικείμενα ἰδιαιτέρας προστασίας καὶ σεβασμοῦ.

Ἐν ᾧ μέτρῳ ἐπιτρέπουν τοῦτο αἱ στρατιωτικαὶ ἀνάγκαι καὶ ἕκαστον τῶν ἐν συρράξει Μερῶν θὰ διευκολύνῃ τὰ μέτρα τὰ λαμβανόμενα πρὸς ἀναζήτησιν τῶν νεκρῶν καὶ τραυματιῶν, πρὸς βοήθειαν τῶν ναυαγῶν καὶ ἄλλων προσώπων ἐκτεθειμένων εἰς δεινὸν κίνδυνον καὶ πρὸς προστασίαν αὐτῶν ἀπὸ τῆς λεηλασίας καὶ τῆς κακομεταχειρίσεως.

*Ἄρθρον 17.

Τὰ ἐν συρράξει Μέρη θὰ προσπαθήσουν νὰ συνάψουν τοπικὰς συμφωνίας διὰ τὴν ἐκκένωσιν τῶν τραυματιῶν, ἀσθενῶν, ἀναπήρων καὶ ἠλικιωμένων ἀτόμων, παίδων καὶ λεγῶν ἐκ τῶν πολιορκουμένων ἢ περικυκλωμένων περὶ γῶν καὶ διὰ τὴν εἰς τὰς περιοχὰς κινήσεως εἰσοδῶν ἱερῶν οἰασδήποτε θρησκείας, ἱατρικοῦ προσωπικοῦ καὶ ὑγειονομικοῦ ὕλικου.

*Ἄρθρον 18.

Πολιτικὰ νοσοκομεῖα ὀργανωθέντα πρὸς περιθαλίψιν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν, ἀναπήρων καὶ λεγῶν εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν δύνανται ν' ἀποτελέσουν στόχον ἐπιθέσεως ἀλλὰ θὰ τυγχάνουν πάντοτε σεβασμοῦ καὶ προστασίας ἐκ μέρους τῶν ἐν συρράξει Μερῶν.

Τὰ μετέχοντα τῆς συρράξεως Κράτη θὰ ἐφοδιάσουν πάντα τὰ πολιτικὰ νοσοκομεῖα διὰ πιστοποιητικῶν ἐμφαινόντων τὸν χαρακτῆρα των ὡς πολιτικῶν νοσοκομείων καὶ ἀποδεικνύοντων ὅτι τὰ ὑπ' αὐτῶν κατεγόμενα κτίρια δὲν χρησιμοποιοῦνται δι' ἕτερον τινὰ σκοπὸν, ὅστις συμφῶνως τῷ ἄρθρῳ 19 θὰ ἠδύνατο νὰ στερῆσιν αὐτὰ τῆς προστασίας.

Τὰ πολιτικὰ νοσοκομεῖα θὰ φέρουν τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 38 τῆς Συμβάσεως τῆς Γενεύης περὶ βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν τῶν ἐν ἐστρατεία Ἐνόπλων Δυνάμεων τῆς 12 Αὐγούστου 1949, καθοριζόμενα ἐμβλήματα, ἐὰν ἔχουν πρὸς τοῦτο τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Κράτους.

Τὰ εἰς τὴν σύρραξιν μετέχοντα Μέρη θὰ λάβουν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ἐφ' ὅσον αἱ στρατιωτικαὶ ἀνάγκαι τὸ ἐπιτρέπουν, ἵνα κατακτήσουν τὰ διακριτικὰ ἐμβλήματα τῶν πολιτικῶν νοσοκομείων εὐδιάκριτα εἰς τὰς κατὰ ξηρὰν, αἴρα καὶ θάλασσαν δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ ὥστε νὰ ἀποσβεθῇ ἡ δυνατότης ἐπιθετικῆς κατ' αὐτῶν ἐνεργείας.

Ἐν ὅψει τῶν κινδύνων εἰς οὓς δυνατὸν νὰ ἐκτεθῶν τὰ νοσοκομεῖα ἐὰν εὐρίσκονται πλησίον στρατιωτικῶν ἐγκαταστάσεων θὰ δεῖσθ νὰ ληθῇ φροντίς ὥστε τὰ νοσοκομεῖα νὰ κεντῶν εἰς τὴν μεγαλύτεραν δυνατὴν ἀπὸ αὐτὰ ἀπόστασιν.

*Ἄρθρον 19.

Ἡ ὀφειλομένη εἰς τὰ πολιτικὰ νοσοκομεῖα προστασία δὲν θὰ παύσῃ εἰ μὴ μόνον ἐὰν χρησιμοποιοῦνται ἐκτὸς τῶν ἀνθρωπιστικῶν των καθηκόντων, δι' ἐνεργείας ἐπιζημίας εἰς τὸν ἐχθρὸν. Οὐχ ἤττον ἡ προστασία θὰ παύσῃ μόνον ἀφοῦ δοθῇ κατάλληλος προσιδοποίησις καθορίζουσα εἰς ὅλας τὰς δυνατὰς περιπτώσεις λογικὴν προθεσίαν καὶ ἀφοῦ παρέλθῃ αὕτη ἀπρακτος.

Ἡ περιθαλίψις ἀσθενῶν καὶ τραυματιῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις καὶ ἡ ὑπαρξίς φορητῶν ὀπλῶν καὶ πυρομαχικῶν παραληφθέντων ἐκ τῶν τοιαύτων μαχητῶν καὶ μὴπω παραδοθέντων εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν δὲν θὰ θεωροῦνται ἐπιζήμια διὰ τὸν ἐχθρὸν πράξεις.

Άρθρον 20.

Τὰ πρόσωπα τὰ ασχολούμενα κανονικῶς καὶ ἀποκλειστικῶς μετὰ τὴν λειτουργίαν καὶ διοίκησιν τῶν πολιτικῶν νοσοκομείων, συμπεριλαμβανομένων τῶν προσώπων τῶν ολουμένων μετὰ τὴν ἀναζήτησιν, διακομηθῆν καὶ μετακινῆν καὶ μετὰ τὴν περίθαλψιν τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν ἰτῶν, τῶν ἀναπήρων καὶ τῶν λεγῶν θὰ τυγχάνουν σεμοῦ καὶ προστασίας.

Εἰς τὰ κατεχόμενα ἐδάφη καὶ εἰς τὰς ζῶνας πολεμικῶν χειρῶν τὸ ἀνωτέρω προσωπικὸν θὰ ἀναγνωρίζεται δελτίου ταυτότητος βεβαιούντος τὴν ἰδιότητά του, φέτος τὴν φωτογραφίαν τοῦ κατόχου καὶ τὴν σφραγίδα ἰεροδοσίας ἀρχῆς καὶ ἐπίσης δι' ἐνὸς περιβραχιονίου φραγμένου καὶ ἀνθεκτικοῦ εἰς τὴν ὑγρασίαν ὅπως κατὰ ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας θὰ φέρεται εἰς τὸν ἀριστερὸν ἰχίονα.

Τὸ περιβραχιόνιον τοῦτο θὰ χορηγῆται ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ θὰ φέρῃ τὰ ἐμβλήματα τὰ προβλεπόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 38 τῆς Συμβάσεως τῆς Γενεύης περὶ βελτιώσεως καὶ καταστάσεως τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν τῶν ἐν στρατείᾳ ἐνόπλων δυνάμεων, τῆς 12 Αὐγούστου 1949.

Τὸ ὑπόλοιπον προσωπικὸν τὸ ἀσχολούμενον εἰς τὴν λειτουργίαν καὶ διοίκησιν τῶν πολιτικῶν νοσοκομείων θέλει τὴν τύχην σεβασμοῦ καὶ προστασίας καὶ θὰ δικαιούται κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του νὰ φέρῃ τὸ περιβραχιόνιον περὶ οὗ ἀνωτέρω προβλέπεται, ὑπὸ τῶν ἐν τῷ παρῶντι ἔθρῳ τιθεμένων ὅρων. Τὸ δελτίον ταυτότητος θὰ ἀναγράφῃ τὰ καθήκοντα εἰς ἃ εἰς ἕκαστος ἀσπαστολεῖται.

Ἡ διεύθυνσις ἕκαστου νοσοκομείου θὰ τηρῇ πάντοτε τὴν διάθεσιν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἐθνικῶν ἢ κατοχῆς ἡμερωμένου πίνακα τοῦ τοιοῦτου προσωπικοῦ.

Άρθρον 21.

Φάλαγγες οχημάτων ἢ νοσοκομειακοὶ σιδηροδρομικοὶ ὑμῶν ἢ εἰδικῶς ἐν θαλάσῃ χρησιμοποιούμενα πλοῖα, μεταφέροντα τραυματίας καὶ ἀσθενεῖς πολίτας, ἀναπήρους καὶ λεγούς θὰ τυγχάνουν τοῦ αὐτοῦ σεβασμοῦ καὶ προστασίας ὅπως καὶ τὰ νοσοκομεία περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 18, θὰ φέρουν δὲ κατόπιν συνεννοήσεως τοῦ κράτους, ἀνηρηθῆν τὸ διακριτικὸν ἐμβλημα περὶ οὗ προνοεῖ τὸ ἄρθρον 38 τῆς Συμβάσεως τῆς Γενεύης περὶ βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν ἐν ἐκστρατείᾳ ἐνόπλων δυνάμεων τῆς 12 Αὐγούστου 1949.

Άρθρον 22.

Ἀεροσκάφη χρησιμοποιούμενα ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν μεταφοράν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν πολιτῶν, ἀναπήρων καὶ λεγῶν ἢ διὰ τὴν μεταφοράν ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἐφοδίων, δὲν θὰ ὑφίστανται ἐπιθεσιν, ἀλλὰ θὰ τυγχάνουν σεβασμοῦ ἐφ' ὅσον ἔκπαιθται εἰς ὕψη, εἰς ὥρας καὶ πνευματικῶς πρὸς δρομολόγια εἰδικῶς συμφωνημένα μεταξὺ τῶν εἰς τὴν σύρραξιν ἐνδιαφερομένων μερῶν.

Δύνανται νὰ φέρουν τὸ διακριτικὸν ἐμβλημα περὶ οὗ προνοεῖ τὸ ἄρθρον 38 τῆς Συμβάσεως τῆς Γενεύης περὶ βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν τῶν ἐν ἐκστρατείᾳ ἐνόπλων δυνάμεων τῆς 12 Αὐγούστου 1949.

Ἐξαιρέσει ἐγκυρίας συμφωνίας πῆσις ὑπεράνω τοῦ ἐθροῦ ἢ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐθροῦ κατεχομένου ἐδάφους ἀπαγορεύεται.

Τὰ τοιαῦτα ἀεροσκάφη θὰ ὑπακούουν εἰς ἕκαστην κλήσιν πρὸς προσγειώσιν. Εἰς περίπτωσιν οὕτω ἐπιβληθείσης προσγειώσεως τὸ ἀεροσκάφος μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ προσώπων θὰ δύναται νὰ συνεχίσῃ τὴν πτήσιν του ἀφοῦ ἐνδεχόμενος ὑποστῇ ἐλεγχῶν.

Άρθρον 23.

Ἐκαστὸν τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐλευθέραν διόδον πάσης ἀποστολῆς φαρμάκων καὶ ὑγειονομικοῦ ὕλικου ὡς καὶ τῶν ἀναγκαίων εἰς τὴν θρησκευτικὴν λατρείαν ἀντικειμένων ἐφ' ὅσον προορίζονται ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν ἄμαχον πληθυσμὸν ἐτέρου συμβαλλομένου Μέρους, ἔστω καὶ ἐχθρικοῦ. Θὰ ἐπιτρέψῃ ἐπίσης τὴν ἐλευθέραν διόδον πασῶν τῶν ἀποστολῶν ἀπαραιτήτων τροφίμων, ἐνδυμάτων καὶ δυναμωτικῶν προοριζομένων διὰ παιδιὰ κάτω τῶν δέκα πέντε ἐτῶν, ἐγκυμονούσας γυναῖκας καὶ λεγούς.

Ἡ ὑποχρέωσις Ὑψηλοῦ Συμβαλλομένου Μέρους νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐλευθέραν διόδον τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀποστολῶν ὑπόκειται εἰς τὸν ὅρον ὅτι τὸ Μῆρος τοῦτο θὰ ἔχη βεβαιωθῆ ὅτι οὐδὲν ἔχει σοβαρὸν λόγον νὰ φοβῆται :

α) ὅτι αἱ ἀποστολαὶ δυνατόν νὰ παρεκκλίνουν τοῦ προορισμοῦ των.

β) ὅτι ὁ ἐλεγχος δυνατόν νὰ μὴ εἶναι ἀποτελεσματικὸς ἢ

γ) ὅτι προφανῆ πλεονεκτήματα δυνατόν νὰ προκύψουν διὰ τὰς πολεμικὰς προσπάθειάς ἢ τὴν οἰκονομίαν τοῦ ἐχθροῦ ἐκ τῆς ὑποκαταστάσεως ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀποστολῶν ἄλλων ἐμπορευμάτων τῶν ὁποίων ἄλλως ἢ ἐπιβληθῆ ἢ παραγωγῆ θὰ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἢ διὰ ἐλευθερώσεως ὕλικῶν προϊόντων ἢ ὑπηρεσιῶν ἄτινα ἄλλως θὰ ἀπυθύντο διὰ τὴν παραγωγὴν τοιοῦτων ἐμπορευμάτων.

Ἡ δύναμις ἢ ἐπιτρέπουσα τὴν διάβασιν τῶν ἀποστολῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δυνατόν νὰ θέσῃ ὡς ὅρον τῆς προχῆς τῆς ἀδείας ταύτης ὅτι ἡ διανομὴ εἰς τὰ εὐεργετούμενα πρόσωπα θὰ γίνῃ ὑπὸ ἐλεγχῶν ἀσκηθησόμενον ἐπὶ τόπου ὑπὸ τῶν Προστατῶν Δυνάμεων.

Αἱ ἀποστολαὶ αὗται θὰ προωθοῦνται ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον καὶ ἡ δύναμις ἢ ἐπιτρέπει τὴν ἐλευθέραν διόδον των θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ καθορίσῃ τὰς τεχνικὰς συνθήκας ὑφ' ἃς ἐπιτρέπεται ἢ τοιαύτη διόδος.

Άρθρον 24

Τὰ ἐν συρράξει Μῆρη θὰ λάβουν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὥστε τὰ κάτω τῶν δέκα πέντε ἐτῶν παιδιὰ τὰ καταστάνα ὄρφανὰ ἢ τὰ ἀποχωρισμένα ἀπὸ τὰς οἰκογενείας των ὡς ἐκ τοῦ πολέμου, μὴ ἐγκαταλειφθῶν ἔρμαια τῆς τύχης των, καὶ ἵνα διευκολυνθῆ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἢ συντήρησίν των, ἢ ἐκτέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων των καὶ ἢ ἐκπαίδευσίν των. Αὕτη θέλει κατὰ τὸ δυνατόν ἀνατεθῆ εἰς ἄτομα ἀνήκοντα εἰς τὴν αὐτὴν μορφωτικὴν παράδοσιν.

Τὰ ἐν συρράξει Μῆρη θὰ διευκολύνουν τὴν ἐν οὐδετέρῳ χώρῳ φιλοξενίαν τῶν παιδῶν τούτων διὰ τὴν διάρκειαν τῆς συρράξεως, κατόπιν συγκαταθέσεως τῆς προστασίας Δυνάμεως ἐν ὑπάρχει τοιαύτη καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἐγγύησις ὅτι θὰ τηρηθῶν αἱ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ ἀναφερόμενα ἄρχα.

Θὰ προσπαθῶσιν ἐπὶ πλέον νὰ λάβουν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὥστε πάντα τὰ κάτω τῶν δώδεκα ἐτῶν παιδιὰ νὰ ἀναγνωρίζωνται διὰ πινακίδας ταυτότητος ἢ θὰ φέρουν, ἢ δι' ἄλλου τινὸς μέσου.

Άρθρον 25.

Πάντα τὰ ἄτομα τὰ εὐρισκόμενα ἐπὶ ἐδάφους Μέρους μετέγοντος εἰς σύρραξιν ἢ ἐπὶ ἐδάφους κατεχομένου ὑπ' αὐτοῦ θὰ δύναται νὰ ἀποστέλλουν εἰδήσεις αὐστηρῶς οἰκογενειακῆς φύσεως εἰς μέλη τῆς οἰκογενείας των, ὅπουδήποτε καὶ ἂν εὐρισκονται καὶ νὰ λαμβάνουν εἰδήσεις ἐξ αὐτῶν. Ἡ ἀλληλογραφία αὕτη θὰ διαβιβάζεται ταχέως καὶ ἀνευ ἀδικαιολογήτου καθυστερήσεως.

Ἐὰν ὡς ἐκ τῶν ἐπικρατουσῶν συνθηκῶν καθίσταται δι-

χερής ή αδύνατος ή ανταλλαγή οικογενειακής άλληλογραφίας κα του κανονικού ταχυδρομείου τα ενδιαφερόμενα μέρη τά μετχοντα τής συρράξεως θά άποταθοϋν εις ουδέτερον μεσολαητήν, ως τδ Κεντρικόν Πρακτορείον τδ προβλεπόμενον πδ του Άρθρου 140, ίνα καθορίσουν έν συνεννόησει μετά όύτου, τά ληπτικά μέτρα πρδς έξασφάλισιν τής εκτελέσεως ών υποχρεώσεών των υπό τούς καλλιτέρας δυνατούς όρους, αι δὴ έν συμπράξει μετά των Έθνικών Όργανώσεων του Έρυθρού Σταυρού (Έρυθράς Ημισελήνου, Έρυθρού Λέντος και Ηλίου).

Έάν τά εις τήν σύρραξιν μετχοντα μέρη θεωρήσουν καγκαίαν τήν περιστολήν τής οικογενειακής άλληλογραφίας, περιστολή αύτη θά περιορισθῆ τδ πολύ εις τήν υποχρεωτικήν χρησιμοποίησιν τυποποιημένων έντύπων περιεχόντων κοσι πέντε λέξεις ελευθέρως εκλεγόμενας και εις τόν περιορισμόν του άριθμού των άποστελλομένων τοιούτων έντύων εις ένα κατά μήνα.

Άρθρον 26

Έκαστον των εις τήν σύρραξιν μετεχόντων μερών θά ευκολώνη έρεύνας γενομένας υπό μελών διασκορπισμένων, ινετεία υπό του πολέμου, οικογενειών με σκοπόν τήν άποτάστασιν τής μετξδ των έπαφής και τήν ει δυνατόν συντησίαν. Θά ένθαρρήνη δέ ιδιαιτέρως τήν δράσιν των όργανών αιτινες άφιερουνται εις τδ έργον τουτο, υπό τόν όρον ι έχει εγκρίνη τās όργανώσεως αύτας και ότι αύται συμριφουνται πρδς τά μέτρα άτινα λαμβάνει διά τήν άσφάλειαν υ.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

Κατάστασις και Μεταχειρήσις των προστατευομένων Προσώπων

ΤΜΗΜΑ Ι

ιναι διατάξεις διά τά εδάφη των έν συρράξει Μερών και διά τά κατεχόμενα εδάφη

Άρθρον 27

Τά προστατευόμενα πρόσωπα δικαιούνται εις πāsαν πετωσιν σεβασμού πρδς τδ πρόσωπόν των, τήν τιμήν των, οικογενειακά των δικαιώματα, τās θρησκευτικās των ποιθήσεις και λατρείας και τās συνηθείας των και έθιμά ν. Θά τυγχάνουν πάντοτε ανθρωπιστικής μεταχειρίσεως ι προστασίας ιδίως έναντίον πάση πράξεως βίας ή άπει; τοιαύτης και έναντίον ύβρεων και δημοσίας περιεργείας.

Αι γυναίκες θά τυγχάνουν ειδικής προστασίας έναντίον της έπιθέσεως κατά τής τιμής των, ιδίως έναντίον βιασμού ;ναγκασμού εις πορνείαν ή οικισδήποτε μορφής άσέμνου θέσεως.

Λαμβανομένων ύπ' όψιν των διατάξεων των σχετικών με κατάστασιν τής υγείας, τήν ηλικίαν και τδ φύλον, πάντα προστατευόμενα πρόσωπα θά τυγχάνουν τής αύτης μεταρήσεως υπό του έν συρράξει Μέρους εις τήν έξουσίαν του ίλου εύρισκονται, άνευ δυσμενοϋς τινός διακρίσεως στηριένης ιδίως εις τήν φυλήν τήν θρησκείαν ή τās πολιτικās ;οιθήσεις.

Τά έν συρράξει Μέρη θά δύνανται έν τούτοις νά λάβουν ντι των προστατευομένων προσώπων τά μέτρα έλέγχου ;σαλείας άτινα δ πόλεμος καθιστά αναγκαία.

Άρθρον 28

Οϋδέν προστατευόμενον πρόσωπον δύναται νά χρησιμορηθῆ κατά τρόπον ώστε νά έξασφαλισθοϋν από των πολεών έπιχειρήσεων, ώς έκ τής παρουσίας του προσώπου οϋ, ώρισμένα σημεία ή ώρισμέναι περιοχαί.

Άρθρον 29

Τδ έν συρράξει Μέρος εις τήν έξουσίαν του όποίου εύρίνται προστατευόμενα πρόσωπα, είναι υπεύθυνον τής με-

ταχειρίσεως ήν εύρισκονται ταϋτα από μέρους των όργάνων του, άσχετως των άτομικών ύπδ των ως άνω όργάνων, ύπεχομένων ευθυνών.

Άρθρον 30

Τά προστατευόμενα πρόσωπα θά έχουν πāsαν εύκολίαν νά άποτείνωνται πρδς τās προστατίδας δυνάμεις, τήν Διεθνή Έπιτροπήν του Έρυθρού, Σταυρού, τήν Όργανώσιν του Έθνικου Έρυθρού Σταυρού (Έρυθράς Ημισελήνου, Έρυθρού Λέντος Ηλίου) τής χώρας όπου εύρισκονται ως και εις πāsαν όργανώσιν δυναμένην νά τούς βοηθήσῃ.

Αι διάφοροι αύται όργανώσεις θά άπολαμβάνουν παρά των άρχών πάσης εύκολίας πρδς τόν σκοπόν τουτον έντός των όρων τά όποια χαράσσουν αι στρατιωτικαί άνάγκαι και ή άσφάλεια.

Έκτός των επισκέψεων των άπεσταλμένων των Προστατίδων Δυνάμεων και τής Διεθνοϋς Έπιτροπής του Έρυθρού Σταυρού των προβλεπομένων υπό του άρθρου 143 αι Κρατούσαι ή Κατέχουσαι Δυνάμεις θά διευκολύνουν όσον τδ δυνατόν τās επισκέψεις εις άς θά έπεθύμουν νά προβοϋν πρδς τά προστατευόμενα πρόσωπα αντιπρόσωπον ετέρων όργανώσεων σκοπόν έχουσών τήν χορήγησιν πνευματικής ή υλικής βοήθειας πρδς τά πρόσωπα ταϋτα.

Άρθρον 31

Οϋδεμία φυσική ή ήθική πίσεις θά άσκηται επί των προστατευομένων προσώπων ιδίως πρδς λήψιν πληροφοριών παρ' αύτών ή παρ' τρίτων.

Άρθρον 32

Άπαγορεύεται ρητώς εις τά Έψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη ή λήψεις παντός μέτρου τοιαύτης φύσεως ώστε νά προκαλεί είτε σωματικούς πόνους είτε τήν έξόντωσιν των εις χείρας των προστατευομένων προσώπων. Η άπαγορευσις αύτη άφορξ οϋχι μόνον τόν φόνον, τά βασανιστήρια τās σωματικās ποινάς, τόν άκρωτηριασμόν και τά λατρικά ή έπιστημονικά πειράματα τά μη αναγκαία διά τήν ιατρικήν περίθαλψιν του προστατευομένου προσώπου, άλλ' έπίσης και οικνηήποτε έτέραν βανυσότητα πρδσερχομένην είτε από πολιτικά όργανα είτε από στρατιωτικά τοιαϋτα.

Άρθρον 33

Οϋδέν προστατευόμενον πρόσωπον θά τιμωρήται με παράβασιν μη προσωπικώς ύπ' αυτού διαπραχθείσαν. Άπαγορεύονται αι συλλογικαί ποιναι ως και πάντα τά μέτρα εκφοβισμού και τρομοκρατίας.

Άπαγορεύεται ή λεηλασία

Άπαγορεύονται τά μέτρα άντεκδικήσεως επί προστατευομένων προσώπων και τής περιουσίας των.

Άρθρον 34

Άπαγορεύεται ή λήψις ομήρων

ΤΜΗΜΑ ΙΙ

Άλλοδαποί επί του εδάφους ενός των έν Συρράξει μερών

Άρθρον 35

Πάντα τά προστατευόμενα πρόσωπα τά όποια θά έπεθύμουν νά έγκαταλείψουν τδ εδαφος κατά τήν έναρχήν ή κατά τήν διάρκειαν τής συρράξεως θά έχουν τδ δικαίωμα νά πράξουν τουτο, εκτός έν ή άναχώρησις των είναι αντίθετος πρδς τά εθνικά συμφέροντα του Κράτους. Αι αποφάσεις επί αιτήσεων άναχωρήσεως θά λαμβάνωνται συμφώνως πρδς κανονικήν διαδικασίαν και κατά τόν ταχύτερον δυνατόν τρόπον. Τά πρόσωπα εις ά θά έπιτραπή ή άναχώρησις δικαιούνται νά έφοδικηθοϋν με τά αναγκαία διά τδ ταξείδιον χρήματα και νά συνεπικοινωνήσουν μίαν λογιικήν ποσότητα ειδών και άντικειμένων προσωπικής των χρήσεως.

Τά πρόσωπα των όποίων ή άδεια άναχωρήσεως εκ του

εδ
δι
κι
ετ
βι

α
γε
νό
πι
εδ
τι

αν
δρ
σ
Κ
ει
τι
κι
α
έν

κι
Μ
γι

σε
τύ
το

βι
ξ

σε
τε
κρ
ει
τε

βι

πε
τε
π

με
τι
πε

κι
ετ

μ

εδάφους της κρατούσης Δυνάμεως απερρίφθη θά έχουν το δικαίωμα να επιτύχουν την υπό δικαστηρίου ή αρμοδίου δικηκτικού συμβουλίου συσταθέντος προς τοῦτο ὑπ' αὐτῆς, ἐπανεξέτασιν τῆς ἀπορριφθείσης αἰτήσεως των ἐντός τῆς βραχυτέρας δυνατῆς προθεσμίας.

Ἐὰν ὑποβληθῇ σχετικὴ αἴτησις, καὶ ἐφ' ἔσον λόγοι ἀφελείας δὲν τὸ ἀπαγορεύουν καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν ἐγείρουν ἀντιρρήσεις, ἀντιπρόσωποι τῆς Προστάτιδος Δυνάμεως δύνανται νὰ λάβουν γινῶσιν τῶν λόγων διὰ τοὺς ὁποίους ἀπερρίφθησαν αἰτήσεις ἄδειας ἐγκαταλείψεως τοῦ ἐδάφους ὡς καὶ τὸ ταχύτερον δυνατόν, τῶν ὀνομάτων ὄλων τῶν προσώπων ἅτινα εὐρίσκονται εἰς αὐτὴν τὴν κατηγορίαν.

Ἄρθρον 36

Αἱ ἐπιτραπεῦσαι ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἀναχωρήσεις θά πραγματοποιηθῶσιν ὑπὸ ἱκανοποιητικῶς ὁρους ἀσφαλείας, υγιεινῆς, καθαρῶν καὶ διατροφῆς. Πᾶσα σχετικὴ δαπάνη ἀπὸ τοῦ σημείου ἐξόδου ἐκ τοῦ ἐδάφους τῆς Κρατούσης Δυνάμεως θά βαρύνῃ τὴν χώραν προορισμοῦ ἢ, εἰς τὴν περίπτωσιν διαμονῆς εἰς οὐδετέραν χώραν, τὴν δύναιμι τῆς ὁποίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι τυγχάνουν πολῖται. Αἱ πρακτικὰ λεπτομέρειαι τῶν τιοούτων μετακινήσεων δύνανται ἐν ἀνάγκῃ νὰ διακανονισθῶσιν δι' εἰδικῶν συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων δυνάμεων.

Τὰ ἀνωτέρω, θεσπίζονται ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν εἰδικῶν συμφωνιῶν ἄς δυνατόν νὰ συνάψουν τὰ ἐν συρράξει Μέρη διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν καὶ παλινόστρην τῶν εἰς χώρας τοῦ ἐχθροῦ περιελθόντων ὑπηκόων των.

Ἄρθρον 37

Προστατευόμενα πρόσωπα εὐρισκόμενα ἐν προφυλακίσει ἢ ἐκτίου στερητικῆν τῆς ἐλευθερίας των κοινῇ θέλουν τύχῃ ἀνθρωπιστικῆς μεταχειρίσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ περιορισμοῦ των.

Ἄμα τῇ ἀπολύσει των δύνανται νὰ ζητήσουν νὰ ἀναχωρήσουν ἐκ τῆς περιοχῆς συμφώνως πρὸς τὰ προηγουμένα ἄρθρα.

Ἄρθρον 38

Ἐξαίρεσι τῶν εἰδικῶν μέτρων ἅτινα ἐνδέχεται νὰ ληφθῶσιν δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως, εἰδικῶς δὲ βάζει τῶν ἄρθρων αὐτῆς 27 καὶ 41, ἡ κατάστασις τῶν προστατευόμενων προσώπων θά ἐξακολουθήσῃ νὰ ρυθμίζεται κατ' ἄρχην ὑπὸ τῶν διατάξεων περὶ ἀλλοδαπῶν ἐν καιρῶ εἰρήνης. Ἐν πάσει περιπτώσει θά τοὺς παρέχωνται τὰ κάτωθι δικαιώματα :

(1) Θά δύνανται νὰ λάβουν τὰ ἀτομικὰ ἢ συλλογικὰ βοηθήματα ἅτινα ὀ' ἀποστέλλωνται εἰς αὐτούς.

(2) Θά ἀπολαμβάνουν ἰατρικῆς μερίμνης καὶ θεραπείας εἰς νοσοκομεῖον, ἐάν ἡ κατάστασις τῆς υγείας των τὸ ἀπαιτῆ καὶ ὁ μέτρον καὶ οἱ πολῖται τοῦ ἐνδιαφερομένου Κράτους.

(3) Θά τοὺς ἐπιτρέπεται νὰ ἀσκοῦν τὴν θρησκείαν των καὶ νὰ δέχωνται πνευματικὴν ἀρωγὴν ἀπὸ κληρικῶν τῆς πίστεώς των.

(4) Ἐὰν κατοικοῦν εἰς περιοχὴν ἰδικιτέρως ἐκτεθειμένην εἰς πολεμικοὺς κινδύνους θά τοὺς ἐπιτρέπεται ἢ ἐκ τῆς περιοχῆς ταύτης μετακίνησις, ἐν ᾧ μέτρῳ καὶ εἰς τοὺς πολῖτας τοῦ ἐνδιαφερομένου κράτους.

(5) Παῖδες κάτω τῶν δεκαπέντε ἐτῶν, γυναῖκες εἰς καταστάσει ἄρνησεως καὶ μητέρες παιδίων κάτω τῶν ἐπταετῶν θά ἀπολαμβάνουν πάσης φρονιμοῦχου μεταχειρίσεως ἐν ᾧ μέτρῳ καὶ οἱ πολῖται τοῦ ἐν λόγω κράτους.

Ἄρθρον 39

Εἰς προστατευόμενα πρόσωπα ἅτινα ὡς ἐκ τοῦ πολεμικοῦ ἀπαιτήσιν τὰς ἐπιπεθεῖς ἀπασχολήσεις των θά παρέχεται εὐχέρεια νὰ ἐξέδρουν ἐργασίαν ἐπὶ πληρωμῇ. Πρὸς

τοῦτο θά ἀπολαβῶν, ὑπὸ ἐπιφύλαξιν λόγῳ ἀσφαλείας καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 40, τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων ὧν ἀπολαβῶν καὶ οἱ πολῖται τῆς Δυνάμεως τὸ ἔδαφος τῆς ὁποίας εὐρίσκονται.

Ἐὰν ἐν τῶν ἐν συρράξει Μέρων ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ προστατευόμενου προσώπου μέτρα ἐλέγχου ἅτινα ἔχουν ὡς ἔλεγμα νὰ τὸ καταστήσουν ἀνίκανον νὰ συντηρῇ ἑαυτὸν εἰδικῶς ἐὰν τὸ πρόσωπον τοῦτο δὲν δύναται διὰ τὴν ἀσφαλείας νὰ ἐξέδρῃ ἐργασίαν ἐπὶ πληρωμῇ ὑπὸ λόγῳ ὁρους, τὸ ἐν λόγω Μῆρος θά ἐξασφαλίσῃ τὴν συντηρητικὴν καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτωμένων προσώπων.

Τὰ προστατευόμενα πρόσωπα δύνανται ἐν πάσει πτώσει νὰ λαμβάνουν ἐπιδόματα ἐκ τῆς χώρας καταγωγῆς των, τῆς Προστάτιδος Δυνάμεως ἢ τῶν φιλιθρῶν ὀργανώσεων περὶ ὧν γίνεται μνηεῖα εἰς τὸ ἄρθρον 30.

Ἄρθρον 40

Τὰ προστατευόμενα πρόσωπα δύνανται νὰ ἐξέλθωσιν εἰς ἐργασίαν μόνον ἐν ᾧ μέτρῳ καὶ οἱ πολῖται τῆς συρράξει Μέρους εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται.

Ἐὰν τὰ προστατευόμενα πρόσωπα ἔχουν ἐχθρικὴν κοσότητα δὲν δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶσιν παρὰ μόνον εἰς εἰσὶς αἰτινες εἶναι, ὁμαλῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἀ κατὰ πρὸς ἐξοπλισίαν τῆς διατροφῆς τῆς στεγασίας τοῦ ἱματισμοῦ, τῆς μεταφορῆς καὶ τῆς υγείας τῶν ἀνιπίνων ὑπάρξεων ὑπὸ τὸν ὄρον αἱ ἐργασίαι αὐταὶ νὰ μὴ ναι εἰς κίεσον σχέσιν μετὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν στρατικῶν ἐπιχειρήσεων.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὰ προηγουμένα ἐδάφια, τὰ ὑποχρεούμενα εἰς ἐργασίαν προστατευόμενα πρόσωπα θά τυγχάνουν τῶν αὐτῶν συνθηκῶν εἰσὶς καὶ τῶν αὐτῶν μέτρων προστασίας ὡπως καὶ οἱ ἐκτοὶ ἐργάται, ἰδιαιτέρως ὅσον ἀφορᾷ τὸν μισθὸν τὴν δεικναι τῆς ἐργασίας, τὰ ἐφόδια ἐργασίας, τὴν προικατικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ἐπανάρθωσιν τῶν ἐργατικῶν ὀηγημάτων ἢ τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν.

Εἰς περιπτώσιν παραβιάσεως τῶν ὡς ἀνω διατάξεων θά ἐπιτρέπεται εἰς τὰ προστατευόμενα πρόσωπα νὰ ἀσπασουν τὸ δικαίωμα τῆς προσφυγῆς, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 30.

Ἄρθρον 41

Ἐὰν ἡ Δύναμις εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ προστατευόμενα πρόσωπα θεωρεῖ ἀνεπαρκῆ τὰ μέτρα ἐλέγχου τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν παρούσαν Συμβήκην, τὰ αυστηρότερα μέτρα ἐλέγχου εἰς τὰ ὁποῖα θά ἐπιναται νὰ καταφύγῃ εἶναι ὁ καθορισμὸς ὑποχρεωτικῆς κοιμίας ἢ ὁ περιορισμὸς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 42 καὶ 43.

Ὅταν ἐφαρμόξει τὰς διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφιοῦ τοῦ ἄρθρου 39 εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν προσώπων τὰ ὅποια ὑποχρεώθησαν νὰ ἐγκαταλείψωσιν τὸν συνήθη τρόπον διαμονῆς των δυνάμει ἀποφάσεως, ἥτις τοὺς περιορίζει εἰς ὑποχρεωτικὴν διαμονὴν εἰς ἄλλον τόπον, ἢ κατακρατοῦν Δύναμις θά συμμορφῶται ὅσον τὸ δυνατόν ἐπιπεριβεστρον μετὰ τοὺς κανόνας τοὺς σχετικοὺς πρὸς τὴν μετακίησιν τῶν ἐργλειστων (Τμήμα IV, Τίτλος III τῆς παρούσης Συμβήκης).

Ἄρθρον 42

Ὁ περιορισμὸς ἢ ἡ ὑποχρεωτικὴ διαμονὴ τῶν προστατευόμενων προσώπων θά διατάσσωνται μόνον ἐὰν ἡ ἀσφαλεία τῆς Δυνάμεως εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς ὁποίας εὐρίσκονται καθιστᾷ τὰ μέτρα ταῦτα ἀπολύτως ἀναγκαῖα.

Ἐὰν πρόσωπον τι ζητήσῃ, μέσω τῶν ἀντιπροσώπων τῆς προστατίδος Δυνάμεως, τὸν ἐθελούσιον περιορισμὸν του καὶ ἐν ἡ περιπτώσει του τὸ ἀπαιτῆ, ἡ Δύναμις εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς ὁποίας εὐρίσκειται θά λάβῃ τὸ ὡς ἀνω μέτρον.

*Άρθρον 43.

Πάν προστατευόμενον πρόσωπον τὸ ὁποῖον θὰ ἐχθρὸν ὑπὸ περιορισμὸν ἢ εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει ὀρισθῆν ὑποχρεωτικὴ διαμονὴ θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ὅπως δικαστηρίου ἢ ἀρμόδιον διοικητικὸν σῶμα, δημιουργηθῆσόμενον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπὸ τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως, ἀναθεωρήσῃ ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον τὴν ληφθεῖσαν περὶ αὐτοῦ ἀπόφασιν ταύτην. Ἐὰν ὁ περιορισμὸς ἢ ὁ καθορισμὸς υποχρεωτικῆς διαμονῆς διατηρηθῆ τὸ δικαστήριον ἢ τὸ διοικητικὸν σῶμα θὰ προβῆ περιοδικῶς, καὶ τοῦλάχιστον δις τοῦ ἔτους εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς περιπτώσεως τοῦ προσώπου τούτου πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως τροποποιήσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ἀρχικὴν ἀπόφασιν ἐὰν τὸ ἐπιτρέπουν αἱ περιστάσεις.

Πλὴν τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν τὰ ἐνδιαφερόμενα προστατευόμενα πρόσωπα ἀντιτίθενται εἰς τοῦτο, ἢ κατακρατούσα Δύναμις θὰ φέρῃ ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον, εἰς γνώσιν τῆς προστάτιδος Δυνάμεως τὰ ὀνόματα τῶν προστατευομένων προσώπων τὰ ὅποια ἐτέθησαν ὑπὸ περιορισμὸν ἢ εἰς ὑποχρεωτικὴν διαμονήν.

ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐπιφύλαξιν, αἱ ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων ἢ τῶν σωμάτων, ἅτινα μνημονεύονται εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἀρθροῦ θὰ κοινοποιῶνται ἐπίσης ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον εἰς τὴν Προστάτιδα Δύναμιν.

*Άρθρον 44.

Κατὰ τὴν λήψιν τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως προβλεπομένων μέτρων ἐλέγχου ἢ κατακρατούσα Δύναμις δὲν θὰ μεταχειρίζεται ὡς ἐχθρικούς ξένους ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ νόμον ἐξουσιάζσεως τῶν ἀπὸ ἐχθρῶν Κράτους, τοὺς πρόσφυγας οἵτινες δὲν ἀπολαμβάνουν εἰς τὴν πραγματικότητά τῆς προστασίας οἰασθῆποτε κυβερνήσεως.

*Άρθρον 45.

Τὰ προστατευόμενα πρόσωπα δὲν θὰ δύνανται νὰ παραδοθῶν εἰς Δύναμιν μὴ μέλος τῆς Συμβάσεως.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ἐμπόδιον εἰς τὸν ἐπαναπαρισμὸν τῶν προστατευομένων προσώπων ἢ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τῶν εἰς τὴν χώραν τῆς διαμονῆς τῶν μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Τὰ προστατευόμενα πρόσωπα δύνανται νὰ παραδοθῶν ὑπὸ τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως εἰς Δύναμιν μέλος τῆς Συμβάσεως μόνον ἀφ' οὗ ἢ κατακρατούσα Δύναμις διαπιστώσῃ ὅτι ἢ ἐν λόγῳ Δύναμις ἐπιθυμεῖ καὶ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν Σύμβασιν. Ὅταν τὰ προστατευόμενα πρόσωπα οὕτω παραδίδονται, ἢ εὐθύνη τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Συνθήκης βαρύνῃ τὴν Δύναμιν ἣτις ἐδέχθη νὰ τοὺς φιλοξενήσῃ κατὰ τὴν περίοδον καθ' ἣν παραμένουν ἐμπειπιστευμένα εἰς αὐτήν. Οὐχ' ἦρτον, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἢ Δύναμις αὕτη δὲν ἐφήρμοξε τὰ διατάξεις τῆς Συνθήκης, ἐπὶ τινος σημαντικοῦ σημείου, ἢ Δύναμις ὑπὸ τῆς ὁποίας παρεδόθησαν τὰ προστατευόμενα πρόσωπα ὀφείλει, βάσει εἰδοποιήσεως τῆς προστάτιδος Δυνάμεως νὰ λάβῃ ἀποτελεσματικὰ μέτρα διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς καταστάσεως ἢ νὰ ζητήσῃ ὅπως τὰ προστατευόμενα πρόσωπα ἐπιστραφῶν εἰς αὐτήν.

Ἡ τοιαύτη αἴτησις πρέπει νὰ γίνῃ δεκτή.

Προστατευόμενον πρόσωπον ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ μεταφερθῆ εἰς χώραν ὅπου φοβεῖται διωγμῶς λόγῳ τῶν πολιτικῶν ἢ θρησκευτικῶν του πεποιθήσεων.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δὲν ἐμποδίζουν τὴν ἐκδόσιν βάσει συμβάσεως περὶ ἐκδόσεως συναρθεσίων πρὸ τῶν ἐχθροπραξιῶν, προστατευομένων προσώπων κατηγορουμένων δι' ἐγκλήματα κινῶν δικαίου.

*Άρθρον 46.

Ἐν τῶ μέτρῳ δὲν θὰ ἔχουν προηγουμένως καταρχῆθῃ τὰ ληφθέντα διὰ τὰ προστατευόμενα πρόσωπα περιοριστικὰ

μέτρα, ταῦτα θὰ λήξουν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Τὰ ληφθέντα περὶ τῆς περιουσίας τῶν περιοριστικὰ μέτρα θὰ λήξουν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως.

ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ

Κατεχόμενα Ἐδάφη.

*Άρθρον 47.

Τὰ προστατευόμενα πρόσωπα ἅτινα εὐρίσκονται ἐν κατεχομένῳ ἐδάφῳ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει καὶ ἐπ' οὐδὲ λόγῳ θὰ στερηθοῦν τοῦ εὐεργετήματος τῆς παρούσης Συμβάσεως οὔτε λόγῳ οἰασθῆποτε ἐπελθούσης ἀλλαγῆς συνεπειᾶ τῆς κατοχῆς εἰς τοὺς θεσμούς ἢ τὴν κυβερνήσιν τοῦ ἐδάφους, οὔτε κατόπιν συναρθεσίης συμφωνίας μεταξὺ τῶν ἀρχῶν τοῦ κατεχομένου ἐδάφους καὶ τῆς κατεχούσης Δυνάμεως, οὔτε λόγῳ τῆς προσαρτήσεως ὑπὸ τῆς τελευταίας ταύτης μέρους ἢ ολοκληροῦ τοῦ κατεχομένου ἐδάφους.

*Άρθρον 48.

Τὰ προστατευόμενα πρόσωπα ἅτινα δὲν εἶναι ὑπὸ τῆς Δυνάμεως τῆς ὁποίας κατέχεται τὸ ἔδαφος, δύνανται νὰ ἐπικαλεσθῶν τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκαταλείβουν τὸ ἔδαφος συμφώνως πρὸς τοὺς εἰς τὸ ἀρθρον 35 προβλεπομένους ὅρους, αἱ δὲ σχετικαὶ ἀποφάσεις θὰ λαμβάνονται συμφώνως πρὸς τὴν διαδικασίαν τὴν ὅποιαν ἢ κατέχουσα δύναμις ἐπιτρέψει νὰ θεσπίσῃ συμφώνως πρὸς τὸ ὡς ἄνω ἀρθρον.

*Άρθρον 49.

Αἱ ὑποχρεωτικαὶ ἀτομικαὶ ἢ ὁμαδικαὶ μεταφοραὶ καὶ ἢ ἐξορία προστατευομένων προσώπων ἔξω τοῦ κατεχομένου ἐδάφους πρὸς τὸ ἔδαφος τῆς κατεχούσης Δυνάμεως ἢ πρὸς τὸ ἔδαφος οἰουδήποτε ἄλλου Κράτους, κατεχομένου ἢ μὴ ἀπαγορεύονται οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἢ αἰτία τῶν.

Οὐχ' ἦρτον ἢ κατέχουσα Δύναμις θὰ δύναται νὰ προβῆ εἰς τὴν ολοκληρωτικὴν ἢ τὴν μερικὴν ἐκκένωσιν μιᾶς ἢ ἰσμενῆς κατεχομένης περιοχῆς ἐὰν ἢ ἀσφάλεια τοῦ πληθυσμοῦ ἢ ἐπιτακτικοὶ στρατιωτικοὶ λόγοι τὸ ἀπαιτοῦν. Αἱ ἐκκένωσεις δὲν δύνανται νὰ συνεπαγάγουν τὴν μετακίνησιν τῶν προστατευομένων προσώπων εἰ μὴ μόνον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κατεχομένου ἐδάφους, πλὴν τῆς περιπτώσεως ὅταν ἢ ἀδυναμία. Ὅ οὕτω ἐκκενωθεὶς πληθυσμὸς θὰ ἐπαναφερθῆ εἰς τὰς ἐστίας του εὐθὺς ὡς λήξουν αἱ ἐχθροπραξίαι εἰς τὸν τομεᾶ τούτον.

Ἡ κατέχουσα Δύναμις ἐνεργοῦσα τὰς μεταφορὰς ἢ τὰς ἐκκενώσεις ταύτας, πρέπει νὰ μεριμνήσῃ ἐν ὅλῳ τῶ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ ἵνα τὰ προστατευόμενα πρόσωπα ἐγκατασταθοῦν εἰς εὐπρεπῆ καταλύματα, ἵνα αἱ μετακινήσεις γίνων ὑπὸ ἱκανοποιητικῆς συνθήκης καθοριότητος ὑγιεινῆς ἀσφαλείας καὶ τροφῆς καὶ ἵνα τὰ μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενείας μὴ χωρισθοῦν ἀπ' ἀλλήλων.

Ἡ προστάτις Δύναμις θὰ λαμβάνῃ γνώσιν τῶν μεταφορῶν καὶ ἐκκενώσεων εὐθὺς ὡς αὐταὶ λάβουν χώραν.

Ἡ κατέχουσα Δύναμις δὲν θὰ δύναται νὰ κρατήσῃ τὰ προστατευόμενα πρόσωπα εἰς περιοχὴν ἰδιαίτερώς ἐκτεθειμένην εἰς τοὺς κινδύνους τοῦ πολέμου, ἐκτὸς ἂν ἢ ἀσφάλεια τοῦ πληθυσμοῦ ἢ ἐπιτακτικαὶ στρατιωτικαὶ ἀνάγκαι τὸ ἀπαιτοῦν.

Ἡ κατέχουσα Δύναμις δὲν θὰ δύναται νὰ ἐξορίσῃ ἢ νὰ μεταφέρῃ μέρος τοῦ ἰδικοῦ της κινήτου πληθυσμοῦ εἰς τὸ κατεχόμενον ὑπ' αὐτῆς ἔδαφος.

*Άρθρον 50.

Ἡ κατέχουσα Δύναμις θὰ διευκολύνῃ τὴν συνεργασίαν τῶν ἔθνικων καὶ τοπικῶν ἀρχῶν, τὴν καλὴν λειτουργίαν τῶν ἰδρυμάτων τῶν ἀφιερωμένων εἰς τὴν περιποίησιν τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν παιδίων.

Θά λάβη όλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὅπως διευκολύνῃ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ταυτότητός των. Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θά δύναται νὰ προβῇ εἰς ἀλλοίωσιν τῆς προσωπικῆς των καταστάσεως οὔτε νὰ τοὺς ἐντάξῃ εἰς σχηματισμούς ἢ ὀργανώσεις ἐξαρτωμένας ἀπ' αὐτῶν.

Ἐὰν τὰ τοπικὰ ἰδρύματα εἶναι ἀνεπαρκῆ, ἡ κατέχουσα Δύναμις ὀφείλει νὰ λάβῃ μέτρα διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν συντήρησιν καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν εἰ δυνατόν διὰ προσώπων τῆς ἐθνικότητος των τῆς γλώσσης των καὶ τῆς θρησκείας των, τῶν ὄρφανῶν παίδων ἢ τῶν ἀποχωρισθέντων ἀπὸ τοὺς γονεῖς των λόγῳ τοῦ πολέμου, ἐφ' ὅσον δὲν θά ὑπῆρχε στενὸς συγγενῆς ἢ φίλος, ὅστις θά ἠδύνατο νὰ μεριμνήσῃ σχετικῶς.

Εἰς εἰδικὸν τμήμα τοῦ ἰδρυθησομένου δυνάμει τοῦ ἄρθρου 136 γραφείου θά ἀνατεθῇ νὰ λάβῃ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς οἰκογενειακῆς καταστάσεως τῶν παίδων τῶν ὁποίων ἡ ταυτότης εἶναι ἀμφίβηλος. Αἱ ὑπάρχουσαι πληροφορίαι περὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς των ἢ περὶ ἄλλων στενῶν συγγενῶν θά καταγραφῶν ἐκεῖ.

Ἡ κατέχουσα Δύναμις δὲν πρέπει νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μέτρων προτιμήσεως ἅτινα θά εἶχον ἐνδεχομένως θεσπισθῇ, πρὸ τῆς κατοχῆς, ὑπὲρ τῶν παίδων κάτω τῶν δέκα πέντε ἐτῶν, ὑπὲρ τῶν ἐγκύων γυναικῶν καὶ μητέρων παίδων κάτω τῶν ἐπτά ἐτῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν τροφήν, τὰς ἰατρικὰς περιποιήσεις καὶ τὴν προστασίαν ἐναντίον τῶν συνεπειῶν τοῦ πολέμου.

Ἄρθρον 51.

Ἡ κατέχουσα Δύναμις δὲν θά δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τὰ προστατευόμενα πρόσωπα νὰ υπηρετήσουν εἰς τὰς ἐνόπλους ἢ βοηθητικὰς τῆς δυνάμεις. Ἀπαγορεύεται οἰαδήποτε πείσεις ἢ προπαγάνδα τείνουσα εἰς τὴν διενέργειαν ἐθελοντικῶν κατατάξεων.

Δὲν δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ εἰς ἐργασίαν προστατευόμενα πρόσωπα ἐκτός ἂν εἶναι ἡλικίας ἀνω τῶν δεκαοκτῶ ἐτῶν. Δὲν θά πρόκειται δὲ πάντως παρὰ μόνον δι' ἐργασίας σχετικὰς μετὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ κατοχῆς ἢ διὰ τὰς υπηρεσίας δημοσίου ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν τροφοδοσίαν, τὴν κατοικίαν, τὸν ἰματισμὸν, τὰς μεταφορὰς ἢ τὴν υγιάν τῆς κατεχομένης χώρας. Δὲν θά ὑποχρεῶνται τὰ προστατευόμενα πρόσωπα εἰς οἰανδήποτε ἐργασίαν ἥτις θά τοὺς ὑπερέβαινε νὰ συμμετάσχουν εἰς στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις. Ἡ κατέχουσα Δύναμις δὲν δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τὰ προστατευόμενα πρόσωπα νὰ ἀναλάβουν διὰ τῆς βίας τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐγκαταστάσεων ὅπου ἐκτελοῦν υποχρεωτικὴν ἐργασίαν.

Ἡ ἐργασία θά γίνηται μόνον ἐντὸς τοῦ κατεχομένου ἐδάφους ὅπου τὰ περὶ ὧν πρόκειται πρόσωπα εὐρίσκονται. Ἐκαστον προσκαλούμενον εἰς ἐργασίαν πρόσωπον θά διατηρῆται κατὰ τὸ δυνατόν εἰς τὸν συνήθη τόπον ἐργασίας του. Ἡ ἐργασία θά ἀνταμοιβῆται δικαίως καὶ θά εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰς σωματικὰς καὶ διανοητικὰς ἱκανότητας τῶν ἐργαζομένων. Ἡ ἰσχίονσα εἰς τὴν κατεχομένην χώραν νομοθεσία σχετικῶς πρὸς τοὺς ὅρους ἐργασίας καὶ τὰ μέτρα προστασίας, εἰδικῶς ὅσον ἀφορᾷ τὸν μισθόν, τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας, τὸν ἐφοδιασμὸν εἰς ἐργαλεῖα τὴν προκαταρτικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ἐπανάρθωσιν τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων, θά ἐφαρμόζηται διὰ τὰ προστατευόμενα πρόσωπα τὰ ὑποβληθησόμενα εἰς τὰς ἐργασίας, αἵτινες ἀναφέρονται εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον.

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει, ἡ ἀναγκαστικὴ πρόσκλησις πρὸς ἐργασίαν δύναται νὰ κατελήξῃ εἰς ἐπιστράτευσιν ἐργαζομένων αἵτινες νὰ τεθοῦν ὑπὸ καθέστως στρατιωτικῶν ἢ ἡμιστρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 52.

Οὐδὲν συμβόλαιον, συμφωνία ἢ κανονισμὸς δύναται νὰ θίξῃ τὸ δικαίωμα παντὸς ἐργάτου ἐθελοντοῦ ἢ μὴ ὀπουδήποτε καὶ ἂν εὐρίσκηται ὅπως ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς προστατίδος Δυνάμεως διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπέμβασίν της.

Ἀπαγορεύεται οἰονδήποτε μέτρον τείνον νὰ σὴ ἀνεργίαν, ἢ νὰ περιόρισῃ τὰς δυνατότητας ἐργαζομένων κατεχομένης χώρας πρὸς τὸν σκοπὸν προτραποῦν νὰ ἐργασθοῦν διὰ λογαριασμὸν τῆς σῆς χώρας.

Ἄρθρον 53.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὴν κατέχουσαν Δύναμιν στρέψῃ τὴν κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν τὴν αὐτομικρῶς ἢ ὁμαδικῶς εἰς ἰδιώτας, εἰς τὸ Κράτος ἢ δημοσίου δικαίου, εἰς κοινωνικὰς ἢ εἰς συνεργατικὰς, ἐκτός τῶν περιπτώσεων ὅπου αἱ καταστὰς θά καθίσταντο ἀπολύτως ἀναγκαῖαι λόγῳ τῶν τικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἄρθρον 54.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὴν κατέχουσαν Δύναμιν βάλῃ τὴν κατάστασιν τῶν Δημοσίων, Ἑπαρχικῶν καὶ Κοινωπικῶν καστῶν τοῦ κατεχομένου ἐδάφους ἢ νὰ ἐπιβάλῃ κυρώσεις ἢ οἰαδήποτε μέτρα ἐξαναγκασμοῦ ἢ εἰς διότι θά ἀπέειχον οὗτοι ἀπὸ τὰ καθήκοντά των ἐπιχειρήσεων.

Ἡ τελευταία αὕτη ἀπαγόρευσις δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 51. Δὲ δικαίωμα τῆς κατεχομένης Δυνάμεως νὰ ἀπομεινωσὶν τὴν καθήκοντων των τοῦ κατόχου δημοσίων ἢ ἐπαρχικῶν.

Ἄρθρον 55.

Ἡ κατέχουσα Δύναμις ἔχει καθήκον, ἐν ᾧ μὴ τρέπουν τὰ μέσα τῆς νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν ἐφοδισμὸν πληθυσμοῦ εἰς τροφίμα καὶ ἰατρικά. Εἰδικῶς, εἰς αἰσθαλίαν τὰ τροφίμα, τὰ ἰατρικὰ εἶδη καὶ πᾶν ἄλλο καὶον προεῖν ἔσαν οἱ πόροι τοῦ κατεχομένου ἐδάφους ἀνεπαρκεῖς.

Ἡ κατέχουσα Δύναμις δὲν δύναται νὰ ἐπιτόμῃ, ἢ εἰδῆ ἰατρικὰ ὕλκιν εὐρισκόμενα εἰς τὸ ἐδαφος εἰ μὴ μόνον διὰ τὰς δυνάμεις καὶ τὴν διοίκησιν τοῦ στρατοῦ. Ὅφειλε νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνάγκας τοῦ πληθυσμοῦ. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατιθεμένων συνθηκῶν, ἡ κατέχουσα Δύναμις λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὅστε πᾶσα ἐπιτάξις νὰ ἐπιτελεσθῇ εἰς τὴν πραγματικὴν τῆς ἀξίαν.

Αἱ προστατίδες Δυνάμεις δύναται ὅποτε εἰς ἐλέγξουν χωρὶς ἐμπόδια τὴν κατάστασιν τοῦ ἀνεργῶν εἰς τὸν ἐδαφόν εἰς τὰς κατεχομένας ἐδάφους ἐπιφύλαξιν τῶν προσωρινῶν περιορισμῶν οἱ ὅποι βάλονται ὑπὸ ἐπιτακτικῶν στρατιωτικῶν ἀνακταξέων.

Ἄρθρον 56.

Ἐν ᾧ μέτρῳ τὸ ἐπιτρέπουν τὰ μέσα τῆς, ἡ Δύναμις ἔχει καθήκον νὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ νὰ διασφαλίσῃ τὴν ἐπιβίωσιν τῶν ἐθνικῶν καὶ τοπικῶν ἀρχῶν, τὰ καὶ νοσοκομειακὰς υπηρεσίας, καὶ ἰδρύματα, καὶ τὴν υγιάν καὶ δημοσίαν υγιεινὴν εἰς τὸ ἐδαφος, καὶ δὴ νὰ θεσπίσῃ καὶ ἐφαρμόσῃ τὰ ἀναγκαῖα ὑγιαίνειν καὶ προληπτικὰ μέτρα πρὸς καταπολέμησην μεταδοτικῶν νόσων καὶ ἐπιδημιῶν. Τὸ υγιεινὸν σωματικὸν πάσης κατηγορίας θά ἔχῃ τὴν ἀδειαν νὰ ἐπιτελεσθῇ ἀποστολὴν του.

Ἐὰν νέα νοσοκομεία δημιουργοῦνται εἰς τὸ ἐδαφος καὶ ἂν τὰ ἀρμόδια ὄργανα τοῦ κατεχομένου δυνάμει δὲν εὐρίσκωνται πλέον ἐν ὑπηρεσίᾳ, αἱ ἀρχαὶ θά προβοῦν ἂν παραστῇ ἀνάγκη εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ προβλεπομένην ἀναγνώρισιν. Εἰς παρομοίας αἱ ἀρχαὶ κατοχῆς ὀφείλου ἐπίσης νὰ προβοῦν εἰς ἀναγνώρισιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν νοσοκομείων καὶ φορικῶν ὀχημάτων, δυνάμει τῶν διατάξεων τῶν 20 καὶ 21.

Ἡ κατέχουσα Δύναμις, όταν θεσπίζη μέτρα υγιεινῆς καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν των θὰ λαμβάνη ὑπ' ὄψιν τὰς ἠθικὰς ἀπαιτήσεις καὶ συνηθείας τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ κατεχομένου ἐδάφους.

Ἄρθρον 57.

Ἡ κατέχουσα Δύναμις δὲν δύναται νὰ ἐπιτάξῃ τὰ πολιτικὰ νοσοκομεῖα εἰμὴ μόνον προσωρινῶς καὶ ἐν περιπτώσει ἐπείγουσας ἀνάγκης διὰ τὴν νοσηλείαν των στρατιωτικῶν τραυματικῶν καὶ ἀσθενῶν καὶ ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι θὰ ληφθοῦν τὰ κατάλληλα μέτρα ἐν εὐθέτω χρόνῳ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς νοσηλείας καὶ θεραπευείας τῶν ἐν νοσοκομείοις νοσηλευτέων, καὶ ἐξασφάλισιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ.

Τὸ ὕλικόν καὶ αἱ παρακαταθῆκαι τῶν πολιτικῶν νοσοκομείων δὲν δύναται νὰ ἐπιταχθοῦν, ἐν ἧσῳ εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὸν ἀμάχον πληθυσμόν.

Ἄρθρον 58.

Ἡ κατέχουσα Δύναμις θὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τοὺς ἱερεῖς τῶν διαφόρων θρησκευμάτων νὰ παρέχουν πνευματικὴν ἀρωγὴν εἰς τοὺς θομβήσκους των.

Θὰ δέχεται ἐπίσης τὰς ἀποστολάς βιβλίων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἀνταποκρινομένων εἰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας καὶ θὰ διευκολύνῃ τὴν διανομὴν των ἐντὸς τοῦ κατεχομένου ἐδάφους.

Ἄρθρον 59.

Ὅταν ὁ πληθυσμὸς κατεχομένου ἐδάφους ᾖ μέρος τούτου τροφοδοτεῖται ἀνεπαρκῶς, ἡ κατέχουσα Δύναμις θὰ δέχεται τὰς ὑπὲρ τοῦ πληθυσμοῦ τούτου βοηθητικὰς ἐνεργείας καὶ θὰ τὰς διευκολύνῃ ἐν ὅλῳ τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων τῆς.

Αἱ ἐνεργεῖαι αὗται αἰτίνες θὰ δύναται νὰ ἀναλαμβάνωνται εἴτε ὑπὸ Κρατῶν, εἴτε ὑπὸ ἀμερόληπτου ἀνθρωπιστικοῦ ὀργανισμοῦ, ὅπως ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, θὰ συνίστανται ἐιδικώτερον εἰς ἀποστολάς τροφίμων, υγιεινονομικοῦ ὕλικου καὶ ἱματισμοῦ. Ἄπαντα τὰ συμβαλλόμενα Κράτη ὀφείλουν νὰ ἐπιτρέπουν τὴν ἐλευθέραν διέλευσιν τῶν ἀποστολῶν τούτων καὶ νὰ ἐξασφαλίζον τὴν προστασίαν των.

Δύναμις ἐπιτρέπουσα τὴν ἐλευθέραν διέλευσιν ἀποστολῶν προοριζομένων δι' ἐδαφος κατεχομένου ὑπὸ ἐχθρικοῦ πρὸς αὐτὴν Μέρους θὰ ἔχη ἐν τούτοις τὸ δικαίωμα νὰ ἐλέγχῃ τὰς ἀποστολάς, νὰ κανονίζῃ τὰ τῆς διελεύσεώς των συμφῶνας πρὸς καθωρισμένα δρομολόγια, καὶ νὰ ζητῇ ἱκανοποιητικὴν διαβεβαίωσιν ἐκ μέρους τῆς Προστάτιδος Δυνάμεως ὅτι αἱ ἀποστολαὶ αὗται προορίζονται διὰ τὴν ἀνακούφισιν πληθυσμοῦ εὐρισκομένου εἰς ἀνάγκην, καὶ δὲν γρησιμοποιοῦνται πρὸς ὄφελος τῆς κατεχούσης Δυνάμεως.

Ἄρθρον 60.

Αἱ ἀποστολαὶ βοηθημάτων οὐδαμῶς ἀποδεσμεύουν τὴν κατέχουσαν Δύναμιν ἀπὸ τὰς εὐθύνας ἃς ἐπιβάλλουν αὐτῇ τὰ ἄρθρα 55, 56 καὶ 59. Δὲν θὰ δύναται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ μεταβάλῃ τὸν προορισμόν τῶν ἀποστολῶν βοηθημάτων, ἐκτὸς εἰς τὴν περίπτωσιν ἐπείγουσας ἀνάγκης, πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ κατεχομένου ἐδάφους καὶ τῆ συναινέσει τῆς Προστάτιδος Δυνάμεως.

Ἄρθρον 61.

Ἡ διανομὴ τῶν ἀποστολῶν βοηθημάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ προηγουμένα ἄρθρα θὰ γίνηται τῇ συνεργασίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἐλεγχόν τῆς προστάτιδος Δυνάμεως. Τὰ καθήκοντα ταῦτα θὰ δύναται ἐπίσης νὰ ἀνατεθοῦν, κατόπιν συμφωνίας μεταξὺ τῆς κατεχούσης Δυνάμεως καὶ τῆς Προστάτιδος Δυνάμεως, εἰς οὐδέτερον Κράτος, εἰς τὴν Διεθνῆ Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἢ εἰς οἰονδήποτε ἄλλον ἀμερόληπτον ἀνθρωπιστικὸν ὀργανισμόν.

Αἱ ἀποστολαὶ αὗται θὰ εἶναι ἀπληγχαμένα παντὸς ὄσμου, τέλους ἢ φόρου εἰς τὸ κατεχομένου ἐδαφος ἐκτὸς ἂν

τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς τὸ συμφέρον τῆς οἰκονομίας τοῦ ἐδάφους. Ἡ κατέχουσα Δύναμις θὰ πρέπει νὰ διευκολύνῃ τὴν ταχεῖαν διανομὴν τῶν ἀποστολῶν τούτων.

Ἄπαντα τὰ συμβαλλόμενα Μέρη θὰ προσπαθήσουν νὰ ἐπιτρέψουν τὴν δωρεὰν διαμετακόμισιν καὶ τὴν μεταφορὰν τῶν βοηθημάτων τούτων τῶν προοριζομένων διὰ τὰ κατεχόμενα ἐδάφη.

Ἄρθρον 62.

ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐπιτακτικῶν ἀναγκῶν ἀσφαλείας, τὰ προστατευόμενα πρόσωπα ἅτινα εὐρίσκονται εἰς τὸ κατεχόμενον ἐδαφος, δύναται νὰ λαμβάνουν τὰς ἀτομικὰς ἀποστολάς βοηθημάτων, αἵτινες θ' ἀπευθύνονται πρὸς αὐτά.

Ἄρθρον 63.

ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν προσωρινῶν καὶ ἐκτάκτων μέτρων ἅτινα ἠθελον ἐξαιρετικῶς ἐπιβληθῆ συνεπείᾳ ἐπιτακτικῶν ἀναγκῶν ἀσφαλείας τῆς κατεχούσης Δυνάμεως:

α) αἱ ἀνεγνωρισμένοι ἐθνικαὶ Ἐταιρεῖαι τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ (τῆς Ἐρυθρᾶς Ἡμισελίνου, τοῦ Ἐρυθροῦ Λέοντος καὶ Ἡλίου) θὰ δύναται νὰ ἐξαιρουθῶσιν τὴν σύμφωνον πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ δρᾶσιν των ὡς αὕτη καθωρίσθη ὑπὸ τῶν διεθνῶν διασκέψεων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Αἱ ἄλλαι ἑταιρεῖαι περιβάλλουσας πρέπει ἐπίσης ν' ἀφεθοῦν νὰ ἐξαιρουθῶσιν τὴν ἀνθρωπιστικὴν των δοῦσιν ὑπὸ ἀναλόγους ὁρους.

β) Ἡ κατέχουσα Δύναμις οὐδεμίαν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ ὡς πρὸς τὸ προσωπικόν καὶ τὴν διάρθρωσιν τῶν ἑταιρειῶν τούτων ἀλλαγὴν ἥτις θὰ ἠδύνετο νὰ ζημιώσῃ τὴν ὡς ἄνω δρᾶσιν.

Αἱ αὗται ἀρχαὶ θὰ ἰσχύουν διὰ τὴν δρᾶσιν καὶ τὸ προσωπικόν τῶν εἰδικῶν ὀργανισμῶν μὴ στρατιωτικοῦ χαρακτῆρος ἡδὴ ὑπαρχόντων ἢ μὴ μελλόντων νὰ δημιουργηθοῦν πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὁρων διαβιώσεως τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ διὰ τῆς διατηρήσεως τῶν ἀπαιτητῶν ὑπηρεσιῶν δημοσίας ὠφελείας, διὰ τῆς διανομῆς βοηθημάτων καὶ τῆς ὀργανώσεως ναυτικοῦ σωστικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 64.

Ἡ ποινικὴ νομοθεσία τοῦ κατεχομένου ἐδάφους θὰ παραμένῃ ἐν ἰσχύϊ, πλην τοῦ μέτρου καθ' ὃ ἐπιτρέπεται ν' ἀκυρωθῇ ἢ νὰ ἀνασταλῇ ὑπὸ τῆς κατεχούσης Δυνάμεως εἰς τὴν νομοθεσίᾳ αὕτη ἀποτελῇ ἀπειλὴν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐν λόγῳ Δυνάμεως ἢ ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως. ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ ὡς ἄνω περιορισμοῦ καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ἀποτελεσματικῆς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης τὰ δικαστήρια τοῦ κατεχομένου ἐδάφους θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ λειτουργοῦν διὰ πᾶσαν ὑπὸ τῆς νομοθεσίας ταύτης προβλεπομένην παράβασιν.

Οὐχ' ἤττον ἡ κατέχουσα Δύναμις θὰ δύναται νὰ ὑποβάλῃ τὸν πληθυσμόν τοῦ κατεχομένου ἐδάφους εἰς διατάξεις ἀπαιτητοῦς διὰ νὰ ἀποβῇ δυνατὴ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὑποχρεώσεων τῆς τῶν ἀπορροευσῶν ἐκ τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ κανονικὴ διοίκησις τῆς περιοχῆς ὡς καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν κατεχούσης Δυνάμεως ὅσον καὶ τῶν μελῶν καὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν τῶν δυνάμεων ἠτῆς διοικήσεως κατοχῆς ὡς ἐπίσης καὶ τῶν ἐγκραταστάσεων καὶ τῶν γραμμῶν συγκοινωνίας αἵτινες χρησιμοποιοῦνται ὑπ' αὐτῆς.

Ἄρθρον 65.

Αἱ θεσπισθεῖσαι ὑπὸ τῆς κατεχούσης Δυνάμεως ποινικαὶ διατάξεις θὰ τίθενται ἐν ἰσχύϊ μόνον ἀφ' οὗ δημοσιευθοῦν καὶ λάβῃ γνώσιν αὐτῶν ὁ πληθυσμὸς εἰς τὴν γλῶσσαν του, ἢ ἐν θὰ δύνανται δὲ νὰ ἔχουν ἀναδρομικὴν ἰσχύϊν.

Ἄρθρον 66.

Ἡ κατέχουσα Δύναμις δύναται εἰς περίπτωσιν παραβάσεως τῶν ὑπ' αὐτῆς, δυνάμει τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 64, ἐκδοθεῖσων ποινικῶν διατάξεων νὰ παραπέμψῃ

τους κατηγορούμενους εις στρατιωτικά δικαστήρια, μη πολιτικού χαρακτήρος και κανονικώς συγκροτηθέντα υπό τὸν ὄρον ὅτι ταῦτα ἐδρεύουν εἰς τὸ κατεχόμενον ἔδαφος. Τὰ δευτεροβάθμια τοιαῦτα δικαστήρια θὰ ἐδρεύουν κατὰ προτίμησιν εἰς τὴν κατεχομένην χώραν.

Ἄρθρον 67.

Τὰ δικαστήρια δὲν δύνανται νὰ ἐπιτρέψουν εἰ μὴ μόνον νομίμως διατάξεις προγενεστέρως τῆς παραβίασεως καὶ συμφώνως πρὸς τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου, καὶ δὴ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀναλογίας τῶν ποινῶν πρὸς τὸ ἀδίκημα. Δέον νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν τὸ γεγονός ὅτι ὁ κατηγορούμενος δὲν εἶναι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς κατεχούσης Δυνάμεως.

Ἄρθρον 68.

Ὅταν προστατευόμενον πρόσωπον προβῇ εἰς παράβασιν μὲ μόνον σκοπὸν νὰ ζημιώσῃ τὴν κατέχουσαν Δύναμιν, ἀλλ' ἢ παράβασις αὕτη δὲν ἀποτελεῖ ἀπόπειραν ἐναντίον τῆς ζωῆς ἢ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος τῶν μελῶν τῶν δυνάμεων ἢ τῆς διοικήσεως κατοχῆς, δὲν δημιουργεῖ σοβαρὸν ομαδικὸν κίνδυνον καὶ δὲν ζημιοῖ σοβαρῶς τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν δυνάμεων ἢ τῆς διοικήσεως κατοχῆς ἢ τὰς ἐγκαταστάσεις τὰς χρησιμοποιουμένας ὑπ' αὐτῶν, τὸ πρόσωπον τοῦτο ὑπόκειται εἰς περιορισμὸν ἢ εἰς ἀπλήν φυλάκισιν. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἡ διάρκεια τοῦ περιορισμοῦ ἢ τῆς φυλάκισις ταύτης θὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν διαπραχθεῖσαν παράβασιν. Ἐπι πλεόν, ὁ περιορισμὸς ἢ ἡ φυλάκισις θὰ εἶναι διὰ τοιαύτας παραβάσεις, τὸ μόνον στερητικὸν τῆς ἐλευθερίας μέτρον τὸ ὅποιον θὰ δύναται νὰ ληφθῇ ἐναντι τῶν προστατευόμενων προσώπων. Τὰ προβλεπόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 66 τῆς παρούσης Συμβάσεως Δικαστήρια θὰ δύνανται ἐλευθέρως νὰ μεταφέρουν τὴν ποινὴν φυλάκισις εἰς μέτρον περιορισμοῦ ἴσης διάρκειας.

Αἱ ἐκδοθησόμεναι ὑπὸ τῆς κατεχούσης Δυνάμεως συμφωνως πρὸς τὰ ἄρθρα 64 καὶ 65 ποινικαὶ διατάξεις δὲν δύνανται νὰ προβλέψουν ποινὴν θανάτου διὰ τὰ προστατευόμενα πρόσωπα πλὴν τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ταῦτα εἶναι ἔνοχα κατασκοπείας, σοβαρῶν πράξεων δολιοφθορας κατὰ στρατιωτικῶν ἐγκαταστάσεων τῆς κατεχούσης Δυνάμεως ἢ σκοπιμῶν παραβάσεων, αἰτινες προὐκάλεσαν τὸν θάνατον ἐνὸς ἢ πλείονων προσώπων ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι ἡ νομοθεσίαι τοῦ κατεχομένου ἔδαφους ἐν ἰσχύϊ πρὸ τῆς ἀρχῆς τῆς κατοχῆς προβλέπει τὴν θανατικὴν ποινὴν διὰ τοιαύτας περιπτώσεις.

Δὲν δύνανται νὰ ἀπαγγελθῇ ποινὴ θανάτου κατὰ προστατευόμενον πρόσωπον εἰμὴ μόνον ἀφ' οὗ ἐπιστηθῇ ἰδιαιτέρως προσοχὴ τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ κατηγορούμενος δὲν εἶναι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς κατεχούσης Δυνάμεως καὶ οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἰστέως ὑπέχει ἐναντι αὐτῆς.

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύνανται νὰ ἐπιβληθῇ ἢ ποινὴ τοῦ θανάτου εἰς προστατευόμενον πρόσωπον ἄγρον ἡλικίαν κατὰ τῶν δεκαοκτῶ ἐτῶν, κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραβίασεως.

Ἄρθρον 69.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἢ διάρκειᾳ τῆς προσφυλάκισις θὰ ἀπικτεται ἐκ πάσης ποινῆς φυλάκισις εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἔδυνάτο νὰ καταδικασθῇ προστατευόμενον πρόσωπον.

Ἄρθρον 70.

Τὰ προστατευόμενα πρόσωπα δὲν θὰ συλληφίνωνται, δὲν θὰ διώκωνται καὶ δὲν θὰ καταδικάζωνται ὑπὸ τῆς κατεχούσης Δυνάμεως διὰ πράξεις διαπραχθείσας ἢ διὰ γνώμης διαπραχθείσας πρὸ τῆς κατοχῆς ἢ κατὰ προσωρῶν δικαιοσύνην ταύτης ἐξίκερσι τῶν παραβάσεων τῶν νόμων καὶ τῶν ἐπαμειβῶν τοῦ πολέμου.

Οἱ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς κατεχούσης Δυνάμεως, οἵτινες πρὸ τῆς ἐπιβολῆς τῆς συρράξεως θὰ ἔχουν καταφύγη εἰς τὸ κατεχόμενον ἔδαφος δὲν δύνανται νὰ συλληφθῶν, νὰ καταδιωχθῶν

νὰ καταδικασθῶν καὶ νὰ ἀπελαθῶν ἐξω τοῦ κατεχόμενου ἔδαφους παρὰ μόνον διὰ παραβάσεις διαπραχθείσας τὴν ἐναρξιν τῶν ἐχθροπραξιῶν ἢ δι' ἀδίκημα κοινῶν δὲ τὸ ὅποιον διεπράχθη πρὸ τῆς ἐναρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν καὶ τὸ ὅποιον συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ κράτους ὁποῦ κατέχεται τὸ ἔδαφος θὰ εἴχε δικαιολογησῆ ἐκδοσιν ἐν καιρῷ εἰρήνης.

Ἄρθρον 71.

Τὰ ἀρμόδια δικαστήρια τῆς κατεχούσης Δυνάμεως οὐδεμίαν δύνανται νὰ ἀπαγγείλουν καταδικήν ἐάν δὲ προηγηθῇ αὐτῆς κανονικὴ οἴκη.

Πᾶς κατηγορούμενος δίκαιος ὑπὸ τῆς κατεχούσης Δυνάμεως θὰ λαμβάνῃ γνώσιν χωρὶς καθυστέρησιν, διὰ γράφου εἰς γλώσσᾳ τῆς ὁποίας ἐννοεῖ τῶν λεπτομερῶν τῆς ἐναντίον του κατηγορίας καὶ θὰ διεκπεραιουτῆ ἢ θεσπὶς του ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον. Ἡ Προστάτις Δύναμις θὰ λαμβάνῃ γνώσιν πάσης διώξεως τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιφέρει ἢ κατέχουσα Δύναμις ἐναντίον τῶν προστατευόμενων προσώπων ὅταν ἢ κατηγορία δύναται νὰ ἐπιφέρῃ θάνατον κατὰδικήν ἢ ποινὴν φυλάκισις δύο ἢ περισσοτέρων ἐτῶν. Ἐάν δὲ δύναται ὁποτεδήποτε νὰ λάβῃ πληροφορίας περὶ σημείου εἰς ὃ εὐρίσκεται ἡ διαδικασία. Ἐπι πλεόν ἢ Προστάτις Δύναμις θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ τῆ αἰτήσῃ πᾶσαν πληροφορίαν σχετικῶς μὲ τὰς διαδικασίας ταύτας καὶ περὶ πάσης ἄλλης δόξεως προστατευόμενων προσώπων ὑπὸ τῆς κατεχούσης Δυνάμεως.

Ἡ κοινοποίησις εἰς τὴν Προστάτιδα Δύναμιν, ὡς ἀπροβλέπεται εἰς τὸ δευτερον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἀρθροῦ εἶναι νὰ γίνηται ἀμέσως καὶ νὰ περιέρχηται ἐν ποσιν περιπτώσει εἰς τὴν Προστάτιδα Δύναμιν τρεῖς ἐβδομαίαι πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς πρώτης ἐπι ἀπορατηρῶν συνεδρῶσεως τοῦ Δικαστηρίου. Ἐάν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς δίκης ἢ προσκομισθῇ ἢ ἀποδείξῃ ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐγένοντο πλήρως σεβασταί, ἢ δίκη δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν. Ἡ κοινοποίησις θὰ πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ εἰδικῶς τὰ κάτωθι στοιχεία:

- α') Ταυτότητα τοῦ κατηγορουμένου.
- β') Τὸν διαμονῆς ἢ φυλάκισις.
- γ') Καθορισμὸν τῆς κατηγορίας ἢ τῶν κατηγοριῶν ἢ μιναι τῶν ποινικῶν διατάξεων ἐπὶ τῶν ὁποίων βασιζόντα
- δ') Καθορισμὸν τοῦ Δικαστηρίου τὸ ὅποιον θὰ δικάσῃ τὴν ὑπόθεσιν.
- ε') Τὸν καιρὸν καὶ ἡμερομηνίαν τῆς πρώτης συνεδριάσεως

Ἄρθρον 72.

Πᾶς κατηγορούμενος θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ προσκομίσῃ τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν υπεράσπισιν του ἀποδείξεις καὶ ὅτι νὰ κληθεῖ μάρτυρας.

Ὁ κατηγορούμενος εἰς τὴν συνδρομὴν ἀνεγνωρισμένου δικηγόρου τῆς ἐκλογῆς του ὅστις θὰ δύναται νὰ τὸν ἐπισκέπηται ἐλευθέρως καὶ εἰς τὸν ὅποιον θὰ δοθῇ πᾶσα ἀναγκαία διευκόλυνσις διὰ νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν υπεράσπισιν.

Ἐάν ὁ κατηγορούμενος δὲν ἐξέλεξεν συνήγορον ἢ Προστάτις Δύναμις θὰ τοῦ προμηθεύσῃ δικηγόρον.

Ἐάν ὁ κατηγορούμενος ἔχει ν' ἀντιμετωπίσῃ σοβαρὰν κατηγορίαν καὶ ἐάν δὲν ὑπάρχῃ προστάτις Δύναμις ἢ κατέχουσα Δύναμις οφείλει ὑπὸ τὴν αἰγρῶν τῆς συγκαταθέσεως τοῦ κατηγορουμένου, νὰ τῷ προμηθεύσῃ δικηγόρον.

Διερωτηθεὶς θὰ παρίσταται τόσον, κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ κατηγορουμένου ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐκτὸς ἀν οὗτος παραιτηθῇ ἐλευθέρως τῆς τοιαύτης ἀρωγῆς. Ἐάν δύναται ὁποτεδήποτε ν' ἀποκλεισθῇ τὸν διερωτηθεὶ καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀντικατάστασιν του.

Ἄρθρον 73.

Πᾶς κατὰδικος θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ ἐνδίκια μέσα ἅτινα προβλέπονται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς

εφαρμοζομένης υπό του Δικαστηρίου. Θά λαμβάνη γνώσιν του δικαιώματός του άσκήσεως ένδικων μέσων, ως και των προθεσμιών έντός των οποίων δύναται νά άσκηση ταύτα.

Η ποινική διαδικασία ή προβλεπομένη εις τό παρόν τμήμα θά εφαρμόζεται κατ' αναλογίαν και επί των ένδικων μέσων. Εάν ή εφαρμοζομένη υπό του δικαστηρίου νομοθεσία δεν προβλέπει δυνατότητα άσκήσεως ένδικων μέσων ό κατάδικος θά έχη δικαίωμα νά προσφύγη κατά τής δικαστικής άποφάσεως και τής καταδίκης εις την άρμοδίαν άρχήν τής κατεχούσης Δυνάμεως.

*Άρθρον 74.

Οί αντιπρόσωποι τής προστάτιδος Δυνάμεως θά έχου τό δικαίωμα νά παριστανται εις τήν συνεδρίασιν παντός δικαστηρίου τό όποιον δικάζει προστατευόμενον πρόσωπον, έκτός εάν, έξαιρετικώς, αί συνεδριάσεις δέον νά λάβουσαν χώραν κεκλεισμένων των θυρών διά τό συμφέρον τής ασφαλείας τής κατεχούσης Δυνάμεως. Αύτη θά ειδοποιηθή τότε σχετικώς τήν προστάτιδα Δύναμιν. Κοινοποιήσις καθορίζουσα τόν τόπον και τήν ήμερομηνίαν τής έναρξεως των συνεδριάσεων δέον νά αποστέλλεται εις τήν Προστάτιδα Δύναμιν.

Όλαι αί καταδικαστικαί άποφάσεις θανατικής ποινής ή φυλακίσεως δύο ετών και πλέον θά κοινοποιούνται εις τήν προστάτιδα Δύναμιν μετά τής σχετικής αιτιολογίας και τούτο όσον τό δυνατόν ταχύτερον. Θά ποιώνται μιν εις τής γενόμενης, συμφώνως πρός τό άρθρον 71, κοινοποιήσεως και εις περιπτώσιν καταδικαστικής άποφάσεως εις στέρησιν ελευθερίας θά περιλαμβάνουσαν τόν τόπον όπου ό κατάδικος θά έκτίση τήν ποινήν του. Αί άλλαι άποφάσεις θά καταγράφονται εις τά πρακτικά του δικαστηρίου και θά δύναται νά έξετασθούν υπό των αντιπροσώπων τής προστάτιδος Δυνάμεως. Εις περιπτώσιν καταδίκης εις θάνατον ή εις στέρησιν τής ελευθερίας επί δύο ή πλείονα έτη αί προθεσμιαί προσφυγής θ' αρχίζουσαν μόνον από τής στιγμής όπου ή προστάτις Δύναμις θά έχη λάβη κοινοποίησιν τής άποφάσεως.

*Άρθρον 75.

Εν ούδεμίā περιπτώσει τά εις θάνατον καταδικασθέντα πρόσωπα θά στερωάνται του δικαιώματος νά ζητήσουσαν χάριν. Ούδεμία θανατική καταδίκη θά έκτελεθαι πρό τής παρελεύσεως προθεσμίας τουλάχιστον έξ μηνών άφ' ης στιγμής ή προστάτις Δύναμις θά έχη λάβη κοινοποίησιν τής οριστικής άποφάσεως τής επικυρούσης τήν θανατικήν ταύτην καταδίκην ή τής άποφάσεως τής απορρίπτουσης τήν χάριν.

Η έξάμηνος αύτη προθεσμία δύναται νά συντομωθής εις ώρισμένας συγκεκριμένας περιπτώσεις, όταν λόγω σοβαρών και κρίσιμων περιστάσεων ή ασφάλεια τής κατεχούσης Δυνάμεως ή των ένόπλων δυνάμεών της είναι εκτεθειμένη εις οργανωμένην απειλήν. Η προστάτις Δύναμις θά λαμβάνη πάντοτε κοινοποιήσιν τής μειώσεως τής προθεσμίας και θά έχη πάντοτε τήν δυνατότητα νά προβή εις παραστάσεις πρός τās άρμοδίας άρχάς κατοχής έν σχέσει πρός τās έν λόγω θανατικαίς καταδικαίς.

*Άρθρον 76.

Τά κατηγορούμενα προστατευόμενα πρόσωπα θά προφυλακίζονται έντός τής κατεχομένης χώρας και, εάν καταδικασθούν, εκεί θά έκτίουσαν τήν ποινήν των.

Θά χωρισθούν, ει δυνατόν, των άλλων φυλακισμένων και θά υποβληθούν εις καθεστώς διατροφής και υγιεινής επαρκές ίνα διατηρηθούν έν καλή καταστάσει υγείας, ανταποκρινόμενον τουλάχιστον εις τό καθεστώς των φυλακίων τής κατεχομένης χώρας.

Θά δικαιούνται τής ιατρικής περιθαλψέως τήν όποιαν επιβάλλει ή κατάσταση τής υγείας των.

Θά έχουν επίσης δικαίωμα νά λαμβάνουσαν τήν πνευματικήν άρωγήν τής οποίας έχουσαν ανάγκην.

Αί γυναίκες θά στεγάζονται εις κειχωρισμένα οικήματα και θά είναι υπό τήν άμεσον επίβλεψιν γυναικίων.

Θά ληφθής υπ' όψιν τό προβλεπόμενον υπέρ των ανηλικών ειδικών καθεστώς.

Τά κρατούμενα προστατευόμενα πρόσωπα θά δικαιούνται νά δέχουσαν τήν επίσκεψιν των εκπροσώπων τής προστάτιδος Δυνάμεως και τής Διεθνούς Έπιτροπής του Έρυθρού Στραίου συμφώνως πρός τās διατάξεις του άρθρου 143.

Εξ άλλου, θά έχουσαν τό δικαίωμα νά λαμβάνουσαν τουλάχιστον έν δέμη βοθηείας μηνικώς.

*Άρθρον 77.

Τά προστατευόμενα πρόσωπα τά κατηγορούμενα ή καταδικασθέντα υπό των δικαστηρίων του κατεχομένου εδάφους θά παραδίδονται εις τό τέλος τής κατοχής με τού φακέλλον ό όποιος τούς άφορα εις τās άρχάς του άπελευθερωθέντος εδάφους.

*Άρθρον 78.

Εάν ή κατεχούσα Δύναμις θεωρή άναγκαίον δι' επιτακτικούς λόγους ασφάλειας νά λάβη μέτρα ασφάλειας εναντι προστατευόμενων προσώπων θά δύναται τό πολύ νά τούς επιβάλλη άναγκαστικήν διαμονήν ή νά προβή εις τόν περιορισμόν των.

Αί σχετικαί με τήν άναγκαστικήν διαμονήν ή τόν περιορισμόν άποφάσεις θά λαμβάνονται κατόπιν τακτικής διαδικασίας ήν ή κατεχούσα Δύναμις θά καθορίση συμφώνως πρός τās διατάξεις τής παρούσης Συμβάσεως. Η διαδικασία αύτη οφείλει νά προβλέπη τό δικαίωμα έφέσεως των ένδιαφερομένων. Θά λαμβάνεται άπόφασις επί τής έφέσεως ταύτης όσον τό δυνατόν συντομότερον. Αν διατηρηθής ή άρχική άπόφασις, αύτη θά υπόκειται εις περιοδικήν αναθεώρησιν, ει δυνατόν κατά έξάμηνον τή φροντίδι ενός άρμοδίου οργανισμού συγκροτηθέντος υπό τής έν λόγω Δυνάμεως.

Τά προστατευόμενα πρόσωπα τά υποβληθέντα εις τήν άναγκαστικήν διαμονήν και υποχρεωόμενα συνεπώς νά απομακρυνθούσαν τής κατοικίας των θά απολαμβάνουσαν άνευ ουδενός περιορισμού των διατάξεων του άρθρου 39 τής παρούσης Συμβάσεως.

ΤΜΗΜΑ IV

Κανόνες σχετικοί με τήν μεταχείρισιν των υπό περιορισμόν τελούντων προσώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I

Γενικοί κανόνες

*Άρθρον 79.

Τά έν συρράξει Μέρη δεν θά δύναται νά θέσουσαν υπό περιορισμόν προστατευόμενα πρόσωπα ειμή μόνον συνήθως πρός τās άρθρα 41, 42, 43, 68 και 78.

*Άρθρον 80.

Οί υπό περιορισμόν τελούντες θά διατηρούσαν τās πλήρη πολιτικά των δικαιώματα και θά εξακολουθούσαν ταύτα έν ό τρω συμβιβάζονται με τόν περιορισμόν των.

*Άρθρον 81.

Τά έν συρράξει Μέρη άτινα θά εγκλείσουσαν προστατευόμενα πρόσωπα υποχρεούονται νά προνέξουσιν δωρεάν διά τήν συντήρησιν των και νά χορηγούσαν επίσης εις αυτά τήν αναγκαίαν περιθαλψιν τήν όποιαν απαιτεί ή υγεία των.

Ούδεμία κράτησις θά γίνη επί των έπιδομάτων, μισθών ή πιστώσεων των εγκλειστων διά τήν αποπληρωμήν των έν λόγω έξόδων.

Ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις οφείλει νὰ φροντίξῃ διὰ τὴν συντήρησιν τῶν προσώπων τῶν ἐξερτωμένων ἐκ τῶν ἐγκλειστων ἐάν ταῦτα στεροῦνται ἐπαρκῶν μέσων διαβιώσεως ἢ ἂν εἶναι ἀνίκανα νὰ κερδίσουν μόνα τὴν ζωὴν τῶν.

Ἄρθρον 82.

Ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις θὰ συγκεντρώῃ κατὰ τὸ δυνατόν τοὺς ὑπὲρ περιορισμῶν τελούοντας συμφώνως πρὸς τὴν ἐθνικότητά των, τὴν γλώσσαν των καὶ τὰ ἔθιμά των. Οἱ ἐγκλειστοὶ ὑπήκοοι τῆς αὐτῆς χώρας δὲν θὰ χωρίζωνται διὰ τὸν μόνον λόγον ὅτι ἔχουν διάφορον γλῶσσαν.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ περιορισμοῦ τῶν τὰ μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, καὶ δὴ οἱ γονεῖς καὶ τὰ τέκνα των, θὰ συγκεντρώνωνται εἰς τὸν αὐτὸν τόπον περιορισμοῦ, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς αἱ ἀνάγκαι τῆς ἐργασίας, λόγῳ υγιείας, ἢ ἡ ἐφαρμογῆ τῶν εἰς τὸ κεφάλαιον IX τοῦ παρόντος Τμήματος προβλεπομένων διατάξεων καθιστᾷ ἀνεγκλίον τὸν προσωρινὸν χωρισμὸν. Οἱ ἐγκλειστοὶ θὰ δύνανται νὰ ζητήσουν ὅπως τὰ τέκνα των, ἀρθεύοντα ἐλευθερὰ ἂνευ ἐπιβλέψεως συγγενῶν ἐγκλεισθῶν μετ' αὐτῶν.

Ἐν ὅλῳ τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, τὰ ἐγκλειστοὶ μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενείας θὰ συγκεντρώνωνται εἰς τὰ αὐτὰ οἰκήματα καὶ θὰ στεγάζωνται χωριστὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἐγκλειστοὺς. Πρέπει ἐπίσης νὰ τοῖς παρέχωνται αἱ ἀπαιτούμεναι εὐκολίαι διὰ νὰ διάγουν βίαν οἰκογενειακὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II

Τύποι περιορισμοῦ

Ἄρθρον 83.

Ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις δὲν δύναται νὰ καθορίσῃ τύπους περιορισμοῦ εἰς περιοχὰς εἰδικῶς ἐκτεθειμένας εἰς τοὺς κινδύνους τοῦ πολέμου.

Ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις θὰ κοινοποιῇ μέσῳ τῶν προστακτικῶν Δυνάμεων εἰς τὰς ἐχθρικὰς Δυνάμεις πᾶσαν χρῆσιμον πληροφορίαν διὰ τὴν γεωγραφικὴν τοποθεσίαν τῶν τύπων περιορισμοῦ.

Ὅσακις τὸ ἐπιτρέπουν αἱ στρατιωτικαὶ συνθήκαι τὰ στρατοπέδα συγκεντρώσεως θὰ σημειώνωνται μετὰ τὰ γράμματα IC τοποθετημένα εἰς τρόπον ὥστε νὰ φαίνωνται κατὰ τὴν ἡμέραν εὐδιακρίτως ἀπὸ τὸν ἀέρα. Οὐχ ἦττον αἱ ἐνδιαφερόμεναι Δυνάμεις θὰ δύνανται νὰ συμφωνήσουν ἐπὶ ἄλλου τρόπου σημάσεως. Οὐδεμίαν ἄλλη τοποθεσίαν πλὴν τῶν στρατοπέδων συγκεντρώσεως δύναται νὰ ἐπιστημονθῇ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

Ἄρθρον 84.

Οἱ ἐγκλειστοὶ δέον νὰ στεγάζωνται καὶ διαιτῶνται χωρισμένως ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου καὶ ἀπὸ τὰ πρόσωπα ἅτινα ἐστερήθησαν τῆς ἐλευθερίας των δι' ἕνα δῆποτε ἄλλην αἰτίαν.

Ἄρθρον 85.

Ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις ἔχει καθήκον νὰ λάβῃ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα καὶ δυνατὰ μέτρα ὅπως τὰ προστατευόμενα πρόσωπα, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ περιορισμοῦ των, στεγασθῶν εἰς κτίρια ἢ καταυλισμοὺς παρέχοντας βίαν τὰς ἐργασίας υγιεινῆς καὶ καθαριότητος καὶ ἐξασφαλίζοντα ἀποτελεσματικὴν προστασίαν ἐναντίον τῆς δριμύτητος τοῦ κλίματος καὶ τῶν συνεπειῶν τοῦ πολέμου. Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει, οἱ τόποι μόνιμου περιορισμοῦ θὰ εὐρίσκωνται εἰς ἀνθυγιεινὰς περιοχὰς ἢ εἰς περιοχὰς τὸ κλίμα τῶν ὁποίων θὰ ἦτο ἐπιβλαβὲς διὰ τοὺς ἐγκλειστοὺς. Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἤθελον προσωρινῶς ἐγκλεισθῆ εἰς ἀνθυγιεινὴν περιοχὴν ἢ εἰς περιουχὴν τῆς ὁποίας τὸ κλίμα θὰ ἦτο ἐπιβλαβὲς διὰ τὴν υγιάν των τὰ προστατευόμενα πρόσωπα δέον νὰ μεταφερθῶν ὅσον αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέ-

πουν ταχύτερον εἰς τόπον περιορισμοῦ ὅπου δὲν οἱ κινδύνοι αὐτοί.

Τὰ οἰκήματα θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἐντελῶς προ ἀπὸ τὴν ὑγρασίαν με ἐπαρκῆ θέρμανσιν καὶ φωτὸν μεταξύ τοῦ, λυκόφωτος καὶ τῆς σβέσεως τῶν φ κοιτῶνες θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀρκετὰ εὐρύχωροι καὶ οἱ ἐγκλειστοὶ θὰ διαθῶνται κατάλληλον κλιν καὶ ἐπικρεῖ σκεπάσματα, λαμβανομένων ὑπ' ὄψι ματος καὶ τῆς ηλικίας, τοῦ φύλου καὶ τῆς υγιείας κλειστον.

Οἱ ἐγκλειστοὶ θὰ διαθῶνται κατὰ τὴν ἡμέραν τὴν νύκτα ὑγειονομικὰς ἐγκαταστάσεις συμφῶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς υγιεινῆς καὶ αἱ ὁποῖαι θὰ διαρκῶς καθαροί. Θὰ χορηγοῦνται εἰς αὐτοὺς ποσότητες ὕδατος καὶ σάπωνος διὰ τὴν καθημερ σωπικὴν καθαρῶτητα καὶ τὸ πλύσιμον τοῦ ἱματι. Θὰ τοὺς παρέχωνται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον α μенаι ἐγκαταστάσεις καὶ αἱ ἀναγκαῖαι εὐκολίαι. τουν ἐπὶ πλέον καταιονηστέρας καὶ λουτρά. Θὰ βέχρηται ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος διὰ τὴν ἀτομικὴν νῆν καὶ δι' ἔργα καθαριότητος.

Ὅσακις παραστῆ ἀνάγκη, ὡς προσωρινὸν κ τικὸν μέτρον, νὰ στεγασθῶν ἐγκλειστοὶ γυναῖκ δὲν ἀνήκουν εἰς οἰκογενειακὴν ὁμῶδα εἰς τὸν αἱ περιορισμοῦ με ἄνδρας δέον ὑποχρεωτικῶς νὰ αὐτὰς χωριστοὶ κοιτῶνες καὶ χωριστὰ ὑγειονομ ταστάσεις.

Ἄρθρον 86.

Ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις θὰ θέτῃ εἰς τὴν δι ἐγκλειστων, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ θρησκεία τ λῆλα οἰκήματα διὰ τὴν τέλεισιν τῆς λατρείας τω

Ἄρθρον 87.

Πλὴν τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν οἱ ἐγκλειστοὶ θὶ ἄλλας ἀναλόγους εὐκολίας, θὰ ἐγκατασταθῶν πρι ὄλους τοὺς τόπους περιορισμοῦ ἵνα ἔχουν τὴν ἔ νὰ ἀγοράσουν με τιμὰς ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει τῶν τοῦ τοπικοῦ ἐμπορίου, τρῶφιμα καὶ ἄλλα κ σεως εἶδη περιλαμβανομένου τοῦ σάπωνος καὶ τι τὰ ὁποῖα νὰ βελτιώσουν τοὺς ὄρους διαβιώσεώ τὴν προσωπικὴν των ἀνεσιν.

Τὰ κέρδη τῆς καντίνας θὰ φέρονται εἰς πῖ δικοῦ ταμείου βοηθείας τὸ ὁποῖον θὰ ἰδρυθῆ εἰς ῖ περιορισμοῦ. Ἡ διαχειρίσις τοῦ ἐν λόγω ταμειο τὰ πρὸς ὄφελος τῶν ἐγκλειστων τοῦ ἐν λόγω τό ρισμοῦ. Ἡ προβλεπομένη εἰς τὸ ἄρθρον 102 ἐγκλειστων θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ ἐλέγχῃ τῆ σιν τῆς καντίνας καὶ τοῦ ἀνωτέρω ταμείου.

Ἄμα τῇ διαλύσει ἐνὸς τόπου περιορισμοῦ, τικὸν ὑπόλοιπον τοῦ ταμείου βοηθείας θὰ μετατ τὸ ταμεῖον βοηθείας ἐνὸς ἄλλου κέντρου περισρ ἐγκλειστοὺς τῆς αὐτῆς ἐθνικότητος, ἢ ἐάν, δὲ τοιοῦτος τόπος, εἰς γενικὸν ταμεῖον βοηθείας ὅπ χειρίζηται πρὸς ὄφελος ὅλων τῶν ἐγκλειστων ο ραμένουν ὑπὸ τὴν κατακρατοῦσαν Δύναμιν. Ἐν σει γενικῆς ἀπελευθερώσεως τὰ κέρδη ταῦτα θὰ ὑπὸ τῆς κατακρατοῦσης Δυνάμεως, πλὴν ἀντιθ ρωνίας συναφθεσομένης μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομέ.

Ἄρθρον 88.

Εἰς ὄλους τοὺς τόπους περιορισμοῦ αἰτινες ἑπιμένοι εἰς ἀεροπορικὸς βομβαρδισμοὺς καὶ ὁ δύνους πολέμου, θὰ ἐγκατασταθῶν καταφύγια καὶ ἐπαρκῆ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀναγκαίας π Ἐν περιπτώσει συναγεροῦ, οἱ ἐγκλειστοὶ θὰ νὰ μεταβῶν τὸ ταχύτερον δυνατόν εἰς τὰ καταφρ ἐκείνων οἰτινες συμμετέχουν εἰς τὴν προστασί.

νευ-
οιχ-
ἀνη-
ονται
τιδος
Σταυ-
ουλά-
ενα ἡ
μενου
ἐ τὸν
πελευ-
ἐπι-
μελεία
δ πολὺ
εἰς τὸν
τὸν πε-
κτικῆς
κθορίση
μρίστ-
καιωμ
πόφκας
ώτερον.
αται εἰς
π τὸν
ὐπὸ τῆς
εἰς τὴν
νὰ ἀπο-
ἀνευ οὐ-
τῆς πκ-
έσσουν ὑπὸ
ν συμφῶ-
τὰ πληρ-
ε ἐν ᾧ μέ-
ροστατευ-
ἀν διὰ τὴν
τὰ τὴν ἰα-
των.
μέσων,
κοπληρωσῶν

αυλισμῶν των ἐναντίον τῶν κινδύνων τούτων. Πᾶν μέτρον ἰσφαλείας ἔσπερ θὰ ληθῆ ὑπὲρ τοῦ πληθυσμοῦ θὰ ἐφαρμοσθῆ καὶ εἰς αὐτούς.

Ἐπαρκεῖς προφυλάξεις δεόν νὰ ληφθοῦν εἰς τοὺς τότους περιορισμοῦ κατὰ τῶν κινδύνων πυρκαϊῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ

Τροφή καὶ ἰμυτισμός

*Ἀρθρον 89.

Ἡ καθημερινὴ τροφή τῶν ἐγκλειστων θὰ εἶναι ἐπαρκῆς εἰς ποσότητα, ποιότητα καὶ ποικιλίαν ἵνα ἐξασφαλισθῆ ἡ κανονικὴ των ὑγεία καὶ ν' ἀποφευχθοῦν αἱ ἐκ τοῦ ὑποσιτισμοῦ διαταραχαί. Θὰ ληφθῆ ἐπίσης ὑπ' ὄψιν ἡ διαίτα εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι συνηθισμένοι οἱ ἐγκλειστοί.

Ὁ δόδοθον, ἐξ ἄλλου, εἰς τοὺς ἐγκλειστοὺς τὰ μέσα νὰ ἐτοιμάζουσι μόνοι των τὴν συμπληρωματικὴν τροφήν τὴν ὁποίαν θὰ διέθετον.

Θὰ χορηγεῖται εἰς αὐτοὺς ἐπαρκῆς ποσότης ποσίμου ὕδατος. Θὰ ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις καπνοῦ.

Οἱ ἐργάται θὰ λαμβάνουσι συμπληρωματικὴν τροφήν ἀνάλογον μετ' τὴν φύσιν τῆς ἐργασίας τὴν ὁποίαν ἐκτελοῦν.

Αἱ ἐγκυοὶ καὶ λεγῶ γυναῖκες ὡς καὶ τὰ παιδιὰ κάτω τῶν δέκα πέντε ἐτῶν θὰ λαμβάνουσι συμπληρωματικὴν τροφήν ἀνάλογον πρὸς τὰς φυσιολογικάς των ἀνάγκας.

*Ἀρθρον 90.

Πᾶσα εὐκολία θὰ παρέχεται πρὸς τοὺς ἐγκλειστοὺς ἵνα ἐφοδιασθοῦν μετ' ἰμυτισμὸν, ὑποδήματα καὶ ἐσώρουχα ἅμα τῇ συλλήψει των, καὶ ἵνα προμηθευθοῦν τοιαῦτα ἀργότερον ἐὰν εἶναι ἀνάγκη. Ἐὰν οἱ ἐγκλειστοὶ δὲν ἔχουσι ἀρκετὸν ἰμυτισμὸν ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ κλίμα καὶ δὲν δύνανται νὰ ἐφοδιασθοῦν μετ' τοιούτων ἰμυτισμῶν, ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις θὰ τοῖς χορηγήσῃ τοῦτον δωρεάν.

Τὰ ἐνδύματα ἅτινα θὰ χορηγοῦνται εἰς τοὺς ἐγκλειστοὺς ὑπὸ τῆς κατακρατοῦσης Δυνάμεως καὶ τὰ ἐξωτερικά σήματα τὰ ὁποῖα ἐνδέχεται νὰ θέσῃ ἐπ' αὐτῶν δὲν πρέπει νὰ ἔχουσι χαρακτηριστὰ ἐξευτελιστικῶν ἢ γελοίων.

Οἱ ἐργαζόμενοι θὰ λαμβάνουσι ἐνδύματα ἐργασίας περιλαμβανομένων καὶ των καταλλήλων ἐνδυμάτων προστασίας ἐκεῖ ὅπου ἡ φύσις τῆς ἐργασίας των τὸ ἀπαιτεῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙV.

Ἵγιεινὴ καὶ ἰατρικὴ περίθαλψις.

*Ἀρθρον 91.

Πᾶς χώρος περιορισμοῦ θὰ ἔχῃ ἀνάλογον ἰατρεῖον τελοῦν ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἰατροῦ ἀρμοδίου. Ἐποῦ οἱ ἐγκλειστοὶ θὰ τυγχάνουσι τῆς περιθάλψεως τῆς ὁποίας ἔχουσι ἀνάγκην ὡς καὶ τῆς καταλλήλου διαίτης. Ἀπομονωτήρια θὰ ὑπάρχουσι διὰ τοὺς ἀσθενεῖς τοὺς προσβληθέντας ὑπὸ μεταδοτικῆς ἢ ψυχικῆς νόσου.

Αἱ λεγῶ καὶ οἱ ἐγκάθειρτοι οἱ προσβληθέντες ὑπὸ σοβαρᾶς ἀσθενείας ἢ τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις ἀπαιτεῖ ἐιδικὴν θεραπείαν, χειρουργικὴν ἐπέμβασιν ἢ νοσοκομειακὴν περίθαλψιν, ὀφείλουσι νὰ γίνωνται δεκτοὶ εἰς κατάλληλον διὰ τὴν νοσηλείαν των ἴδρυμα θὰ τύχουσι δὲ ἐκεῖ περιθάλψεως οὐχὶ κατωτέρας τῆς παρεχομένης εἰς τὸ σύνολον τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἡ θεραπεία τῶν ἐγκλειστων θὰ παρέχεται, κατὰ προτίμησιν, ὑπὸ ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐθνικότητός των.

Οἱ ἐγκλειστοὶ δὲν θὰ ἐμποδίζονται νὰ παρουσιασθοῦν εἰς ὑγειονομικάς ἀρχὰς πρὸς ἐξέτασιν. Αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ τῆς κατακρατοῦσης Δυνάμεως θὰ παραδίδουσι εἰς πάντα νοσηλευθέντα ἐγκλειστον τὴν αἰτήσιν του, ἐπίσημον δῆλωσιν ἀναγράφουσαν τὴν φύσιν τῆς ἀσθενείας ἢ τῶν τραυμάτων του, τὴν διάρκειαν τῆς θεραπείας καὶ τὴν παρασχεθεῖσαν αὐτῷ περίθαλψιν. Ἀντίγραφον τῆς δηλώσεως ταύτης

θ' ἀποστέλλεται εἰς τὸ Κεντρικὸν Πρακτορεῖον τὸ προβλεπόμενον ἐν ἄρθρῳ 140.

Ἡ θεραπεία ὡς καὶ ἡ χορήγησις παντός ἀντικειμένου ἀναγκαίου διὰ τὴν διατήρησιν των ἐγκλειστων εἰς καλὴν κατάστασιν ὑγείας καὶ δὴ τῶν προθέσεων, ὀδοντιατρικῶν ἢ ἄλλων καὶ των ὀμματούχων, θὰ χορηγῶνται δωρεάν εἰς τοὺς ἐγκλειστοὺς.

*Ἀρθρον 92.

Ἰατρικαὶ ἐπιθεωρήσεις τῶν ἐγκλειστων θὰ γίνωνται τουλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνός. Θὰ ἀποβλέπουσι ἰδιαιτέρως εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς γενικῆς καταστάσεως ὑγείας καὶ διατροφῆς καὶ τῆς καθαριότητος, ὡς καὶ τὴν ἀνακάλυψιν μεταδοτικῶν νόσων, ἰδίως δὲ τῆς φυματώσεως, τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων καὶ τῆς ἐλονοσίας.

Θὰ περιλαμβάνουσι ἰδίᾳ τὸν ἔλεγχον τοῦ βάρους ὅλων τῶν ἐγκλειστων καὶ τουλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἀκτινωσκοπικὴν ἐξέτασιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

Θρησκεία πνευματικὴ καὶ σωματικὴ ἀσκήσις.

*Ἀρθρον 93.

Πλήρης ἐλευθερία θὰ παρέχεται εἰς τοὺς ἐγκλειστοὺς διὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς θρησκείας των περιλαμβανομένης καὶ τῆς παρακολούθησεως τῶν λειτουργιῶν τοῦ θρησκευομένου των ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ συμμορφοῦνται πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν κατακρατοῦσῶν ἀρχῶν ὁριζόμενα συνήθη πειθαρχικά μέτρα.

Οἱ ἐγκάθειρτοι οἵτινες τυγχάνουσι θρησκευτικοὶ λειτουργοί, θὰ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀσκούσι πλήρως τὸ ὑποῦργημα των μεταξὺ τῶν ὁμοθρήσκων των. Πρὸς τοῦτο ἡ κρατοῦσα Δύναμις θὰ μεριμνήσῃ ἵνα οὗτοι κατανεμηθοῦν καταλλήλως μεταξὺ τῶν διαφόρων χώρων περιορισμοῦ ὅπου ὑπάρχουσι ἐγκάθειρτοι ὁμιλοῦντες τὴν αὐτὴν γλῶσσαν καὶ ἀνήκοντες εἰς τὴν αὐτὴν θρησκείαν.

Ἐὰν δὲν ὑπάρχουσι ἀρκετοὶ λειτουργοί, θὰ παρέχωνται εἰς αὐτοὺς αἱ ἀναγκαῖαι εὐκολαὶ καὶ, πλὴν ἄλλων, τὰ ἀπαιτούμενα μεταφορικὰ μέσα ἵνα μεταβαίνουσι ἀπὸ τοῦ ἐνδὸς τόπου περιορισμοῦ εἰς τὸν ἄλλον, θὰ εἶναι δὲ ἐξουσιοδοτημένοι νὰ ἐπισκέπτονται τοὺς ἐγκλειστοὺς τοὺς εὐρισκόμενους εἰς νοσοκομεῖα.

Οἱ θρησκευτικοὶ λειτουργοὶ θὰ ἔχουσι, διὰ τὰ καθήκαστα τοῦ ὑποῦργήματός των, ἐλευθερίαν νὰ ὀλληλογραφοῦν μετὰ τῆς θρησκευτικῆς ἀρχῆς τῆς χώρας κατακρητῆσεως καί, ἐν τῷ μετρῷ τοῦ δυνατοῦ, μετὰ τῆς διεθνείας θρησκευτικῆς οργανώσεως τοῦ δόγματος των. Ἡ ὀλληλογραφία αὕτη δὲν θὰ θεωρεῖται ὅτι περιλαμβάνεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ἄρθρου 107 δυνάμενον νὰ ὀρισθῆ ἀνώτατον ὄριον ἀλλὰ θὰ ὑπόκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 112.

Ὅσκις οἱ ἐγκλειστοὶ δὲν διαθέτουσι τὴν ἀρωγὴν θρησκευτικοῦ λειτουργοῦ τοῦ δόγματός των ἢ ἐὰν οὗτοι δὲν εἶναι ἀρκετοί, ἡ τοπικὴ θρησκευτικὴ ἀρχὴ τοῦ αὐτοῦ δόγματος θὰ δύναται νὰ ὀρίσῃ κατόπιν συμφωνίας μετὰ τῆς κρατοῦσης Δυνάμεως, λειτουργῶν τοῦ αὐτοῦ δόγματος μετὰ τοὺς ἐγκλειστοὺς, ἢ ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀδύνατον ἀπὸ δογματικῆς ἀπόψεως, ὀρίσῃ θρησκευτικὴν λειτουργῶν παραπλησίου δόγματος ἢ καταλλήλων λαϊκῶν.

Οὗτος ὁ ἀπολυμβάνη των εὐκολιῶν των σχετικῶν πρὸς τὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα ἀνέλαβε.

Τὰ οὗτοι ὀρισθέντα πρόσσκη ὀφείλουσι νὰ συμμορφοῦνται πρὸς τοὺς κανονισμοὺς τοὺς καταρτισθέντας ὑπὸ τῆς κρατοῦσης Δυνάμεως, πρὸς τήρησιν τῆς πειθαρχίας καὶ τῆς ἀσφαλείας.

*Ἀρθρον 94.

Ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις θὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν ἀπασχόλησιν των ἐγκλειστων εἰς τὸν πνευματικὸν, ἐκπαιδευτικὸν, γυμναστικὸν καὶ ἀθλητικὸν τομέα ἀφήγουσα τούτους ἐντελῶς ἐλευθέρους ὅπως συμμετάσχουσι εἰς ταύτην ἡμῆ.

Θά λαμβάνη, ελα τὰ δυνατὰ μέτρα ἵνα καταστήτη δυνατὰς τὰς ὡς ἄνω ἀσκήσεις καὶ θά θέσῃ εἰδικῶς εἰς διόρθωσιν τῶν ἐγκλειστικῶν κατάλληλα πρὸς τοῦτο διαμερίσματα.

Πᾶσα δυνατὴ διευκόλυνσις θά παρέχεται εἰς τοὺς ἐγκλειστοὺς ἵνα δυνηθῶν νὰ συνεχίσουν τὰς σπουδὰς τῶν ἢ ν' ἀναλάβουν νέας τοιαύτας. Θά ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐκπαίδευσις τῶν παιδῶν καὶ τῶν ἐφήβων, θά δύνανται δὲ οὗτοι νὰ παρακολουθοῦν σχολεῖα εἴτε ἐντός εἴτε ἐκτός τῶν χώρων περιορισμοῦ.

Οἱ ἐγκλειστοὶ πρέπει νὰ ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ ἐπιδίδονται εἰς τὴν γυμναστικὴν, νὰ συμμετέχουν εἰς τὸν ἀθλητισμὸν καὶ εἰς ὑπαίθρια παίγνια. Δέον νὰ ὑπάρχουν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπαρκῆ ἐλεύθερα γήπεδα εἰς πάντας τοὺς χώρους περιορισμοῦ. Εἰδικὰ γήπεδα θά ὑπάρχουν διὰ τὰ παιδιὰ καὶ τοὺς ἐφήβους.

Ἄρθρον 95.

Ἡ κρατοῦσα Δύναμις θά δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦν ἐγκλειστοὺς εἰς ἐργάτας, μόνον ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι τὸ ἐπιθυμοῦν. Πάντως ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐργασία ἣτις ἐπιβαλλομένη εἰς προστατευόμενον πρόσωπον μὴ ἐγκλειστον, θά ἀπετέλει παράβασιν τῶν ἀρθρῶν 41 ἢ 51 τῆς παρούσης Συμβάσεως. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἐγκλειστικῶν εἰς ἐργασίας ἐξευτελιστικῆς ἢ ταπεινωτικῆς χαρακτῆρος.

Μετὰ περίοδον ἐργασίας εἴ ἑβδομάδιον, οἱ ἐγκλειστοὶ θά δύνανται νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν ἐργασίαν τῶν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, μὲ ὀκταήμερον προειδοποίησιν.

Αἱ ὡς ἔνω διατάξεις δὲν ἀποτελοῦν ἐμπόδιον εἰς τὸ δικαίωμα τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς ἐγκλειστοὺς ἰατροὺς, ὀδοντίατροὺς καὶ ἄλλα μέλη τοῦ ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγελματικῶς τῶν ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἐγκλειστικῶν, νὰ χρησιμοποιοῦν ἐγκλειστοὺς εἰς διοικητικὰς ἐργασίας ἢ διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ χώρου περιορισμοῦ νὰ ἀναθέτῃ εἰς τὰ πρόσωπα ταῦτα μαγειρικὰς ἐργασίας ἢ ἄλλας οικιακὰς ἐργασίας, τέλος νὰ χρησιμοποιοῦν αὐτὰ εἰς ἔργα προοριζόμενα νὰ προφυλάξουν τοὺς ἐγκλειστοὺς κατὰ τῶν ἀεροπορικῶν βουμβαρδισμῶν ἢ ἄλλων πολεμικῶν κινδύνων. Οὐχ' ἦττον οὐδεὶς ἐγκλειστικὸς δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς ἐκτέλεσιν ἐργασίας διὰ τὴν ὁποίαν, ἰατρὸς τῆς διοικήσεως τὸν ἔχη χαρακτηρίσῃ ἀκατάλληλον.

Ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις θά ὑπέχη ὀλόκληρον τὴν εὐθύνην διὰ πάσας τὰς συνθήκας ἐργασίας, τὴν ἰατρικὴν περίθαλψιν, τὴν καταβολὴν τῶν μισθῶν καὶ τὴν ἐπανάρθωσιν τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν νόσων θά εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν καὶ τὰ ἔθιμα, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει κατώτεραι τῶν ἐφαρμοζομένων διὰ ἐργασίαν τῆς αὐτῆς φύσεως εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν. Οἱ μισθοὶ θά καθορίζωνται δικαίως διὰ συμφωνίας μεταξὺ τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως, τῶν ἐγκλειστικῶν καὶ ἐνδεχομένων τῶν ἐργοδοτῶν ἂν οὗτοι εἶναι ἄλλοι καὶ ὅχι ἡ ἴδια ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις. Θά ληφθῇ ὑπ' ἑψιν ἡ ὑποχρέωσις τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως νὰ παρέχῃ δωρεάν τὴν συντήρησιν τῶν ἐγκλειστικῶν ὡς καὶ τὴν ἰατρικὴν περίθαλψιν τὴν ὁποίαν δικαιολογεῖ ἡ κατάστασις τῆς υγείας τῶν.

Οἱ ἐγκλειστοὶ οἱ μονίμως χρησιμοποιούμενοι εἰς τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν τρίτην παράγραφον ἐργασίας θά λαμβάνουν παρὰ τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως ἕκαστον μισθόν. Αἱ τυπικαὶ ἐργασίας καὶ ἡ ἐπανάρθωσις τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν νόσων δὲν θά εἶναι κατώτεραι τῶν ἐφαρμοζομένων διὰ ἐργασίαν τῆς αὐτῆς φύσεως εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν.

Ἄρθρον 96.

Πᾶν ἀπόσπασμα ἐργασίας θά ἐξαρτᾶται ἀπὸ τινὰ χώρον περιορισμῶν. Αἱ ἀρμόδια ἄρχαι τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ χώρου τούτου περιορισμοῦ θά εἶναι

ὀφείθουν διὰ τὴν τήρησιν εἰς τὰ ἀποσπάσματα ἐργατικῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως. Ὁ διοικητὴ κρατῆ ἐνημερωμένον πίνακα τῶν ἀποσπασμάτων ἐργασίας ὅποια ἐξαρτῶνται ἀπ' αὐτὸν καὶ θά κοινοποιῇ τοῦτο τοῖς ἐκπροσώπους τῆς προστατίτιδος Δυνάμεως, τῆς Διεί Επιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρωπίνων ὀργανώσεων αἵτινες θά ἐπισκεφθῶν τοὺς τὸν περιορισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI

Προσωπικὴ Ἰδιοκτησία καὶ χρηματικοὶ πόροι.

Ἄρθρον 97.

Οἱ ἐγκλειστοὶ θά ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διατηροῦν εἶδη καὶ τὸν ρουχισμὸν τῆς προσωπικῆς τῶν χρήσεως. Χρηματικὰ ποσά, αἱ ἐπιταγαί, οἱ τίτλοι κλπ. ὡς καὶ τὰ εἰς κατοχὴν τῶν ἀντικείμενα ἀξίας δὲν δύνανται νὰ τοῖς ἀφαθοῦν εἰ μὴ μόνον συμφώνως πρὸς καθωρισμένην διαδικασίαν λεπτομερῆς ἀπόδειξις θά παρέχεται εἰς αὐτοὺς.

Τὰ χρηματικὰ ποσὰ ὀφείλουν ν' ἀχθοῦν εἰς πίστωσιν λογαριασμοῦ ἐνὸς ἐκάστου ἐγκλειστοῦ ὡς προβλέπει ἄρθρον 98. Δὲν δύνανται νὰ μετατραποῦν εἰς ἄλλο νόμισμα ἐκτός ἂν ἀπαιτῇ τοῦτο ἡ νομοθεσία τοῦ τόπου εἰς τὸν ὅπου ὁ κάτοχος εὐρίσκεται ἐγκλειστικὸς ἢ ἂν ὁ ἐγκλειστικὸς παρὰ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπὸ τὸν ἐγκλειστον ἀφαίρεσις ἂν κειμένων ἐχόντων πρὸ παντὸς προσωπικῆν ἢ αἰσθηματικὴν ἀξίαν.

Ἐγκλειστικὸς γυνὴ δύναται νὰ ἐρευνηθῇ μόνον ὑπὸ ἄλλο γυναικός.

Ἄμα τῇ ἐλευθερώσει τῶν ἢ τῷ ἐπαναπατρισμῶ τῶν, ἐγκλειστοὶ θά λαμβάνουν, εἰς ρευστόν, τὸ πιστωτικὸν ὑπολοίπον τοῦ λογαριασμοῦ τῶν τοῦ τηρουμένου συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 98, ὡς καὶ διὰ τὰ ἀντικείμενα ποσά, ἐπιταγὰς τίτλους κλπ. τὰ ὅποια θά τοῖς εἶχον ἀφαιρεθῆ κατὰ τὴν περιορισμὸν ἐξαίρεσις τῶν ἀντικειμένων ἢ ἀξιών τὰς ὁποῖα ὀφείλει νὰ φυλάξῃ ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις δυνάμει τῆς ἰσχυρῆ νομοθεσίας. Ἐν ἢ περιπτώσει ἀγαθῶν ἀνήκον ἐγκλειστον κρατηθῆ λόγῳ τῆς νομοθεσίας ταύτης, ὁ ἐνδικοφερόμενος θά λάβῃ λεπτομερῆ τούτου ἀπόδειξιν.

Τὰ οἰκογενειακὰ ἔγγραφα καὶ τὰ πιστοποιητικὰ ταῖς τὸς τῆς τῶν ὅποια φέρουν οἱ ἐγκάθερικοι δύναται νὰ τὰ ἀφαιρεθῶν μόνον ἐναντι ἀποδείξεως. Ἐν οὐδεμιᾷ στιγμῇ πρέπει οἱ ἐγκλειστοὶ νὰ μείνουν χωρὶς πιστοποιητικῶν ταῦτῆς τῆς. Ἐὰν δὲν ἔχουν τοιοῦτον θά λάβουν εἰδικὰ πιστοποιητικὰ ἐκδοθησόμενα ὑπὸ τῶν κατακρατοῦσῶν ἀρχῶν καὶ τὰ ὅποια θά χρησιμεύουν εἰς αὐτοὺς ὡς πιστοποιητικὰ μέχρῃ τοῦ τέλους τοῦ περιορισμοῦ τῶν.

Οἱ ἐγκλειστοὶ θά δύνανται νὰ ἔχουν ἐπ' αὐτῶν ὑποτιμημένον ποσόν, εἴτε εἰς χρῆμα εἴτε ὑπὸ μορφήν δελτίων ἀγορᾶς, ἐν δύνανται νὰ προβαίνουν εἰς ἀγορᾶς.

Ἄρθρον 98.

Πάντες οἱ ἐγκλειστοὶ θά λαμβάνουν τακτικῶς ἐπιδόματα ἵνα δύνανται νὰ ἀγράζουσι τρέφιμα καὶ εἶδη ὡς λ.χ. καπνὸν καὶ εἶδη καθαριότητος. Τὰ ἐπιδόματα ταῦτα δύνανται νὰ ἔχουν μορφήν πιστώσεων ἢ δελτίων ἀγορᾶς.

Ἐπὶ πλέον οἱ ἐγκλειστοὶ θά δύνανται νὰ λαμβάνουν ἐπιχορηγήσεις ἀπὸ τὴν Δύναμιν τῆς ὁποίας εἶναι ὑπήκοοι, ἀπὸ πάντι ὀργανισμῶν, ὁ ὁποῖος θά τοὺς εἴλῃ ἐνδεχομένως ἀρωγὸς ἢ ἀπὸ τὰς οἰκογενεῖας τῶν, ὡς καὶ ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τῆς περιουσίας τῶν συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως. Ἡ ἀξία τῆς ἐπιχορηγήσεως τῆς παρεχομένης ὑπὸ τῆς Δυνάμεως ἐκ τῆς ὁποίας κατὰγονται οἱ ἐγκλειστοὶ θά εἶναι τὸ αὐτὸ διὰ πάντας τοὺς ἐγκλειστοὺς τῆς αὐτῆς κατηγορίας (ἀνάπηροι, ἀσθενεῖς, ἔγκυοι γυναῖκες κ.λ.π.).

Δέν δύναται νά καθορισθῆ ὑπό τῆς Δυνάμεως ταύτης οὔτε νά διανεμηθῶν αἱ ἐπιχορηγήσεις ὑπό τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως ἐπὶ τῇ βάσει διακριτέων ἀπαγορευμένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 27 τῆς παρούσης Συμβάσεως:

Ἡ κατακρατούσα Δύναμις θά τηρῆ διὰ πάντα ἐγκλειστον τακτικὸν λογαριασμὸν εἰς πίστευσιν τοῦ ὁποίου θά φέρονται τὰ ἐπιδόματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον οἱ μισθοὶ τοῦς ὁποίους θά ἔχη κερδίσῃ ὁ ἐγκλειστος ὡς καὶ αἱ γενόμεναι εἰς αὐτὸν ἀποστολαὶ χρημάτων. Θά φέρονται ἐπίσης εἰς πίστωσίν του, τὰ ποσὰ τὰ ὅποια θά τῷ εἶχον τυχόν ἀφαιρεθῆ καὶ τὰ ὅποια θά ἦσαν διαθέσιμα βάσει τῆς ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ ἔδαφος ὅπου εὐρίσκεται ὁ ἐγκλειστος νομοθεσίας. Θά παρέχεται πρὸς αὐτὸν πᾶσα εὐκολία συμβιβασμένη πρὸς τὴν ἰσχύουσαν εἰς τὸ ἐν λόγω ἔδαφος νομοθεσίαν ἵνα ἀποστέλλῃ χρηματικὰ βοηθήματα εἰς τὴν οἰκονομίαν του ἢ εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ἐξαρτώμενα οἰκονομικῶς ἀπ' αὐτόν.

Θά δύναται νά προβῆ εἰς τὴν ἀνάληψιν, ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ τούτου τῶν ἀναγκαίων διὰ τὰ προσωπικὰ του ἐξοδα ποσῶν ἐντὸς τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῆς κατακρατούσης δυνάμεως ὁρίων. Θά παρέχονται πρὸς αὐτὸν πάντοτε λογικὰ εὐκολία ἵνα λάβῃ γινώσκιν τοῦ λογαριασμοῦ του ἢ λάβῃ ἀπόσπασμα αὐτοῦ. Ὁ λογαριασμὸς οὗτος θά κοινοποιῆται τῇ αἰτήσει του πρὸς τὴν προστάτιδα Δύναμιν καὶ θά ἀκολουθῆ τὸν ἐγκλειστον εἰς περίπτωσιν μετασταθεμύσεως του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII

Διοίκησις καὶ πειθαρχία.

Ἄρθρον 99.

Πᾶς χώρος περιορισμοῦ θά τεθῆ ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἀξιωματικῆς ἢ ὑπευθύνου ὑπαλλήλου, προερχομένου ἐκ τῶν τακτικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων ἢ ἐκ τῶν στελεχῶν τῆς τακτικῆς πολιτικῆς διοικήσεως τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως. Ὁ ἀξιωματικὸς ἢ ὁ ὑπάλληλος διοικητὴς τοῦ τόπου περιορισμοῦ θά διαθέτῃ εἰς τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν ἢ εἰς μίαν τῶν ἐπίσημων γλωσσῶν τῆς χώρας του, τὸ κείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως, θά εἶναι δὲ ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς. Τὸ ἐποπτικὸν προσωπικὸν θά διδασθῆ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ τοὺς κανονισμοὺς τοὺς ἀφορῶντας τὴν ἐφαρμογὴν τῆς.

Τὸ κείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ τὰ κείμενα τῶν ἐδικῶν συμφωνιῶν τῶν συναφθετισομένων συμφώνως πρὸς τὴν παρούσαν Σύμβασιν θά τοιχοκολληθῶν ἐντὸς τοῦ χώρου περιορισμοῦ εἰς γλῶσσαν ἣν ἐννοοῦν οἱ ἐγκλειστοὶ ἢ ὅα εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐγκλειστών.

Οἱ κανονισμοί, διαταγαί, προειδοποιήσεις καὶ πάσης φύσεως εἰδοποιήσεις ὀφείλου νά κοινοποιῶνται πρὸς τοὺς ἐγκλειστοὺς καὶ νά τοιχοκολλῶνται ἐντὸς τῶν χώρων περιορισμοῦ εἰς γλῶσσαν ἣν οὗτοι ἐννοοῦν.

Ἄπασαι αἱ ἐντολαὶ καὶ διαταγαὶ αἱ ἀπευθυνόμεναι πρὸς τοὺς ἐγκλειστοὺς πρέπει ἐπίσης νά δίδονται εἰς γλῶσσαν ἣν ἐννοοῦν.

Ἄρθρον 100

Ἡ πειθαρχία εἰς τοὺς χώρους περιορισμοῦ θά πρέπει νά συμβιβάζεται πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θά περιλαμβάνῃ κανονισμοὺς οὕτινας ἐπιβάλλουν εἰς τοὺς ἐγκλειστοὺς σωματικὴν κόπωσιν ἐπικίνδυνον διὰ τὴν ὑγείαν των ἢ βασάνους σωματικὰς ἢ ἠθικὰς. Ἡ ἐνδεραμοσιζία ἢ ἐπιβολὴ σωματικῶν σημάτων ἢ σημείων ταυτότητος ἀπαγορεύεται.

Εἰδικῶς ἀπαγορεύονται αἱ παρεταταμένα σταθεμύσεις καὶ τὰ παρεταταμένα προσκλητήρια, αἱ σωματικαὶ ἀσκήσεις ὑπὸ τύπον ποινῆς, αἱ στρατιωτικαὶ ἀσκήσεις καὶ γυμνάσιον καὶ οἱ περιορισμοὶ τροφῆς.

Ἄρθρον 101.

Οἱ ἐγκλειστοὶ θά ἔχουν τὸ δικαίωμα νά παρουσιάσων

εἰς τὰς ἀρχὰς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὁποίων εὐρίσκονται τὰ σχετικὰ μὲ τὸ καθεστῶς εἰς τὸ ὅποιον ὑποβάλλονται αἰτήματά των.

Θά ἔχουν ἐπίσης ἀπεριόριστον δικαίωμα νά ἀπευθύνωνται εἴτε μέσω τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐγκλειστών εἴτε κατ' εὐθεῖαν ἂν θεωροῦν τοῦτο ἀνεγκλίον πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς προστάτιδος δυνάμεως διὰ νά τοὺς ὑποδείξουν τὰ σημεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων θά εἶχον νά διατυπώσουν πρᾶξονα ὡς τὰς συνθήκας περιορισμοῦ.

Τὰ αἰτήματα καὶ πράξονα αὐτὰ ὀφείλου νά διηβιβάζωνται ἐπιγρόντως καὶ ἄνευ τροποποιήσεως. Ἐὰν πρᾶξονα ἔστω καὶ ἂν εἶναι ἀβάσιμα, δέν δύναται νά προκαλέσων τιμωρίαν.

Αἱ ἐπιτροπαὶ ἐγκλειστών θά δύναται ν' ἀποστέλλουν περιοδικῶς ἀναφορὰς πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς προστάτιδος Δυνάμεως ἐπὶ τῆς καταστάσεως εἰς τοὺς χώρους περιορισμοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐγκλειστών.

Ἄρθρον 102.

Εἰς πάντα χώρον περιορισμοῦ, οἱ ἐγκλειστοὶ θά ἐκλέγουν ἐλευθέρως κάθε ἐξαμηνίαν καὶ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, τὰ μέλη ἐπιτροπῆς ἐξουσιοδοτημένης νά τοὺς ἀντιπροσωπεύῃ ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως, ἐνώπιον τῶν προστάτιδων Δυνάμεων τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ παντὸς ἄλλου ὀργανισμοῦ ὅστις θά τοὺς ἴσχοιτο ἀρωγός.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι ἐπανεκλέξιμα. Οἱ ἐκλεγέντες ἐγκλειστοὶ θά ἀναλάβουν τὰ καθήκοντα των ἀπ' οὗ ἡ ἐκλογή των ἐγκριθῆ ὑπὸ τῆς κατακρατούσης ἀρχῆς. Τὰ αἴτια τῆς ἀρνήσεως ἢ τῆς ἐνδεχομένης πύσεως των ἀνακοινοῦνται πρὸς τὰς ἐνδιαφερομένης προστάτιδας Δυνάμεις.

Ἄρθρον 103.

Αἱ ἐπιτροπαὶ ἐγκλειστών ὀφείλου νά συντελοῦν εἰς τὴν σωματικὴν, ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν εὐημερίαν τῶν ἐγκλειστών.

Εἰδικῶς εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ ἐγκλειστοὶ ἀπεφάνοισιν νά ὀργανώσουν μεταξὺ των σύστημα ἀμοιβαίας βοήθειας ἢ ὀργανώσιν αὐτὴ θά ἦτο τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐπιτροπῶν ἀνεξαρτήτως τῶν ἐδικῶν καθηκόντων αὐτῶν ἀνατιθενται διὰ ἄλλων διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 104.

Τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν δέν θά ὑποχρεῶνται εἰς ἄλληλα ἔργασίαν, ἐὰν τοῦτο δυσχεραίνει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των.

Τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν θά δύναται νά ὀρίσουν μεταξὺ τῶν ἐγκλειστών τοὺς ἀναγκαίους βοηθοὺς των. Πᾶσα ὕλη διευκολύνσις θά τοῖς παρέχεται καὶ ἰδίως ὀρισμένοι ἐλευθερίαι κινήσεως ἀναγκαῖαι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των. (Ἐπισκέψεις πρὸς τὰ ἀποσπάσματα ἔργων παρεκτεθῆ ἔμπορευμάτων). κλπ.

Πᾶσα διευκόλυνσις θά παρέχεται ἐπίσης εἰς τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν διὰ τὴν ταχυδρομικὴν καὶ τηλεγραφικὴν των ἐπικοινωνίαν μὲ τὰς κατακρατούσας ἀρχὰς τὰς προστάτιδας Δυνάμεις, τὴν Διεθνῆ Ἐπιτροπὴν Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τοὺς ἀπεσταλμένους τῆς ὡς καὶ τοὺς ὀργανισμοὺς οὕτινες θά ἴσχοιτο ἐνδεχομένως εἰς βοήθειαν τῶν ἐγκλειστών. Τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν τὰ εὐρισκόμενα εἰς ἀποσπάσματα θά ἀπολαμβάνουν τῶν αὐτῶν εὐκολιῶν διὰ τὴν ἀλληλεγγύειαν των μὲ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ κυριωτέρου χώρου περιορισμοῦ. Ἡ ἀλληλογραφία αὐτὴ δέν ὑπόκειται εἰς περιορισμοὺς οὔτε θά θεωρηθῆ ὡς ὑπαγομένη εἰς τὴν ποσόστεισιν περὶ τὸ ἄρθρον 107.

Οὐδὲν μέλος ἐπιτροπῆς δύναται νά μετατεθῆ χωρὶς νά τῷ δοθῆ λογικὸν χρονικὸν διάστημα διὰ νά ἐνημερώσων τὸν διαδοχόν του ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VIII

Σχέσεις μετά του εξωτερικού.

"Άρθρον 105.

Ευθύς ως ἐγκλείσουν προστατευόμενα πρόσωπα, αι κρατούσαι Δυνάμεις θά φέρουν εις γνώσιν των προσώτων, της Δυνάμεως της οποίας είναι υπήκοοι και Προστάτιδος Δυνάμεως, τὰ προβλεπόμενα μέτρα διά εκτέλεσιν των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου. Αι κατακρατούσαι Δυνάμεις θά κοινοποιήσουν κατά τον η τρόπον πᾶσαν μεταβολήν, ἥτις θά ἐπῆρχτο εις τὰ ια ταῦτα.

"Άρθρον 106.

Θά παρασχεθῆι εις πάντα ἐγκλείστον ἡ δυνατότης εὐθύς τολῆ ὑπὸ περιορισμόν, ἢ τῆ ἀργότερον μίαν ἐβδομάδα ἔτην ἀφιξίν του εις χῶρον περιορισμοῦ καὶ ασαύτως περιπτώσιν ἀσθενείας ἢ μεταθέσεως εις ἄλλον χῶρον ιορισμοῦ ἢ εἰς νοσοκομείον, ν' ἀπευθύνῃ κατ' εὐθείαν πρὸς οἰκογένειαν του, ἀφ' ἐνός, καὶ πρὸς τὸ προβλεπόμενον του ἄρθρου 140 κεντρικὸν Πρακτορεῖον, ἀφ' ἑτέρου, ἰάριον περιορισμοῦ συντεταγμένον, εἰ δυνατόν κατὰ συνημμένον τῇ παρουσίᾳ Συμβάσει ὑπόδειγμα ἵνα τοὺς προφορῆσι περὶ τοῦ περιορισμοῦ του, τῆς διευθύνσεως καὶ τῆς καταστάσεως τῆς υγείας του. Τὰ ἐν λόγω δελια θά διαβιβασθοῦν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον κατ' οὐα ἀε τρόπον ἐπιτρέπεται ἡ καθυστέρησις των.

"Άρθρον 107.

Οἱ ἐγκλείστοι θά δικαιούνται νὰ ἀποστέλλουν καὶ νὰ βάνουν ἐπιστολάς καὶ δελτάρια. Ἐὰν ἡ κατακρατούσα ναμὶς θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ περιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν στολῶν καὶ τῶν δελταρίων ἅτινα θά ἀποστέλλωνται παρ' ἴστω ἐγκλείστου, ὁ ἀριθμὸς/οὗτος δὲν δύναται νὰ εἶναι τῶν ἑστώων δύο ἐπιστολῶν καὶ τεσσάρων δελταρίων μιλίας, συντεταγμένων εἰ δυνατόν κατὰ τὰ συνημμένα τῇ ρούση Συμβάσει ὑποδείγματα. Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιηθοῦν περιορισμοὶ καὶ ἐπὶ τῆς ἀπευθυνόμενης πρὸς τοὺς λείστοις ἀλληλογραφίας οὗτοι δύναται νὰ διαταχθοῦν νον ὑπὸ τῆς Δυνάμεως τῆς καταγωγῆς των, τῇ αἰτίσει ἐνχομένους τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως. Αἱ ἐπιστολαὶ ἰ τὰ δελτάρια ταῦτα ἀφείλουν νὰ μεταφέρονται ἐντὸς λοκοῦ χρονικοῦ διαστήματος, δὲν δύναται δὲ νὰ καθυστερήν ἢ νὰ κατακρατηθοῦν διὰ πειθαρχικοὺς λόγους.

Οἱ ἐγκλείστοι οἵτινες στεροῦνται ἀπὸ πολλοῦ εἰδήσεων ἢ οἰκογενείας των ἢ οἵτινες δὲν δύναται νὰ λάβουν ἢ νὰ φράσχουν εἰδήσεις διὰ τῆς συνήθους οδοῦ, ὡς καὶ ἐκεῖνοι τινες εὐρίσκονται εἰς σημαντικὴν ἀπόστασιν τῆς οἰκογενείας των θά δικαιούνται νὰ στέλλουν τηλεγραφήματα, ἔναντι ταβολῆς τῶν τηλεγραφικῶν τελῶν διὰ τῶν εἰς διαθέσιν ὦν νομισμάτων. Θά τύχουν ἐπίσης τοιαύτης εὐκολίας ἐν ριπτώσει ἀνεγνωρισμένης ἐπείγουσης ἀνάγκης.

Κατὰ γενικὸν κανόνα, ἡ ἀλληλογραφία τῶν ἐγκλείστων ἰ συντάσσεται εἰς τὴν μητρικὴν τῶν γλώσσων. Τὰ ἐν συρῖξει Μέρη θά δύναται νὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἀλληλογραφίαν ε ἄλλας γλώσσας.

"Άρθρον 108

Εἰς τοὺς ἐγκλείστους θά ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνουν ἰ τῆς ταχυδρομικῆς οδοῦ ἢ διὰ παντὸς ἄλλου μέσου ἀτοικὰ ἢ ομαδικὰ δέματα καὶ δὴ τοιαῦτα περιέχοντα πρόριμα, ἰπτικὸν, ἄρματα ὡς καὶ βιβλία καὶ ἀντικείμενα προσριβένα διὰ τῆς θρησκευτικῆς ἐκπαιδευτικῆς ἢ ψυχαγωγικῆς των νάγκης. Αἱ ἀποστολαὶ αὗται κατ' οὐδένα τρόπον δύναται πάλῶρον τὴν κατακρατούσαν Δύναμιν τῶν ἐπιβαλλομένων ἀπὸ τῆς Δυνάμεις τῆς παρουσίας Συμβάσεως, ὑποχρεώσεων.

Εἰς τῆν περίπτωσιν καθίστατο ἀναγκαῖος, διὰ λόγους πρᾶκτικῆς φύσεως ὁ περιορισμὸς τῆς ποσότητος τῶν ἀποστολῶν τούτων ἢ προστάτις Δύναμις; ἢ διεθνῆς Ἐπιτροπῆ

τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἢ πᾶς ἄλλος Ὀργανισμὸς ἐρχόμενος εἰς ἀρωγὴν τῶν ἐγκλείστων καὶ ἀναλαβῶν τὴν μεταφορὰ των ὡς ἀνω ἀποστολῶν δέον νὰ εἰδοποιηθοῦν σχετικῶς.

Τὰ τῆς ἀποστολῆς τῶν ατομικῶν ἢ ομαδικῶν δεμάτων ὁ ἀποτελέσων ἐν παρασπῆ ἀνάγκη θέμα εἰδικῶν συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων αἵτινες ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ καθυστερήσουν τὴν παραλαβὴν παρὰ τῶν ἐγκλείστων τῶν ἀποστελλομένων βοηθημάτων. Τὰ δέματα τροφίμων ἢ ἱακτισμοῦ δὲν θά περιέχουν βιβλία. Τὰ ὑγειονομικὰ βοηθήματα θά ἀποστέλλωνται, ἐν γένει, ὑπὸ τύπον ἡμοδικῶν δεμάτων.

"Άρθρον 109.

Ἐλλείψει εἰδικῶν συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν ἐν συρράξει Δυνάμεων ἐπὶ τῶν ὅρων παραλαβῆς ὡς καὶ διανομῆς τῶν ομαδικῶν βοηθημάτων, θέλει ἐφαρμοσθῆι ὁ ἐπισυναπτόμενος τῇ παρουσίᾳ Συμβάσει κανονισμὸς περὶ ομαδικῶν ἀποστολῶν.

Αἱ προβλεπόμενα ὡς ἀνω εἰδικὰ συμφωνία ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ περιορίσουν τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκλείστων νὰ παραλάβῃ τὰς ἀποστολὰς ομαδικῶν βοηθημάτων τὰς προοριζόμενας διὰ τοὺς ἐγκλείστους, να προβῆ εἰς τὴν διανομὴν των, καὶ νὰ τὰ διαθέτῃ πρὸς ὄφελος τῶν παραληπτῶν.

Δὲν δύναται ἐπίσης νὰ περιορίσουν τὸ δικαίωμα τὸ ὁποῖον θά ἔχουν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς προστάτιδος Δυνάμεως, τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἢ παντὸς ἄλλου ὀργανισμοῦ ἐρχομένου ἀρωγοῦ εἰς τοὺς ἐγκλείστους καὶ ἔχοντος ἀνάληψιν τὴν μεταβίβασιν τῶν ομαδικῶν ἀποστολῶν νὰ ἐλέγχουν τὰ τῆς διανομῆς των πρὸς τοὺς παραλήπτας των.

"Άρθρον 110.

"Απασαι αἱ προοριζόμενα διὰ τοὺς ἐγκλείστους ἀποστολαὶ θά εἶναι ἀπληλαγμέναι ἀπὸ παντὸς δικαιώματος εἰσαγωγῆς τελωνείου ἢ ἄλλου.

"Απαντα τὰ εἶδη συμπεριλαμβανομένων τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων βοηθείας, ὡς καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα τὰ προερχόμενα ἀπὸ ἄλλας χώρας καὶ ἀπευθυνόμενα πρὸς τοὺς ἐγκλείστους ἢ ἀποστελλόμενα ὑπὸ αὐτῶν διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἢ κατ' εὐθείαν ἢ μέσω τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἄρθρον 136 γραφείων πληροφορειῶν ἢ μέσω τοῦ προβλεπομένου εἰς τὸ ἄρθρον 140 κεντρικοῦ Πρακτορείου πληροφοριῶν, ἀπαλλάσσονται παντὸς ταχυδρομικοῦ τέλους τῶσον εἰς τὰς χώρας προελεύσεως καὶ προορισμοῦ ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐνδιαμέσους χώρας. Εἰδικώτερον, αἱ ἀπαιτητικὰ αἱ προβλεπόμενα εἰς τὴν παγκόσμιον ταχυδρομικὴν Συνθήκην τοῦ 1947 καὶ εἰς τὰς συμφωνίας τῆς διεθνούς ταχυδρομικῆς Ἐνώσεως, ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἐξωτερικῆς ὑπηκοότητος τῶν κατακρατούμενων εἰς τὰ στρατόπεδα ἢ πολιτικῆς φυλακῆς ὀέλων ἐπεκταθῆ καὶ εἰς τὰ ἄλλα ἐγκλείστα πρόσωπα τὰ προστατευόμενα ὑπὸ τῆς παρουσίας Συμβάσεως. Αἱ χῶραι αἵτινες δὲν συμμετέχουν εἰς τὰς ὡς ἀνω συμφωνίας ὀφείλου ἀνὰ χορηγοῦν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τὰς προβλεπόμενας ἀτελείας.

Τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς τῶν ἀποστολῶν βοηθημάτων τῶν προοριζόμενων διὰ τοὺς ἐγκλείστους αἵτινες λόγω βάρους ἢ δι' εἰσινδύποτε ἄλλην αἰτίαν, δὲν δύναται νὰ διαβιβασθοῦν διὰ τῆς ταχυδρομικῆς οδοῦ, βαρύνουν τὴν κατακρατούσαν Δύναμιν ἐφ' ὅλης τῆς ἐκτάσεως τῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς ἐδαφῶν. Αἱ ἄλλαι μετέχουσιν εἰς τὴν Σύμβασιν Δυνάμεις θά ἐπιβαρύνωνται μετὰ τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς εἰς τὰ ἀντίστοιχα ἐδάφη των.

Τὰ ἔξοδα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς μεταφορᾶς τῶν ἀποστολῶν τούτων καὶ τὰ ὅποια δὲν καλύπτονται ὑπὸ τῶν προηγουμένων παραγράφων θά εἶναι εἰς βᾶρος τοῦ ἀποστολέως.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θά προσπαθήσουν νὰ ἐλαττώσουν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο τὰ τηλεγραφικὰ τέλη διὰ τὰ τηλεγραφήματα τ' ἀποστελλόμενα ὑπὸ τῶν ἐγκλείστων ἢ τὰ πρὸς αὐτοὺς ἀπευθυνόμενα.

Άρθρον 111.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ στρατιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις θὰ ἠμποδίζον τὰς ἐνδιαφερομένας Δυνάμεις νὰ ἐκπληρώσουν τὰς υποχρεώσεις των ὅπως ἐξασφαλίσουν τὴν μεταφορὰν τῶν προβλεπομένων εἰς τὰ ἄρθρα 106, 107, 108 καὶ 113 ἀποστολῶν, αἱ ἐνδιαφερόμεναι προστάτιδες Δυνάμεις, ἢ διεθνῆς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἢ πᾶς ἄλλος ὄργανισμὸς ἐγκριθεὶς ὑπὸ τῶν ἐν συρράξει Μερῶν, θὰ δύναται ν' ἀντλάβῃ τὰ ἐξοφληθέντα τὴν μεταφορὰν τῶν ἀποστολῶν τούτων μὲ κατὰλληλα μέσα (σιδηροδρομικὰ ὀχήματα, φορητὰ αὐτοκίνητα, πλοῖα ἢ ἀεροπλάνα κ.τ.λ.)

Πρὸς τοῦτο τὰ ὕψηλά συμβαλλόμενα μέρη θὰ προσπαθῆσουν νὰ τοῖς χορηγήσουν τὰ μέσα ταῦτα μεταφορᾶς καὶ νὰ ἐπιτρέψουν τὴν κυκλοφορίαν των. καὶ δὴ διὰ χορηγίας τῶν ἀναγκαίων ἀδειῶν ἐλευθερίας κυκλοφορίας.

Τὰ τοιαῦτα μεταφορικὰ μέσα δύναται ἐπίσης νὰ χρησιμοποιηθῶν καὶ διὰ τὴν μεταφορὰν.

α) τῆς ἀλληλογραφίας τῶν καταλόγων καὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἀνταλλασσομένων μεταξὺ τοῦ προβλεπομένου εἰς τὸ ἄρθρον 140 κεντρικοῦ Πρακτορείου πληροφοριῶν καὶ τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἄρθρον 136 ἐθνικῶν Γραφείων.

β) τῆς ἀλληλογραφίας καὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν σχετικῶν μὲ τοὺς ἐγκλειστοὺς τὰς ὁποίας ἀνταλλάσσουν αἱ προστάτιδες Δυνάμεις, ἢ διεθνῆς Ἐπιτροπῆ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἢ πᾶς ἄλλος ὄργανισμὸς ὅστις ἐρχεται ὡς ἀρωγὸς πρὸς τοὺς ἐγκλειστοὺς εἴτε μὲ τοὺς ἰδίους των ἀντιπροσώπους εἴτε μὲ τὰ ἐν συρράξει Μέρη.

Αἱ παρῶσαι διατάξεις κατ' οὐδὲν περιορίζουν τὸ δικαίωμα αὐτῶν ἐν συρράξει Μέρους νὰ ὀργανώσῃ ἂν τὴν προτιμῆ, ἄλλης μεταφορᾶς καὶ νὰ ἐκδώσῃ ἀδείας κυκλοφορίας ὑπὸ συμβαλληθσομένων ἄλλους δρους.

Τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν μεταφορικῶν τούτων μέσων ἐξοδα θὰ ἐπιβαρύνουν κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἔργου καὶ βάρους τῶν ἀποστολῶν τὰ ἐν συρράξει Μέρη τῶν ὁποίων οἱ ὑπῆκοοι ἀπολαύουν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν.

Άρθρον 112.

Ἡ λογοκρισία τῆς ἀπευθυνομένης πρὸς τοὺς ἐγκλειστοὺς ἢ ἀποστελλομένης ὑπ' αὐτῶν ἀλληλογραφίας θὰ πρέπει νὰ ἐνεργῆται ἐντὸς τῆς βραχυτέρας δυνατῆς διορίας.

Ὁ ἔλεγχος τῶν προοριζομένων διὰ τοὺς ἐγκλειστοὺς τοστολῶν δὲν θὰ πρέπει νὰ διενεργῆται κατὰ τρόπον ἐκθέσιντα εἰς φθορὰν τὰ τρόφιμα ἅτινα περιέχουν, θὰ διενεργῆται δὲ παρουσία τοῦ παραλήπτου ἢ ἄλλου ἐγκλειστοῦ δεόντως ἐξουσιοδοτημένου ὑπ' αὐτοῦ. Ἡ παράδοσις τῶν ἀτοκῶν ἢ τῶν ὁμαδικῶν ἀποστολῶν εἰς τοὺς ἐγκλειστοὺς δὲν δύναται νὰ καθυστερήσῃ ὑπὸ τὸ πρόσχημα δυσχερειῶν γοκρισίας.

Πᾶσα ἀπαγόρευσις τῆς ἀλληλογραφίας ἀποφασίζομένη ὁ τῶν ἐν συρράξει Μερῶν, διὰ στρατιωτικῶν ἢ πολιτικῶν ἰσχυρῶν, δὲν δύναται νὰ εἶναι παρὰ προσωρινή, ἢ δὲ διάρκειά θὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν σύντομος.

Άρθρον 113

Αἱ κατακρατοῦσαι Ἀρχαὶ θὰ παρέχουν πᾶσαν λογικὴν βοήθειαν διὰ τὴν διαβίβασιν, μέσω τῆς προστάτιδος Δυνάμεως ἢ τοῦ προβλεπομένου εἰς τὸ ἄρθρον 140 κεντρικοῦ Πρακτορείου ἢ δι' ἄλλων καταλλήλων μέσων, τῶν διαθηκῶν, πληρεξουσιῶν, ἢ ἄλλων ἐγγράφων προοριζομένων διὰ τῶν ἐγκλειστοῦν ἢ προερχομένων ἀπ' αὐτοῦ.

Αἱ κατακρατοῦσαι Δυνάμεις θὰ διευκολύνουν ἐν πάσῃ ἰσχύσει εἰς τοὺς ἐγκλειστοὺς τὴν σύνταξιν καὶ τὴν οὐκὴν νομιμοποίησιν τῶν ἐγγράφων τούτων θὰ τοῖς ἐτρέπον δὲ, εἰδικῶς νὰ συμβουλευθῶνται νομομαθεῖς.

Άρθρον 114.

Ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις θὰ χορηγῆ εἰς τοὺς ἐγκλειστοὺς

τοὺς πᾶσαν εὐκαλίαν συμβιβάζομένην μὲ τοὺς δρους τοῦ περιορισμοῦ των καὶ τὴν ἰσχύουσιν νομοθεσίαν ἐν δύνανται νὰ διτχειρίζωνται τὴν περιουσίαν των.

Πρὸς τοῦτο δύναται νὰ τοῖς περὶ τῆς ἀδείας ἐξόδου ἀπὸ τὸν χώρον περιορισμοῦ, εἰς περιπτώσεις ἐπείγουσας ἀνάγκης, καὶ ἂν τὸ ἐπιτρέπουν αἱ περιστάσεις.

Άρθρον 115.

Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐγκλειστός τις μετέχει εἰς δίκην ἐνώπιον δικαστηρίου, οἰονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τοῦτο, ἢ κατακρατοῦσα Δύναμις ὀφείλει, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ δικαστήριον περὶ τοῦ περιορισμοῦ του καὶ ὀφείλει, ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν λήψιν ὅλων τῶν ἀναγκαίων μέτρων, ὥστε νὰ μὴ ὑποστῇ οὗτος ζημίαν λόγῳ τοῦ περιορισμοῦ των, ὅσον ἀφορᾷ τὴν προπαρασκευῆν καὶ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης του, ἢ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου.

Άρθρον 116.

Πᾶς ἐγκλειστός θὰ δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ κατὰ τακτικὰ διαστήματα καὶ ὅσον τὸ δυνατόν συχνότερα, ἐπισκέψεις καὶ ἰδίως τῶν συγγενῶν του.

Ἐν περιπτώσει ἐπείγουσας ἀνάγκης καὶ ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ εἰδικῶς δὲ εἰς περίπτωσιν θανάτου ἢ σοβαρᾶς ἀσθενείας συγγενοῦ, θὰ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐγκλειστον νὰ μεταβῇ παρὰ τῆς οἰκογενείας του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΧ

Ποινικὰ καὶ πειθαρχικὰ ποινὰ.

Άρθρον 117.

Ἐπὶ τὴν ἐπιβύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κεφαλαίου θὰ ἐξυκολουθῆ νὰ ἐφαρμόζηται διὰ τοὺς ἐγκλειστοὺς οἵτινες προκρίνουν εἰς προκρίσεις διακρινόντος τοῦ περιορισμοῦ των, ἢ ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὅπου εὐρίσκεται νομοθεσία.

Ἐὰν οἱ νόμοι, διατάξεις ἢ γενικὰ διατάγματα καταλογίζον ὡς τιμωρητέας πράξεις τινὰς τῶν ἐγκλειστον, ἐνῶ αἱ αὐταὶ πράξεις δὲν εἶναι τιμωρητέαι ὅταν διαπραχθῶνται ὑπὸ μὴ ἐγκλειστον προσώπων, αἱ πράξεις αὐταὶ θὰ συνεπάγωνται μόνον πειθαρχικὰς κυρώσεις.

Ὁ ἐγκλειστός ἀπὸ μόνον δύναται νὰ τιμωρηθῆ διὰ τὴν αὐτὴν πράξιν ἢ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν.

Άρθρον 118.

Τὰ δικαστήρια, ἢ αἱ ἀρχαὶ, προκειμένου νὰ ὀρίσουν τὴν ποινὴν, θὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν, ἐν τῇ εὐρυτέρῃ δυνατῇ μορᾷ τὸ γεγονός ὅτι ὁ κατηγορούμενος δὲν εἶναι ὑπῆκοος τῆς κατακρατοῦσας Δυνάμεως. Ὁ ἐγκλειστός ἐλευθερίαν νὰ μετριάσῃ τὴν διὰ τὴν προκρίσιν διὰ τὴν ὁποίαν κατηγορεῖται ὁ ἐγκλειστός ποινὴν καὶ δὲν θὰ ἔχουν σχετικῶς ὑποχρεώσιν νὰ σεβασθῶν τὸ ἐλάχιστον ὄριον τῆς προβλεπομένης ποινῆς.

Ἀπαγορεύονται πᾶσα κράτησις εἰς διαμερίσματα μὴ φωτισμένα διὰ τοῦ φωτός τῆς ἡμέρας, καὶ, γενικῶς, πάσης μορφῆς σκληρότητες.

Μετὰ τὴν ἐκτίσιν τῶν δικαστικῶν ἢ πειθαρχικῶν ἐπιβληθειῶν ποινῶν οἱ τιμωρηθέντες ἐγκλειστοὶ δὲν θὰ τύχουν μεταχειρίσεως διαφόρου ἐκείνης εἰς ἣν ὑποβάλλονται οἱ ἄλλοι ἐγκλειστοὶ.

Ἡ διάρκεια τῆς προφυλακίσεως ἢν θὰ ὑποστῇ ἐγκλειστός ἐκπίπτειται πάσης ποινῆς στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας, ἢτις θὰ τῷ ἐπιβληθῆ πειθαρχικῶς ἢ δικαστικῶς.

Αἱ Ἐπιτροπὴ ἐγκλειστον θὰ λαμβάνουν γινῶσιν πάσης δικαστικῆς διαδικασίας ἐναντίον τῶν ἐγκλειστον τῶν ὁποίων εἶναι ἀντιπρόσωποι, ὡς καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς.

"Άρθρον 119.

Αι δυνάμενοι να εφαρμόσθουν επί των εγκλειστών πειθαρχική ποινή είναι αι εξής :

1) πρόστιμον μέχρι αναλογίας 500)ο του μισθού του προβλεπομένου εις το χρονον (5 και τοῦτο κατὰ τὴν διάρκειαν χρονικοῦ δικαστήματος οὐχὶ μεγαλύτερου τῶν τριάντα ἡμερῶν.

2) κατάργησις προνομίων παρεχομένων ἐπὶ πλεόν τῆς μεταχειρίσεως τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως.

3) ἀγγαρεύει μὴ ὑπερβαίνουσαι τὰς δύο ὥρας ἡμερησίως καὶ ἐκτελοῦμεναι πρὸς συντήρησιν τοῦ χώρου περιορισμοῦ.

4) σωματικαὶ κινήσεις.

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει αἱ πειθαρχικαὶ ποινὴ εἶναι ἀπὸ ἀνθρώπων κτηνώδεις ἢ ἐπικίνδυναι διὰ τὴν υγείαν τῶν εγκλειστών. Κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δέον να λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ φρονικία, τὸ ψῆλον καὶ ἡ κατάστασις τῆς υγείας τῶν.

Ἡ διάρκεια μιᾶς μόνης ποινῆς οὐδέποτε θὰ ὑπερβῇ τὸ ἀνωτάτων ὄριον τριάντα συναπτῶν ἡμερῶν ἔστω καὶ ἐν εγκλειστός τις κατηγορεῖται διὰ πλείονος τῆς μιᾶς πειθαρχικῆς παραβάσεως καθ' ὃν χρόνον δικάζεται ἢ ὑπόθεσις του, εἴτε αἱ παραβάσεις αὐταὶ εἶναι συναφεῖς εἴτε ὄχι.

"Άρθρον 120.

Οἱ δραπέτευσαντες εγκλειστοί, ἢ οἱ ἀποπειραθέντες νὰ δραπέτευσουν, οἱ ἐπανασυλλημβανόμενοι θὰ ὑπόκεινται διὰ τὴν πρῶτην ταύτην εἰς πειθαρχικὰς μόνον ποινὰς, ἔστω καὶ ἂν ὑπάρχη υποτροπὴ.

Κατὰ παράβασιν τοῦ τρίτου εδαφίου τοῦ ἄρθρου 118, οἱ τιμωρθέντες διὰ δραπέτευσιν ἢ ἀπόπειραν δραπέτευσως εγκλειστοὶ δύνανται νὰ υποβληθοῦν εἰς εἰδικὴν ἐπιτήρησιν ὑπὸ τον ὄρον ὅμως ὅτι αὐτὴ δεν θὰ βλάψῃ τὴν κατάστασιν τῆς υγείας τῶν, ὅτι ἡ ἐπιτήρησις θὰ ἀσκήται ἐντὸς τοῦ χώρου περιορισμοῦ καὶ ὅτι δεν θὰ συναπάγεται τὴν κατάργησιν οὐδεμιᾶς τῶν ἐγγυήσεων, αἰτινας τοῖς παρέχονται ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Οἱ εγκλειστοὶ οἱ συμπράξαντες εἰς ἀπόδρασιν ἢ εἰς ἀπόπειραν ἀποδράσεως θὰ ὑπόκεινται σχετικῶς εἰς πειθαρχικὴν μόνον ποινήν.

"Άρθρον 121.

Ἡ δραπέτευσις ἢ ἡ ἀπόπειρα δραπέτευσως, ἔστω καὶ ἂν ἐπιβληθῇ δεν θὰ θεωρεῖται ὡς ἐπιβουρηντικὸν στοιχεῖον ἐν ἡ περιπτώσει παραπεμπθῆ ἢ εγκλειστος ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων διὰ παραβάσεις διαπραχθείσας διαρκουσης τῆς δραπέτευσως.

Τὸ ἐν συστάξει Μέρη θὰ μεριμνήσουν ἵνα αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ ἐκτελοῦν ἐπιεικῶς κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἂν παραβάσεως τῶν εγκλειστών δέον νὰ τιμωρηθῇ πειθαρχικῶς ἢ δικαστικῶς, καὶ ἢ ἔσον ἀφορᾷ γεγονότα συναφεῖ με τὴν δραπέτευσιν ἢ τὴν ἀπόπειραν δραπέτευσως.

"Άρθρον 122.

Τὰ γεγονότα τ' ἀποτελοῦντα παραβίασιν τῆς πειθαρχικῆς ἐπιτήρησιν ἀποκείμενον ἀπέσον ἀνακοίνωσις. Τοῦτο πεπετασὶ καὶ ὁ ἐπανασυλληφθεὶς εγκλειστος νὰ παρανοήται ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον εἰς τὰς ἀρμόδιαι ἀρχάς.

Δι' ὅλους τοὺς εγκλειστοὺς, ἢ προφυλάκισις εἰς περίπτωσιν πειθαρχικῆς παραβάσεως θὰ περιορίζηται εἰς τὸ ἀπώτατον ἐλάχιστον ὄριον καὶ δεν θὰ ὑπερβαίνῃ τὰς δέκα τέσσαρας ἡμέρας, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἢ διάρκειᾳ τῆς θὰ ἐκπίπτῃται ἀπὸ τὴν ἐπιβληθησομένην τυχὸν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ποινήν.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 124 καὶ 125 θὰ ἰσχύ τὼς λόγῳ πειθαρχικῆς παραβάσεως προφυλακί εγκλειστούς.

"Άρθρον 123.

Ἐπὶ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἀρροδιότητος τῶν δικαί καὶ τῶν ἀνωτέρων ἀρχῶν, αἱ πειθαρχικαὶ ποινὰ θὰ λωνται μόνον ὑπὸ τοῦ δικαιοῦ τοῦ χώρου περιορ ὑπὸ ἐξιοματικῶ ἢ ὑπευθύνου ὑπαλλήλου εἰς τον ὅπ ἔχη μεταβιβάζῃ οὗτος τὴν πειθαρχικὴν του ἐξουσίᾳ.

Πρὶν ἢ ἐπιβληθῇ πειθαρχικὴ ποινή, ὁ κατηγορ εγκλειστος θὰ λαμβάνῃ λεπτομερῆ γνῶσιν τῶν πράξ τὰς ὅποιαις κατηγορεῖται. Θὰ τοῦ ἐπιτρέπεται νὰ δι γίσῃ τὴν διαγωγὴν του, νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸν νὰ μάρτυρας, καὶ νὰ καταφυγῇ ἂν εἶναι ἀνάγκη εἰς τὰς ὑπ ἱκανοῦ διερμηνέως. Ἡ ἀπόφασις θὰ ἐκδίδηται π τοῦ κατηγορουμένου καὶ ἐνὸς μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς εγκλειστών.

Δὲν θὰ παρέλθῃ πλεόν τοῦ ἐνὸς μηνὸς μεταξὺ τῆς χικῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς ἐκτελέσεώς της.

Ὅταν ὁ εγκλειστος τιμωρηθῇ διὰ νέας πειθαρχι νῆς, προθεσμίᾳ τοὐλάχιστον τριῶν ἡμερῶν θὰ μεσο μεταξὺ τῆς ἐκτελέσεως τῶν δύο ποινῶν, ἐν ἡ περιπ μία ἐξ αὐτῶν εἶναι διαρκείας δέκα ἡμερῶν ἢ περισσ.

Ὁ δικαιοῦ τοῦ χώρου περιορισμοῦ ὀφείλει νὰ κατὰστασιν τῶν ἐπιβληθεισῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, εἴθηται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς πρ δος Δυνάμεως.

"Άρθρον 124.

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύνονται οἱ εγκλειστοὶ ν φερθοῦν εἰς σαφρονοστικὰ ἰδρύματα (φυλακί, σωφρ ρια, κάτεργα) ἵνα ἐκτίσουν ἐκεῖ τὰς πειθαρχικὰς τ νὰς.

Τὰ οἰκήματα εἰς τὰ ὅποια θὰ ἐκτίωνται αἱ πειθ ποινὰ θὰ εἶναι σύμφωνα πρὸς τὰς ἀπαιτήσας τῆς καὶ δὴ ἐφωδιασμένα με ἐπαρκεῖς ἐγκαταστάσεις. Ἡ τιμωρημένους εγκλειστοὺς, θὰ παρέχονται τὰ ἀναγκη καθαρσιότητος.

Αἱ εγκλειστοὶ γυναικες αἰτινας ὄφιστανται πειθ ποινήν θὰ κοστώνται εἰς οἰκήματα χωριστὰ ἐκεῖ ἀνδρῶν καὶ θὰ τελοῦν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν γι

"Άρθρον 125.

Οἱ τιμωρθέντες διὰ πειθαρχικῆς ποινῆς ἔγκλε ἔχουν τὴν δυνατότητα ν' ἀσκῶνται καθημερινῶς καὶ μόνον εἰς τὴν ὑπαίθρου τοὐλάχιστον ἐπὶ δύο ὥρας.

Δικαιοῦνται νὰ προσωσιάζωνται τῇ αἰτίσει των καθημερινὴν λατρικὴν ἐπιθεώρησιν. Θὰ δικαιοῦνται περιθάλψιν ἢ καθιστᾷ ἀναγκαίαν ἢ κατᾷστασις τῆ των καὶ ἐν ἀνάγκη θὰ μεταφέρονται εἰς τὸ ἔριον τῆ περιορισμοῦ ἢ εἰς νεοκομῆσιν.

Θὰ ἔχουν τὴν ὄδειν νὰ ἀναγνωρίσων καὶ νὰ ὡς καὶ νὰ ἀποστέλλων ἢ νὰ λαμβάνων ἐπιστολάς τως, ὡς πρὸς τὰ δέματα καὶ τὰς ἐπιταγάς ἐπιτρεπε τοῖς παραλλοθῶν τεκτα μόνον μετὰ τὴν ἄξιν τῆ των θὰ παραδίδωνται ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὴν Ἐπι τῶν εγκλειστών. ἤτις θὰ παραδῶσῃ εἰς τὸ λατρεῖον τῶν ὡς ἄνω δευλῶτον, τῶν τεκτῶν τὰ ὑποκείμενα εἰς.

Ὁὐδεὶς εγκλειστος πειθαρχικῶς τιμωρημένος θὰ νὰ στερηθῇ τοῦ εὐεργετηματος των διατάξεων τῶν 107 καὶ 143.

"Άρθρον 126.

Τὰ ἄρθρα 71 μέχρι 76ου συμπεριλαμβανομένου ζονται κατ' ἀναλογίαν κατὰ τὰς διώξεις ἐναντίον ἐγ ευρισκομένων ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἐδάφους τῆς κατ σης Δυνάμεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ X

Μεταστάθμευσις ἐγκλειστων

"Αρθρον 127.

Ἡ μεταστάθμευσις τῶν ἐγκλειστων θὰ ἐκτελεῖται πάντοτε κατὰ τρόπον ἀνθρωπιστικόν. Θὰ γίνηται κατὰ κανόνα σιδηροδρομικῶς ἢ δι' ἄλλων μεταφορικῶν μέσων καὶ ὑπὸ συνθήκας τοῦλάχιστον ἰσοίας πρὸς ἐκείνας ἐν ἀπολαμβάνον τὰ στρατεύματα τῆς κατακρατοῦσης Δυνάμεως κατὰ τὰς μετακινήσεις των. Ἐὰν ἐκτάκτως, ἡ μεταστάθμευσις πρόκειται νὰ γίνῃ περὶ τῆς αὐτῆς θὰ λαμβάνῃ χώραν μόνον ἐν ἡ σωματικῇ κατάστασις τῶν ἐγκλειστων τὸ ἐπιτρέπει καὶ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θὰ ἐπιβάλλεται εἰς αὐτοὺς, ὑπερβολικὴ κόπωσις.

Ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις θὰ παρέχῃ, κατὰ τὴν μεταφορὰν, εἰς τοὺς ἐγκλειστοὺς πόσιμον ὕδωρ καὶ τροφήν εἰς ἐπαρκῆ ποσότητα, ποιότητα καὶ ποικιλίαν ἵνα διατηρηθῶν ἐν καλῇ ὑγείᾳ ὡς καὶ ἱατισμόν, κατάλληλα καταλύματα καὶ τὰ ἀναγκαῖα μέσα ἱατρικῆς περιθάλψεως. Θὰ λάβῃ ἔλα τὰ κατάλληλα μέσα ἵνα κατοχυρωθῇ τὴν ἀσφάλειάν των διαρκούσης τῆς μεταφορᾶς καὶ θὰ συντάξῃ, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως, πλήρη κατάλογον τῶν μεταφερομένων ἐγκλειστων.

Οἱ ἀσθενεῖς, τραυματῖαι ἢ ἀνάπηροι ἐγκλειστοὶ ὡς καὶ αἱ λεγόμεναι θὰ μεταφέρονται ἐπ' ὅσον το ταξίδιον θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποβῇ ἐπιζήμιον διὰ τὴν ὑγίαν των ἐκτός ἀν τὸ ἀπαιτῆ ἐπιτακτικῶς ἢ ἀσφάλειαν των.

Ἐὰν τὸ μέτωπον πλησιάζῃ πρὸς χώρον περιορισμοῦ, οἱ εὐρισκόμενοι ἐκεῖ ἐγκλειστοὶ θὰ μετασταθμεύουν μόνον ἐν ἡ μεταφορᾷ των δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ ὑπὸ οὐρας ἐπαρκούς ἀσφαλείας ἢ, ἐν δικτρέχον μεγαλύτερον κίνδυνον παραμένοντες ἐπὶ τόπου παρὰ μεταφερόμενοι.

Ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις, ἐταν ἀποφασίξῃ τὴν μεταστάθμευσιν τῶν ἐγκλειστων δεόν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ συμφέροντά των, καὶ ἰδίως τὸ ζήτημα τῆς μὴ ἐξήσεως τῶν δυσχερειῶν ἐπαναπατρισμοῦ των ἢ ἐπιστροφῆς των εἰς τὰς ἐστίας των.

"Αρθρον 128.

Εἰς περίπτωσιν μετασταθμεύσεως οἱ ἐγκλειστοὶ θὰ εἰδοποιῶνται ἐπισήμως περὶ τῆς ἀναχωρήσεώς των καὶ τῆς νέας των διευθίνσεως. Ἡ εἰδοποίησις αὕτη θὰ τοὺς παρέχεται ἀρκετὰ ἐνωρὶς ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐτοιμάσουν τὰς ἀποσκευὰς των καὶ νὰ προετοιμήσουν τὰς οικογενεῖας των.

Θὰ δικαιῶνται νὰ συμπαραλάβουν τὰ ἀτομικά των εἶδη, τὴν ἀλληλογραφίαν των καὶ τὰ ἀφικόμενα ὑπὲρ αὐτῶν δέματα. Τὸ βάρος τῶν ἀποσκευῶν τούτων θὰ δύναται νὰ μειωθῇ ἐὰν αἱ συνθήκαι μεταφορᾶς τὸ ἀπαιτοῦν, ἀλλ' ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει, εἰς βάρος ὀλιγώτερον τῶν εἴκοσι πέντε χιλιogramμων δι' ἕκαστον ἐγκλειστον.

Ἡ ἀλληλογραφία καὶ τὰ δέματα τ' ἀποσταλόντα εἰς τὸν παλαιὸν χώρον περιορισμοῦ δὲ διαβιβάζονται πρὸς αὐτοὺς ἀνευ καθυστέρησεως.

Ὁ διοικητῆς τοῦ χώρου περιορισμοῦ θὰ λαμβάνῃ ἐπὶ κοινοῦ μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐγκλειστων, τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς μεταφορᾶς τῆς συλλογικῆς παρουσίας τῶν ἐγκλειστων καὶ τῶν ἀποσκευῶν τὰς ὁποίας οἱ ἐγκλειστοὶ δὲν δύναται νὰ συμπαραλάβουν συνεπεὶ περιορισμῶν ἐπιβαλλομένων δυνάμει τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ παρόντος ἀρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XI.

Θάνατοι.

"Αρθρον 129.

Οἱ ἐγκλειστοὶ θὰ δύναται νὰ παραδώσουν τὰς διαθέκας των εἰς τὰς ὑπευθύνους ἀρχὰς αἰτινας θὰ ἐξασφαλίσουν τὴν φύλαξίν των. Εἰς περίπτωσιν θανάτου τῶν ἐγκλειστων αἱ

διαθέκαι αὐταὶ θὰ μεταβιβάζονται ταχέως πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν ἐγκλειστων οριζόμενα πρόσωπα.

Ὁ θάνατος ἐκαστοῦ ἐγκλειστοῦ θὰ πιστοποιηται ἡ ἰατροῦ καὶ θὰ συντάσσεται πιστοποιητικὸν ἐκθέτων τὸν λόγον τοῦ θανάτου καὶ τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας συνεβή.

Ἐπίσημος ληξιαρχικὴ πράξις, δεόντως καταχωρημένη θὰ συντάσσεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τὰς ἰσχυρῶσαι εἰς τὸ ἔδαφος ὅπου εὐρίσκεται ὁ χώρος περιορισμοῦ, καὶ κεκυρωμένον ἀντίγραφον ταύτης θὰ ἀποστέλληται ταχέως εἰς τὴν Προστάτιδα Δύναμιν ὡς καὶ εἰς τὸ ἐν ἀρθρῷ 140 προβλεπόμενον Κεντρικὸν Ἱεραρχεῖον.

"Αρθρον 130.

Αἱ κατακρατοῦσαι ἀρχαὶ θὰ φροντίζουν ὅπως οἱ ἀρβιῶσαντες ἐν περιορισμῷ ἐγκλειστοὶ ἐνταφιασθῶν μετὰ τῶν προσηκουσῶν τιμῶν, εἰ δυνατόν συμφώνως μετὰ τὰς τῆς Ἱεραρχείας εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκον, ὅπως οἱ τάφοι των παραμένουν σεβαστοί, ὅπως συντηρηθῶν οὗτοι εὐπροσκαί σημειωθῶν κατὰ τρόπον ὥστε νὰ δύναται πάντοτε ν' ἀνευρεθῶν.

Οἱ ἀποβιώσαντες ἐγκλειστοὶ θὰ ἐνταφιάζονται κεχωρισμένως πλὴν περιπτώσεως ἀνωτέρας βίας, ἥτις θὰ ἐπιβαλε ὁμαδικὴν ταφὴν. Τὰ σώματα θὰ ἀποτεφρωθῶν μόνον δι' ἐπιτακτικῶν λόγους ὑγιεινῆς, ἢ λόγω τῆς θρησκείας τοῦ ἀποβιώσαντος ἢ ἀκόμη ἐὰν ἐξέφρασαν οὗτος ταύτην ἐπιθυμίαν. Εἰς περίπτωσιν ἀποτεφρώσεως γίνῃ μνεία τοῦ γεγονότος τούτου καὶ τῶν αἰτίων του ἐπὶ τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως θανάτου τοῦ ἐγκλειστοῦ. Ἡ ταφὴ θὰ διατηρηθῇ μετὰ προσοχῆς ὑπὸ τῶν κατακρατοῦσαι ἀρχῶν καὶ θὰ παραδοθῇ ὅσον ἐνεσσι συντομώτερον εἰς τοὺς συγγενεῖς, ἐὰν οὗτοι τὸ ζητήσουν.

Εὐθὺς ὡς αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέψουν καὶ τὸ ἀργότερον εἰς τὸ τέλος τῶν ἐχθροπραξιῶν, ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις, θὰ μεταβιβάσῃ, μέσω των προβλεπομένων εἰς τὸ ἀρθρον 130 Γραφείων πληροφοριῶν, εἰς τὰς Δυνάμεις ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐξήρτωντο οἱ ἀποθανόντες, καταλόγους των τάφων των ἀποθανόντων ἐγκλειστων. Οἱ ἐν λόγῳ κατάλογοι θὰ παρέχουν πᾶσαν λεπτομέρειαν ἀναγκαῖαν διὰ τὴν ἀναγνώρισιν των ἀποθανόντων ἐγκλειστων καὶ τὸν ἀκριβῆ προσδιορισμὸν των τάφων αὐτῶν.

"Αρθρον 131.

Πᾶς θάνατος ἢ πᾶς σοβαρὸς τραυματισμὸς ἐγκλειστοῦ ὅστις προσκλήθῃ ἢ ὑπάρχει ὑπόνοια ὅτι προσκλήθῃ ὑπὸ σκοποῦ, ὑπὸ ἄλλου ἐγκλειστοῦ ἢ ὑπὸ οἰουδήποτε ἄλλου προσώπου, ὡς καὶ πᾶς ἄλλος θάνατος τοῦ ὁποίου ἡ αἰτία εἶναι ἄγνωστος θὰ ἀκλουθῆται ἀμέσως ὑπὸ ἐπισήμου ἀνακρίσεως ἀπὸ μέρους τῆς κατακρατοῦσης Δυνάμεως.

Σχετικὴ κοινοποίησις θὰ διαβιβάζηται ἀμέσως εἰς τὴν προστάτιδα δύναμιν. Θὰ συλλέγωνται αἱ καταθέσεις παντὸς μάρτυρος καὶ ἀναφορὰ περιέχουσα ταύτας θὰ συντάσσεται καὶ θὰ κοινοποιῆται πρὸς τὴν ἐν λόγῳ Δύναμιν.

Ἐὰν ἡ ἀνάκρισις ἀποδείξῃ τὴν ἐνοχὴν ἐνὸς ἢ πλείονων ἀτόμων, ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις θὰ λάβῃ ἔλα τὰ μέτρα διὰ τὴν δικαστικὴν δίωξίν του ἢ τῶν ὑπευθύνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XII.

Ἀπελευθέρωσις, ἐπαναπατρισμὸς καὶ νοσηλεία εἰς οὐδέτερον Χώρας.

"Αρθρον 132.

Πᾶν πρόσωπον ἐγκλειστον θὰ ἀπελευθερωθῆται ὑπὸ τῆς κατακρατοῦσης δυνάμεως εὐθὺς ὡς οἱ λόγοι αἰτινας ἐπέφρασαν τὸν περιορισμὸν ἔπαυσαν νὰ ὑφίστανται.

Ἐπὶ πλέον τὰ ἐν διενέξει Μέρῃ θὰ προσπαθήσουν νὰ συνάψουν, διαρκουσῶν των ἐχθροπραξιῶν συμφωνίας διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, τὸν ἐπαναπατρισμὸν, τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὰς οἰκείας των ἢ τὴν φιλεξινίαν εἰς οὐδέτερον χώραν

ώρισμένων κατηγοριών εγκλειστών και ιδιαίτερας παιδιών, γυναικῶν εγκύων και μητέρων ἐχουσῶν βρέφη και παιδία εἰς μικρὰν ἡλικίαν τραυματιῶν και ἀσθενῶν ἢ εγκλειστων ἐχόντων ὑποστῆ μακρὰν αἰμαλωσίαν.

*Ἀρθρον 133.

Ὁ περιορισμὸς θὰ παύσῃ τὸ ταχύτερον δυνατὸν μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Ἐν τούτοις, οἱ εἰς τὸ ἔδαφος ἐνὸς ἐνσυρράξει Μέρους ἐγκλειστοί, οἵτινες θὰ ἐδιώκοντο ποινικῶς δι' ἀδικήματα, μὴ συνεπαγόμενα ἀποκλειστικῶς πειθαρχικὴν μόνον ποινὴν, δύνανται νὰ κρητθῶν μέχρι πέρας τῆς διαδικασίας και ἐνδεχομένως μέχρι τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς. Τὸ αὐτὸ θὰ συμβῆ και διὰ τοὺς ἤδη καταδικασθέντας εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας των.

Διὰ συμφωνίας μεταξὺ τῆς κατακρατούσης Δυνάμεως και τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων, δέον μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐχθροπραξιῶν ἢ τῆς κατοχῆς τοῦ ἐδάφους νὰ καταρτισθῶν ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἀνζήτησιν τῶν δισκορπισμένων ἐγκλειστων.

*Ἀρθρον 134.

Τὰ ὕψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη θὰ προσπαθήσουν, εἰς τὸ τέλος τῶν ἐχθροπραξιῶν ἢ τῆς κατοχῆς νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐπιστροφὴν ὅλων τῶν ἐγκλειστων εἰς τὸν τελευταῖον τόπον δικιμονῆς των, ἢ νὰ διευκολύνουν τὴν ἐπαναπατρισμὸν των.

*Ἀρθρον 135.

Ἡ κατακρατούσα Δύναμις θὰ ὑποστῆ τὰ ἐξοδα τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἀπελευθερουμένων ἐγκλειστων εἰς τὸν τόπον ὅπου εἶχον τὴν κατοικίαν των κατὰ τὸν χρόνον τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἢ, ἐὰν συνέλαβεν αὐτοὺς κατὰ τὴν διάρκειαν ταξιδίου των ἢ εἰς ἀνοικτὴν θάλασσαν, τὰ αναγκαῖα ἐξοδα διὰ νὰ τοὺς ἐπιτραπῆ νὰ συμπληρώσουν τὸ ταξιδιὸν των ἢ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεώς των.

Ἐὰν ἡ κατακρατούσα Δύναμις ἀρνηθῆ τὴν ἀδειαν μόνιμου παραμονῆς εἰς ἀπελευθερωθέντα ἐγκλειστον, ὅστις, προηγουμένως εἶχε τὴν μόνιμον κατοικίαν του ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς, αὐτὴ θὰ καταβάλῃ τὰ ἐξοδα ἐπαναπατριμοῦ του.

Οὐχ' ἤττον, ἐὰν ὁ ἐγκλειστος προτιμᾷ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του, ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνῃ, ἢ ἵνα ὑπακούσῃ εἰς ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ὁποίαν οφείδει ὑπακοήν, ἢ κατακρατούσα Δύναμις δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν δαπανῶν του πέραν τοῦ ἐδάφους τῆς. Ἡ κατακρατούσα Δύναμις δὲν ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὰ ἐξοδα ἐπαναπατριμοῦ ἐγκλειστοῦ ὅστις θὰ εἶχεν ἐγκλεισθῆ τῆ αἰτήσεί του.

Ἐὰν οἱ ἐγκλειστοί μετασταθμεύσουν συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 45 ἢ μεταφέρουσα τούτους Δύναμις και ἢ ὑποδεχομένη αὐτοὺς θέλουν συνεννοηθῆ ἐπὶ τῆς ἀναλογίας τῶν ἐξόδων τῶν ὁποίων θὰ καταβάλῃ ἐκάστη.

Αἱ ὡς ἀνω διατάξεις δὲν θίγουν τὰς εἰδικὰς συμφωνίας αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ συναφθοῦν μεταξὺ τῶν ἐν συρράξει Δυνάμεων περὶ τῆς ἀνταλλαγῆς και τοῦ ἐπαναπατριμοῦ τῶν εἰς ἐχθρικὰς χεῖρας εὐρισκομένων ὑπηκόων των.

ΤΜΗΜΑ V.

Γραφεῖα και Κεντρικὸν Πρακτορεῖον Πληροφοριῶν.

*Ἀρθρον 136.

Ἄμα τῆ ἐνάρξει τῆς συρράξεως και εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις κατοχῆς ἕκαστον τῶν ἐν διενέξει Μερῶν θὰ συγκροτήσῃ ἐπισημὸν Γραφεῖον πληροφοριῶν ὑπεύθυνον διὰ τὴν λήψιν και μετάδοσιν πληροφοριῶν περὶ τῶν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του εὐρισκομένων προστατευομένων προσώπων.

Ἐκαστον τῶν ἐν συρράξει Μερῶν θὰ διαβιβάξῃ ἐντός τῆς βραχυτέρας δυνατῆς προθεσμίας εἰς τὸ ἐν λόγω Γραφεῖον πληροφορίας περὶ τῶν ὑπὸ τούτου ληρθέντων μέτρων κατὰ πινυτὸς προστατευομένου προσώπου, συλληφθέντος ἀπὸ

πλέον τῶν δύο ἐβδομάδων, ὑποβληθέντος εἰς ἀναγκαιὰ μόνον ἢ περιορισθέντος. Ἐπὶ πλέον θὰ ἀναθέσῃ εἰς τὴν διαφερομένης ὑπηρεσίας του ὅπως παράσχωσιν ταχῶς τὸ προμνησθὲν γραφεῖον πληροφορίας σχετικῶς μὲ ἐπισυμβάσας εἰς τὴν κατάστασιν τῶν προστατευομένων προσώπων, μεταβολὰς, ὅλον μετακινήσεις, ἀτ θρώσεις, ἐπαναπατρισμοί, δραπέτευσεις, νοσηλεία νοσοκομεία, γεννήσεις και θάνατοι.

*Ἀρθρον 137.

Τὸ ἐθνικὸν γραφεῖον πληροφοριῶν θὰ ἀποσπεύσῃ διὰ τῶν ταχυτέρων μέσων και μερίμνη, ἀπὸ τῶν Προστάτιδων Δυνάμεων και ἀπὸ ἐτέρου, τοῦ ἀρθρον 140 προβλεπομένου Κεντρικοῦ Πρακτορείου σχετικὰς πρὸς τὰ προστατευόμενα πρόσωπα πληροφορίας εἰς τὴν Δύναμιν τῆς ὁποίας τὰ ἀνω ἀναφερόμενα πρὸ εἶναι ὑπὸ τῆς εἰς τὴν Δύναμιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς εἶχον ταῦτα τὴν κατοικίαν των. Τὰ γραφεῖα θὰ ἀπὸ ἐπίσης εἰς ὅλας τὰς αἰτήσεις αὐτίνες θὰ τῆς ἀπευθύν, περὶ προστατευομένων προσώπων.

Τὰ γραφεῖα πληροφοριῶν θὰ διαβιβάζουν τὰς σχ πρὸς προστατευόμενον πρόσωπον πληροφορίας, ἐκτός μετάδοσιν των ἐπρόκειτο νὰ ζημιώσῃ τὸ ἐνδιαφερόμενον ἢ τὴν οἰκογενεῖάν του. Ἀλλὰ και εἰς τὴν πρῶσιν ἀκρίβη ταῦτων τὰ γραφεῖα δὲν θὰ δύνανται ν' ὁσοῦν τὴν ἀποστολὴν πληροφοριῶν πρὸς τὸ Κεντρικὸν κτορεῖον τὸ ὅποιον, προαιδοποιούμενον περὶ τῶν πεσων, θὰ λάβῃ τὰ ὑποδεικνυόμενα εἰς τὸ ἀρθρον 140 ἀνω προφυλακτικὰ μέτρα.

Πᾶσαι αἱ ὑπὸ τοῦ Γραφείου συντασσόμεναι ἐγ ἀνακοινώσεις θὰ ἐπισημοποιοῦνται δι' ὑπογραφῆς ἢ γίδας.

*Ἀρθρον 138.

Αἱ εἰς τὸ Γραφεῖον πληροφοριῶν λαμβανόμεναι κα αὐτοῦ μεταδιδόμεναι πληροφορίες θὰ εἶναι τοιούτης φύσεως νὰ ἐπιτρέπουν τὴν ἐξακριβῶσιν τῆς ταυτότητος προστατευομένου προσώπου και τὴν ταχῆσιν εἰδὸς τῆς οἰκογενείας του. Θὰ περιλαμβάνουν δι' ἕκαστον πρὸ τοῦλάχιστον τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸν τόπον και τὴν ἡμερομηνίαν γεννήσεως, τὴν ἐθνικότητα, τὸν τόπον τελευταίας κατοικίας, τὰ ἰδιαιτέρα χαρακτηριστικά, τὸ πατρὸς και τὸ οἰκογενειακὸν ὄνομα τῆς μητρός τὴν μνησίαν και τὴν φύσιν τοῦ ἐναντίου τοῦ προσώπου ληρ μέτρου, ὡς και τὸν τόπον ὅπου τὸ μέτρον τούτο ἐλήρ διεύθυνσιν εἰς τὴν ὁποίαν δύναται νὰ τῶ ἀπευθύν. ἀλληλογραφία του ὡς και τὸ ὄνομα και τὴν διεύθυνσιν προσώπου, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ εἰδοποιηθῆ.

Ὡσαύτως πληροφορίες περὶ τῆς καταστάσεως ὑγείας τῶν εἰς σοβαρὰν θέσιν ἀσθενῶν ἢ τραυματιῶν ἰστων, θὰ μεταδίδονται τακτικῶς και εἰ δυνατόν καθ μάδα.

*Ἀρθρον 139.

Τὸ ἐθνικὸν γραφεῖον πληροφοριῶν θὰ εἶναι, ἐξ ἐνταστάμενον τὴν συλλογὴν ὅλων τῶν προσωπικῶν ὀ μένων ἀξίας, τῶν ἐγκαταλειφθέντων ὑπὸ τῶν προστατευομένων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἀρθρον 1 δὴ κατὰ τὸν ἐπαναπατρισμὸν των, τὴν ἀπελευθέρωσ τὴν δραπέτευσιν των ἢ τὸν θάνατόν των, ὡς και τὴν ἀπολὴν τούτων εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἀπὸ εὐθείας ἀνάγκης μέσω τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου. Τὰ ἀντι ταῦτα θὰ ἀπεστέλλονται ἐντός δευτέρων ἡμερῶν ἐσφαρισμένου τοῦ Γραφείου. Εἰς τὰ δέματα ταῦτα θὰ ἐπισυνατ δηλώσεις καθορίζουσαι μετ' ἀκριβείας τὴν ταυτότητ προσώπων εἰς τὰ ὅποια τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἀντ και πλήρης κατάλογος τοῦ περιεχομένου τοῦ δ' Ἡ παραλαβὴ και ἀποστολὴ ἀντικειμένων ἀξίας θὰ σ ται λεπτομερῶς εἰς τὴν ἀκρίβη βιβλίον.

Άρθρον 140.

Κεντρικόν Πρακτορείον πληροφοριών διά τὰ προστατευόμενα πρόσωπα, ιδίως προκειμένου περί εγκλείστων, θά ιδρυθῆ, εἰς οὐδετέραν χώραν. Ἡ διεθνὴς ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ θά προτείνῃ εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας Δυνάμεις ἂν θεωρεῖ τούτο ἀναγκαῖον τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Πρακτορείου τούτου ὅπερ δύναται νὰ ταυτίζηται μὲ τὸ προβλεπόμενον ἐν ἄρθρῳ 123 τῆς Συμβάσεως τῆς Γενεύης τῆς 12ης Αὐγούστου 1949 περί μεταχειρίσεως τῶν αἰχμαλώτων πολέμου.

Τὸ Πρακτορεῖον τοῦτο θά ἐπιφορτισθῆ μὲ τὴν συγκέντρωσιν ὅλων τῶν πληροφοριῶν περὶ ὧν προβλέπεται τὸ ἄρθρον 36, τὰς ὁποίας θά δυνήθῃ νὰ λάβῃ ἐξ ἐπισήμων ἢ ἰδιωτικῶν πηγῶν ἢ διαβιβάσῃ ταύτας τὸ ταχύτερον δυνατόν εἰς τὴν χώραν κατὰγωγῆς ἢ κατοικίας τῶν ἐνδιαφερομένων προσώπων, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως καὶ ἢν ἡ μετάδοσις αὐτῆ θά ἴδωτο ὡς βλάβη τὰ πρόσωπα ἢ τὰς οἰκογενεῖας τὰς ὁποίας προσοῦν αἱ πληροφορίες.

Θά τύχῃ ἀπὸ μέρους τῶν ἐν συρράξει Μερῶν πάσης οἰκτικῆς εὐκολίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν λόγῳ κοινοποιήσεων.

Τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη, καὶ ἰδιαιτέρως ἐκεῖνα ὧν ὁποῖον οἱ ὑπῆκοι ἀπολαμβάνουν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου, προσκαλοῦνται ὅπως παράσχουν εἰς οὗτο τὴν ὕλικὴν ὑποστήριξιν τῆς ὁποίας θά εἶχεν ἀνάγκη.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν πρέπει νὰ ἐρμηνευθοῦν ὡς ἐπιβάλλουσι τὴν ἀνθρωπιστικὴν δρᾶσιν τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ἐταιρειῶν Περιθάλψεως τῶν ἀναιρεμένων ἐν ἄρθρῳ 142.

Άρθρον 141.

Τὰ Ἐθνικὰ Γραφεῖα πληροφοριῶν καὶ τὸ Κεντρικόν πρακτορεῖον πληροφοριῶν θά ἀποκλύουν ταχυδρομικῆς ἀτελείας ἐπὶ πάσης ταχυδρομικῆς ἀποστολῆς ὡς καὶ τῶν ἄρθρῳ 110 προβλεπομένων ἀπαλλαγῶν καί, κατὰ τὸ δυνατόν, τῆς τηλεγραφικῆς ἀτελείας ἢ τουλάχιστον σημαντικῆς ἐκπτώσεως ἐπὶ τῶν τηλεγραφικῶν ἀντιγράφων.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΥ

Ἐκτέλεσις τῆς Συμβάσεως.

ΤΜΗΜΑ Ι

Γενικὴ Διατάξεις.

Άρθρον 142.

ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν μέτρων ἅτινα θά ἐθεώρουν ἀραιτῆτα διὰ τὴν περιφύρησιν τῆς ἀσφαλείας των ἢ ἐπὶ τὴν ἀντιμετώπισιν πάσης ἄλλης λογικῆς ἀνάγκης, αἱ κατακρατοῦσαι Δυνάμεις θά ἐπιφυλάξουν τὴν καλλιτέραν ὁδογὴν εἰς τὰς ὀργανιστικὰς ὀργανώσεις, τὰς ἐταιρεῖας, οἰκισμοὺς ἢ πάντα ἄλλου ὀργανισμῶν, ὅστις θά ἔρχετο ὡς πρὸς τὰ προστατευόμενα πρόσωπα. Θά παράσχουν ἐς αὐτοὺς ὡς καὶ πρὸς τοὺς δυνάτως ἐξουσιοδοτημένους ἀνθρώπους τῶν πάσης τὰς ἀναγκαῖας εὐκολίας διὰ τὴν σκεψὶν τῶν προστατευομένων προσώπων, διὰ τὴν πρόσβασιν αὐτῶν ἐν ἀπορροῇ βοθημάτων, ὕλικῶν πάσης προελεύσεως προσομένου διὰ μορφωτικῶν, ψυχολογικῶν ἢ ὀργανιστικῶν ὑποῦς, ἢ διὰ τὴν παροχὴν βοήθειας πρὸς ὀργανώσιν τῆς ἀγωγῆς των ἐντὸς τῶν χωρῶν περιορισμοῦ.

Αἱ προσαναφερθεῖσαι ἐταιρεῖαι ἢ ὀργανισμοὶ δύνανται νὰ ὑποῦν εἴτε ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς κατακρατούμενης Δυνάμεως, εἴτε εἰς ἄλλην χώραν, ἢ κατὰ τὴν ἀπορροῇ.

Ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις δύναται νὰ περιορίσῃ τὸν ἴσον τῶν ἐταιρειῶν καὶ ὀργανισμῶν εἰς τοὺς ἐκπαιδευμένους ἀπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἢ ἄλλου τῶν καθημένων τῶν ἐπὶ τῆς ἐδάφους τῆς καὶ ἐπὶ τὸν ἀλλοτρίαν τῆς, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι τῶν ἐπιδοσῶν περιορισμὸς δὲν θά παρεμποδίσῃ τὴν παροχὴν βοήθειαν ἀπὸ τῶν ἐπιδοσῶν.

ἀποτελεσματικῆς καὶ ἐπαρκῆς ἀρωγῆς πρὸς ὅλα τὰ προστατευόμενα πρόσωπα.

Ἡ ἰδιαιτέρα ὁσις τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐπὶ τοῦ πεδίου τούτου θά τύχῃ ἐν παντὶ ἀνεπιφύλακτος καὶ ἀνεπιφύλακτος.

Άρθρον 143.

Οἱ ἀντιπρόσωποι ἢ ἀπεσταλμένοι τῶν προστατιῶν Δυνάμεων θά ἐξουσιοδοτηθοῦν νὰ μεταβαίνουν εἰς ὅλα τὰ μέρη ὅπου εὐρίσκονται προστατευόμενα πρόσωπα, ἰδίως δὲ τοὺς χώρους περιορισμοῦ, φυλακίσεως καὶ ἐργασίας.

Θά τοῖς ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος εἰς ὅλα τὰ διαμερίσματα τὰ χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῶν προστατευομένων προσώπων καὶ θά δύνανται νὰ συνδηλοῦν μετ' αὐτῶν ἂνευ τῆς παρουσίας μάρτυρος τῆ βοήθειᾳ διερχομένου ἐὰν εἶναι τούτο ἀναγκαῖον.

Αἱ ἐπισκέψεις αὗται δὲν δύνανται νὰ ἀπαγορευθοῦν εἰ μὴ μόνον λόγῳ ἐπιτακτικῶν στρατιωτικῶν ἀναγκῶν τοῦτο δὲ μόνον ἐξαιρετικῶς καὶ προσωρινῶς. Ἡ συγγέντης καὶ ἡ ἀρκεσία τῶν ἐπισκεψῶν δὲν δύναται νὰ περιορισθῇ.

Θά παρέχεται πᾶσα ἐλευθερία ἐπιλογῆς τῶν τόπων ἐπισκέψεως εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους καὶ τοὺς ἐκπαιδευμένους ἀπὸ τῶν προστατιῶν Δυνάμεων. Ἡ κατακρατοῦσα ἢ κατέχουσα Δύναμις, ἢ πρὸς τὰς Δυνάμεις καὶ ἐνδεχομένως, ἢ Δύναμις ἐξ ἧς κατὰγεται τὰ ἐπισκεπτά πρόσωπα δύνανται νὰ συννοηθοῦν ὥστε νὰ ἐπιτραπῇ καὶ εἰς συμπαιδείας τῶν ἐγκλείστων νὰ μέτρουσιν τῶν ἐπισκεψῶν.

Οἱ ἐκπαιδευμένοι τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ θά ἀποκλύουν τῶν ἰδίων προνομίων. Ὁ διορισμὸς τῶν ἐκπαιδευμένων τούτων θά ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Δυνάμεως ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ἐδάφη ὅπου πρόκειται ν' ἀναπτύξουν τὴν δρᾶσιν των.

Άρθρον 144.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως διαδώσουν ὅσον τὸ δυνατόν ευρύτερον ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ ἐν καιρῷ πολέμου, τὸ κείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως εἰς τὰς χώρας των καὶ δὴ ὅπως περιλάβουν τὴν μελέτην ταύτης εἰς τὰ προγράμματα στρατιωτικῆς καὶ εἰ δυνατόν, πολιτικῆς ἐκπαιδεύσεως ὥστε αἱ ἀρχαὶ τῆς ν' ἀποβοῦν γνωσταὶ εἰς τὸ σύνολον τοῦ πληθυσμοῦ. Αἱ πολιτικαί, στρατιωτικαί, ἀστυνομικαὶ καὶ ἄλλαι ἀρχαὶ αὐτῶν ἐν καιρῷ πολέμου ἀναλαμβάνουν εὐθύνας ἐναντι τῶν προστατευομένων προσώπων, δέον ὅπως κατεχον τὸ κείμενον τῆς Συμβάσεως καὶ ὅπως ἔχουν ἐκπαιδευθῆ ἰδιαιτέρως ἐπὶ τῶν διατάξεων τῆς.

Άρθρον 145.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θά κοινοποιήσουν πρὸς ἄλληλα μὲσω τοῦ Ὁμοσπονδικοῦ Ἑλβετικοῦ Συμβουλίου καὶ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐπιπορευμάτων, μὲσω τῶν προστατιῶν Δυνάμεων, τὰς ἐπισήμους μεταφράσεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὡς καὶ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοὺς ὁποῖους θά υἱοθετήσουν ἐνδεχομένως πρὸς ἐκτελέσειν τῆς ἐφαρμογῆς.

Άρθρον 146.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ λάβουν ἀπαντὰ τὰ ἀναγκαῖα νομοθετικὰ μέτρα διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἐνδεχομένων ποινικῶν κυρώσεων τῶν ἐπιβλητέων εἰς τὰ πρόσωπα ἅτινα παρέβησαν ἢ ἔδωσαν εἰς ἄλλους διαταγὰς ἢ ἀπαγορεύσεις ἢ ἐπιδοσῶν πρὸς τὸν ἀλλοτρίαν τῆς.

Ἡ κατακρατοῦσα Δύναμις δύναται νὰ περιορίσῃ τὸν ἴσον τῶν ἐπιδοσῶν καὶ ὀργανισμῶν εἰς τοὺς ἐκπαιδευμένους ἀπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἢ ἄλλου τῶν καθημένων τῶν ἐπὶ τῆς ἐδάφους τῆς καὶ ἐπὶ τὸν ἀλλοτρίαν τῆς, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι τῶν ἐπιδοσῶν περιορισμὸς δὲν θά παρεμποδίσῃ τὴν παροχὴν βοήθειαν ἀπὸ τῶν ἐπιδοσῶν.

του οιαδήποτε και αν είναι ή εθνικότητος των. Δύναται επίσης, εάν τὸ προτιμά, καὶ ὑπὸ τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ νομοθεσίας ὁρους, νὰ παραδώσῃ τὰ εἰρηγμένα πρόσωπα πρὸς ἐκδίκασιν εἰς ἕτερον Συμβαλλόμενον Μῆρος, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν δίωξίν των, ἐφ' ὅσον τὸ Συμβαλλόμενον τοῦτο Μῆρος ἔχει ἐναντίον των ἐπαρκεῖς λόγους διώξεως.

Ἐκαστον συμβαλλόμενον Μῆρος θὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν καταπαυσὶν ἐνεργειῶν ἀντικειμένων εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, καὶ πέραν των συμβαδῶν παραβάσεων, αἵτινες καθορίζονται εἰς τὸ ἐπόμενον ἀρθρον.

Εἰς πᾶσαν περίστασιν οἱ μνησόμενοι θ' ἀπολαμβάνουν ἐγγυήσεων δικονομικῶν καὶ ἐλευθέρως ὑπερασπίσεως οὐχὶ κατωτέρων τῶν προβλεπομένων εἰς τὰ ἄρθρα 105 καὶ ἐπόμενα τῆς Συμβάσεως τῆς Γενεύης περὶ μεταχειρίσεως τῶν αἰχμαλώτων πολέμου τῆς 12ης Αὐγούστου 1949.

Ἄρθρον 147.

Αἱ σοβαραὶ παραβάσεις, περὶ των ὁποίων πραγματεύεται τὸ προηγούμενον ἀρθρον, εἶναι ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι συνεπύκνουνται οἰκονομικῶν τῶν ἀποκλειστικῶν πράξεων, ἐφ' ὅσον διαπράττονται ἐναντίον προσώπων ἢ ἰδιοκτησιῶν προστατευομένων ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἐν προθέσει φόνος, ἢ βλάβος ἢ ἄλλη ἀπάνθρωπος μεταχείρισις περιλαμβανόμενων των βιολογικῶν πειραμάτων ἐκ προθέσεως πρόκλησις μεγάλης οἰκονομικῆς ἢ σοβαρᾶς προσβολῆς κατὰ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος ἢ τῆς υγείας, παράνομος ἐξορία ἢ μεταφορά ἢ παράνομος περιορισμὸς, ἐξαναγκασμὸς προστατευομένου τινὸς προσώπου ὡς ὑπερετήρησις εἰς τὰς ἐνόπλιους δυνάμεις ἐθνικῆς Δυνάμεως ἢ ἐκ προθέσεως στέρησις τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκδικῆσθαι κατὰ τρόπον κανονικὸν καὶ ἠμερόληπτον κατὰ τὰ οριζόμενα εἰς τὴν παρούσαν Συμβασιν, σὺλληψις ὁμήρων, καταστροφή ἢ ἰδιοποιήσις ἀγαθῶν μὴ δικαιολογούμενη ὑπὸ των στρατιωτικῶν ἀναγκῶν καὶ λάμβανουσα γῶραν εἰς μεγάλην κλίμακα κατὰ τρόπον παράνομον καὶ αὐθαίρετον

Ἄρθρον 148.

Οὐδὲν των Συμβαλλομένων Μερῶν δύναται ν' ἀπαλλάξῃ ἐαυτὸ, οὐδὲ ν' ἀπαλλάξῃ ἕτερον Συμβαλλόμενον Μῆρος των εὐθυνῶν ἕως αὐτὸ τοῦτο ἢ ἄλλο Συμβαλλόμενον Μῆρος ὑπέχον λόγῳ των εἰς τὸ προηγούμενον ἀρθρον προβλεπομένων παραβάσεων.

Ἄρθρον 149.

Αἰτήσις ἐνὸς των ἐν συρράξει Μερῶν, θὰ διεξαχθῇ ἀνάγκη, ἢς ὁ τρόπος ἐνεργείας θὰ καθορισθῇ ὑπὸ των ἐνδιαφερομένων Μερῶν, ἐπὶ πάσης καταγγελίας περὶ παραβάσεως τῆς Συνθήκης.

Ἐάν δὲν ἐπέλθῃ συμφωνία ἐπὶ τῆς διαδικασίας τῆς ἀνακρίσεως, τὸ Μῆρος θὰ συνεννοηθῶν διὰ τὴν ἐπιλογὴν διατηρητοῦ, ὅπως θ' ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἀκολουθητέας διαδικασίας.

Ἀπαξ διαπιστωθῇ ἢ παραβῆσιν τὰ ἐν συρράξει Μέρη θὰ θέσσουν τέρμα εἰς αὐτὴν καὶ θὰ ἐπιβάλλουν ἔσον τὸ δυνατόν ταχύτερον τὰς δεούσας κυρώσεις.

Τελικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 150.

Ἡ παρούσα Συμβασίς ἐγένετο εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν αἰσθητικὴν. Ἀμφοτέρω τὰ καίμενα εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικά.

Τὸ Ἐλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θέλει μεριμνήσῃ διὰ τὰς ἐπισημοὺς μεταφράσεις τῆς Συμβάσεως εἰς τὴν ρωσικὴν καὶ τὴν ἰσπανικὴν γλῶσσαν.

Ἄρθρον 151.

Ἡ παρούσα Συμβασίς ἢ ὁποία φέρει τὴν ἡμερομηνίαν τῆς σύστασιν εἶναι ἀνοικτὴ πρὸς ὑπογραφήν μέχρι τῆς 12ης

Φεβρουαρίου 1950 ἀπὸ μέρους των Δυνάμεων των ἢ προσωποποιουμένων εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐν Γενεύῃ τὴν 1 Ἀπριλίου 1949 συνδιασέσειν.

Ἄρθρον 152.

Ἡ παρούσα Συμβασίς θὰ ἐπικυρωθῇ ἔσον τὸ δυνατόν ταχύτερον αἱ δὲ ἐπικυρώσεις τῆς θὰ κατατεθοῦν Βέρνη.

Δι' ἐκάστην κατάθεσιν ὁργάνου ἐπικυρώσεως θέλει εἰσχεθῆναι πρωτόκολλον οὐτινος ἀκριβῆς ἀντίγραφον θέλει εἰσδοθῆναι ὑπὸ τοῦ Ἐλβετικῶν Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου τῶν ὅλων τὰς Δυνάμεις ἐπ' ὀνόματι των ὁποίων θὰ ἔχῃ ὑπογραφήν ἢ Συμβασίς ἢ των ὁποίων θὰ ἔχῃ κοινοποιηθῆναι ἢ προσήσῃ.

Ἄρθρον 153.

Ἡ παρούσα Συμβασίς θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἐξ ἡμέρας μὴν κατὰθεσιν δύο τοῦλάχιστον ὁργάνων ἐπικυρώσεως. Κατόπιν, θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ δι' ἕκαστον Ἰψυλὸν Συμβαλλόμενον Μῆρος ἐξ ἡμέρας μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ ἐργᾶ ἐπικυρώσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 154.

Εἰς τὰς σχέσεις μετὰ τῶν Δυνάμεων δεσμευομένων ὑπὸ Συμβάσεως τῆς Νάτης περὶ Νόρων καὶ Ἰσθμίου τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον, εἴτε πρόκειται περὶ τῆς ὑπογραφείσης τὴν 21 Ἰουλίου 1890 εἴτε τῆς ὑπογραφείσης τὴν 18ην Ὀκτωβρίου 1907, καὶ συμμετεχοῦσων εἰς τὴν παρούσαν Συμβασιν, θεωρηθῇ αὕτη συμπλήρωμα των Τμημάτων II καὶ III τοῦ προσηρτημένου εἰς τὴν προαναφερθεῖσαν Συμβασιν τῆς Χάγης κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 155.

Ἡ παρούσα Συμβασίς θὰ εἶναι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπικυρώσεως ἀνοικτὴ εἰς τὴν προσχώρησιν πάσης Δυνάμεως ἐπ' ὀνόματι τῆς ὁποίας δὲν ἔχει ὑπογραφήν.

Ἄρθρον 156.

Αἱ προσχωρήσεις θὰ κοινοποιῶνται ἐγγράφως εἰς τὸ Ἐλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον καὶ θὰ καθίστανται ἐνεργαὶ ἐξ ἡμέρας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν θὰ τῷ ἔργῳ περιέλθῃ.

Τὸ Ἐλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ ἀνακοινώσῃ τὰς προσχωρήσεις πρὸς ὅλας τὰς Δυνάμεις ἐπ' ὀνόματι των ὁποίων ὑπογραφήν ἢ Συμβασίς ἢ των ὁποίων ἔχει κοινοποιηθῆναι ἢ προσχωρήσει.

Ἄρθρον 157.

Αἱ εἰς τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 προβλεπόμενα καταστάσεις θὰ προσδώσιν ἄμεσον ἰσχύϊν εἰς τὰς πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν των ἐχθροπραξιῶν ἢ τῆς κατοχῆς κατακτηθείσας ἐπικυρώσεις καὶ κοινοποιηθείσας προσχωρήσεις των ἐν συρράξει Μερῶν. Ἡ κοινοποίησις των ληφθεῖσων ἐπικυρώσεων ἢ προσχωρήσεων των ἐν συρράξει Μερῶν θὰ γίνηται ὑπὸ τοῦ Ἐλβετικῶν Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου διὰ τῆς ταχύτερας ὁδοῦ.

Ἄρθρον 158.

Ἐκαστον των Ἰψυλῶν Συμβαλλομένων μερῶν εἶναι τὸ δικαίωμα νὰ καταγγείλῃ τὴν παρούσαν Συμβασιν.

Ἡ καταγγελία θὰ κοινοποιῆται ἐγγράφως πρὸς τὸ Ἐλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον ὑπὸ τῆς ἀποστολῆς τῆς κοινοποιήσεως πρὸς τὰς Κυβερνήσεις ὅλων των Ἰψυλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἡ καταγγελία θὰ καθίσταται ἐνεργὸς ἐν ἑτὸς μετὰ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πρὸς τὸ Ἐλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον. Ὁχ ἕτερον καταγγελία κοινοποιηθεῖσα καθ' ὅσον ἢ καταγγέλουσα Δυνάμις ἔχει ἐμπλακὴν εἰς συρράξιν δὲν καθίσταται ἐνεργὸς ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχῃ συναφθῆναι εἰρήνην καὶ ἐν εὐδαμνῇ περιπτώσει πρὸ τοῦ τερματισμοῦ τοῦ

έργου ἀπελευθερώσεως καὶ ἐπαναπατρισμοῦ τῶν προστατευομένων ὑπὸ τῆς Συμβάσεως προσώπων.

Ἡ καταγγελία θὰ ἰσχύη μόνον ἔναντι τῆς καταγγελιοῦσας Δυνάμεως. Αὕτη οὐδεμίαν θὰ ἔχη ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ὑποχρῶσεων ἄς τὰ ἐν συρράξει Μέρη θὰ παραμείνουν ὑπόχρεα νὰ ἐκπληρώσουν δυνάμει τῶν ἔργων τοῦ Διεθνoῦν δικαίου ὡς αὐταὶ πρόκύπτουν ἐκ τῶν παραδεδεγμένων μεσ ταῦν πεπολιτισμένων ἐθνῶν ἐθίμων, τῶν κανόνων ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς δημοσίας συνηδείσεως.

Ἄρθρον 159.

Τὸ ἐλβετικὸν Ὁμοσπονδικὸν Συμβούλιον θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῆς παρουσίας Συμβάσεως εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν. Τὸ Ἐλβετικὸν Ὁμοσπονδικὸν Συμβούλιον θὰ πληροφορήσῃ ἐπίσης τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν περὶ τῶν ἐπικυρώσεων, προσχωρήσεων καὶ καταγγελιῶν ἄς θὰ λάβῃ περὶ τῆς παρουσίας Συμβάσεως.

Ἐφ' ᾧ, οἱ ὑπογεγραμμένοι, ἔχοντες καταθέσῃ εἰς ἕκαστος τὰ πληρεξουσία των, υπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ, τὴν 12ην Αὐγούστου 1949, εἰς γαλλικὴν καὶ ἀγγλικὴν γλῶσσαν, τοῦ πρωτοτύπου μέλλοντος νὰ κατατεθῇ εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῆς Ἐλβετικῆς Ὁμοσπονδίας. Τὸ Ἐλβετικὸν Ὁμοσπονδικὸν Συμβούλιον θὰ διαβιβάσῃ ἀκριβῆς ἀντίγραφον τῆς Συμβάσεως εἰς ἕκαστον τῶν ὑπογεγραψάντων Κρατῶν ὡς καὶ εἰς τὰ Κράτη ἅτινα θὰ ἔχουν προσχωρήσῃ εἰς τὴν Συνθήκην.

Διὰ τὸ Ἀφγανιστάν :
Μ. ΟΣΜΑΝ ΑΜΙΡΙ

Διὰ τὴν λαϊκὴν δημοκρατίαν τῆς Ἀλβανίας :
Μετὰ τῶν συνημμένων ἐπιφυλάξεων ἐπὶ τῶν ἄρθρων 11 καὶ 45 (1)
Ζ. ΜΑΛΟ

Διὰ τὴν Ἀργεντινὴν :
Μετὰ τὰς συνημμένας ἐπιφυλάξεις (2)
ΓΚΟΥΙΑΕΡΜΟ Α. ΣΠΕΡΟΝΙ

Διὰ τὴν Αὐστραλίαν :
ὑπὸ αἵρεσιν ἐπικυρώσεως (3)
ΝΟΡΜΑΝ Ρ. ΜΙΤΣΕΛ

Διὰ τὴν Αὐστρίαν :
Δρ. ΡΟΥΝΤ ΜΠΛΥΝΤΟΡΝ

Διὰ τὸ Βέλγιον :
ΜΩΡΙΣ ΜΠΟΥΡΚΕΝ

Διὰ τὴν Λευκορώσικην Σοβιετικὴν Σοσιαλιστικὴν Δημοκρατίαν :
Μετὰ τὰς συνημμένας ἐπιφυλάξεις εἰς τὰ ἄρθρα 11 καὶ 45 (4)
ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Λ.Σ.Σ.Δ.
Ν. ΚΟΥΤΣΕΙΝΙΚΟΦ

Διὰ τὴν Βολιβίαν :
Γ. ΜΕΝΤΕΙΡΟΣ

Διὰ τὴν Βραζιλίαν :
Μετὰ τὰς συνημμένας ἐπιφυλάξεις (5)
ΙΟΑΟ ΠΙΝΤΟ ΝΤΑΣΙΛΒΑ
Στρατηγὸς ΦΛΟΡΙΑΝΟ ΝΤΕ ΛΙΜΑ ΜΠΡΑΙΝΕΡ

Διὰ τὴν Λαϊκὴν Δημοκρατίαν τῆς Βουλγαρίας :
Μετὰ τὰς συνημμένας ἐπιφυλάξεις (1)
Κ.Β. ΣΒΕΤΛΟΦ

Διὰ τὸν Καναδάν :
Μετὰ τὰς συνημμένας ἐπιφυλάξεις
ΜΑΞ. Χ. ΒΕΡΣΟΦ

Διὰ τὴν Χιλήν :
Φ. ΣΙΣΤΕΡΝΑΣ ΟΡΤΙΖ

Διὰ τὴν Κίναν :
ΓΟΥ-ΝΑΝ-ΤΣΟΥ

Διὰ τὴν Κολομβίαν :
ΡΑΦΑΕΛ ΡΟΚΑ ΣΛΟΣ

Διὰ τὴν Κούβα :
Ι. ΝΤΕ ΛΑ ΛΟΥΖ ΛΕΩΝ

Διὰ τὴν Δανεμαρκίαν :
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝ
ΠΑΥΛΟΣ ΙΥΕΝ
ΜΠΑΓΚΕ

Διὰ τὴν Αἴγυπτον :
Α. Κ. ΣΑΦΟΥΑΤ

Διὰ τὸν Ἰσραηλῶν :
ΛΑΕΞ. ΓΚΑΣΤΕΛΟΥ

Διὰ τὴν Ἰσπανίαν :
ΛΟΥΙΣ ΚΑΛΝΤΕΡΟΝ

Διὰ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς :
Μετὰ τὰς συνημμένας ἐπιφυλάξεις (2)
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΤΕΡ ΒΙΝΣΕΝΤ

Διὰ τὴν Αἰθιοπίαν :
ΓΚΑΤΣΑΟΥ ΖΕΛΛΕΚΕ

Διὰ τὴν Φινλανδίαν :
ΡΕΙΝΟΑΝΤ ΣΒΕΝΤΟ-

Διὰ τὴν Γαλλίαν :
Γ. ΚΑΕΝ-ΣΑΛΒΑΝΤΟΡ ΖΑΚΙΝΟ

Διὰ τὴν Ἑλλάδα :
Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ

Διὰ τὴν Γουατεμάλαν :
Α. ΝΤΥΠΟΝ-ΒΙΛΛΕΜΙΝ

Διὰ τὴν Οὐγγρικὴν Λαϊκὴν Δημοκρατίαν :
Μετὰ τὰς συνημμένας ἐπιφυλάξεις (3)
ΑΝΝΑ ΚΑΡΑ

Διὰ τὰς Ἰνδίας :
ΝΤ. ΜΠ. ΝΤΕΣΑΙ

Διὰ τὸ Ἰράν :
Α. Χ. ΜΕΙΚΑΝΤΕΧ

Διὰ τὴν Δημοκρατίαν τῆς Ἰρλανδίας :
ΣΗΝ-ΜΑΚ-ΜΠΡΑΙΝΤ

Διὰ τὸ Ἰσραήλ :
Μετὰ τὰς συνημμένας ἐπιφυλάξεις (4)
Μ. ΚΑΧΑΝΙ

Διὰ τὴν Ἰταλίαν :
ΤΖΑΤΣΙΝΤΟ ΛΟΥΡΙΤΙ
ΕΤΤΟΡΕ ΜΠΙΑΙΣΤΡΟΚΙ

Διὰ τὸν Λίβανον :
ΜΙΚΑΟΥΙ

Διὰ τὸ Λιχτενστάιν :
Κόμης Φ. ΒΙΑΤΣΕΚ

Διὰ τὸ Λουξεμβούργον :
Ι. ΣΤΟΥΡΜ

(1) Ἴδε κείμενον ἐπιφυλάξεων εἰς σελίδα

(2) " " " " " "

(3) Κατὰ τὴν ἀπογραφήν ἡ Αὐστραλικὴ Πρεσβεία ἀπέστειλεν ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τῶν διατάξεων τὸ δικαίωμα νὰ ἀναρτήσει ἐπιφυλάξεις ἄμα τῆς ἐπικυρώσεως.

(4) Ἴδε κείμενον ἐπιφυλάξεων εἰς σελίδα

(5) " " " " " "

(1) Ἴδε κείμενον ἐπιφυλάξεων εἰς σελίδα

(2) " " " " " "

(3) " " " " " "

(4) " " " " " "

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 6

νται πλήρως με το Διεθνές Δικαστήριο και τα όργανά του σύμφωνα με την παρούσα απόφαση και το Καταστατικό και ότι συνελπώς όλα τα κράτη θα λάβουν τα κατάλληλα μέτρα σύμφωνα με την εσωτερική τους νομοθεσία για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας απόφασης και του Καταστατικού, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης των κρατών να συμμορφώνονται με αιτήσεις για παροχή δικαστικής συνδρομής ή εντολές που εκδίδει ένα Πρωτοβάθμιο Τμήμα, σύμφωνα με το άρθρο 29 του Καταστατικού.

5. ΠΡΟΤΡΕΠΕΙ τα κράτη και τις διακυβερνητικές και μη κυβερνητικές οργανώσεις να συνεισφέρουν στο Διεθνές Δικαστήριο κεφάλαια, εξοπλισμό και υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένης της προσφοράς ειδικευμένου προσωπικού.

6. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ότι ο καθορισμός της έδρας του Διεθνούς Δικαστηρίου υπόκειται στη συνομολόγηση των αναγκαιών διευθετήσεων μεταξύ των Ηνωμένων Εθνών και των Κάτω Χωρών, αποδεκτών από το Συμβούλιο και ότι το Δικαστήριο μπορεί να εδρεύει αλλού αν το θεωρεί αναγκαίο για την αποτελεσματική άσκηση των καθηκόντων του.

7. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ επίσης ότι το έργο του Διεθνούς Δικαστηρίου θα πραγματοποιείται χωρίς αρνητική προκατάληψη απέναντι στο δικαίωμα των θυμάτων να ζητούν, με τα κατάλληλα μέσα, αποζημίωση για ζημιές που υπέστησαν ως αποτέλεσμα των παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου.

8. ΖΗΤΕΙ από το Γενικό Γραμματέα να εφαρμόσει την παρούσα απόφαση επειγόντως και συγκεκριμένα να προβεί σε πρακτικές διευθετήσεις για την αποτελεσματική λειτουργία του Διεθνούς Δικαστηρίου το ταχύτερο δυνατό και να αναφέρει τακτικά στο Συμβούλιο.

9. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ να παραμείνει ενεργά προσηλωμένο στο θέμα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΨ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΗΝ ΓιΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

Έχοντας συσταθεί από το Συμβούλιο Ασφαλείας, το οποίο ενήργησε σύμφωνα με τους όρους του Κεφαλαίου VII του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, το Διεθνές Δικαστήριο για την Ποινική Δίωξη των Προσώπων που Ευθύνονται για τη Διάπραξη Σοβαρών Παραβιάσεων του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου στο Έδαφος της Πρώην Γιουγκοσλαβίας από το 1991 (και το οποίο θα κλείσει στο εξής «Διεθνές Δικαστήριο») λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Καταστατικού.

Άρθρο 1

Αρμοδιότητα του Διεθνούς Δικαστηρίου

Το Διεθνές Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ασκεί ποινική δίωξη κατά των προσώπων που ευθύνονται για τη διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας από το 1991, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Καταστατικού.

Άρθρο 2

Σοβαρές παραβιάσεις των Συμβάσεων της Γενεύης του 1949

Το Διεθνές Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ασκεί ποι-

νική δίωξη κατά των προσώπων που διέπραξαν ή διέπραξαν τη διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων των Συμβάσεων της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949, δηλαδή των ακόλουθων πράξεων κατά ανθρώπων ή περιουσιών που προστατεύονται υπό τους όρους των διατάξεων της σχετικής Σύμβασης της Γενεύης:

- α) ανθρωποκτονία εκ προθέσεως,
- β) βασανιστήρια ή απάνθρωπη μεταχείριση, συμπεριλαμβανομένων των βιολογικών πειραμάτων,
- γ) εκ προθέσεως πρόκληση μεγάλου πόνου ή σοβαρής βλάβης της σωματικής ακεραιότητας ή της υγείας,
- δ) εκτεταμένη καταστροφή και ιδιοποίηση περιουσιακών αγαθών που δεν δικαιολογείται από στρατιωτικές ανάγκες και διαπράττεται παράνομα και αναίτια,
- ε) εξαναγκασμός αιχμαλώτου πολέμου ή πολίτη να υπηρετεί στις ένοπλες δυνάμεις του εχθρού,
- στ) στέρηση από τους αιχμαλώτους πολέμου ή τους πολίτες του δικαιώματός τους σε δίκαιη και κανονική δίκη,
- ζ) παράνομη απέλαση ή μεταφορά η παράνομος περιορισμός πολίτη,
- η) ομηρεία πολιτών.

Άρθρο 3

Παραβιάσεις των νόμων ή εθίμων πολέμου

Το Διεθνές Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ασκεί ποινική δίωξη κατά των προσώπων που παραβίασαν το δίκαιο ή τα έθιμα πολέμου. Οι παραβιάσεις αυτές περιλαμβάνονται ενδεικτικά:

- α) τη χρήση τοξικών ή άλλων όπλων που έχουν κατασκευαστεί για να προξενούν ανώφελο πόνο,
- β) την αναίτια καταστροφή πόλεων ή χωριών ή την ερήμωση χωρίς να υπάρχει στρατιωτική ανάγκη,
- γ) την επίθεση ή τον βομβαρδισμό, με οποιοδήποτε μέσο, απροστάτευτων πόλεων, χωριών, κατοικιών ή κτιρίων,
- δ) την κατάσχεση, καταστροφή ή υπαίτια πρόκληση ζημιών σε οικοδομήματα που έχουν αφιερωθεί στη θρησκεία, αγαθοεργία, εκπαίδευση, τέχνες και επιστήμες, σε ιστορικά μνημεία, έργα τέχνης και επιστημών,
- ε) τη λεηλασία δημόσιας ή ιδιωτικής περιουσίας.

Άρθρο 4

Γενοκτονία

1. Το Διεθνές Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ασκεί ποινική δίωξη κατά των προσώπων που διέπραξαν γενοκτονία, όπως καθορίζεται στην παρ. 2 του παρόντος άρθρου, ή οποιαδήποτε από τις άλλες πράξεις που απαριθμούνται στην παρ. 3 του παρόντος άρθρου.

2. Ο όρος γενοκτονία αναφέρεται σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πράξεις που διαπράττονται με πρόθεση να καταστρέψουν, εν όλω ή εν μέρει, μια εθνική, εθνολογική, φυλετική ή θρησκευτική ομάδα, όπως:

- α) σφαγή των μελών της ομάδας,
- β) πρόκληση σοβαρής βλάβης της σωματικής ή διανοητικής ικανότητας μελών της ομάδας,
- γ) σκοπιμη επιβολή της ομάδας σε συνθήκες διαβίωσης που απορούν να επιφέρουν την πλήρη ή μερική φυσική εξόντωσή της,
- δ) επιβολή μέτρων που αποσκοπούν στην παρεμπόδιση των γεννήσεων εντός της ομάδας,
- ε) βίαιη μεταφορά παιδιών από μια ομάδα σε άλλη.

3. Οι ακόλουθες πράξεις είναι αξιόποινες:

- α) Γενοκτονία·
- β) Σύσταση και συμμορία με σκοπό τη διάπραξη γενοκτονίας·
- γ) Άμεση και δημόσια υποκίνηση με σκοπό τη διάπραξη γενοκτονίας·
- δ) Απόπειρα διάπραξης γενοκτονίας·
- ε) Συνέργεια σε γενοκτονία.

Άρθρο 5

Εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας

Το Διεθνές Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ασκεί ποινική δίωξη κατά των προσώπων που ευθύνονται για τα ακόλουθα εγκλήματα, όταν αυτά διαπράττονται κατά τη διάρκεια διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης, και στρέφονται κατά οποιουδήποτε άμαχου πληθυσμού:

- α) ανθρωποκτονία εκ προθέσεως,
- β) εξόντωση,
- γ) δουλεία,
- δ) απέλωση,
- ε) φυλάκιση,
- στ) βασανιστήρια,
- ζ) βιασμός
- η) διώξεις για πολιτικούς, φυλετικούς και θρησκευτικούς λόγους,
- θ) άλλες απάνθρωπες πράξεις.

Άρθρο 6

Δικαιοδοσία επί φυσικών προσώπων

Το Διεθνές Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία επί φυσικών προσώπων σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Καταστατικού.

Άρθρο 7

Ατομική ποινική ευθύνη

1. Οποιοσ σχεδίασε, υποκίνησε, διέταξε, διέπραξε ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο βοήθησε και παρακίνησε στο σχεδιασμό, την προετοιμασία ή την εκτέλεση ενός εγκλήματος, το οποίο αναφέρεται στα άρθρα 2-5 του παρόντος Καταστατικού, είναι προσωπικά υπεύθυνος για το έγκλημα.

2. Το αξίωμα οποιουδήποτε κατηγορουμένου, είτε ως αρχηγού Κράτους ή Κυβέρνησης είτε ως υπεύθυνου κρατικού αξιωματούχου, δεν τον απαλλάσσει από την ποινική του ευθύνη ούτε αποτελεί λόγο μείωσης της ποινής.

3. Το γεγονός ότι οποιαδήποτε από τις πράξεις που αναφέρονται στα άρθρα 2-5 του παρόντος Καταστατικού διαπράχθηκε από κατώτερο ιεραρχικά υπάλληλο δεν απαλλάσσει τον ανώτερο του από την ποινική του ευθύνη αν αυτός γνώριζε ή είχε λόγο να γνωρίζει ότι ο υφισταμένος του επρόκειτο να διαπράξει τέτοιες πράξεις ή είχε προβεί στη διάπραξή τους και δεν έλαβε τα αναγκαία και εύλογα μέτρα για να εμποδίσει τις πράξεις αυτές ή να τιμωρήσει το δράστη τους.

4. Το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος ενήργησε κατόπιν εντολής Κυβέρνησης ή ανωτέρου του δεν τον απαλλάσσει από την ποινική του ευθύνη αλλά μπορεί να εκληφθεί ως λόγος μείωσης της ποινής, αν το Διεθνές

Άρθρο 8

Αρμοδιότητα κατά τόπο και κατά χρόνο

Η κατά τόπο αρμοδιότητα του Διεθνούς Δικαστηρίου εκτείνεται στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας, συμπεριλαμβανομένων του εδαφικού χώρου, του εναέριου χώρου και των χωρικών της υδάτων. Η κατά χρόνο αρμοδιότητα του Διεθνούς Δικαστηρίου εκτείνεται σε μια περίοδο που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 1991.

Άρθρο 9

Συντρέχουσα αρμοδιότητα

1. Το Διεθνές Δικαστήριο και τα εθνικά δικαστήρια έχουν συντρέχουσα αρμοδιότητα για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των προσώπων που διέπραξαν σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας από την 1η Ιανουαρίου 1991.

2. Το Διεθνές Δικαστήριο υπερέχει των εθνικών δικαστηρίων. Σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, το Διεθνές Δικαστήριο μπορεί να ζητήσει επισήμως από τα εθνικά δικαστήρια να σεβαστούν την αρμοδιότητά του σύμφωνα με το παρόν Καταστατικό και τους διαδικαστικούς και αποδεικτικούς κανόνες του Διεθνούς Δικαστηρίου.

Άρθρο 10

Non bis in idem

1. Κανένας δεν μπορεί να δικαστεί ενώπιον εθνικού δικαστηρίου για πράξεις που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου σύμφωνα με το παρόν Καταστατικό, για τις οποίες έχει ήδη δικαστεί από το Διεθνές Δικαστήριο.

2. Όποιος έχει δικαστεί ενώπιον εθνικού δικαστηρίου για πράξεις που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου μπορεί στη συνέχεια να δικαστεί ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου μόνον εφόσον:

- α) η πράξη για την οποία δικάστηκε χαρακτηρίστηκε ως έγκλημα κοινού δικαίου, ή
- β) οι διαδικασίες ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου δεν ήταν αμερόληπτες ή ανεξάρτητες, είχαν ως σκοπό να συγκαλύψουν τη διεθνή ποινική ευθύνη του κατηγορουμένου ή η δίωξη δεν ασκήθηκε επιμελώς.

3. Κατά την επιμέτρηση της ποινής που θα επιβάλει σε όποιον καταδικάστηκε για έγκλημα που αναφέρεται στο παρόν Καταστατικό, το Διεθνές Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του το χρόνο έκτισης οποιασδήποτε ποινής που έχει επιβληθεί από εθνικό δικαστήριο στο ίδιο πρόσωπο για την ίδια πράξη.

Άρθρο 11

Οργάνωση του Διεθνούς Δικαστηρίου

Το Διεθνές Δικαστήριο αποτελείται από τα ακόλουθα όργανα:

- α) τα Τμήματα, ήτοι δύο Πρωτοβάθμια Τμήματα και ένα Τμήμα Εφέσεων,
- β) τον Εισαγγελέα και

Άρθρο 12 Σύνθεση των Τμημάτων

Τα Τμήματα αποτελούνται από έντεκα ανεξάρτητους δικαστές, έκαστος των οποίων είναι υπήκοος διαφορετικού κράτους, και οι οποίοι υπηρετούν ως εξής:

- α) τρεις δικαστές εδρεύουν σε κάθε Πρωτοβάθμιο Τμήμα,
- β) πέντε δικαστές εδρεύουν στο Τμήμα Εφέσεων.

Άρθρο 13 Προσόντα και εκλογή των δικαστών

1. Οι δικαστές πρέπει να χαρακτηρίζονται από υψηλό ήθος, αμεροληψία και ακεραιότητα και να διαθέτουν τα προσόντα που απαιτούνται στις οικείες χώρες τους για το διορισμό τους σε υψηλά δικαστικά αξιώματα. Για την όλη σύνθεση των Τμημάτων λαμβάνεται υπόψη η πείρα των δικαστών σε θέματα ποινικού και διεθνούς δικαίου, συμπεριλαμβανομένου του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου και του δικαίου των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

2. Οι δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση, βάσει καταλόγου που υποβάλλεται από το Συμβούλιο Ασφαλείας, κατά τον ακόλουθο τρόπο:

α) Ο Γενικός Γραμματέας καλεί τα κράτη μέλη του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών και τα κράτη μη μέλη που διατηρούν μόνιμους παρατηρητές στην έδρα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών να υποβάλουν υποψηφιότητες για τη θέση του δικαστή στο Διεθνές Δικαστήριο.

β) Μετά σε προθεσμία εξήντα ημερών από την ημερομηνία πρόσκλησης για υποβολή υποψηφιοτήτων από το Γενικό Γραμματέα, κάθε κράτος μπορεί να ορίσει μέχρι δύο υποψηφίους, διαφορετικής ιθαγένειας, που να συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παραπάνω παρ. 1.

γ) Ο Γενικός Γραμματέας προωθεί τις υποψηφιότητες στο Συμβούλιο Ασφαλείας. Με βάση τις υποψηφιότητες, το Συμβούλιο Ασφαλείας καταρτίζει κατάλογο εικοσι δύο υποψηφίων το ελάχιστο και τριάντα τριών το μέγιστο, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να εξασφαλισθεί η κατάλληλη αντιπροσώπευση των κυριότερων δικαστικών συστημάτων του κόσμου.

δ) Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου Ασφαλείας διαβιβάζει τον κατάλογο των υποψηφίων στον Πρόεδρο της Γενικής Συνέλευσης. Βάσει του καταλόγου αυτού, η Γενική Συνέλευση εκλέγει τους έντεκα δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου. Εκλέγονται οι υποψήφιοι που λαμβάνουν την απόλυτη πλειοψηφία των ψήφων των κρατών μελών του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών και των κρατών μη μελών που διατηρούν μόνιμους παρατηρητές στην έδρα του οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών. Αν δύο υποψήφιοι της ίδιας ιθαγένειας λαμβάνουν την απόλυτη πλειοψηφία, θεωρείται ότι εκλέγεται αυτός που έχει λάβει το μεγαλύτερο αριθμό ψήφων.

3. Σε περίπτωση ανάγκης πλήρωσης κενής θέσεως στα Τμήματα, ο Γενικός Γραμματέας, κατόπιν διαβουλεύσεων με τους Προέδρους του Συμβουλίου Ασφαλείας και της Γενικής Συνέλευσης, διορίζει όποιον συγκροτώνει τα προσόντα που αναφέρονται στην παραπάνω παρ. 1 για το υπόλοιπο της εν λόγω θητείας.

4. Οι δικαστές εκλέγονται για περίοδο τεσσάρων

ετών. Οι όροι και οι συνθήκες υπηρεσίας είναι αυτές που ισχύουν για τους δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου Δικαιοσύνης. Έχουν δικαίωμα επανεκλογής.

Άρθρο 14 Σύσταση των Τμημάτων

1. Οι δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου εκλέγουν έναν Πρόεδρο.

2. Ο Πρόεδρος του Διεθνούς Δικαστηρίου είναι μέλος του Τμήματος Εφέσεων και προεδρεύει κατά τις διαδικασίες.

3. Κατόπιν διαβουλεύσεων με τους δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου, ο Πρόεδρος διορίζει τους δικαστές στο Τμήμα Εφέσεων και στα Πρωτοβάθμια Τμήματα. Οι δικαστές υπηρετούν μόνο στο Τμήμα στο οποίο διορίστηκαν.

4. Οι δικαστές κάθε Πρωτοβάθμιου Τμήματος εκλέγουν έναν προεδρεύοντα δικαστή, ο οποίος διευθύνει όλες τις διαδικασίες στο Τμήμα αυτό στο σύνολό τους.

Άρθρο 15 Διαδικαστικοί και αποδεικτικοί κανόνες

Οι δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου υιοθετούν διαδικαστικούς και αποδεικτικούς κανόνες που θα διέπουν την προδικαστική διαδικασία, τις δίκες και τις εφέσεις, το αποδεκτό των αποδεικτικών στοιχείων, την προστασία των θυμάτων και των μαρτύρων και άλλα σχετικά θέματα.

Άρθρο 16 Ο Εισαγγελέας

1. Ο Εισαγγελέας είναι υπεύθυνος για την προκαταρκτική έρευνα και την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των προσώπων που ευθύνονται για τη διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας από την 1η Ιανουαρίου 1991.

2. Ο Εισαγγελέας ενεργεί ανεξάρτητα ως αυτοτελές όργανο του Διεθνούς Δικαστηρίου. Δεν ζητεί ούτε λαμβάνει οδηγίες από οποιαδήποτε κυβέρνηση ή οποιαδήποτε άλλη πηγή.

3. Το Γραφείο του Εισαγγελέα αποτελείται από τον Εισαγγελέα και το απαραίτητο ειδικευμένο προσωπικό.

4. Ο Εισαγγελέας διορίζεται από το Συμβούλιο Ασφαλείας με προταση του Γενικού Γραμματέα. Πρέπει να χαρακτηρίζεται από υψηλό ήθος και να διαθέτει υψηλό επίπεδο ικανότητας και πείρας στη διεξαγωγή ερευνών και στην άσκηση ποινικών διώξεων.

Ο Εισαγγελέας υπηρετεί για περίοδο τεσσάρων ετών, με δυνατότητα επαναδιορισμού. Οι όροι και οι συνθήκες της υπηρεσίας του Εισαγγελέα είναι αυτοί που ισχύουν για το Βοηθό Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

5. Το προσωπικό του Γραφείου του Εισαγγελέα διορίζεται από το Γενικό Γραμματέα κατόπιν σύστασης του Εισαγγελέα.

Άρθρο 17 Η Γραμματεία

1. Η Γραμματεία είναι υπεύθυνη για τη διοίκηση και

την εξυπηρέτηση του Διεθνούς Δικαστηρίου.

2. Η Γραμματεία αποτελείται από το Γραμματέα και το απαραίτητο προσωπικό.

3. Ο Γραμματέας διορίζεται από το Γενικό Γραμματέα κατόπιν διαβουλεύσεων με τον Πρόεδρο του Διεθνούς Δικαστηρίου για περίοδο τεσσάρων ετών, ανανεώσιμη.

Οι όροι και οι συνθήκες υπηρεσίας του Γραμματέα είναι αυτές που ισχύουν για το Βοηθό Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

4. Το προσωπικό της Γραμματείας διορίζεται από το Γενικό Γραμματέα κατόπιν σύστασης του Γραμματέα.

Άρθρο 18

Έρευνα και προετοιμασία του κατηγορητηρίου

1. Ο Εισαγγελέας διενεργεί ανακρίσεις αυτεπάγγελτα ή με βάση πληροφορίες που συγκέντρωσε από οποιαδήποτε πηγή, συγκεκριμένα από κυβερνήσεις, όργανα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, διακυβερνητικές και μη κυβερνητικές οργανώσεις. Ο εισαγγελέας αξιολογεί τις πληροφορίες που έλαβε ή συγκέντρωσε και αποφασίζει αν υπάρχει νομική βάση για την άσκηση ποινικής δίωξης.

2. Ο Εισαγγελέας έχει την αρμοδιότητα να εξετάζει υπόπτους, θύματα και μάρτυρες, να συγκεντρώνει αποδεικτικά στοιχεία και να διεξάγει επιτόπιες έρευνες. Κατά την εκτέλεση των παραπάνω καθηκόντων του, ο Εισαγγελέας μπορεί, εφόσον είναι αναγκαίο, να ζητήσει τη συνδρομή των αρχών του ενδιαφερομένου κράτους.

3. Κάθε ύποπτος που ανακρίνεται έχει το δικαίωμα παράστασης με συνήγορο της επιλογής του, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος δωρεάν νομικής βοήθειας σε κάθε περίπτωση, αν δεν διαθέτει επαρκή οικονομικά μέσα για να καταβάλει αμοιβή γι' αυτήν, καθώς και το δικαίωμα απαραίτητης μετάφρασης προς και από τη γλώσσα που μιλά και καταλαβαίνει.

4. Ο Εισαγγελέας, αν κρίνει ότι υπάρχουν επαρκή στοιχεία για την άσκηση ποινικής δίωξης, προετοιμάζει το κατηγορητήριο, το οποίο περιλαμβάνει συνοπτική περιγραφή των πραγματικών περιστατικών και τον εγκλήματος ή των εγκλημάτων που καταλογίζονται στον κατηγορούμενο σύμφωνα με το Καταστατικό. Το κατηγορητήριο διαβιβάζεται σε δικαστή του Πρωτοβάθμιου Τμήματος.

Άρθρο 19

Επιβεξέταση του κατηγορητηρίου

1. Ο δικαστής του Πρωτοβάθμιου Τμήματος, στον οποίο διαβιβάστηκε το κατηγορητήριο, το εξετάζει. Αν εκτιμήσει ότι τα υπάρχοντα στοιχεία στηρίζουν την υποθεση, επικυρώνει το κατηγορητήριο. Στην αντίθετη περίπτωση, το απορρίπτει.

2. Αν επικυρώσει το κατηγορητήριο, ο δικαστής μπορεί, με αίτηση του Εισαγγελέα, να εκδώσει διαταγές και εντάλματα σύλληψης, κράτησης, παραδοσης ή μεταφοράς προσώπων, καθώς και οποιαδήποτε άλλη διαταγή απαιτείται για τη διεξαγωγή της δίκης.

Άρθρο 20

Έναρξη και διεξαγωγή της ακροαματικής διαδικασίας

1. Τα Πρωτοβάθμια Τμήματα διασφαλίζουν την αμε-

ρόληπτη και ταχεία απονομή της δικαιοσύνης, καθώς και τη διεξαγωγή της ακροαματικής διαδικασίας, σύμφωνα με τους διαδικαστικούς και αποδεικτικούς κανόνες, με πλήρη σεβασμό προς τα δικαιώματα του κατηγορουμένου και εξασφαλίζοντας την προστασία των θυμάτων και των μαρτύρων.

2. Κάθε πρόσωπο κατά του οποίου έχει επικυρωθεί το κατηγορητήριο τίθεται υπό κράτηση, με διαταγή ή ένταλμα σύλληψης που εκδίδεται από το Διεθνές Δικαστήριο, ενημερώνεται αμέσως για τις κατηγορίες που του προσάπτονται και μεταφέρεται στο Διεθνές Δικαστήριο.

3. Το Πρωτοβάθμιο Τμήμα διαβάζει το κατηγορητήριο, βεβαιώνει ότι γίνονται σεβαστά τα δικαιώματα του κατηγορουμένου και ότι ο κατηγορούμενος κατανοεί το κατηγορητήριο και καλεί τον κατηγορούμενο να απολογηθεί. Το Πρωτοβάθμιο Τμήμα ορίζει τότε την ημερομηνία της ακροαματικής διαδικασίας.

4. Οι συνεδριάσεις είναι δημόσιες, εκτός αν το Πρωτοβάθμιο Τμήμα αποφασίσει να διεξαγάγει τη δίκη κλεισμένων των θυρών, σύμφωνα με τους διαδικαστικούς και αποδεικτικούς κανόνες.

Άρθρο 21

Τα δικαιώματα του κατηγορουμένου

1. Όλοι είναι ίσοι ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου.

2. Ο κατηγορούμενος, κατά τη διατύπωση των κατηγοριών εναντίον του, έχει δικαίωμα σε δίκαιη και δημόσια δίκη, σύμφωνα με το άρθρο 22 του Καταστατικού.

3. Ο κατηγορούμενος θεωρείται αθώος μέχρι αποδείξεως της ενοχής του, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Καταστατικού.

4. Ο κατηγορούμενος, κατά τη διατύπωση των κατηγοριών εναντίον του σύμφωνα με το παρόν Καταστατικό, έχει δικαίωμα στις ακόλουθες ελάχιστες εγγυήσεις, υπό καθεστώς πλήρους ισότητας:

α) Να πληροφορείται αμέσως και λεπτομερώς, στη γλώσσα που καταλαβαίνει, τη φύση και την αιτιολογία της εναντίον του κατηγορίας.

β) Να έχει τον απαραίτητο χρόνο και τα μέσα για την προετοιμασία της υπεράσπισής του και να επικοινωνεί με συνήγορο της επιλογής του.

γ) Να δικάζεται χωρίς άσκοπη καθυστέρηση.

δ) Να παρίσταται στη δίκη αυτοπροσώπως και να υπερασπίζεται τον εαυτό του είτε αυτοπροσώπως είτε με συνήγορο της επιλογής του. Αν δεν έχει συνήγορο, να ενημερώνεται ότι έχει δικαίωμα να παρίσταται με συνήγορο και να έχει νομική συνδρομή κάθε φορά που το επιβάλλει το συμφέρον της δικαιοσύνης και δωρεάν, αν δεν διαθέτει επαρκή οικονομικά μέσα προς τούτο.

ε) Να εξετάζει ή να ζητά να εξεταστούν οι μάρτυρες κατηγορίας και να απαιτεί την παρουσία και την εξέταση των μαρτύρων υπεράσπισης με τις ίδιες προϋποθέσεις που ισχύουν και για τους μάρτυρες κατηγορίας.

στ) Να του παρέχεται δωρεάν συνδρομή διερμηνέως αν δεν κατανοεί ή δεν μιλά τη γλώσσα που χρησιμοποιείται στο Διεθνές Δικαστήριο.

ζ) Να μην υποχρεούται να καταθέσει εναντίον του εαυτού του ή να ομολογήσει την ενοχή του.

Άρθρο 22

Προστασία θυμάτων και μαρτύρων

Το Διεθνές Δικαστήριο προβλέπει στους διαδικατικούς και αποδεικτικούς κανόνες μέτρα για την προστασία των θυμάτων και των μαρτύρων. Τέτοια προσαυτικά μέτρα περιλαμβάνουν ενδεικτικά τη διεξαγωγή των διαδικασιών κεκλεισμένων των θυρών και την προστασία της ταυτότητας του θύματος.

Άρθρο 23

Απόφαση

1. Τα Πρωτοβάθμια Τμήμα απαγγέλλουν αποφάσεις και επιβάλλουν καταδικές και ποινές κατά των προσώπων που καταδικάζονται για τη διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου.

2. Η απόφαση εκδίδεται από την πλειοψηφία των δικαστών του Πρωτοβάθμιου Τμήματος και απαγγέλλεται δημόσια από το Πρωτοβάθμιο Τμήμα. Συνοδεύεται από έγγραφη αιτιολόγηση, στην οποία μπορούν να αναφέρονται οι απόψεις των διαφωνούντων δικαστών.

Άρθρο 24

Ποινές

1. Οι ποινές που επιβάλλονται από το Πρωτοβάθμιο Τμήμα περιορίζονται σε στερητικές της ελευθερίας ποινές. Για τον καθορισμό των όρων φυλάκισης, το Πρωτοβάθμιο Τμήμα καταφεύγει στη γενική πρακτική σχετικά με τις στερητικές της ελευθερίας ποινές που επιβάλλονται από τα δικαστήρια της πρώην Γιουγκοσλαβίας.

2. Κατά την επιβολή των ποινών, τα Πρωτοβάθμια Τμήματα λαμβάνουν υπόψη παράγοντες όπως είναι η κριτική του αδικήματος και οι ατομικές περιστάσεις του καταδικασθέντος.

3. Εκτός των στερητικών της ελευθερίας ποινών, το Πρωτοβάθμιο Τμήμα μπορεί να διατάξει την επιστροφή στους νόμιμους ιδιοκτήτες τους όλων των αγαθών και προϊόντων που αποκτήθηκαν με εγκληματικές πράξεις, συμπεριλαμβανομένων πράξεων βίας.

Άρθρο 25

Κατ' έφεση διαδικασία

1. Το Τμήμα Εφέσεων εκδικάζει τις εφέσεις που κάνουν τα πρόσωπα που καταδικάστηκαν από τα Πρωτοβάθμια Τμήματα ή από τον Εισαγγελέα, για τους ακόλουθους λόγους:

- νομική πλάνη που επιφέρει ακύρωση της απόφασης ή
- πλάνη περί τις τριμηνιαίες τουλάχιστον αποτελεσματικές κοινότητες.

2. Το Τμήμα Εφέσεων μπορεί να επικυρώσει, ακυρώσει ή αναθεωρήσει τις αποφάσεις των Πρωτοβάθμιων Τμημάτων.

Άρθρο 26

Διαδικασία αναθεώρησης

Αν ανακαλυφθεί κάποιο καινούργιο γεγονός, το οποίο δεν ήταν γνωστό κατά τις διαδικασίες ενώπιον των Πρωτοβάθμιων Τμημάτων ή του Τμήματος Εφέσεων και θα μπορούσε να αποτελέσει αποφασιστικό πα-

ράγοντα για την έκδοση της απόφασης, ο καταδικασθείς ή ο Εισαγγελέας μπορεί να υποβάλει στο Διεθνές Δικαστήριο αίτηση για αναθεώρηση της απόφασης.

Άρθρο 27

Εκτέλεση των ποινών

Οι στερητικές της ελευθερίας ποινές εκτίονται στο κράτος που ορίζεται από το Διεθνές Δικαστήριο, βάσει του καταλόγου των κρατών που έχουν γνωστοποιήσει στο Συμβούλιο Ασφαλείας την επιθυμία τους να αποδεχθούν καταδικασθέντες. Η έκτιση της ποινής πραγματοποιείται σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο του ενδιαφερομένου κράτους και τελεί υπό την εποπτεία του Διεθνούς Δικαστηρίου.

Άρθρο 28

Χάρη ή μετατροπή των ποινών

Αν ο καταδικασθείς, σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο του κράτους στο οποίο κρατείται, έχει δικαίωμα να ζητήσει χάρη ή μετατροπή της ποινής του, το ενδιαφερόμενο κράτος ενημερώνει σχετικά το Διεθνές Δικαστήριο. Ο Πρόεδρος του Διεθνούς Δικαστηρίου, μετά από διαβουλεύσεις με τους δικαστές αποφασίζει με βάση το συμφέρον της δικαιοσύνης και τις γενικές αρχές του δικαίου.

Άρθρο 29

Συνεργασία και δικαστική συνδρομή

1. Τα κράτη συνεργάζονται με το Διεθνές Δικαστήριο κατά την έρευνα και την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των προσώπων που κατηγορούνται ότι διέπραξαν σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου.

2. Τα κράτη συμμορφώνονται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση με κάθε αίτηση δικαστικής συνδρομής ή εντολή που προέρχεται από το Πρωτοβάθμιο Τμήμα και περιλαμβάνει ενδεικτικά:

- την αναγνώριση και τον εντοπισμό προσώπων,
- τη λήψη μαρτυρικών καταθέσεων και την προσαγωγή αποδεικτικών στοιχείων,
- την επίδοση εγγράφων,
- τη σύλληψη ή την κράτηση προσώπων,
- την παράδοση ή τη μεταφορά του κατηγορουμένου στο Διεθνές Δικαστήριο.

Άρθρο 30

Νομικό καθεστώς, προνομία και ασυλίες του Διεθνούς Δικαστηρίου

1. Η Σύμβαση για τα Προνόμια και τις Ασυλίες του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών της 13ης Φεβρουαρίου 1946 εφαρμόζεται στο Διεθνές Δικαστήριο, στους δικαστές, στον Εισαγγελέα και το προσωπικό του και στο Γραμματέα και το προσωπικό του.

2. Οι δικαστές, ο Εισαγγελέας και ο Γραμματέας απολαμβάνουν των προνομίων και των ασυλιών, των εξαιρέσεων και των διευκολύνσεων που παρέχονται στους διπλωματικούς υπαλλήλους, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.

3. Το προσωπικό του Εισαγγελέα και του Γραμματέα απολαμβάνει των προνομίων και των ασυλιών που παρέχονται στους υπαλλήλους του Οργανισμού των

Ηνωμένων Εθνών, σύμφωνα με το άρθρο V και VII της Σύμβασης που αναφέρεται στην παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

4. Τα άλλα πρόσωπα, συμπεριλαμβανομένου του κατηγορουμένου, των οποίων η παρουσία απαιτείται στο Διεθνές Δικαστήριο, απολαμβάνουν εκείνης της μεταχείρισης που είναι αναγκαία για την καλή λειτουργία του Διεθνούς Δικαστηρίου

Άρθρο 31

Έδρα του Διεθνούς Δικαστηρίου

Το Διεθνές Δικαστήριο εδρεύει στη Χάγη.

Άρθρο 32

Δαπάνες του Διεθνούς Δικαστηρίου

Οι δαπάνες του Διεθνούς Δικαστηρίου περιλαμβάνονται στον τακτικό προϋπολογισμό του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, σύμφωνα με το άρθρο 17 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 33

Γλώσσες εργασίας

Οι γλώσσες εργασίας του Διεθνούς Δικαστηρίου είναι τα αγγλικά και τα γαλλικά.

Άρθρο 34

Ετήσια έκθεση

Ο Πρόεδρος του Διεθνούς Δικαστηρίου υποβάλλει ετήσια έκθεση του Διεθνούς Δικαστηρίου στο Συμβούλιο Ασφαλείας και τη Γενική Συνέλευση.

ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ - ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

S/RES/955: Ίδρυση και Καταστατικό του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα

Ημερομηνία: 8 Νοεμβρίου 1994

Το Συμβούλιο Ασφαλείας,

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ τις προηγούμενες αποφάσεις του σχετικά με την κατάσταση στη Ρουάντα,

ΕΧΟΝΤΑΣ εξετάσει τις εκθέσεις του Γενικού Γραμματέα, σύμφωνα με την παρ. 3 της απόφασης 935 (1994) της 1ης Ιουλίου 1994 (S/1994/879 και S/1994/906), και λαμβάνοντας υπόψη τις εκθέσεις του Ειδικού Εισηγητή για τη Ρουάντα της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών (S/1994/1157, παράρτημα I και παράρτημα II),

ΕΚΦΡΑΖΟΝΤΑΣ την εκτίμησή του για την εργασία της Επιτροπής Εμπειρογνομιώνων, που συστάθηκε σύμφωνα με την απόφαση 935 (1994), και συγκεκριμένα για την προκαταρκτική της έκθεση σχετικά με τις παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στη Ρουάντα, που διαβιβάστηκε με την επιστολή της 1ης Οκτωβρίου 1994 του Γενικού Γραμματέα (S/1994/1125).

ΕΚΦΡΑΖΟΝΤΑΣ για μία ακόμη φορά τη βαθιά του ανησυχία για τις εκθέσεις, οι οποίες καταδεικνύουν ότι διαπράχθηκαν στη Ρουάντα γενοκτονία και άλλες συστηματικές, εκτεταμένες και κατάφωρες παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου,

ΚΡΙΝΟΝΤΑΣ ότι η κατάσταση αυτή συνεχίζει να συ-

ντιστά απειλή για τη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟ να θέσει τέρμα στη διάπραξη τέτοιων εγκλημάτων και να λάβει αποτελεσματικά μέτρα για να προσαγάγει στη δικαιοσύνη τα πρόσωπα που ευθύνονται για τα εγκλήματα αυτά.

ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΟ ότι, στις ιδιαίτερες συνθήκες που επικρατούν στη Ρουάντα, η ποινική δίωξη των προσώπων που ευθύνονται για σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου θα διευκόλυne την επίτευξη του στόχου αυτού και θα συνέβαλε στη διαδικασία της εθνικής συμφιλίωσης και στην αποκατάσταση και διατήρηση της ειρήνης,

ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑΣ ότι η σύσταση ενός διεθνούς δικαστηρίου για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των προσώπων που ευθύνονται για τη διάπραξη γενοκτονίας και των άλλων παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου που αναφέρονται παραπάνω θα συμβάλει στον τερματισμό αυτών των παραβιάσεων και στην αποτελεσματική επανόρθωση των συνεπειών τους,

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΟΝΤΑΣ επίσης την ανάγκη για διεθνή συνεργασία που θα αποσκοπεί στην ενίσχυση των δικαστηρίων και του δικαστικού συστήματος της Ρουάντα, λαμβανομένης ιδιαίτερα υπόψη της ανάγκης διεκπεραίωσης από τα παραπάνω δικαστήρια υποθέσεων όπου εμπλέκεται μεγάλος αριθμός υπόπτων,

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ ότι η Επιτροπή Εμπειρογνομιώνων που συστάθηκε δυνάμει της αποφάσεως 935 (1994) πρέπει να συνεχίσει επειγόντως να συλλέγει πληροφορίες που αφορούν αποδεικτικά στοιχεία για τη διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της Ρουάντα και να υποβάλει την οριστική της έκθεση στο Γενικό Γραμματέα μέχρι τις 30 Νοεμβρίου 1994,

ΕΝΕΡΓΩΝΤΑΣ σύμφωνα με τις διατάξεις του Κεφαλαίου VII του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

1. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ δια του παρόντος, αφού έλαβε το σχετικό αίτημα της Κυβερνήσεως της Ρουάντα (S/1994/1115), να συστήσει ένα Διεθνές Δικαστήριο που θα έχει ως μοναδικό σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των προσώπων που ευθύνονται για τη διάπραξη γενοκτονίας και άλλων σοβαρών παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της Ρουάντα και κατά πολιτών της Ρουάντα που ευθύνονται για τη διάπραξη γενοκτονίας και άλλων σοβαρών παραβιάσεων στο έδαφος των γειτονικών κρατών από την 1η Ιανουαρίου 1994 μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1994 και να υιοθετήσει προς το σκοπό αυτόν το Καταστατικό του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα που επισυνάπτεται στο παρόν.

2. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ότι όλα τα κράτη θα συνεργάζονται πλήρως με το Διεθνές Δικαστήριο και τα όργανα του σύμφωνα με την παρούσα απόφαση και το Καταστατικό του Διεθνούς Δικαστηρίου και ότι συνελθόντα όλα τα κράτη θα λάβουν τα κατάλληλα μέτρα, σύμφωνα με την εσωτερική τους νομοθεσία, για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας απόφασης και του Καταστατικού, συμπεριλαμβανομένης της υποχρεώσεως των κρατών να συμμορφώνονται με αιτήσεις για παροχή δικαστικής συνδρομής ή εντολές που εκδίδει ένα Πρωτοβάθμιο Τμήμα, σύμφωνα με το άρθρο 28 του Καταστατικού, και ζητεί από τα κράτη να ενημερώσουν το Γενι-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 7

κό Γραμματέα σχετικά με τη λήψη τέτοιων μέτρων.

3. ΘΕΩΡΕΙ ότι η Κυβέρνηση της Ρουάντα πρέπει να ενημερώνεται πριν από τη λήψη των αποφάσεων, σύμφωνα με τα άρθρα 26 και 27 του Καταστατικού.

4. ΠΡΟΤΡΕΠΕΙ τα κράτη και τις διακυβερνητικές και μη κυβερνητικές οργανώσεις να συνεισφέρουν στο Διεθνές Δικαστήριο κεφάλαια, εξοπλισμό και υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένης της προσφοράς ειδικευμένου προσωπικού.

5. ΖΗΤΕΙ από το Γενικό Γραμματέα να εφαρμόσει την παρούσα απόφαση επείγοντως και συγκεκριμένα να προβεί σε πρακτικές διευθετήσεις για την αποτελεσματική λειτουργία του Διεθνούς Δικαστηρίου, συμπεριλαμβανομένων προτάσεων στο Συμβούλιο αναφορικά με τους πιθανούς τόπους εγκατάστασης της έδρας του Διεθνούς Δικαστηρίου το ταχύτερο δυνατό και να αναφέρει κατά τακτά χρονικά διαστήματα στο Συμβούλιο.

6. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ότι η έδρα του Διεθνούς Δικαστηρίου θα αποφασιστεί από το Συμβούλιο, λαμβανομένων υπόψη των αρχών της δικαιοσύνης και της ορθής και αμερόληπτης απονομής του δικαίου, καθώς και της διοικητικής αποτελεσματικότητας, συμπεριλαμβανομένης της πρόσβασης σε μάρτυρες, καθώς και της αρχής της οικονομίας της δίκης, και θα υπόκειται στη συνομολόγηση των αναγκαίων διευθετήσεων μεταξύ του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών και του κράτους της έδρας, αποδεκτών από το Συμβούλιο, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι το Διεθνές Δικαστήριο μπορεί να συνεδριάζει μακριά από την έδρα του όταν το θεωρεί αναγκαίο για την αποτελεσματική άσκηση των καθηκόντων του. Αποφασίζει τη σύσταση γραφείου και τη διεξαγωγή δικαστικών πράξεων στη Ρουάντα, όταν τούτο είναι εφικτό και αρμόζον, οι οποίες θα υπόκεινται στη συνομολόγηση συναφών κατάλληλων διευθετήσεων.

7. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ να εξετάσει την αύξηση του αριθμού των δικαστών και των Πρωτοβάθμιων Τμημάτων του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα, αν αυτό καταστεί αναγκαίο.

9. ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ να παραμείνει ενεργά προσηλωμένο στο θέμα.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΡΟΥΑΝΤΑ

Έχοντας συσταθεί από το Συμβούλιο Ασφαλείας, το οποίο ενήργησε σύμφωνα με τους όρους του Κεφαλαίου VII του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, το Διεθνές Δικαστήριο για την Δίωξη των Προσώπων που Ευθύνονται για τη Διάπραξη Γενοκτονίας και άλλων Σοβαρών Παραβιάσεων του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου στο Έδαφος της Ρουάντα και κατά των υπηκόων της Ρουάντα που ευθύνονται για τη διάπραξη γενοκτονίας και άλλων παρόμοιων παραβιάσεων στο έδαφος γειτονικών κρατών από την 1η Ιανουαρίου 1994 μέχρι την 1η Δεκεμβρίου 1994 (και το οποίο θα καλείται στο εξής Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα») λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Καταστατικού.

Άρθρο 1

Αρμοδιότητα του Διεθνούς Δικαστηρίου
Για τη Ρουάντα

Το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα είναι αρμό-

διο να ασκεί ποινική δίωξη κατά των προσώπων που ευθύνονται για τη διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της Ρουάντα και κατά υπηκόων της Ρουάντα που ευθύνονται για τη διάπραξη παρόμοιων παραβιάσεων στο έδαφος γειτονικών κρατών από την 1η Ιανουαρίου 1994 μέχρι την 1η Δεκεμβρίου 1994, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Καταστατικού.

Άρθρο 2 Γενοκτονία

1. Το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα είναι αρμόδιο να ασκεί ποινική δίωξη κατά των προσώπων που διέπραξαν γενοκτονία, όπως καθορίζεται στην παρ. 2 του παρόντος άρθρου, ή οποιαδήποτε από τις άλλες πράξεις που απαριθμούνται στην παρ. 3 του παρόντος άρθρου.

2. Ο όρος γενοκτονία αναφέρεται σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πράξεις που διαπράττονται με πρόθεση να καταστρέψουν, εν όλω ή εν μέρει, μια εθνική, εθνολογική, φυλετική ή θρησκευτική ομάδα, όπως:

- α) θανάτωση των μελών της ομάδας·
- β) πρόκληση σοβαρής βλάβης της σωματικής ή διανοητικής ικανότητας μελών της ομάδας·
- γ) σκόπιμη επιβολή της ομάδας σε συνθήκες διαβίωσης που μπορούν να επιφέρουν την πλήρη ή μερική φυσική εξόντωση της·
- δ) επιβολή μέτρων που αποσκοπούν στην παρεμπόδιση των γεννήσεων εντός της ομάδας·
- ε) βίαιη μεταφορά παιδιών από μια ομάδα σε άλλη.

3. Οι ακόλουθες πράξεις είναι αξιόποινες:

- α) Γενοκτονία·
- β) Σύσταση και συμμετοχή με σκοπό τη διάπραξη γενοκτονίας·
- γ) Άμεση και δημόσια υποκίνηση με σκοπό τη διάπραξη γενοκτονίας·
- δ) Απόπειρα διάπραξης γενοκτονίας·
- ε) Συνέργεια σε γενοκτονία.

Άρθρο 3

Εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας

Το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα είναι αρμόδιο να ασκεί ποινική δίωξη κατά των προσώπων που ευθύνονται για τα ακόλουθα εγκλήματα, όταν αυτά διαπράττονται ως μέρος μιας εκτεταμένης ή συστηματικής επίθεσης κατά οποιουδήποτε άμαχου πληθυσμού για εθνικούς, πολιτικούς, εθνολογικούς, φυλετικούς ή θρησκευτικούς λόγους:

- α) Ανθρωποκτονία εκ προθέσεως
- β) Εξόντωση
- γ) Δουλεία
- δ) Απέλαση
- ε) Φυλάκιση
- στ) Βασανιστηρια
- ζ) Βιασμός
- η) Διώξεις για πολιτικούς, φυλετικούς και θρησκευτικούς λόγους
- θ) Άλλες απανθρωπες πράξεις.

Άρθρο 4

Παραβιάσεις του κοινού άρθρου 3 των Συμβάσεων της Γενεύης και του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου II

Το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα είναι αρμό-

διο να ασκεί ποινική δίωξη κατά των προσώπων που διέπραξαν ή διέταξαν τη διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων του κοινού άρθρου 3 των Συμβάσεων της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949 για την Προστασία των Θυμάτων Πολέμου και του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου ΙΙ της 8ης Ιουνίου 1977. Οι παραβιάσεις αυτές περιλαμβάνουν ενδεικτικά:

α) βία κατά της ζωής, της υγείας και της σωματικής ή πνευματικής κατάστασης των ατόμων, ιδιαίτερα την ανθρωποκτονία, καθώς και τη βίαιη μεταχείριση, όπως βασανιστήρια, ακρωτηριασμό ή οποιαδήποτε μορφή σωματικής τιμωρίας·

β) ομαδικές τιμωρίες·

γ) ομηρία·

δ) τρομοκρατικές πράξεις·

ε) προσβολές κατά της προσωπικής αξιοπρέπειας, ιδιαίτερα ταπεινωτική και μειωτική μεταχείριση, βιασμός, εξαναγκασμός σε πορνεία και οποιαδήποτε μορφή ανάρμοστης επίθεσης·

στ) λεηλασία·

ζ) επιβολή ποινών και διενέργεια εκτελέσεων χωρίς προηγούμενη καταδικαστική απόφαση, η οποία να απαγγέλλεται από τακτικά συγκροτημένο δικαστήριο και να παρέχει όλες τις δικονομικές εγγυήσεις που θεωρούνται αναγκαίες από τους πολιτισμένους λαούς·

η) απειλές διάπραξης οποιασδήποτε από τις παραπάνω πράξεις.

Άρθρο 5

Δικαιοδοσία επί φυσικών προσώπων

Το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα έχει δικαιοδοσία επί φυσικών προσώπων σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Καταστατικού.

Άρθρο 6

Ατομική ποινική ευθύνη

1. Όποιος σχεδίασε, υποκίνησε, διέταξε, διέπραξε ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο βοήθησε και παρακίνησε στο σχεδιασμό, την προετοιμασία ή την εκτέλεση ενός εγκλήματος, το οποίο αναφέρεται στα άρθρα 2-4 του παρόντος Καταστατικού, είναι προσωπικά υπεύθυνος για το έγκλημα.

2. Το αξίωμα οποιουδήποτε κατηγορουμένου, είτε ως αρχηγού Κράτους ή Κυβέρνησης είτε ως υπεύθυνου κρατικού αξιωματούχου δεν τον απαλλάσσει από την ποινική του ευθύνη ούτε αποτελεί λόγο μείωσης της ποινής.

3. Το γεγονός ότι οποιαδήποτε από τις πράξεις που αναφέρονται στα άρθρα 2-5 του παρόντος Καταστατικού διαπράχθηκε από κατώτερο ιεραρχικά υπάλληλο δεν απαλλάσσει τον ανώτερό του από την ποινική του ευθύνη αν αυτός γνώριζε ή είχε λόγο να γνωρίζει ότι ο υφιστάμενος του επρόκειτο να διαπράξει τέτοιες πράξεις ή είχε προβεί στη διαπράξη τους και δεν έλαβε τα αναγκαία και έλλογα μέτρα για να εμποδίσει τις πράξεις αυτές ή να τιμωρήσει το δράστη τους.

4. Το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος ενήργησε κατόπιν εντολής Κυβέρνησης ή ανωτέρου του δεν τον απαλλάσσει από την ποινική του ευθύνη αλλά μπορεί να εκληφθεί ως λόγος μείωσης της ποινής, αν το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα κρίνει ότι το επιβάλλουν οι επιταγές της δικαιοσύνης.

Άρθρο 7

Αρμοδιότητα κατά τόπο και κατά χρόνο

Η κατά τόπο αρμοδιότητα του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα εκτείνεται στο έδαφος της Ρουάντα, συμπεριλαμβανομένων του εδαφικού χώρου και του εναέριου χώρου, καθώς και του εδάφους των γειτονικών κρατών, όσον αφορά σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου που διαπράχθηκαν από υπηκόους της Ρουάντα. Η κατά χρόνο αρμοδιότητα του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα εκτείνεται σε μια περίοδο που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 1994 και τελειώνει την 31η Δεκεμβρίου 1994.

Άρθρο 8

Συντρέχουσα αρμοδιότητα

1. Το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα και τα εθνικά δικαστήρια έχουν συντρέχουσα αρμοδιότητα για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των προσώπων που διέπραξαν σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της Ρουάντα και κατά υπηκόων της Ρουάντα για άλλες παρόμοιες παραβιάσεις που διέπραξαν στο έδαφος γειτονικών κρατών από την 1η Ιανουαρίου 1994 μέχρι την 31η Δεκεμβρίου.

2. Το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα υπερέχει των εθνικών δικαστηρίων. Σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα μπορεί να ζητήσει επισήμως από τα εθνικά δικαστήρια να σεβαστούν την αρμοδιότητά του σύμφωνα με το παρόν Καταστατικό και τους Διαδικαστικούς και Αποδεικτικούς Κανόνες του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα.

Άρθρο 9

Non bis in idem

1. Κανένας δεν μπορεί να δικαστεί ενώπιον εθνικού δικαστηρίου για πράξεις που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου σύμφωνα με το παρόν Καταστατικό, για τις οποίες έχει ήδη δικαστεί από το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα.

2. Όποιος έχει δικαστεί ενώπιον εθνικού δικαστηρίου για πράξεις που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου μπορεί στη συνέχεια να δικαστεί ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα μόνο αν:

α) η πράξη για την οποία δικάστηκε χαρακτηρίστηκε ως έγκλημα κοινού δικαίου, ή

β) οι διαδικασίες ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου δεν ήταν αμερόληπτες ή ανεξάρτητες, είχαν ως σκοπό να συγκαλύψουν τη διεθνή ποινική ευθύνη του κατηγορουμένου ή η δίωξη δεν ασκήθηκε επιμελώς.

3. Κατά την επιμέτρηση της ποινής που θα επιβάλει με όποιον καταδικαστήκε για έγκλημα που αναφέρεται στο παρόν Καταστατικό, το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα λαμβάνει υπόψη του το χρόνο έκτισης οποιασδήποτε ποινής που έχει επιβληθεί από εθνικό δικαστήριο στο ίδιο πρόσωπο για την ίδια πράξη.

Άρθρο 10

Οργάνωση του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα

Το Διεθνές Δικαστήριο αποτελείται από τα ακόλουθα όργανα:

- α) τα Τμήματα, ήτοι δύο Πρωτοβάθμια Τμήματα και ένα Τμήμα Εφέσεων·
 β) τον Εισαγγελέα και
 γ) μια Γραμματεία.

Άρθρο 11
 Σύνθεση των Τμημάτων

Τα Τμήματα αποτελούνται από έντεκα ανεξάρτητους δικαστές, εκάστος των οποίων είναι υπήκοος διαφορετικού κράτους, και οι οποίοι υπηρετούν ως εξής:

- α) Τρεις δικαστές εδρεύουν σε κάθε Πρωτοβάθμιο Τμήμα·
 β) Πέντε δικαστές εδρεύουν στο Τμήμα Εφέσεων.

Άρθρο 12
 Προσόντα και εκλογή των δικαστών

1. Οι δικαστές πρέπει να χαρακτηρίζονται από υψηλό ήθος, αμεροληψία και ακεραιότητα και να διαθέτουν τα προσόντα που απαιτούνται στις χώρες τους για το διορισμό τους στα υψηλότερα δικαστικά αξιώματα. Για την όλη σύνθεση των Τμημάτων λαμβάνεται υπόψη η πείρα των δικαστών σε θέματα ποινικού και διεθνούς δικαίου, συμπεριλαμβανομένου του διεθνούς ανθρωπίνου δικαίου και του δικαίου των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

2. Τα μέλη του Τμήματος Εφέσεων του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Δίωξη των Προσώπων που ευθύνονται για τη Διάπραξη Σοβαρών Παραβιάσεων του Διεθνούς Ανθρωπίνου Δικαίου στο Έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας από το 1991 (στο εξής θα καλείται «Διεθνές Δικαστήριο για την πρώην Γιουγκοσλαβία») υπηρετούν επίσης ως μέλη του Τμήματος Εφέσεων του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα.

3. Οι δικαστές των Πρωτοβάθμιων Τμημάτων του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση, βάσει καταλόγου που υποβάλλεται από το Συμβούλιο Ασφαλείας, κατά τον ακόλουθο τρόπο:

- α) Ο Γενικός Γραμματέας καλεί τα κράτη μέλη του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών και τα κράτη μη μέλη που διατηρούν μόνιμους παρατηρητές στην έδρα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών να υποβάλουν υποψηφιότητες για τη θέση του δικαστή στο Διεθνές Δικαστήριο.
 β) Μετα σε προθεσμία εξήντα ημερών από την ημερομηνία πρόσκλησης για υποβολή υποψηφιοτήτων από το Γενικό Γραμματέα, κάθε κράτος μπορεί να ορίσει μέχρι δύο υποψήφιους, διαφορετικής ιθαγένειας, που να συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παραπάνω παρ. 1 και να έχουν διαφορετική ιθαγένεια από τους δικαστές του Τμήματος Εφέσεων.

γ) Ο Γενικός Γραμματέας προωθεί τις υποψηφιότητες στο Συμβούλιο Ασφαλείας. Με βάση τις υποψηφιότητες, το Συμβούλιο Ασφαλείας καταρτίζει κατάλογο άνωθεν υποψηφίων το ελάχιστο και δεκαοκτώ το μέγιστο, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να εξασφαλισθεί στο Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα η κατάλληλη αντιπροσωπευσιμότητα των κυριότερων δικαϊκών συστημάτων του κόσμου.

δ) Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου Ασφαλείας διαβιβάζει τον κατάλογο των υποψηφίων στον Πρόεδρο της Γενικής Συνέλευσης. Βάσει του καταλόγου αυτού, η Γενική Συνέλευση εκλέγει τους έξι δικαστές των Πρωτοβάθμιων Τμημάτων. Εκλέγονται οι υποψήφιοι που λαμ-

βάνουν την απόλυτη πλειοψηφία των ψήφων των κρατών μελών του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών και των κρατών μη μελών που διατηρούν μόνιμους παρατηρητές στην έδρα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών. Αν δύο υποψήφιοι της ίδιας ιθαγένειας λαμβάνουν την απόλυτη πλειοψηφία, θεωρείται ότι εκλέγεται αυτός που έχει λάβει το μεγαλύτερο αριθμό ψήφων.

4. Σε περίπτωση ανάγκης πλήρωσης κενής θέσεως στα Πρωτοβάθμια Τμήματα, ο Γενικός Γραμματέας, κατόπιν διαβουλεύσεων με τους Προέδρους του Συμβουλίου Ασφαλείας και της Γενικής Συνέλευσης, διορίζει όποιον συγκεντρώνει τα προσόντα που αναφέρονται στην παραπάνω παρ. 1 για το υπόλοιπο της εν λόγω θητείας.

5. Οι δικαστές των Πρωτοβάθμιων Τμημάτων εκλέγονται για περίοδο τεσσάρων ετών. Οι όροι και οι συνθήκες υπηρεσίας είναι αυτές που ισχύουν για τους δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου για την πρώην Γιουγκοσλαβία. Έχουν δικαίωμα επανεκλογής.

Άρθρο 13
 Σύσταση των Τμημάτων

1. Οι δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα εκλέγουν έναν Πρόεδρο.

2. Κατόπιν διαβουλεύσεων με τους δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα, ο Πρόεδρος διορίζει τους δικαστές στα Πρωτοβάθμια Τμήματα. Οι δικαστές υπηρετούν μόνο στο Τμήμα στο οποίο διορίστηκαν.

3. Οι δικαστές κάθε Πρωτοβάθμιου Τμήματος εκλέγουν έναν προεδρεύοντα δικαστή, ο οποίος διευθύνει όλες τις διαδικασίες στο Τμήμα αυτό στο σύνολό τους.

Άρθρο 14
 Διαδικαστικοί και αποδεικτικοί κανόνες

Οι δικαστές του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα υιοθετούν, για τη διεξαγωγή των διαδικασιών ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα, διαδικαστικούς και αποδεικτικούς κανόνες που διέπουν την προδικαστική διαδικασία, τις δίκες και τις εφέσεις, το αποδεκτό των αποδεικτικών στοιχείων, την προστασία των θυμάτων και των μαρτύρων και άλλα σχετικά θέματα του Διεθνούς Δικαστηρίου για την πρώην Γιουγκοσλαβία με τις αλλαγές που θεωρούν απαραίτητες.

Άρθρο 15
 Ο Εισαγγελέας

1. Ο Εισαγγελέας είναι υπεύθυνος για την προκαταρκτική έρευνα και την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των προσώπων που ευθύνονται για τη διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπίνου δικαίου στο έδαφος της Ρουάντα και κατά των υπηκόων της Ρουάντα που ευθύνονται για τη διάπραξη τέτοιων παραβιάσεων στο έδαφος γειτονικών κρατών από την 1η Ιανουαρίου 1994 μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1994.

2. Ο Εισαγγελέας ενεργεί ανεξάρτητα ως αυτοτελές όργανο του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα. Δεν ζητεί ούτε λαμβάνει οδηγίες από οποιαδήποτε κυβέρνηση ή οποιαδήποτε άλλη πηγή.

3. Ο Εισαγγελέας του Διεθνούς Δικαστηρίου για την

πρώην Γιουγκοσλαβία υπηρετεί επίσης ως Εισαγγελέας του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα. Διαθέτει επιπρόσθετο προσωπικό, συμπεριλαμβανομένου, προσθέτου Αντεισαγγελέα, που τον βοηθά κατά την άσκηση ποινικών διώξεων ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα. Το προσωπικό αυτό διορίζεται από το Γενικό Γραμματέα κατόπιν σύστασης του Εισαγγελέα.

Άρθρο 16 Η Γραμματεία

1. Η Γραμματεία είναι υπεύθυνη για τη διοίκηση και την εξυπηρέτηση του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα.

2. Η Γραμματεία αποτελείται από το Γραμματέα και το απαραίτητο προσωπικό.

3. Ο Γραμματέας διορίζεται από το Γενικό Γραμματέα κατόπιν διαβουλεύσεων με τον Πρόεδρο του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα για περίοδο τεσσάρων ετών, ανανεώσιμη. Οι όροι και οι συνθήκες υπηρεσίας του Γραμματέα είναι αυτοί που ισχύουν για το Βοηθό Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

4. Το προσωπικό της Γραμματείας διορίζεται από το Γενικό Γραμματέα κατόπιν σύστασης του Γραμματέα.

Άρθρο 17

Έρευνα και προετοιμασία του κατηγορητηρίου

1. Ο Εισαγγελέας διενεργεί ανακρίσεις αυτεπάγγελτα ή με βάση πληροφορίες που συγκέντρωσε από οποιαδήποτε πηγή, συγκεκριμένα από κυβερνήσεις, όργανα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, διακυβερνητικές και μη κυβερνητικές οργανώσεις. Ο Εισαγγελέας αξιολογεί τις πληροφορίες που έλαβε ή συγκέντρωσε και αποφασίζει αν υπάρχει νομική βάση για την άσκηση ποινικής δίωξης.

2. Ο Εισαγγελέας έχει την αρμοδιότητα να εξετάζει υπόπτους, θύματα και μαρτυρές, να συγκεντρώνει αποδεικτικά στοιχεία και να διεξάγει επιτόπιες έρευνες. Κατά την εκτέλεση των παραπάνω καθηκόντων του, ο Εισαγγελέας μπορεί, εφόσον είναι αναγκαίο, να ζητήσει τη συνδρομή των αρχών του ενδιαφερόμενου κράτους.

3. Κάθε ύποπτος που ανακρίνεται έχει το δικαίωμα παράστασης με συνήγορο της επιλογής του, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος δωρεάν νομικής βοήθειας σε κάθε περίπτωση, αν δεν διαθέτει επαρκή οικονομικά μέσα για να καταβάλει αμοιβή γι' αυτήν, καθώς και το δικαίωμα απαραίτητης μετάφρασης προς και από τη γλώσσα που μιλά και καταλαβαίνει.

4. Ο Εισαγγελέας, αν κρίνει ότι υπάρχουν επαρκή στοιχεία για την άσκηση ποινικής δίωξης, προετοιμάζει το κατηγορητήριο, το οποίο περιλαμβάνει συνοπτική περιγραφή των πραγματικών περιστατικών και του εγκλήματος ή των εγκλημάτων που καταλογίζονται στον κατηγορούμενο σύμφωνα με το Καταστατικό. Το κατηγορητήριο διαβιβάζεται σε δικαστή του Πρωτοβάθμιου Τμήματος.

Άρθρο 18

Επανεξέταση του κατηγορητηρίου

1. Ο δικαστής του Πρωτοβάθμιου Τμήματος, στον

οποίο διαβιβάστηκε το κατηγορητήριο, το εξετάζει. Αν εκτιμήσει ότι τα υπάρχοντα στοιχεία στηρίζουν την υπόθεση, επικυρώνει το κατηγορητήριο. Στην αντίθετη περίπτωση, το απορρίπτει.

2. Αν επικυρώσει το κατηγορητήριο, ο δικαστής μπορεί, με αίτηση του Εισαγγελέα, να εκδώσει διαταγές και εντάλματα σύλληψης, κράτησης, παράδοσης ή μεταφοράς προσώπων, καθώς και οποιαδήποτε άλλη διαταγή απαιτείται για τη διεξαγωγή της δίκης.

Άρθρο 19

Έναρξη και διεξαγωγή της ακροαματικής διαδικασίας

1. Τα Πρωτοβάθμια Τμήματα διασφαλίζουν την αμερόληπτη και ταχεία απονομή της δικαιοσύνης, καθώς και τη διεξαγωγή της ακροαματικής διαδικασίας, σύμφωνα με τους διαδικαστικούς και αποδεικτικούς κανόνες, με πλήρη σεβασμό προς τα δικαιώματα του κατηγορουμένου και εξασφαλίζοντας την προστασία των θυμάτων και των μαρτύρων.

2. Κάθε πρόσωπο κατά του οποίου έχει επικυρωθεί το κατηγορητήριο τίθεται υπό κράτηση, με διαταγή ή ένταλμα σύλληψης που εκδίδεται από το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα, ενημερώνεται αμέσως για τις κατηγορίες που του προσάπτονται και μεταφέρεται στο Διεθνές Δικαστήριο.

3. Το Πρωτοβάθμιο Τμήμα διαβάζει το κατηγορητήριο, βεβαιώνεται ότι γίνονται σεβαστά τα δικαιώματα του κατηγορουμένου και ότι ο κατηγορούμενος κατανοεί το κατηγορητήριο και καλεί τον κατηγορούμενο να απολογηθεί. Το Πρωτοβάθμιο Τμήμα ορίζει τότε την ημερομηνία της ακροαματικής διαδικασίας.

4. Οι συνεδριάσεις είναι δημόσιες, εκτός αν το Πρωτοβάθμιο Τμήμα αποφασίσει να διεξαγάγει τη δίκη κλεισμένων των θυρών, σύμφωνα με τους διαδικαστικούς και αποδεικτικούς κανόνες.

Άρθρο 20

Τα δικαιώματα του κατηγορουμένου

1. Όλοι είναι ίσοι ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα.

2. Ο κατηγορούμενος, κατά τη διατύπωση των κατηγοριών εναντίον του, έχει δικαίωμα σε δίκαιη και δημόσια δίκη, σύμφωνα με το άρθρο 21 του Καταστατικού.

3. Ο κατηγορούμενος θεωρείται αθώος μέχρι αποδείξεως της ενοχής του, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Καταστατικού.

4. Ο κατηγορούμενος, κατά τη διατύπωση των κατηγοριών εναντίον του σύμφωνα με το παρόν Καταστατικό, έχει δικαίωμα στις ακόλουθες ελάχιστες εγγυήσεις, υπο καθεστώς πλήρους ισοτιμίας:

α) Να πληροφορείται αμέσως και λεπτομερώς, στη γλώσσα που καταλαβαίνει, τη φύση και την αιτιολογία της εναντίον του κατηγορίας.

β) Να έχει τον απαραίτητο χρόνο και τα μέσα για την προετοιμασία της υπεράσπισής του και να επικοινωνεί με συνήγορο της επιλογής του.

γ) Να δικάζεται χωρίς άσκοπη καθυστέρηση.

δ) Να παρίσταται στη δίκη αυτοπροσώπως και να υπερασπίζεται τον εαυτό του είτε αυτοπροσώπως είτε

με συ
νημι
νήγοι
επιβό
δεν δ
ε)
κατη
ταση
θεσει
σι
αν δε
εται
ζ)
αυτι

Τι
σου
τρα
ων.
δεικ
των
ιατε

1
και ε
πων
ραβι
2
καστ
ται ε
από
φύρι

1
Τη
νές.
τοβι
τικ
δικ

Τη
βιω
του

Τοι
η
και
ξεί:

αοι
τοφ

συνήγορο της επιλογής του. Αν δεν έχει συνήγορο, να μεριώνεται ότι έχει δικαίωμα να παρίσταται με σύνορο και να έχει νομική συνδρομή, κάθε φορά που το βάλει το συμφέρον της δικαιοσύνης και δωρεάν αν διαθέτει επαρκή οικονομικά μέσα προς τούτο.

ε) Να εξετάζει ή να ζητά να εξεταστούν οι μάρτυρες κατηγορίας και να απαιτεί την παρουσία και την εξέλιξη των μαρτύρων υπεράσπισης με τις ίδιες προϋποθέσεις που ισχύουν και για τους μάρτυρες κατηγορίας.

στ) Να του παρέχεται δωρεάν συνδρομή διερμηνέα δεν κατανοεί ή δεν μιλά τη γλώσσα που χρησιμοποιείται στο Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα.

ζ) Να μην υποχρεούται να καταθέσει εναντίον του του ή να ομολογήσει την ενοχή του.

Άρθρο 21

Προστασία θυμάτων και μαρτύρων

Το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα προβλέπει ως διαδικαστικούς και αποδεικτικούς κανόνες μέγιστα για την προστασία των θυμάτων και των μαρτύρων. Τέτοια προστατευτικά μέτρα περιλαμβάνουν εντολή τη διεξαγωγή των διαδικασιών κεκλεισμένων θυρών και την προστασία της ταυτότητας του θύματος.

Άρθρο 22

Απόφαση

Τα Πρωτοβάθμια Τμήμα απαγγέλλουν αποφάσεις πινάκων καταδικές και ποινές κατά των προσώπων καταδικάζονται για τη διάπραξη σοβαρών παλάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου.

Η απόφαση εκδίδεται από την πλειοψηφία των δυνάμει του Πρωτοβάθμιου Τμήματος και απαγγέλλεται από το Πρωτοβάθμιο Τμήμα. Συνοδεύεται γραπτή αιτιολόγηση, στην οποία μπορούν να αναφέρονται οι απόψεις των διαφωνούντων δικαστών.

Άρθρο 23

Ποινές

Οι ποινές που επιβάλλονται από το Πρωτοβάθμιο Τμήμα περιορίζονται σε στερητικές της ελευθερίας ποινές τον καθορισμό των όρων φυλάκισης, το Πρωτοβάθμιο Τμήμα καταφεύγει στη γενική πρακτική σχετίζοντας τις ποινές φυλάκισης που επιβάλλονται από τα τμήματα της Ρουάντα.

Κατά την επιβολή των ποινών, τα Πρωτοβάθμια Τμήματα λαμβάνουν υπόψη παράγοντες, όπως είναι η ηλικία του αδικήματος και οι ατομικές περιστάσεις παδάσθέντος.

Εκτός των στερητικών της ελευθερίας ποινών, το Πρωτοβάθμιο Τμήμα μπορεί να απαιτεί την επιστροφή ως νομίμους ιδιοκτήτες τους όλων των αγαθών οιδόντων που αποκτήθηκαν με εγκληματικές πράξεις υπεπεριλαμβανόμενων πράξεων βίας.

Άρθρο 24

Κατ' έφεση διαδικασία

Το Τμήμα Εφέσεων εκδικάζει τις εφέσεις που κατατίθενται από τα Πρωτοβάθμια Τμήματα ή από τον Εισαγγελέα, για τους ακο-

λουθους λόγους:

α) νομική πλάνη που επιφέρει ακύρωση της απόφασης ή

β) πλάνη περί τα πράγματα που είχε ως αποτέλεσμα κακοδικία.

2. Το Τμήμα Εφέσεων μπορεί να επικυρώσει, ακυρώσει ή αναθεωρήσει τις αποφάσεις των Πρωτοβάθμιων Τμημάτων.

Άρθρο 25

Διαδικασία αναθεώρησης

Αν ανακαλυφθεί κάποιο καινούριο γεγονός το οποίο δεν ήταν γνωστό κατά τις διαδικασίες ενώπιον των Πρωτοβάθμιων Τμημάτων ή του Τμήματος Εφέσεων και το οποίο θα μπορούσε να αποτελέσει αποφασιστικό παράγοντα για την έκδοση της απόφασης, ο καταδικασθείς ή ο Εισαγγελέας μπορεί να υποβάλει στο Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα αίτηση για αναθεώρηση της απόφασης.

Άρθρο 26

Εκτέλεση των ποινών

Οι στερητικές της ελευθερίας ποινές εκτίονται για τη Ρουάντα ή στο κράτος που ορίζεται από το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα βάσει του καταλόγου των κρατών που έχουν γνωστοποιήσει στο Συμβούλιο Ασφαλείας την επιθυμία τους να αποδεχθούν καταδικασθέντες. Η εκτίση της ποινής πραγματοποιείται σύμφωνα με το εφαρμοστέο δικαίωμα του ενδιαφερόμενου κράτους και τελεί υπό την εποπτεία του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα.

Άρθρο 27

Χάρη ή μετατροπή των ποινών

Αν ο καταδικασθείς, σύμφωνα με το εφαρμοστέο δικαίωμα του κράτους στο οποίο κρατείται, έχει δικαίωμα να ζητήσει χάρη ή μετατροπή της ποινής του, το ενδιαφερόμενο κράτος ενημερώνει σχετικά το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα. Αποδίδεται χάρη ή μετατρέπεται η ποινή, αν το αποφασίσει ο Πρόεδρος του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα, μετά από διαβουλεύσεις με τους δικαστές, με βάση το συμφέρον της δικαιοσύνης και τις γενικές αρχές του δικαίου.

Άρθρο 28

Συνεργασία και δικαστική συνδρομή

1. Τα κράτη συνεργάζονται με το Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα κατά την έρευνα και την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των προσώπων που κατηγορούνται ότι διέπραξαν σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου.

2. Τα κράτη ενημερώνονται χωρίς αδικαιολογητή καθυστέρηση με κάθε αίτηση δικαστικής συνδρομής ή εντολή που προέρχεται από το Πρωτοβάθμιο Τμήμα και περιλαμβάνει ενδεικτικά:

- α) την ανακάλυψη και τον εντοπισμό προσώπων·
- β) τη λήψη μαρτυρικών καταθέσεων και την προσαγωγή αποδεικτικών στοιχείων·
- γ) την επίδοση εγγράφων·
- δ) τη σύλληψη ή την κράτηση προσώπων·
- ε) την παράδοση ή τη μεταφορά του κατηγορουμένου στο Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα.

Άρθρο 39

Νομικό καθεστώς, προνόμια και ασυλίες
του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα

1. Η Σύμβαση για τα Προνόμια και τις Ασυλίες του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών της 13ης Φεβρουαρίου 1946 εφαρμόζεται στο Διεθνές Δικαστήριο για τη Ρουάντα, στους δικαστές, στον Εισαγγελέα και το προσωπικό του και στο Γραμματέα και το προσωπικό του.

2. Οι δικαστές, ο Εισαγγελέας και ο Γραμματέας απολαμβάνουν των προνομίων και των ασυλιών, των εξαιρέσεων και των διευκολύνσεων που παρέχονται στους διπλωματικούς υπαλλήλους, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.

3. Το προσωπικό του Εισαγγελέα και του Γραμματέα απολαμβάνει των προνομίων και των ασυλιών που παρέχονται στους υπαλλήλους του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, σύμφωνα με τα άρθρα V και VII της Σύμβασης που αναφέρεται στην παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

4. Τα άλλα πρόσωπα, συμπεριλαμβανομένου του κατηγορούμενου, των οποίων η παρουσία απαιτείται στην έδρα ή στον τόπο συνεδρίασης του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα, απολαμβάνουν εκείνης της μεταχείρισης που είναι αναγκαία για την καλή λειτουργία του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα.

Άρθρο 30

Δαπάνες του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα

Οι δαπάνες του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα περιλαμβάνονται στον τακτικό προϋπολογισμό του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, σύμφωνα με το άρθρο 17 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 31

Γλώσσες εργασίας

Οι γλώσσες εργασίας του Διεθνούς Δικαστηρίου είναι τα αγγλικά και τα γαλλικά.

Άρθρο 32

Ετήσια έκθεση

Ο Πρόεδρος του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα υποβάλλει ετήσια έκθεση του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα στο Συμβούλιο Ασφαλείας και τη Γενική Συνέλευση.

Άρθρο δεύτερο
Πεδίο εφαρμογής

Οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται σε κάθε πρόσωπο διωκόμενο για τα εγκλήματα που αναφέρονται στα άρθρα 2-5 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου για την πρώην Γιουγκοσλαβία και στα άρθρα 2-4 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα.

Άρθρο τρίτο
Επέκταση εφαρμογής των ελληνικών
ποινικών νόμων

Οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και στα εγκλήματα που προβλέπονται στα άρθρα 2-5 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου για την πρώην Γιουγκοσλαβία και στα άρθρα 2-4 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα, ανεξάρτητα από το δίκαιο του τόπου τέλεσής τους.

Στην περίπτωση αυτή ο παθών δικαιούται να παραιτηθεί ως πολιτικώς ενάγων κατά τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρο τέταρτο
Non bis in idem

Ουδείς διώκεται ενώπιον των ελληνικών δικαστηρίων για πράξη για την οποία δικάστηκε από το Διεθνές Δικαστήριο. Αν η ποινική διαδικασία έχει ήδη αρχίσει, το δικαστήριο ή το συμβούλιο κηρύσσει την ποινική δίωξη απαράδεκτη.

Άρθρο πέμπτο

Προτεραιότητα του Διεθνούς Δικαστηρίου

1. Αν το Διεθνές Δικαστήριο ή ο Εισαγγελέας του ζητήσει την παράδοση προσώπου, κατά του οποίου έχει ασκηθεί ποινική δίωξη από τις αρμόδιες Ελληνικές Αρχές, η ποινική δίωξη κηρύσσεται απαράδεκτη και η υπόθεση παραπέμπεται στο Διεθνές Δικαστήριο εφόσον

α) ο κατηγορούμενος διώκεται από το Διεθνές Δικαστήριο για την ίδια πράξη για την οποία αυτός διώκεται και στην Ελλάδα και

β) το Διεθνές Δικαστήριο έχει τοπική και χρονική δικαιοδοσία, σύμφωνα με το άρθρο 8 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου για την πρώην Γιουγκοσλαβία και το άρθρο 7 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα.

2. Για την ταυτότητα του προσώπου και της πράξης καθώς και για την τοπική και χρονική δικαιοδοσία του Διεθνούς Δικαστηρίου αποφασίζει το Τριμελές Εφετείο Αθηνών. Κατά της απόφασης του επιτρέπεται έφεση στον Άρειο Πάγο με αντίστοιχη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 451 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρο έκτο

Συντρέχουσα δικαιοδοσία

Η αίτηση παράδοσης για πρόσωπο που ήδη διώκεται ενώπιον των ελληνικών αρχών διαβιβάζεται από τον Υπουργό Δικαιοσύνης στον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών, ο οποίος την εισάγει στο Δικαστικό Συμβούλιο που αποφαινεται σε τριμελή σύνθεση και σε δημόσια συνεδρίαση για τις προϋποθέσεις του άρθρου πέμπτου.

Ο κατηγορούμενος καλείται προ δεκαπέντε ημερών για να εκφράσει τις απόψεις του αυτοπροσώπως ή δια συνηγόρου.

Κατά του βουλευματος του Συμβουλίου Εφετών επιτρέπεται έφεση ενώπιον του Αρείου Πάγου.

Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρο έβδομο

Οι αιτήσεις του Διεθνούς Δικαστηρίου για παράδοση του κατηγορούμενου απευθύνονται στον Υπουργό Δικαιοσύνης, που τις διαβιβάζει στον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών.

Σε περίπτωση που το Διεθνές Δικαστήριο ή ο Εισαγγελέας αυτού ζητεί τη διενέργεια ανακριτικών πράξεων, αυτή ανατίθεται από τον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών σε ειδικό Εφέτη ανακριτή, ο οποίος ορίζεται από το όργανο που διευθύνει το Εφετείο.

Ο Εφέτης ανακριτής μπορεί να μεταβίνει, μετά από άδεια του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, και εκτός της περιφέρειας του Εφετείου προς διενέργεια ανακριτικών πράξεων ή και να αναθέτει τη διεξαγωγή τους σε τακτικό ανακριτή του οικείου Πρωτοδικείου.

Οι ανακριτικές πράξεις διενεργούνται σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο.

Άρθρο όγδοο

Η αίτηση παράδοσης ή διενέργειας ανακριτικών πράξεων πρέπει να συνοδεύεται τουλάχιστον από τα ακόλουθα:

1. Στοιχεία που αποδεικνύουν την ταυτότητα του κατηγορουμένου, όπως ακριβή περιγραφή των χαρακτηριστικών του, φωτογραφία του, δακτυλικά αποτυπώματα ή οποιοδήποτε άλλο πρόσφορο αποδεικτικό μέσο.
2. Το ένταλμα σύλληψης, συνοπτική περιγραφή της πράξης και όσα έγγραφα απαιτούνται για τη θεμελίωση επαρκών ενδείξεων ενοχής για παραπομπή σε δίκη.
3. Επικυρωμένο αντίγραφο του κατηγορητηρίου ή της καταδικαστικής απόφασης, καθώς και των μαρτυρικών καταθέσεων.

Άρθρο ένατο

Ο Εισαγγελέας Εφετών Αθηνών μόλις παραλάβει την αίτηση διατάσσει αμέσως τη σύλληψη του κατηγορουμένου.

Αν ο συλληφθείς αμφισβητεί την ταυτότητά του, μπορεί να προσφύγει στο Συμβούλιο Εφετών εντός δύο εργασιμών ημερών από τη σύλληψή του. Το Συμβούλιο Εφετών συνεδριάζει δημόσια σε τριμελή σύνθεση το αργότερο εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την ημέρα της προσφυγής και αποφαινεται εντός δέκα (10) ημερών.

Ο κατηγορούμενος καλείται ενώπιον του Συμβουλίου Εφετών προ τριών (3) ημερών.

Άρθρο δέκατο

1. Το Συμβούλιο Εφετών μετά την εξέταση του συλληφθέντος, αν εμφανίσθηκε, και αφού ακούσει τον Εισαγγελέα και το συλληφθέντα ή το συνήγορό του, αποφασίζει αιτιολογημένα για την αίτηση της παράδοσης και αποφαινεται: α) για το αν ο συλληφθείς είναι το ίδιο πρόσωπο με εκείνον του οποίου ζητείται η παράδοση, β) για την ύπαρξη των δικαιολογητικών εγγράφων που απαιτούνται από τον παρόντα νόμο για την παράδοση, γ) για το αν το έγκλημα που αποδίδεται στον συλληφθέντα ή αν υπάρχει καταδικαστική απόφαση, το έγκλημα για το οποίο καταδικάστηκε, είναι από εκείνα για τα οποία επιτρέπεται σύμφωνα με τον παρόντα νόμο η παράδοση.

2. Το Συμβούλιο Εφετών εξετάζει ακόμη αν, με βάση προσεγγίσιμα επίσημα αποδεικτικά στοιχεία, υπάρχουν ενδείξεις για τη βασιμότητα της κατηγορίας που ποδίδεται στο συλληφθέντα και αποφαινεται αν αυτά α επέτρεπαν τη σύλληψη και την παραπομπή του σε δίκη στην Ελλάδα, αν το έγκλημα είχε τελεστεί σε ελληνικό έδαφος. Το Συμβούλιο Εφετών μπορεί επίσης να ρηθεί με ένα από τα μέλη του στη σύλλογη κάθε χρησιμου αποδεικτικού υλικου, αναβάλλοντας την οριστική απόφαση το πολύ για δεκαπέντε (15) ημέρες. Η διαζή του άρθρου 449 παρ. 2 του Κωδικα Ποινικής Δινομίας εφαρμόζεται και εδώ.

3. Κατά της οριστικής απόφασης του Συμβουλίου εφετών επιτρέπεται σε αυτόν του οποίου ζητείται η παράδοση και στον Εισαγγελέα να ασκήσουν έφεση στο αρθόδο ποινικό τμήμα του Αρείου Πάγου μέσα σε τρεις (3) ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης. Για την

έφεση συντάσσεται έκθεση από το Γραμματέα Εφετών.

4. Ο Αρειος Πάγος αποφαινεται σε συμβούλιο μέσα σε δέκα (10) ημέρες με ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 448 και 450 του Κωδικα Ποινικής Δικονομίας.

Ο κατηγορούμενος κλητεύεται αυτοπροσώπως ή μέσω του αντικλήτου του τουλάχιστον τρεις (3) ημερες πριν από τη συζήτηση με τη φροντίδα του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

5. Αν ο Αρειος Πάγος αποφασίσει την παράδοση, η απόφαση εκτελείται το αργότερο εντός ενός (1) μηνός από την απαγγελία της. Στην περίπτωση αυτή ο Εισαγγελέας Εφετών υποβάλλει την απόφαση μαζί με το σχετικό φακελο στον Υπουργό Δικαιοσύνης, ο οποίος μεριμνά για την εκτέλεσή της.

6. Αν εντός τριών (3) μηνών από τη σύλληψη δεν εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση για την παράδοση, ο συλληφθείς απολύεται.

Άρθρο ενδέκατο

Κλήτευση μαρτύρων και πραγματογνωμόνων

Οι κλήσεις των μαρτύρων και των πραγματογνωμόνων διαβιβάζονται από το Διεθνές Δικαστήριο στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και επιδίδονται σε εκείνον στον οποίο απευθύνονται από τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών του τόπου της κατοικίας του.

Οι μαρτυρες και πραγματογνώμονες που καλούνται κατά τον ανωτέρω τρόπο και δεν εμφανίζονται αδικαιολόγητα, προσάγονται βιαίως στο Διεθνές Δικαστήριο, εφόσον ζητηθεί από αυτό και παραδίδονται στις ολλανδικές αρχές.

Οι διατάξεις των άρθρων 224-228 του Ποινικού Κώδικα εφαρμόζονται και για τις αντίστοιχες πράξεις που τέλεσθηκαν ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου.

Άρθρο δωδέκατο

Πληροφόρηση Δικαστηρίου

Οι αρμόδιες ελληνικές αρχές χορηγούν στο Διεθνές Δικαστήριο πιστοποιητικά ποινικού μητρώου και κάθε άλλη σχετική πληροφορία που θα ζητηθεί από αυτό για τις ανάγκες μιας ποινικής υπόθεσης, υπό τους ίδιους όρους που τα στοιχεία αυτά παρέχονται στις ελληνικές δικαστικές αρχές.

Άρθρο δέκατο τρίτο

1. Αν το Διεθνές Δικαστήριο ορίσει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 27 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου για την πρώτη Γιουγκοσλαβία και του άρθρου 26 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου για τη Ρουάντα, ως τόπο εκτέλεσης της ποινής την Ελλάδα ο Υπουργος Δικαιοσύνης, μόλις παραλάβει τη σχετική ανακοίνωση, διαβιβάζει τη δικογραφία στον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνων, ο οποίος την εισάγει στο Τριμελές Εφετείο προς αναγνώριση της απόφασης και προσαγωγή της ποινής.

2. Η απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου δεν αναγνωρίζεται, για τους σκοπούς της παρ. 1, αν:

- α) δεν είναι ακουη εκτελεστή,
- β) η πράξη δεν είναι αξιόποινη κατά το ελληνικό δίκαιο,
- γ) υπάρχει δεδικασμένο βάσει της ελληνικής καταδικαστικής απόφασης.

3. Το Εφετείο αναγνωρίζει την απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου και μετατρέπει την επιβληθείσα στε-

ρητική της ελευθερίας ποινή:

α) σε ισόχρονη φυλάκιση, αν αυτή δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) χρόνια και

β) σε ισόχρονη πρόσκαιρη ή σε ισόβια κάθειρξη, κατά περίπτωση, αν πρόκειται για μεγαλύτερες ποινές.

4. Η ποινή της πρόσκαιρης κάθειρξης δεν μπορεί να υπερβεί σε καμιά περίπτωση τα είκοσι πέντε (25) χρόνια.

5. Η ποινή εκτελείται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας.

Άρθρο δέκατο τέταρτο
Χάρη ή μετατροπή της ποινής

Αν ο Υπουργός Δικαιοσύνης εκτιμά ότι συντρέχει λόγος να απονεμηθεί χάρη ή να γίνει μετατροπή της ποινής σε πρόσωπο που εκτίει ποινή στην Ελλάδα, κατά το άρθρο δέκατο τρίτο του παρόντος, ειδοποιεί το Διεθνές Δικαστήριο, υποβάλλοντας μαζί και το σχετικό φάκελο.

Άρθρο δέκατο πέμπτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 15 Δεκεμβρίου 1998

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΘΕΟΔ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Ε. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 15 Δεκεμβρίου 1998

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ε. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ν. υπ' αριθμ. 2666/18.1998 (Α' 280). Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ουκρανίας για οικονομική, τεχνική και επιστημονική συνεργασία στον τομέα της γεωργίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ουκρανίας για οικονομική, τεχνική και επιστημονική συνεργασία στον τομέα της

γεωργίας, η οποία υπογράφηκε στο Κίεβο στις 15 Δεκεμβρίου 1997, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΦΩΝΙΑ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ
ΤΗΣ ΟΥΚΡΑΝΙΑΣ ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ, ΤΕΧΝΙΚΗ
ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟΝ
ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Η Ελληνική Δημοκρατία και η Ουκρανία (στο εξής αναφερόμενες ως τα «Συμβαλλόμενα Μέρη»),

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να υλοποιήσουν τη Συμφωνία οικονομικής, βιομηχανικής, επιστημονικής και τεχνικής συνεργασίας μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ουκρανίας, που υπεγράφη στην Αθήνα στις 15 Φεβρουαρίου 1992,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να αναπτύξουν και να προωθήσουν την οικονομική, επιστημονική και τεχνική συνεργασία στον τομέα της γεωργίας,

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ ότι η Ελληνική Δημοκρατία, ως Κράτος - Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υποχρεούται να τηρεί τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να λειτουργεί σύμφωνα με αυτήν,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΕΞΗΣ:

Άρθρο 1

Η συνεργασία στον τομέα της γεωργίας θα περιλαμβάνει ενδεικτικά τα εξής:

- φυτική παραγωγή, συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής οπωροκηπευτικών,
- ζωική παραγωγή,
- παραγωγή ζωοτροφών,
- μετασυλλεκτική επεξεργασία και μεταποίηση,
- γεωργική έρευνα,
- γεωργικές εφαρμογές και εκπαίδευση,
- αποθήκευση γεωργικών προϊόντων,
- βιοτεχνολογία,
- φυτοϋγειονομικό έλεγχο,
- κτηνιατρικές υπηρεσίες,
- διαχείριση του εδάφους και χαρτογράφηση,
- εκμηχάνιση της γεωργίας,
- έγγειες βελτιώσεις,
- προστασία των φυσικών προϊόντων και του περιβάλλοντος.

Άρθρο 2

Η συνεργασία στον τομέα της γεωργίας θα υλοποιείται με:

- α) Ανταλλαγή επιστημονικής και τεχνικής πληροφόρησης και τεκμηρίωσης.
- β) Ανταλλαγή γενετικού και βιολογικού υλικού.
- γ) Ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις εξελίξεις στην επιστημονική έρευνα.
- δ) Ανταλλαγή επισκέψεων εμπειρογνομόνων και συμβούλων.
- ε) Οργάνωση εκπαιδευτικών προγραμμάτων, σεμιναρίων, συνεδρίων και συναντήσεων σε αμοιότερες τις χώρες.
- στ) Τομερή συνεργασία (με άλλες χώρες, την Ευρωπαϊκή Ένωση ή/και διεθνείς οργανισμούς) με σκοπό τη διευκόλυνση της οικονομικής αναμόρφωσης και την ανάπτυξη και υλοποίηση περιφερειακών προγραμμά-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 8

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 13

ΣΧΕΔΙΟΝ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ⁽¹⁾

Άρθρον 1. Σκοπός του Δικαστηρίου.

Ίδρύεται Διεθνές Ποινικόν Δικαστήριον διά τήν εκδίκασιν πράξεων τελεσθέντων υπό φυσικῶν προσώπων καί κατηγορουμένων δι' ἐγκλήματα τοῦ διεθνούς δικαίου.

Άρθρον 2. Τό υπό του Δικαστηρίου ἐφαρμοστέον δίκαιον.

Τό Δικαστήριον τοῦ ὁποίου ἔργον εἶναι ἡ εκδίκασις τῶν ἐνώπιον αὐτοῦ ὑποβαλλομένων ὑποθέσεων, θά ἐφαρμόζη τὸ Διεθνές Δίκαιον περιλαμβανομένου τοῦ Διεθνούς Ποινικοῦ Δικαίου καί τοῦ τοιοῦτου κατὰ τὸν ἑθνικῶς Δικαίου.

Άρθρον 3. Ὁργάνωσις τοῦ Δικαστηρίου.

Τό Δικαστήριον ἀπαρτίζεται ἀπὸ σώμα διεθνῶν δικαστῶν.

Άρθρον 4. Προσόντα τῶν δικαστῶν.

Τό Δικαστήριον θά ἀποτελεῖται ἐκ σώματος ἀνεξαρτήτων δικαστῶν, ἐκλεγομένων ἀνεξαρτήτως τῆς ἐθνικότητος αὐτῶν, μεταξύ προσώπων τοῦ μεγαλύτερου ἠθικοῦ κύρους ἅτινα συγκεντροῦν τὰς ἀπαιτούμενας ιδιότητες διὰ τὴν ἀσκῆσιν εἰς τὰς οἰκείας αὐτῶν χώρας τῶν ἀνωτάτων δικαστικῶν λειτουργημάτων ἢ ἅτινα εἶναι νομομαθεῖς ἐγνωσμένου κύρους ἐπὶ τοῦ Διεθνούς ἢ Ποινικοῦ Διεθνούς Δικαίου.

Άρθρον 5. Ἀριθμός τῶν Δικαστῶν.

Τό Δικαστήριον θά ἀπαρτίζεται ἐκ δέκα πέντε μελῶν.

Άρθρον 6. Ἰσχυέναι τῶν Δικαστῶν.

1. Δικασταὶ θά ἐκλέγονται ἀπὸ ὑποψηφίους οἰκισθῆναι ἰσχυέναις ἢ ἀνευ ἰσχυέναις, δύο τῶν ὁποίων δεῦν δύναται νὰ εἶναι ὑπὸ τὸν αὐτὸν Κράτους.
2. Πρὸς τοῦτο, ἐκείνος πού θά ἠδύνατο νὰ θεωρηθῆ ὑπὸ τὸν αὐτὸν Κράτους πλειόνων τοῦ

(1) Βλ. τὴν κατὰ τὸ 1953 ὑποβληθεῖσαν ἐκθεση πρὸς ἴδρυσιν διεθνούς ποινικοῦ δικαστηρίου, τῆς πρὸς τοῦτο συσταθείσης ἐπιτροπῆς τῶν Η.Ε., U.N. Gen. Ass. Off. Rec. Supp. 12 - 23, U.N. Doc. A/2645 (1954) καὶ M. Bassiouni - V. Nanda, A Treatise on International Criminal Law, τ. 1, (1971), σ. 667 ἐπ.

ένος Κρατῶν, θὰ λογίζεται ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀσκίαν συνήθως τὰ πολιτικά του δικαιώματα.

Ἄρθρον 7. Πρότασις τῶν ὑποψηφίων.

1. Τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου θὰ ἐκλέγονται ἐκ καταλόγου υποψηφίων προτεινομένων ὑπὸ τῶν Κρατῶν ἅτινα θὰ ἔχωσι ἀποδεχθῆ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δικαστηρίου ἢ ὑπὸ μελῶν τῶν Η.Ε.
2. Ἐκαστὸν Κράτος θὰ δύναται νὰ ὑποδείξῃ τὰ ὀνόματα, ὡχὶ περισσοτέρων τῶν τεσσάρων υποψηφίων.

Ἄρθρον 8. Πρόσκλησις ὑποβολῆς ὑποψηφιοτήτων.

1. Ἡ ἡμερομηνία ἐκάστης ἐκλογῆς θὰ καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῶν Η.Ε.
2. Τρεῖς τουλάχιστον μήνας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῶν Η.Ε. θὰ προσκαλῆ ἐγγράφως τὰ Κράτη ἅτινα ἔχωσι ἀποδεχθῆ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δικαστηρίου ὅπως προβοῦν εἰς τὴν ὑπόδειξιν τῶν προσώπων τῶν δυναμένων νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ καθήκοντα τοῦ διεθνoῦς δικαστοῦ.

Ἄρθρον 9. Κατάλογος τῶν ὑποψηφίων.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῶν Η.Ε., θὰ καταρτίξῃ κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν κατάλογον πάντων τῶν ὑποψηφίων καὶ θὰ ὑποβάλῃ τοῦτον εἰς τὰ Κράτη ἅτινα ἔχωσιν ἀποδεχθῆ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 10. Ἀντιπροσωπευτικὸς χαρακτήρ τοῦ Δικαστηρίου.

Οἱ ἐκλογεῖς δεόν νὰ ἔχωσι ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ δικασταὶ ὡς σῶμα, θὰ πρέπει νὰ ἀντιπροσωπεύουν κατὰ τὸ δυνατόν, τὰς κυριωτέρας μορφὰς πολιτισμοῦ καὶ τὰ κυριώτερα νομικὰ συστήματα τοῦ κόσμου.

Ἄρθρον 11. Ἐκλογή Δικαστῶν.

1. Δικασταὶ θεωροῦνται ὡς ἐκλεγέντες, ἐκεῖνοι οἵτινες ἤθελον ἐπιτύχει τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν ψήφων ἐν τῇ συνελεύσει τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Κρατῶν τῶν ἀποδεχθέντων τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δικαστηρίου.
2. Ἐν περιπτώσει ἐπιτυχίας πλειόνων τοῦ ἑνὸς ὑψηλῶν τοῦ αὐτοῦ Κράτους, θὰ θεωρεῖται ἐκλεγείς ἐκεῖνος ὅστις συνεκέντρωσεν τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν ψήφων, ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ θὰ θεωρεῖται ἐκλεγείς ὁ πρεσβύτερος τούτων.

Ἄρθρον 12. Διάρκεια θητείας.

1. Οἱ Δικασταὶ θὰ ἐκλέγονται δι' ἑννέα ἔτη καὶ θὰ δύναται νὰ ἐπανεξεργῶσι, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι ἡ θητεία τῶν πέντε ἐκ τῶν ἐκλεγέντων κατὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν Δικαστῶν, θὰ ἐκπνεύσῃ εἰς τὸ τέλος τῶν τριῶν ἐτῶν, ἡ δὲ θητεία τῶν ἑτέρων πέντε δικαστῶν ἤθελε ἐκπνεύσῃ εἰς τὸ τέλος τῶν ἑξ ἐτῶν.

2. Οί Δικασταὶ ὧν ἡ θητεία ἤθελε ἐκπνεύσει εἰς τὸ τέλος τῶν μνημονευομένων περιόδων τῶν τριῶν καὶ ἕξ ἐτῶν, θὰ ἐκλεγῶσι διὰ κληρώσεως ἐνεργουμένης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῶν Η.Ε., ἀμέσως μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς.
3. Ἐν περιπτώσει ἀντικαταστάσεως τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, οὗτος θὰ περαιοῖσθαι οὐκ ἀνεπίσημοι ὑπόθεσιν ἣτις εὑρίσκειται εἰς χεῖρας του.
4. Ἐκαστος Δικαστῆς θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐκπληρῶν τὰ καθήκοντά του, μέχρις οὗ ἀντικατασταθῇ. Ἐν περιπτώσει ἀντικαταστάσεώς του, οὗτος θὰ περαιοῖσθαι ἀπάσας τὰς ὑποθέσεις ἃς ἔχη εἰς χεῖρας του.
5. Ἐν περιπτώσει παραιτήσεως τοῦ Δικαστοῦ αὕτη θὰ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δικαστηρίου, ὅστις θὰ διαβιβάσῃ τὴν ἀμέσως εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Η.Ε. Ἡ τοιαύτη ἀνακοίνωσις, καθιστᾷ τὴν ἔδραν τοῦ παραιτηθέντος κενήν.

Ἄρθρον 13. Ἐπίσημος Δήλωσις.

Ἐκαστος τῶν Δικαστῶν, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του θὰ προβῇ εἰς ἐπίσημον δήλωσιν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ δικαστηρίου ὅτι θὰ ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά του ἀμερολήπτως καὶ ἐν συνειδήσει.

Ἄρθρον 14. Προνόμια καὶ Ἀσυλίαι.

Ἐκαστος τῶν Δικαστῶν ἐν τῇ ἐνασχόλησει τοῦ ἔργου τοῦ Δικαστηρίου, θὰ ἀπολαύῃ τῶν διπλωματικῶν προνομίων καὶ ἀσυλιῶν.

Ἄρθρον 15. Ἐνασχόλησις τῶν Δικαστῶν.

1. Ὁ Δικαστῆς δικροῦσης τῆς δικαστικῆς περιόδου, δὲν δύναται νὰ ἀσκήσῃ οὐκ ἀνεπίσημοι λειτουργήματα ἢ ἄλλο ἔργον ὅπερ ἤθελε θεωρηθῇ ὡς ἀνάμιξις εἰς τὴν δικαστικὴν του λειτουργίαν.
2. Οὐκ ἀνεπίσημοι ἀμφισβήτησις ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου θὰ ἐπιλύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 16. Κωλύματα τῶν Δικαστῶν.

1. Οὐδὲν μέλος τοῦ Δικαστηρίου δύναται νὰ μετάρχη εἰς διαδικασίαν ἐφ' οὐκ ἀνεπίσημοι ὑποθέσεως ἐφ' ἧς ἔλαβε προηγουμένως μέρος ὑφ' οὐκ ἀνεπίσημοι ἰδιότητά.
2. Οὐκ ἀνεπίσημοι ἀμφισβήτησις ἀπὲ τοῦ σημείου τούτου θὰ λύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 17. Ἐξαιρέσις τῶν Δικαστῶν.

1. Ἐάν ὁ Δικαστῆς ἐνεκεν εἰδικοῦ τινος λόγου, κρίνει ὅτι δὲν θὰ ἔδει νὰ λάβῃ μέρος ἐπὶ τῆς ἐκδικάσεως ἰδιαιτέρας τινος ὑποθέσεως, θὰ πρέπει νὰ πληροφρήσῃ περὶ τούτου τὸν Πρόεδρον τοῦ Δικαστηρίου.
2. Οὐκ ἀνεπίσημοι τῶν διαδικῶν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξαιρέσιν τοῦ Δικαστοῦ. Ἡ τοιαύτη αἴτησις ἐξαιρέσεως θὰ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δικαστηρίου.

3. Εάν ο Πρόεδρος λάβη γνώσιν τῆς τριαύτης ἐξαιρέσεως, ἢ κατὰ τὴν γνώμην του κρίνει ὅτι ὁ δικαστὴς τυγχάνει ἐξαιρετέος, θὰ εἰδοποιῆ τοῦτον σχετικῶς.

4. Εάν ὑφίσταται διαφωνία ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο μεταξὺ Προέδρου καὶ Δικαστοῦ, ἢ ἀμφισβήτησις θὰ ἐπιλύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 18. Ἀπόλυσις τῶν Δικαστῶν.

1. Οὐδείς τῶν Δικαστῶν δύναται νὰ ἀπολυθῆ, ἐκτὸς ἐὰν κατὰ τὴν ὁμόφωνον γνώμην τῶν λοιπῶν δικαστῶν, ἔπαυε οὗτος νὰ ἐκπληροῦ τοὺς ἀπαιτούμενους ὅρους διὰ τὴν ἐνάσκησιν τοῦ λειτουργήματός του.

2. Ἐπίσημος ἀνακοίνωσις τῆς τριαύτης ὁμοφώνου γνώμης τοῦ Δικαστηρίου, θὰ γίνεται ἀπὸ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Η.Ε.

3. Ἡ τριαύτη ἀνακοίνωσις θὰ καθιστᾷ τὴν θέσιν κενήν, ὅτε καὶ θὰ γίνεται ἡ σχετικὴ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν γνωστοποίησις εἰς τὸν ἀπολυθέντα.

Ἄρθρον 19. Παραίτησις τῶν Δικαστῶν.

1. Αἱ χρεῖουσαι θέσεις πληροῦνται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὸν ἀκολουθηθέντα διὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς χρεΐας, ὁ Γενικὸς Γραμματέας τῶν Η.Ε. προβῆ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος, προβλεπομένας προσκλήσεις.

2. Ὁ ἐκλεγείς Δικαστὴς εἰς ἀντικατάστασιν παραιτηθέντος οὗ ἢ θητεία δὲν ἔληξε, θὰ ἀσχῆ τὰ καθήκοντά του μέχρις λήξεως τῆς θητείας τοῦ προκατόχου του.

Ἄρθρον 20. Καθήκοντα τοῦ Δικαστηρίου.

1. Τὸ Δικαστήριον θὰ ἐκλέγῃ τὸν Πρόεδρον καὶ Ἀντιπρόεδρον του διὰ τρία ἔτη. Ἐκαστος τούτων δύναται νὰ ἐπανακλεγῆ.

2. Τὸ Δικαστήριον θὰ διορίζει τὸν Γραμματέα του καὶ θὰ προβαίνει εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 21. Ἔδρα τοῦ Δικαστηρίου.

Ἔδρα τοῦ Δικαστηρίου ὀρίζεται ἡ Τοῦτο ὅμως δὲν ἐμποδίζει τὸ Δικαστήριον νὰ συνεδριάξῃ καὶ ἀσχῆ τὰ καθήκοντά του καὶ ἀλλαγῶν, ὅσάκις τὸ Δικαστήριον θεωρήσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον.

Ἄρθρον 22. Μισθὸς τῶν Δικαστῶν.

Ἐκαστος τῶν Δικαστῶν θὰ λαμβάνῃ πλέον τῶν ἐξόδων ταξιδίου, καὶ ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν.

Ἄρθρον 23. Ἐπιχορήγησις τοῦ Δικαστηρίου.

Τὰ Κράτη τὰ ἀποδεχθέντα τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δικαστηρίου, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἐπιχορήγησιν τοῦ Δικαστηρίου διὰ ποσοῦ ὅπερ θὰ διαχειρίζεται συμφώνως πρὸς τὸν υἱοθετηθέντα ὑπὸ τῶν μελῶν κανονισμὸν τοῦ Δικαστηρίου.

Ἀπὸ τὸ προσὸν τοῦτο θὰ καταβάλλωνται καὶ δαπάναι συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Δικαστηρίου, καθὼς καὶ τὰ τυχόν έξοδα διὰ τὴν υπεράσπισιν τῆς ὑποθέσεως, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 38 (2) (γ) καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 24. Κανονισμὸς τοῦ Δικαστηρίου.

1. Τὸ Δικαστήριον θὰ καταρτίσῃ κανονισμὸν περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων του. Ἰδιαιτέρως θὰ καταρτίσῃ δικονομικὸν κανονισμὸν ὅστις θὰ ἀναφέρεται εἰς τὴν παραδοχὴν τῶν ἀποδείξεων καὶ ἠμολογιῶν ἅς τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ θεωρῇ ἀναγκαίαις.
2. Ὁ δικονομικὸς οὗτος κανονισμὸς καὶ ἡ τυχὸν τροποποίησις αὐτοῦ θὰ δημοσιεύεται ἄνευ ἀναβολῆς καὶ δὲν θὰ δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ἐκκρεμῆ δίκην.

Ἄρθρον 25. Ἀρμοδιότης τοῦ Δικαστηρίου.

Τὸ Δικαστήριον θὰ εἶναι ἀρμόδιον νὰ δικάζῃ φυσικὰ πρόσωπα καὶ δὴ κυβερνητικοὺς ἀξιωματούχους ἢ ἰδιῶτες, ἐφ' ὅσον εἶναι συνταγματικῶς υπεύθυνα.

Ἄρθρον 26. Ἀποδοχὴ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δικαστηρίου.

Τὸ Κράτος δύναται νὰ ἀποδεχθῆ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δικαστηρίου εἴτε κατόπιν εἰδικῆς συμβάσεως, εἴτε κατόπιν μονομεροῦς δηλώσεως.

Ἄρθρον 27. Ἀναγνώρισις τῆς δικαιοδοσίας τοῦ δικαστηρίου.

Οὐδένα πρόσωπον θὰ παρὰπέμπεται ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἐκτὸς ἐὰν ἔχῃ ἀναγνωρισθῆ ἡ δικαιοδοσία του ἀπὸ τὸ Κράτος ἢ τὰ Κράτη τῶν ὑποίων τοῦτο τυγχάνει ὑπῆκουσ ἢ ἀπὸ τὸ Κράτος ἢ τὰ Κράτη εἰς τὸ ἔδαφος τῶν ὑποίων διεπράχθη τὸ ἀδίκημα.

Ἄρθρον 28. Ἀποχώρησις.

Τὸ Κράτος δύναται νὰ ἀποσύρῃ τὴν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δικαστηρίου προσχώρησίν του. Ἡ τοιαύτη ἀποχώρησις θὰ ἰσχύῃ ἐν ἔτος μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς σχετικῆς γνωστοποιήσεως εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Η.Ε.

Ἄρθρον 29. Διαδικαστικαὶ ἐνέργειαι.

Διαδικαστικαὶ ἐνέργειαι ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, δύναται νὰ λάβουν χώραν ὑπὸ Κράτους ὅπερ ἔχει ἀποδεχθῆ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δικαστηρίου καὶ μόνον ἐπὶ ἀδικημάτων ἅτινα ἀναφέρονται εἰς τὸν κανονισμὸν τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 30. Ἡ δικαιοδοσία τοῦ Δικαστηρίου δύναται νὰ ζητηθῆ ὑπὸ τῶν μερῶν εἰς οἵανδήποτε αὐτοῦ διαδικασίαν ἢ ὑπὸ οἵουδήποτε Κράτους ἀναφερομένου ἐν ἄρθρῳ 27 τοῦ παρόντος. Τοιαύτη ἀποδοχὴ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δικαστηρίου μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς δίκης, γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 31. Συνεργασία καὶ διεθνῆς συνδρομή.

1. Τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς ἐνὸς Κράτους ὅπως βοηθήσουν αὐτὸ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του.

2. Τὸ Κράτος ἐνθα ἔχει ἀποδεχθῆ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δικαστηρίου κατόπιν συμβάσεως ἢ μονομεροῦς δηλώσεως ὀφείλει νὰ παρέχη αὐτῇ πᾶσαν συνδρομήν.

Ἄρθρον 32. Ποινάι.

Τὸ Δικαστήριον δικαιοῦται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν ἐνοχόν ἐν περιπτώσει κατὰ δίκης του διαφόρους ποινάς, ὡς αὐταὶ περιγράφονται ἐν τῷ δικονομικῷ κανονισμῷ τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 33. Δικαστικὸν Συμβούλιον.

1. Τὸ Δικαστικὸν Συμβούλιον θὰ ἀποτελεῖται ἐκ πέντε δικαστῶν διορισμένων δι' ἐν ἔτος κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ὀλομελείας τοῦ Δικαστηρίου. Μέλη τοῦ Δικαστηρίου ἅπαντα ἔχουσι ἀπέλθει τοῦ Σώματος τοῦτου δὲν δύνανται νὰ τύχουν ἐπαναδιορισμοῦ. Ὁ Δικαστὴς ὅστις ἔχει μετᾶσχει εἰς τὰς ἀνακριτικὰς διαδικασίας, δὲν δύναται νὰ μετᾶσχη τῆς ἐπὶ τῆς οὐσίας ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως.
2. Τὸ Δικαστικὸν Συμβούλιον θὰ ἔχη ὡς ἐξουσίαν τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀποδεικτικοῦ ὑλικοῦ ὅπερ ἤθελε παρασχεθῆ εἰς αὐτὸ ἐκ μέρους τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος προκειμένου νὰ θεμελιωθῆ ἡ κατηγορία.
3. Ὁ πολιτικῶς ἐνάγων θὰ ὄριση πληρεξούσιον Δικηγόρον - Πράκτορα, ἢ Πράκτορες οἵτινες θὰ παρουσιάσουν τὸ ἀποδεικτικὸν ὑλικὸν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου.
4. Ἐὰν τὸ Συμβούλιον κρίνῃ ὅτι αἱ ἀποδείξεις εἶναι ἐπικραεῖς ἐν τῇ στήρξει τὴν κατηγορίαν, θὰ πιστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ Δικαστήριον καὶ τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα.
5. Τὸ Συμβούλιον πρὶν ἢ προβῆ εἰς τὴν παραπομπὴν τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ὀφείλει νὰ καλέσῃ τὸν κατηγορούμενον εἰς ἀπολογίαν καὶ τὸ Συμβούλιον δύναται ἐὰν τοῦτο κρίνῃ ἀναγκαῖον, διὰ τὴν διασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ κατηγορουμένου, νὰ διατάξῃ τὴν περαιτέρω ἔρευναν τῆς ὑποθέσεως.
6. Τὸ Δικαστήριον θέλει ἀποφασίσῃ περὶ τῶν κανόνων λειτουργίας τοῦ Δικαστικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 34. Εἰσαγγελικὴ Ἀρχή.

1. Τὴν ἐκπροσώπησιν τῆς Εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς δέον ὅπως ἀναλάβῃ νομομαθῆς - δικηγόρος ὅστις ἤθελε πρὸς τοῦτο διορισθῆ ὑπὸ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος.
2. Ὁ πρὸς τοῦτο διορισθεὶς Εἰσαγγελεὺς θὰ συμπληρώσῃ μετὰ τοῦ Δικαστηρίου τὸ κατηγορητήριον ὡς ἔχει θεμελιωθῆ ὑπὸ τοῦ Δικαστικοῦ Συμβουλίου καὶ θὰ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς διώξεως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 35. Κατηγορητήριον.

1. Τὸ Κατηγορητήριον θὰ περιέχῃ μίαν πλήρη ἐκθεσιν τῶν γεγονότων ἐκεί-

στην κατηγορουμένου αδικήματος καθώς και μίαν άγκυράν εις τήν νόμον επί τῇ βάσει του οποίου άσκειται ἡ δίωξις.

2. Τὸ Δικαστήριον δύναται κατὰ τήν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως νά τροποποιήσῃ τήν κατηγορίαν.

Ἄρθρον 36. Γνωστοποίησις τῆς κατηγορίας.

1. Τὸ Δικαστήριον θά γνωστοποιήσῃ τήν κατηγορίαν εἴτε πρὸς τὸ Κράτος ἢ τὰ Κράτη ἐνθα ὁ κατηγορούμενος ἰσχυρίζεται ὅτι ἔχει τήν ἰθαγένειαν, εἴτε εἰς τὸ Κράτος τοῦ οποίου τὰ θύματα τυγχάνουν ὑπήκοοι.
2. Τὸ Δικαστήριον δὲν θά προχωρήσῃ εἰς τήν δίκην, πρὶν ἢ πεισθῇ ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἔχει ἐπαρκῆ χρόνον διὰ τήν προπαρασκευὴν τῆς ὑπερασπίσεώς του.

Ἄρθρον 37. Ἐνοχοί.

Ἡ δίκη διεξάγεται ἄνευ Σώματος Ἐνόχων, ἐκτός ἐάν τοῦτο προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ὄργανου ἀποδοχῆς τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 38. Δικαιώματα τοῦ Κατηγορουμένου.

1. Ὁ κατηγορούμενος θεωρεῖται ἄθῶος μέχρις ἀποδείξεως τῆς ἐνοχῆς του.
2. Ὁ κατηγορούμενος θά ἔχη τὸ δικαίωμα :
 - α) νά παρίσταται εἰς ὅλα τὰ στάδια τῆς ἀγκυρικῆς διαδικασίας,
 - β) νά διευθύνῃ τήν ὑπεράσπισίν του ἢ νά ὑπερασπίζεται ὑπὸ δικηγόρου τῆς ἐκλογῆς του,
 - γ) νά λαμβάνῃ γνώσιν τῆς σχετικῆς δικογραφίας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων μεταφρασμένων εἰς τήν γλῶσσαν τῆς χώρας του,
 - δ) τῆς ἐπιδικάσεως ἐκ μέρους τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἀναγκαίων δαπανῶν διὰ τήν ἄσκησιν τῆς ὑπερασπίσεώς του, αἵτινες ἤθελον χρεωθῆ εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 23 προβλεπόμενον λογαριασμόν τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἐφ' ὅσον οὗτος ἀδυνατεῖ νά καταβάλλῃ ἐξ ἰδίων τήν ἀμοιβὴν τοῦ δικηγόρου του,
 - ε) νά ὑποβάλλῃ οὗτος ἢ ὁ δικηγόρος του ἐρωτήσεις εἰς πάντα μάρτυρα καὶ ἐλέγχῃ πᾶν ἐγγράφον ἢ ἄλλο ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον τὸ ὁποῖον κατατέθη εἰς τήν δικογραφίαν κατὰ τήν διάρκειαν τῆς δίκης,
 - στ) νά προσαγάγῃ διὰ τήν ἄσκησιν τῆς ὑπερασπίσεώς του καὶ ἄλλας ἀποδείξεις.
3. Ὁ κατηγορούμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νά ἀπολογηθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἀλλά, δὲν θά δύναται νά ἐξαναγκασθῇ πρὸς τοῦτο. Ἡ ἄρνησίς του νά ἀπολογηθῇ δὲν πρόκειται νά ἐπηρρεάσῃ τήν ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου ὅσον ἀφορᾷ τήν ἐνοχὴν αὐτοῦ.
4. Ἐάν τὸ Δικαστήριον θεωρήσῃ ὅτι ἀδυνατεῖ νά ἐξασφαλίσῃ μίαν δικαίαν καὶ ἀμερόληπτον δίκην, δύναται δι' ἀποφάσεώς του εἰδικῶς πρὸς τοῦτο

ήτιολογημένης να αναβάλει την εκδίκαση της υπόθεσεως δι' εύλογον προς τούτο χρόνον. Εάν δὲν επαναληφθῆ ἡ διαδικασία εἰς τὸν πρὸς τούτο ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ὀρισθέντα χρόνον, τότε τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ πύσῃ τὴν δίωξιν καὶ νὰ διατάξῃ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ κατηγορουμένου.

Ἄρθρον 39. Δημοσιότης τῆς διαδικασίας.

1. Τὸ Δικαστήριον θὰ συνεδριάξῃ δημοσίως, ἐκτὸς εἰάν τούτο κρίνῃ ὅτι ὑπάρχουν ἐξαιρετικαὶ περιστάσεις ὥστε ἡ δημοσιότης τῶν συνεδριάσεων θὰ ἐζημίωνε τὰ συμφέροντα τῆς δικαιοσύνης.
2. Ἡ διάσκεψις τοῦ Δικαστηρίου θὰ εἶναι μυστικὴ καὶ δὲν δύναται νὰ ἀποκαλυφθῆ.

Ἄρθρον 40. Ἐντάλμα συλλήψεως.

Τὸ Δικαστήριον θὰ ἔχη τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐκδίδῃ ἐντάλματα συλλήψεως δι' ἐγκλήματα ἕνεκα τοῦ Δικαστηρίου ἔχει δικαιοδοσίαν.

Ἄρθρον 41. Προσωρινὴ ἀπόλυσις τοῦ κατηγορουμένου.

Τὸ Δικαστήριον θὰ ἀποφασίζῃ εἰάν ὁ κατηγορούμενος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης θὰ παραμένῃ προσωρινῶς ἐλεύθερος ἢ ὑπὸ ἐπιτήρησιν καὶ ὑπὸ ποίους ὅρους δύναται ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις νὰ παρασχεθῆ.

Ἄρθρον 42. Ἐξουσία τοῦ Δικαστηρίου.

Τὸ Δικαστήριον θὰ ἔχη τὴν ἀναγκαίαν ἐξουσίαν διὰ τὴν κατάλληλον διεξαγωγὴν τῆς δίκης, θὰ προσκαλῆ μάρτυρας καὶ θὰ ζητῆ τὴν προσαγωγὴν τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων καὶ ἐγγράφων διὰ τὴν διερεύνησιν τῆς ὑποθέσεως ὡς καὶ τὴν διατήρησιν τῆς τάξεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης.

Ἄρθρον 43. Παραίτησις ἐκ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς.

Εἰάν τὸ καταγγέλλον Κράτος παραιτηθῆ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, τὸ Δικαστήριον θὰ ἀποφασίσῃ εἰάν ὁ κατηγορούμενος θὰ ἀφαιθῆ ἐλεύθερος. Εάν ἡ κατηγορία δὲν εἶναι οὐσιώδης, δύναται τὸ Δικαστήριον νὰ προβῆ εἰς τὴν ἀθώωσιν τοῦ κατηγορουμένου.

Ἄρθρον 44. Ἀπαρτία.

Ἡ συμμετοχὴ ἑπτὰ δικαστῶν ἐπαρκεῖ διὰ τὴν σύνθεσιν τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 45. Ἀπαιτουμένη πλειοψηφία.

1. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου θὰ λαμβάνεται κατόπιν πλειοψηφίας τῶν συμμετεχόντων εἰς τὴν δίκην Δικαστῶν.
2. Ἐν περιπτώσει ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἰσοβίου καθείρξεως ἐν ἰσοψηφίᾳ νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 46. Περιεχόμενον καὶ ὑπογραφή τῆς ἀποφάσεως.

Ἡ ἀπόφασις θὰ ἀναφέρῃ σχετικῶς δι' ἕκαστον τῶν κατηγορουμένων τοὺς λόγους ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζεται, τὰ ὀνόματα τῶν δικαστῶν οἵτινες ἔλαβον μέρος εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ Δικαστηρίου καὶ θὰ εἶναι ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 47. Διαφορά γνώμῶν.

Ἐάν ἡ ἀπόφασις δὲν ἀντιπροσωπεύει τὴν ὁμόφωνον γνώμην τοῦ Δικαστηρίου, ἕκαστος τῶν δικαστῶν δύναται νὰ διατυπώσῃ τὴν ἰδικὴν του γνώμην.

Ἄρθρον 48. Δημοσίευσις τῆς ἀποφάσεως.

Ἡ δημοσίευσις τῆς ἀποφάσεως θέλει λάβει χώραν δημοσίως καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου.

Ἄρθρον 49. Ἡ ἀπόφασις θὰ εἶναι ὀριστικὴ καὶ τελεσίδικος καὶ δὲν θὰ δύναται νὰ ἐφεσιβληθῇ.

Ἄρθρον 50. Οὐδείς θέλει δικασθῆ δις διὰ τὸ αὐτὸ ἔγκλημα.

Ἄρθρον 51. Ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως.

Ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις θέλει ἐκτελεσθῇ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν σχετικῶν πρὸς τοῦτο συνθηκῶν.

Ἄρθρον 52. Ἀναθεώρησις τῆς ἀποφάσεως.

1. Ὁ κατηγορούμενος ὅστις ἐκηρύχθη ἐνοχός, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἀποφάσεως.
2. Ἡ αἴτησις ἀναθεώρησεως δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐκτὸς ἐάν μετὰ τὴν καταδίκην, ἀπεκαλύφθῃσαν νέα γεγονότα ἅτινα ἤσαν ἄγνωστα εἰς τὸ δικαστήριον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.
3. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως πρὸς ἐπανάληψιν τῆς διαδικασίας θὰ ἐκδίδεται ἀπόφασις ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου περιέχουσα τὴν ὑπαρξίν τοῦ νέου γεγονότος ἐφ' ᾧ στηρίζεται ἡ ἀναθεώρησις τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 53. Συμβούλιον ἐπεικειίας.

1. Τὰ Κράτη ἅτινα ἀπεδέχθησαν τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δικαστηρίου δύνανται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ παρόντος νὰ προβοῦν εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐνὸς ἐιδικοῦ Συμβουλίου ἐπεικειίας συγκαίμενον ἐκ πέντε προσώπων.
2. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἐπεικειίας θὰ ἔχῃ ἐξουσίαν ἀπονομῆς ἐπεικειίας εἰς τὸν καταδικασθέντα.
3. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἐπεικειίας πρὶν ἢ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως θὰ ζητῇ τὴν γνώμην τοῦ Δικαστηρίου.
4. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο θέλει θεσπίσῃ κανόνας λειτουργίας του.

Ἄρθρον 54. Εἰδικὰ Δικαστήρια.

Τίποτε δὲν ἐμποδίζει τὸ δικαίωμα δύο ἢ περισσοτέρων Κρατῶν ἅτινα ἔχουσι ἀποδεχθῆ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δικαστηρίου, ὅπως προβοῦν εἰς τὴν ἕδρυσιν ἐιδικῶν δικαστηρίων διὰ τὴν ἐκδίκασιν πράξεων δι' ἃς τὰ Κράτη ταῦτα ἔχουσι ἀρμοδιότητα συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.